UGR Biblioteca Universitaria

1 hoj. + 284 fol.

22- Jbre 1913

f.a R.a

Biblioteca Universitaria
CANADA
Sala Caj
Estante B
Tabla
Número 37

UCO Biblioteca Universitaria

Cdjc
D-37

Philippi Bruveri
Sacris.

Juxta mentem
Auctis Phorum Pauca
pia

D. Ignatio De Loyola.

Sacrum opus.

Ex cupta a Michaele Crau-
binguel.

Et anotata a R. P. Mi. Ga-
briele Ruiz Anno D.

M. DCCLIII

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

P. Montesquiou

3

Pol O Ihus mundi visibilis machina ineffabili artificio condita, mentem nostram occupat adsiduis considerationis, suasque speculationis, quas sub Physices nomine intelligi numerari. Sed quo magis alicui intus ad subtilis indaginis, eo magis se in nebulas obscuri: ita fit ut qui hanc plusquam eo qui hucusque inuenerint, quo nosmetipsos Autores ex veteribus, et Modernis ratione, et experimenta, secuti qua possimus veritate magnum hoc arcanum pertractabimus. Si autem in omnibus hanc habilis veritatis aequa mur, verosimilitudinem oratamen eligemus nullo praeiudicio mentem occupabit.

2 Physices est, multis placet

dedi nomen scẽ in toto rigore vsurpet (ut
in Loga explicuimus) dicendꝫ videtꝫ
quod Phisica quidꝫ in se sciae, sed exo-
gua illius pars demonstrata e ab hoñi-
bus hucusque. Itaque dnio nasꝫ quꝫ
hẽt a Deo, vel ab Angelo, scia quidꝫ e,
cauero, quꝫ hẽt inꝝ hoes, quanbꝫ pro-
priis accedi ad scig, nõ omnino poss sua
vocari, cꝫ plerasque inꝝ scholasticos, imo
fere omnia perdeant adhuc sub lite nꝫ
aug dirimenda.

3 Imunit tamꝫ dis Phisi-
ca scia corporis nalis Itemplativa. Ne-
uo. monet vox scia: quia spe signat quꝫ
libet Speculaonꝫ innui. Reliqua verba cor-
poris nalis Itemplativa exacte explicã
ideꝫ Phisicꝫ: hecenj facultas tota e in
contemplacone nasꝫ sive corporꝫ, qꝫmi-
rabili varietate Ipsum hunc mundꝫ
visibilꝫ.

UGR Biblioteca Universitaria

4 Hinc facile infert Phisicæ speculativæ, q̃ provacionem indiget. = Infert præterea Phisicæ nec artis: quia ad nullius operationis dirigendi dat regulas.

5 De necessitate Phisicæ ad alias scias nobis non multum curandum est. Aliqui volunt, maxime ad quas scias præcepit ad medicinam. Quod verum est de necessitate morali loquamur, aut de quadam connexione, et affinitate inter Phisicam et Medicinam, virtutis primæ facilitat, et sternit viam ad 23.

6 Synecdoche

Secundum ex ipsa denominatione satis patet. Denominatio, humoris est Corpus naturale, sensibile sui sensibilis. In hoc obiectum duas rationes distinguimus nostrum, quarum 1ª est obiectum formale, materiale altera. Ratio Corporis est obiecti mae. Ratio naturalis est obiecti formalis. Provat 1ª: Multi sunt considerant corpus: Corpus est obiectum Imaginationis, et aliqua

UGR Biblioteca Universitaria

cultanb; ꝙ obꝛy mae. Proval 2°: ſola Phi
ſica corpus conſideratinguanty naeꝛꝙna
lis, seu rao naliꝛ diſtinguit obꝛy Phi
ſicê abobio cujus liber alterius ſciꝛ ꝙe
obꝛy ſrale. Ans patet, inductione facta
ceterarꝛ facultatꝛ Corpus conſideranty
ſub diverſis raonib', ut Mathematica cor
pus reſpicit ſubraone menſurabilis.
I Historiꝛ Phicæ hic texerem inpor
tunꝛ foret, ut hujus facultatis oriꝛ
ꝛ et progreſſus noſceretis. Sed mactan
daꝛ rerꝛ immenſas moles, et annu
Scholaſtica Angustꝛ patiunt proemiꝛ
limites extendere. Breuit et ſummaꝛ
hec accipite. Phyſica creditu Adamo
radita in Paradyſo, et ad Poſteros mani
feſta, n ſecus ac reliquꝛ ſcie. Sed quan
tꝛca floruerit, aut Maxime tempo
ribꝰ ante diluuianis, nemo extanta
anhcuitatis caniſine conjectare poteſt,
niſi divinare preſumat. Poſt diluuiꝛ
vero quam quꝛ hoes ꝛperiunt ſciaꝛ

colexe, sed posteriorib⁹ studijs impendevant
in abstractologia, seu observandi sideru mo-
nibus in teologia, seu misteriis divinita-
tis perscrutandis, prout cuiusque Genii
dãry erat, et in Politica, seu Civili gu-
bernatione. Sigillatim vero alia tractabant,
nos latet.

8 Quingentis circiter annis Ar-
te Christi nati (quanti ex istoria
conjici potest) floxexe cepit apud Gre-
cos et alios studijs Physicis considera-
tionis. Int Grecos magni fuere nominis Par-
menides, cuius discipulus fuit Zeno, Clea-
tes, a quo Cleanthes dictus, quiejus docti-
nis postea usi fuere, et subinde fere tempus
Socrates magnorum Philosophorum secundus
parens: ijs enim discipulus habuit Platonis,
Plato vero Aristis: habuit praterea Cri-
tidis, et Aristippi, alios que non ignobiles.
Empedocles enim Agrigentinus, Anaxagoras,
ras, Diogenes, Leucippus, ejus que discipu-
lus Democritus, Crates, ejus que discipu-
lus Zeno (non ille Cleates, sed alter
Cyrenaicorum secta) et post hos omnes Epi

UGR Biblioteca Universitaria

cuius ꝛ Phgeludaxy.

9 Cyvere diver
sa sint ingenioꝝ placita, precertꝫ mag-
noxy, hanc que diversitatꝫ n paxy auge,
at emulac, in varias sectas avierе Phy.
proxi cuique placebat Platonis, aut Zeno
nis, aut xliexii Dogma. Qui Dioge
nꝫ secutꝰ, Sinici vocavant: qui Pla
tonꝫ, Academici, qui Euclidꝫ, Mega
rici: qui Aristipꝫ Cyxenaici; qui Ze
nonꝫ, Stoici: et qui Aristꝫ, Peripate
tici. Iste omnes sectꝫ magna contexo
ne inter se certabant: et barbâ fortunâꝫ
hujus, ꝫ illius dogmata plebs alebantꝰ-
que ad finꝫ 1i, aut inicij 2i seculi Ecle
siꝫ.

10 Eoem tempore orta in Oriente fuit
nova Phoxy secta, quꝫ Eclectica voca-
tae. Cjus finis erat de omnibus sectis me
liores opiniones seligere, et eas respuere,
quꝫ minus dgxue videvantꝰ, unde nec Pla
tonici, nec Stoici, nec Peripatetici erant.
sed omnio, aut potius omnes secutꝫ ne
Uꝫ seguebantꝰ invitos magni habitus,

UGR Biblioteca Universitaria

11 ê Axistes.

Seculo autẽ nono sensẽ decre-
verant, et defecerant prer Peripate-
hcq Secte reliqus, ctaut cnoxiente, et
occidente pene unus Axistes legexet. Ex-
his Axistis pro axiomate habebat,
srea expiciamus, in quibus Catolicq Re-
ligioni videbat Adversary; quasdge
ny opiniones docuerat Vir Ctnicus, qu
salva fide sustineri nposent; quovis
reliqus secte egrius laborarant. Imo
mulh Peripatetici conabant, Axis-
dẽ ab hac labe vindicarer, eius docti-
na, et texus pie commentando, et ad-
tales sensus torquendo ut fideĩ ad-
versarent.

12 Perquingue, et amplius se-
cula pacifice regnabit Axistes ina-
cademis: donec aliquid indignyju-
dicare ceperunt, q̃ libera hony in-
genia tanty uni honi decederent, u
in illius verba jurasse viderent. Ex-
cutere q̃° dnat // servile (u ajunt)
jugum, et Sopitas Anaxagore, Epicuri,
Aliorq̃ doctinas suscitarunt, sedeta-

UGR Biblioteca Universitaria

immutatas uvidexent novæ. Multi hanc novitatẽ (ut hoy more) amplexati ſſ, et vi lexe cepit Ariſtes in quibuſdã acade-
13 mis.

Nec xaonubꝰ tantũ, et arguti ſedentẽ-
conviciis petebat Ariſtes ab audaciorib.
Novatores ſ quanbis inv ſedi ſideant, et
unus quiſque diverſũ opinandi ſectã ſequa-
tur tamẽ tunc amici ſſ, quando oportet in-
Ariſtẽ ixe: et quilibet laudat cuyuſlibet al-
terius ſententiã etſi dmarig, dummodo
Peripatetica nõ ſit.

19 Inv precipuos novæ Philo-
ſophiæ Autores numerat Petrus Gaſſendus
Mathematicary regius profeſſor Pariſiis
qui anno 1645 novæ Phicæ ſyſtema in-
venit, aut potius ex Epicuro accepit, et
emendavit. Cjus contemporaneus Renatus Car-
tecius mentẽ ubertim abolare permiſit,
et quidquid ipſi veriſimile viſum ẽ addi-
tionẽ, motus que nas, id tanquã dogma
pronunciavit: nihil veritus, quõ dã tunc
uſque inaudita comma universalẽ Gen-
hij omnigenã opinionẽ in Philoſophiã inſerxe.

UGR Biblioteca Universitaria

15 Multi nog hanc Philosophandi vig sagae,
sicuti Maignanus sagaens Tomas Vi
centius Tosca Valentinus, et alij, diversa
quisque semitas Inierea multi achade-
mi suum Axiste retinere et vindicare
tenacius persequuntur. Presertij cy videant,
nova systemata n demonstrari, sed in-
niti, quadg verisimilitudine: ita ut posi-
ni ee Hypoteces, subquib Phenomena
nag facilius (ut ipsi decantant) explicg
P. Necapriori demonstrant hunc mundy ita ee
condity, ut ipsi volunt, sed dentb sinecorys-
temate motus nag, rerum proprietates clare
us explicent, et veluti oboculos ponant.

16 Ego
(ut verum fateax) judico eos n melius fenome-
na explicare, sed accommodatius advul-
gi genius: dy ery tota nag mechanice dispu-
gnant ad instar rerum artificialiu, presert
idgg magis notant horib, qui quotidiano
usu adeo ssuidere artefacta illa, quae ex
pacty diuturnatione resultant. Hinc e, q illi
majori verborum pompa, et ornatu simuli-
tudinib opiniones elucidant, sibi Scho-
lastice urgeant, hy demum aparet, ea dogma-
ta

UGR Biblioteca Universitaria

17 pulcrius defendi, quq verius.

Id circo
hlejudicavi, et oobu n̄ injucundy, veriſi
my Aruſhi ſyſtema ita defendere, utno
vary opinony mencionę faciamus, eas
que impugnemus; ſique vero ora Aruſtę
et veritatę n̄ pugnani, eas adoptemus. Sic
fiet, ut eoxy ſenſus, et opinaciones n̄ igno
xeh, et ſi forte in colloquiy incidexh a
licuyus Gaſendiſtę, Gartęſiani, aut cu
juſlibet alterius ſectę Phi, n̄ irideamu
ni tanquq ignoxantes ea, quę vulgo ſępe
univerſq europq cixcy ferunt.

18 Ethocale
quamux, naxuxeh aliquas, quę minus
cuhles videbunt, ea uſitatis ſcholę no
ę diſputa cionib' parcius tractare, qu
dq vero prorſus omittere cyery annuv
dixtendal et materies augeat, hocuno
modo poterimus vobi jahſ facere. Paxu
Deus ut ſuperiory juſſi veſtro profectu
noſtro q muneu evenhu xeat.

UGR Biblioteca Universitaria

Liber 1us
Dephicarius.
Corporeg natura
Caput 1m
Quid sit Corpus.

1 Corporis notio necessaria, nec disputatione prolixa postulat. Facile enim in tus concipit clarq Corporis ideq: Audiendi nomine Corporis statim intelligimus quando sensibilq, et arectabilq. Secundo vero ideq spiritus non nisi abstracto, et valde diuso dicit: quia q sensus minus maxe possint intus species proprias spiritug, nullo fere alio deceptione habemus q a spiritu, quq eos n ee Corpus, sed altenius generis substa, quq quomodo sit? ignoramus.

2 tamen
cui disputat, inquo stet deceptio Corporis.
1a sententia asserit, corpus ee entitatq divisibilq, sive diantq partib integralib;
ema vero spiritus. — 2a Corpus ee q di
ci ordinq ad mag; secus vero spiritum. — 3a

UGR Biblioteca Universitaria

quod dicit ordinẽ adquantitatẽ vocat corpus; ſpiritũ autẽ, quitatẽ ordinẽ nõ dicit.= 2ª Corpus definit ſubſtãa in penetrabilis cũ alia eiuſdẽ rationis, et ſpiritũ e diverſo.

3 Non licet ex ſuperioribus perſcripto, hac de re moxo ſe diſputare nec ſi liceret plubet. Sed cũ oporteat nõ tantũ de Corpore adeone incoare, breviter ſuper hoc noſtrã mentẽ aperiemus.= 1ª ſententia diſplicet 1º: quia puncty Zenonicy nõ ſtant partib' integrantibus, et tamẽ Corpus.= 2º: q ª animã Brutorũ perfectorũ indiviſibilem ſ apud Divũ Thomã pluresque alios, et tamẽ apud omnes Corporeos ſ nõ ſpirituales.= 3º: q ª multi Theologi admittunt poſſibilẽ Angelũ Nantſparhb' integrabilẽ, illetamẽ Corpus nec ſ ſpiritus.

2 Nec dicas puncty Zenonicy, nec animas Brutorũ perfectorũ nec Corpus, ſed quid Corporeũ, q ª valde diverſũ.= Nam ijs ſ mere voces.= Preterea quando Phiſicus ut Contemplet nãm Corporeã, definit Corpus, debet definire quid quid

UGR Biblioteca Universitaria

de Phisica Consideraone in hoc punc-
to Corporey autz, prout ma ponit spi-
ritali, et subjacet mutacionib; de Phi-
sica dsideraone: g dare debet explica-
ons, qs omni Corporeo Conveniat. = De-
nique exna hanc questionz, nullus po-
nit speciz mediz int Corpus, et Spirity:
ergo hic admittit Corporey, g neque
Spiritus, neque Corpus Jt. Praesentz ejsi
fiat splicaõ Corporis diminuta adpbg
considerationz.

5 Displicet 2a sententia 1o,
quia ipsa maa e Corporea, et tamen di-
cit ordinz ad magnitudinem ipsz. = 2o
ga anima talis inquanty receptiua in-
maa procul dubio dicit ordinz ad magz,
et nihil hominis anima talis inquan-
ty receptiuis n e Corporea. = 3a sentz-
cia displicet propt similz raonz: quan-
titas ery Corporeae, quę dicat ordinz
adquantitatz, ga nulla res dicit ordi-
nem ad se ipsam.

6 Displicet 2a sententia 1o:
ga Corpus, g (ut diximus) hic debet
sumi pro Corporeo, dit pr ee substaz

UGR Biblioteca Universitaria

cy dent' accidentia corporea, qus. subs-
tas n̄s. = 2°. q a inpenetrabilitas cy a-
lio ejusdē rationis n̄ reperit' in omni cor-
poreo: duo quippe gradus caloris cor-
porei ſſ, et ejusdē rationis, et tam penetr̄
r, quando fit intensio qualitatis juxta
probabilē sententiā. Et in sententia omni
q peripatheticorū calor, et color penetrant, et ta-
mē ſſ corporei, et ejusdē rationis, cū utrique sin
debita forma accidentalis.

3°. q, presentia seu
locatio angeli, in loco A, et presentia
alterius Angeli in loco B ſſ duę presentię
(ut palet) nequeunt penetrare, absq; ejus
dē rationis: q erunt corporeę, q absurdum.
penetrabilitas igit' ej alio ejusdē rationis nē
distinctiva essentia corporis.

Mihi videt elarius
rō ea corporis hęcceitas naturaliter attingi
bilis p̄ sensum. Hac idea usus ē Christus Do-
minus, cū Discipulis dubitantib' an eet spi-
ritus, quem aparuerat, ſſ palpandę prębu-
it dicens, palpate, et videte, q a ſſ spiritus car-
nē et ossa, n̄ hēt, sicut me videtis hēre: qua
ſſ nulla firmius signa corporeę naę possete-

UGR Biblioteca Universitaria

exhibere, qua aliquibilitate percipiuntur. Confirmat exea, q̃ sanctus Paulus, et antiquus Phi frequenter, procedit ex quibus corporeis, et sensibile.

3 Hujus 3am hanc pro-
uocat de: omne corporeum est sensibile
naturaliter; omne vero quod non est corpore
um, naturaliter sensibile non. q̃ naturalis
sensibilitas est ultra corporis. Quidem
p̃ ultra intelligimus nisi prius, q̃ om-
ne definitio conveniat, et nulli praeter
ipsi?

1o Oponens 1m: sensibilitas ponitur videtur pa-
sso corporis, qua essea: ergo ens, q̃ res a-
corporea, erit, q̃ sit sensibilis: q̃ isten-
e decepius primarius corporis. = Reo, hoc
arguens concedere adversarios: q̃ inde-
nemabilitas, et ordo ad mag, ordo, q̃ ad
quantitate eode; aut forinsi pure videntur
passiones corporis. = Reo item q̃ (ut prae-
monui) non licet nobis, inutile quaestionem
examinare de decepiu rigoroso et primario
Methafo corporis. Hic ergo quaerimus, talis
decepius, qui omni, et soli corporeo deveniat,
sit vel ne: qui caract nobis notus, ut postea

UGR Biblioteca Universitaria

ponimus dare nota distinctiva sine ambiguitate. Talis autem est, quam dedimus.

11. Obijcies 2°: substãa non videt, neque audit, &c. ergo non sentit: ergo substãa non potest esse corporea. Respondeo: quamuis oculus, &c. non videat, nec auris audiat, &c. immediate, et per se ipsa, tactus; mediate, et per accidens, gustus, nego. Nemo hucusque negabit hanc locutionem, video hoc tango lapidem, audio sonum: et sentire mediis accidentibus, et vere sentire substãa.

12 Instas: ergo etiã anima rationalis sentiet: quia mediis accidentibus. Corporeis scilicet organizatione humana dicimus, ubi est anima, sicut mediis calore, diaphanitate, &c. dicimus, ubi est substãa ignis. = Nego cons: hoc discrimen est inter animam rationalem, et substãas corporeas, quod accidentia sensibilia non sint in anima per receptionem; sed vero in substantijs corporeis: undesi ex aliquibus accidentibus corporeis dicimus adesse animam rationalem, v.g. ex organizatione humana, hoc non est, quod anima sentiat, sed anima informet: sicut

quando videmus fumy, inferimus a
desegny, alvero quando imaginamus ade
se lapidy ex colore durizie &, hoc neme
xy inferre ned lapidy videre, et sentire.

15 dies 3°: Angeli depercussi ab homib: q ahing
bles sp sensus; atq un Corpora: q. = Reo
1° distinguendo ans: Angeli naturaliter percussi ab
homib nego, super naturaliter, Icedo. Spiritu
videre nposet ab occulo Corporeo sui virib
naturalib derelicto sed theologi multi affir
mant organy Corporey posse super naturaliter
elevari, ut spiritus attingat.

14 Reo 2°, neg
ando ans in rigoroso sensu. In apparitio
ne Angeloxy n videt Angelus, abocculo hu
mano. Iusta aliqui videt quodda Corp
us aëreu, vel aqueu, aut levissime ste
reus, mae assumpty ab Angelo, exquo intu
itui ibi adest Angely. Iuxta alios ruheto ri
det sedimmutat hoc fantasia, ut putet se
videre, q exempla n videt, hac dere ruhil
facimus: sub quabis ery sententia eque

UGR Biblioteca Universitaria

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Jelocd arguy. Y dany addo: q d apud nouos
Phie sectatores, talis vino p zagit d p zfocq
Angelus pulset organy sensuy, ed quemo
veat eodz modo, acradij lucis a Corpore
reflexi, illud moverent, sic tale Corpus ade-
ret.

Capud 23.

Cartesij Sententia de Conceptu Corporis.

B Nouozig in hoc, ut inplenisque, auspicit Car-
tesius. Definit Corpus p z extensionz, etnz
surabilitatz. ideo Corpus sit quid quod extz,
sye, et nung mensurahonz habere potest d se-
quenl adhoc afirmat inpossibile prorsus est
esse pariz omini Corpore vacuy: q a spacy q d
libet e mensurabile e ciz magny, l parvy,
palmare, l ci palmare, &. Sicutz quod
libet spahy e mensurabile: q quod libet ex
pahy e Corpus: q inpossibile e vacuy. Addu
q d ultra texnz, et Cely n dat vacuitas illa
quz nomi spacij imaginarij vocitare d sue
bimus. Quia ubi dicimus extensionz, et men-
surabilitatz: dat enjcunus palmus spacij,

UGR Biblioteca Universitaria

et alt, et alt, et sic in de finite; ubicunq; ea
ute extensio dat dal' è Corpus; cui nea
stet Corporis esca. Sic tot tricias: q post Cely
dant Corpora, et Corpora in infinitu renu
t vocare eq extensionq Corpoy infinitq
vocat vero indefinitq.

16 Ad ad sruendy predic
tu deeply Corporis, hoc fundamento mouet
ne ideq rerq, quq ll occulti cognate mentiq sue,
verq ll. In hac ppe stabliendq a multis e Car
tesiis. Inde sabsume; atqui Corpus
adinstar extensi, et mensuxabilis è idea, quq
p° se se objicit menti nostrq, et velut cognata inhu
q è vera Corporis idea.

18 Alig xaonq addu: q° è
extensy: q° è extensy et mensuxabile è aliquid
q° n̄ potest dari mensuxabile q° nihil è atqui
ne spiritus: q° ll spiritus impugnat mensura
bilitas, et extensio: q° è Corpus. Maorwide'
tq evidens, quq hec, q° è magny, et parvy,
è aliquid. Maxcertae. Fincinst ext absq
lutq oppositionis vacuit, admittit quovis cogi
nitq plenitudinq inxa, et extra mundq p° in
definita ex pacia, ex his ehq concludit, haxvo

UGR Biblioteca Universitaria

ces/ pary extenſio, et Corpus idq; proxi/mo/q;
nare.

18 Prima xaõ defumpta exideis claris, et
veluti gnatis, meo judicio, militat dma Cax-
teſiy. Nõ deipere expiamundy quando ta
cuitatẽ. omni Corpore exoxſtẽ, e idea oeluti g-
nata inhui: ita ut omnes cg vacuitatẽ dcipi-
ant: et foxte uſque ad caxtecig nulli, vel pau-
ciſſimis in mentẽ venit illa Corporu indefi-
nita plenitudo: q̃ tales idq; vexẽ ſſt: q̃ ulna.
Cely nully dat Corpus, ſed mera vacuitas.

19 Pxe

texea ſalſq; ẽ illas ideas, inq̃uas veluti ex
inperu nãq; incidimus ẽtiq; nolentes, ee vexas.
Idea, quẽ primo/ſe/e o/ext mentẽ no/trẽ, cg-
dr̃ngely cogitamus ẽ ad inſtax puberu al-
ati. Si tenebras volumus imaginari apa-
rent nobis inſtax caloxis nigxi cg ſint me-
na caxentia. Cg Antipodas concipimus ec-
ce ſtatim immerſq; venit figura hoũ inver-
ſi, quales eet ille, quẽ apedib' ſuſpende-
xent de tecto, et primo aſpectu videt rimq-
dq; retroes illi ſuo ponderе cadant detexra-

UGR Biblioteca Universitaria

vexsus Cely: xepxesentaū eny nobis ter-
xailla tanqug techu cujus padimentye
cely. Y/tessideg qug lo se immentg ingen-
xunt cubis n in/nucbs, posteavexon-
nu illas conuqu p.x dsurjy et medita-
ong.

2o Secunda xaõ Cartecij oj n̂ het: oxil
eny ejus aparens dificultaū exinopiavex-
boxy idiomabi humanj, exquasi, qª
quando loquimux den̂ente, sucaxenxji,
n hemus voces, quib proprig eaxy deg
apexiamus et modo quodg abusivo un-
mun̂bus propxiis entiy. Sicdicimus, mag-
naa cuitas immen/a inanitas intermi-
nabile nihily: ey magnitudo, et immen/i-
tas/int perfecriones entiy. Quoxig proprì-
as voces n̂ habemus, ajsumimus eas, qug
magis afines vident, aut minus dis/tantes.

2l Pxet innopig idiomatis e etalia causa.
scilicet qª tanny hemus species proprias
circa ea obja, quy abxrgimus px/ensus: px
noc n̂ hemus species proprias circa spi.

UGR Biblioteca Universitaria

pinitus, neque circa caenias: unum que
ens p[r] sensa ahingi nequit. Unde quando
mens nostra dnoscit obtaista, p[r] alienas spe
cies dnoscit, dsequent[er] que n inmutabiue, redta
ab/ tacte; et confuse, ut ecorg amutuin po
sit oaxenomina, nsi mutuata ab ideisno
ni, quas inhis het. Hinc orit ambiguitas in
explicaone, et nascunt arguta presentiss
milia.

22 Itaque erecera in vacuitate ultrace
lestin dat longitudo, latitudo, aut profun
dita, et capacitas, ut impleat corpore q°
sit longg, lang, et profundg. Hec capacitas
n aliquid actu, sed mera possibilitas, quale, si
deraxe debemus inhoc mundo, antequa produce
ret a Deo. Sed quonig p[r] sensu n dcimus illg.
inanitatem que e puncti nihil, eg dnoscimus p[r]
species propria. Corporg, et facimus eg divi.
sorg inpartes determinatg figura: exempli
gratia, ut capiamus pro ee in illo loco ima
ginario corpus cubicg, aut orbiculare, ca
pimus ibi ee vacuitatg cubicg, aut orbicula
re. Sed hec nita-ff: ibi n dat nohunditas, ut

UGR Biblioteca Universitaria

Cubicitas, et postea ut dent tales figuras, sicut
par creet.

23 Ex prejacta Dominâ neo nostro scholastico ad Primum Charte cij arguit, negando maiorẽ, quę nulla exigenti ratione fuit quę probatae. Nam 1° ait Cartesius, Deus foret falax, si illi ideę clarae, et distinctae incitè erent falsę tribuit ex eo quod ipse judicat, Deum esse unicam causam intelexionis, et mentionis nihil agere, sed potius pati, quod nulli Theologo Hispano persuadebit. = 2° neo negando maiorẽ: nè idea clara, et perspicua Corporeo extensio, et mensurabilitas: quę subtrahit, aut vacuitate, quę ens concipimus maiorẽ, aut minorẽ, proinde quę mensurabilẽ, undequaque in modo nostro intelligendi, quamvis nè re ipsa, distinguit Corpus aut nè Corpore: quod nec nè idea clara.

24 Neque reor, quod indeone Cartesiana nè confundit Corpus cum alio, quod vacuitas illa, cumquam intendimus confundi, nè detur, nec è possibilis. (Nonnulli) hocopponat: quod pretiquod hoc exculy faceremus qui Cartesium insequuntur, judicantes

UGR Biblioteca Universitaria

possibilis; q̃ ydeam corpus cy alio possibili.
q̃n̂ hent ideq̃ clarq̃, et perspicuq̃ corporis.
imo scio aut as est impossibilis, quando eq̃, ut
cyq̃ue despimus, despimus alq̃ magnq̃, aut
parvq̃; q̃ tinhoc stat essea corporis, ydeam.
mus corpus cyn̂ possibili. Tuq̃ idea? ru
fox?

25 Nullo minus idea Cartesiè incita, et
ingenita menti. Vel dicat nobis Cartesius, nunc
q̃ sese aut horhujus deorus? Ego (ut judico) se-
xret, si quis velit Illy hac Gloria spoliare, Mo-
do sic: sicet idea incita, sexeomnes hoes Phi-
hanc deorq̃ invenissent, neque xeliquissent
lli claudq̃ hujus inventionis. Tuin potius ex
perientia patet, qr incipienhs Phiare sine Cor-
pus, obvia venit idea rei tractabilis, et pal pa-
bilis ad ymadisionq̃ spectus.

26 Ad 2ª arguty in-
fra reo, distinguendo maorq̃: q ê mensurabi-
le, et extensq̃ in sensu proprio: aliquid ydeo. q ê
mensurabile, et extensq̃ in sensu abusivo: ê ali-
quid, nego maorq̃. Ytaq̃ dicho.

27 Forte miremini,
q̃ tq̃ prolixe fuerim in examinanda, et refu-

UGR Biblioteca Universitaria

tanda hac Cartesij dcone. Sed mirand
desinetis, si animad vertatis, illud docu
ns filij ee in principijs fidei valde lubricu g
eo seq uentib⁹ in pugnandis deprehendetis.

28 Inpu

gnat 1° Cartesius, q ex ejus doctrina, se
quit Corpora ee eterna a parte ante iden
habuisse principij, adq probandu dixere
mus p totg xeno eternitatis spacij hocubi
mundus e. Certe concipimus ideq spacij gu
jusdq extensi, et magni, d hoc fuisse apud
Cartesij, ut illud sit Corpus: q spacij hoc p
totg xeno eternitatis fuit Corpus: q Corpora
eterna a parte ante. = Adde, q Corporaeent
ebig eterna a parte post, ide nunquq desinu
enda. Si hoc pareat, demus, q mundus desi
nueret. Dico, juxta principia Cartesij, nul
lu Corpus periisse: q nunc desinemus spati
q hoc magnu, ubi Mundus fuerat; et spatiu
hoc, ut pote extensu, apud ipsos, e Corpus: q ma
nere Corpus equs magnu, et nulla ex parte di
minutu.

29 Inpugnat 2°: q a Sequit, Corpora cre

UGR Biblioteca Universitaria

abaec entia maria inexistendo, ñ secus ac Deus. Rasio: q omne spaty imagi-
nariy ñ potest ñ ee plenu Corporib', alio-
qui daret vacuu q impossibile prorsus re-
putat Cartesius.

30 Impugnat 3.° q sequit,
Deu ñ fuisse liberu in creatione mag Corpo-
reg, q eis inteligas, finge Deu nihil co-
luisse Creare. Tunc formit ad principia
Cartesij existerent tot partes mag, quot mo-
do exsistunt. Quia hinc deperemus spaty
illud magnu, quot eo ipso q Deus existens
potest ñ ee Corpus: q Deus ñ potuit efficere,
ut Corporea hec massa ñ existeret.

31. Quanto
impugnat: q sequit (sic exacte p ex cruci-
mur) corporeg hanc massa ñ fuisse creatg. Quia
q exo naa rei ñ potest ñ existere elig cira actionis
agentis, ñ indiget creatione, ut existat; sed pleni-
tudo Corporu cartesiana exo naa rei ñ potest ñ exis-
tere elig cira actionis agentis: q ñ indiget creatio-
ne. Et veritatis mutuo percipias, deu finge, q
Deus ñ creavisset. Rogo Cartesiu: spaty, ñ

UGR Biblioteca Universitaria

in quo sic mundus xanee est extensus,
ann? Sidicat 2ª, ide sibi dicy heat de
spacijs, que modo dari citra Cely. Sidicat
1ª. q dly spaby est Corpus, quota cum prima
pia q alia accione agentis, existeret Corpus.

Impugnat 3º q asseguit Corpus Christi nec
in Eucharistia. Quod sic probat: ibi non dat
extensio Corporis Christi: q sic essea Corporis
Constitui in extensione, ibi non dat Christi Cor
pus. Alit exteo Christi, et Corpus Christi
ide; sed ibi non dat exteo Christi: q non dat Cor
pus Christi. Haec negare non potest Caxe
sius; nq apud ipsq ctes voces exteo, et Corpus
sinonimq.

33 Impugnat 6º q asseguit q in Eu
charistia manet mea Corporea panis Ba
e: q ibi dat eadq exteo, que antea dabat;
sed exteo que antea dabat, erat essea mag
panis q ibi dat essea mag panis. Hic ex im
mediata deducio ex principijs Caxesij. Ne
ellepotest xere, Corpus Christi ee ibi quodq
modo definitivo, ut nos loquimur. Nam si
ter modus definitivus impossibilis e, sic essea Cor

UGR Biblioteca Universitaria

ponit consistat inachiali extensione, cuius dependit habit.

39 Impugnat 1.m q sequit, q. corpora hucusque creata sint infinita. Respondeo, et indefinita. Designatione huius vocis in cuius definitus et dg ac infinity. In 3 sup. q corpora sint infinita, et apud ipsum indefinita sina. Si 2m, dico: corporan solum infinita, sed absolute infinita. Quod sic provo: infinitus est, q. cui subsequi a numeratione pertranseri nequit; atqui corpora nequeunt p hanc seu subsequa numeratione; q infinita. Veritatis mihi sic ostendit ex principijs Cartesij. Post dely dant corpora, q. ubi concipimus spatij, spacium quod corpus, ng e extensy. Transeamus hec corpora, quid postea dat 2. dicit dari alia corpora, q. ubi concipimus spatij. Posthec corpora dant ne alia? Si pergat aliquis dari alia, et alia, et aut nunquig pervenire possim ad corpus q. sit ultimum. q corpora subsequi p transiri nequeunt; q absolute infinita. Si vero statuat aliquis limitis, et dicat, tandem pervenire possit ad corpus, q. ultimum sit, dico: possibly capi

primus spatij, in secundo ille dicit spatijs
na cely. Aliqui post alium Corpus in dant alia
Corpora: q esset Corpora in distet in spatio, et ex
tensione.

35 Impugnat 8°. q. Sequit q Deus no
sit destruere Corpora. Denuo, q destruat De
us omne Corpus Item in q ambitu cuius A
uls. Tunc ead dextra dabit ictu unu, et altera
paries, a enunc dat. q int ualla medij exit ex
tensu: q Corpus: q quanbis destruat omne Corpus
Item in ima hanc Aula, Aula tamq erit plena
Corpore: q quanbis destruat, in destruet.

36 Hecsab
surda, quę sequunt ex Cartecij deone. Exami
net quisquis, quicq legerit, an p legitimq de
ductionq inferant ex eius doctrina, et an salua
fide subsistere possint prteraque ex illis? No
to Aristotelicij iudicq sed quemlibet Pbum q
nulla preoccupatone, aut prejudicijs mentis labo
ret, qualq postulat sepe Cartecius, ut desue
pitionib fiat Exsio, Ad systema compositiõ
Corpory transeamus.

Caput 3ª
An Corpora sint simplicia,
An Composita?

UGR Biblioteca Universitaria

37 Supponend͞ ẽ, omnia Corpora, quę in hoc mundo
exnunt, ee integralit͞ Composita: Corpus enim
pal mare Componit ex duob͞ palmis, palma
vero ex duob͞ semipalmis, et sic deinceps.
Cum autę in hac integrali divisione Componis-
cimus pervenire ad puncta indivisile, q͞ atoma
vocant? discuret alicui.

38 Presens ę quęstio repro
cedit ded positione quantitq, et integrali, ꝺ dee
sensiali. Ide, inquirimus, an omnia, et singula
puncta Corporis Componant ex duplici, triplici,
aut pluriꝫ partiꝫ, ad eą modų, quo omnes, et sin-
gulę partes hor͞ sponunt ex Corpore, et anima

39 Duę
sunt sententię. Primus tunc Atomistę, tunc exeli-
quii Corpusculares Phi asexunt, Corpora Hanc ex
sola mala (mag vocant, licet improprie, suas
atomos, aut Corpuscula) Axiseos octo, et quot-
quot et sequunt, defendunt omnia Corpora Spo-
sitaee: et Itane ex mala, et pra. Nos in hoc capi-
te a nomine ęq abstinebimus, ut demonstravi
ęq DCS statuamus.

Sit DC: omnia Corpora mu-
10 tationi obnoxia. Si ęposita, necesse sunt ee simpli-
cia. Ad probandų posito, ut sponah id, q͞ ante-

UGR Biblioteca Universitaria

mine negari potest scilicet substaas corpo
reas mutari venti que in alias, et ligny
mutat inigne panis alimentitii in carnem
hoo in Cadaver.

Hoc supposito, prouo ꝺ Gs: po/
91 qug ligny Gg desinit ee ligny, et incipiee
gnis, sgn ꝺat ensem naa ligny illud, q ꝺ
perijt exitus e evidens ppo. ergo aliqua pars lig
ni periit. Cea bonae: ng manentiꝫ omniꝫ
partiꝫ rei, res manet. Atqui n perijt maa,
exqua ꝺtabat ligny, ut ipsi ꝺcedunt: g pxet
mag altera pars ꝺtruebat ligny.

Aduersa
92 tio, et evidens e discursus iste, ut ejus vim ag
noscant ehg Aduersarij. Dicunt sc, prelma
g ꝺari ꝺuinahong gunꝺg, et modificaong
particulary mag intse. Sic quando desnu
t ligny, aufert illa detrata ꝺuinae partis
g, vicejus illa maa erat ligny, et ꝺuenita
ꝺa ꝺiuersa ꝺuinae prg dictary partig, vicu
jus illa maa e ignis. Sed hinc (addunt) n
prouat' frà aristotelica.

Non intendimus
93

hic fras Aristelicas staruere, q̃ postea faciemus, ostendere Corpora nalia naru ee Composita. Admitto etaq̃ resp̃sum Adversarij sub hac duplicẽ ɔdicone Prima, q̃ illa ɔuinão, aut modificão (aut quocunque alio nomine donet, ẽ vere distaa maa. 2ª, q̃ predicta modificão ẽ essenialis Corpori nali, Cg ligno: idẽ, ẽ aliquid diptũ ligni.

22 Tranque ɔditionẽ probo, et 1º13: modificão partis maꝫ vicius maae ligni auferẽ incorupnone ligni, dauñdeꝫ in Deruynaa; atqui maa n̄ auferẽ, ltaun̄ sic inre ruynaa: q̃ talis modificão nẽ ipsa maa, ɔeda lius disty. Maor, lnegaꝫ, lɔcedit? sicedit, leneo assumpty: ng morẽ docmina Adversarioꝝ, et Coa sluit. sinegaꝫ, infero: q̃ Corupto ligno, n̄ auferẽ illa deinala ɔuinão partis maꝫ. Heenegari n̄ potest, quia ɔ̃ ɔtradictoria negatꝫ. Atqui manente illa dema ɔuinone partisꝫ, manet ligny, apud ipso: q̃ Corupto ligno, manet ligny.

23 Sicut pelis, dari quandoq̃ dis-

UGR Biblioteca Universitaria

tongn realg, sed mo dalgtanty, hocc ver
bu cnoloxe difficultalg, ut suo loco dicemus. Hoc
firmy debet ee mag distingu abilla Doinatione,
tant vexy sit dicere, Doinao nc maa ypsa: ng hec
duo subta maa, et Doinao subeunt prata Dmadic.
toria: g a verificat, maa existit Doinao nexistit.

26 Pro

vo 23 Aditiong: si defiat Doinao particulary,
et nihil aliud defiat, deficit ligny, sive, g. idg
e, deficit ee ligni, utn negant: g talis Doinao e. p.
sy ee ligni. Rao Cog: g a intelig in potest, g d de-
fiat sola, et unica Doinao, et etig defiat ee lig-
ni, et tang Doinao n sit ipsy ee ligni: g a si Doi-
nao destinguit ab ee ligni, deficiente Doinaone,
et deficiente simul ee ligni, deficiunt dug res, et
n deficit sola Doinao. Ergo si deficiente sola Doi-
naone, deficit ee ligni, Doinao e ipsy ee ligni, si-
ve e essentialis, et intrinseca ligno.

27 His stabilitis,
instaurar ad hog provau Dcii nostrg. Compo-
xaomnia Dtani ex maa, et Doinaone partieu-
lary mag; atqui stg ss partes dictg: g Corpora-
omnia Dtani partib int sedisti: gs Dposita.

UGR Biblioteca Universitaria

98 Exget: demus, g° in ligno, et in igne nihil daxe, t' prel mag. Dico: sg antequg fiat ignis, dat' ignis: g° antequg fiat ignis dat' tota maa ig nis: g° ignis nihil aliude, qug maa, ante qug fiat ignis, dat' ignis. Similit posqug de structy e ligny, dat' ligny: g° posqug destructy e ligny, dat tota maa ligni: g° ligny nihil aliud e, prel mag, destructo ligno, aduc dat' ligny. Sgit' in positione Corpory nario ponendae, sic mul cy maa, altera pars, sive ea sit mexadui nao, sive aliquid aliud, dequo postea. Ergo Corpora nario ll dposita.

99 Hec 1 C° magni momenti ng si Adversarij Cogant' admitere aliqug entitatg distg amaa in Compositione Corpory, facile, ut judico, admitens frās Aristotelicas: l, si persistant eas negare, pars non premens sui potissimis argutijs circa eductionē formary; nec erj argutia eque militabunt d ma ipsos.

So Objicies 1°: Deus potuit dare Corpora simplicia: g it addidu. Non dcedi debet inobsequium Omnipotēs. Constitui, g° n debemus multiplicare entitates sine funda

UGR Biblioteca Universitaria

mento juxta d mine pro lo quig: et illud sys-
tema opinionem, q̃d simplicius explicat res,
et n̄ abstrus ambitiosas entitates.

31 Ad
Resp. dist.
quendo ans: Deus potuit d'ere Corpora sim-
plicia d'entium obnoxia, sive generabilia
et Corruptibilia, nego, n̄ generabilia, nec co
rruptibilia, dcdo. In Ista Corpora nihil, q̃d
repugnet simplicitati: unde possibile e Corpus sim-
plex. Sed q̃d ita n̄ sint de facto Corpora, prova
tur nulla Corruptibilitudo, et mansuetudo unius
nalis, cy quam potest d'poni simplicitas, ut dixi
mus.

32 Objicies 2° si Corpus nale d'beret esse habile ad quod,
aut pluribus partib, tales partes penetrarent inter se ig
tales partes n̄ essent Corpora: g alterius alterius cuiusce spi-
ritus, aut spiritalis. Atqui absurdum est dicere Corpora
nalia non d'beret ex partes spiritales: g.

33 Resp, dcso
antecedenti negando 1m Cog. Certum e, g̃d Corpus n̄ potest
penetrari, cy alius Corpore. Sed hoc intelligi debet
de Corpore Completo respectu alterius Corporis dple-
ti, aut etig de una ma respectu alterius mag; n̄
aute de ma respectu alterius d'partis, vel d'partig

UGR Biblioteca Universitaria

quibusqy ꝺponit ſolꝫ nale. Rade q̃ penetrationi ꝛe-
ſiſtit pr̃ quantitatꝫ (ſive hec ſit diſta, ſive indiſta
amaa, dequa poſtea) Quantitas vero eſt ꝓpꝛietas
matꝫ: unde maa nꝓteſt penetrari cꝫ alia maa, qa
naqꝫe hꝫt quantitatꝫ; Corpus vero ꝺplehy. nꝓteſt
penetrari, cꝫ alio, q̃ ꝺ unumqꝛe ꝺat maa hentie
quantitatꝫ. Cꝫ aut, illa alia Corpora, quꝫ ſimul
cꝫ maa ꝺtuit ꝺpoſitꝫ, nheat exſequantitatꝫ, nẽ
cux nꝓſit penetrari cꝫ maa, licet ſit Corporea.

59

Obji
cies 3o: ſi Corpora nẽent ſimplicia, unꝫq ꝺ q̃ Corpus
nẽet unꝫ, ſed ꝺuo, aut ixia; hoc ꝺ ma ꝺ mungmo
ꝺꝫ loquendi ꝫ:= Reo diſtinguendo maorꝫ: unꝫq ꝺ q̃
Corpus nẽet unꝫ unitate ſimplicitatis, ꝺcedo; unita-
te ꝺpoſitionis, nego: Nota ſint Phos eſtaduo genera
unitatis, et alibi explicabunt. Interea retorque ar-
gutꝫ ex Corpore integra ut ꝺfidexato: tꝫ palmꝰ
xe ẽ unꝫ. tꝫ, nꝰ ꝺuo, aut quatuor, juxta ꝺ mung
loquendi modꝫ; et tam ꝺtat partibus int̃ ſeduſti, nꝫ
pe ꝺuob̃ ſemipal mis, quatuor quartis palmi, octo
octabis, &a. Dicꝫ, partes ee unitas, unisnꝫ que ꝺ ex-
poſito denominaonꝫ unius.

Caput 23

UGR Biblioteca Universitaria

Judicium Athomistarum et Corpuscularium Phorum circa dispositionem Corporis.

Autores nouj, seu nouae sectae Phi diuersimode disponunt induas Classes. Primi vocant Athomistas. 2di Corpuscularistas, aut Corpuscularij dicipossunt. Docent unique, ineo, q. Corpora omnia unice ex minimis partibus texij. Differunt autq ineo, q. hi adsruunt parricolas magis adeo minutas, ut prorsus insecabiles sint, et indivisibiles, sive proprie Athomi. 2i negant, possedari particulas mag, quae sint divisibilis, et careat omni extensione, undeadsruunt, quae dicunt Corpuscula, aut exiguas molecolas, ex quib. omnia fiant. Inprima classe stant Epicurus, alij que ex antiquis, exrecentioribus vero sequuntur Gaignan, Tosca, et alij secuti Gassendum. In 2a classe, cy aliquib. ex antiquis renatus DesCartes, eiusque Asseclis

36 Stexy omnes isti Phi tunc Athomistas, tunc Corpuscularij indivas sectas dividunt. Alij cred

dunteas paxticulas exquab' voluni omnia ita-
xece diversis specieb. Sic Anaxagoras cy Aliqui
b' antiquis, et modernis. Alij ex ma voluni om-
nes paxticulas mag ee ejusdg speciei nalis, et so-
lis dixexe penes figuxg: aliaqs ery ss cuspidate,
alis obtuce, alis hamatis, et uncinate, alis
levigatis, alis asperis, hispidis, Ramosis, alis
ni angulares, alis cubicis, silindricis, Pkedis
hixamidales, et denique ex omni figura, quan
Geometre agnoscunt xegulaxi, et ixegulaxi. Inhã
clase stant Gasendus, Gartesius, et plexiqueex
modernis.

57 De prima divione Phoxyn curamus
in hoc loco: cuxy ery partículis mag sint insectiles.
Atomi, an Molecule amplius, et amplius divisi-
biles? nactabimus cy dedinius fiat sermo quo
ad presens atinet, hec circunstaa n vaxiat nota-
cula systema.

58 2a divio e magi adxg; ideo de
uno xumque systemate nactabimus in hoc, et
sequenti Capite. Inpresenti agemus de ijs qui Corpusc.
Inhomogenea, seu similaria defendunt. et sus sercobjci.

UGR Biblioteca Universitaria

Cartesius, q̃ uiplausibili hoc ſi remate nag ꝑ pingit.
Supponit, at diximus, ãna, et exmamundy quanꝺ
maſa indefinita. Deus vero illo pacto, exqua mun
ꝺi formaturus erat, diuiſit, et ſecuit in paruos cubos,
aut pꝛi mata. Et particulas ſic diuiſas impulit inhi
ui: ai ñ ita ut omnes particule circa ide centru rota
rent', et paruos vortices fecit. Tot numero, quot ſſ
ſtelle fixe, et Planete, et Terra, que apud ipſu Pꝰ fuit
aſtru fixu, nunc vero Planetae.

59 Sunoquoque exhis
vorticib' ſingule particule hent duplicẽ motu: alte
ru, quo mouent', circa ſmune centru vorticis; alteru,
quo una quẽq; rotat' circa ſuu centru, et ut ita dicã,
in ſeipſa revolvit. Hinc accidit, ut ꝺ minuta attritione
partiu int ſe frangerent' Anguli Cuboru, et particule
illæ Cubicæ fierent globuloſæ.

60 Ex fragmentis autẽ duꝝ
Corpuſculoru Claſſes facte ſſ. Prima minutiſſimu pul
uis, et ubiq; dici poteſt, ſubtilis. 2ª crassiora quẽdã
fruſtula, que diuerſas hent figuras, prout caſu, et
fortuna dedit, dy frangerent'= Quãtũ, qꝺ Cartesius
addit ſcilicet, qꝺ vortex texte impulſu ſuæ rotationis
axasset vortices Lunæ, et coegit, ut circa Illæ textu vel-

UGR Biblioteca Universitaria

vexel, et qua texta Planeta, et postea contra Solis
et texta, et Lunæ axripuit, fecit que Planetas suos,
et his similia; hoc ad Ideam astronomicam per-
tinet: ideoq; hic omittendæ judicavi.

61 Quod ad Naturæ

tat ex illa coalitione triplex elementum resultavit. 1m
pulvis ille minutissimus, quæ vocat mag. sublig. 2m
globuli supra dicti, quos vocat mag. celestig. 3m frag-
mentailla diversi generis figurarum, quæ vocat magna
mundig. Ex primo elemento fiant sydera. Ex secundo
Cœli: et Aer: si q^d Cœli fiet immixtas plures partic-
culas 1mi elementi, et aer pauciores. Aqua fiat ex par-
ticulis texturæ elementi flexibilis, addita quadam do-
si particularum 1mi, et 2di. Denique Corpora solida, quæ
texta, fiunt ex particulis texturæ elementi, quæ ut ra-
mosæ varios nexus inter se complicant, et solidant: nec
desunt aliquæ particulæ primi, et 2di, quæ vacuola im-
pleant.

62 His tribus elementis fiunt omnia corpora. Pro a-
ctis fundamentalibus, quæ supra relata sunt ad dogma
nis sequentes. 1a. q^d unum Corpus solum differt ab alio in
eo, q^d habet plures, aut pauciores particulas hujus,
aut illius elementi, et particulæ sint, hoc aut illo or-

UGR Biblioteca Universitaria

dine vinatz.

63 2ª: q̃ q̃ generare de novo aliquod Corpus Ex. gr. ignis, nil aliud, quã particulas movere, miscere, ordinare, ita ut species visibilis illius Corporis aparear notabilit̃ diversa, ac antea erat, et sensat dignã diverso nomine, ac hebat prius.

64 3ª: quõd alterare Corpus e pars immutare duãs ors, et doj particulary, ut corpus n̄ aparear notabilit̃ diversy, nec dignã alio nomine, acantea hebat. = 2ª q̃ eorum pere Corpus, n̄ e aliud, quã mechanismy particulary ita variare, ut nec eadẽ species visibilis, necdẽ nomẽ permaneat.

65 Iunta, q̃ omnis produc tio, et destructio sit in motu locali: necalius modus acnoscit' innata saltẽ in rationali. = 6ª: q̃ causs 2s nil producunt. = 7ª: q̃ motus producit solo Deo. = Octava: q̃ causs 2s soly possunt determare motu suo versus, illuc versus.

66 Nona: q̃ Corpus semel motu debet semper moveri, nisi aca usa ex trinseca quiescere cogat: sicut Corpus semel quiescens debet semper quiescere, nisi acau

UGR Biblioteca Universitaria

ſaex minſeca moveál. = Vel q^d idg ille motus imq
preſus e uni Corpore, poteſt migrare in aliud
Corpus, et tranſferri vel totus, vel ex parte.

67 Undecima:
q^d Corpus inpacty in aliud Corpus tanquā q a
multis deſuo motu, quanty manſeret in illudali
ud Corpus, nec plus nec minus, undefit, ut hodie
perſeveret in nāa ella eadg quantitas motus, qg
Deus initio impreſit, nec aucta, nec diminuta.

68. Duo
decima: q^d nulla dal frā ſubſtancialis abſolus adſ
tā amaā prel amzalg inhoe. = Decimatercia:
q^d nulla dal' frā accidentalis abſoluta. = Decima
quarta: q^d nō dan^r animg Brutorum, ſed Bruta ſ
mera machinę, aut Automata, quę moven^r inui
ſu^ō mechanismi, seu artificij.

69 Hoc tāmen pexcelebre
ſyſtema Carteſianum, q^d tanty inv^r ſcholaſticos velly
innovat. Reliquiomnes modernī Corpuſculariū in
aliquib^ō ? veniunt ag Carteſio, et in aliquib^ō diſ
dent veniunt in eo, q^d omnes ſimiliv negant frās
abſolutas ſubſtantiales, et accidentales prel animas
Brutorum: Caſplicant eodg modo generationę, Corup
tionę, et alterationę, et diſtg ſpecifica unius Corpo

UGR Biblioteca Universitaria

ris ab alio. Inreliquis passj disident. Nonne
hoc operepretij singulorum systemata seorsj per
currere. Sub aulj arguti omnes mutandum
sustj? infra videbimus

Caput 3

Systemata mundi ex Corpusculis heterogene.

§.

1o Hac in re inveni duo systemata principalia,
ad quæ reduci possunt reliqua systematis generis. Ex co-
rum, qui elementarij vocant. Apud eos tota natura
aliud est, quam agregatio particularum quatuor elemen-
torum vulgarium ignis, aeris, aquæ, et terræ. Hæc par-
ticulæ differunt inter se non solum in figura, et magnitu-
dine, sed etiam in sua quadditate, dant particulam
nisi sit ens realis particula ignis, et similiter particu-
la aquæ, et reliquorum. Formatio corporum ex istis inco,
quo corpuscula ista elementaria misceant subquo
quo ordine, et doceo: atque inde ex istis elementis
sunt distincta unius corporis ab alio, Eg. ligni ab
auro. Hoc systema habuit Empedocles.

§. 11 Sed cum innume-
ræ sint corporum naturalium species, ex quibus aliquot, non po-
sse oriri tot combinationes, ex quatuor tantum elementis.

UGR Biblioteca Universitaria

ideo dicunt dari varias ſpecies ignis, et ſimi-
lr elementorũ reliquorũ, omnes quæ dicuntur ſub-
genera ignis nominib° ignis, aeris, terræ, et aquæ. Sic
que multiplicari elementi coniugum ſyſtema en-
pedocleo, ut ocio ſemibus apareat.

II 2° eorũ, qui
Anaxagoræ ſecuti ſunt. Iudicant ſi, Deum ab
initio produxiſſe particulas ſeminales rerũ omni-
ũ, et ijs impleviſſe ſpatia huius mundi. Illas ocu-
la, aut germina, ex quib° omnia pro creanti ete-
rig ſſ eſſentialit int ſe diuerſig. Aprima mundi ddi-
x
tione particula argentea, e argentea, et carnea ca-
nea, et ſic de reliquis: unde ex quibusdg particulis
n poteſt formari arbor, poteſt aut dd, et e diverſo
ex alijs: ſicut ex ovo Gallinæ nunquã procedit ele-
phas, naſcit aut Pullus. Hanc Igerig particu-
larũ vocab° Anaxagora Panſpermig, idẽ u
niverſale ſeminũ.

I3 3° In hac Hypoteſi facile explicat.
ur generationes quorundg inſectorũ Bg Pulicũ, ut
Muſcg: ng p^r aëra, et elementa reliqua (ſuigne excipi-
es ſ volitant paruula illa ovula, et dg ſimilia ſimi-
lib^s jungunt, aut caſu, aut p^r quandg ſinpang, aut-

UGR Biblioteca Universitaria

abalia Causa, formas animaleuly; simulq
explicat geneſi plantaru, earuq nutritione
pcq terra gravida, et particulis arbigenis, ℥.g.
Pineis, Fraxineis, et reliquis arboru germini-
b; habet in promptu mag, quaomnia vehe tabi-
lia producat, et nutriat

74 Cod; modo res ſchet in
nutricione hoiis. Panis ℥.g. Het inſe inſerivi-
les quas dg particulas carneas, quas dg oſeas; ug
p^x fermenty, ſeparant a reliquis, et ex eis creſci-
hoo. Siqua vero ſubſtaa nullas ex eis particulis het,
aut val de paucas, nec aphy alimenty hoiis, ut lapi-
des, et metala. In hoc dogmate nullae frae ſub-
ſtantialis, aut accidentalis diſta abillis paroiſe-
minib' eo quib' diverſimode ſuneri omnia fiunt:
sicut in antecti nullae frae diſta alvinaone ſim-
plicig elementoru.

Caput 6;

Dogma ſpagi-
xicy.

75 Spagixici, quos frequentioni nomine Cinicos
apellamus, alig vig ineunt. Ipſi inſatis fidu-

UGR Biblioteca Universitaria

raonib', et Replationib' Phsicoꝝ, et volue-
runt nagꝫ p'ſperimenta tentare. Agreſſiſſe,
ſolueꝛe Corporanalia, et in coꝝ reſolutione, et
analiſy nõ ſolꝫ Inoſceꝛe, ſed occulta videꝛe ſepa-
rata ea principia, ex quib' p'posita exant. Fe
licit eis rgꝫ ſubſſecutſſe plaudunt.

76 Inueneꝛunt mille-
generꝝ fornaceꝫ, in quib' ope ignis reſoluunt Cor-
poꝛa mixabili artificio. Et duct occultaub' ſpe-
rientijs, dicunt. Principia reꝝ, ee quinque. Lo-
ꝝ nomina, apud ipſos, ſſhec: Sal, Sulfur, Mer-
curius, Flegma, et Caput mortuꝫ. Salgoora
ſubſtg quandg gug ex mahuꝛ amixtiõ, eque
ſimilis ſali Inuniceo, q' paluꝫ pungit, et ſt,
qua facile ſolvit, &. Sulfur apud ipſos eſt quod
dg oleigeneus liquidꝫ, et inflacmabile. Mercu-
ius vocat ſſpirituoſa quedg ſubſtaa val de ſubti-
lis, qꝛe ſua leuitate facilius abolat, et Corpo-
ꝝ poꝛos permeat. Flegma liquoꝛe aqueg natiſſimi-
libꝰus. Caput mortuꝫ e quoddg fęcis genus, q' ma-
net poſt exactionꝫ reliquoꝝ, ad inſtar texꝝ magꝫ

77 Sihi quinque principij diuerſimode anaa vinati-
dicunt ſtare. Corpoꝝ eſſeas, et diſtrahꝫ, q' ſua anali-

UGR Biblioteca Universitaria

ſſſin ferunt. — Aliqui voluerunt Corrigere hoc ſiſtema, et axaone principij excludunt Caput mortuy, quasnon tanty principia admitentes, Alij vero excludunt etig flegma mia ꝯ principia relinquunt.

Caput 13

Aristo sententia.

78. Aristes ag mundy maturius inmoſ pexiſſet, videretque tan multas, et varias Corpory ſpecies, et dinug' nan mutaony, qua nova Corpora generary, et antiquapè xerunt pr legining Cog deduxit Corporace Compoſitaa proinde, n̄ ynicy principij rery dari innaa. Ag dic ant ee multa, quxit, an ſint numero infinita, l finita? Et ſtatuit debere ee ſubquedq finito numero. tan dg inquirit, quot ſint? Et afixmat, ee mia, mag frg et pxnvaony.

79 Maae quedq pars, eo qua pre ſupoſita ſunt omnia. Eae ſimilii inommb Corporib, quia eo ſe ee diſcrepo, ut ſi aury, l lapi, ſigny dr: et quanbo nil horry e ex ſe, inomnia hec poteſt xari. Unde maa, quo modo e pani, ponit ee caro vivénni: imo poteſt exue re frg pani, quo nunc hetnunc, et fieri caro, ſiverg ni, ſive quid aliud. Hec omnia mag ambuta dicu

Athomus de suis atomis. Adeo modo, quo inar-
tificialib. ferru Deus, quomodo ens, ponit eē axa-
tas, imo potest amittere figuras ensis, quas sua het,
et fieri axatas, sicmaa dicit in? positionendi.

Eo
ritate hac, et adversarij, et nos unimur. Sed hoc diu
cumine. Nos Deus assumimus, tanquam ideas alteri-
us linea, quae nostra proportionalit explicat; adve-
sarij verotanquam exemplu omnino simile, et innullo
diversu: nq ipsi nullo discrimine agnoscunt in? artificialib,
et naturalia, nisi penes magis, et minus; scilicet q? ipsa
ta naturalia majoris, et mirabilioris artificio, sunt ipsa-
ta, quae artefacta hoc: adeo plane modo, quo ar-
tificij navis, aut horologij differt ab artificio Dei-
uno, aut mensa.

81 Ex hipothesi autem ne aliter accipiunt;
nq maa primae entitas essentialit in? pleta, quae ad-
extendu indiget subiecto, sicuti subalterna. Sicut
accidens n potest existere, quin sit in alio, sicmaa n pote-
existere, quin aliud sit in ea. Unde discrimen magnu orit
inter naturalia, et artificialia. Maa, ex qua fit artificium,
corpus ?plety, et hens, exse quidquid requirit, ut ex-
stat in rerum maa, et nominet ens in? sideratione Physica.

UGR Biblioteca Universitaria

e) maoexo maa exqua fiant Corpora.

82 Hac de Causa

ajexis Auctes, magnee quid, neque quanty, neque quale, &. Quia maanē ligny, aut ignis, aut alia quebis ſpecies dpleta: inſuper nece magna, aut parva: preterea nē calida, aut frigida, &; sed mexy ſubty capax essendi omnia hec, et recipiendi fxg, p^x gug ſu ligny, et fxg p^z gig ſu magna, et fxg p^z gug ſu calida.

83 Quare nobocuts Auctes; q^d mag dcipia- mus ad inſtar xexy, quas videmus ng eg hanc ſu- y ēe dolty et d maty; sed ad inſtar cyus dg mexe 30 tes, gug mente ſoly pexcipimus cy ipſa ſensuno- nos fugialtetanty videamus d, q^d ē ipſa nelustat, ſi- licet dpolity. Ipſg autg ſoly p^z discurſy, et illahong deducimus.

84 Fxa ē alia pars ehg in dpleta pexfectiva- mag, gug intime unita ipſi, eg ponit intra aliqu ſpecig Corporis, atque eius Capacitatg dplet, et indi- fxg determinat. Ut iuste illg dcipias, dcipe tibi ali- quig poteg exnotionib, et ejus actg correſponderts: ng dcipe colores dispexſos, quſum in potea ut ſint ima- go Cesaris, et dcipe illg diſpoſitionis, vicinus, ng ac-

UGR Biblioteca Universitaria

ni imago ſt. frg equiparabis duſpoſitioni ſi
coloris, q̃ acquat coris capacitatẽ q̃ habet.
ſed iteris meminiſſe debebis, q̃ ſupra monuimus hec
exempla abartificialib⁹ deſumpta explicare quidẽ
rẽ, ſed nec omnino ſimilia. Nota, q̃ frã nec ſimili
nomnib⁹ corporib⁹ ſicut mata, ſub hoc nomine frg
ꝓprehendunt innumeras ſpecies. Hinc, q̃ Auſtenus
tanq̃ principia rerũ numerat, quonĩ loquit gene-
rice. ſi autẽ divideremus principia in ſuas ſpe-
es infimas innumera erũt rerũ principia. Et recte
quidẽ michaelis dixit: q̃ ſingula corpora exnib⁹
tanq̃ ꝓponunt.

86 Privatio (q̃ fit ex cũ principio ecdi-
cit Auſtes) e negatio alicuius frg in mata. ſine ſu-
igni. Dg mata privatae fali ſua ligni: quonĩ et
capax e illius, et illg n̄ het. ſ nmaa n̄ q̃ dat
privatio omnis frg, ſed ſenpex dat privatio multarũ; dg,
ery cũ n̄ het, caret reliquis.

87 Pone ſer ſecundũ Auſtes m̄
tuere Corpus inſuio ex p̃ privatõne: neque erit ens
poteſt d poni exiſtente, ut ſepe ſepius dg Auſtes in-
nuit. Et quidẽ ſi fra ligni aer inmaa, ſ g intelligi-
mus ligni, sive illa maa ſit privata, ſive ea,

UGR Biblioteca Universitaria

vis alia fra. Si mo sip^r possibile, aut impossibile maa hens frg ligni n̄ eet privata reliquis, sedeas omnes habexet eet xevera ligny: g ligny ines ligni n̄ Intuit p^r privaong.

Qq Soluit ad Huic, eg privaong numexavit inv principia, explicare genexaones Corpoxy, sive Corpus demo genexaty, et incipiens ee, quod intelligi n̄ potest sine privaone. Cujus xatio nec. Vt ligni Vg ini ens iat ee, xequiniv; g d maa presuponat privata fra ignis: ng sic ante habeat frg ignis g dabat g nis: g ignis n̄ incipit ee, sed durat: g sic incipit ee, natio presuponit mag privatg fra ignis.

69 Nec absurdg e, q d Corpus incipiens Intuat p^r privaong, sed un ens. Probat: q a Corpus incipiens tota hoc Corpus, q d modo e, et antea n̄ exat. Ex hoc utroque depxehenditat: ng sitolas, q d modo sit n̄ incipit ee, q a n̄ incipit id, q d adhuc n̄ e. Sivexo tolas q d antea fuexit, acprio inde ponas, q d antea fuexit, n̄ incipit ee: q a q d antea exat, prexgit dixa xe, n̄ incipit: q Corpus incipiens, tale ex suo decptue illud; q d antea n̄ exat, ig vexo e: q e decptus ex positivo et negativo, sivexo ee, et n̄ ee g n̄ e absurdg q d Intuat p^r

UGR Biblioteca Universitaria

priuaons, seu nêi.

90 Sthoc sittemate genexaõ alicui
jus Corporis d/ istiti inco, quod in maa producat, a
ti qua nova frã: et pro hujus difra evadet modo hoc,
modo illud Corpus, modo ligny, modo agris. = Cor
pho d/ istitr rneo, q d destruat frã, qui exat in mã.
Alterao d/ istitr ineo, quod manente frã /ub/tanci
ali auferat aliqua, / aliqus frg accidentales, Vg
figura, Color, Calor, &c: terig ineo, quod aliqus
ex his frũ accidentalib° de novo producant in maa
et quando in aere producti tuo.

91 De divisione frg sub-
stantialis, et accidentalis nt hucusque locuti su-
mus: dicemus postea. Modo scire oportet, unum q
que Corpus nate habere ung frg. substantiales, plu-
reserero accidentales. substaalis perner adeseg Cor-
porú, eius q nalg dirtuong; accidales autg pernent
ad priates, et ornadyxei.

92 Ad d rupriones, et genexao-
nes redeamus. Ninguig accdit innaa, q d uny
Corpus peat, qui alig denovo fiat. Si ligny peri-
ti igni Vg, Igne peunte fiunt Cinexes, &c. Unde
orty e prolo quig, genexao unius alterius ê Corup-
pho, et unius corupthis alterius e genexao. Sed ut pro-

UGR Biblioteca Universitaria

loquuy hocnecté intagat. Lyen dcbes desumi
in rigoroso sensu, et prout denotat identitatem, sed
quasi diceret, quando dat Trupho unius mariô
dat cirg alterius generas, et e dna: Ady mody,
quo solemus dicere, vele sciue e sciue, nq dsint
omnino idq, sed quonig alterug ex altero sequit.

93 Propositiones quib hoc systema Characteru-
nice differt a reliquis ss dtg. Prima dant fxg ab-
solute entitatiue distg a maa. = 2a: ex fnib ali-
qug sunt de essea Corporg, et vocant fxg substa-
tiales. = 3a: aliq fnibus dicunt Corpus, sed Corpus q
tificant, et vocant fxg accidentales. = Quarta: Cau-
sendi aliquid agunt prev motu localg quan-
do Corpus denovo producit. = Quinta maa ingc
nerabili, et incorruptibilis. = 6a: fra n generat,
d educit e potea mag. = Septima solq posityc
g dgeneral. = Octava: Bruta heni animgdq
tg amaa. = Cxtis ppb plexegue ss expresa
Arusti doctrina; reliqus ss illaones quas ex ipso
legitime deducunt, et sensus pr hipatheticorq
omniq.

94 Hoc systema (ut videtis) adeo ratiocc,

UGR Biblioteca Universitaria

et mortis ꝓfectaney et laudi mexual ꝛao diſennicndy,
ꝓ multa ſecula, abocculantſimi homib' in preño
habichyè. Quare n̄ poſſyn dolere, quodȳ, qui ab A-
riſte deſecerunt his noviſimis temporib' Phigh-
ancn modo ſatisfg exoſhimeni (q ꝓ me licet: ng
unuſ. quiſque cinſuo ſenſuabundat) ſedetiq inu-
tilg, et inindeligivilg, et pene nugatorig, ridiculg ſ
appellent, imon Phiſicg, ſed Methafg quandȳ, qus
ſuua ꝛſideraone xelinquit nag peritus intactg.
Quanta cinjuriā hecdicant? intoto hocopexe, pro-
uto caho det oſtendexe cuxabimus.

Caput 8ᵘᵐ

Fundamenta novg Phiſ.

95 Si Confexatis intſeomnia ſiſtema antiꝓ hipate-
tica, quſdg inocnietis, inquib' ꝛoeniunt, quſdg
oexo inquib' veluti do meſnicalite diſextant. Non-
ē animus xaones hic examinaxe, quib' adꝓ inal-
texy militat, redeas tanty, quib' omnes uno agmine
in Ariſtg Coeunt. Ipſinegant omng frg enhitative ac-
tg amaa prel aning ratg; Ariſtotelici judicant,
nag ſine ſxis intelligi n̄ poſſe. Hicē preſenti difficul-
tatis Caxbo. Raones vero, quib' frās negant hicex-

UGR Biblioteca Universitaria

ponemus.

96 1ª axgutg defumit ex inutilitate fraxy.
Ideo Artifici fuas frãs afixmant, qª alitr
inteligit difrã unius Corporis abalio, 7g ligni,
abigne, sed hoc ẽ fals: g. Probant mioxg: supo-
sito, qª igni 3et 3pascuis diversimode 3vinati,
ac 3tat ligny inteligit difrã ligni, abigne: g. A
ñ probant multiplici paxitate. Supposito, qª Co-
loxes diversimode 3vinent inteligit difrã unius
imaginis abalia. 3tg co precise, qª ultexg alfa-
ber diversimode 3vinent, resultat pene immensa va-
rietas vocabuloxg, et inteligit eoxg difra: g.

97 3fixmant.

Alia xaõ, qua movent Artifici, ut frg adstruant,
ẽ, ut prietates, et opexaones, quas unxg qª que Cox
bet prias, et peculiares, bene explicent: sieng sin
3ant frg, ñ inteligit, cur igni 3burat, ñ aurg nix? Cur
aqua sit diaphana, ñ aurg terra? Cur ignis surs-
ascendã, 3ra lapis? et hoc semper, et ubique, 3aut
sani aparead, hoc ñ pr accidens fieri, sed anãa tali
g Corpory exini. Stae xaõ partipatricory. Modo sic. Ar-
guisine frã bene explicant prẽdicas prietates, et opexaõ

respectu axeos unius cuiusque corporis. g̃ rao hui⁹modi
fiat. Probant multa prolixa, et nimis incunda explica-
tione ista Phenomena. Ignis inquiunt dixit, quo-
rig diæ particulis cuspidatis, et acutissimis, quæ-
lexime movent, et cuius cuspidib⁹ corpora proxi-
ma desiliunt, eosq; poros penetrant, nexus rumpunt,
atque ig dissimilares particulas impellunt, ut dissimi-
lime moveant, et mutua collisione acuminent, et
cuspidem. Sic fit, ut corpus proximum igni fiat ignis
p⁹ multig locomotionis partium.

98 Similiⁿ aquæ diapha-

na, quorum ea particulæ sic dispositæ, ut poros intersec-
ti tendant lineæ rectæ a superficie, in superficiem, un-
dequaque inspiciant. Hinc, ut radij visuales in-
veniant viam, qua meant mitant. Corpora vero opaca
parum poros habentia, et obliquis sæpe flectentes: qua-
re radij visuales, qui recta tendunt, non hent qua meant
mittant, et sistere coguntur in superficie, proprie.

99 Deas-

censu levium acriùs rerum, ineptum esse statuere levita-
tis tanquam accidens positivum: flamma (inquiunt) as-
cendit, quia aëre egraviori, ac proinde maiores vires hæt
ad descensum, conatur occupare inferiorem locum, et flam-

UGR Biblioteca Universitaria

ng cogit superna axe. Sicut quando lignum immergit in aqua, videbit illud elevari usque ad superficiē aquæ, nō q̄ lignū nō sit Corpus grave, sed q̄ aqua gravior sit, et occupando inferiora loca, lignum impellit sursū.

Voc

Dfirmant iterū. Alia nāo, ad ad struendas frās substantiales necē: ut sint radix accidentiū, quæ tanū ceruntur in una quaq; ex pecie Corporū. Atqui ad hoc nō requiritur. V.g. Probant miora: ea, quæ vocant accidentia, nul alius ſ, quæ vires, et motus partiarū; atqui vires nāo parta semel facta debet durare ex suanda, nec a causa ex minseca desficiat, et similit motus semel inpressus, et inpressus: g̃ ad hoc nō requiritur frā aliqua, quæ exigat ut radix illa permanent. Nec extat hoc presenti in principijs Cartesij; cui dancta ratio q̄ nō illud axioma, Corpus semel mouū debet in perpetuū moueri, nisi ab aliqua causa exminseca quiescere cogat, sicut Corpus semel quiescens debet semper quiescere, nisi ab aliqua causa exminseca moueat: g̃ sic in productione Corporis semel motæ aliqua particula, aut quiescere coacta, nō indigemus magnexere inmaip/g Corpus causa cuius

UGR Biblioteca Universitaria

mone, aut quieni; q̃ adnihilycentes ſſ fr̃g Arij-
ticg.

1o1 ⁊ fixmant eternu. Alia xão Arijticonuẽ, q⁹
ſine fr̃o n̄ intelig⁹ generão, et corupno corpoy;
at qui vere inteligit, ut cernit, ingeneraonem ex-
plicata numero 97. g̃ ad gneraones, et corup-
ones n̄ requirunt fr̃g Arijticg. = Sinhuſmodi ar-
guni ſibi plaudunt Novatores xg omnino ⁊feci-
ſſe. ⁊ ꝓſiquidg aliqua aſumunt vera, aliquan-
do ſimilia: et dy omnia ab aliquib⁹ Arijticis ſi-
ne delectu negant, ipſi ⁊actant, emulaonis magi-
nem vitari ſtudio Arijticos movent.

1o2 2⁹ argumy
deſumit ex illo axiomate: ex nihilo nil fit, et in nihily
nil redit. Argunt ſic: ſi daret fr̃g Arijticg, quan-
do ꝓducit ligny, fr̃a lignificet ex nihilo; sed hoc
ē ⁊ra ꝓdicty axioma: g. Proval maor nulla pār
talis fr̃g ꝓr̃g exiſtebat antea: g̃ tali fr̃a fieret ex nihi-
lo. Coaliget: ng ideo maa fit ex nihilo, q⁹ nul-
la pars eius pre exiſtit: g̃ ſi nulla pars fr̃g pr̃g exiſ-
tit, fr̃a ehg fit ex nihilo.

1o3 ⁊ fixmant: 1 fr̃a c̃ entitas
⁊ poſita, 1 ſimplex: ſi primy: g̃ fr̃a ⁊ tat ex maa, et-

UGR Biblioteca Universitaria

frã, ac pro inde dabit frã frg, et de hac frã frg
eteny rogabimus, an si ꝓposita? et procedemus
in infinity. Si 2 y: g frã fit ex nihilo. Probat
coa: entitas essentialis simplex n potest fieri, nisi
ex nihilo: g si frã e simplex, fit ex nihilo. Proba.
Var: nih illius entitatis potest prg existere ante
productionẽ: g n potest fieri nisi ex nihilo. Ra.
antentis: g si aliquid illius entitatis preexiste.
ret, ig illa entitas haret aliquid, et aliquid, ac
proinde n eet simplex, et ꝓposita. = Exgent: si
aliquid illius entitatis prg existit anteproduc.
nong tota entitas preexistit, ng e indivisibilis:
g illa entitas existeret, ante qug produceret, ꝙ
sequent q ue existeret, ante qug existeret.

to. 2. Socar.
gutg indissolubile videt Adversarijs, quĩ prg
dictg axioma pro principio hent nequaqug
disputando. Et dificultatg solvant laborant A.
xiomatis, in explicanda productione frg, qug voc.
ant eductionẽ, ita ut aliquid frã n creari. Sed Ad.
versarij nullã explicationi acquiescunt, et ut ꝙ
ad fastidiy repetunt productionẽ Arismetrg
nunqug fari intelligi. Ideo ꝓcludunt, n ee admi.

UGR Biblioteca Universitaria

tendgennitalg ullg, qug dstra sit amaa.

103 3g argu-

tg, quo ponus nident, qug inpugnant Anstneos, hoc
c. Sistema Anstricy nil explicat dexb' nalib' ne-
dochores nos xeddit g^a nag. Ng si interroges, cu
ignis Ibuxit? oixy e diaphany magnes ama-
hit? Rh^a, nil aliud xent, nisi g^a fra ignis het
oixtug xalefactivg, oixy het diafanitatg,
magnes oixtug amactivg. Quod (inquiunt) a-
nemune / Rustico ignoxat, quanbis schola-
nunqug adiexit. Sp/ivero Gloriant explicur
seusque adevidennig, quo artificio naa cuyusq
Coxporis elaboxata sit, ut s/n effectus apaxeant,
Ibustio, diafanitas, et elatexiy, et magng t'sm'?

Caput 9g.

Fundata Anistica.

106 Cā, quā ponū energia, adversanioxy fundata
propositi, nec oxy dificultatg dolose dissimula-
oi: et dsultoxy argusta prgmisi, ut sincere uni-
usq partis xaones Dfexati, nec videamur occupare
xi'nis axguti preoccupaxe mentes vestras. Sgit' post fun-
damenta noug Phig no/ixa exponemus in hoc Capite,

UGR Biblioteca Universitaria

q̄ in duas partes dividemus. In prima dabimus
argta nra, in 2ª solues rij argtorij, qs
in Capite precedenti proposita ff. pro adversarijs
argta nra ff, qs sequunt.

107 Argtij 1º. Innaa
aliquid fit, et aliquid perit, ergo non fit; aut perijm
a: q̄ innaa dat aliquid dijni amaa. Miore ad
versarionj. Probat maor: in naa fit ligni, et pe
rit ligni Ergo: q̄ aliquid fit, et perit. Añ dat ex
pertea, et probat: in uno inst̄anti vera e hec ppo,
modo n̄ dat ligni, in altero vera e hec, modo da
t ligni; ꝺ hoc e, q̄ ligni fiat: q̄ ligni fit. Maō
negari n̄ potest: nq eo modo locuti omnes morta
les, et ipsi cum adversarij. Deodq ligno dicunt da
ri, et n̄ dari pro diversis instantib; et ve exe dicunt.
Min probat: q̄ res in uno instanti fit, et in alte
ro sg. sit, e q̄ res fiat: q̄ si ligni in uno instanti
e, et in altero e, ligni fit. Añ adeo certum e, ut
si Deus ipse nos exemisset in aliquo instanti fu
isse, et in altero fuisse, procul dubio diceremus ee
facti: q̄ nq fieri nisi aliud intelligim, quo q̄ ac
cipiat ee, q̄ antea n̄ habat. Si alit loqui velis,
disputabis devoce, et argtum n̄ minues. = Simili-

UGR Biblioteca Universitaria

probat Ligny pexire.

108 Dixi, q̄ aliquis nō mineat Ligny scripsi, et pexire dicas ee aliud, quod q̄ hunc inuenimus, ab/nihilo ab his uerbis scripsi, et pexire: et hoc scripsi nō negabit, q̄ id, q̄ uocamus Ligny aliquo instanti nō ē, et postea fit: q̄ aliquid dat innaa, q̄ in hoc instanti nō fit, et insequenti fit; atqui hoc ē dicere q̄ dat aliquid dicere amaa. Probo minorē: q̄ in hoc instanti nō ē, et insequenti ē, distinguitur ab eo, q̄ in nullo quo instanti; atqui maa in nullo quo instanti: q̄ q̄ in hoc instanti nō ē, et insequenti ē, distinguitur amaa. Maior negari non potest, nisi neget hec ueritas, res nō potest in eodē instanti ee, et nō ee. Minor cedunt Aduersarij:

109 2ō. Ligny nō ē ignis:

- q̄ aliquid dat in ligno, et igne dicere amaa. Si cō negas, teneris negare ans. Prob: q̄ maa ignis, et maa ligni aliquando. Sed eadē numerice maa, ut Aduersarius nō negat: q̄. Sed ligny nō aliude, qq illa maa, et cū nō aliude ē, qq illa maa, ligny ē ignis. = Valet ex uerso: eadē maa, quę ē ignis, erat ligny: q̄ signum aliude ē, quę eadem maa, tonitrus ē ignis erat ligny: q̄ uera erat hec ppo, ignis ē ligny.

UGR Biblioteca Universitaria

Ito Textus. Antecg n dat ppsares, atq dauet, sixer
eet aliqd aliud, qug sola maag. Probo morg antecg
dat maa, exqua dat xer.g sixes nihil aliud, qug so
lamaa, antecg dat ppsares. Probo ans, loquendo de
ligno hodie nato: maa ligni hodie nati, dat aptia
mundi additione, uo fatet Adversarius; sedq dat al°
mundi additione, dat ante ligny hodienaty:g maa
ligni hodienati dat ante ligny hodienaty:, et facta
inductione p reliqua corpora talia, probabilis
Ita universalis, antecg, dat maa, exqua dat xer.

IIi 2.y Postcg n dat ppsares. Atqui dauet, sixes nihil
eet, qug maa:g. Probo morg: postcg manet m
aa, exqua dat xes:g sixes nil e, qug illa maa post
cg manet ppsares.

IIi2 3.y Res npotest simul ee, et nee, sedeet,
et neet in Hipotesi Adversariorg:g. Ad provandum
oris rogo ab aliquo Novatore, presentg Cartesiano
num exstat hodie Canis Tobig, aut Pomy Para
dysiacy? Nisi ocaui velit, xebit hodie nee talg Ca
nis, nec tale Pomy. Et exg hac verissima positione
dee n exstit Canis Tobig. Modo sic: hodie exstitis
ta maa alius Canis; atqui ille nil aliud, qug si

UGR Biblioteca Universitaria

amaa: q hodie exʃtit Ille Cartes, q exʃtit, et nõ exʃtit. Nuoxe celebris Cartesianorũ doctrina, qua buꝰ hi denegant animas, nead mitant aliq ens nisi dʃtg amaa.

113 Si omnes q̃ negant frã substancã, coexistent aliquod axgutu eque evidens, assista, cxte animus hexexet cxt' unungue systema. Sed ip'i illud unu axgutu, q̃ timexi possit objiciunt. scilicet, q̃ frã substãcg debexent cxcaxi, ng aliter sahi intelligit' eaxu produchu. Nostra ng axgutu, quantumbis molestu, nec demonstrãc, nec simile demonxaone. Cunq̃ uillius texxitu neglegamus evidentissimas xaones, quas proposuimus, et deglutiamus absurda q̃ manifexta? Sq uexo xesponsiones audiamus, quibus ista axgutia eludexe conant.

Rent, pret mag dari? uinaonũ, coordinatonũ, sitũ, et ordinũ particulaxũ mag, uno uexbo, quanda modificaonũ corpusculoxũ; hanc autũ modificaonũ nec aliquid dʃtg amaa: et ecce 1° gressu se se implicant. Si illa modificaõ est aliq̃ pret mag, quomodo nõ est aliquid dʃtg amaa? Sia utq̃ identificat cũ maa, quomodo dicunt, pret mg dari illg modificaonũ? Sed ipsi indigent unoque.

UGR Biblioteca Universitaria

Pressi nostris xaonib⁹ indigere assignare aliqui⁹
pr̃p̃t mag, utñ del ignis, anteigng, sivero infexi
m⁹, g illu⁹ aquid exeat, indigere, ill⁹ ali⁹ idefaxi
cy maa, utñficat denovo.

Dmae; et loquamur epla
VIS gratia de M^a mofiaone vicyus dat' lugy. Mo
potestee sine illa modificaone; sed maa ñ potes-
ee sine se ipsa: g illa modificao ñ ê ipsa maa. Sed-
xa 2°: manente maa, manet id, q^d ê maa; sed-
ñ manet modificao illa: g illa modificao ñ ê-
maa. = Dxa 3°: illa modificao afcit mag, ereg
ponit inxa aliqug denalg specig corpoxis; sed-
maa ñ afcit seipsg: g. Dxa 4°: illa modificaoe-
modus mag; sed maa ñ ê modus mag: g illa mo-
dificao ê dista amaa. Mile modis potestis xao-
ngistg vexsaxe, equali sempex vi.

116 Rent, illgmo-
dificaong ñ ee entitative distg amaa, sed tanty
modaliť distg. = Non mixaxex hanc xesponsionem
inoxe alicujus perhipatetici; nos enj (apud Car-
tesianos) claxissimis axgutis xeponimus nos ob-
cuxos, et scholasticas tucas ideg dang ñ hente,
sicque eludimus evidentissimas xationes, impe-
dimus q, q^d veritas emvicat. Mixxtamg xes-

UGR Biblioteca Universitaria

ponsione inoxe Caxtesianoxy, quinul n̄ pexspicuy sep-
fexre sacxant. Ergo Claxissimavis precedentiq axguto-
xy sanis soloit statuendo identitatq adeo vtsq, vtpu
apaxte xei identitas, et apaxte xei distio? Deovxabim
onobsequuy Caxtesy eandgentitatq, exstexe, et nexis-
texe vneodg instanti oidysponis modalis? Ctinsupexfa-
tebimux, hocbene inteligi, educiong oexo sxaxy pro
xsus inteligi nposse?

117 Hocdiscuxxendi modo facile defs-
di posset sentca, qug Hexach'to n̄buit Axistes. Ssdi-
dit aseruisse, qd omnia, quss innaa identificant
int se, et sunt unus hoo. Addebat, xg n̄ magis ee id, qd
e, qug oposity, acpxoinde xg ee, et n̄ ee. Hoc(inquq) fa-
cile defendet, et statuemus, omnia ee uny: et si nobis
obiciat, qd deligno, et igne vexificant' prata dradic-
toria, xebimus, vexificari vixtute aquas dg dispari-
dpatibilis eq identitate xeali, quss it similis huic dis-
poni modali. Vnde, qd cely maneat, pexeunte Mus-
ca, n̄ probabit, Cely distq ee a Musca.

118 Procul dubio ve-
xificant prata indpatibilia, et dmadichoxia, dem,
et deilla doinaone partiq, vicuyus maae, et dicidq-
nis: scilicet maa exstit; Illadoinaon̄ exstit. Scho-
n̄ sufficit, vt Axisticus dicat, dari in n̄aa aliquq-

UGR Biblioteca Universitaria

ennitatꝫ dſtg amaa, dicat Cartesianus, quibꝰ ip-
ſe arguni fidit, ad ſtabiliendꝫ ſuꝫ ſiſtema, quꝫ
firmiora, et clariora ſint hoc?

119 Impugnat igit ſolũ
nvatorꝫ: illa modificaõ pr vor n diſtinguit ennta-
tive amaa: g ẽ ennitative cp̃s amaa: g ẽ entitative di-
quaentitas: g n diſtinguit modalit. Prõbo ultimo co-
g: xcs diſtinguit eo modo, quo ẽ: modꝰ modalit, enti-
tas ennitative; at quilla modificaõ ẽ ennitative enni-
tas; g diſtinguit ennive, etn modalit. Ratio maoris:
q ax xg diſtinguꝰ ab alio ẽ ee id, q de: g eo modo, quo
ẽ id, q de, diſtinguit abomnibꝰ, q one.

120 Explicat
cio arguit: una maa, et alia maa ennitative diſ-
tinguntꝰ n alia de causa, niſi q utraque ẽ enni-
tas. et cꝫ diſtinguꝰ ab alio nil aliud ſit, quꝫ xg ee
ſo determinate, q de, ſequit, q id, q de entitas, diſtin-
guat ut ennitas, ſive entitative. Rogo, an illa mo-
dificaõ ſit vere ennitas, n ſecus, ac maa? Si di-
cas ee entitatꝫ: g ennitative diſtinguit amaa:
ng ennitas ab ennitate n modalit, ſed entitative-
ng ennitas ab ennitate n modalit, ſed entitative-
diſtinguit. Si dicas n ee entitatꝫ: g n identifi-
cat ennitative cꝫ maa: ng n ennitas cꝫ ennitaten-

UGR Biblioteca Universitaria

potest defaxi ennive.

121 Si inconit reflecho, ex qua nou-
us locus patet inpugnaoni. Modificaõ ẽ Va dis-
inguit, etiã entificar cy maa; distinguit modalit,
ẽdentificat ennive. Cce incog: ng res debet parit iõg-
nificaxi, cy eo, q ê, et distinguit abeo, q nê. Simo-
dificaõ ê entitas, cux distinguit dsnone pxia mo-
di, et nê entitatis, modalit, et nê entitative? Sciung
nê entitas, ẽ eõ modus, cuxi dentificat identita-
te pxia entitatis? Cux identificat ennive cy-
maa, nê minus acmaa secy ipsa? Si q a ê modi,
distinguit modalit, cux nê identificat modali-
t? Aut, si q a ê entitas identificat ennive, cux
n distinguit ennive? Dicamus, Novato res ege-
re ex re mis in? patibilib: egere aliquo dito
amaa, ut cy illa ponat ligny, aut igny: etindi-
gent hoc dist nê ee dist, ut nê interogent, quomo-
do hoc dist producat, an ex nihilo, an ex aliquo?

122 Sed omittamus Adocasiõ: quid quid petunt. Dete-
adisnio modalis, ppatibilis cy identitate. Adhuc sup
teniri nê potest eory sistema, q sit probo. Ideo põ
nê dat fra ennive dista amaa, q a hec firet ex nihi-
lo; alqui vera modificaõ debet p axit fieri exni-
hilo: g. Negani mior: q a illa modificaõ (inqui-

UGR Biblioteca Universitaria

untis̄ producit, cum̄ beat ee entitie disty amaa.

123 Dnaē: et probat minor: q̄ illa modificaō sit modalit̄ dista amaa, scilicet, ut debeat produci; atqui p² vor ē modalit̄ dista amaa: g̃ debet produci. Probo maorg: q̄ sit modalit̄ dīta scilicet. utinuno in/tanti n̄sit, et in/equenti sit; sed q̄ inuno in/tanti n̄ ē, et in alio ē, debet produci: g̃. certen ē ex cogitabile quomodo aliquid, q̄ n̄ dat, posteadet, quī producat.

124 Dicet, q̄ ∃y dura maa, semper ē modificaō quoad ennitatg; n autg̃ semper ē, quoad mody.= Hic videt Adversarius. habuisse modificaoni duplex ee, ennitatioy, et modalg. Dnaē: Ennitas illius modificaonis ē idg, ac modus illius modificaonis, in? si primy: g̃ illa modificaō n̄ potest existere quoad ennitatg, quī existat, quoad mody. si 2 y: quando existit entitas cuius modificaonis, potest n̄ existere modus cuius modificaonis; sed omne, q̄ n̄ existit, indiget productione, ut existat: g̃ modus illius modificaonis indiget productione, ut existat. Dicat nunc Adversarius, an ex aliq̄, an ex nihilo producat?

UGR Biblioteca Universitaria

Nec potest dici, q̃ existat p̃ productionẽ mag:-
na producio mag potest stare, quĩ existat illa-
modificao: ꝙ producio mag nõ ẽ ultima rao deter-
minativa illius modificaonis ad existendy. Pxete-
xea nõ potest stare accio productiva mag, quĩ stet-
maa, quia ẽ ejus productis: ꝙ sic̃ erit ꝙ productiõ-
modificaonis, nõ potest stare, quĩ stet modificã.

126. Quomodocunque dicipiat illa modificao particulary-
gni, Vg. Camodo ẽ, modo nõ ẽ. Nam si uel sempexe fry-
guẽ, uel sempexerit ignis, uel nunquigerit ignis: et nõ-
terit Adversarius explicare, quomodo ignis aliqu-
ando sic̃ sinunquigẽ illa modificao, ad quomo-
do ignis aliquando nõ sit, sic̃ sempexẽ illa modificao.
Ergo dicendy ẽ, q̃ illa modificao, vere, et proprie, in-
rigoroso sensu aliquando ẽ, aliquando nõ ẽ. Modo
sic: ut aliquid manseat denẽe ad ee, indiget produc-
tione: ꝙ illa modificao producit. At quiomnii pro-
ducio, ẽ exnihilo, uel ex aliquo: Ergo illa modifi-
cao fit, uel ex nihilo, uel ex aliquo. Ecce quomodo in-
cidit Adversarius in dificultate, quã insinuo si-
te mate uitare exciderat, plẽ minus, actus-
ticus debet explicare eductionẽ. Ergo quanbide-
mus, Adversario sugg modalg dusionẽ, quã si-

UGR Biblioteca Universitaria

remaxim.

127 Si dicas, modos nō indigere productione, ut existant; Rogo: hoc probem ex eo, q^d ind. nificant? ygenitale, qug modificant, ac pro inde. nō egent seorsj produci? Sed hoc inpugnaty mane: ng illa identitas nō facit, ut semper ac existaten. ntas, existat modus: g̃ ut modus existat, requiri. sug productionẽ. Et probem ex eo, q^d modus si. ens adeo diminuty, et propenit, utnō egeat pro. ductione? Atquannimbis diminuty si, dumx modo sit, indiget productione, licet diminuta, etsibi correspondente. Sint veree, et verenee, nō dat. medijg; ellamo dicas vel ē vere ens, vel vere nul. li vere ens, et nō Deus, producit; si vere nil, nō pote. ey mea facere ẽgnz. Adversarius velet, ee ens, ut. ẽgnz intrinsece posset, et nō ee ens, ut nō deberet pro. duci.

128. Ego vero ad rationes Novatory, Capite precedenti, positas diluendas mansearamus. Adprimy. Arguti numeri 96 dico primo, eo ad summy. provari, q^d nō det fra substantialis, dequamo. do nō agimus. Si p/y tamz arguty fatet dari di. versas divisiones. Corpusculony, quz (ut vidisti) distz ll amaa. Sunt fxg. = 2°, negotiorg, etsan. -

UGR Biblioteca Universitaria

probaonis. Ad paritates xeo, ung imaginpaba
ciañ diferre substancialit, et accidentalit, est ini-
lit, ung vocabuly ab alio. Si interroges quen tibe,
ens nocahonz esona sctolg, an lapis sfigiatus,
et idz xudi sint diversz substag, xebis nee, sive
xo xoges, an lapis, et auxz sint diocesz substag pro-
cul dubio afirmabil ee: unde mera dfiguxas ndat
specig nalg.

129 Ad dfirmaonz numeri 37 negomino-
xg. Ad probaones, laudo plausibilz illy verbo,
xg, et explicationi ambity. Sed illa explicaon
potest sustineri sine fra Auspica. Quia mons.
elle particulaxy ignis, elle sctus, et cohondinao,
et aliquid disty amaa, vo probabimus; q fra. No-
bis igit nocet, quod corpuscula ignis sint cap-
pidata, et feriant, dissexent que particulas
passi: dummodo hic mons si aliquid disty a-
maa, quz potest stare sine illo.

130. Ad dfirmaonz
numeri 100 xeo, illg militare dna fras sub-
stanhales, dequb nunc sermo ne. = 2° xeo, me-
moveri ex hoc axguto ad ad sumendas fras sub-
stanciales. Movent (inquis) celexime particu-
lg ignis, et huc sempex, et ubique. Cux? Quidd.

UGR Biblioteca Universitaria

d
dat inilla maa, qd exigas talg mony? Cum
similit movent particulg Nivis? Res, qd Cor-
pus semel moty, debet semper moveri, nisi aca
usa extrinseca quiescere cogat? Vnde signi
impressi formaone, accepi acausa extrin.
seca Ng determinaong motus, Ng verbabi,
donec acausa extrinseca cesset et pexeat ignis.
Infero: q Pila ex plosa alox mento vellico in aper-
to campo, nunqug quiesceet, donec impingat in a-
liquot Corpus solidy. Dices: Rex xesstie, et pau-
latj minuit cursg Plg. Minor, Rēg posse cohī-
bere in pety toxmenti velici, exn posse cohibere
impety particulary igni. Quod maxsic impe-
tus Plg, qug eaxy particulary, patet exeo, qd
si Pila impingat in igng, xemocedere faciet eas
particulas, ipsa exo n xetrocedet. Nunqug fa-
ne quiesceet intus, donec inveniat in igne, alig g inny-
secg radicg illius motus, et actionis, qug radicg voca-
mus Ing sus tanhalg.

131 Ad ultimg confirmaong nu-
meri 11. xeo, n posse intelligi generaong novi Cor-
poris, Vg. Ignis, qj aliquid denovo ponat dissy-
amaa. Hoc voincit ex dictis argutis: ng apius Ad-

UGR Biblioteca Universitaria

Ad vers axios requirit salte nos ad vinas; atqui ut-
probabimus has ad vinas e dicta amas: g. Similit'n-
potest intelig: corruptio Corpori Xpi ligni, qui alig-
uid pereat dicty amas, propt similg proportio-
nalit' xaong.

132 Ad 2m arguty numero 12, q° cone:
ē præcipuorum hoc vers axiomy, dico q° axioma
illud, ex nihilo nil fit, et in nihilu nil revertit, pro-
ut ab Antiquis intelig'ē at', aperte falsu ē. Ipsi pu-
dicabant nulla proxsus potea fieri posse, ut ex nihi-
lo aliquid fieret. Ideo adstruebant mag evitanq,
et coebant Deo, neunquq dicere nec factq: aut
posset mad fieri, nisi fiat ex nihilo. Hoc vero mani-
feste exoneratē, cu Catholice fateamur, Deu ex nihi-
lo posse facere omnia. Ergo prologuy saltz prout-
absolute sonat falsu ē.

133 Ex hac veritate hoc re flexo.
io deducit': arguy Ad vers axiomy nēm demonstrao.
Rao ē; q° nō potest ungere eos, qui nexent, frā exea-
ni a Deo pro exigēa circumstantiary. Et adsum-
my uj hebit Imaros, qui dicimus, frā veneri-
ni accusatiō 2dis Arguty antz, q° soly het uj ad-
hoz, idē Ima aliquos, assumendo positionem

xg, absolute demonstras nē. Ng ea positio potest ee falsa, quanbiu negari nō debeat, abe°, qȳ illg pronunciabit.

132 Suppositog, qº argutyn ē demonstras, ma quenlibet, videamus, quanty valeat ?manos? Cquidg si Axistica nfoly sensui, sed, et verbis Axistis insistentemus, nil nos urgeret. Ex xemus enȝ, qº frā nfit, imo nece, sed ?posity fit pz sxg, et ē pz sxg. Hic loquendi modus, tonies ę̄ repe titus ab Axiste, et explicatus a Divo Thoma, reli quisque commentatoxib', ut dubitet nemo, sicutg Axistg. Necnon videri debet Adversarijs: nerjē dificilius, frās nfieri, quȝ nfieri ?vinaorgellgpa ticulary.

133 Sed quonig Peripatici judicamus Axistg usurpare fieri quodg anxiomasticy, qº solū posito ?veniat, et in hoc tanty sensu dicere, frās nfieri, facile, apertes fatemur, frās absolute fieri, cyra ssant de nec ad ee. Exponeray g nobis ē prologuiy, dis tinguendo illud sic: nul ?posity fit ex nihilo, ?cedo; nihil partiale, et simplex fit ex nihilo, subdistinguo: nihil partiale fit ex nihilo sui, nego; nihil partiale fit ex nihilo tanquam, quȝ subsit, ?cedo.

136 Explicat. Nullare.

UGR Biblioteca Universitaria

ꝺpoſita ℣ligny fit ex nihilo. Quia debet preſupponi aliquiꝺ ſui, ſcꝫ matꝝ, ex qua fit, et ꝺtat: unde loquendo de corpore ꝺpleto, ſive ꝺpoſito abſolute very ℣proloquij. Pars autꝫ, ſive res partialis, Qualiscꝫ frā ſtructica, aut ꝺvinaꝝ Adverſarionj fit ex nihilo ſui, qª nꝫ precedit aliquiꝺ illius frīs, aut aliquꝫ illius ꝺvinatorij; at vero nꝫ fit ex nihilo ſubi, qª ut fiat, preſupponit matꝫ, ſeu ſubtꝫ, unde educat, ut explicabimus ſuo loco. Hocꝫ ẽ diſcrimꝫ inꝛ ꝺpoſitꝫ, et partꝫ: quoꝺ licet aliunque ſuponat anteſe ſubtꝫ, unde fiat, ſpoſitꝫ ſuponit illuꝺ tanquꝫ partem ſui; frā vero tanquꝫ aliquiꝺ diſtꝫ ab ipſa.

137 Inſrā diſtinguo maiorꝫ: ꝺ ideaxent frīs Artiſice, quanꝺo proꝺuciꝛ ℣ligny, frā ligni fieret ex nihilo ſui, ꝺcꝺo; ex nihilo ſubi, nego. Aꝺ probaonꝫ ꝺ ceſo antecꝺ, diſtinguo ſimiliꝛ ꝺſequens. = Aꝺ 2ꝺam maiorꝫ numeto 3 aſumo 2ꝺ ꝺſjunctꝫ partꝫ, uꝺ diſtinguo ꝺſequens in ſe deductꝫ: ℣ frā fit ex nihilo ſui, ꝺcꝺo; ex nihilo ſubi, nego. Aꝺ probaonꝫ diſtinguo ans: entia eſſentialiꝛ ſimplex nꝫ poteſt fieri niſi ex nilo ſui, ꝺcꝺo; niſi ex nihilo ſubi, nego. Aꝺ probaonꝫ, ꝺceſo antecꝺ, diſtinguo ꝺſequens eoꝺꝫ moꝺo.

138 Aꝺ 3ꝺ, cuꝺ nimꝫ argutꝫ numeri-

UGR Biblioteca Universitaria

tos xeo, q d Adoexarij n melius explicare nag, q-
uis nos. Ipsi dicunt, ign Tg d buxere, q apaxi-
culg movent, feriunt, et dilaniant, sed n assignat-
xaorg, eux movent, et feriunt, q us eas cuspida-
bit, et impulit. 2 Crux sempex, et ubique uniformitm
ocat. 3 Curignus fxg motg het paxlaxg, nuero nix? si-
milit de Magnetismo et afritate, ffs. a Omne, q d ipsip z-
experimenta d pexiunt, n negamus, sed dicimus, cafe-
nomena n posse explicari, nisi det aliquid distyam-
aa, q d vocamus fxg, tum substancialg, tum acciden-
talg, pxoue ẽ, aut n ẽ decssea Corporis. Tota itaque eo-
rg explicao, inquantyvexae ẽ potest usurpari Ab Anis-
tico, nec pria, et peculiaris ẽ novi systematis. Deni-
que, n ille explicat melius nag, qui magis ad capy-
vulgi dissexit, sed qui d formius, xaoni: n eny scholas-
tici curamus, qug plausibilit sed qug vexe loquamur.

Corollarium

Ex dictis xeflexg hanc dcm defendexe debetis: systema A-
risticg, quoad distiong frg amaa ẽ evidens et demon-
natg, atentis precise axgutis axaone, et prescindendo
ab Autoritate. Probat: in axgutis Aristicis, nec sum-
unt pper dubig, nec deducunt dcs; de quaxg legiti-

UGR Biblioteca Universitaria

mitate dubitari posit: q̃ ea argута demon/rant.

Añ dtabit, singulas ppes examinando. Invenie-
ñ, q̃ si primo aspectu aliquid dubij videat, id-
p̃ legitimas deductiones probat' ex notionibus prin-
cipijs, n̄ potest eadē res simul ee, et nōn ee: quē sepa-
ant̄, et distinguant̄, et similib̄.

19o Nota, q̃ in hoc Capite
n̄ probāmus, dari frās substaales, aut acciden-
tales, sed universē dari aliquid distinctiuā, q̃ po-
camus frē. Hoc fecimus 1o, ad seruandā methodū:
suus enī loco peculiarit̄ agemus de frā in particu-
lari. 2o, ut certa, et evidentia separemus abijs, quę
n̄dū dare, et evident̄ probant. 3o denique, q̃ sibi de-
ceptionis cogat̄ ad mitendū aliquid amaa distinctiuā, et-
explicare, quomodo id producit̄? nullo efficaci argu-
to impugnare potent distinctiuā frarū in substaalē,
et accidentalē.

Caput 1o.

Impugnant̄ singula antiperipatet-
ticorū systemata.

1 Hucusque solvimus principale dissidij int̄ No-
vatores, Aristotelicos deductionē frē, et mag: Nunc
quę sunt uniquique sectę propria, et peculiaria, inf-

UGR Biblioteca Universitaria

picianus. 1° impugnabimus Cartesij, et prób.
ocnorrune quo quo naa 9 ponunt exempla par
riculis homogeneis. 2° Empedocly; et Elementare.
3° Anaxagoxg. 4° denig Epagicus.

142 Impugng.

P. particulg homogeneg. Inhoc ſyſtemate n dat diſa
ſpecifica unius Coxporis ab alio; sed hoc absurdy: g.
Probat maor: mag ſimiles diverſimode 9oinaten
ſſ Coxpora ſpecifice diverſa; sed in hoc ſyſtemate Co
poxa omnia ſſ mag ſimiles, diverſimode 9oinatg:
g n ſſ Coxpora ſpecifice diverſa. Probat maor: ſi ex
auxo facias monetas, et oxologig xotatg ex ſimil.
auxo, n xeſultant duo Coxpoxa ſpecifice diverſa; ja.
qui xeſultant mag ſimiles diverſimode 9binatg: g.

143 Dices: n ſufficit quelibet diverſa 9oinao, sed xer.
quirit 9oinao notabilit diverſa, sicuyus maa ſen.
ſeat digna alio nomine. = 9ma: xudis laminat.
xi het 9oinaorig partig notabilit diverſg ab.
oxologio xotato, et cenſet digna diverſo nomine:
nig 19 vocamus planing; 29 vero horologij; atq
ui n ſſ Coxpora ſpecie diſta: g. = Si dicas, q° hecno.
mina horologij, et laining xeferuntur ad ſtatyoca.

UGR Biblioteca Universitaria

dentalz; dico: q̃ diuersa ꝺuinaꝝ partiu tantu facit ſ
taty accidentalz. Probo cog: hec nomina referunt̃ a
ey ſtaty, qꝫ oriũt ex diuersa ꝺuinaꝝ partiu: ꝫ ſi po-
ly referunt̃ ad ſtaty accidentalz, diuersa ꝺuinaꝝ ſoly
ponũt ſtaty accidentalz.

129. Impugnat ſiſtema elementa
rez: q̃ oĩa Corpora nr aliũde ſint, q̃ ex mixtura
q̃ ex ꝺq̃ quatuor elementoꝝ ſubquadq̃ doci, axiomatic
dicit̃, et nulla graui ratione, nullo q̃ experimento
probat̃. Ad: q̃ n̄ ſolui difficultatez, q̃ ſic probo: ꝑ ſa-
lamentaꝝ ign̄is, aer, ℞ ſſ Corpora Compoſita: ex quib̃
ꝫ principijs ꝺponunt̃ ? Si ſignes: n̄ elementa, ſed ea,
ex quib̃ elementa ꝺparaint̃, dicemus principiaꝝ.
Si n̄ aſſignes, n̄ das prima rez principia: ng prima
principia debent ee ſimplicia, nec poſunt ee ꝺpoſita.

131 Quod autẽ elementa vulgaria ſint ꝺpoſita, ꝺtatex
generatione, et Corruptione coꝝ. Ignis g. fit ex ligno,
et deſinit in cinerez: ꝫ generat, et ꝺrumpit: atq; ilex
pro generabile, et corruptibile n̄ poteſt ee ſimplex: ꝫ. Mi-
oꝝ ſubſumpſi ꝫ late probauimus toto Capite 3.º

126 Senteaꝝ
naꝛaagoꝝ accomodata ſane ẽ ad plurima Pherome

UGR Biblioteca Universitaria

nanaz, dare explicandaz, ut diximus. Sed eadem ita
oportet veritati. Sin hoc sit termate particula auriee
sentialiter auxea, sicut particula lapidis sentialiter
pridea ligni lignea, et sic de exeligneis. Rogo: Ligni data
ex mexi particulis ligni, habet immixtas particu-
las alianz rexz? Rent, inquibus Corpore Eg. lign
dam particulas omniz, Aut exe omniz rexz, Eg. Igni,
Cineri &, Aut ligniz in posse d vexta, in igne, aut cine
xes:

191 Sic in igne dant nobis particulas, ligneas, sed ig-
neas, cinexas, &, cum ligni vocat, et ligniz, non vero
cat, neque e igni, aut cini, &? Non vero, qd
Imode xeat, nisi q° ligniz het maioz numeriz part
ed alterius ligni, quz alianz rexz, dum insuper praep
sertet sensib° particulas ligni, et sic illud, quomodocq
quefrangas, nil vi debit, quz particulas ligni. sicut
quando magna auri quantitas miscet modico arg
gento, dat atent particulz argenti, unus quz vide
ant, et totalia mole vocat, et e auriz, quando ar
gentq di crebusq in mutavit nag, sed mancat ar
gentiz.

192. Hinc orit efficacissimy in hane sentez argutum.
Suponamus, ligniz palmare vexis fuisse in igne, et pos
teaquz suffocatz defecisse Carbonz simul palm

UGR Biblioteca Universitaria

ng. Sicut ex Dea) ea g̃ mole, mag̃ primo fuit ligny, postea igny, et denique carbo. Et sic ligny requirit, q̃ illa mole mag̃ heat magz numerz partiarz ligneaz, q̃ alg̃ rediquaz, utq̃ possint latere subtilis: ut sic igny, requirit, q̃ eod heat magz numerz partiarz ignear: et denique, ut sit Carbo, magz numerz partiarz Carbonis, stq̃ cinera, et ea g̃ mole mag̃ n̄ potest hexemagz numerz partiarz ligni, et magz numerz partiarz igny; ng alit duo numeri simul unio excedere nt, et multo excedent: g̃.

199 Dicet quota mentg Rma quagz, q̃ quando fit igny, tm̃ migrant alio particulg ligni, et ibi ng gregant̃ particulg igny: et simit̃ quando prima accensa fit Carbo, volant inde particulg igny, et adveniunt exproximis Corporib̃ particulg Carbonis ineis inclusg. Et hoc fieri virtute causg efficientis: ng causg nales nil aliud agunt, q̃ g̃ gregare, et disgregare.

150 Hecxe sponsio, et sibi ipsi difficultatg sua innexi simulitudine laborat. Nisi aliqua gravi xaone, aut ex pexamento probet, nemo credet, q̃ causa efficiens in momento apponet tot particulas Carbonis, Vnde eas inuoculi atullit? Cur plures, aut pauciores, q̃

pro magnitudine pruni? Cur semper ac suffocat
ignis, adgregat causa efficiens particulas Carbonis,
ebn adtexuit speciei? Si autem suffocat, adgregat
causa particulas cinexis, n vero Carbonis. Ad hoc
omnino dicit Anaxag quod mixtum reddit orientea Anaxa-
gorg satis apta, et verisimilis responsio, quain-
tum quidem ex se potest.

137 Quod in ore similitudine reomnia-
positi ibi impugnat sic: si pruni ac sen terra sit excepta
in oolitas, fit carbo, si item alij pruni subeadgre-
ta in alias, fiet etiq carbo, et similis eandg terrg al-
texi, et alteri pruni superinjicias, omnes fient Carbo-
nes. Modo sic: in illa terra non potuerunt latere tot par-
ticulg Carbonis, ut sufficere possint ad tot Carbones fi-
ciendos. Ratio: q illa terra multo inferioris molie,
qug illi mille Carbones: g dicendg erit, particulas p-
pruni ex se fuisse in particulas Carbonis: g nil simile
Anaxagorg.

132 Forte dicet, q non solg, et extra superj-
ecta, sed ex aere proximo, et reliqui mediani Cor-
poribus adgregant illg particulg = sed rogo: extra sup-
jecta hac virtutg adgregandi illas particulas exproxi-
mi, et mimus proximus Corporibus inhg sibi simi-

UGR Biblioteca Universitaria

superfecta ligno nõ dgregat eas particulas, et doextũ lig-
ny in Carbone, superfecta autẽ pruneꝰ dgregat, et doex-
it? din̄ het virtutẽ dgregandi tales particulas, quo-
modo dgregat? Aut ipsam̄ dgregat, quẽ alia cau-
sa dgregat? Qui magnes eas advocat elongingue?
dcludam, hunc discurrendi modu arbitrariũ, nec
rationi satis aptas aparere.

153 Impugnat setcã Spagyri
corũ 1ũ: exeo qꝺ nõ bene probant, Naquinque elemen-
ta, quẽ reperiunt resoluti mixti, fuisse anteã in-
ipsi mixti. Raoẽ: qª eã analysi, seu resolutiõe
mica fiat virtute ignis, dubiũ praesent manet, an
ignis, quiẽ causa aptiva, doexierit passũ in Mer-
curij, Salẽ, Sª? an vero soly sepaxabexit, ea, quã-
pre existebant? = 2º: qª illa elementa nõ principia
aunivers alia rerũ omniũ: nẽ multa Corpora,
ex quibꝰ remininẽ quidẽ Mercurij gutta elici
xahere possunt. Sed ex hoc soly Capite nõ satis inpu-
enaret Sisterna, Scin reliquis dgruere.

152 3º efficaciã
Sal, Sulphur, et Mercurius Sũt Corpora dposi-
tanẽ simplicia: ẽ nõ prima principia rerũ. Probat-
anr: Sal, Sulfur, Sũ Corpora Corruptibilia, ermu-

UGR Biblioteca Universitaria

taonio brexia; n ſſ ſimplicia. Coainſert, ut demon-
ſtraty ē capite 3°. An n poteſt negari ad pagyrici,
qui definiuntur, quid ſit ſuffux? dicunt ee ſubſtag
oleoſg, liquidog, et inflammabile: g doceri poteſt.
ig nſ, et tunc definiri ee ſuffux, et quidg ſit ipſi tace.
xg. ſpecia dpcty, caquinque elementa ee Coxup-
tibilia.

133 Quare ex perimenta ſpagyricoy utilia g.
ex ſſ, ſi ad medicinā referant: ng illg ſubſtag-
uguas reſolvunt Coxpora, utiles dicunt ee ad mo.
xbos depellendos, cy inſexe tineant virtutg, et efficaci-
tatg Coxpoxy unde procedunt, in grada intenſioxi.
ſed ſicex gs oclint ſficexe ſyſtema Phicy, manifeſte
exxant. Cyeny n̄ aſignent vā xexy principia, ut pro
bavimus; pexinde ee, acſiducerent, principia hanc
ee Caxnȝ, Oſſa, nexvoi, &c, q ā ſixeſolvo hoȝ, ineas
paxtes xeſolvo.

136 Iſtg ſſ xaones, qug peculiaxa multi-
ant ima ſingula ſiſtemata. Alias omittimus br-
evitatis cauſa. Interdiu notate, q ōma omnes
Anti pexti patexicos uti debetu xaonib° Capitean.
tenti poſitis: q āillg ſſ evidentioxes, et univexſali.
oxes, cy equa premant Novatoxes omnes. Nunc-

UGR Biblioteca Universitaria

ad principia Corporeg nag, eo mente Arist, quge ex-
plicuimus. Inno/picienda accedamus.

Caput VI3.

Principia Corporis infacto ee.

137 Corpus dupliciter ſideratur a Phisico: 1nquanty incipit
ee, 1nquanty e, prescindendo abeo, q incipiat. In. In-
prima ſideratione est Corpus integer; in secunda Cor-
pus in/acto ee. In tertia ſideratione debemus assig-
nare principia Corporis. Incipiamus a Corpore integro
138 et principijs, quæ Arist. eid, unde aliquid fit, aut mo/cit. Ixeg § principiorum etaſor. 1° id unde
aliquid e. ede, pars, sive materia rei. Hoc vocat prin-
cipium materiale. Hoc modo anima, e principium hom.
2° id, unde aliquis fit. Ide causa, qui/ efficit
producit xg. Hoc vocat principium efficiens. Hoc mo-
do Deus e principium Creaturarum. 3° id, unde aliquid
mo/cit ede, aut, exquo aliquid infert. Hoc vocat
finem pag/ principium: Hoc modo dik principium ulla-
rum artium, quod idem e/ finis.

139 Hic assimq: de principijs
materialis Corporis, sive de partib, aut minutijs, qui

UGR Biblioteca Universitaria

bus naa Corporea dtat. Principia imminecapo-
ssunee, 1 prima, 1 secunda. Principia primavoq.
vea, quę n̄ principiant ab aliq. initio genere, inque
principiant. Principia 2ª, quę principiant abaliqui-
eo genere, inqeo principiant. Sic exemplg in nume-
xii. Numerus denarius dponit, et principiat exdu-
ob. quinarij utę dponit, et principiat exdecę unitati-
b. Unitates ss prima principia denarij, quiaqu-
ę ubi et unitas dponit illy numeroj, ipsa vero n̄ dponi.
t ex numeris. Quinaria ss principia 2ª denarij,
qª unyqª q quinarij dponit, et principiat illy nu-
meroj, et ipsy eng dponit ex numeris. Multosie no-
mę principy arto nomastice sumit pro primo pri-
ncipio. Hęc pronomine naminy sint satis.

160 Sūg pri-
mad Cº: maa vª ē primy principy in minecy Cor-
porii infacto. Probat: dposity, cu Corpu ē exmā-
vª; ipsa vero maa n̄ ē, aut dtat exaliq: ę maa pri
mę principy Corporis. Coaintext pasta deone. Am,
qua ad 1ª partę dcedit, 1 Allocatoribus, quia sexunt
omnia dtare ex maa. Q uoad 2ª vero partę clarię-
ex rus: qª sim aa 1ª dtaret maá, et frā, sg n̄ eet maa.
1ª; sed vocaremus 1ª illg mag, exquaipsa maalta-
xet.

UGR Biblioteca Universitaria

161 2ª ꝛcº: frã ſubſtãalis, ꝑ primꝫ principiꝫ immũ
ſecꝫ Coxpoxis. Ad prouaonꝫ ſcꝫponimur id, qº ꝺ ſgde
mon ſtrabimº ſelices ꝺaxi in Coxpoxibº alıq̃ dꝫ
amaa, qº ꝑocamur ſxg. Modo ſic: ex illa ſxa, et-
iam ꝺpoſitꝫ; ſed illae ſubſtaalis: g̃ eo ſxa ſubſta-
alis e, et iam ꝺpoſitꝫ: g̃ eae ꝑncipiꝫ inxinſecꝫ. Pro-
uat maor: ꝺpoſitꝫ e, et iam ex eo, qº ẽ alıq̃ ꝺee
ꝺpoſiti; ſed illa frã e alıq̃ ꝺe ꝺpoſitiꝫ. Probo
maꝫ: deficiente tantꝫ ea frã, deficit ꝺpoſitꝫ, ꝺ-
g. ligniꝫ: g̃ illa e alıq̃ ꝺ ee ꝺpoſiti. Rao antec.
ns: qª ea deficiente manet mera maa, mera au-
tꝫ maa n ẽ ligniꝫ. Probat̃ g̃ coa: Conpoſitꝫ defi-
cere n̄ poteſt, nſi ꝺefiat alıq̃ ꝺ ſui ee: g̃ ſi defice-
nte ex illa frã deficit ꝺpoſitꝫ, frã e alıq̃ ꝺ ee ꝺpo-
ſiti. Probat̃ ans: ꝺpoſitꝫ n̄ poteſt deficere, manen-
te ea ꝺ ee ꝺpoſiti: g̃ ꝺpoſitꝫ n̄ poteſt deficere, nſi
ꝺefiat alıq̃ ꝺ ee ꝺpoſiti.

162 Hinc facile probat̃ maior
ꝓpoſitꝫ: ng ex probatꝫ maneat illꝫ frg ee pars
tꝫ eſſentialꝫ ſubſtãꝫ, ꝺg. ligni, facile ſuadebiñ,
eg ee ſubſtaalꝫ. Exg enꝫ ſubſtaalꝫ vocamº, exg ª ex-
iſtat ionꝫ ſubſtaale: ſicut frg accidentalꝫ, exq̃-
ꝺ at ionꝫ accidentale. Hinc ligniꝫ e ionꝫ ſubſtaale.

UGR Biblioteca Universitaria

ſicut ligny xorundy ẽ hoy accidentale ꝫ ſra rinum
ligny, eſra ſubſraalis, ſicut xorundita, reſra
rinum xorundy, eſra accidentalis. Hec ſrucia,
dy de ſra agamus.

163 Hoc argeſra ꝓ ſcdm ꝓmanens ſra
ſra ſra ſra

et q^{d} ẽ quanty, ℥ palmaxi, vel palmaxe, Dix.
la, quę ꝺnituunt Corpus, pxia ẽ, pxe scindendoa
bco, q^{d} ꝑs magny, ꝑ paxoy, ꝑ cuyꝰ libet altexius
quanntatis, vocant paxtes essenciales. Caveno, quę ꝺ.
nituunt Corpus inẽe magni, ꝑ paxi, palmaxi, vel
palmaxis, & vocant paxtes integrantes. Maa ꝺ
ponit, et principiat Corpus in ꝑmo ee, ſ ive inqua
nnyẽ; ipſa veroñ ꝺponit ex alijs in hac linea, ſed
ẽennitas ſimplex. Quanbiꝯ ſit ꝺposita in linea in
tegxali, dicit primy principiy: q^{a} inea linea, in
qua principiat, et ꝺponit, ñ ꝺponit, aut princi
pial.

166 Nota, q^{d} maa ex ꝺcepxu magꝯ ñ debet maxo
ee ꝺposita, chꝯ integxalit. Sieny possibile ſit ponet
ty cindivile (q^{d} postea duſcuhemus) et in maa, et
ñ ꝺponet ex paxtb^{9} integxannb^{9}. Ideo omnſi 2ꝫ
membxy duſtionis. Unde bene dicit, maa palma
xis ꝺponit ex paxtb^{9} integxannb^{9}, ſed ñ xigoxoſedi
cit, xiaa ꝺponit ex paxtb^{9} integxannb^{9}.

167 Adſirm.
aonꝫ ſimulẽ xeſpoo: q^{d} maa ſi Mesafẽ ꝺpoſt.
a, ñ tollit, q^{d} in linea Phiſica ſi ſimplex, et pxi
my principiy. = Rem 2^{m}, q^{d} ꝺpoſito Meshafanẽse
xa ꝺpoſito, cꝯ pxaty genexicy, et diſtale ſimtapax.

UGR Biblioteca Universitaria

texei, una, et eadē entitas. Īnfra decso argentinē, ꝙ absolute Coīg, distinguo dequem, ut supra.

168 Obji 2ª — Deꝰ 2; maa, finita ptis, nec quid, neque quan-
ty, neque quale, ꝙ nec principij Corporis. Resp: ꝙ aīcet principij, aet quidditatē possemus alig exere interroganti, quid ē maa? Nempe maa ē principij: ꝙ maa aet quid. Reo, maī in ordine Phisica, nec adequatē quid, ꝙ nec Corpus ꝑpletty, ꝙ ē obty Phīcus. Sed ē bene aliquid, ꝙ ꝑ indē in ordine Methata ē absolutē Necessarium.

169 Objcio 3ª: maa n dat ee dpositiū ꝙ nec principijs. Probat ans: Si daret ee, maxime aet inadequaty; sed hoc n: ꝙ. Ratio oris ꝙ maa solū potest dare ee, ꝙ hēt ee autē maī inadequaty ē. Probat maiorē: dpositiū accipit amaa ee inadequaty ꝙ hoc n datur ee inadequaty. Probat ans: dpositiū, nec ma-dequaty: ꝙ n accipio amaa ee inadequaty. Nego ans; et distinguo maiorē probationis: Si daret ee, maxime inadequaty, dpositiū, ꝙ dicit inadequaty, dcedo; dnegatiū, nego. Quodm

UGR Biblioteca Universitaria

maa ſi inadequata, duodicū, q ſi maa
q nō hēat fra. Primum ſcepnus poſitivus, ſe
cundus negativus. Primus dñicat immin
ſecemaa ꝺ poſito; nvero 2us. Nonnque argu
mg eo ꝺg poſi ſmate probabit, unitatꝫ nō ꝺpone
re vimaxig.

VTo 9xa 23 268 opones Vo: ſubſtaa a-
pud Hxiſtg, n poſſt ꝺtaxe en ſubſtancijs; ſed
ſtā nē ſubſtaa: g. Probat mior ſtā ē enrina
Rio: g nē ſubſtaa. = Noncaret dificultate ar
gutg hoc, et frequenſe inore Novatorꝝ. Sedſa-
cile ſolvit, ſi recte inteligat illadio ens in alijs. P
aliud debet inteligi ſubſtaa ꝺpleta, etp7e excſte
mingca, qug nō ita ſuponunt ſubſtag ꝺpletg, et
pexinens adillius Intionꝫ, ponius debent dici ſub
ſtag paxiales, ſive paxes ſubſtag. Ideo ſoxte Hx
xiſtēs dixit, mag nihil quid, neeg ꝺcipexent adin
ſtax ſubſtag ꝺpletg, et omne, q ꝺilli ad veniret, et
illi ineet, vacaxent accidens.

171 Explicat paxitatelo
ga. Genus, et Dſtra ſſ velut ſubtg, et ſtra: ng dſtr
a ꝺcipit ad venire, et inde genexi, ut aſſitat enti, et tam
nō vocat accidens logꝫ. Illa vero prata, quꝺcipiunt

UGR Biblioteca Universitaria

adoerire essẽ, ꝙ dñitus, et inesse, vocant accidentia,
ut albus. Ergo significe, qđ ad rationẽ accidentis n̄ sufficit, qđ sit cum ꝙ sit in alio, sed qđ sit insubstantia ꝑpleta in sua linea.

{12 Dicer, qđ difra n̄ ad verũ, aut ĩ. nest prig genere, cũ aparte rei ĩdentificet, cũ illo, sed ꝺcipit advenire, et ineꝺ. ꝺnãe: nigris accidens loq; n̄ proprie inest, sed ꝺcipit ĩnesse, ut patet in hac ꝓpõe albus. Albedo quidẽ proprie inest Pr̄õ, et ẽa bec dicta; albedo vero n̄ accidens logꝯ, sed ſpecies. Pratꝯ autẽ albus e accidens logꝯ, et hoc n̄ proprie inest, cũ n̄ distinguat a Pr̄õ, ut patet in hac ꝓpõe vera, Prus e albus. Unde instans nigꝯ: negꝫ difra, neque accidens logꝯ proprie insunt; cum quãq; rationẽ nostra inest, difra ſig ꝺpartis accid. ens non ſpeciei. Et tamẽ, qđ difra n̄ ſupponit ſpeciẽ ꝺpletã, sed pertinet adẽ ipſius ntuonẽ, n̄ vocat accidens, sive ens in alio. Albus vero, qđ ſupponit ꝺpletã ſpeciẽ, vocat accidens, ſive ens in alio. Ergo ſignyẽ, qđ modus loquendi Phonꝯ vocat ens in alio, id, qđ ſuperveniẽs ſubſtãe ꝺpletæ, et ſine eo pt̃ ſecte intelligi ſubſtãa inſuẽe. Ergõ Phicꝯ, lignyꝫ, lapidꝫ, et reliqua Corpora ꝺpleta vocant ſub-

UGR Biblioteca Universitaria

tãa; tanty debent vocare ens in alio, id q̃ super-
veniat ligno lapidi, aut reliquis Corporib⁹ q̃-
pleri in ẽe taliq. Ergo cy fra n̄ adveniat ligno, a
ut lapidi q̃ Thuto, n̄ debet vocari accidens, aut
ens in alio, licet fit in maa.

183 Objicies 2°: fra cau-
sat, et principiat' a maa: q̃ nè primq principi-
q̃ Corporis. Probat' ans: fra educit' epotẽa ma-
q̃ q̃:= Distinguo ans: fra causat, et principiat'
ex nihilo ce a maa, Icedo; causat, et principiat'
ex nihilo ce, nego. Maa ẽ causa materialis ex nih.
lo ce a fra q̃, sed n̄ ẽ causa Thuna alia. Ergo in line
adthuiva fra ẽ 1q̃ principiq̃, q̃ causat nihilo ce
positq̃, ipso facto n̄ causat adthuive ab aliis.

183 Objicies,
3°: 1a rerq̃ principia ssa, inquq̃ res ultimo resolu-
unt; sed Corpora nalia n̄ resolvunt ultimo in fra
q̃ fra nè 1q̃ principiq̃ Corporq̃. Probat' mio: C
orpora dicunt resolvi, in eaq̃ manent, facta
resolutione; alqui facta resolutione Corporis fra n̄
manet, sed perq̃: q̃. Igit Iconcludendo ẽ, q̃ solama
a, quq̃ manet, resoluto Corpore ẽ primq̃ priq̃
principiq̃.

185 Distinguo maiorẽ: 1a rerq̃ principia,

UGR Biblioteca Universitaria

§ exclusiue, ca, ingg xe alijno xeſoluendū, rog, ſeo
clusiue, accedo. Sde q̄ manet, ſactaxeſoluone, prin
cipijs, sednō ſoly, q̄ manet. Laud ſic probo: uſq;
ad xeſoluo lignū ℥ debet penire aligd a principijs
g lignū. ℥ nō ſoluēdo, q̄ ce, manerent poſt xeſoluonē § prin
cipia? Probat ans: ſi nō penit aligd a principijs
lignū, manet lignū, sed ſi manet lignū nō ſe xeſolu.
ℨ uestias xeſoluo, debet penire aliqd principijs
ne.

Caput 123

§ Exquirio mag-ez ſra ſā princ.

176 Et der Corpa ℥ lignū, xequirit maa, et ſra. sed
nō ſaphicū, hoc ult exiam xequirit, q̄ maa, et ſra ſint
unitz. Hoc, q̄ ē mag, et ſrg ee unitas, vocam unū
onz: et ſic ponimus, koee aliquid d ſrg amaa, et
ſra: q̄ ponit eaxi maa, et ſra, q̄ dr hoc, q̄
ē unitas, et patet in ſeparatone ag a corpore, q
§ſt in motibus. ℥ nō ē quidad modum
ag, et ſrg: cyenim materia, et forma, poſſint
eſſe ſeparatz, et poſſint eſſe unitz, eas eſſe unī
tas, nihil aliud eſt, quam, quod ſſint integre

UGR Biblioteca Universitaria

8g denato modo.

177 Hoc supposito quæri, an prædictaum-
nio sit primus principium Corporis? Quæ nõ e fama,
sathec animorum ponius Herinone, quæ sua ejus
utilitate. Duplex e sententia, altera affirmativa,
negativa altera. Cg prima sit nostra 2C°: unio
e primus principium intrinsecum Corporis. Probat.
unio e causa intrinseca Compositi reali: g. Proba-
tur: unio est juxtæ Compositio: g. Probatur.
nio identificat inadæquate cg Compositio: g. est
juxtæ Compositio. Rao Cog: q nõ alia e causa ma-
dicit esse juxtæ Compositio, nisi q inidentificat
inadæquate illi juxtæ aliquid illius: g. Probatur
precise ablata unione, et nullo alio deficiente, defi-
cit Compositio: g identificat inadæquate cg Compositio. Ra-
o Cog: q a sit unio est adæquate distæ a Compositio,
deficiente unione, et deficiente Compositio, nõ deficeret
sola unio, i deficeret cg adæquate distæ: g si defici-
ente sola unione, deficit Compositio, unio e adæquate
distæ a Compositio: g inadæquate identificat cg Compositio.

178 Celebris Hoc sapiorum responsio distinguit p-
rincipium, et principiationem, Ut ipsi
docent/

principij, quod, et principij quo dicunt, ꝑpositij deficere, lex defectus principij; lex defectus principiationis: nguam det ꝑpositij, nisi oly requirit, qd̄ dent omnia principia, redetig, qd̄ V, eorij ex excitij, et uitadicam, acrialis coniano, et principiatio, quę ꝑ istis inuritione. Benę intelig̃, qd̄ ex precso defectus unionis defi̊cias ꝑ positij, erq̄ unio nisi principij, sed principiano, nō principij q̄, sed principij quo.

179 Mihi placet distō hec principij q̄, et quo: q̄ ubea acuxabus, et distinto loquemur, sempenac ꝑfexat unio cū partib̄ absolutis; dummodo Adoexaxius faleat ꝑcepty principij dity ab Axiste ęque, et univoce ꝑvenire principio q̄, et principio quo: ꝑicus ꝑcepti hois ęque ꝑveni huic albo, et nigro. Hoc autē Adoexaxius inficiat, excludit que axaone oexi principij principij quę

180 Probat tamē: principij immutabilis, ꝑxta Axistę. ēid, unde aliquide, algui ꝑpositij ē, sic hęc tanę ex principijs, quę ex principiapiane, tę ex principio q̄, quę ex principio quo: q tę pr &c.

UGR Biblioteca Universitaria

principij, q̃ q̃ principiá, tan principij q̃, q̃ q̃
principij quo, ẽ vere principij. Probat mior: 2ª
positȝ hẽt / ury ee abomnico, q̃ ẽ aliquod ee ℘pos-
titȝ; sed tan. principij, q̃ q̃ principiat ẽ aliquod ee
ẽ ℘posito; ȝ. Rõ maior, q̃ res hẽt / ury ee totalȝ abom-
nis quo ee partiali. Minorq̃ ad 1ª partȝ nr̃ negat; q̃ ad 2ª̃ ℘bata manet.

181 Redeunt ifery nr̃i Adversarios, quib' no/rȝ ℘ps̃ di/hinguunt; principiatum ẽ ali-
quod ee utq̃ ℘positi, negant; ẽ aliquod ee utquo,
℘cedunt. Ifery ad mutuo nor, dum modo aliquod
ee aliquo / sit ery aliquod ee. Modo sic: ea modo res ẽ
principij, q̃ uoẽ aliquod ee principian; sed aliq̃d
ee utquo ẽ aliquod ery ee principiati; ȝ aliquod
ee utquo ẽ ery principij.

182 Iudicam. q̃ hic mus-
aliquod ee utquo nr̃ onat aliquod ery ee, ac pro-
inde, q̃ hẽ utquo ẽ mus alienans, intelligens; ȝ ali-
quod ee ℘positi ẽ ee nr̃ ery. Probo cog: unio ẽ ali-
q̃d ee ℘positi, ut probavimus; sed unio ẽ aliquod
ee nr̃ ery; ȝ aliquod ee ℘positi ẽ ee nr̃ ery. Rõmi-
oris; q̃ unio ẽ aliquod ee, utquo.

183 Sed inter/p̃-

UGR Biblioteca Universitaria

semen quid velint Adversarij, quando dicunt,
unionẽ ee principij quo? Si velint, unionẽ ee p-
incipij modale, nõ inficior. Nontamen vide-
o, quid incompatibile hẽat xão modi cũ xaon-
ere principij? Binarij õ unq modoq ?un-
qũ tangũq ex principijs eodem modo, et alter
modo, et nõ eere principiatq, et causatq intrin-
sece. Si velint, quõd unioni nõ ?petit nomenq
in recto, sed tantũ quo inobligeo, qª unien-
eidq quõ causat, sed id quo causa causat; ?nae:
qª principiare intrinsece nihil aliudẽ, quq
identificari inadequate ?posito; atqui unio
ẽ aliquid quõ identificat inadequate ?posito
in recto: q inhuc sensu unio ẽ principiũ q. ?po-
so unionq. unio ẽ aliquid, quod identificat
cũ ipsa unione in recto; sed identificari inade-
quate ?posito, nihil aliudẽ, quq identificari
adequatẽ cũ ipsa: q unio ẽ aliquid, qª ide-
nnificat inadequate ?posito in recto.

Objicit

189 ost°: si Compositũ ?taxet ex unione, est quõ
modale; sed quinõ modale, sed ab/o ullũ q-
nõ ?tat ex unione. Probat' mior: unio ẽ modus.

UGR Biblioteca Universitaria

ẽ ſ ẽ ipoſity ītare ẽ exunione ẽ ẽ qđam oale. Proba-
doa: q ẽ hoty ītam ẽ exaccidente, ẽ accidentale: ẽ hoty ī-
tam ẽ modo ẽ qđ modale.

183 Dſtinguo maorg ẽ ipoſity ītare ẽ exunione ſup ẽ addita ſubſteg ẽ ipletg ẽ qđ modale, ī eodo, ẽ ītare ẽ exunione ſup ẽ apex-
addita, ẽ ītuniua ſubſteg ẽ ipletg, nego maorg. Ro-
duxeſactiony modale, ẽ ẽ exe: q ẽ modificat, q ẽ
hoc ſponit intesse ītuitg ī ſtuace, ẽ ī poſſe tre
ẽ hoc modo, aut illo modo, q ẽ ī prius ſn. Conce-
ſacis hoty modale ẽ ẽ exe q ẽ ī ītuit q ẽ ẽ ſponit ẽ ī ſtuace ẽ ī-
ſponit ẽ ī anie moby, ſ ẽ ī poſity ẽ ī ẽ ẽ hoty mod-
ale q ẽ unio, q ẽ q ẽ uniret, ſ uponeret ī poſity ẽ ī ẽ ī-
ty. Aſtero ī poſity ī ſtuat ī ſtuine ī hoty modale, q ẽ u-
nio, q ẽ ī ſtuat ī ſponit ẽ ī ſty perfecte ī ītuity.

186 ī dipa-
ſutatg ī ſtuine ẽ accidentalis ẽ, q ẽ accidens ſ em-
pen ẽ accidens ſ ſubſtag ẽ ipletg, ẽ ī dco denomin ẽ-
toty accidentale; ſ ẽ ī autg ī ẽ adoeniret, ẽ ī ẽ-
ī ītuiret ſ ſubſtag ī ẽ denominaret toty accidē-
tale, ī ẽ ī ẽ recipſty ẽ ẽ accidens ẽ ſtg denomi-
nationes modale, accidentale, ẽ ẽ adunbus ſupra
a ha: abſolutg ſubſtaale: unde q ẽ ī ntius

UGR Biblioteca Universitaria

absoluty, aut / ubtaale, nfacis modale, aut accidentale: unde hoc toty xes ubicata modalee; hoc autg xes Ivam unione n modale, sed absoluty.

187 Objicies 2°: accio producuan'exigo nse causg, sed causans; g unio n' principiy, sed principiao: Probat' coa. 3ea 13, q^a accio ê eo exercitiy, et actualitas causg; sed unio ê eo exercitiy, et actualitas principij; g= Nego cog. ℔ a pma ad 2am 13, q^a accio è mery eo exercitiy, et actualitas causg, 2eedo; q^a ex eo exercitiy, et actualitas n mera, nego. Dsting ma miõr, sed unio è mery eo exercitiy, et actualitas principij, nego; n mery, 2eedo. Z unio nè mery eo exercitiy: ng licet mery eo exercitiy, sic xesp. ecta mag, et fxg, quas n intuit, ac xespectu Ipositi è aliquid dantee: ng è aliquid identificany cy Iposito; identificany autg cy Iposito, et dany cy ee Iposito, dg sonat.

188 Objicies 3°: Coa intrinseca videt adequate in materiale, et frale; sed unio necè Coa materiale nec fraliter

UGR Biblioteca Universitaria

ẽ coa inrun/eca: g̃ nec principij, q.d idẽ. Maor colligit ex Arist̃e, qui/oly mens̃ionẽ facit Cauſ: maalis, et pra. lis. Mior probat: q.a unio nec ẽ mãa nec/ra, g̃ modificati. o/q/: g̃ nẽ Coa maalis, nec. fralis. Ad 1.m g.a Arist̃es meminet unionis, mixtg nẽ, q.d tanty meminerit cauſ: maalis, et pra lis. Ad 2.m negando ans probationis q.a ad 2.m part: unio ne fra absoluta, et principalis, dicedo; modalis, et minu o principalis nego. Unis vera fra ẽ cyrcipiat nexi. ferentis, et denominet ex extrema unita, et /positi any.

Caput 33.

De principijs Corporis incipientis.

189. Habetis explicationẽ Corporis incipientis, fuerũ ſcire habetis ſequẽs. Hoc in/ce ſenti addendũ ea ñ/ſitq Corpora dicẽ adee ñ poſſe pexahiberi co in/tanta indiuiſibili. Ratiõ: q.a Corpus exan. dicẽ Corpus, q.d anteaq exat, et modo ex; sed anteaq fuiſſe, et modo de, poſſit duo, ad minimy. intra a, ut pex/picuy e. g. Preterea implicat po. teſtas ſideratiua Corporis in/ſtãs de nõe: ad ea. Ad 1.m nullus pars Corporis precedit. 2.o, ſi precedi.

UGR Biblioteca Universitaria

maatalis Corporis. 8°. Si precepit maatalis Corporis subalitra. Primus vocat hanskrameme logus. 2°. Physicus, 3°. Vexicus. Omnes vero manifty quicunque ille fit, vocatur manifty logy.

79. Nully Corpus producit innaa p^r manifty mexe logy, nisi quando corupti speciēb' sacramentalib', producit Deum, et quid aliud. Patet: q^a nully Corpus (loquor de Corpore ipleto) producit exnihilo: q^a nully Corpus producit, nulla pre existente sui parte. omneq^ Corpus producit' defacto p^r manifty quit Physicus, et d vexicus: ng ad quanlibet productionē pre existit maa, et quidq^ subalitra.

191. Siqueras, an Machina universi facta fuerit impxima sui d'ione p^r manifty Physicē. Respondeo similiter, hecxia Cely, rexq^, et agus omnia xeplente:, facta fuisse p^r manifty mexe logy. Patet: q^a inverisimile videt, q^o Deus exe averit mag infoxmē, prefertq^ cy dicat, in principio exeavit Deus Cely, et rexq^, &: q^ Paccio Dei fuit creatio, sive

UGR Biblioteca Universitaria

producens Celi, et Terre, non vero solius magis
proprie existebat mea Celi ante Celum. Reliqua
vero Corpora prius Celum, Terram, et aquas, facta
sunt manifesta Physica vocabuntur.

192 Luxes, quorum
sint principia Corpoxei incipienti ut talis inu-
noquoque manifesta. Reo 1°: in manifestu merelo-
go dant mea fra, et unus pro secundo instan-
ti pro 1° autz negas maz, fraz, et unus.
Reo 2°: in manifestu Physico mea, fra, et unus p-
ro secundo instanti, et pro primo mea, et prio
ne fraz acquirendo. Reo 3°: in manifestu vocabu
mea, fraz, et unus, priori ad fraz praterite pro se
cundo instanti; pro primo vero mea, fra, et u
nus, priori ad fraz acquirendo, omnia stant
ex explicatione prius dictorum manifestum.

193 Innomi-
nato hec mia repetitio, subtus addita
ne sine, nus, aqua manet, et tres, addatur ma-
net. Reo dicendum de loquendo debemus in man-
festu merelogo, ac in reliquis. In manifestu mere-
logo subtus manifestum dicit aliud Corpus, quod de-
novo fit, vg. Celum; nus aqua negas existat;

UGR Biblioteca Universitaria

nuũ adquę existeã. Hic modus loquendi,
quãdiſplicet, nituntur huicexaoni: ſubꝝ man
ſiens debet cẽ ſ ꝯdſcisoe in mo aqo, et in mo
ad quę. ut cernit in man/ituloeale: nemoeng
dicit manſere deh ãc aula adamiq, quin
imo biqueſubſistẽe fuerit; atoero Corpus di
dicit propriæ fuſe in ſtatu exiſteꝝ: ng in ſ
tatu nexiſteꝝ Corpus oexẽ nẽ: ꝝ nẽ proprie
ſubꝝ manſiens. Diſidꝝ e deoce: quando
eꝝ res nẽ in ſtatu exiſteꝝ, dicimus eg ein
ſtatu nexiſteꝝ; quando ly ẽ ſtꝝ dꝝ abu
do vocis.

In man/ione Phiſico, et voxpino ſimi
liꝝ poſumus aſignare ſubꝝ manſiens et nos
aqo, et adquę, ꝺ poſſumus ehꝝ hocalio
modo, ſi manſio ſit mere Phiſica (quin
oat, necnalit oari poteſt) ſubꝝ manſiẽ
ẽ maa, nuũ adquę ſra, nuũ aqo neg
ad ſrę. Si manſio ſit Phiſica voexſcoua,
eꝝ ſubꝝ manſiens ẽ ſimilit maa, ſed das duplex
nuũ aqo, et duplex adquę. ng nuũ aqo e ſra
linquenda, et eiꝝ privaa ſrę acquirendę; ed ne
gatio voco nuũ adquę e ſra. acquiſita, et negata.

UGR Biblioteca Universitaria

193 Vnde duob' prdicis modis loqui posu-
mus in vextione ligni, inigne. 1° ignis manstde-
re ee, adee, et tunc facimus iubty manscens.
2° ee maa manst, defra ligni ad frg ignis. Ma-
a manst aprivatione frg ignis ad privatng frgli-
gni: maa manst apra ligni ad privatng frg lig-
ni. 3° aa manst aprivatione frg ignis ad frg ignis:
et tunc facimus iubty manscens. solg mag.= Ytel
alia 3a locutio ex recepta, scilicet ligny manst
adee igne, qualigny facimus iubty manscens.=
2° modus loquendi magis het prietatis, et subty
manscens. in ea locutione vocat' ab aliquib' sub
ty frale, in re liquis autz locutionib' vocat subty
denominativ, qua scilicet indicare, subty pri-
mg, et 33 locutionis subsinere denominatongem
ng illi proprie nr venit, scilicet denominatong
manscentis. In re omnes hg locutones aliquid oc
xy sonant, an vero sint Phrases, qug proprieu
runt vocab'? quesnoe nominalis, g ug no lum
disputare.

Caput 193

Ssea, existea, et proprietates mag=

UGR Biblioteca Universitaria

VS Axiſtics.

196 Maa Axiſtica dir primy / ubiq; recepniy / ſe-
ary. Diſputans aliqui num recte definiatur
ordine ad / as an potius dici debeat inordi
ne ad ſpoſity, adq; principalit ordel refexen
datanguq; ad precipuy fing; Ego vero vos pro
teſtor, me indeonib; Phicis nil aliud curare,
quq ut ideq; preſtent, quaq; ab omni alia diſ-
tinguatis. Anvero caprata, quq a ſigno ſint Metha
ſe 1a, el radicalia cetexoy, an poſſint eas cogitari
alia, quq priora ſint in conſideratione Methafa, om
nino curo. Prima, q a ſimiles quepiones nimio
nodoſſq ſ, et intricatq, ſiaudq cineri ſolvendrafe
xeremus tempus, nſi ſupeteret ad difficultates q,
vo prie Phiſicas enucleandas. D; q ad ſingla-
tiſpicoxiq inutilis exit ea Methafa diſputas. 3°;
q omnes deones hent eadq, aut ſimilia argula
Dnaſa: eq dificile ſit, primaxiq neceſſeq petitis
ueinnexi.

197 Iuvad preſens attinet, dico, magVde-
bexe definiri inordine ad fras. Duia ſicq diſ-
tinximus inordine ad ſpoſitq; ſolq poſſemus di-
cexe, ee Dituriq, ſeuparteq Dpoſitq, et eq Dfund-
erem eq fra, et unione. = Dices. Poſſet dixiri

UGR Biblioteca Universitaria

pars quo modo cum ſ, sed ut pars ſubjectiva. = Reſ:
Pars ſubjectiva e in ordine ad frem: q ide ẽ, quæ pars
ns receptiva alterius: ẽ in parte ſubtiva explicar
n ſolũ ordo ad ꝑpoſitũ, sed ordo etiã ad frã. Eoꝝ
oc duplici ordine alterẽ ꝑmanio maã, et frã; al-
t ꝑpro proxio maã. Ad dandũ ẽ difrã xeri, eligo ordi-
ãs difrales, et nego ordiãs n difrales. = Aliꝰ
ꝓteſt xere, qꝰ in noſtra deone explicar ordo ad
ꝑpoſitũ: qª ſubtũ ex ordine talis e eſſentialiꝰ pars
ꝑexeti; pars autẽ dicit eſſentialiꝰ ordiãs ad ꝑpo-
ſitũ.

198 Sed hũ xelicio, diſputaxe oportet, an iſtes-
ceptus, quẽ de maa ſª formamus, defacto exi-
ſtat in rexũ naa? Sit noſtra D. C°: exiſtit maaſª,
seu ẽ ſubtũ receptiuũ frarũ. Et hec exitas oboculos pon-
at, ſtabilienda prius hẽ ꝑpo, nullũ corpus naleꝑple-
tũ ꝑ ex nihilo. Nemo Phus, quẽ ſciat, ex Modernis,
et Antiquis hanc unquã ipſe negavit: undeñ cum ſui-
nimico pugnemus. Sed pro veſtra noticia n. exit inu-
tile, exponere fundamẽtũ, qꝰ movere videt Phos
omnes, ut eluẽ ex condicto in hanc exitatẽ ꝑveni-
xent.

199 Videbam, nunquã fieri ẽ, quẽ ꝑre expoſtex-
et ẽtũ; aliud ve paſſũ, ꝑfiexi cineres, nuſi prius

texerigni, et uno texbo; nunq ng fieri y big nod ex
pus, q ng pxe, esse texere dicu. Undeinf exebant q
sempex ung expcu exodio fit, et nunq ig examina
to. Rão hujus coe: ng fuerico fiexet ex nihilo, et co
n exigna, adqui d requexit huang ades in effent
absint, ut illo absente, nunq fiat ig nii? Ad Xti
jesu n uderet erg ex texto, sed ex nihilo, pxoc
cul dubio inutile est texxy, ad cudendy en ergfin
naa n faceret ung ex igne, sed ex nihilo, inutile
est bigny ad producnong ignis.

22o. Xpo est hec xao. fig
nis. Bg. fieret ex nihilo, facilius produceret anaa,
absente, q ng pxesente ligno; sed hoc repugnat ex
perientiq. Probat. maox, ad producendy ungu
bie ligny, debet naa desinere ligny, et exeaxeng
ng: ad producendy aulg igng, ubi nulla maa est
sufficexet exeaxe igng; sed facilius e mexy exeaxeng
ng, q ng exeaxe igng, et desinere ligny: q fignifi
cxet ex nihilo, i facilius produceret anaa, absente,
q ng pxesente ligno. Quxq naa nunquq, q d facili
us e, agit, sed tempex, q d difficilius e Xpo.

2o V. Da, q d Xpo
nfex posset cudere ex q texxey ex nihilo. Irrepte
xelinq cet, si tempex ab ex q fxaxe velet, afumex

UGR Biblioteca Universitaria

mexet ferru p̃ magnitudine gladij tranḋizelly
p̃ciḋebaret, et postea ens̃ excaxet. Strictig paxil
lo caxem̃ nag, si paxa modo apexaxet.

202 Sed audiam, q̃ d
quid ℞ axbitraxie xexi potest. Finga m̃ aliqs defen-
dexe, q̃ omnia, q̃g fiunt creant; omnia, q̃g dis-
runtee, anihilant. Reat autg ad hoc, q̃ ey
omne ℔patag plexy ſit Corpoxib, nihil maa rib
producat aliqḋ nisi, nisi desuat aliud: ne
queeny potest duo Corpora penetxaxe. Stagueg-
xando desinat ligny, ad producendy ign̄, nihil
desruit, q̃ ad hoc illo facit ign̄; sed ut locy xeling-
uat, ubi est ignis.

203 Sed xnaeing inhipotecuxet ponti
onis n̄ē cax naa ℔pectet, ad producendy ign̄, pre-
senng quoxundg Corpoxy dexatoxy, q̃ ligni, stu-
pg, ℔d. Rauc: q̃ ad producendy ign̄ conihilo, nil
prodest, aut nocet, q̃ ſu pxelens hoc ponat, quo
illg Corpus, imo eodg modo ignis produceret ign̄
aplicatus aexi, ℔ adamanti, ac aplicatus ligno, ſti-
pg. Sicy ignis n̄ producendus ē neque ex maa
ligni, neque ex maa adamanti, cuxilla presen
te potius producidebet, qua presentia hac? Exte-
n̄ quiescet mus, nisi dicat ign̄ fiexi ex maa

UGR Biblioteca Universitaria

dispositæ: atq; eadem dy mace magis, et facilius disponibilis, et facilius producit arma. et q̃ us difficilius disponi potest, eo difficilius ignis producat?

202. Petenda: si dari vacuy (ut sexcentis ad mitant post experimenta Machinæ Weirmanicæ) facilius invacuo ignis produceret aliquando: q̃a ibi n̄ deberet laborare inde structione alterius Corporis, sed tantummodo ignis excitare. Atq; hoc ē ima experimenty ejus de machina: ā. = Petenda; si nihil producit ex nihilo, etiq̃ destruit quoad nihilu: q̃a alii q̃ plurima nova Corpora de novo producant, sin tonitrū annihilarent, unq̃ penetrarent ex alio. Atq; Corpora n̄ destruunt usque ad nihilu: q̃ neq; excant ex nihilo. Misx quambis Philosophice probatis, et satis infert existentia Ecclesiæ, q̃ exponunt ve nexaon̄ cinexes Maxtyrū tanquā aliquidā dum ex eorū Corporib⁹. Siquidē omnino annihilata fuissent eorū Corpora, et cineres, nullū culpā mexerent, q̃ eorū nul p extinexentia ad ancros.

Dos Sts Sexones, q̃s cexhisima xeddunt illq̃

veritatis, nulli Corpori naturali Completo fit exami-
nitio. Et aliquando fuerit promotus, quam
diu dicendi postea facs producebuntur. Et deam-
Adversary ancta augusta, Teis similia optari
solent; ad probandum tras n posse teneri exemplo
sui? Et inde intelligetur principium illud prologui so-
ti debere intelligi de Corpore Completo, et deip-
sius Corporis tma.

206. Supposita hac veritate, qd
licet nullum Corpus fisicum nihilo, facile probabitur
tea maj: nullum Corpus infit ex nihilo, fi exaliquo, at-
qui Corpora defacto fiunt: Et dat innata illud aliqui
d, ex quo fiunt. Hoc aliquid vocamus mag: et mat ex
ista irrenyma: nullo clamus de voce disputare, an-
men mat bene inditum fit erit, ex quo fit aliquid Do-
ctoribus nostris tam evidenter vocant ex ista mag-
nug vocabulum Dati non mutuamur inuted.

207. Nec mat,
quum innotabilis ex ista vere videtur, et subiectum
ti transmutatum: Probat: id ex quo fit ignis, erat prius ligni:
Et hebat frum ligni hic Coa demonstratae capite gno
Preterea: illud id quod fit ignis et modo het frum ligni: et
tum recipiat frum ligni, et modo recipit frum ignis: et sub-
iectum recepti transmutatum.

UGR Biblioteca Universitaria

208. Quod tale subꝫ receptivꝫ fraxy ſit primy subtyꝫ
ing probat. q. n̄ ſtat exalio ꝓdcto ꝫ ſi negẽs anni-
dicas illud ſubꝫ ſtaxe exalio; rogo num illud ali
ud ſtet exalio ſubto, an n̄? Et ſi proceꝺes in infini-
tꝫ, ſi anꝫ ſtes in aliquo ſubto. Rogo ꝺco mag
19. et ecce demonſtrata manet exiſtẽa cuius ꝺg ſub
ti xecepnici fraxy, q. mag 19 nominamꝰ fraxici.

209 Quod
taeſta, et probata exiſtẽa mag 13, xeſtat exponi-
exe nohoxen qua ꝺg, et ſamoſioxes mag proprietas
tes. Vẽ. maa 19 et ingenexabilis et incorruptibilis.
Adhuc intelligẽꝺum premittexe debemus, quꝺ nomine
generationis, quꝺ corruptionis intelligat? Generatio
ducẽ xeꝺ exaliquo; corrupto autꝫ deſtructo xeꝺ inali-
quꝺ ſub hac nohone probat ingenexabilitas mag. 19-
abtyꝫ n̄ ſit exaliquo, ſi fieri poteſt alias n̄ eet 13; et
maa et 18 ſubtyꝫ et probabimꝰ q n̄ poteſt fieri exa-
liquo: q et ingenexabilis. — Probat incorruptibilitas.
Si maa deſinexet inaliquꝺ, ſi deſinexet inaliqui-
ꝺſu, ſi inaliquꝺ ſubn. Atqui n̄ poteſt deſinexein-
aliquꝺ ſu, q a cy ſit ſimplex n̄ het aliquꝺ et
aliquꝺ, nec inaliquꝺ ſubn, q a primy ſubtyn-
het ſubty ſui. q nullo modo poteſt deſinexe in ali-
q. q n̄ et corruptibilis.

UGR Biblioteca Universitaria

21ro 2ª: maa vª nõ potest produci, aut desum, aeau-
ſu 2, do ſi eab agenti naturaliter dato sequeretur an-
tecedens; ng causa 2ª ſoli possunt producere pª ge-
nerandi, aut destruendo excepª corruptionis; at quum
aa uª nõ potest produci pª generationis, neq; de-
ſtrui pª corruptionis ng potest produci, aut de-
ſtrui a causis 2 do = 3ª: ergo simpliciter maa vª ali-
qua causa potest naturaliter destrui. Probat: ſ maa.
ipª potest naturaliter destrui, potest destrui ab exigente ali-
cuius causis; ergo nulla data vª causa naturaliter exigens de-
structionis magis ng. Maior ꝯ admittenda: q ª de-
structio naturalis vocatur, quæ fit ab exigente magis to-
o minoris. q ª maa nullius structuræ.

21r. 2ma hoc 3g.

affecty dicens: ex hoc sequitur, q ºs Deus destruere-
mag miraculose operaretur, q ª videtur absurdum = R-
eo vº, nec ab surdis vocare miraculis destructionis
s mag: cum sit praeordinatus legem mag. = R eo 2.
hoc ꝯ abominib ª admittendis, q ª destructio pannus-
uchariſtica miraculose ne exeo solis, q ª destru-
atur panis, nemine exigente, ne deo, q ª destrua-
tur usque ad mag vª.

21v. Quarta: maa e pura potea. Sit-
duas partes. 1ª: maa e potea. 2ª: ita e potea ut fiat.

UGR Biblioteca Universitaria

uõ, q̃ aq̃ potea, et nulla exse heat acrq̃ 1ª pars tacite
intelligit: scilicet maa exse nẽ ligny ignis aliud
ve, corpus plety; e tamen ri potea ad omnia hec
omnia hec ee note/t. Sicut argenty nẽ sphera cal
ix mobile, 8ª, q̃ omnia hec ee possit. 2ª pars di-
cx/imode adiacẽtis accipit. Aliqui dicunt, mage
cludexe acrq̃ Phisicq̃, scilicet frq̃, nõ exe alios achs.
Alij autq̃ volunt, eq excludexe omnq̃ omnino acrq̃
nõ solq inlinea Phã, sed inlinea exsl̃enciali, et etq̃
in metafa. Vndeoriũnt q̃uestiones, quas sequen-
ti capite enodabimus.

Caput 13

Quomodo maa sit pura poa?

1/3 Cq̃ maa dicat potea, pars pure fra dicit achis. Vnde
respectuq̃ tam accidentalis, q̃ substãalis maae pũ
potea. Tromistq̃ exe adeo mox dicius tenent, mag ca-
xexe omni omnino acti, ut pene de cont, eq̃ ee potez
ad sel p/q.

1/3 1º dispudanq̃ ẽ, an maa heat acrq̃ Metafq̃,
ide, 2 cepty difrãlq̃, pergusq̃ in aligue de/ca achia-
tis. Sã 1ª 2Cº maa het. propriq̃ acrq̃ Metafq̃. Pro-
bat: maa acnialit nẽ frãq̃ acnialit differt xfa-

UGR Biblioteca Universitaria

Sed hec difra ē actus Metafu. ꝙ maa het acnſſe-
tafy. = ꝑ fra maa. maa nē puxy nahd ꝙ ē aliquid.
ſeq ꝙ ē aliquid het eſſeq Metafo intali lineaꝑle-
to; ꝙ maa het eſeq Metafo. Metafiicice ꝺ oleto. Sed
eſſea Metafe ꝺ pleta ꝺ tat genere, et difra; ꝙ maa ꝺ
genere, et difra ꝺ tat. Atqui difra ē actus Metafus,
ꝺ icut genus potea; ꝙ maa ꝺ tat ex potea, et actus Me-
tafis.

215 Et quidq Ihomis ꝙ nō denegant maq praty ho-
cis ſubiq; ſed praty hoc uni ennitati ꝺ venit prei-
maq; ꝙ ē difra maq. Sqd maa het praty difrale,
q ꝺ vocat actus Metafus. Cōtus omniꝺ inf exeo, ma-
ꝙ ꝺ nō ee puxq poteq inlinea Metafa.

216 2° diſputat, an-
maa heal acy ennitatiuy. Multi hoc dubiq ꝺ tun-
ꝺunt cy precedenti: Multi etiq ut diverſq queſtion-
ꝙ tractant, Sit 2ª ꝺ 6ª maa 1ª het acy ennitatiuy.
Probat: maa é potea adeſſendy; ꝙ het acy ennitati-
uy. Antē ꝗ ꝺ oxfaxiuy. Probat coa: potea adeſſen-
ꝺy, ſoly poteſt ꝺ plexi pexacty i dennficary cy ipſa maa:
ꝙ ſi maa é potea adeſſendy, i dennficat cy actu eſſen-
di, ſi oecy acti ennitatioo. Probat ans: potea adeſſen.
ꝺy ꝺ plet pr hoc, q ꝺ maa ſit et nō poteſt ꝺ plexi pexa-

UGR Biblioteca Universitaria

tiud; sed hoc, q d maa ſa, nẽ aliquid diſnyamaa:
ꝫ potea mag adeſſendy ſoly poteſt plexi p z acnyi:
dennificaty cy ipſa maa. Nota, q dee hiem ſumit
proeſſo ſtexe, ſed praipſaxet eſea.

21J Magiſter ſtudalgoin
uehit inew, qui ſcedunt mag acny aligꝫ propꝛ
y exoprwẽxans, aut nẽ intelige xé, aut intelige xenolle
mag Anſnicg; ſed bona tanti Magiſtruenia zogoa,
d quid ſit maa potea? Et ſtnepotea adce ipoſityꝫ
ꝫ ung, lapidꝫ, tr a? Anoxt ẽ poa adce maa, ſeu
adce id, q de? Sidicat ſꝫ, hocnos ſcedimus neq?
ndc inſexi, mag nẽ hexe acny enntatiuy. Sixeat
2ꝫ, dico: poa adceedy n poteſt plexi peracny di
ſny abipſaxe. Probat: poa, ut maa ſt id, q de,
plet p z twe, q d maa ſt id, q de; ſed q d maa ſt,
id, q de, nẽ aliquid diſny amaa: ꝫ. Probatm
ox: q d maa ſt id, q de, eſſea mag; ſed maan
diſquit aſuamet eſſea: ꝫ. Sqd denaty met, q d po-
a xea adeedy id, q de n poteſt plexi peracny di-
ny abipſaxe: ꝫ pota mag, ut ſi maa, plet tagu
ꝫ p z acny p t ipſ ꝫ mag: ꝫ maa het eſſennialiva
ny ennitatiuy.

21ꝸ 3o diſputat, an maa ſeat acnyexi-
ſteale? Nonẽ ſenſus, inquirexe, an maa exiſta?

UGR Biblioteca Universitaria

ay procirp xeferrh/ruponar, Sed an exp/tat p. exi/
teg/ tbi prig, dirtg ab exp/tea frg; anvexo p. xip
/cius frg exp/tea? Quesno prxcedit sub Hipoteca,
g. exp/tea ennis creata/ sit aliquando dirtg ab ipsa
iesse a: g. a/choc neger. locyn het prefers ad/pri-
ao.

219 Setno/xa xe/olus: maa/ta exp/rit p. exp/te-
g prig dirtg ab exp/tea frg. Probat: cauyg 2§
n̄ posunt produceze mag 13: g maa/ta n̄ exp/t.
it p. exp/teg frg; g p. /uug prig. Ra ad ennis.
g. a maa/ta soly producit p. xreaong; cauyg ve-
ro 2§ creare n̄ possunt. Probat/ta. Si maa-
exp/t exet, p. exp/teg frg; cauyg 2§ possent produce-
re mag: g/ in possunt produceze maxillan exp/-
rit p. exp/teg frg. Probat ans: Si maa exp/t exet-
p. exp/teg frg, cauyg 2§ possent daxe mag exp/-
teg, qug n̄ het; sed daxe maa exp/teg, qugn-
het, c/ produceze mag: g. Ra/ maoxis: g. a cau.
§§ 2§ possunt ponexe in exxy naa exp/teg frg:
unde/i exp/tca frg e ea, qug dat, ut exp/tat mg,
cauyg 2§ possunt daxe mag exp/tegillg, p. xqug ex-
ipit, et qug exp/e n̄het. Ra ad mosis: g. a xg produ-
ceze, nil aliud e, qug daxe xe exp/teg. / fixmat?
/ fixmat.

220

UGR Biblioteca Universitaria

q ad maa exc/tenet p.x exc/teag ftg, prec/e exc/-
tentetra, exc/tenet maa, q d ẽ ab/urdg. Probat
q a nua exc/nt maa; quanõ adat irrexig naa
exc/tea mag; sed prec/e exc/tente tra, dat in-
rexig naa exc/tea mag:g. = D/tra mat 2° q a/da-
tra exc/tente, exc/tenet d/po/ctg, q d/simulat abs/ũ-
dge, et/simulat probat.

221 Objicies 1° d ma 39 d 65: ex-
d cob° ennb° in acnu nequit re/ultare unq p x/e
tenet p axemia, d ed/ima exc/tenet p x proprie-
xc/teg, maa, et/ra cont duo enntia in acnu: ẽ eo-
dem n possit re/ultare unq p x/e, q d ẽ ab/urdg. Ra-
onio xis: q a maa, et/ra ents duo entia acnalia.

222 Axiu y eque premit Adver/arios, acnos: ng
maa/sive p re exc/teg/tg, /sive p x/uug p rig xve-
xac exc/nt, et ens acniale dis/ng a/ra: unde/iexd-
uob° ennb° in acnu nequit re/ultare unq p x/e,
nequaq/ug potest exmaa, et/ra eng in/enten-
cia d mania. = Directe xeo dis/ringuendo prolo-
quiq illud: ex duob° ennb° in acnu Phicus d pleo-
nlinea/ub/tadi nequit re/ultare unq p x/e;
d ceo; ex duob° ennb° in acnu n. d pleo P hicus d
nlinea/ub/tadi, n ego. Prologuiq illud, q d-

UGR Biblioteca Universitaria

ont Thomistas sanctę, aut hunc hoc sensu falsę.

223 Objicies 2o: existeat ultimus actus entis q̃ maa n̄ het priꝝ existeꝝ. Ro cogi simꝫ ad hoc et hunc ultimꝫ actꝫ, n̄ ordinatur ad aliꝫ actꝫ, sicut ad finem. Arguit ex Dnō Thoma dicente, ipsum esse ē actus ultimus, qui participabilius ē ab omnib', ubi ee accipit pro existere.

224 Nocentꝫ argutꝫ premit Adversarios q̃ maa existens, sive p̄ alienꝫ, sive p̄ priꝫ existeꝝ ordinat ad positiū: q̃ maa existens n̄ het ultimꝫ actꝫ q̃ existeat ē ultimus actus in omni linea. Directe distinguo ans: existeat ē ultimus actus entis in ee entis, nego; in ee existentis, concedo; in ee existentis ut tale ē potens existere: subdistinguo ultimo sic ut nec potest ultimo sistere in existendo tanquꝫ in actu. Sed ens q̃ ultimo actuatꝫ in una linea, sive ens existens in una linea, potest in poa adhuc ultimꝫ, ultrꝫ &c. Unde in linea Physica expectat ulteriorꝫ actꝫ. Autoritati Dni Thomꝫ respondeo aliꝫ quidꝫ sancti Doctoris auctoritatꝫ dicendo, ipsum ē immunissime esse primus, et immixtior omnib' aliis effectib'. Hinc sine esse, q̃ ee, sive existere modo vocabulo, modo

dnima, 2ª duo exp as lineas, quando idem axe po-
sum.

225 Objicies 3º: superfluit exs tea mag: g. Proba-
tur: exs tea frg unius mag: g superfluus exs te
a mag. Rao antecns: q mag unius fra exsistens.
Rão cog: q a maa n indiget, ad exs tendy, dua-
bº exs tentijs sibi unitis: g si mag unius exs tea
frg, superfluit alia exs tea propria mag.

226 Reor-
quet axgulu, ei insexo: g maa producat pª prod-
uchonẽ frg: g a superfluit productio mag. Cgenẽ-
mag uniat fra producta, sequit, q ª unius pro-
productio; maa autẽ n indiget ad duabº productioni-
bº sibi unitis, ut producat. = Adoxte pretexea, q ª
hocaxgulu n ponitur probat, mag exs tere pª exsis-
teg frg, qug frg exs tere pª exs teg mag, utpo-
bi pª perdennbº Nabet.

227 Dixere ngo ans. Aª proba-
ons distingo ans: exs tea frg unius mag tang-
ug modu mag, nego, tanguq modu frg, ad eo-
subqua distione n urget provao. Soluonẽ facile
intelligẽs ex hoxcione numeri antecns.

228. Objicies-
1º: ideo maa n exs tere etpª exs teg frg; q a causa-

UGR Biblioteca Universitaria

malis, exphere n̄ potest p̄ t̄ exist̄eg ſuiſpectus; ſed-
cauſa malis exiſt̄ exe potest p̄ exeuc̄teg ſuiſpec-
tus; g̃ talis ꝛaō n̄ teneat. Probat̄ minor. aomīa dīs
omnīa t̄ eſeg, et exoḡ teg, eſſe cauſa matus exiſt̄eg.
ſed eſſea exiſtit p̄ exiſteg a matu cauſalg; g̃

229 Ad ſe-
cūdū, et maorg, p̄ roūcamus. Ens ſ̄ exiſtea diſtin-
gt̄ ab eſſea; n̄ producat manifeſtabilia. ſ̄ quidg
eſſe n̄ eſubtū ſubſtentaoīs, et mexg receptōis
ſpecīs exiſteg; alīt dicerem, eſeg exiſtea p̄o-
p̄rioꝛ ad ſuing exiſteg, q̄ ab̄ ſtadyre. Hucdocx
ina docet a Capreolo, multisq; Thomiſtis. Nec
non teneamur ad hanc q̄eſtionē omittere Thomi-
ſtas, quidquid velintg ā eſſeg, et exiſteg, veꝛ antg
diſtionē int̄ eos.

Caput 16 9

De raone ſubn, et apehitug ā ſtas.

230 Subn̄ dicit̄ me ſumptg e illud, q̄ recipit, p̄a-
xoeā, q̄g recipit. Exactius dicetur ſubn̄ ſic pa-
rm̄, p̄axilla ſ̄ poſiti, q̄g ē ultimus demanilsab-
alio ſ̄ parte ad aliqug ſpecg. Structura ē p̄ar-
tilla ſ̄ poſiti, determinatiua ulterius ſ̄ partis ad
aliqug ſpecg.

UGR Biblioteca Universitaria

231 Dividit subꝫ in subꝫ mexꝫ receptionis, substꝫ.
taonis, et in hesionis. Subꝫ mexꝫ receptionis e
illud, qꝰ frꝫ recipit, nullꝫ causalitatꝫ exer-
cendo gª alꝫ. Hoc modo maa vª e subꝫ anim-
xalis. Subꝫ substentaonis est illud, qꝰ recipit
frꝫ, ꝫ que causat materialit. Sic maa e subt-
ꝫ xespecta animꝫ equinꝫ; aut xespectu frꝫ ig-
nis, lignitatis; qꝰ atales frꝫ educunt ꝑ poa maꝫ 13.
Subꝫ inhesionis est quꝫ dꝫ species subi substentao-
nis: qª ofra substentata sit accidentalis, dicit rh.
exere, et subꝫ occat inhesionis. Hoc modo maa e sub-
ꝫ xespectu caloris, frigiditatis, &c.

232 Subꝫ ex xaonc
talis ẽ potens recipere frꝫ. Sed putaxi solet an poa
recepiua frauꝫ identificet ꝫ maa, an sit aliquid
distꝫ ab ipsa? Reo, identificari. Probat: Si hꝫ poa
est aliquid distꝫ a maa, recipet exet in ipsa maa. Re-
go; ar maa indiget alia poa dista adrecipiendo
hanc poꝫ, ꝛc. Si primꝫ, procedet in infinitꝫ.
Si 2ꝫ: Sicut maa pt/e ipsꝫ e poa, adrecipiendꝫ il-
lꝫ poꝫ sup addituꝫ, sicexit pt/e ipsꝫ poa adrecipi-
enda frax: la signet diserimen.

233 Dicet frax: si maa
identificaret se ꝫ poꝫ recepiuꝫ frauꝫ, hexet in

UGR Biblioteca Universitaria

finitg pr fecrionis. Rao: q ect recepriva infinit
axy praxy. = Rxgutg retorquexi potest inpoa sup
addita, qus propr eandg xaong dicendaect infinit
te perfechonis. Sdicas, pog sup ex ad dutg magn
ee unicg, sed pro singulis fris daxi inmaa singula
poas, infexo: g maa pr se ypg potest recipere infinit,
tas illas poas supex addutas: g exit infinite per
fechonis.

234 Direc exeo, pog recepriva n ee perfectionis, sed perfectionalitatis: unde quarbio maa sit
poa recepriva infinitaxy praxy, n infinite per
fecta. = Reo 2°, mag ee recepriva n infinitaxy p
xaxy, sed alicuius frii ex infinitis subdistinctis
rde, potest recipere hanc, illg frg illg, illg ex
infinitis. Codg proxsu sensu ignis potest producere
hunc, illy ignis, illy, illg, qui indevidual infini
te perfectus. 33 respon ignis deducere posum ex di
vo Thoma dicente, maa 1a etiq 2a pog n e infini
ta implicat, sed 23 quid: q deus poa n excedendum
fi ad extra nata.

235 Disputaxi potest 2° an poa recepriva
saltg perxaong distinguat amaa, vtaut possit intel
ligi maa, qui intelligat poa recepriva. Reo negan
ve. Rao: q ap mag intelig im primy subigre

UGR Biblioteca Universitaria

receptiuꝰ, vel actiuꝰ respectiue. Et ratio
ꝓ intelligat ꝓa receptiua, ꝛ intelligi, q̄ magis
ꝓxta ꝓxis.

236 Dubitabit ꝓfecto aliquis. Dispositiua ꝓfert ꝑfectum
magis ꝓxime ad actum. Ergo ꝑfectiua ꝓfert dispositiua
magis ꝓxime ad actum. Sed ꝑfectiua ꝓfert dispositiua
ꝓxime ad actum? Affirmative ꝛsp. Quia: q̄ magis
receptiua ꝓxime actui, potest intelligi, quàm intelligatur
receptiua ꝓxime actui. Probatur ꝛsp: magis potest intel-
ligi inordinate ad actum, quàm intelligatur inordinate ad
actum. Quia arguitur: q̄ actus, et habitus ꝑfectiuus
ꝛx distinguũtur magis ꝓfecti intelligi inordinate ad actum
quàm habitus dispositiuus intelligatur inordinate ad actum
quàm intelligatur inordinate ad aliud. Confirmatur: magis
inee receptiua ꝓximi actui, est actui, quàm actus ꝑfectiuus
explicitiuus actui, quamuis actus ꝑfectiuus explicitiuus actui
ꝓximus, actui quàm receptiua ꝓximi actui, sed hæc ego arguo
tertia forma ad distinctionem maioris.

237 Adapertiuꝰ
magis ꝓximi actui. Aperitiuꝰ aliud, quàm incli-
natiuꝰ, et propensio ad idem. Dari inclinatiuꝰ
ꝑfectiuꝰ. Instabitur ex motiuꝰ ad ꝑfectiuꝰ quando
analogia, dari ens apertiuꝰ ad ens ꝑfectiuꝰ, alio-
quin bona ꝓsequela. Patet: q̄ quilibet substan-
dum ꝑfectæ talis indolis, et naturæ, ut excitet causis de-
mentibus. Undecumque faciant ex natura, quod volun-

UGR Biblioteca Universitaria

las appetens essibertate faceret, scilicet ponere media, ad finz aperiy aspiendy; secundu ape texe. Aperitus autz insubstantia xalis quatalis vocat elicitus, quonig elicit voluntate, mediadnone, insubstantia vero exercitus vocatur cognitus, quonig nelicit pexadoinaiz, sed ingeni tive nei p̄ mag.

238. Hinc fluit, q̄ maa het apentus adfrax: Rao ê: quia cy xes dicat here apenty adfr ḡ dfexaonz, et dfequent ad ea omnia, quę naliter axia // ad tale dfexaonz; maa vero dfexaxi n̄ po dfl sine omni proxsexo fra, manutesty, fra ao apetexe; in hoc sensu. Dupler autz questio superhoce xitaxi solet.

239 Prima anmaa appetat fra perfectiones; q̄ ag minus perfectas? 2ª anmaa appetat fra corruptas, sive, quę periturę? Breviter dicunt q̄ ad quę primo ordine nos expediem. Sit 1ª dc̄o: maa̅ petit fra perfectiorz pre minus perfecta. Probatim. ad n̄ aperit fra gratenus ea bona in se, sed quatenus bona sibi; atqui fra perfectior equę bonae magis, ac minus perfectior: ḡ maa equę aperit ut ma. Rationis: q̄ ratia fra deficere bonitas respectiva: ḡ mag grambus ps facere p̄ fecta in se n̄ appetere et amare.

UGR Biblioteca Universitaria

Ideoq; maa nr apetu entrtatz Angelu quammb; pa-
fectz in se. Rao mao xu, q; fxa e bona maz, quate
nus eg; plet; sed eguz plus maz fxa perfechón, aemi-
nus perfecta: z. Mózo pozhuneca plicar paxitatea-
cui, q; eguz replet, p; aiexy, acp; plumbz, licet
aquaz s; emtao nobilioz plumbo.

22o. Ad 22m dicendu ne-
fra, silicet, q; fmaa appetexet fxa eumaz, ge-
opefechuxet ff, numquz est apertus ille pexfecte facia-
nus, semp; q; eet violentus. Probat. q; apertus ille ui-
olentus, quicazet no aperto. Modo sic: maa, quae
bet fxa habita, apetexet alig p; fechonz; atq; si appe-
tet pexfechonz nr hexet; sed violenta. Ratio xu: q;
nunquz potest maa hexefz, tam plecteta, ut aliape-
fechonem prosus fixa a Deo, dedicq; maz

23.V Objicit 1o: maa
aperti fz pexfectz: z maqui apertu fz pexfechonz. P
probat Coa. q; sicut sehet simplicit ad simplicit, ita
maqui, admaqui. — Objicit 2o: nra emontng dicun-
t appetexe grabe id, q; apetexent elicite, si xa-
re pollexent, sed imad xaone pollexet, apetexent-
xa p fechónes pzcinp fechonb: z. — Objicit 3o: pd-

UGR Biblioteca Universitaria

spe, q̃ maã apetat fr̃z, quatenꝰ ẽ bona ꝓ ꝑs mas
et nõ quatenꝰ ẽ bona in ꝑs. Rõ ans. nõ: q̃ apeñ
nꝰ mas nõ ẽ dsexenb̃, nec ꝓxecians, cũ ꝓxoueñ
ab adnone.

2ª2 Ad 23 objchõz neg dz. Pxologuíz
lud ꝑcefallit ubcexnil in hú exemplú, hõ ꝑju-
nando potest laboxare: z magis jejunando pote-
xit magis laboxare. Sic Pauper potest facere alu
quos sumptus: z magis Pauper potexit facere mo
xos sumptus. Pxaux z̃ facilius fexit a Robu-
sto. Pxaux z̃ facilius fexit. Pxologuiz exit
exy, quando aumenty nfetenet dematexiali, ed-
dexali, usidicas, hõ xobusnus potest laboxare:
z Robustior potexit magis laboxare; alqñ ocu-
rrit nro mo casu bonitas absoluta fr̃z, dematexi-
ali ꝑcreret ad apcnty maz.

2ª3 Ad 23 objchõz nego-
maoz, et nmaox, q̃ xes emoxnia nõ apeñ cõ-
nate, ee ꝑonius hic, quã alibi, sicubi ea xaone
pollexet, ꝑone apetexet ee hic ꝑonius, quã inalio
loco. Maz, q̃ ima xaone pollexet, ꝑone ad ꝓ-
xia ꝑfectior, et inꝑfectior, dummodo ꝑtxaja-

UGR Biblioteca Universitaria

ſubſtadiũ, acproinde eque apetexet unaq; Re
vexane cim, quã tuñca ſus maa apetexet, pxe
jextꝫ ſicet bbexa.

222 Ad33, negoam. Pxobãs vexãe,
ꝺeꝺñ ꝺvincũt. Hec ſhxa ſñ, maa apetũ ſrq, ut
bong ſubi, ñ indicat maq pxeſcindere ſtali
tates. Tota xeabita ſrꝫ apetũ amaa, ꝺeꝺñ
petexet, ſicñ ect bona maq; Unde ꝺqxue ducim,
hanc bonitatꝫ xeſpechvq eexaonꝫ ſtalꝫ texmi
nativq apetitu, ñq maa pxeſcindat, ꝺeꝺq
nos pxeſcindim. Claxe explicat hoc in indiq
ea xexũ. Re indiq et loco adexiſtenꝺy, ñ autẽ in
diq et loco nouitioxi. Hoc ab omnib ꝺcedit, qu
abꝰ in loco ñ diſtingvat xx xaõ loci axaone
tabꝰ loca, ſcilicet nouitioxi; qꝫ ideo exigeaxe
xy ernoxtuaxy ſu pxecipue. Loeny modo, loquen
ꝺi ſoly innuim, qd nos pxeſcindentes xaonꝫ loci,
ꝺeligimꝰ ñ inea totꝫ xaonꝫ ſtalꝫ natiuq indiuq,
ꝺeñ intelligimꝰ eqxaonꝫ ſtalꝫ texminativq, in
pxato diſtale loci nouitioxis.

223 Sic 2ª ꝺ 6ª; maa
apetũ ſtxas Coꝛuptas ſſpxaticanias ſumptas, ñ ver.
o ſumptas nedupliaahoe. Explicat ſtx Coꝛupta

UGR Biblioteca Universitaria

duo dicit, et entitatẽ frẽ, et circunstãã corruptionis.
Primy apetit amaa, n vero 2y. Probat 1ª pars 2ª
qª fra corupta. /pecificative sumpta, /ive entitas
illius frẽ, e /plementy mag: q apetit amaa. Pro
batq quad 2ª: maã apetit bony natũ sibi impo
sibile, ved fra, prout sub circunstãa corruptionis en
alit impossibilis mag: q. = 8 mag 2ª pars benee
plicat paritate hor, qã petexet voluptatẽ pre
tentq; quatenus voluptate, n quatenus e praete
nita.

2ª6 Objicies 1º: stã corupta n potest complexem
agẽ q n apetit. Probat ans: fra corupta n potest
existere: q nec /plexe mag. Pro antecẽs: q fra
corupta n alit potexit existere, nisi reproducat;
at qui reproducta e nalit impossibilis: q. = Objicies
2º: apetitus ignatus e ordinatissimus; ved n eet, pi
ma apetexet fras corupta: q. Probat minẽ
apetitus ordinatus, quitendit in my nalit in
q eg civilis; ved fra corupta e tuus nalit mage
quicilis: q. = Objicies 3º: caussachiva n apetit pro
ducere effectũ /q producty: q nec ma xecipexet
frã /q de nucty. Pro cõs: q tam impossibile ẽ ca
us /q producere effectũ /q producty, q quammagne

UGR Biblioteca Universitaria

apexefxg/g coxupto.=Objicis 2° paxitaz apen-
nis'elicit: Si hodie apetexet aliquis comedere
pomy Paxadyfiacy, exxactionabiliv apetexet,
g agn excfnit:g/cimilit.

227 Ad 2m objechonz dfning-
uam: fra coxupta, exnaafxg npotest ?plexe-
mag, nego; pex accidens, et cixcumfxaa coxupto-
nis, ?cedo. Axguty/oly pxobat, mag n apetexefxg-
ut coxupto; g° n negam°.= Ad 3m nego muoxz, et-
dfningue maoxz pxbaonis: ne apetitus oxdina-
tus, qui tendit inmy naluxalem/eguibilz inmifce-
ce, etp²fe, ?cedo; inafeq cubilz exo minfece, etp²ce-
?dens, nego. Seppetoès hent huxdefidexig, ?si
pat meus xi?exet, eg impofsibilefit, g° ?ivat, p²
acci?dens, et exfupofitione, g° mortuus fuerit-
nec pig huxdefi?dexig vocaxi debet exxactionale.

228. Ad 3m simili?dicendge, cauf g acnog apetexa-
pxoductoxg et ecnis/g. pxoducti/reciprocatt ve/a-
mpxi, ide illius exnitatis: Ad 2m dfningue an: o.
?hodie apetexet aliquis voluntate pxaeca, et-
ponendo media comedexe Pomy Paxadfiacy,
exxatil apetexet, ?cedo, Simplicidefiderio, nego. ni-

UGR Biblioteca Universitaria

p/ fortem vocat reuelu inxalę apetitu dly, q d maxer le
ge. 3o Iunctas. practica n̄ prescindit a circunstijs, sub-
q sub nra c: unde inxale c̄ intendere efficaciꝰ et volun-
tate practica nr̄ ex aliqua circunstia inasequi-
bile. R. Lr̄ sehet simplex de se dexiu.

229 Ad tm mag huius Capi
nis ab/ soluam, nota, q d apetentiu mag fert in dena-
te, et uage cixca frg: sicque maa n̄ apetit frg A de-
nate, sed quandlibet. Dicit: maa n̄ potest ꝓplexu, ni-
si p x frg aliqug denatg: q apetit denatg frg. Resp-
ondeo, q d n̄ nego, mag apetere frg, qug sit dena-
ta, sed dicim, q d apetit indenate frg, qug inse-
narie denata est. = Nota insup 2, q d apetitiu mag
denrificat ex ipsa maa: ng utait Diuus Thomas,
nil aliud mag apetere frg sub/ taale, qu ordi-
nat ad frg tanqug pog ad actg.

Caput 17g.

Stg maa possit exi/ stere sine fra?

230 Duplex dubiu hinet nbulus, scilicet an maan-
alig, et an sup 2 nalit caxere possit omni fra sub/
taali? In primo dubio alij affirmant, negantq
alij, alij vero dicunt, quid ignotu ee. Sit d Lio ve-

UGR Biblioteca Universitaria

xo/imiliue, mag nposse nalu exjstexe sine/.
xau Lxobat: q ajempex acuna/xadesmuit, xo
ducit alia, ut stat exeo, q genexas uniuse co.
xuptw altexiw, et eos exp exea, q ua stant vide.
m, q ajemp/ ac pexit uny Coxpw, aliud oniq
desmactaunaxa/empex/ucce dit alia ineadq
nda. Sed q ajemp/ accidit innaa sineulaex.
ecnone, vexa/imilee, n posse alu fiexiq. Hoxn.
ecad muh debet a/ho, alu n potexunt pxobaxe.
lapidq, n posse nalu ascendexe, nemine impellen.
te. Dicex: in lapide hem positiuy fundamenty,
/ilicet gxauitatq, q qse nalu quq dq exigeaad
descenq. Sed undeagnoscis, hanc exigeq, seuq
xauitatq, dau inlapidq, nisi exeo, q ajemp/ descq
dit, nunquq vero ascendit, nisi impellat?

251 Objicit 2°

maa causa/xq, ut tenent Arisrici; d cauya potest
alu exjstexe sine/uo efectu: q maa potest nalu exjs-
texe sine efra. Hoxprobat 2°: causa n dependet apud
efectu: q potest exjstexe sine illo. Probat 2°: causa
propxiori naq ad efecty inteligit exjstens; sed n-
teligit exjstens sup/ nalu: q nalu: q sine efra hoq.
idquod xequisitu ad nalu existendy: q.

Retorqa-

UGR Biblioteca Universitaria

ver argutꝫ. Ignis ẽ causa frꝫ caloris apud Arist.
ꝺcꝺ causa potest exist. extra natꝫ sine suo effectu; ig ignis
potest exist. extra natꝫ sine suo calore. = Dixerit ergo
oꝝ univocꝫ alijs sumptꝫ de omni causa, et omni effec-
tu. Ad 1m probatꝫ distinguo ans: causam dependet
a suo effectu dependentia prius sumpta, vel apriori,
ꝺcedo; dependentia inprie sumpta, vel natꝫ ꝺneg.
ans, nego. = Ad 2m probatꝫ maiꝝ, et minꝝ ꝺcꝺ.
o, nego q̃ cog. In signo causꝫ intelligit̃ solꝫ causam
existens, nvero existens natꝫ, aut super natꝫ. Ra-
onem q̃ in tali signo solꝫ intelligit̃ ꝺ, q̃ nam ꝺ prox-
quirit ad productionꝫ effectus; sed ad hoc tanꝫ pr-
ꝫ requirit̃ existentia, nvero existentia nalis, neque su-
per nalis ꝫ.

253 Objicies 2º: ideo maa n posse natꝫ existere sine re
ipsa, q̃ anima e ordinata ad frꝫ; sed hec rad
n probatꝫ. Probat̃ min: quia productiua ordin-
at̃ ad productionꝫ; sed tam potest exist. exire ipsa
ductione ꝫ. = Ad argutꝫ ideo non probatur ꝺ CS ex-
eo, q̃ maa ordinet̃ ad frꝫ: unde causalis illam̃
ingentes. Modus ut aordinat̃, aãacnandꝫ sub-
ꝫ, ut nec sit super natꝫ posit̃ existere sine illo: Acci-
dens absolutꝫ ut aordinat̃ ad subꝫ, ut possit super ex-

UGR Biblioteca Universitaria

natu ee finello, n aut3 poſt natu anima radu
ꝯ a ordinat ad ſubtg, u etg natu ſinello exiſ-
- texe poſt. Vnde ex mera ordinatione unius ad -
alius, nec intexu poa, nec in poa, ad exiſtendu
ne illo. I deo no: aliunde probabim dcm modi
Jm.

259 Obijcies 3°: g ens g, anima aliquando exiſtat
ſine fra: g. Probat ans: g a immutabilis uentis nulla-
xaus probat produci nouꝫ fg: g Probat ans -
Vlq a ſequi nulla ap aret causa ad produconem noui ſ.
xg orietur. 2° g a cy collectio accidentiu, quæ
periit in Cadavere n ſit ſtabilis, nec tanu heat,
defuit aliud ſ tg, unde Artſtici inſexunt fg
ul taalis, quæ ſit radix accidentiu: ig nulla
xaus probari pateſt, q d Cadaver n ſit mera-
ad Vm cy accidentiu.

Reſp. Sch doctiſſimus acci-
pit gratiu, pro n demonſtrato Iredo aſumpto:
n ens aparet argutu inſolubile, q d oſtendat Ine-
xistentiu magis cy fra naturæ inconſibile. Sicut ue-
rum, n dare ſequelas, quæ ſint reg noſtræ redda-
rit certiſimulis ratiocinata, plane falſ g. In Cad.
uere q unde Dat aliqua fra ſubſtaalis: neque

opposity dicit exco, ꝺ nobis nō apparent causa-
lig producens: ng multo plures generarentur frūt
innata, quarū causas ignoramꝰ, q̄ ng ꝑ ; q̄ uar-
q causa manifeste nos cum. Ad 29 rndg dico,
qꝺ in Cadavere manent gꝺg accidentia habitu-
abita, ut frigiditas durities ong carnis molli-
es, et similia. Quod autē plexaque accidentia fa-
cile amittunt, ut tide ue; qꝺ nō ex acta a vita ca-
daveris, l qꝺ Cadavere q uoꝺg totg facile dis-
uile, ng multarg cargarg l mariarg paterin-
uexib, ut accidit ꝺ evenib ephémeris: sic ꝑ face-
re spoliat propriis accidentib, tandē quedā mu-
tra Cadaveris, et inde accidentia, Vg. Vermis,
aut similis.

256 Ad 2m 2c; maa potest supernatiter ex-
istere sine ꝑa substaali. Probatꝰ exn repu-
gnaa, qꝫ ex solutione Argutorg 2 tabu. Ad 2:
qnc, cum magis dependere dicam maga-
ꝑa substaali, qꝫ accidens a subo, atquiae-
cidens potest supernatiter existere sine subo, qꝫ
maa sine ꝑa substaali. Mirabile ex charis-
mg mysterio. Ras maa q accidens exp.
mianone existens inalis, et preterea accidens-

UGR Biblioteca Universitaria

dependet aprioris a subi; maa vero depend-
et a posteriori a priori. Et aliunde nulla ratione pri-
bat dependeg mag ee maxg.

257 Dices 1mo: xes n potest
existere sine sua causa frali; sed frae causa frali
mag: g maa n potest existere sine fra. Maxime pa-
tet: a n potest deus alby sine albedine, sapien-
tia sine sapia, &c: ut dixi obj e 1mum ef adg, Deus n
potest supplere defectu causg frali; sicut xes n heat sa-
pientig, nullo alio supplemento, aut nulla alia re habi-
ta, potest fieri et vocari sapiens. Ita negando mio.
xg. Ex am e causa frali mag, sed positi: sicut not-
um dita; n e causa frali cexg, sed cexg notum de. 3m.
ideo Deus n potest suplere defectu causg frali., g a au-
sa frali identificat cu effectu, tanqug pars illius; sta-
tus fra est causa frali mag; aqua distinguit, meet,
cui Deus n posset suplere eius defectu p x alig xg.

238 Objicies.
2°: Deus n potest facere, g ens fit inacti sine act-
u, sed maa existens sine fra est ens inacti sine ac-
tu: g: Ex hac ruit: omne existens e ens inacti g
fraa existens est ens inacti. Deinde: frae p3 actus
mag: g maa sine fra caret 1° actu: g nullg heracty.

UGR Biblioteca Universitaria

Rão ultimg cog, q[a] implicat, q[d] hoc aliqs acrygante
tg actg. = Nego mioxg. Proóacorio Iccdo tg entimema;
et 2[o] ans distinguo: fraé tg actus mag delinea Ihsti
ce Ipleta, Iccdo; delinea inIpleta, nego. Lineain
Ipleta habet etig suag actualitatg: pars enj actuali
tas cõ, q[d] ẽ, exse, et prescindendo ab alia Ipartc q[o]
mãa, et sfra exercactualiv dsinguntr, etig apud Iho
mistas: q mãa ẽ actualiv d, q[d] ẽ, prescindendo a
fra, sicut fra ẽ actualiv idq[d] ẽ, prescindendo a mãa.
Prius autg ẽ actualitas delinea inIpleta, qug actua
litas delinea Ipleta: q[a] cy pars sit causa totius, prius
debet ee actualitas partis, qug actualitas totius.
qui fra n ẽ tg actus inomni linea.

259

Objicies 3.[o] mãa ex
istit p[r] existeg frg: q n potest existere sine fra. = Omis
falso antenin, nego cog. Quando defacto existat mãa
per existeg frg, potexit. Deus suplere defectg frg, et
dare mag alig existeg. Insentca Thomistarum
aa humanitatis Christi Domini existit p[r] exist
teg Sexbi, n p[r] existeg animg x alio g.

260

Objicies 4.[o] si
mãa existeret sine fra, ect sub xaone generica
Corporis, et n ect sub aliqua Specie infima Corp.

UGR Biblioteca Universitaria

oxi; q° omnino repugnat: g. Ro antenni: q^a
mãa eet Corpus, n tamẽ eet Ligny, Lapis, autali-
quo alia ſpecies. ☐ Lando q° het arguty, quanꝺ
mda n poſit exiſtere ſine ſtra: q^a quando e ſub
ſtra het eſeg xx diſta afra: hecg eſſe a exit ſubg-
enexe Corporis, etn ſubaliqua ſpecie infima-
Corporis. = Directe nego ans quoad 2ª partẽ,
qꝫ ex data probatione n ꝺoinciꝺ. Genus Corpus
immediate diuidit in duo g enexa inferiora
Corpus ꝺplety, et Corpus in ꝺplety. Corpus ꝺplety-
diuidit tanqꝫ in ſpecies infimas in ligny lapi-
dẽ, th^a. Corpus in ꝺplety diuidit tanqꝫ in ſpecies-
infimas in mag, frg, et unio nẽ, et ſic ꝫ ſ alia g
mãa e ſub aliqua ſpecie infima Corporis in ꝺpleꝫ.

261 Ob 1° ꝺicit ꝺ: n potest ꝺari ee accidentale ſine ſtra ac-
cidentali: g nequeee ſubſtãale ſine ſtra ſubſtã-
li; ſed mãa e aliquo ee ſubſtãale: g nequit ꝺa-
ri ſine ſtra ſubſtãali. = Arguty probat mag i-
denn ſtrari cy ſtra, q^a in potest ꝺari ee acciden-
tale, q^ꝺ n heat in ſua quiꝺꝺitate ſtrg accꝺen-
talẽ: g nequeee ſubſtãale, q^ꝺ n heat in ſua q-
uiꝺꝺitate ſtrg ſubſtãali; ſed mãa e aliquo ꝺee-

UGR Biblioteca Universitaria

ee substaale: g maa het in rea quidtate frg/u-
bstalg. = Dicere nego cog. Disparitate: accidēn-
ex/ua essea efxa, cy/t ens inalio. Substaave-
ro ex/ua essa n pertt ee frg, ut patet exequde-
one, et fatexi debent ip/i Thomistg: cy apud ip/e.
maa/t sub/taa, et xx distinguat ab omni fxa.

262. Ob-
jicies de nrg auctoritatg Divi Thomg, quicpo/itg/en
teg exprese defendit. = Aliqui volunt explicare men-
tg/tanch Doctoris, ut nrg/entes/ avere ideam? sed
n/potest nisi violentissime explicari pro nobis. Ideo D
actor, Capreolus, Paltes Coimbricenses, alijq eo/ecutr
/tatem, Angelicyee pro d maxima opinione, cy quia, hac
cxpe xx exerent defendunt. Similit defendunt sentegt A
ngelici in hac quegtione clarissimi duo Thomistg
Soto, es Banes, q coxy ocrngia x culpande/equun.

Caput 189

De unitate matis prime

263 Cy Corpora dicti mdi, xogat, animaa omnium
corpory fit eyfdg specie? R° agendo e denaa Cor-
pory /ublunarig. Resolu pendet ex alia quegti-
one, qug cy fit de facto, potius /pectabit ad

UGR Biblioteca Universitaria

ig xaorú⁹ solui oportet. Eae, omnia Corpora
subluneria sunt. Corrupticilia, et generatilia. Ex
pertes dat, plexas Corpora sublunaria gene
rari, et corrumpi, ex experiam⁷ Bruta, et Ar
bores frexi ex aliquo, exc/cere ex aliquo, et de/
nere in alq; Cadaver ? vere, in putrefing, pu
trefing in ? exres, ? exres vtery in Cadaver, et
fieri alia.

269 Vnde ? ubitari soly potest deal
quib⁹ paucis Corporib⁹, qg videnť nunqg
? vera, et transmutari. Cui⁹ primy loci ob
jiciunt quamor elementa, qg ab aliquibus
dicanť increxupribilia. Sed hoc falsy ee ? oina-
ť. Nanigans fit ex qualibet maa ? bstabilig
definit in fabilas, aut Carbonę. Si vero ignis
capiat pro flamma, fit ex fluidis Corpuscu
lis sulphureis, aut deagino sis, et desinit, in
apores, seu fuligine. = Ex terra gen exant Vapo
res, Metalla, et alia p⁷ quandg rag elaborato
ng. = Ex aqua nascuntť, vegetabilia, et sensi
bilia. Quad sensibilia, docet abaliquib⁹ Me
dicis. Quad vegetabilia frequens experientia
docet. Ex pertus sum sepe sepius, aliquas Her
bas et exta aquatilis, et in vas mera aqua pleny-

UGR Biblioteca Universitaria

emmsar; bi adolexé zetochétaxi. Insupra semen-
lantz, qug Albahaca cocam? immera agua, fuigd
ei planta qd oxiv nunv, et exfcit: g agua e alimenty,
qd roextiv insubstag alih.

265 Deaexe, qui magis qugxe-
liqua elementa subtexfugit sensui nostros, n hem?
tanclaxa experimenta. Sed tamg n obscuxa signa
exhibet sug mutabilitatis. Nanimaexe g enexantex
alationes igneg nubes, et alia. = Dixe; hec n gene-
xantex aexe; sed ex alationes igneas fieri exo apor
Bd sulphureos aexa immissos; nubes autg ex vapoxib'
aqueis, quiclexxa elevatv sal dexaxe fach, et posse
a dluminatv, et fiunt nubes.

266 Ista Nubig, et exala-
tiong geneis adeo verisimilis e, ut eg negaxe n'a-
deam?. Sed n' ideo sedg, illas particulas sulphu-
reas, ex quib? fiunt exhalationes, n fusse particu-
las aexeo, qug vaxiis nag fexmento, aut caloxe sol-
is, ex aexe? vextunv in sulphux. Rave: q a/ vapo-
xeis illis cent sulphux; quando at exxa emittunta-
tiquando dirigexet, ut prope texxg igneiscerent,
precipuè ag a Vento vehementi agitantv, et inspe-
colidunv; atqui hoc nunqug evenit: g dicendg éq
sulphuxillud n emittit atexxa, sed generatv.

UGR Biblioteca Universitaria

257 Cx his omnib⁹ exp̃imentis facile probat, quæ-
rum elementa ee corruptibilia, et genexabilia. Ac-
cedit ꝙ rurenia: ꝙ a vñdem⁹, elementa patidig-
nar alterationes similes aliis, ꝙs precedunt a
corruptiones, et genexationes rerum: nã adquirunt et
amittunt qualitates, et acaidea, ut caloxem, frig-
dit atẽ, humiditatẽ, &c. exquib⁹ p⁹ analogiã ad-
xeligua Corpoxa infexe posum⁹, ee corruptibilia,
et genexabilia.

258 Aliqui dicunt, ꝙ elementa infra
primeva puritatẽ nec corruptibilia, aut genexa
bilia. Adsunt tamẽ, ꝙ elementa prout mundo
ff, n̄ per manexe in illa elementari puritate.
Ego nec disputare velim de his elementis, quæ ff in men-
te videxanny illa, nec audire disputantes. Illa ex ma-
ma, et purissima elementa, aut nusquam ff, aut saltẽ ap-
xime n̄ ff. Nam ignis, quem experimur, similis aqua, terr̃,
et aer subjiciunt mutationib⁹, ut probavim⁹. Nec facile
exedem, dari ingeniũ, aquæ, &c incorruptibiles,
nisi aliquo experimento, aut urgenti xatione pxove-
nit.

259 Dxi quatuor elementa dant alia Corpoxa, quæ ꝙ-
piorẽ habere possunt ꝙs incorruptibilitatẽ. Intex
eanumexat padamar, quibus incorruptibilis = Sed-

UGR Biblioteca Universitaria

multarum probat positive adamantium corruptibilitas. Soly autem negantium, q. scilicet nunquam corrumpi deat. Sed hec non soly probat, adamantem Corpus aliud existere causs corrumpi vel saltem hoc posse dat esse, q. haec qualitates exys, quae maxime hent, sive esse, q. eae qualitates fortiores sunt, et intensiores qualitatib. maxys causs corumpive.

270 Sed neve xa n. credit adamantis duxathuyee, si vegetantis mo ogne pexpluxes ves identis rorqueuel. Nocaus experimenty fortean emunctae naris, quorum nemo velit precussirum gemmg perdere. Ex corruptibilitate ex adamantis xa positiva dat. scilicet, q. adamas genexat. et potest corumpi. Ats explorate ab aliquib. nag observatorib, qui soly asexunt genexari, sed etiam nag assignant, exquage nexet: nempe dicunt, q. exsalib. subtilissimis spiritus, et desecatissimis, quin cabex nullis texts coeunt impellusidg illa gemmg. Unde concludendo ye omnia Corpora sublunaria obnoxia sint mutationi.

271 Haec exiguitate hypotheta sunt nostra conjecturca principaliter duby. Omnes nag sublunares gy sidg pcedi. Sed quemlibet maa e recep-

UGR Biblioteca Universitaria

hua aqua/ liber frg. Probat: Schocitanees, n posse
dari hirundla nam mutao unius Corporis ina
lind, qug supra probauimus. Eao autem: q ad
dei nam mutao unius Corporis in aliud, maa
debet manere in 2°, et recipere frg 2i; ut hoc 2 Sfi
nam/mutabile in aliud 3y, maa debet ee recep-
tiua frg illius 3i, et sic deinc/s. 3 ut Corpora/inutr.
an/mutabilia, maa omnig debet ee ejusdg/ peci-
ei.

272 Sfirmat exemplo: maa, quæ in agua, potest re-
cipere frg plantæ, q ainilg potest agua docere, ut
pot alimenty illius: hec eadg maa potest recipe-
re frg sensitiui, q sensitiug potest ali ex planta: hec
eadg recipere potest frg Cadaueris. q uonig sensiti-
uy in Cadauer docere: potest insuper recipere frg
ignis, si Cadauer exemet; et potest accipere frg cine-
ris, si ignis exstinguat. Si autg uelis, experimenta pro-
lixius examinare, inuenies, quanlibet maa posse
dicaulare p omnes/ pecies Corporu, nubis natas. 8
n de manifeste inferri, quanlibet mag receptiuge
cujus liber frg, proinde/ omnes ee ejusdg/ pecier.

273. Objicies 1°: ex aqua fit ignis, necea lapide ligny, nec
ex ligno aury; g/ ignye, q° maa agug n receptiua-

UGR Biblioteca Universitaria

fr̄g ign̄is, nec̄ma lapidis fr̄g ligni, nec̄ma ligni
fr̄g auri, & nōmine maḡ ſſ gnde ſpeciē. = Diſtinguo
an: exaqua n fit immediate ign̄i, omito; mediate,
nego an, et ſic de reliq̄is ex complio: Ex aqua fit per-
mixtionḡ planta, ex planta aut̄ ign̄is; & mixta
q̄ḡ ē receptiua fr̄g plantḡ, et fr̄g ign̄is. Quo d̄ fatō
mediate, id ē, q̄a ut inmoducat aliqua fr̄a inm-
ag̃n̄ ſufficiēs capacitas maḡ, sed in ſup̄x requiruntḡ
poſitiones previę ad fr̄g inducendg. Ad fr̄g ign̄is pre-
requiri ſcitas: nq̄ vero aqua nimis humidaſe,
debet prius ſpoliari illa humiditate. Dq̄ aut̄ ḡ ſpo-
liari possit fr̄a aq̄g, q̄ḡ humiditatḡ naxio po-
nitur, et fit aliud Corpus, q̄d fg exit d̄ boſnioc-ſi-
mili inxeligens Corporis, quoxy ung inabiud
n̄ ē immediate xanſmutabile.

272 Objicies 2°: ig, q̄d
vulgariꝰ vocaꝰ Aex, ē Corpus quoddg getex-
geney: nq̄ in nubꝫa ad modū ſphera volitans imme-
mexḡ paxtḡ, q̄ḡ exalaꝰ aq̄ḡ boterraqueo, ali-
ſ ſulfureḡ, aliḡ ſalinḡ, aliḡ aq̄ḡ, et tḡ pul-
viſcula, et xamenta Corporꝫ ſolidorꝫ, q̄ḡ pro-
opꝰ ſuug exigūtatḡ facile ferunꝰ abacxe. Aex
vero xigoxuſe ſumptus ē quedg ſubtiliſima ſub-
tia diſta abhis paxtib, et ingua prḡdictḡ paxtḡ-

UGR Biblioteca Universitaria

rnnabant. Modo/ie: quanbo ſtȝ paxtȝ/intro
xuphivles, aexvexo pxe/umptus nullo ex peri
mento pxovat corruptibilis: imo, nec pxovarpo
teſt, cy/ubi fugiat omne/peximenty pxoptſug
/ubtilitatȝ: ȝ coo no/ma pxovaone n̄ vinalȝom
nia Corpora, ee eyſdȝ /peculice magᵗ. Rao huju
cōſ, q ᵃ no/tra pxobas ineptihi, q omnia Cox
pora /int coxuptibilia: ȝ /thic talȝ ē pxobaon
tenet.

273 Ad axguty xeo, Iccendo omnȝ illg deacre
dentg, qug nil het inoxi/imile: imo maai
lla/ubtili/ima/ubnomine ȝ thexi nota fuit abA
xſte. Iccdo inſup, q ᵈ carnea n̄ ſubyiciat ex penni.
Sed hoc n̄ponit militat Inanos, qug Ina Adcxſaxi
os, nȝ l: deſt ex peximenti unde noxunt, illud Corpus
ee Corruptibile; xepones unde hino/n, ee coxuptibile?
Ego pxome heo humoxalitȝ diſcuty omnia, quge
pcuox in nata, ſ mutatoni obnoxia: ȝ etiam illud. R
aoeoȝ: q Irullo alio dictȝ Inoſcitur hujus Corpo
xis a reliquis, niſi illg mixta / cohxitatȝ, atqui
hec n̄ ē causa cur fexeno incoxxuptibilitatȝ: gnheo,
und cirdexȝ incoxxuptibilitatȝ gxauiȝ. Rhus pxudenty
tatuit nouȝ genus nagᵗ inaligeo Corpore pxeſpi
xatȝ, et nonȝ, ſincaligeo fundamento dirfexen-

UGR Biblioteca Universitaria

te. Preterea: si illa substa subtilissima aeussime
ret acta agnexaonib' cet inextrimis elementoxy,
et oculis aliis minus hexet anda, quo ea sexhi-
ally paxtaxy volitaxiy.

276 Objicies 3°: nsra pro-
vas non vincit: g. Probat ans: nsra provas pu-
xdat inco, q° omnia Corpora sint coxuptibilia, sed-
po/unt ea coxuptibilia, quę sint eyusdg pecufice.
max: g. Probat mox: Sima quęcque maa/xe-
cepiva aliquaxy fraxy, nexo omnxy, omnia
Corpora exunt coxuptibilia; sed non exunt eyusdg
/pecufice max: g. = Ad argutyxes, q° non pro-
vam° exes/oly, q° Corpora /int coxuptibilia, et
exeo, q° nil del, q° mediate, vel immediate npos-
/vexti in quod libet aliud. Non/um° induci-
oxy facexe, pex euixendo omnia Corpora, q° p-
opein/initty foxet; sed quilibet Corpox edato, fa-
cile inocnim°, posse vexti, in aliud, hoxina-
lium, vs°, et/imiliter facty fuí/se ea alio, et hoc ex-
alio, vs°: unde /bene, examine, xepexies, can-
dg mag posse cixculaxe p' omne /pecies notax-
Coxporxy. Cbene in/exim, mag omnxy Coxporxy, qu-
-/nam ee eyusdg /pecies.

277 Deputari /olet, an pos-

UGR Biblioteca Universitaria

bilis re maa diversis speciei abhac, quis deprehendi
dat Pauci negant, aj plexi q' afirmaverem, pro
pr' dmunng, sed urgentes raones, q' dilicet idcxeden
dye possexi aDeo, q' nprobat xepugnare; sednpro
bat xpugnare maa diversis speciei.

Caput 73.

An maa celesn, et sublunaxi sint diver
sejusp speciei.

278 De Coxporib' celesnb' disputaxi porest, an ea sint
simplicia, vel posita 2° 2°, data, q' sint posita, an
sint Coxuptibilia? Xaiusque dubij xesolutio
loci nē, quapropt ad prig sedis xelegam. Sedut
preferin quis non locus pateat, suponendye, tan
quis hipotecis, q' Corpora celestia sint Compositaex
in Coxuptibilia, et clam ex Coxuptibilia, ut hec mex
uptibilitas non dat argmēto de exeto Deo, aut ab di
quo alio extrinseco, sed ab ipsa naa eis loxy.

279 Sentca affexit, n bene, Sporū, q' maa celesnb, et
sublunaxis, sint ejusdis speciei, etq' celestia Cox
pora sint ab intrinseco incoxuptibilia. Dr tene,
posse? pora Rone incoxuptibilitatis eis inū tate spe
cifica. Magi celesnb, et sublunaxis. Sed no prad C;

UGR Biblioteca Universitaria

mãa celesti, et sublimari ꝑ gu/da ꝑ/pecũl xo
bat: tñ eent, hoc pxo veníxet exco ꝯ Corpus cor
xpñóile, et incorupñ vile a passart taneeãa
ꝑ/pecti/ce maa, ꝺ hoc fal/y: ꝯ Haec Dñet
xaung Hae exsaniony. Probat mosi incorupti
bilitas Corporis. pote/t pro venire afra labe
ñone ꝯ n xequirit, q ꝰ provenat adiversi
tate ꝑ/pecifica maz: ꝯ Probat ans n xepug
abfra, aut unio ínamissibilis, sed Corpus, q ꝑ
abfra, aut unióne inamissibilis, exit incorupti
pñoibe in Xupte oxta afra, t unióne: Ha
oxtandus hebit vera, dy n ob/tendat madicho.
Nuxoddei innes avitis: q Corpus, n abit coxa
n ꝑ pote/t ni/i amittendo unione, aut fra: q
/i n pot est amittere unione, aut fra: q pionigit
/int inamissibiles, exit Corpus incorupti bile
in corupta te oxta afra, t unione.

280 Ab aligra-
bi probat 2C° multiplici autoritate Cexist-
tiz, Sanctoxy q ꝑ any, sed hanc ego prova
ango mlo, q a q atinet ad texty /a cxy, ex-
plicat ab Adversarij, insen/u/ano, et Catho-
lico. Quod attinet ad Antiquos Patres ꝺ pen/a-
ti oxy Patrum autoritate, qui videnti opos-

UGR Biblioteca Universitaria

ny/enrixe. Dicunt ꝓxetexea ℔ ∘ exfaxy, eos
ꝑares, qui nobis ſaverunt, ſ judicauiſſe, celoree
conuſpnvibes, nſecus ac xes/ſublunaxes, unde
ꝓ/equent a/exuise maav ejꝰ/dg/ꝓecꝑ, logu
tos auig nſuſe inſacta nu/nxa ℏypotheca, de
in coxuſpnvibilate eglory. ℍanc ꝺ Claudian
chreos nobis ſavexe.

281. Dices: axguy nu/my prob
at quidg, ꝺclu ꝓ/ſe ꝺ ſtaxe exeadg maa, acxes
/ublunaxes, nvexo, qꝺ defacu ꝺtent. = ꝺ maeini.
Celi poſſunt ſtaxe ex eadg maa, quanbis ſint in
coxuſpnvibes, xnũ fundamenty ꝺ maxie /enteeũ
patet. Deficiente auig fundamento, et xaonem
xgenti ad multiplicandas /pecies, n debem/
pecies multiplicaxe: g debemꝰ a/ exexe, uticg
ex mag /pecies tan incelexib', qug in/ublunaxib'.

282. Dices iterꝝ: inplicat unu, quꝝ ex/e/ſt ona
nu/obies: q ꝺ unio e mexus nexoꝝ ex txe moxy
et pxo tno eaccipit /pecies ab ex nemis. Ergo/im
mxx potest ex/e/ſparaxe a/xa, et/xa ex/e/ſepax
axi a mxa; unde, n ret unde accipial indi/olubilita
tꝝ. = Reꝝ, qꝰ inplicantia intenta n̄ apaxet. Imo
expexiuntux; daxi uniones facilius, et uniones di

ficilius dissoluides: ergo impotens dari aliquando tam difficilis dissolubilis, vtra difficultas maior in dari posit? Quod vnio specie furmat ab exemento, si rigore Methafo sumat, falsum est: neq; het specie alicui immenso exato, nab aliquo disto; exemta autem dista ab vnione q vnionem furmit specie ab exemento. Pretexea quanbis vnio sumet specie ab exemento, cuius potest dari fra talis indoles, vt exeat ab naliis vnionis indissolubilis? Et tuna vnio hebit, unde furmat indissolubilitatis, nempe afra.

283 Oponens 1° q maa Dmunis sit pluris bus fris, exadix coruptionis: q si maa celoxy Dmunis sit pluribus fris, celi hent xadicis coruptionis, sed si hent xadicis coruptionis, coruptibiles: q si hent mag Dmunis pluribus fris, sunt coruptibiles: q et sint incoruptibiles, sequitur, q non heant mag Dmunis pluribus fris: q hent maa specie diversa ablunaxi.= Reo distinguendo ans: q maa Dmunis sit pluribus fris, exadix proxima coruptionis, nego; exadix remota, Dcedo ans. Non sufficit indifra mag, vt Dpositus sit coruptibile: requiritur vltrexius, q in Dposito nder aliquid determinans eq indifrq, vt perpetuo sit sub aliqua fra de-

UGR Biblioteca Universitaria

demata.

284 Instans: maa indifexens ad pluxes fras exadiõ proxima corruptionis. Probatur: quod maa sit indifexens ad pluxes fras, efxalis d posity poni corumpi: q. Probatur: quod maa sit indifexens ad pluxes fras, efxalis d posit amitexe frg, qug het; sed maq amitexe frg, qug het, efxalis d posity corumpi: q. = Nego ans ex ans probatio. Probatio maxq duplicis potestatis expexe. 1° ibiq negando. Aliudē, q d maa sit indifexens ad hanc, libiq frg; aliud, quod posit amitexe frg, qug simul het: sicut aliudē, q d anima sit indifexens ad gloriq, l damnationis; aliud, quod posit amitexe gloriq, l damnationis, qug simul het. 2° potestate/nisi quexemaxq: q d maa sit indifexens ad pluxes fras efxalis, q. posit quanq exse, amitexe frg, qug het, deo; q d posit, atentis omnib', amitexe frg, qug het, nego.

283 Obicies 2°: corupribile et incorupribile differunt genexe, ut hem existre, alig. ergo in 1° plicis e maa 1ª: g corupribile, et incorupribile differunt in maa 1ª. = Dato premissis, nego cog. Texus n exprimit genus 1° plicis/umpty. Praty corupribile genexe, rg d nisi subse pluxes species Corporis, ha-

UGR Biblioteca Universitaria

Bxuty, plantg 4ª. Similiꝫ inconuptibile genus, gª. ninet subse plures possibiles species Corporꝫ, 4g. Solis, Saturny, Jouis, 4d. Exgoea, qꝫ difexunt inhoc prato coxuptibile, · difexunt inprato generico, sioe difexunt genere. Adhuc nō necse, gª hoc sit mag dubet ſg species Sidica, genus sumūtiq̄ pro maa prima, absolute negabo: gª hic sensus rumūs inpro prie, ay maa soly pr gtandg analogꝫ dicat genus.

286 06

species 3ª. Si Celiss in coxuptibile, maa celestis num gag recipiet fg sublunarꝫ: gn hec pog adrecipiendg fg sublunarꝫ. Rao eoꝫ: gª fxus xa epoa ꝫ nungug xeducit ad acy. = Nego cog, ex proba onꝫ disnguo: fxus xae poa, qꝫ nungug xeducit ad acy, nec hunc, neque illy, neque illy &, dcto; gꝫ nungug xeducit ad acy hunc de xaly, nego. Ad xecepiua mag xeducit ad aligus acy, quando xecipit fxg celestꝫ, n tamꝫ xeducit ad acy recipiendi fxg sublunarꝫ, gª n infert defecty pog. Patet exemplo: Bas nungug xecipiet omnes illos liquoxes quos xecipere potest; ay xecipere possit omnes: g fxus xa epoa ad eos, quos nungug recipiet, gª nemo dicet fxelexea: maa celesti pr accidens n xeducta fuit ad acy fxg sublunaris: ponit ꝫ. Sed semel ac xecepta fxg celestꝫ, impeditae ad sublunarꝫ, n tamꝫ impotens.

UGR Biblioteca Universitaria

287 Objicies 2° id, q̄ nō dicim̄; pq celeritz ab hexere
mag modo quodq in amissibili, ſani infert diver-
ſificatz mag: q. Probat ans: pq diversificant p̄ ac-
tus; sed modus ille infrandi ē actus longe diversus
a modo infrandi mag ſublunaris: q̄ infert diversq̄p-
q̄ recepr̄q̄: q̄ infert diversificatz mag. = Relorque-
o arguty aa xalis ē actus longe diversus afra e-
mortua: q̄ infert diversq̄ pq̄ recepr̄q̄: q̄ infert
diversificatz mag. Ergo argumentum q̄ mag dist-
at aa xalis afra emortua, qua modus infrandi
amissibilis a modo infrandi amissibili.

288 Dixeriene-
goans. Probo nō ſequela, dala maxi, et mini:
q̄ debuit assumere aliq̄pq̄, ſcilicet: maace
lestis nō potest habere aliq̄ acty, quaq̄ het. Si
videas duos hoes ſemoventes, alij celerimocur-
ſu, alij tardissimo gradu, nō potes in ſexe, eas-
q̄ ee dissimiles, quando iacuant p̄ tardissimi
les actus, nisi aliunde scias, ey, qui cursit, nō pos-
ſe tantē progredi; autey, qui lente progreditur, nō
posse cursere. Similiter quando videam, mag ce-
lestz achuam p̄ acty in amissibilz, et mag ſubluna-
rz p̄ acty amissibilz, quia valde diversi, nō possim in-
ferre diversitatz potentiarum nisi aliunde sciam.

UGR Biblioteca Universitaria

mag celestis nposse aeruax pexacery amissibile
bg, aut sublunaxg, px inamissibilg.

289 Oponea 3° inco-
xuptibilitas tonus nposset provenire apra: 3 provenira
maa: 3 maa tonus incoxuptibilis dsent specifice amaa
tonus xoxuptibilis. Pxbat am: Quanbis fra sit incoxu
ptibilis, nfacit dpositg incoxuptibileg incoxuptibili
tas dpositg incoxuptibilis esse nequit. Dixerit negans, et anop
xoxaxis distinguo. Quanbis fra sit incoxuptibilis,
nfacit dpositg incoxuptibile exopxecipo Capite in-
coxuptibilitatis fxg; dcedo; aliunde, nego. Nunqg
dixim, g dpositg potest ee incoxuptibile ex coprae
cise, g fra incoxuptibilis sit, sed ex eg, g fra sita
lis indolis, et nag ut exigat cruorig in amissibilg a
ab quanbis fra dn exigat, exco, g anio dpositg
in amissibilis fra. Quod fra desit egat n xepugnatia
eg xepugnat, g fra in exigente, unio sit inamis
sibilis. Deinde, ad dpositg incoxuptibile xegatis

UGR Biblioteca Universitaria

in corruptiolg fxg, sed hoc nfuficere, ng pxgtexeana
xixe cerio, ruginamuf bólo fl.

291 Objcio 6ta maa
Jsblunaxu ripotejt xcipere fxg celes: g. Probala
ns: fpoffet, fg celg produx ifetalig glg exaxe fubi
fubro; et frigco: g. Bas antentis: g maa illiw aexu
fuponit capax xcipiendg fxg celestis: et pxgtexeaing-
todat Tixtus pxoductiug fuf similis, quanbis eahal-
formica, gugtanto inperfectox ē, gug Angelus. Rō
ē: g a oixtus pxoductiua, ficut gug libet alia perfectō
n̄ recedt a Phicis, nisi forte aliquo axguto warnis.

Caput 23

De formis

293 Sg demonstrabim' daxi innda entitates xcāma-
a distas, quas nomine traxy inteligim'. Restat
nunc gaxy nag, duones, oxigins, et propxieta-
tes

UGR Biblioteca Universitaria

expendexe. Fxa ign̄ē actus determinatiuus maz
ad aliquod ee. Sg dicim', mag indefxg, ut sit lign̄z,
lign̄i, ℔a, ut sit calida, l frigida ℔a, ut sit rotunda,
l quadrata ℔a. Sdz per quod e determ̄ē lign̄z, de
fxabe calida, determ̄ē rotunda ℔a dicit fxa. O pot
tunc vocal actus, qa correspondet maz, qz poa dici.
Maa potentia ee ignis: fxa dat maz ee ign̄z. g fxae
actus, maa quae poa. Reliquaq deoris verba ∥ de-
fxa, explicant q, hujus, et quomodo sit fxa actus.

23 Divid fxa in substaalz, accidentalz, et modalz. Su
bstaalis e, qz pertinet ad entitatem substaz, Sg. Sg
nis lign̄i ℔a. Accidentalis e, qz advenit substaz
q ∫ potiz, potest que abee, et adee inexistata substaa.
Et modalis e, qz dicit inquadq affectionem substaz om-
nino inseparabilem ab ipso, idē, qz nulla poa potest
sine subto. Exempla V. aa xalis, secundi calor, frigi
ditas, ℔a textz unus duxatus ℔a.

293 Fxa substaalis davinxe-
xy naa. Hoc sexty facile probat. Dat fxa entitativa su-
bstaz; fxa entitativa substaz e substaalis. g dat fxa substa
lis. Rad maioris: dat fxa entitativa ign̄is, Sg, sed
ign̄is e substaa, ergo, l Adversarius n̄ negat. g. Maior

UGR Biblioteca Universitaria

/upxa demon/ nata ded in ... xubal. mox V/ slogi:
ngulfext Dmune efalg, inpbeat, en/ub/taa /ub/taq
fiext, aut ens entente; Pxetexeat en/ p.x/e essy/ dem, ga
abi ẽ cõnis, ẽ ind abitabilit/ub/taa: q epa/ partes
partes /ub/taq, /ive /ub/taq paxiales, q. Sedge: q fxa
Pritativa /ub/taq ẽ fxa /ub/taabis.

296 Dfixmakbaeaé
xal.as ex exiftea ag xabis. Cae inxeng rioes, unte
rno Phus negat: deinde le vexa fxa hois, ab ef cruly
ẽ ab Ecclia: Pxtexeat aliqud /ubftaale: ẽ hõõ
rat ex maa, et fxa /ubftaalis. Kaxes /pcedit Caxde
lius, et eg eõ omnes Catbolici Nocatores. Modo
fic: q maa ẽ capax xecipiendi fxg /ubftiãlẽ, qua
Pleat inee Phifico: q quando mbet ag xalẽ, bet
alig fxg /ubftaale, alit' aet violenta, eg caxet
Plemento Phifico, cuius e Capax.

297 Dat' inxeng
maa fxa accidentalis. Pxobat: dat' Coxpus Cala
dig, Coxpus frigidg, ḥ: q dat' fxa accidentalis. Pro
bat' ca, loquendo de aq calida; ẽ p.z q aqua
e calida/ibicet calor, ẽ aliqua dispg amaa, et aliqua
id accidentale: q ẽ fra accidentalis. Pxobat' Pa paxiantg:
m. tota maa, xmo tota /ubftaa aqug potest xpcf
tere, qug fit calida: q hoc, q ẽ ee calidg p xdatiqud

UGR Biblioteca Universitaria

disy armaa: ẽ. Probat 2ª pars: idq̃ superueniat subs-
tãe perfectae Initudẽ, et potest abẽ inuariata substãa ẽ
accidentale; redita scilt caloris ẽ. Rãe maioris, q̃ sine
calore stat substãa aguã perfectã Initura, et eo absen-
te manet.

298 Ifirmat exte de Mistẽrio Eucharistiae: post-
quã manent accidentia panis, et nõ manet sub-
tãa panis: ẽ dant accidẽa xx dista a substãa nẽ. Et
hoc vocam⁹ frãe accidentale: ẽ. = Hoc argto pro-
cupata manet quã ẽ. Respondeo Aduersariorũ. Di-
cunt Nouatores, accidea nil aliud ee, quã quasdã
modificaones magis vel minus entitates absolutas. Inae:
Modificaõ nõ potest etiã de põa absoluta existere sine re-
modificata; alqui accidea panis manent sine mea:
ẽ nec magis modificaones: ẽ nec entitates absolutẽ.

299 Dant insuper nãa fra modalis. Probat: dant quasdã
affectiones substãe, xx a substãa distẽ, et essentialit
aligatẽ ipsi substãe: ẽ dant modi, seu fres modales? -
sequentia falsa, nisi velis disputare de voce. Assu-
mo bat; loquendo exempli gratia de locaone: Pres
ẽ in loco A, vel locaõ Pis in loco A, ẽ quedã affectio
substãe Pis, ex dista ab ipso Pio, et essentialit Pio
aligata: ẽ. Tuo ad 1ª partẽ inferioris ẽ. Probat-

UGR Biblioteca Universitaria

quoad 2g: Pxus potest exceptare, quj fu in loco A; gg
jst in loco A et aliquid xx distg a Pxo. Probat quoad
3g: locaris Pxi in loco A et ultima xao fratis, qui
e in loco A, sed ultima xao fratis praedicta n potest con-
ne Pxo. g e essentialis ista Pxo. Probat minor: talis
ultima xao n potest ee quj Pxus fu in loco A. g n potest
ee sine Pxo. Rao antecedens: sj talis ultima xao fratis pos-
et ee, quj Pxus fu in loco A, n ee ultima xao fratis: g.
Probat ans: sj talis ultima xao posset ee, quj Pxus fu
in loco A, Pxus deb exci demani ad cendg in loco A
alig xaong fratis: g illa xao n ee ultima xao fratis.

300. Inalg Cs arguens Vo: omnis fra accidentis in ab
fra subjecti. Probat ans: omnis fra c enumerata p xem e
xigeg jg nag: g omnis fra c enumeratio: affirmative ex-
emplo n alia de causa accidens dicit enumeratio, nisi
g exfra naa exigit ingexede subm: g.

301 Solaong fuyco.
arguti habens supra. Non sufficit ad xaong accidg
his exigexe valet subjg sui, et ulterius requiritur ee
exona Dnionis subjnis, g in Doctis fris illi, p quos
maa dicit, ete cognig: g illa fra c accidens, sed su-
bstaa. ☞ Nota, falsg ee ppg unio ex alq arguto g
aa xali potest ee exona sciong citra mixtionem.

UGR Biblioteca Universitaria

18

3.02 Obicia 2°: p² meg modificaong mag salvar esea Cor-
poxy; alqui modificaon ẽ substaa: g sine substaa
salvar esea Coxpoxy. Rogo Rovexaxig, an modifi
caa dista stamaa, in g sine dista, inexo: g esub-
staa, g ª maa qualdcnnficar, substaae. Sidicaee
dist g, inexo: g p² solg modificaong n salvar essea Cor-
poxy. Pxobar: g ª eamaa, et modo dsto n substaabin
potest xepultaxe Coxpus substaaleg. Ras antenns: g
alir Pxus obicatus, aut cexaxonunda dicexet horysu-
bstaale, g ª nemo dixit.

3.03 Instans exemplo satis a Roa-
toxis mto: frumenty in molendino sit saxina, posteà
p aqua mixtionis sit massa, qua agne de cogtae et
vocat panis: g ab vexto, qua dissimile sit gxanulici
a fruyto panis, et pugillus saxinae agxano frumenti. Vel
g dat diversa fra substaalis in saxina, ac in gxano f-
m? Sipxe my dicis ridiculè filosofaris: quia ony dedu
mole lapideg qj producit ng nove frg. Si 2ª: g illa
notabilis diversitas, qua pexcipit sensus, int gxanu,
saxinae, et panis, nprobat diversg, neg substaalis ex
oxit ex diversa modificaone mag. Cuag ex modifi-
caone n potexit oxiri diversitas aliquanto major,
et alia aliquanto major, donec pexoeniat, ateyaxa
dy diversitatis, quae sensus percipit int gxanu, et panis.

UGR Biblioteca Universitaria

q̃ corpora, eorũ q̃ diuersitas potest̃ ponni sine; xaꝑ
abstaali: q̃ hęc n̄ debet ad mili. Nimiꝝ fidentes
existimij exempla ista, eaq; ex similib; dicunt in
textu modꝝ opexandi nꝝ, scientes dicta tamen
Gigantis.

302 Et rel pons. Claxe paxeat, augm̄ ecpro
lixi praccedendo q̃ xadalꝝ axitate, in exitatꝝ
Inl̄ mitiꝝ, et saxiꝝ nulla dal̄ diuersitas sraxꝝ
substaliꝝ, necaliꝝ p̃ excipim̄ difꝝ, nisi, q̃ pri-
exit anus tribuatur a partiꝝ maꝝ, et paxtes ꝝ an-
diꝝ, quꝝ latebant, subocculas ponam̄. Hincinf.
ext A ad exsaxium: q̃ ex modificatione maꝝ axil difra
ctla. Icedo. Ergo ex modificatione potexit axiali
a maax difra, et alia mayax, donec ueniat ad-
ꝝ difꝝ, quꝝ inl̄ lugnꝝ, et ꝛnꝝ. Si q̃ exmanifesta
discursu iste, potexit A ad exsaxium inf exxe: q̃ ex
modificatione potexit axiali maax, et maax difꝝ
ad usq; ueniat ad eq difꝝ, quꝝ c inl̄ hoꝝ, et
tapiꝝ.

303 Malę q̃ infext. nꝝ ex modificatione pot̃ axiali
aliquꝝ difꝝ, n̄ ex omnes. Neq; enꝝ valet discur-
sus iste: Artifex potest dare cuidꝝ metalo aliquꝝ figu-
ram, q̃ a potest efficere laminꝝ simplicꝝ, duxtilo

UGR Biblioteca Universitaria

qcy xobaty: ꝙ potest daxe maoxg, et maxg, donec dife
xe faciat, qcanty cgnis difert aligno.

306 Sed quanbꝭ dif
cursus sit legitimꝰ, nihilꝫ probat dna fras substa
alis, quod sic ostendo: Illa modificaõ, ut probatyma
net, nasus disnguit amaa. Deinde inthipotesi Ad
sexsaxiorꝫ debet ee aliquid substaale, q̃ sic proba
V. substaa dnituexet essilla modificaone: ꝙ eaeexp
ax substazꝫ, sivepars substaalis, q̃ idꝫ ẽ. Ergo daxe
aliquid disnguamaa, q̃ sit substaale: ꝙ daxem
V substaalis fxꝫ.

307 Dices: licet hec xaõ dnvincat dari
fras substaalis, nihilꝫ dvincit eas ee absolutas
sicnꝫ dsidexemꝰ Corpora dntuita esmaa, et modi
ficaone substaali dista amaa, hemꝰ quidquid re
quirit ad effeg, et diversitatꝫ Corporꝫ: annulaexis
tunc fxa absoluta. = Fateor, q̃ finaa dtaxes eam
maa, es modificaone, dummodo hec modificaõ
et substaalis, et dista amaa, intelig exet benedi
versitas specifica Corporꝫ, et dversio unius indi
uo. Sed hemus, unde coligam, nagnsic dntuiCo
ligimus id exaccidentib. Facilius e percipere accide
ã pt merꝫ modificaonꝫ, quas fras substaalis.

UGR Biblioteca Universitaria

ac̃ cidea nō mere modificaones, q̃ alter. nō possent existere, sine subto etiã depoã absolutaꝫ multo minus frã substales. Coligim' etiã exparitate ꝫ rale.

308 Objicies 3º: frã substãalis nec est spiritus, nec spiritus; at quin dat ens medium inter pus, et spiritꝫ. Ꝛ Rão 1ª pars maior: q̃ pene mat cy mat. ꝫ nẽ corpus. Rão 2ª ꝫ: q̃ spiritus substãa corporeã. ꝫ nẽ spiritus. = Nego maiorꝫ quã ad 1ª partẽ, et cõ probaone. Impenetrabilitate effectus quantitatis. Frã vero non est equarta, et mensurat pr quantitatẽ mat. Una mãa nẽ penetrabilis cy alia, quoniã una aspersa quantitatẽ, similiter cny apposita, equalis. Celery frã, quã non est equanta nẽ, penetrare potest cy mat.

309 Objicies 4º: frã substãalis absoluta est dnãm ꝫ Arist: ꝫ nõ tenentia ab Arist. Probat ans: frã, ꝫ quã ad mitit ab Arist, frã, quã non fit, sed frã substãa absoluta fit: ꝫ nõ dnãm Arist. Mãor probatur absoluta fit: ꝫ nõ dnãm Arist. vel dixisset quã ꝫ Arist non vult: manifestum ꝫ vt, q̃ nec species fit, aut quidem nominare potest ꝫ. = Ostenditur: Alexander Aphrodiseus, Themistius, Simplicius, Philoponus, qui ut potest ꝫ nec frã

Axiſni ecclesiæ percipiebant, docuere, fras corpory-
cō modales. Exceadz sententia citant Flexbeus, Caje-
tanus, Aureolus, et Ricardus: q̃ caſuit mens Axiſni,
n̄ ocro, quę nos intendim.

310 Ito, negando ant, et ma-
or̃ probationis. Lesotus Axiſnó tanq̃ denotat, q̃ ali
bi dixerit, scilicet Axiſtę usurpasse vōcę fidei anthe-
riomastice pro productione recipletz: dicit eodem mo-
do usurpauit vocę ee: ideo ait, magnee quid. Ad
2ſtam mauis rco, dubię ee mentę eorum Hoxy, nec-
dum Haxe, animaduerint, sed ee mere nodos. Sed
quidquid de hoc sit, nil nobis nocet, q̃ Hoxes Axe
fuit alia Axiſtę intelexerint: nos ex plexis q̃ Exhi-
patetici sras absolutas juxta mentę Axiſni depen-
damus.

311. Objicies 3°: Axiſni opera male audierunt
ab Antiquis Patribus, et alijs fuere prohibita a sum-
mis Pontificib̃, et in Universitate Parisiensi:
ergo indebem admitenda sras substantales, quę Ari-
stotelicaz Axiſni inducunt. = Ito 1°, Neg n̄ inpexu, q̃
possint recte dari sras substantales, quando opera
Axiſnis inquib̃ docent dignaecnt, ipas prohibe-
rent: n̄ eny eo ipso, q̃ damnet libex, omnes, et sin-
gulas eius ppias falsas ſſ. = 2.do Axiſtas utpote humanas

errñeos exxores incidit fideiros opositos: q ꝺ eos opera prohibeant, approbet, nisi ipse opinio Phy. = 3º quando aliquando prohibita fuerit Aristica lecho, postea melius examinata permissa fuit, ab Vrbano quinto, et á Nicolao V approbata. Obiecta, q ꝺ ut ab qualeno prohibeat, donec examinet, sufficat suspicio de exxore; ut eos positive approbet, requirit, q ꝺ post diligens examen n approbeat exxor. Stante hoc ñ ulnio Pontificis/entes.

3ª2 Dna 2ª dg ꝺ C3 obiecies V:

eos mysterio Cachaxistig n probat, dari accideab-
solute: q. Probat ans: Eccleſia nil definit circa mi-
steria nag, d circa mysteria fidei: q n definit an-
accidea sint enritates absolutg amoa diste, anpoti
us mere modificaones nag: q. = Nego ans argti.
Et dprobaong dico, Eccleſig n definire Mysteria ñ
directe, et propv ipsa, sed aliquando ea definire
in directe: idē, definiendo aliqug veritatg exqua-
legitime infera aliquod punctg mere Phisicg, re-
nate. Eccleſia definit, manere post dſecraong acci-
dea panis sine pane. Exhac veritate infadubi-
v inferunt istadno. Primg, q ꝺ accidea ſſ aliquid-
distg a subsstoa panis: ng sitg erit, eadg ratio-

UGR Biblioteca Universitaria

rexet, et n manexet, desruexet, et n desruexet. 2ª g
eaaccidea n mexe afectiones, aut modi magis ng
ficers, nalla proxsus poa possent spaxaxi amaa, ex
stexet sine illa. Nisi odie dicere, hoc nomen modu
aliud signaxe, gug g mentem intelligim: tunc cng
prg gug g disidig exit devoce, fixmg manebit, a
sidea ee entitates distas amaa, et potentes existexe
sine ipsa, g vocam fxas absolutas.

313 Objicies 2º, instan
do: quod Ecclesia excidit g cuchaxistig bene saluatin
sistemate Novatorg: g. Probat ans: Eccleria excidit, ibi
dam colorg, odorg, saporg, pondus, et xeliqua accide
panis, sine substaa panis; hoc bene salvat insentes
Novatorg g Miorg probant pulchxaem plicamo acci-
dentg influxu principij. Color (inquant) nis a luce, qug
g lux quodg determinato modo impingat in superficiem cor-
poxis visi, et reflectat in oculos videntis: g pr hoc pote
rit g Deus facial, lucg reflecti eodg modo, deficia-
dent panis, eeeecolox albus panis sine aliquo acci-
dente absoluto. Sapox nisi ineo g particulg panis
determinato modo pungant palatg: Deusg. absque tem-
pore pungat palatg eodg modo, quo partes panis p-
ungerent; et eeee sapox simul desinerent: deo

UGR Biblioteca Universitaria

doxes, et reliquis accidentib;

312 Adaxgum mul n Axiſnā

xens, refutando directe illg explicaons, defendendo
que vdg n'ſoſtenu p' mexq xfleoxons lucis Ad
ego dicendo, q' Novatores n'ſalvant deos (deſig: Ad
q' diſtinguere oportet, aliudee accidea, quę inxeb'
ſi, aliud ſentationę nrę xq; accidea: aliudee, q'
xeſiſt alba, aliud, q' nos percipiam' albedinę p' ſen
ſes. Hoc ſupoſito, Novatores explicant oxe ſi alſe,
quomodo nos percipiam' albedinę in cuchaxiſtia,
n oxe quomodo albedo in cuchaxiſtia ſt. Coeoxy
doxina infext, nos videre, aut putaxe nos videre
accidea, n' oxe infext, accidea ibi ee. Eccleſia aut
n' definit, nos oxdexe, ſed accidea manere n' defi
nit ſentationę nrę, ſed my ſentationis.

313 Lux, in-
quiunt; xflectit, in oculos eodę modo, acſi adeſſet
panis; atqui in hoc ſi ſint albedo panis: ę ibi ma
net albedo panis. Nego minorę. Aſſumo my in hoc
ſi ſtet, q' ego videq, et ſentię, ſed n, q' albedo del',
et ſt. Quod ex Adoexfaxioxy principijs probat: acciden-
ſ, apud ipſos, c' quę dg afectiva, et modificax paxtiaxy mag
ſed q' lux xflectat eodę modo, acſi adeſſet panis, n' ea afec-

UGR Biblioteca Universitaria

ho, et modificão mag panis ign̄ē aliquo accidenti pa-
nis, etiã impxirci/yo Novatory. Sequit̄g, q̄ nulla accide-
a manent in Eucharis/tia, sed ∫oly inmobilitibus/ tillg/senta-
tionib⁹, qug fiexent, /i accidea manexent, q̄ ē deong Ide-
∫ig ad/en/g rumis anguistg, et intexo toxug xedigexe.
316 §nde
aliud emexgit ab/uxdg, q̄ quando Sacxamenty latet,
in ob/curo loco, ubi neq̄ luxe xeflexi in oculu, nec
panis ∫palatg, necafici∫ensu aliquo, nisi Chxis/tus
Dominus n̄ latet /ub accidenti⁹. Exobat̄g accidea-
Eucharis/tica /unt adatg explicatong ∫/tituti/olg
milla afectione /ensug, qua Deus in ab/entia pan-
is pulsat exganano/ma, /icut pul/axent apparere, /i-
decet; sed in po/tio casu deficexet illa afectio /ensug:
g̃ deficexent accidea: g̃ Chxis/tus n̄ latexet /ub acci-
dentib⁹.
317 Obiciet 3°: Multa accidea ab/oluta admixtu-
tionis patetici, qug /gommi dinoscuntur ee/ub/taa,
tafectiones /ub/tiag: g̃ exxant, in ad/tuendis fxua-
cidentalib⁹. Ano probat exemplo levitatis, /ecitatis,
et qualitatg occultaxg, qug hodie abobnib⁹ explo-
dunt.= Reō 1°, ?cedendo, aliquos Philosophos qug dg ac-
cidea /uperfluaad mul/e, d̄ nonnes inadue/e in

UGR Biblioteca Universitaria

Secundy. Aduersq aliquay rubricaꝝ nẽ scholꝫ.
2° quiaꝫ omnes Auctores admisissent plura acci-
a, quq paret inde infert; nulla data accidea, ma
g° unpresentꝫ defendum. Deficactate, levitate ẽ
clob abem°. Nuncdem° Adsex axy, quodq; ipi
placeat superhac re. Non sent accidea levitaꝫ et
siccitas. Tenebim° idcirco negare omnes fras accid
entales? Nonbene procedo, impugnarel Aprorem,
qui defenderet daxi celos exeo; q° duocali Christa-
lini, quos aliqui Ad nonomi admitunt superaꝫ
lq Aclaxy, inoctles videant Modernus.

318. Ima 3ys.

objicies 1°: si darent 1 mod distꝫ adeb' modificaꝫ, procedere in infinitꝫ. Probat ans, et loquam° complexa
ni ad actionem pruenica: ideo ponit actio; q° requi-
rit ultima aliqua demas, seu as fratis, ut effectu-
sit; et ig requirit ultima aliqua demas, ut actio-
fiat; q debem° ponere alig actionꝫ, ut fias actis. Deduc
actione rebus arguty, procedem° ꝺ finctine. Idgde
unione, locatione, et reliquis.

319 Nego ans, et distinguo
mintꝫ probationu: sed requirit ultima aliqua demas,
dista abactione, ut actio fiat, nego; inista ab actio-

UGR Biblioteca Universitaria

ne, ꝛ ecdo mᵘ̃ꝛ. Ad accᵘ̃ꝫ, ꝺ ſꝑeꝺy abſoluty hoꝺiſcrimen inveꝛim, ꝙ entitas eſſeciᵘ̃ ꝯgruo ſit indiffeꝛen, ut pꝛoꝺucat abigneB, ꝛpoteſt ſtaꝛe, quꝭ pꝛoꝺucat abigneB: ꝙ nᵒ iꝺeᵘ̃ticat ſecy alrimy ꝺenaꝛioy, ut pꝛoꝺucat abigneB: ꝙ ꝺebeꝛ̃ aſſignaꝛe aliquo ꝺenaꝛioy ꝺiſtiy ab ipſo igneA. Aꝛcro acruᵒ̃ nᵒ̃ eſſe indiffeꝛeno, ꝛt poſſit ꝺeꝺucᵗ abigne B: e ciꝰ eſſennialiᵗ acruᵒ̃ illius, ſtaᵗ: pꝛoceꝺeꝛet ab alio, eet acruᵒ alterius, ꝺeꝑeꝺeᵗ nᵒ eet eaꝺꝫ acruᵒ. Vnꝺe nᵒ ſequet ꝺenaꝛioo ꝺiſto, ſy ſi ipſa ſuy ꝺenaꝛioy.

320 Dicer: unꝺe nobiᵗ, ꝙ acruᵒ ꝙ nᵒ B eſſennaliᵗ acruᵒ igniᵒ B, et eſſennialiᵗ alᵗ, ꝙ ataiu? ſtaᵗ ſi pꝛoceꝺeꝛet ab alio, nᵒ eet eaꝺꝫ, ꝛeꝺ alia? Cui nᵒ poteᵗ eᵉ acruᵒ igniᵒ B, ſicut ꝑ alᵗ ꝑ, ꝙ accꝺentaliᵗ ẽ ꝑ, et manens ideᵗ poteſt eᵉ ꝑ? Reᵒ̃ hoc nᵒ poſſe ꝯ aliquo Aꝺ ꝛenſaᵗ: ſi ſieᵗ acruᵒ eet indiffeꝛen, ut pꝛoceꝺeꝛet abigne B in ꝺiꝑeꝛet ali quo ꝺenaioo; ſi autᵉ hoc ꝺenatuy eet indiffeꝛen, in ꝺiꝑeꝛet alio, et ſic in infiniy: ꝙ peꝛueniꝛe ꝺebeᵗ̃ ad aliquo ꝺenaioy, ꝙ alio ꝺenaioo nᵒ ꝯgeat, et ſic ꝺenaioy xai, et ſui. Hoc ꝺenaioy vocaᵗ̃ moꝺy.

321 Dico aꝺ hunc: cuꝛꝛ iꝺentificabᵗ illuꝺ ultimy ꝺeꝛa

UGR Biblioteca Universitaria

nos, eq ipsoxe, sicut nos illud identificam ogacnõ
ne? Rõ: q xes ẽ exsistendi fexeno, ut sic hoc modo, sic
lo modo: q potest sepaxaxi ab hoc modo: q nidentifi-
cax cy illo. Sideo igne A et igne B, quy igni
A producax ab igne B: q dax igni A, et B, eun-
dax hoc, q ẽ igne A produci ab igne B: q hoc q
ẽ produci distinguit ab una q entitate ogniy, si-
mile indifxg nullo axguto, nullog experimento
probabili Adversarius in actione productiva.

322 Obji-
cies 2°: xg duxare, precisee, xg labente tempoxe co-
existexe, nulla xei, nulla temporis superadditae
nitate. Rem alicubi ee, exg, et loco simul ee, sexg
in loco inexistexe, nova quidg xelatione, seõ nõ add
ita entitate. Rg causaxe effecty, ẽ effecty a causa pxo
dissse. Rgunxi, ẽ simul cy alio venixe, sumg, pri-
mine q peremaxi. Inde abstracta unw, actiõ, u-
bicatõ, duxatio nomina ab aterenna relationes duo-
xu, n rexcias entitates. Hoc axgutg totidg ipsis
exbis proponit ab ingenioso recen core quond
gutierrez humanioxy Magistro meo Collen-
dissimo.

323 Ad axgutg xeu, non in presenti defendexe
pxas modales distas amaag n vexo dispulaxe, ana-

UGR Biblioteca Universitaria

bigea denominas inparlaxi, ℔ denominaꝫ der-
xanis proveniata ſra modali? Nandalo, q̃ dux-
ão n̄ eet modus, n̄ inde inf ex̄ nullos daximodos.
Adꝫ ℔ exemply xeo, nos alibi daiuxos no/mg de-
duxaone mentꝫ. = Ad 2Y exemply locationis
dico locaonꝫ, vl aliudee, quꝫ xꝫ, et locy cc/imu-
l: Ideꝫ hoc ꝺtendo, q̃ cc/imul, aliquid diſny cãxe,
et locu: cy po// ent exiſtexe xes, et locu, quꝫ coexiſtant
/imul. = Ad 3ꝫ, et 4Y exemply actionꝫ, et motionꝫ ſi-
miliꝫ xeꝫ. Hoc, q̃ é effectꝫ a cauſa prodixe, aliquid diſ-
ny é abenritate cauſꝫ, et abenritate effectꝫ, ut probatym.
anet. Paxiꝫ, q̃ pars ꝺveniat cy alia, ꝺ/ungat, et inti-
me penetxet, aliudé, abuna, et altexa parte.

324 Objcies.

3° ex eodꝫ Decen/ione, loquendo /pecialiꝫ decuióne.
Po/ito actu 1° proximo magꝫ, ut informet, et frꝫ, ut
informet, nullaxe /upex addita, /ra magꝫ infoxm.
at:ꝫ. Probaꝫ ans: po/ito actu ad illo unde quaque proxi-
mo, et expedito, frã c ultimo derata, ut magꝫ infxet,
et frã ita ultimo denata, infxat: ꝫ. Mior daxae (aut)
q̃ /frã ultimo denata nondy infxaxet expectanda-
ret ulterior determinao: inplicat autꝫ ulterior de-
mao po/t ultimꝫ. Maor probaꝫ. /ubacta undequa-
que expedito. frã n̄ é indiferens, ut infxet: ꝫ é ultimo.

UGR Biblioteca Universitaria

demata. Rao antenn: q̄ post ultimꝫ expedientes
duquis n̄ libera nam exercer / uꝫ aptitudinꝫ et
merces.

323 Axiuty prubatꝫ acꝫ 13, n̄ ee acꝫ 13, sedulitatꝫ, aduenticy. Celtꝫ ee inacu 1°, ut infert, cftꝫ
ut faxe, in 2 Si 23, tenco akumptꝫ. Si 13: exceptuando ee inacu 1°, n̄ ee inacu 1°. Rao Coꝫ: q̄ n̄ ee
acus 13 alle, postquꝫ n̄ dat alt acus. Cexiente
Advocatus ju ad afixmandꝫ, implicare, q̄ dev
ultima demao, adquꝫ alia sequat, si tanus
acꝫ 13, adquꝫ n̄ sequat alt.

326 Dixede negoans, et
maꝫ probaons. Ad probaonꝫ huius defin-
quans: subacu unde qua q̄ expedito fra n̄ in-
diferens ex defectu aperitiu, et exigꝫ, dedo, n̄
indifferens ex defectu pꝫ absolute adacy, et n̄ acy ne-
go. Dupliꝫ indifꝫ debet agnoscere Advocatus. Re-
dit indifferens adacy, quando eque bene fert subac-
tu, et n̄ acu, et neque exigit acy, neque n̄ acy. Ul-
timodo exedim aexa indifꝫ ee adlucꝫ. Ultimo
do res dicit indifferens, quando potest cxere acu-
simplicit, et absolute, quando pꝫ suꝫ aperitiꝫ,
et exigea pomitat acy, et renuit ejus cxendiꝫ.
Sic maa ex suo aperitiu ē demata adaligeiqꝫ-

UGR Biblioteca Universitaria

Sed potest absolute carere omni fra: unde sic ay enty; u-
edo igr audaw; et derata; sive no pg; et indifferens.

327 Quod autem res / et indifferens ad acry / sive 1°, / sive 2° s
fensu, infert distrung in1 xg, et ad y. Rade evidem
q nulla res e indifferens ad eps g nequeinpsumo,
nec in 2° fensu: g id, ad g e indifferens, / sive in 1°, / sive-
in 2° / ensu, et disty absp/axe. Applico do exung: mas,
esta in achu primo proximo ut uniant expigantia
nxx: in hoc fensu dicunt derate ad unong; dispo-
sunt n unxi: in hoc fensu n derate. Dexao, qg
fundat in exigca vocat dexas radicalis, et exactis-
a; qg vero fundat in ipsa achualitate vocat dera-
ofralis. Hanc n hebim, nec ad mitam modo.

328 Axge-
ny in/uper xeloxqueni potest ad hog: ng Advers azu
us ad muht frg /ubstaale. Modo sic: maa in achu
primo proximo, ut informet, nullaxe / up x ad-
dita, infrat: g n dat frā /ubstaalis. Probat am: po-
sito actuallo undequaque proximo, et expedito,
maa e ultimo derata, ut infret; sed maa ultim-
o derata, ut informet, infrat: g. Mone daxa: a-
tiv post ultimg determinaong expectaret, ut in-
fret, alterior determinao, g implicat. Probatm-

UGR Biblioteca Universitaria

aox: subacru undeq̃ q̃ expedito maan̄ẽ in-
dustrens, ut infert: q̃ ẽ ultimo denata. Rñ antq̃-
rs: q̃ a postulnimq̃ expedionq̃ rez aliq̃n liberat nañ
a exercitij aliq̃ obligo, ut munus.

Nota, q̃ fq̃ modales,
q̃q̃, ut probatyę, distinguñt amata, ab aliq̃ib̃ sunto-
rib̃ dicunt distinguí distrone quadq̃ modali, ñ fric-
te realí. Sensus eorq̃ ẽ, ñ modos identificare q̃ rem-
dificata, seḋq̃adq̃ distrónis designatiue pro portionaty
extremo, q̃ distinguñt: q̃ eng sit modus, et ñ dicat ab-
solute rez, q̃us distrónq̃ nolluñt vocare absolute realiuo-
cant ita q̃ modales. In hoc sensu admitti potest doctrinaj-
ta; sicuti q̃ aliquis velit, distrónq̃ modalq̃ ñ esse rez,
rigorose q̃ distrónq̃, q̃q̃ facial unum, et aliud antecpe-
dionq̃ intus, impugnandus erit eorum qui axiomatice
q̃ dicunt militant omnia, q̃q̃ dicunt pro distró-
ne fq̃ amata.

Caput 213

De deductione fictorum.

330 In mea alias fras novim ẽ ficticias, a ḉas male-
riales. Sñt primas numerat ad ratio. Sñt 2as quot-
quot fq̃ sibi fingunt circa omnia Corpora celestia,

UGR Biblioteca Universitaria

et sublimavia. Si Deus ens; et ens productum, productum quinatum, dico, quia possibiles, educet ad actus ab solo Deo auctore procedere, et fieri p.t creatus, et communida independenda a creatura mda. Sic est mod possibilis, quadet omnis Phus autoritas, et dens. Sed de anima ab alib nidicit illud, ergo nil &c.

331. Defts aut materialib dubijs ort, defiatee modandg. Adquod supponendu e, eas n creari. Hoc supposito: pari negatione, dnaqp probat: Si ens mala produceret p.t creatus, ignis eq crearet; sed ignis non creat: q. Minor omnis Phus, et experius probatur net. Probat maior: q.a productio ignis nil aliud e q. productio omnis, et singularis partis ignis, nec si fra produceret p.t creatus, productio omnis, et singularis partis ignis est creatio: q. Probat minor: Productio mala est creatio, ut nemo negati: productio eq est creatio, ut Adversarius concedit: productio unionis est creatio propt eand rationis, ac productio eq: q. 33. productio omnis, et singularis partis est creatio 3a. pars antem negari n potest ab Adversario: q.a ideo fra apud eos q. creat q. producat ex nihilo sui, et mda nulla causalitate ex excellentia, nec het; sed unio producit ex nihilo sui, et mda nulla cau.

UGR Biblioteca Universitaria

ysdutatz het;g.

332 Supono 2°, actionẽ producẽtoga, dequate dividi in exeavonẽ, et genexavonẽ, quaxy nonẽ ygheñ. Genexav, id ferat cy dꝛscto, voca ꝑ Genexav; siautẽ cy fra vocat eductio. Supoſchy 3 tat exeoz, q nemo hꝛcy ſ actionẽ invenit prod uctiuoz, qz nec ſ á Genexav, nec ſ Exeav. 4. uod Genexav nec pecñ ꝓpoſiti nomine Genexav, et nec pecñ ſ rẽ eductio, diſputari debet; quiaeno menclatura explacita Exhipatetieoxy, nec diſputaxe debem deuoce. 5 Ordeota queſtio adhuc reducit: Quomodo debeat explicari fraxym dexializ ꝓducto, ytaut a Exeatione ſufficienꝫ deſexnat?

333 Prima ẽntia explicat productionẽ ſꝛg ꝑ virtutem ſeminalem. Docet, inmaa latere ſeminiꝫ quoddg ſꝛg producendz: hacq de cauſa ſꝛg nihil ex nihilo. Sed ſn Autorez diuerſa unuſquiſq ꝑ ꝓpꝛ q. Aliqui cy Bacone aſſerunt ſꝛaz n ee inmaa ee expreſſz, et eſſe realẽ, adeo ꝙ ee latens, et ſeale. Alij defendunt, inmaa ſolꝫ precedere ꝓpꝛ ſtabilitatem ſꝛaz, quoz ꝓductionẽ exꝑtendan. Alij tenent, precedere inmaa ſꝛaz n adequate, et Dzotoꝛ ſuaꝫ ee, ſed tantꝫ quoadꝫ ſꝛaz inchoatoz, ſ ex ſeminia, quz ab agente cauſa perfi-

UGR Biblioteca Universitaria

cient, et ind exant, / cunt q perfectapa.

332 docet, ed exchong / ist exe inachrone proveniente ex
rioe tan acqui/a eficiende, quq acaufa malexiati,
/ eurmaz — 3ª /entea e, edxchong / ist exe impro
duchone/xg, adquq precedant di/pochones q-
eg mag imimudent, et di/ponant. — 2ª /entea
ponit edxchong, inachone, quq / imul produc
al/xg, et ernuong xg ad/xel upo/thy /ubry. 3ª /entea,
edxchong ad/muit I/istente inachone produchoa,
qeg /ú essentiabl'anchoa, /eurmuo/xg eg maa.

333 6ª
/entea int no/xales I muus ponit edxchong inacho
nepxoduchoa /xg dependente apxiori a/cibo pxe-
/upotho, q / sbi, et /xg exigit. Imbacopinione difer
Creau ab edxchone inco, q 1ª /oly exigit essentialit
apxiori causq eficientq, aqua procedat; 2ª oexo et e
xigit causq, aqua procedat, et /ubry, inquo /t. Difer
xhq Creau ab acxeduchone inco, q 1ª n exigit /ubry
/eu no producto; 2ª dexo tq indi/pen/abilit exigit,
ut ejus nus us produchus p ipsq nulla praexi/u poa/i-
texe posit exna/ubrys.

336 Inxe maxime dubia po/nem-
q hanc opinionq eligim, propt hanc xaonq: q q-
/ 3 /entea nibil educhone, reliqus omnes /entegni-

UGR Biblioteca Universitaria

bunt. Dein de hoc ſoly ſufficit, ut dicexmam̃ exe
aorg; abeducxw reig tuic deceptus admittendus. Pro
bo Cog: idem̃ debexet admitti, quomq, l ſalſyd
cexet, l obliquid in ſufficien: ad intelligendog dem
nong. Q ſi nec alſyducit, cy abomnib admittat, nec
inſufficien: dicat, cy diſcriminet ſatis eductionis
a Cxeatone, ad min debet.

337 1g ans duas partes diuid.
1B cerg habu, ſinea quas ſentcas perpendat. Ng
ſiued ent vixtutes ſemunales in maa, ſive maap-
xeſtet influxus ſi ſicut infras, ſive quocumq ſalu
modo p agat educho, ſemp exit acho depen
dens apxiamaa, ſemp que exigit ſubnſi-
bi, d ſic no: Q q noſtra opinio afixmat, reliqus
admittunt. 2a pax eius arentis equs certa
videt: q acho eſſentialit pendens apxe ſupoſito ſubto,
et acho independens abillo manifeſtiſſime diſcrim
inſpicit 1a ens imperfectior, 2a perfectior, 1a imma
terialis, 2a materialis, 1a e exercity prius, 2a e
exercity ſolius cauſe efficientis: Q ſub hoc decepti
ſunt intelligt diſcrimis Cxeationis, et eductionis.

338 Probat 2° 3C° ex impugnatione reliquax ſententiax.
quo ad 1B ſentcg animet, impugnant ij, qui dicunt,

UGR Biblioteca Universitaria

ſꝛg̃ pre exiſtere inmaa. ſecundꝫ ee latem, Thoceda
tens ẽ oẽy ee ſꝛg̃, In? Si prim? ꝫ ante produccionꝫ
dal oẽy ee ſꝛg̃ ꝫ: ꝫ immutis ẽ produccio. Si 2.? ꝫ oẽy
ee ſꝛg̃ ẽ adequale diſtãy abillo ee, ꝙ̃ pre exiſtit oẽy
ee ſꝛg̃ produci exnihilo ſit.

339 Impugnant, quidã
cant, inmaa precedere poſſibilitatem ſꝛe: talis pre
cedẽa nfacit, achongee educcionꝫ ꝫ. Probat arg: ad
produccionꝫ animꝫ xalis precedit eam poſſibilitas;
ſed tamꝫ aa xalis n educit: ꝫ. — Pr exiſtentia: mera po
ſſibilitas nihil ẽ actꝰ: ꝫ ꝙ̃ pre exiſtat mera poſſibili
tas, ẽ ꝙ̃ nihil actꝰ pre exiſtat. Sed ꝙ̃ nihil actꝰ pre exiſ
tat, ẽ ꝙ̃ ſꝛa ſit exnihilo: ꝫ ꝙ̃ pre exiſtat mera po
ſſibilitas, ẽ ꝙ̃ ſꝛa ſit exnihilo.

340 Impugnant, quidã
cant inmaa precedere nſolꝫ ſꝛg̃, ſed aliquꝫ quan
cohonꝫ. Ergo aliqua pars ſꝛg̃ nſpre exiſtit inmaa:
ꝫ aliqua pars ſꝛg̃ ſit exnihilo. Nonc̃ augꝫ min
ro, in?ocruens, quod aliqua pars ſꝛg̃ creet, quꝫ ꝙ̃
creet tota ſꝛa. — Ctquidꝫ n ſatis intelligit, quid ſit,
pꝛgexiſtere aliquꝫ inchoationꝫ ſꝛe: Teneꝫ illarmo
nato, ẽ aliquid ſꝛg̃, ladequate diſta a ſꝛa? Sit ꝫ.
ꝫ reliquꝫ partes ſꝛg̃ ſtunt exnihilo. Si 2ꝫ: ꝫ tota
ſꝛa fit exnihilo. Probat: ꝙ̃ nil quin precedit. quid,

UGR Biblioteca Universitaria

q̃ precedú nyú aliquã ẽpsin.

341 Pxetexea: sidẽxem.

fr̃g eerntalíve ĩ indiuſibilíbꝫ. negue eny ẽ aliquid-
poſchy, alíu ĩ eſt pxiny pxincipiy. ẽ inhocſenſu
npoteſt precedexe aliqua in cõhaõ fr̃g, ꝑdl eoc-
tutolafra, lrulegen. Si idem fr̃g integxalíu/un-
mpt̃g, hẽt utrique parte: et inhoc ſoly/enſa pxexiſtit
vexſanius adſmuexe ulla ĩ cohaõnẽ pxẽ exiſtentẽ:
nempe q̃ exiſtat aliqua pars minuta fr̃g, etp̃
achonẽ cauſẽ ſup̃ veniant xeliquẽ. Sed hac doc-
trina n̄ ſalvat ſcepnu eductiones: q̃ neq̃ educt̃ pars
ulla, quẽ pxẽ exiſtit, neque eductiu partes ſup̃ ve-
nientes: Non pars pxeexiſtens, q̃ ẽ produca pa-
retur. Non partes ſup̃ venientes: q̃ cy nul haxy
pxeexiſtat, ipſẽ fient, eaxum tu.

342 2ª ſentẽa: impugnat:

q̃ nulla fundamento tribuit maẽ actualẽ, qz
nulẽ q̃ producibilẽ. Vꝛgt: Simaa actioe ꝺ cxexet
ad extra, nul aaa cauſa efficiens hexet tam extenſa ac-
tualẽ, qua hẽt maa; sed hoc ẽ abſurdẽ: ẽ. Rõ
maoꝛis: q̃ nulla cauſa efficiens exeata habeta
actualẽ adeqꝛatã omnino ſua; maa vero hexet.
Rõ minoꝛis: q̃ ens adeq̃ imperfecty, eo q̃ minutẽ
poteſt. Gaudere tan potentĩ, et extenſa virtute, aut

UGR Biblioteca Universitaria

nexum adeo impedeq; eiusmodi.

393 3ª sententia impugnat 1º: q ª prima dispositio malo adfq producit p ª educhonẽ; aliquin praecederet praevia dispositio ad illã, quę magis immutet ad educhonẽ disposition inachonẽ producha ad quã praecedant dispositiones, quę magis immutent. = Impugnat 2º: q ª productionẽ ad malũ praecedunt dispositiones, etiamsi pluximi, quę magis immutent ad quã productionẽ ad malũ nẽ ad educhonẽ, ned Creatorẽ.

394 Impugnat 3ª sententiat: q ª achonẽ quę produceret aliq fq, etiamsi aliq exet efficiat ut actionẽ fq ad magis distinguendã acreationẽ: q exet educhonẽ: q ad educhonẽ nẽ requirit, q ipsa achonẽ producha fq, simultanea actionis. = 2º: q positiua achonẽ creatiua potius dispositiua, aliquã hec nẽ exet educhonẽ, etiamsi exet achonẽ producha fq, simul, et actionis: q. = 3º: q achonẽ educhã ex eo quod annexa non sit ex actione creatiua fq. Habeo: q ª ut ipsa Creatio, debet coexcreare multos gradus, producendo unica fq; ut Creatio, ut ipsa educhonẽ, debet coexcreare multos gradus producendo unicã fq, et ipsa fq, et sic deinceps.

395 3ª sententia fercitur de actionẽ impugnat, ac 1º. Praete-

UGR Biblioteca Universitaria

xca: Sed ubi ect ꝓbatꝰ aſſumpta ꝓpꝫ admag, n̄ datur
mus diſtare ab eductione ꝓpꝫ; ſed hoc eſt falſū, ut ex mō ſtrat
ergo datꝰ unus ꝓpꝫ admag, et n̄ datꝰ eductus ꝓpꝫ: ꝫ. D
ces, eductiones ect ꝓbatꝰ unionꝫ, quāmꝭ detꝰ aliud
genus unionis, q̄ n̄ conſtat in eductione, qualis ē
nus animꝫ, et Corporis = mae: ſi hoc ſit ect, unusꝫ,
et Corporis unixet ect xcrus ꝓ aliq unione diſtg.
Probatꝰ: unio ag, et Corporis educit; tū, q̄ educit, n̄
nit ꝓ ipſg actionꝫ eductuꝫ: ꝫ unus ag, et Corporis
unixet ꝓ ipſg actionꝫ eductuꝫ. Figuracto diſtare
ab unione educta: ꝫ unio unixet ꝓ aliquid diſtg.

396. Obijcio 1. ꝓpꝫ educunt ex mea: ꝫ ꝓdinebant in illa:
ꝫ educto ꝑſens inactione ꝓpꝫ ſuponente vixtualiter
nales mas. Rao 1ꝫ Coꝫ, q̄ nil poteſt educi, et extra
hi inde ubi n̄ exat = Axiuꝫ laudit inexbio. Anſg
oxie debexunt Axiſtica, quiexbo educendi unitua
tuexunt. Ideſo antenti, diſtinguo ꝑſequens: ꝫ ꝓdi
nebant ꝓxaliter in mea, nego; vixtualiter, ſubdiſtinguo
do: ꝓdinebant vixtualiter tanquꝫ in poa activa, nego;
tanquꝫ in poa paſſiva, Icedo.

397 ℔ fecnus apud omnes ꝓx
cedit, oxie, et exū acauſa. Statamꝫ exd, ut in cau
ſa ꝓxaliter n̄ eet. Nec ergꝫ Creaturꝫ ꝓxodeuntes, et exe

UGR Biblioteca Universitaria

antes a Deo, y inebant, et exsitebant fralis in Deo. Eo-
dem modo dicipit in poa passa. ut fra educat' ema, ima-
quirit, q[d] inea fralis' preexistat. Sufficit, q[d] ma heata-
pacitate passiua, aqua essentialit' apxioxi dependeat ac-
tio productiua fre. Si dicas, hoc ee educi in toto xigo-
xe Grammatical, xeo, q[d] inxeligunis sententiay Ea,
by educi n ufuxp. al' exonicius, ens si admittas virtu-
tes seminales.

328 Obijcies 2° auctoritate Diui Augustini dicta
xi somnie defendentis seminales virtutes plures in loci.
Sutrad, xefexxe textu eo 3° de Trinitate Cap. 5° om.
xiy xexy, qui Corporalit', visibilit' q[d] nascunt', occulta-
quoq[d] semina in ista Corporei mundi huius elemen-
ns latent: q[d] dant' immoa virtutes seminales fraxy: q[d]
educto sistit in productione sis eo semine latentem
maa. Magno Augustino, consonant alij Patres,
int' quos Diuus Gregorius.

343 Resp° 1°, q[d] quando exter-
ns infexxent' virtutes seminales mas, tamen p[ro] ea
Bas n salvat' decipiu eductiones. Ng vel illud laten
semeny et ista fra producenda, in? Sed: q[d] ase-
ns inveniet in maa tota fra: q[d] illa nis producat, sed
ad summy manifestat: neque enidicit' produ-
cere pecunias, qui eas latentes in Arca, sora ex-

UGR Biblioteca Universitaria

rchit palg dnyciendas. Ie2dy gxa coalescikes
alquo, qd Lalcd innaa, et esaliquo, qd acau.
Ja prodrcil, g xa reducil: ngllapaxo, qug Lalcd.
? excalatid Jimid cy mda; paxi Lautg, qu radee.
nil prodrcil' exorabilo, cy rul Lalio paxtu pxec
xi Jal.

2°xo, qd Divus Augu/ninu. n docet, je
rnina xaxy Latexe innaa, / ed daxi innaa je.
rnina xexy, qd nonnegam. Cogxano furmenti
napcil Caulio, folia, et Jpica ibed? muni nominedi.
cil/emen. Jivelis, omneo omnino enitaie, qugene
xanl innaa, esaliquo/emineoxiri, n gxavaboxee
dexe. Sed videam, qui dnomine/ernini vernal in.
telligendy? Nil aliud profecto, qug Corpus aligd
nale ita dispolity, ut caug facile illud alterare,
et and g mutaxe posint in aliqug alig/ub/tagd.
nata g, qug abipso oxial. Gxany Txitici tale. het
dispolchanica, et oxganizationes, ut o ixtute caupa.
xy facile mutaxi posit in illa de nata planta g, qug
abipso oxil; n tamg het dispolitione g, et oxganizan.
one g, ut docxial' inplandg Fabg, aut ficu, et hada
eau/a vocal' /emen Ixitici, n' feme g Fabg. Inali
quib° paxtib° Caxnis putxefactg dant' tales dispolitiones,
ut facile abagennib° docxtant' in Vexmes: vocag, / vel',
illas paxticulas /eme Vexmiy.

Sinhoc /enfu nullyox.

UGR Biblioteca Universitaria

352

pertobne/ exjemine: q̃ nully Corpo fo rty/ coadigura
mõa, q̃ antea hebat di/ postquã oportuna, ut ee ẽ
xy passy agenrõ. Huic cauſę inbuĩ potest, q̃ quędã
corpora npo/int immediate xtano mutaxi inquędã
alia: utalimenty Cg. Panis nxan/ frutar immedi-
ate in/ubstag alitr, sed pxius inchily, deinde in/an-
quine, ds: q̃ (silicet panis nẽ oportunu passy cauſę
mutatiõę, ut fiat caro, etamẽ opportunu passy, ut
vertat in chily. Potęſ, sicubĩ illy vocare semen chi-
li, chily aute semen carnis. Similiter Cgny nimme-
diate vertr in cineres. sed pxius in vigne, postea in
cineres.

Sed dices: a/as vsuetu Cgany natici apellare/
men, et Cgny nũ vocat semen Cgnũ. = Primodico, nec
dxa xceptg locuonę vocare paxlas vt/ pxiles, semi-
naligũ: unde Virgilius in epita cecinit: quęxi pau-
per semina flammę ab/ru/a crudelis/ silicis. = 2° fate-
or, vulgy nũ vocare semen quamcunq; mag, quę/ú
passy idonęy adaliqua genexatę, q̃ nomen semi-
nis xefexi ad Genes/ vsuetu, hum exgenexe vehe-
mẽti, hum exgenexe alĩ. Unde ad semen vulgarit
sumpty xequisit, q̃ immaa der, quędg organica
hõ fibxaxy, et canaliculos quos dg, p̃ quos poss
alĩ. Cgany thagu nitrĩ ad semenẽ mõtũ, et nõ alteriꝰ
plantę, q̃ ag het organizatõnę pxig nitrĩ: et quando a

UGR Biblioteca Universitaria

lor, exercitii illa organizari eo modo, quo g directae. Q
ineg accipit exactiquit obseruationi facto. Testantiq
nonnulli, g in ingressu seminis ope microscopij
inde exurunt omnia lineamenta plantę exactissi-
me nascentis.

333 Videtur, quanty hoc distet a vixtute seminali.
nali b mag 13. Nos vocam semę mag aptę, etidoneę,
ad vixtutes causandę mutuo in aliud corpus. Eadem ac-
cab semen mag apte organizatq, ut ex illa fiat hoc
vivens, potius quę vivens alterius speciei. Quomodoq-
cunq modo intelligat Magnus Augustinus, q ver-
mes ex ci, et ros, et pediculi nullo modo innascantur, sed ab
ex sanę ex intelligere volant, ita ut in mera materiei
vixtutes seminales ros, q ab ipse, in q educto
bene explicet p seminales has vixtutes, q ab extrinseca-
lis, adiuvem.

339 Instabis: posita Dei q Augustini, generan-
ti ros, et ex ea, et exigi in materia ejus vixtutes se-
minales: q loquit de vixtute seminali mag 13, ut p eq
explicat educi. = Reo, Dei q Augustini nomine
mag intelligere possit positis, in merito mag 13. In-
co sensu loquor Augustinus, quo nos solem dicere, exis-
ire ortu, sive mane, exquia fit ortus, et hoc, ubi
denotat mag 13, et passis precedens. Nos quidq-

UGR Biblioteca Universitaria

cedim, in passo xegexiu semen xei producendg, ut exp.
licaum. Sed nota, g illg dg polchore, qug mag intu
unt inee semine, nff deesse educiorus, tanty ffna
liu xequisitg. Vnde explicaxe eduenu ng p hancuix
tutg seminalg praecedentg, a illg explicaxe praeualu
Vaccidit, n 2g praesg, g e.

333 Objicies 3o: Exeao cachonoo
usnox, et majoxu achuitatis, qug couchio: g educhio in
g et influxus achuo maz, ut ponat effectu inxexu naa g
educhio e achio praeuenu achue amaa, simul, etaba
gente. 1a Coa bene deducit: ng ad producendu aliqua
xa, achio Exeativa illa sufficeret, et n sup abunda
xet: g si educhio e minus achiva, minus robusta, n su
ficit; nisi supleat defectu p achuitatg maz.

336 Ad utgie
p/g inplicat: ng apud p/g educhio e achu praeuenu
achue amaa, et abagente; sed hec achio sufficit ad
producendg fg in xexu naa: g educhio sufficit: g ne
achu minus robusta Exeatore, qui sufficit, et n sup ab
undat. = Dixeie nego prima cog. Nam Exeatoan
e robusinox achione educhica, quatenus heat exeu
tg achig fg, educhio exeatoe: sed quatenus Exeatoe
digit fulcxo, et absistentaculo maz, qui digit educhio.
Vnde quando efficax educit, et g iando exeat, sup ac

UGR Biblioteca Universitaria

machiorꝝ, qꝫ nr̃ magio, nũ q̃ minus p̃ducere po
test, qꝫ illy numero efecty. Sihoc usq; aqueacno
doceri. Sauꝫ Cxeao vocat robustior, ideoē, q̃ a
maa n̄ dependet.

357 Sexto abio: Sihoō elevat aliqua po-
rou maoxe impulsu solus, qꝫ cy abalteno ab
vat, sequit, ad citaxꝫ pxe/taxe /uy influxoy: q̃ ia
gens creans /ine /uvamine maꝫ ponũ achoꝝexo
bustioꝝ, qꝫ /educeret cy /uvamine maꝫ, /ony
ē, mag adcitricꝫ /uy influxoy pxe/taxe.

358.

n̄ nego Coy: di/paritaxe. aliunde /cim cy, quia dqu-
vat ily, hexe virtutꝫ elevativa, ita ut /olus xebin
queret, po/t elevaxe pondus p̃, x paxꝫ eluus: inde re-
mim dexuens axgui, ut quando ad usus pxe/tet al
qꝫ influxoy, alterum aliunde /cim mag hexe vir
tutꝫ pxoductivaꝫ fxg: imõ po/thy duinail ex exiguitate
entitatis mag, ex eo pxeterea, q̃ alv mag virtus p-
xo pe immen/a est, cy /e extenderet ad /xas omnes.
Pxeterea: quanbio d/ederem mag cy influxoy, nõ
circo /alvaret d̃ cepnis eductionis: q̃ /i daxent duꝫ
causꝫ excativꝫ, et/imul ducxexent ad pxo ducen-
dy effecty /ine pxe/upo/ita maa, neutra dicexet e-
ducere, sed una q̃ una cau/a adjr.

UGR Biblioteca Universitaria

poverá dalg nr̃ influxu educrõng; & q̃ causa produca
influente simul maa, nr̃, q̃ causa educal; & istein
fluxu maz inutilis ẽ addcepry educrõnis explic-
andy. Si mo; maa influeret, cõtra hoc solu Capite dice-
rem, sic̃ q̃ exeaxi acausa simul, et a maa.

359 Objicies 9°
maa ẽ vera causa sic̃ & aliqs praestas influxy
infra. Ratio cog: q̃ a nomine influxus nil aliud in-
teligit, quã ex excitiã causã q̃ a sugestiõy. = Reo,
distinguendo ans: maa ẽ vera causa passiua sic̃,
dcdo; vera causa activa, nego. Probatiõ cog: i
nihil distinguo: nomine influxu nil aliud in-
teligit, quã ex excitiã causã activã, dcdo, causã
passivã, nego. Si dtendas, q̃ quodlibet ex excitiã cau-
sã q̃ a effectu vocaxit influxy, ñ disputabo de no-
mine; sed rem dico, mag hexs influxy passivy,
ñ activy q̃ a sic̃. Quod nos̃ tendes ñ oponit, cy
sic̃ influxus passivus (sin influxus debeat nomi-
nari) sit proxima nos̃ explicatiõs de cepri educ-
tionis.

360. Objicies 5°. eductiõ sit prima inactione, quã essentialit
sit unitiva sic̃ ad mag: q̃ ẽ fundamentũ: q̃ eductiõ sit prima
actione identificata cy unione. Probat ans: eductiõe
essentialit producitiva sic̃ in maa; sed hoc ẽ essentialit-

UGR Biblioteca Universitaria

cruciog ꝓz, ad mag. ꝓbat ans: ꝓducho ꝓz ex-
tra-mag. e exam: q educho e essenciale ꝓducho ꝓz
in mea.

361 Argutyhorn exigug artcaltabz het. Reꝑta-
me distinguendo ans: educho ꝓsthe inachonez, quz
essenciale, et ꝓpaltab unchioa ꝓz ad mag, nego; cocu-
sioe unchioa ꝓz ad mag, Deeds. Educho ꝓxuxicadꝓz
maxie in mea, et hoc het abessea. Cetexy hoc ꝓcipia-
in modo ꝑ alioqui ꝓbet: Primo, ꝓyya ed cicho ꝑ apa-
bit unchoꝓz ad mag. 2°, ꝑ ut ꝓducho unionuꝑ
ad mag. 3°, Accessenciale exigat unionꝝ ꝓz ad mag.
Non 1°, aut 2°, sed 3° modo defendim. Dhadg ee e.
ducchonez.

362 Ad quod dub. arguno movem. Primo:
q ex hoc ꝓcise q acho essenciale exigat unionꝝ
ꝓz ad mag; ꝑ alioquin ꝺ̄ ex imen ex ea mea
Creao n heat in mea ea hanc exigeg ad unionꝝ:
q n xequirit, q educho ꝑ ut ꝓducho unionu,
nec q ꝓpa ꝑ unio. Nondebem quꝺ ex ima-
xe de educhone aliud, quq q xequirit, ut ꝺ̄ ex-
mine ex ea mea, nꝑ id ꝑ aliunde ꝓbet. Ad exp-
xꝝ vero n aliunde ꝓbant, educhonꝝ ee ꝓbabi-
nionꝝ, aut ꝓducchioq unionu, nꝑ iq a aliꝰ n̄
bene intelligi educho: q ex educho bene aliꝰ intel-
ligat, id n debet affirmari.

UGR Biblioteca Universitaria

363 2º: q̃ indoctrina Adverſarioꝝ intelligit ꝺ modꝺ
inhꝛo hois. Ratiocinatiõ educit: q̃ inhꝛe nꝺ ꝺat educ-
tiõ ſꝛs: q̃ neq̃ ꝺabit unꝛo ſꝛi ad mag, quę in hoc ed,
uctionem ꝺirecta, aut ejus effectiue. — Dices: inhꝛe nꝺa-
t unꝛo ꝺ ſotem ineductione, ꝺat iam unꝛo alteri unde
nexus licet ens amnis educatio ſit unꝛo, nõ omnium
uo eductiõ. — Inde: ſillauꝛo, qui ſtatuꝛ inhꝛe
educta, i creata? Si 1ũ: q̃ hoc nõ negarent, ſed crearet, cui
omnes ejus partes crearent. Si 2ũ: q̃ talis eductio e unio
unionis cui extremis. Probat: per te omnis eductiõe
unio ſuitri cui ſubiti, ſed nus huius eductiõ nis ens-
ſaunio: q̃ hęc eductio e unio ꝓpriorum nis ad ſubti
cui unio uniat extremo p̃ ſe ipſa q̃ uis uniret, et ꝺabit
exnaa rei inhoc aliquid ejus nabile redundans.

364 Sibi-
cas, unionis inter Corpus, et aq̃ hoc ee indista abeque
ductione, ꝺ ixae: q̃ ꝺabit acto ſine tꝛo diſto aſe. Prob-
at: Illa ꝺuctio e acto producꝛiua ſolius unionis: ne-
queeri producat mag, neq̃ aq̃ ralis; atqui unio in-
diſta e abilla actione: q̃. Quę hoc abſurꝺi ſit, facile
uides. Si interrogeꝛis, quid facit illa causa, rebit, p-
roducat; quid ueꝛo producit? Nihil iud, quę ipſa
producere; hoc ueꝛo producere huius e productio?
Nullius.

363 Objicies 6to principabit: nõ poſſe explicari,

UGR Biblioteca Universitaria

unde proveniat essentialis illa dependea eductionis amaa g xao antenns: q maa n praestat influxu infrg: g esshuc Capite n presupponit adeductionem. Deinde, q maa recipiat frg, n sufficit, ut dicat essentialit presupponit ad eductionem frg: g eius recipiat ag xalis, qui aa xalis educat: g neque praxioxtas illa essentialis oxit xahoneinfluxus activi, quin dat, neq xaone influxus passivi, quin sufficit.

Ad axgum g neg. ans, et dcspondendo 13 probamus, distinguendo ans 23: g maa mere recipiat frg, n sufficit, ut dicat essentialit praesupponit ad eductionem frg dcdo, g maa recipias substantive frg, neg = Dices: hoc ipso g natis explicat, aut intelligit, quid sit substantiare, et quid addat supra recipere. Reo: recipere here in se nihil denominatg frg; substantiare autem e recipere frg ingruum naliter impotentis existere sine cubo. Ad cubum, qui costruuntur producta frg dependenter a cubo, praeducit frg, modalidebito, vocal g educto, et ad hoc faciliora; ad hoc vero, qui sine dependea a cubo e productiva frg, non sentiunt limites modi debiti, et vocal creato, e facilioribus, beneficiliora, propriaq solius Dei.

UGR Biblioteca Universitaria

ta: ꝯ Deuri potest creare mag, et frg, et uirtuosꝯ ligni ꝯ. Probat Coa: Macreata fra ligni non est creata sed educta: ꝯ. Probat ano: maa ñ mexe recipere, sed sustentare illg frg: ꝯ. Probat ano: sustentare non, quia mouet, recipere frg, naliꝝ impotenꝯ existere sine subo; sed illa fra ligni ê naliꝝ impotens existere sine subo ꝯ recipere illg frg ext illg sustentare. Aliquando illg recipere: ꝯ illg substentare.

368 Neg: Coꝯ, etiam probatione, q̃ nullus probationis ano. Ad probationꝯ distinꝯ. maiorꝯ: sed illa fra esse ê naliꝝ impotens existere sine subo, concedo; esse actu, q̃ uacuo, neg. Et fra creata quamdiu sua maa non potest naliꝝ existere sine subo. Ratio dꝯ, quia sic, q̃ fra maa ñ creꝝ, et indebito modo producat, alias miraculo supposito naliꝝ existet fra illa esse sine subo ꝯ. Cuius maa ñ substentat, nec est ex excetua causa maa. Explicat. Si fra non potest existere sola, sequꝝ manifeste, q̃ maa aliquid conducit ad esse frg, aliquid ponit, ut fra existat. Quando ꝯ ex excet hanc inducendꝯ, dꝝ substentare; secus uero, quando ñ ex excet; sed quando fra ñ tret indoꝝ magꝝ ad existendꝯ, maa ñ exercet actualiꝝ, illg inducendꝯ ñ tunc substentat. Atqui fra quando ē creata ñ

UGR Biblioteca Universitaria

hec indigeg mag ad exist=ndy. gnmen / eexcxcst
maa, ut ducens ad exist eg fxg. g n sub/tentat.

369 Addo 3.
maa exse ducens ad exist eg fxg maalo, re exexcelon
ee conducentis p x quendg mody, quo st actuale exex
citg mag. Hic modus dist e abipsa maa: g a maa
potest ee sine illo actuali exexcitio, ut possit inma-
xrecipiente fxg exeatg, vg. ag aalg, aut inmaa,
qug muxaculose existeret sine omni fxa. Sed hic
modus, seu exexcitg mag e indistus abeoucrone
ng preciseposita educrone, pond, q 3 fxa existat
dependens amaa, sed q 3 fxa existat dependens
amaa, eq 3 maa actualis exexceat illg ducen-
tig, qug het adexistegfxg.

370 Vndecimexo, q 3 educ
tio e modus causg efficientis, et simul modus m
ag: exo excitg, quo causa actuat agendo, et exoen
citg, quo maa actuat patiendo. 2. an impossibilesg
e, q 3 der educio sine maa, acq 3 der educio sine
causa educente. Hec paxo difficilima quę plone
sufficiant. Si adhuc n omnino quiescas, memi-
neris oportere, q 3 cętexg opiniones n multum se
expediunt ab inxtricata hac difficultate.
Sive eng admittas seminalg prę contineg fxgm

UGR Biblioteca Universitaria

11

ñmaa, ſcoenbi placeas achioras maz, ſiveade-
ſurendaz dificultatez dicas, ſras exeaxé, ñ minor-
es objectiones ſubibio.

371 Neciò dixco Novatoxeslo-
udes. quiſras diſtas omnino nezantes, ntene.
nt xeòoexe xaonz deeduenonió ?cepru. Nem-
po e Arriaxiſricus incidit in Silla, cupiens vita
xe Caxbóz. Dyenz' dificultates ſuguent, quz (ut vide-
ris) ñ caxent ſoluione, inauguta inciunt ncluctavi-
bia, etquz ſoloi ñ poſſunt, ni ſingando identitatis ens
ſ nonis noniſima, et coidentiſſima principia, ustrae
oſtendim.

Caput 223

Infra ſt tota quiddítas Conpoſiti?

372 Cexbyē, infra ſtaxe caxactexiſricy ee, et peculiaxi-
diſxaunius cuius q Coxporis. Sed Antiqui aligis
adeo ſtollexet voluexunt p ?fectionz ſxz, ut ineaſa-
la ſtamexent totz Coxporis eſſez, et quiddítatz.
naiquos aſexim? ſra ñ tota quiddítas ?poſiti.

373 Pro-
bat ?Co: ?poſitye ſra, et aliquid amplius; z ſra ñ
e tota quiddítas ?poſiti. Probat ans: ſi ?poſitynè
eet aliud, quz ſra, ?posity ñ eet ?posity, ?cdſtin-

UGR Biblioteca Universitaria

plexo; sed hoc̄ aperta ꝫ madicino: q. ꝑ hoc aꝰ macx:
fra c̄ simplex: ꝫ si ꝫ posity n̄ eet aliud, q̄ q fra, n̄
eet aliud, q̄ q̄ rei simplexo ꝫ posity n̄ eet ꝫ posity, d
simplex.

374 Objicies 1°: Simaa eet aliqua q̄ dita ꝫ pos-
sit, hoc lenex, n̄ eet ig, nr mexo hoo, acꝑ femi-
ꝑuex; d hoc dici nequit: ꝫ maa n̄ e q̄ dita ꝫ
posite: ꝫ sola fra. ꝑ hoc aꝰ macx: hoo immuici-
one ꝺ cpexdit aliqua maꝫ paxlas, alias ꝺ de-
novo acquirit: ꝫ cꝫ ad lenectutẽ ꝑ uenexit, ve
xi simule, ꝫ pexoidisse omnes paxlas maꝫ, q̄
uas hebat ꝑuex, alias ꝺ acquisiuisse: ꝫ Mamma
n̄ eadꝫ nunc in Sene, et ꝑuexo: ꝫ simaa eꝫ qui
ꝺ dita ꝫ posit, Ule hoo lenex n̄ hēt eandꝫ mixoqui
ꝺctatꝫ, ac ꝑuex ꝫ n̄ eꝫ nunc hoo.

Ꝺ Ximaiex.

373 ex, q ꝺ sequexet hoꝫ n̄ posse xesuxgexe cu eadꝫ cox-
poxe, ꝺ uoluntate habit: cu ery Coxpus pxudi
cxpitate staty sit nunc diuexsꝫ, et pxubatyma
xet, cu quo Coxpoxe xesuxgat hoo? Sixesuxgat
cu Coxpoxe, q ꝺ instectute hebit, n̄ xesuxgit cu Coxp
oxeꝫ ꝺ habuit in ꝑuentia; Vel ꝫ xesuxgit cu Coxpo-
xe ꝑuentꝫ, n̄ xesuxgit cu Coxpoxe senectutis. Ob dic-
endi exit hoꝫ post xesuxrectionꝫ habitutu eẽ plura

UGR Biblioteca Universitaria

376 Aliqui xent hoz nunquq annibxe maz ubz, ingua Vz xecepbae aa, quz vocal maa l'genia, et mi nimy nale. = Sed qd pxi vdeguz hc illa maa, subin- nuxicone ad pxsentig Cauz Coxuptuz n amibas /nug fxz, /cut xeliquz paxtes Coxpoxú? = Dicesspe- ciali Dei pxovidentia /exual. = Hoc qd displicet hec Doctxina, q d nposit xeddi dzuuenu xao, nisi- cuxam ad Deu. Imo multocies debebit succes- xe mixacuby, ubi illa maa /exuet, quando nempe causa, quz in nuxicione coxxumpit xeliquas par- tes Coxpoxú, /t /ufficient aplicata paxtes pximi, genig.

377 Alj xent, hoz /enem n hexe idz Phrice Cor pus, ac Puex; hexe tamz Coxpus moxaliv idz: ng quambis /enex amisexit paxtes omnes Coxpo- xis antiquj, illas zxadatz, et insen/ibiliv perdi dit modaung, modo aliq; ctaut numquq apa xuexit u/ibilis mutatu: unde illud Coxpus mo xaliv idze. = Hec ng Doctxina displicet: q Ja- hoo /enex exit xevexa ab iuo nuxo ajcipio Pue- xo, licet moxaliv /enfeav idz, n /ecus ac flum, q, aut flamma lucexz, quz continuo fluxu pxgv labunt.

UGR Biblioteca Universitaria

378 Aliqui Thomistæ dicunt magnitudo inde indivisibilis positiva extra. Unde apud ipsos, quamvis una amittat aliquas partes magnitudinales, et alias acquirat, donec tota magnitudo mutaverit, semper tamen eandem unam magnitudinem. Quae ratio negatur; magnitudo quaelibet individua extra, et ejusmodi magnitudines sub hac extra. = Magis displicet ista responsio, quia impossibile est, quod duæ magnitudines ex distantes sint una, et eadem unius magnitudinis aliqui partes dependita, et partes acquisitas ut ex distantes. Probatur minor. de illis partibus vere existentibus. Probatur tradictoria: negatur de partibus acquisitis, vere existentibus, et sub extra hoc. dependita autem, et sub extra hoc. = Relicta: Christe existentiones sub extra hoc. = Relicta: Christe existentiones, dicendum est Corpus ad sanctum Petri Corporis Judæ, dicendum est proprie eandem unam. Dico Petrum et Christum existere in isto Corpore; quia quid absurdius?

379 Ego vero aliquid ad arguendum ita negando majorem ad probandum distinguo: Magnitudo dependens aliquas magnitudinales partes fluxibiles, et non animatas, rectas, solidas, et animatas, neg. et novas recipiendi modum habiliat, supponendo, quod nemo negat, scilicet unitive per easdem partes solidas ac

UGR Biblioteca Universitaria

nis offi, nexui, cartilaginú, &a, dari alios fluidos, scilicet humores, & sanguinz, &a, qui, ostendunt recentiores Medici p corporis nebulos. ? rimus motui gsxant. Suponendo ẽ pxetexea, probabilitg ẽ sentiq afexentz, n animaxi sanguinz, et xeliquas partes fluidas. Insup nota, maxigopiuonz deam mahone sanguinis egxedi fendo post xepextg sanguinis circulaonz.

388 Dico, posthidico, immutatione hoz nunqua amittexe partes solidas, et animatas, sed inanimatas, et fluidas. Duab caoníb nitebar oppta pexsuahone. 1a q ay hoc quotidie alar, simul amittexet, sempexaugexet, et excrescexet usque in indefinitg molz, et magnitudinz, q ẽ pexientis advexsal. 2a q agens in agendo xepatiur: sicque dz facultas nutritiva intendẽ immutaxe alimentz, ipsaquoque patiur, et aliquz eius partz immutantur.

389 Prima xaõ probat, hoz amittexe partz aliquz solidz. Patet: quia si hoc immutatione amittat unice partes fluidas, quib caxentz, nõ excresceret in magnitudinz nostrig, ut patet. Neg probat 2a xaõ: quia sixe exce-

UGR Biblioteca Universitaria

alimentá agat impaxtes fluídas, falvabil xeachó
ch repaſſó, qúſ paxtes ſolídz depexdanv. Sndeilledu-
ſ xaones pxobant qúdz, huz in numnóne aliqúd
damibexe, sed n pxobard amíttexe aliquid depo
ſitis paxtib.

582 Sedquonig n ſufficit, obſtendexe inſtu
icahig illanig xaonig, ad afixmandg poſitivé paxtes
ſolídas n amíttí, addo poſitivas xaones, quib inh
anco pinúnz inclínu. Pxímas, q nunququidem
m, offadmahú, aut nexvos fíexí bxevioxes. Sicut
tz caxo fmahív, huc n pxobat, q amíttanv paxti
culz caxnez, sed q humoxes, quib caxo hnxet
depexdanv. Hoc cexnív manifeſtcincaxo, quicq
rid aliud, quz ſanguínz, alios q humoxes expul
sexint, oidev aliquid decaxnib pexdídiſe, unde
ſenex, aut exvxuv n alív decxeſcit, quz ſpiz
giz aquannxocnez manib pxemas. Hinc enz ez
xnoxz judicabú, n q aliquíd ſuí amíſexít,
sed q evaquata fuexit.

583 Xaonq idevhuo amí
tti aliquas paxtes, quonig facultas immuta
tiva alimentí xepanv. Atqui juxta cextſimg
xecenſiozy Medicoxy doxxing, facultas im
mutandi alimentig ſtatuing quodg humoxe-

UGR Biblioteca Universitaria

accido, vt cadens frt fermentado; & iste actiones humor, nr vero partes solidæ reparent. — 3ª — xaõ q. apud Aduersarios, ideo hoc senex decrescunt, q. paucioxes partes acquirunt p alimenty, plures quedepcdunt i nxepassone. Dag, q ab anno cta nonagesimo incipiet hoc decrescere. Ille, qui duxaret, vsque ab nonagesimy, 1 centesimy anny, si amitteret cnomnu nutritione partes solidas, ita sub finz vitæ hebetes ossa notabilr diminuta, et glandulas, nr tabilr muscos. Atqui si tales pexes p nutritionem ossa, aut glandes: & cuò polymitur pars illa, quæ repletae humoxib; si licet caxo, xabilz sue pcphoriz pxebet, q humoxes cruentes amittunt.

382 — Quarta xaõ defectus apaxitate Cadaveris incoxupti, cuius caxnes indies maturnt p hoc solz, q humoxes siccant: nq cibi dat causa, cui tribui dt defectus partiu solidaxu, necessario alimenti, necalia vexa fomitis, vel sicut humoxes excedut, et imbibitos, q humoxes evaporant; sic Cadaver: q exposita ostendit, carnz posse imbibi, et dn minui p nutritionem defectu humoxu.

383 3ª — xaõ q sin aminuit partes animatz, nedum

explicanis veritas fidei q̃ resurrectionis huius q̃
proprijs Corporib̃. 6to q̃ melius explicavada
git theologicis, q̃ verbis diuinis semel assum-
ptis, nunquã dimittit. Sicq̃ immutationes Cor-
poris Christi, aliquis partes animatæ amittebã-
t, tales partes fuerant proprias, et q̃ post muta-
tionẽs non exant amittẽtes verbo Diuino, aut admit-
tens mutationibus, immutatione Christi Domini,
q̃ non debet admitti, sicut aliæ post explicatæ.

386 9a

xas: q̃ si partes animatæ amittebãt, vicissitu-
dines nullæ decrescerent usq̃ ad minutias unfan-
tes. Nisi obstaret diuinæ, aliquæ causæ, p̃ mul-
tos annos deperderet plures partes, quæ acq̃-
rerent p̃ alimentum, tandẽ perveniret ad mi-
nimã multæ. Cuius videam, huius nunquã ap-
prehendam decrementum, quia q̃ natura positæ
apposuerunt, et expulsioni humorum, nec curã-
cam, partes solidas, et animatas amittẽti, resti-
tuidas, et in animatas.

387 Dices: hoc dyuisum, semper
crescit, et augeri, quod partes solidas: Probat absurda.
sus: q̃ hoc, dyuisum, semp̃ alit: et semp̃ acquirit nou-
as partes solidas: et minutias depereditat, semp̃ crescat, et.

UGR Biblioteca Universitaria

ig infenechute. Nonnichil oiõ ad furdacoa illa. N.
deng aliud robis oftendit experientia, nisi, q hoo in
fenechute, aus egri tõe decrescat. Cy aut3 decrem.
nyi nõ absolut3 fit possibile cy ce, q nõ decrescat quod.
partes foliõis, imo, q diligentiam Ilg excoat, nõ videoatur
diminuer, ut absurda allappo.

388 Decrementy Sensi stalim.
co, q humor ille, q sic immediaty alimenty cus.
nõ, consumpsit, nisi, pauci, q exeo, alivivo, paucy q
p xepassiong amisit. Cy vero proprv decadentia fac.
cultans numinos nõ acquisat novus sucus alimen-
tivus, aut valde paucus, cuo dmahil, et coxiuga-
t, nõ alv ac accidit flori deciduo. Sig minus acqui-
rit depaxim folioõ, quigamint defluidõ, absolute de-
crescit.

389 Negue sicus, q guostatiane docming, ossa hoo
Sensis cent grandiora, quogossa gui3 hoo vivi, q si-
der dma exporientiag. Hoo eguid3 tg exigue alvum
Sencorube, ut augmenty paxiy foliõ axy nõ notabile.
Si xo centesima alimenti paxis remanet post decoctiong,
ut testant Medici. Exhac postuaxias elauoxiones,
et duex fiones immutata, alv immediate hoo. Qua-
xet axo sirne exescit, et nõ nisi post multy tempoxõ
digno scit augmenty. Hoc accidit in Puexitia, et ado-

UGR Biblioteca Universitaria

lescentia, quando vis numeriva maxime vigeb. Q
uid, quso, accidit in senecte, quando vis illa sor-
pet, et indies pl languidior? Accidit profecto, pau-
es/olidos tam corporeq; angex, cutis, ac nervorum,
dz 2no/cal.

39o. Ad 2fixmam, xo, eg hexi locy inomnes
tea, pzx quq inno/xa. Ng eng/dicas, vnq nec qui
ddilatz hoc, /alvabio quidz, q idz nunc hoc xefuxgat,
q ma nec quid dita hoc, abn /alvabio, q xefuxgi-
az pxo corpore, ut fides docet. S. mu/xa autz opinio
ne vexitas fidei inhoxigore /alvax. Exodioiw hoxin
xe inmoxalia /um, quq /olet: q novq vig ingxe/sude-
bui illz axguchi /texnexe, ut quando Paxonis caxeat,
n caxeat xaxnib.

391 Objicies 1o: gnis e unyens: g unghet-
/eg. Sed/irmaa est essa gnis, gnis hexet duasessex.
g /ola /xa e essa, et quiddita gnis. Hoc axgutyim-
agis probat, /rg ee totg quiddiatz corporex, qugm-
ag: Retorque g in Adversarios. Directe distinq.
ans: gnis e unyens unitate 2positionis, Icedo; u-
nitate /implicitahis, neg. Distinq. enq 2/equens:
g unghet essg totalz, Icedo; partialz, neg. Cy olydi-
pexim, quia /i unitas /implicitahis, quia unitas

UGR Biblioteca Universitaria

compoſitorio? dolus explicarne nequet.

392 Objicies 3.° ne-

cessarium magnitudinis Corporis, esse praeditum
impenetrabilitate. Probamus: da, q.d lapis A exspatiabitur AB,
C, &.a mag. 13. Modo sic: fiat ex axe partis A magna-
nes lapidis, similis fiat ex axe partis B ejus-
dem ex reliquis: & nec pars A, nec B, nec C &.a e dem lapidis: & nulla pars mag.= Arguitur vide-
re linea integrales, cylinea essentiali. Negamus, et
probamus 1.3 partis definis: fiat ex axe partis A, mag.
nanet essa lapidis integralis sumpta, neq; ess
nialis sumpta, subdisjuncta: illius lapidis, cujus
aq; abstulisti, neq; lapidis residui, dicedo.

393 Ille lapis

potest disjungi ex axi in quamvis lapis, in quantitate cujusq;
magnitudinis disjuncta exspatiabitur A, B, C, &.a mag. Rim.
disjunctas e essentialis; 2.a integralis. Impressa divi-
sione nis deficiet lapis p.r ablatas partis A nec par-
tis B, ex disjuncta, & ply, quando vexificet, nis dat mag.
in 2.a ex divisione deficiet p.r ablatas partis Rim-
gulla ablata, nis dat lapis illius determinate magnitudi-
nis disjuncta exspatiabitur A, B, C, &.a mag.

Caput 233

An possit dijungi duplex fraine adgmag?

UGR Biblioteca Universitaria

394 Saporo 1°, posse d̄ jungi ineade maa pluxes fras acci-
dentales, simul cy fra substáli, ut ostendit exper-
xea: ngeade nix è alba, et frigida, Ds: g̃ hec fras frí-
giditatis, albedinis Ds, quæ accidentales, simuley
fra rivis, quæ substaalis è. = 2°: posse d̄ jungi duas
xas substaales, quaxy una sit modalis, alexaa-
bsoluta, ut patet inuitione, et fra principalis cuju-
s libet Corporis. = Sapono 3°, q° fra dividit' in sub-
ordinatq, et n̄ subordinatq. Subordinatae fra,
quæ gerut vices dispositionis adalis fræ principa-
liorz, ad quæ via, et medij. Non subordinatae
quæ è dispositio, necessia, necmedij ad alig. Omn-
es fræ accidentales subordinant fræ substaali. In-
vero dent innaa fræ substaales absoluæ subordi-
natq? noue huius loci: postea discutiet. Sed modo
certe, q° sadet innaa fra aliqua substaalis subor-
dinata alteri fræ, dupliciter fra potuerunt ad jungun-
eadem maa.

395 Hac suppositio, dubij procedit solu de fra
substaalib' absolutis int se n̄ subordinatis, debeat
b' rogari, an dnica tanty debeat ee in una quaq
maa? Anvero possint ee duæ, ex pluxes? Sit 1ª co.
Duæ fræ n possunt naturaliter ee simul ingadem patem maz.

UGR Biblioteca Universitaria

probat: ut habeat per eam generatio unius semper ex-
apto alterius, sed maneant simul, quæ possent natur jun-
gi inæquæ maio. Probat minori, sic: posito jungi
quæ sæpe, nihil obstaret permanenta antiquæ adin-
uicem, et nova: quæ nec, cum destrueret: et defactum destru-
eretur: nata ex nihilo fuissent.

396 Objicies 1°: una substa
substantiæ nec maxia alterius: et possunt natur jun-
gi. Probat: ans ex hoc iste dicente, substæ nihil
maximæ: est ista substantia: et substantia: et. = Resp°, o-
mnis corporea, negando cog= Utique sæpe simul incon-
patibiles, non requirit, q° sint maximæ. Duæ albe-
dines, non possunt esse simul invasæ capiente uniq
albedine, et tamen aquæ aquæ, nec maximæ. = 2° Dist-
et. ans: una substantia nec maxia alterius immo-
mediate, etsi ye, omnio; mediate, etsi accidenta-
ri. Quamvis sæpe non sit immediate maximæ, una
existens qualitates maximas qualitatibus alterius:
inde non maximæ ratione accidentis. = Dices: et sæpe
numero distæ potentiæ jungi: et nec ratione acci-
dentis maximæ. Dico, eas tras, licet nullomodo
sint maximæ, non posse jungi propter rationes oppo-
nas.

397 Objicies 2°: infertur Candenti dall tra sertu, et-

UGR Biblioteca Universitaria

fra ignis. g. Probat Va pars antenis: qa experien
gne, aparet fra terra, sed denuo producta g
qa n perexerat. Rar mixis: qa inexistimile e,
q immo mento producat fra terra, adeuq pro-
ductus g inuiscerib terrg indiget naa elaboran.
ne multoy annoxy: pxesertz cy nulla accita
ofa producitua terra, quando ignis exstinguí
t. 19 ans quoad 23 partz claxy e: quis ery eger,
in sexxu candenti dari igng? Quis dubitet, adno
ceat maly.

398 Dstinguo ans: in sexxo Candenti dat
fra terra in una paxte mag, et fra ignis in alia,
cedo; in una, cadg g paxte mag dat fra terra,
et fra ignis, neg. Aparet quidg terry ignity, i aut
videat nullg paxtg igne vacare. Sed n ita e. Alig
uis paxtg ignitg faciunt illg uisibilg specig: sicut fu-
mus thuris facit, qd totus aer cubiculi videat ce-
fumus, cholexe, quoniq crebrg paxtg fumi odori
feri immixtg sint aeri; sic crebrg paxtg ignis im-
mixtg paxtib terra, faciunt totg terry pxeberea c
culis specig ignis. Similit ine o genere pictoxig, q
Itali vocant Miniatura, pencula quidg faciunt,
totg Chartg aparere tinctg.

399 Paxtg aut illg, quoxe

UGR Biblioteca Universitaria

ignitg ſſ, nunqug amplius ſſ exuunt, ſed deſinunt
in ſchoxig. Edicat Advexaxius, quare exhincto
ſexxo, aliqug paxtg manent ſexxg, aliqug vero ſe-
horia? Nil tg verisimile opinabil, qug, q ſchoxi-
ae velun cadavex ignis coxupti, velun Caxbo, q-
ni manet exhincto ligno. Nan ſidicas, q ignis
praevalutus ſepaxat illas paxtes ſchoxig, quae p-
xius exant inflexxo, Inae: quia ſexxg ſic formatp-
xigatg, ſi iterg accendat, alias ſchoxias expel-
lit, et ſi xursus ignescat, alias emittit, donec repe-
xita multacies operatione, nil ſexxi maneat: g dis-
cenbg cet, ſexxg prius nil habuiſſe, aliud qug ſcho-
xias, q ab ſuxdg e. Dicam itaq, q paxtg ſexxi
ignili, nunqug amplius ſſ ſexxg, ſed deſinuntin
ſchoxias, ſicut ligng ignibg deſinit in cinexes.

Dico Sed-
lit xexi poteſt axgulo. Quanbis paxtg, qug igni-
tg ſuexant, exhincto igne maneant ſexxum, rpw-
bat, unanqueſqg, ignis, et ſexxi fuiſſe ſimul ing-
adgnaa. Quod Ad verſaxius opponit, inverisimile-
ee, quod ſxa ſexxi in momento producat, cynaag
viſcexib texxg tot annos inſumat in eapxoducenda,
vg nihil. Chig ipſ viſcexib texxg ſxa ſexxi fit in momen-

UGR Biblioteca Universitaria

nerio: ng/tal3 poftul hnig di/poſitione, ſineullam
ora produci. Diuturnitas xequirit addisponendg
mag p^r varias immutaones, qg/ accedúe fiunt.
reflexu ignis manent multg exigi diſpoſitiones
b^s, qug preparant mag ad fxg fexu, et qug nn in-
compatibiles cg fxa cgnis. Quando ctaque cgnis
deficit, maae ſemidiſpoſita ad fxg fexu, cuius
diſpoſitiones retinuit. Nonadeſt cauſa aliquapar-
laris: cauſg g uniuerſales producunt eg fxg, ad-
qug maa inclinat propt ſuas diſpoſitiones, et g-
ug id cito facilius producet.

Q. 1 Obiicies 3°: monſtra,
qug ſepe uiſa ſt, indiig prebent manifeſtg du-
plicis fxg in eadg mag parte; alquea monſtra
nn mixaculoſa: g ſine mixaculo duplex fxap-
tet eadg mag in fxae. Adprobaong maxa
aſſerunt Aduerſarij innumeras Monſtroxg Hiſ-
torias. Quibus adeat Latg ſchon in ſua Phi-
ſica curioſa. Vnu/ inficias exemplg, q^d adg
preſentg magis pertinere uidet. Vidi ego olim Mon-
ſtrum humanum Bicorpor cum duob^s Capitib^s, qug in-
ſe inuicem abant; unico autg ventre, et binis tamq pe-
dib^s. Sicutg uentrg pungere uxunque Capu-
ſtigma dolorib^s edebat. Modo ſic: q^d in eo Monſtro-

UGR Biblioteca Universitaria

eel duplex aa manifeste deducit exdioexpō, et-
ɔ maxīs aſcenonīb⁹ voluntatō, q̄ aq; unun, q⁹ ſ
Caput oſtendebat: ng q̄ aliq apetebat xemuebata
tbexq, unu xidente, altexq flebat. Quodaudzu-
naque aa candz maz infixaret, apexte infix-
V exco, q̄ degadz punctura dolebat unusq Ca-
put; neq enq aa unius dolexet, ſimag, q̄z pun-
gebat, n̄ infixaret.

9.02 Adaxquty admitto duplicz ag millo
monſtro, neq tamz, unusq ineadz mūz partē tuſe. N
eq oppoſitq vincit exdoloxe unius q̄ ag decadz puncti-
na. Nq nexui, et fibrz acexebxo unius q̄ Capitis pxos
ximi tes, ɔ curxunt mirifexiaxi Coxpore, q̄ ɔ mune
ē unusq. ſ bi enq ɔ curxunt bene, et altexis unusq
pectoxis. unde difficile exāt pungexe aliqua partz in-
ſexiaxis Coxpoxis, q̄z pungant aliqua filamenta
unusq, q̄z inſe implicata ſint. Vnde oxit dolox
unius q̄ exoco, q̄ unaque aa ſubidz, ſed exoes, q̄ ſi-
mi impaxtib⁹ tanproximis, ut quando una ledit, le-
dat, et alia.

9.03 Objicies 2°: duaz cauſz poſſunt produce
xe eundz efectuz: q duplex intraxe eandz mag ɔ fix-
mal: duplex accidentales poſſunt ee eneadz ſubtiget
duplex ſubſtantiales ɔ fixmal 2°: duaz actiones poſſunt-

UGR Biblioteca Universitaria

simul procedere ab eadē causa, ut cernit inhaerentem et ambulante: ꝯ. = Retorquet argumentū et affirmationes, et in fest: ꝯ Duo corpora quanta possunt esse simul in eodē loco: ꝯ eadē linea potest pro esse simul duo verba: ꝯ idē corpus potest habere simul duas figuras. = Dicendū distinguendo. Duae causae possunt producere eundē effectū, dempserando ducunt, dicendo; p̄ actiones adequatas, neg. Causae possunt desperare ducunt, ut experimentū inhaerentis elevantis ponderis, q̄ singuli elevare possent; at vero fratres iuncti magis, minus cat magis, minus cat.

Ad 3 affirmans neg. Cog. Experientia monstrat, plurares dare se de facto in eadē manu. ng eadē pars, quae alba, et nig dulcis; at vero eadē experientia monstrat, admodum quorumcumque fr substratus expellit aliquid, q̄ in manet, sit ibi present simul cohabitare. = Ad 3 affirmans dico, actiones se modos accidentales: unde singulares accidentia possunt ducere in eadē materia, potestne ducere plures actiones, sicut in ducendo plures

Ad 4 Set 2ª 16; duae figurae substantiales non subordinatae possunt esse simul in eodē parte neg. Probat con

UGR Biblioteca Universitaria

repugnantia, quę stabit, donec Adversarius ostenda
t duo ꝺ contradictoria.= ꝺ fixmal: q̃ n̄ magis̄ naturę re
pugnat ꝺ junctoꝝ ꝺ quorū stratū ineadę mā, quę
duorū Corporū ineodę loco; ꝺ eoꝺm Corpora pos̄un
t ꝺivinitus ee ineodę loco, us ꝺ tās eorpene xtianę Co
rporis Christi cy lapide sepulchri, et januis Cę
naculi: ę, et duę stę possunt eē ineadę mā. Sicdo
exsarius neget mans, ostendat, inquo stet illa
mans repugnaa?

Ob Objicies V°: Si duę stę possent ꝺjun
gi ineadę mā, posset dari hoo equus; sed hoc est im
possibile: ę. Rao mans: q si duę stę possent contadju
ngi, aa xalus, et equina possent instare eandęm
ag; sed sic aa xalus, et equina instarent eandęmg,
resultaret hoo equus. ę.= ꝺ fixmal: si duę stę possent
itaꝺ jungi, possent res, possent quantum, in nom
nes stę instare eandęmag; sed ridiculum est, q̃ ca
dęmaa est agnus, et lupus, felis, et murs, hoo, et
asinus: ę.

Ad Arguty ꝺ sing. mans: si duę stę possent
ꝺjungi ineadęmaa, posset dari hoo equus p̄ identi
tatę adequatę hoc cy equus, neg°; p̄ identitatę inade
quatę, ꝺ cedo. Sic hoo, et ille equus haberent eqꝺen-

UGR Biblioteca Universitaria

hitatꝫ, quꝫhet binariꝫ Pxi, et Paulꝰ, cꝫ Binario Pxi, et Antonꝰ, inquo nullꝫ ē inḋiuiduꝰ. Imo ſi deſacho hoc numꝝ eſſe carne ꝫ quīa, accidet, mille equos, et hic hoc homo ſimꝫ inadequatꝫ iḋiuiduitatꝫ. = Ad ḋſixmamꝫ dico, eꝫ ḋiunctionꝫ ponē ſee mixtatꝫ, quꝫ ridiculꝫ. Quēꝫ ſi ridiculaſt, nō ꝓhibet, quominꝰ ſit poſſibilis: qꝫ ḋenꝫ num ꝫ ſit neceſſer, ridiculꝫ quidē, et nedꝫ depoa abſoluta, ſedenꝫ naliꝰ accidere poteſt, et accidit.

108 Objicies 2°: ſiduꝫ fꝛꝫ ſab ſtantes ſurgerent, una exillis eet accidens: redducipliceꝰ Probaꝰ maor: una exillis adveniret magꝫ ſimꝫ ḋpletꝫ inſinea ſubſtantiꝫ; ſed qꝫ ḋ adveniꝛ magꝫ ſimꝫ ḋpletꝫ inſinea ſubſtantiꝫ ē accidens: ꝫ. Probat maor: una exillis ſuis adveniret magꝫ ſimꝫ habenti aliꝫ fꝛꝫ; ḋ maa habenti aliꝫ fꝛꝫ ē ſimꝫ ḋpleta inſinea ſubſtantiꝫ. = Neꝫ. maorꝫ. Ad ꝓbam ḋ ſiniꝫ. minorꝫ: ſimꝫ ḋ adveniꝛ nalis magꝫ ſimꝫ ḋpletꝫ inſinea ſubſtantiꝫ, ē accidens, ḋo; qꝫ ḋ adveniꝛ mixtaculoſe, et ḋiuiſimꝫ magꝫ, nego. Eſſe accidens ſtat inco, qꝫ ḋ exiꝛa ſua aptꝫ ē adveniꝛe naliꝰ ſubſtiꝫ ḋpletꝫ, qꝫ ḋ neutra exillis fꝛꝫ habet, ē nec ḋiuiſimꝫ magꝫ adveniꝛet.

109 Objicies 3°: poſſit dari ſapra

UGR Biblioteca Universitaria

l; negat impedire effectu frális, sed influxu ducho unius frg̃ ē causa frális expulsionis alterius frg̃. — Neg. min. frā ē causa frális ꝺ positi, neque hēt alig effectg frálg. Ad quidg hoc genus causg pertinet ad lineg influxiu: unde ꝺ nihil effectg, nec pars alius. Influxu ducho autg unius frg̃ n̄ ꝺ nihil expulsionig alterius: nig potest Deus unq frg̃ expellere, quin inducat alig, ut pro bauicim. — Sed dico, ꝺ unicaiusg fralg contrariog, qug effectg n̄ ꝺ nihil, et talg ee frg̃ respectu expulsionis alterius frg̃, nec, q ꝺ data causa docentia, turi posita causa frális contrariog, potest effectus impedirí a Deo: ideo enī n potest impedirí effectus causg frális, q ā ē cui ipsa identificatur, ex p̄ 4 sg ultimo ꝺ nihil.

Ad 10 Obijcies 2° si Deus introduceret frg̃ substalg in mag, sg prius in fralg, ea fra n̄ ect actu pri mus mag, sed hoc ē ꝺ mag sg frg̃. Probat major: ea fra ponet mag actu alg p̄ alig frg̃: g̃ n̄ ect primus actus. — Reo, negando maiorē, ad probationig. Nihilo ens: ea fra ea ponet mag actu aliquo, p̄ accidens ponet, ꝺ cedo. Quando fra vocatur alg mag, nil aliud innuit, quig, q ꝺ ipsa existentia n̄ indiget alio presupposito ad actuandg magnum

UGR Biblioteca Universitaria

linea sub staalo, hocaulz ntollé, q ꝺ post pxopxa
adps ꝺaxi ꝺepoa, absoluta alius actus.

211 2° exo, ꝺ
xinquendo maxz ca sxa n ect actus pximus magx
especu ꝺpositi pxis ꝺntuꝝ, nego; xespecu ꝺpositi
pxis alig sxg ꝺntuꝝ, ꝺcedo. Exo junctione ꝺuaxu sxa-
xu xesultaxent ꝺuo ꝺpositba, 4g ligny, et sexxu. Te-
xa sexxi ect actus pximus mag inee sexxi, sxalg-
n ect actus 19 mag inee ligni: unde unaque ect
actus pximus indivex/alinea. Secung ca aliasse-
xas, neutxae pxiox, aut postexio x altexa: neque
eny ꝺicuꝝ int/e aliqua oxdinis nag. Soly adm-
temus aliqua pxioxitabis tempoxis, qua adxnē-
ng apud omnes in ꝺex/one ligni, inigns sxali-
gni actus pxius tempoxe mag, qua sxa ligni,
qua hocobsi, ultra ligni ducat actus 19 mag.

Obi-
212 cies 3°: poa xecepxiva mag e idg acapetitus mag;
sed apetitus n potest maxi addplicg sxg sinuulh-
abendg: g nec poa. = Distinguo maiorem: poa natus xe-
cepxiva mag e idg, acapetitus mag, ꝺcedo; poa
obedientialis, neg. Poa mag vocat natus inquanty
e natus exercibilis; at vero inquanty sapextatus

exexcúbilo vocat/ poa obediẽtiáliõ. Ad pcñtũz maz/tal
npoa pxima modo 2/ideratа, nisexo 2i. Qua nul-
la poa dicit apetere exercitiũ mixaculoſy, q é/us
pxaip/g, sed exercitiũ male, q é irmaip/ius ſphe-
xg.

Ad 3um Objcies 6ta; Sidus ſxs pdent 2 ſungí ineadz maa,
idz hoo poſtee vicius, et moxtuus, idz aex lucídus, ette-
nebxoſus; sed hoc manifeſtg invaluit 2 madrhonz.
g. Rao maoxu: qa idz hoo potexit hexe ag xalz, et
ſxg Cadavexis, idz aex luz, et tenebxa, ſin xup-
vgnat 2 patiche ſuaxy. = Neg maoxz. Ad pximg
partz proobaoriu dico, qd quanbo hoo heat ſxg
Cadavexis, dummodo ñ caxeat aa, ñ dicit moxtu-
usq a mpoxhuio 2 ritaít pr defecty-vitz. Schocita-
ñ eet, ñ inplicaxet, hoz ee moxtuy simul, et vivents,
eyñ involvexet 2 xadichoxía. = Ad 2am partz pro-
baoriu, nego, qd ineodz aexe posint 2 ſungí lux, et
tenebxz: qa licet admittam 2 pcinctiónz ſxaxy, lu-
tamz, et tenebxz, nisi duz ſxz, sed ſxa, et illius ne-
gao: unde cyxes, unegao xei/ini inpatibile, se-
gui, ñ inpatibilz ee luz cy tenebxis. = Nota, nfe
nexí nos defendexe, qua cyf ſxas, quannubis
2 naxías posse 2 ſungí.

UGR Biblioteca Universitaria

¶ VI Disputari solet, unde provenial, q^d duę frę nalię
ajungi nposint? Aliqui judicant, idoxiu esse
mixtaonę mag inpotentię recipere duas frās. Alij
esse ind pariolitate fraxę, quę in\ę/ ponunt, radi-
calię raone sui, et fralię raone accidentię. Alij ra-
tionalitate vixtutis causaxy nalię, quę n hent fa-
cultatę inducendi ung frę, ubie alia. Omnes ist
causę dęxuę //: exq; omnib; dicendę e oxiui egin-
ajungibilitatę. Quod n in dęxue explicat paritate du-
axy libraxy aguę, quę nalię nequeunt recipi in calice
capiente ung librę. Ng neque calix capax naa an-
plius caput, neq; quantitas aguę potest axctaxi, neq;
causę nales paraxe possunt totcalix, et aqua fieri
repugnant.

Caput 2dum

Defra Coxpoxeitatis Scho-
tica.

¶ VII Frę totales ripossunt residere pluxes ingadę maa,
nalię loquendo, atoodim. Disputandę modoe, un-
y denę innaa aliquę frę substiales subordinatę, qua-
xy munus altexi frę nobiliorię subee? Ng stales
frę denę, pro cui debito potexit fra subordinatarię
ter ajungi cy fra, cui subordinat. Sicut idę regnę

UGR Biblioteca Universitaria

ñ pertdnos Regno, pariter tamq Regq, et pro regq p
pfuboxdinaty.

¶ 16 Aligñ voluerunt, pra elementoxyte
rnorumb' raiond, et fuboxdinari cuidq pxq pxinci
palñ, et propxiñ omniscuiusq fpeciei. = Alij dixerunt,
daxi inquolibet Coxpoxe tobfxas, quol pxata Met
hafa, qug decido dicunt. = Auicenna dixerunt, daxi
innata fxg quandg abipfa infeparabilg, vtcunq
aaé et denominat Coxpus idcirco vocat fra Coxpoxe
itanñ. Nec fuboxdinat fxg fpeciftcg ligni, aut cañis,
aut cuiuslibet alterius fpeciei. Sfig animes fentiendo
die caxeru panono: quare operepxetg n exit, ine
ó xefellendó inmoxari.

¶ 17 Celebexrima autg fentetie
fubrilis Doctoris Joannis Duns Scoti, qui afex
uit, inomni Coxpoxe viuenti pxt ag daxi alig fxg
obstatig, cuius manifé xadicaxe oxganizationes co-
poxeas, et intrinfeca Coxpus oxganicy inec apti, et ido
nei ad xecipiendg ag. Vocat fra Coxpoxeitatñ, aut
pfixionis. Inenbxione dat anteadoenty ag; pex-
manet inuicuerite fimul cy aa, et fuboxdinat illi;
et duxat poft feparationg ag in Cadauexe. Vnde talis e
rrdalis, utea fola fufficienti infxata fumaa, ut poft ma
lit, et fine violentia exeflexe, et eá n adeo ? pleat, ut faci-

UGR Biblioteca Universitaria

atamaneat, inpolenq ultexiorz fxq recipere.

218 Sfts ssp

recipuz proprietates, etattributa fxz Corporeibañ Secto-
ríz. Plaudibile proxsus inventu, q multos nactyè Sec-
taroxes. Exponsio fundamentú, et negantú, et afirman-
tis paxtis, hzet animus inbúrò, ñ secus ac Corpus eq
ualib impulsib unúnquemq motus. Quare decreui
aduersiz exercitatiz quesñonez sfq problematicè de-
fendere: et duas personas índutus nunc unq, nunc al-
teriz sententiz propugnabo. Non desunt exempla, qui
sequuañ, oppositas sententias unúque defendes, adsi-
tensionz. Siatamz unúquemq opinionis tuebor, sumi-
tú rpositi objcú tanquq proprijs testimonijs, q aliz
xjus defendendz gratiã dixerj.

219 Agendq Annischronistq
exponq hanc Dñs statuo: in nullo cóuenñ dar fra Corp-
oreitatú ag subordinata. Probat exo supexfluitate: q-
bene ponñt esse cóuenñ sine predicta fra. Adq hocre-
fero argumento: sentia Annischronica probabilis: gra-
dendú, rñt fundamentú. Atqui ponit cóuenniy sis-
tema sine fra Corporeitatú ag sine fra Corporeitatis pro-
uidenti ponñt proprijs cóuenniy. Sed ssq multiplandq
entia, quando sine illis prudenti ponunñ ag.

220 Hec-

UGR Biblioteca Universitaria

nao negativa / diuisiue accipiat ab hac diffinitione / ex
corporeitate / et forma nam nè illud / est Corpus de
praxmento / substãs: neque illud / heat Corpeitatẽ
q̃ arriuẽs; neque ut desinat in / Carnẽ, et ossa, &c.
Ligneas q̃ ue / praxlẽ desiuẽt laxe: hoc, nequeat
fd xadẽ accidentiq̃ oxgãnicay: q̃ sine illa potest
poni / illud hoc: q̃ et xeligaoxy uiuentiq̃. / xobat /
proxima pax: ut hoc / est Corpus de praxmento / sub-
tãs; / Iuxta, q̃ / est Corpus substãciale / plety; / est /
nexa Corporeitate, / est Corpus substãciale / ple-
xij. / Rao maxia, q̃ nil aliud requirit, ultra
q̃ quãtitatẽ actualẽ / ex qua praxlẽ desiuẽt laxe

tam facile intelligih, q^d caro, et ossa. diferantiant sub-
stantica frg corporeitatis, ac inopositaig. Probatur:
dificultas totalis talineq, q^d ay aa xalis sú eadg no-
mrúb^o partib^o aúventis, nec aux exigat illa dema-
ta accidea carnis in hac parte mag, et illa dema-
ta accidea ossium alia mag parte, atq; eadg di-
ficultas e, cuxaa exigit haec demata frg corpo-
reitatis, in hac demata parte mag, et alig frgis
corporeitatis, in alia mag parte. g par dificultas re-
perit in una aque sentea: g ad explicandg diffga pe-
rit in una abossg nec requirit frga corporeitatis.

Simili-

922 Probat 2^a pars: q^a ideo addicanda accidea or-
ganica nsufficit ax xalis, apud Adversarios, q ad-
mitunt, q eadg frga nequit exigere diversas dispositio-
nes, in diversis partib^o mag; sed eo ipso nec exiget diver-
sas indiversis partib^o mag; g. M
xsg frg corporeitatis in diversis partib^o mag. g. M
xclaxae, donec Adversarius exhibeat ossibilexa-
onag, cuxaa quambis sit eadg potest exigere in hac,
et illa parte mag diversag frg corporeitatis, et spe-
cies exigere in hac, et illa parte mag diversas acci-
dea organica. Nota, q^d Adversarig in hentici-
nocuenib^o in perfecto, quoxg aa e divisibilis, et
foxla heterogenea, et tamg in oci uenib^o in perfec-
ti admitunt, uig frg corporeitatis.

UGR Biblioteca Universitaria

223 Obijcit 1° pxo schon/ró: Corpus q̃ é pars hois, nẽ sola maa 1ª: nec maa 1ª accidentalit organízata: nec maa 1ª simul cũ aa: q̃ exít maa 1ª cũ fra/substaalí, q̃ cũ Corpore itahi eo cam. Pxob 2ª 1ª pars anterioris: capũ é tale maa 1ª; red. n. dicit é taxe ex Corpore, sicut hoo: q̃ Corpus, cooqua é tat hoo, nẽ sola maa 1ª. Pxob 2ª pars: maa 1ª accidentalit organízata é dcta accidentale; red. co p/o nẽ é pars hois: q̃ a hoo n é nítit ex aliquo accidenti: q̃ Corpus, q̃ é pars hois, nẽ é maa 1ª accidentalit organízata. facilius pxob 3ª pars: maa 1ª simul cũ aa nẽ é pars hois, red. nono hoo: q̃ Corpus, q̃ é pars hois, nẽ é maa 1ª simul cũ aa. Pxe texea: motus hoe, dicit manere Corpus: q̃ Corpus nẽ aliquid ntitty p̃ ag.

224: Axiomty ostt ex é mutuo sumendo, quo hoc dividim̃ in Corpus, et ag; nec aute errores dividim̃ in Corpus, et fxg: unde videt ex é mutuo sensu, per q̃ Corpus aliquid denotaũ plusquã maa. Ad 1ª dague ad axiomty negando, quoad 2ª partẽ. Ad pxobaonẽ illius dcti/ngo maiorẽ: red. co p/o nẽ é pars hois secundy xcc, q̃ dicit, nego secundy obliquũ, cedo. Maa organízata deo dicit, et magis habentẽ organízationes, et organízationes habitas. Maa, quã hoc organízationes, q̃ntũ hoc organízationes, quãbent, n

UGR Biblioteca Universitaria

nínunt, red ſ xequíſitq quoddq, ut maa ſú cõne-
aſedu aq. Vndecq dicím, maa orgánízata nínuũ,
huq, praho ſú dexecho ſubń, et níl alíud afixmanº,
quq, qº maa, ut nnuat huq, pertt anquq xequíſtº
q orgánízationes.

225 Dices: q nxecte dicíl, Corpus orgº
anícq ẽ pars hou. Probal: Corpus orgánicq nnuũ
pª mag, e orgánízationes; red maa nnuũ huq, or-
gánízationes nt nnunt: q nomnia nntutiua Corp-
oríl orgánízi nntunt huq: q illappo nẽ absolutece-
ra, red cyhae límítatiue, Corpus orgánicq Vgalí-
quid ſú ẽ pars hou, et Vg aliquidn. = Nego Cog.
ad probatiq deds intecqy ſlogq, nego q Cog inde-
ductq. Vt Corpus orgánicq dicaſ absolute pars hou,
nxequíríl, qº organízationes ſint pars, ſicut, ut
hoo palliatus ſú meus frat, nxequíríl, qº palli-
q, ſú frat meus. Ideo omnes Phí hó utunſ ppbus
ignis stat exmaa calída, núo ex maa frigida, ſe-
xqy ex maa dura, qydicaſ, ígnq Itaxe excaloxe,
nuoq ex frigidibale, ſ exqy ex duxítie.

226 Replicabísite-
xq. Ista ppo, Corpus orgánicq, ut orgánicq, e pars-
hou, dexae; red ad hoc xequíríl, qº fra orgánízíſ-
pars hou: q e. Rao minóru: qª xeduplicao dena-

UGR Biblioteca Universitaria

tal, q.ª praty pars dicit n̄ soly de rectosubn, & chg de-
obliquo reduplicato, ut cydicit cibus dulcis, ut dulcis,
ẽ jucundus. ∴ Omito maorg; et nego minorg. Exoba-
org cum ex solit sumptg nego. Reduplicatiõ n̄ sem-
per denotat, q.ª praty dicat de obliquo reduplica-
to; aliquoties soly denotat, ut dobliquus reduplic-
aty ee ditrorg, ut praty rectificet de subito, ut pa-
ret in hac ppõe, Cgnis, ut aplicatus obuxit. Hece-
xao, cur maorg omittit. Silappo potest hexe hunedu-
plicis sensy: primo, Corpus, et orgãnizatio ∫∫ pars
hois; 2º, Corpus maxio requisite orgãnization-
g, ut ∫ pars hois. In primo sensu falsae, vera
in 2º: quiaxe si maius, potest ∫ stringere maorg.

927 Objicies 2º; motus hoc n̄ manet ea rali inmaa, a-
t qui n̄ manet maa sine omnifxa; g manet subali-
quafxa dista ab aa. Sed n̄ subfxa Cadaveris dem-
o producta, et in producta; g ∫ubfxa Corpoxeis ano, q-
eg pxius exat in eventh. Probat motus subsun-
tiã g.ª n̄ aparet dgxua causa, qug in in∫tanti mox
his proximi ocat alig frg. = 2º: g.ª orgãnizationes Cor-
porũ egdg ∫∫ in Cadavere, ac in eventu: g argum
eandg frg. = 3º: g.ª cg causg motiui sint diuersg indi-
uersis tonib, n̄ potexunt producere eandg ∫pecig

UGR Biblioteca Universitaria

ſtꝫ; alqđ nomrib' ℭ adiunctib' dñr eadꝫ ſpeciesꝫ,
ut dñr ex ſimilitudine accidꝫ.

928 Ad arguꝫ, ℭ ceſo
l° ſilogo, nego mioꝫ ſubſuntꝫ. Ad 13 pxob aonꝫdi-
co in monte how apaxexe quidꝫ, quod dñr eauſa
pxoductiva, licet nos lateat, quꝫnq ſit? Apaxet
cauſa, qª ſufficienℓ inferr' exiſtenℓ denuo prod-
uctu. Quod neſciam, quꝫnq ſit? nil o vincit: nagu
ol apaxi cauſaxu dnoſciℓ anobis? Veldicat Adverſa-
xius, aqua cauſa produciℓtxa cinexis, ſtructuꝫ-
ne? Recuxxet Adverſaxius ad Deu nag aurocꝫ, q-
uincinit, nag xelinqđ inſtꝫ. Probabiliℓ xecu-
xit. Sed pari probabiliℓ xecuxxit' nos pro-
ſxa Cadaverii. Si Adverſaxius malit xecuxxe xe
ad cauſas exeabas, q nas vocant univerſales, Vgo-
lꝫ, aut inſtuxu cꝫlocu, adeaſdꝫ, nos quoq: xecu-
xxe mi.

923 Ad 2ª. probaonꝫ xeo n' manexe eaſdꝫ ordꝫna-
tionem in Cadauere, acinoivente. Ordinati
ones partꝫ diſtuxi inartificioſa locatione, ſitu, et
diſpoſitione partiꝫ nag Corporis humani, paxtiꝫ
ꝫ inalij. qualitatib; Vꝫ fluiditate, ſoliditate, ed-
aſſecitate, Vꝫª. In monte ciℓ how manet idꝫ ſanus, ordo;
et figura partiꝫ Corporis humani, ℭ n' manentxelu

UGR Biblioteca Universitaria

gus omneo qualitates. Cyitaq organizationes humanę
ſſtani inuitoq, nō manent absolute eg dg organizatio-
neo in Cadavere, acinuciente. Imo prohibū sumil
argum: in Cadavere dal diversa collectio accidey, acda
bal inoliente: dal ery frigus, pallor, rigiditas, &a. ges-
nouasra.

Ad 33 probatur eo, q causs, qus suffoca-
ri, et stringuni lignę accenssę, ſſ diuersę: ng eoninguil
aqua, aceto, lexxa superfecta, &a: ettamę semp dese-
rit ineandę frg Caxbonis: g similit potexit hoo, si
vemoxial eo febxi, sive eo vulnexe, aut g nomodoli-
bet desinexe ineandę frg Cadauexis. Raxo: g causal-
la, cui moxs xibuit, Vg gladius, laqueus, &a, ĉme-
xa causa occasionalis: neq illa producit frg Cadave-
xis, sed causs uniuexsales, ad exigeg magis quandiu
illę causs occasionales sint diuexsę in diuexsis homi-
bus, nideo debet in illis xesuliaxe diuexsa frea Cada-
exis.

Ad 34 Objicis 3o: Corpus, g ex pax hoc, nesola maa
1a, nec maa 1o accidentaliter organizata: g. Probata-
nis: on Cachaxistia ponit viberxorę, corpus, g ex pax-
Chxisti, sed non ponit viberborę sola maa 1a, nec maa
1a accidentaliter organizata: g. Ergo 1a pax mea:
g a sola maa 1a nec, nec vocat corpus Chxisti; et g

UGR Biblioteca Universitaria

ponit̃ subexoxy, et sic̃ subst̃ corpus Christi. Prob̃
2ª pars: subexoxy non ponunt̃ accidia, ergo subexoxy
non ponunt̃ ma accidentalit̃ organizata. Prob̃ ma-
ior; subexoxy ponexent̃ accidia, quia sic̃ Eucha
rist̃ia non diceret̃ tran substaõ. Prob̃ min:
Pan̄ non posset dicit̃ tran accidentaõ non diceret̃ tra-
n substaõ.

231 Ad argũ nego ans, quoad 2ª partẽ. Ad prob̃
ng nego ctã 2ª partẽ mioris, et ans probatur, et ad p
xobaonẽ hujus nego imulit̃ ans. Ad ultimũ p̃xobao-
nẽ dupliciter modo xere potest. 1º, dicendo antecedenti, negando
cõq. Quod alla actio possit dicit̃ tran accidentaõ, non pro-
bat, 2º dicendo ans: q̃ licet subexoxy
ponat̃ ma Corporis Christi, et ponant̃ eĩ accidea
organica, ex quo sequit̃ alla dicet̃ tran substaõ,
et tran accidentaõ. Ad q̃ dupliciter modo mouemur

233 Prima: tran substaõ nil aliud significat, quam
terminũ q̃ desinit̃ esse unius substiæ, et alterius sub-
stiæ loco illius. Hoc verificat̃ in versione Cacha-
ristica, desinit̃ enim omnino substare tota panis, et
illius loco ponit̃ Christi Corpus. Tran accidentaõ a-
liter est, si accidea panis omnino desinerent, et lo-

UGR Biblioteca Universitaria

colloxy subxogarent accidea Coxpoxi Chxisti. Atqui accidea panu nõ destruunt, sed manent in Cuchaxistia: g̃ actõ illa nõ ẽ transaccidentao. = 2ª i g ª guan bixnabiquo sensa posel dicẽ acho illa man/ accidentao sed nõ eguo jure, ac man/ substaao: g ª tamet/ cũ bexuoxy ponat Coxpus, et accidea, nil hominus principalit ponit Coxpus, minus principaliter accidea. Rao ẽ: g ª ista uox Coxpus humany / signalizat acho mag, et organizaones inobliguo: g quantyc exot/ cgnitiones principalit ponit maa, et minus principalit organizaones.

Q 34 Dicendũ ẽ, q. acho doctiua pariũ in Coxpus Chxisti proprissime ex/ any substaao; mans accidentao vero, aut nullaten nus ẽ, aut minus principaliter. Quod patet ex de/ finitõe scholastica, apud quã acho Cuchaxistica e aduch/ ua Coxporis Chxisti, acho vero aduchiua hũt prot/ xo locaoy, sive positõy Coxporis in loco. Atqui/ locao ẽ accidens, et modus: g acho Cuchaxistica/ proxima accidens, et modus. Sed tamy nõ dicit/ mans ac/ cidentao, aut mans/ nodao q licet habeat proxima ac/ cidea organica/ nõ debet dici mans/ accidentao. Quid/ quid scholastica habeat, ipse xemus.

Q 35. Objicies 1º: adoraũ

UGR Biblioteca Universitaria

entiaa, n̄ eos pellit̄ fra embryonis: g̃ manet sub-
aa: g̃ subaa dat aliqua fra substaalis. Sed hec
vocat̄ Corporeitatis: g̃. Probat̄ ans. fra embry
onis e dispositio ad ag; sed dispositio n̄ compellit̄ ad
seniente fra: g̃. Nō negaa n̄ debet. Probatm
aor: aa n̄ potest naliter adsenire, nisi mag embryo-
nis: g̃ fra embryonis e dispositio ad ag. Coa pro-
bat̄ multiplici paritatis: g̃ fra ignis nunquid
dicet, nisi in maa calida, dicim̄, calor̄ ee dispo-
nens ad fr̄g ignis: g̃ fra rivi nunq̄ indicet,
nisi in maa frigida, dicim̄ frigiditatis ee dispo
nens ad fr̄g rivi: g̃ aa nunquid inducitur
si in maa embryonica, debem̄ dicere, fr̄g em-
bryonis ee dispositio ad ag.

236 Neg. ans aliqua, et
maor̄ probaonis. Ad probaonem dicim̄ ans
aa n̄ potest naliter aduenire nisi mag embryonis
es ag dispositione loga dicto; ag stans loco, nego. Ad-
ei: aa recipit in maa, q̃ exat embryonica ante ad-
entiag; et q̃ p̄ illius adventi desinit ee embryo-
nica. Nunquid disparitas ad exemplata allata: fra ig-
nis recipit in maa calida, q̃ caliditas ei⁹ fr̄g ignis;
similiter fra rivi: ideo calor; et frigiditas dicun-
t̄ dispositiones. Arguo fra embryonis, nisi aliunde

UGR Biblioteca Universitaria

prxbet manere subaa, nẽ, curdicat dispositiõ

237 Repli- cabis: ſtra embryonis nẽ dispõnis regulata adaqua- dix ſemp̃ præcedit anteadueniãs? = Rogo iterũ: ſtra agni nẽ dispositiõ adrq aperas, aut Cardonis, aut ſemper præcedit anteadueniãs dãs? Ita ſtra præ- gnãs nẽ eos gunt afra ſequentis. Ita ſoly eos gũ magis p- treorganizatq. Dy aubs hęc organizatio pertiuẽ quod nata inſtantis, ſed perfectas, magis poteſt eſſe nefra: magis proxima habeat illã ſrq, quã habeat illã ſtantis. Inde nẽ eos exigeatq, quã nondũ exiſtit, ſ eos neceſſitate magis dat ſtra embryonis. Nonq uoc- andae diſpoſitiõ. = Si Aduerſarius nomine diſpositionis adſrq intelligat, quidquid requirit præuie, ſiue eos exercitus præcedens, ſiue exigat magis præcedens, ſiue quilibet de causa in hoc ſenſu eligendi; ſrq embryonum ee diſpoſitõnis adq. Sed ha- bebit faciẽdũ Aduerſarius: q̃ diſpoſitio iam in ſe ſum- pta nõ debet manere, adueniente ſtra ad quã ee diſpoſitio

238 Obiicies 3°: ig hoc dat aliqua ratio ſubſtantialis exigendi accidẽtia illa, quã exigunt Aduerſarii: ſ hęc ratio nẽ ad rationẽ ſubſtantialẽ exigendi aliã ſtra ſubſtantialẽ, ſtra Corporeitatis. Nam negari nõ poteſt a Pertina-

UGR Biblioteca Universitaria

pabticu, qui ad hoc admittunt fras, ut quibus ab-
llecto accidens stant habita ab aliquo Corpore,
neat subq xadicę substaabę. Probat mior: aa xa-
lioę spiritualis; et ~~Corpo~~ sedfra spiritualis xadica-
xe negrub accidea Corporea: g. Mioxprob: sra-
dicaret accidca Corporea, dependeret amaa; dfra-
spiritualis n dependet amaa: g. Affirmat speciali
V) manos: sfra spiritualis xadicaret accidca Cor-
porea, medijs illis eet pexceptionis p x sensus; dfra
xa spiritualis n e pexceptionis p x sensus: g.

239 Ad argu-
ty nego mioxg, et mioxg probaonis. Ad probaongm.
ego maxg. Exeo, q aa xadicet, et exigat accidea C-
orporea, n infert, q dependeat amaa. Dependeret utique, sin posset naliter esse sine pxg dicti accidentib. Ceterq aa xalis naliter existere potest sine accidente aliquo Corporeo: q quambis exigat, et xadicet talia accidea, n ea, exigit ad sugee, sed adsu-
g infraongm, n ut ipsa existat, et ut existat unita Corpori. Cy aut posit aa xalis existere sine unione ad Corpus, indee, q posset existere sine accidentib, quib unice indiget prostatu unionis.

Ad-

220

2ª fixmaons nego maoxg. Lugbis fra maalis ℓ pexcep-
tuilis medijs accidentib', quz xadicat, quomig talis fra
exigu sibi prdicta accidea; al vero aa nsibe, d mag exi-
gut accidea Corporea. Sive exigu talia accidea, nt-
su, d ausi inmea. Nacdecaiusa acidea Corporea nsac-
cidea ag; Ag vero accidea fxg maalis: et id circs fran-
maalis dicit' alingibilis p fensus medijs quis accid-
entib'; secus vero aa xalis.

291 Objicis b: Sin dat fra Cor-
poreitatis, in Cadavere nul manes devidente, qu-
g maa 1ª; d hoc ab surdg: g. Nowprobat 1ª Sihoc-
dacet, reliquies Sanctorum mexerent cg cultg, q-
usaE idclib' prestat; g. Nas antenis: q ℓ olamaat
subalia fra n debet adoxari, ut cextus in Exme-
genexalis, ex Cadavere alicuius. Beah. = Probat
2ª: qª alit caro agni occisi n ponis cet caro agni, q-
ug cinexis exagno ibus reducte g. Unde sequexet, ag-
ning, caxng Comedi posse, indieb', inquib' ususc-
axng proxhibet.

291 Ad argug xeo rcesa mainr, sbogua-
v depaxhb' ejennialib' ocventu, negando q minog. De
esse avivenhi soly manet in Cadavere maa 1ª, deacci-
dentib' vero vivenhi nulla manent. 1ª probaon-

UGR Biblioteca Universitaria

dñi Jesu Xti, q.ª ad cultu religiosu nr̃ aquirit, fracxpoxeitatis, quæ omnino impedirent ingressum nr̃ cinexes Sanctoxu adoxandu, in ps̃ans procul dubiu nr̃ manducatiõ xpi vexi nr̃i exposcebat fractionem Corporis Xpi, et sola manducatiõ Sacramti Eucharistiæ, et sola

anſfxg Coxpoxeitaŕ inhoc: cy ipſi illg admitant
inomniviente.= Notainſupcx, g multaehige
oxy axguta xeloxquent inſua fxa Coxpoxeítahŕ:
ng eadg inpxo poxino, g gvidev apaxexe inaazu
xadicib accidea Coxpoxea, ub petat divexſg oxga
nizaong indivexſŕ paxnb' nag, th.a apaxdeń
gutaa xadicet fxg ſchoticg, gug Coxpoxeae, et ut
petat divexſg fxg Coxpoxeitaŕ indivexſŕ paxnb'
riag, Cg. oſſenexoo, th.a Nucuſque cauſg egi
m' Anńſchonſtaxy, nunc pexſong Schonſgin
duam.

Caput 233

Sentca Schonca defen
ditux.

233 Ad probandg fxg Coxpoxeitaŕ, deſexvire poſuntax
gutta nupex facta d xapxecendentg ſenteg, qugg
cambŕ dgxug ſoluong tent, equalg ſoluonŕog
dſexvant.= Pxgtexea poxobat: hoc e, et dicit genexa
hex; ſed n ect, ſin dat fxa Coxpoxeítatŕ: g dat P
xobat mox: ſin dat fxa Coxpoxeítatŕ, nulla poŕ
abſoluta hoc producit p' genexaong, t corpſohoo
n e genexalitg. Ra maoxo, q a tg aa, qugmaa
poxducunt p' Cxcaong. Probat mox: q a ſubſtaa-

UGR Biblioteca Universitaria

hoc substa absoluta absolutē genita; dñexū absolute genita, sinulla pars absoluta produat per genexaonē: g. Rō mōis: g ā tunc soly dicet modalū genita, sive genita, quoad partem modā

926 S Hoc argutū quale cumque illude, solū proba sxg corporeitatis in hoc. Sed aparentate debebit admitti in xeligūs vocenb° sicut acxas suponit alig sxg substaalē sibi sub ordinatg, infert V°, quod naa n abhorret subordinaonis sraxis: tolli q hoc obstaculū, ad admitendg infinitudis vocenb° sxg corporeitatis infert V° 2.°; q ā diversitas, quę xepert in V caxnę, et ossa, nexuos q, et xeligua partes hoc, provenit afxa corporeitatis. Cgg videam° eandē diversxg in V caxnę, et ossa, xeligua, quę partes B, xitoxū, inserxe debem°, cg similiū provenire afxa corporeitatis. Similiū invenietabilib° diversitas illa in V sripitę, et folia, in V floxes, et fructus afxa corporeitatis proveniet.

927 Objicies 1°

probaonē dis, quę Capite antecedenti statuim°. Ad hoc, male fieri reflexę illud argutū aprobabile tale sug opinionis desumptū xatiē: q ā quando reflexe

UGR Biblioteca Universitaria

xe tq̃imus, ãnes fatemur, ꝯ examinãdo ꝯtes
ee probabiles. Quando vero directe disputamus,
exexcite ostendimus, soluendo argũta, eã ecm-
agru roborãs. Adfrã distinguo ans: Doctrinalm
nsschonica reflexe probabilis e, nego; directe, s-
ub distinguo: apud schotistas, nego; apud Adversa-
rios, nego. Argũta profra Cadauerũ inny schon-
tes nouent: ꝯ respectu illius nsse urgea: ꝯ Seneca,
qui tales argutias nitit, directe probabiles nexe-
spectauerunt schotici.

928. Dfixmão intendit, frã Con-
portentatis inutiles ee; ut hoc sit Corpus depram-
anto substãs, inutiles portentea, ut hoc? et Cor-
pus organico, inutiles denique, ut caro, et ossa di-
pexans intse. Ixes ? tinct partes. O nusio prin-
ma, et 2ª, texta nego. Et alsye, q̃ caro, et ossa
unice difexant penes accidea. Rão: q̃ alit di-
uersa colecno accidey n̄ inferunt diuersã fraçu-
bstiaalz. Sm̃o exco, q̃ Adversarios decet, deduci,
q̃ nos intendim? caro, et ossa difexunt penes ac-
cidea diuersa ut ant̃ habita; d accidea diuersa
ut ant̃ habita inferunt diuersã frã substaalz: ꝯ.
Rão minoris: q̃ alit̃ nulla ces xão, qua prudent̃
afixmaxem, sfrã ognis distã ee afra lógnr. ☞

UGR Biblioteca Universitaria

¶ 49. Nec dícas, q. ãa xalis cfxa virtualiṽ multiplex, ideoq; exigit diversa accidẽtia inhærentia pluribus, ut docui, sic exigentia pluria esse. Nã parui dici posset, q. fxa ign, et ligni ẽ eadẽ specifica fxa, et virtualiṽ multiplex: et ob hanc causã admittit diversa accidẽtia ignis accidentia inhærentia materiæ.

¶ 50. Obijcies 2º instando: eadẽ ãa xalis exigit diversa fxa Corporeitatis in carne, et in osse; ergo potuit exigere diversa accidẽtia in carne, et in osse. Rã Cor. g. eadẽ in proportione vt int. ag. spirituales, et fxa Corporea, quæ inter se sunt ag, et accidẽtia Corporea. Si ergo ãa exigat diversa accidẽtia in carne, et osse, inutilis erit fxa Corporeitatis, quæ ea exigat: g. fxa Corporeitatis inutilis.

¶ 51. Reo, negando 1º enthymematis ejus probationem, negando maiorem subsumptij. Tantalsẽ, q. ãa exigat diversa accidẽtia, inutilis erit fxa Corporeitatis, ut eo ipso, q. ãa exigat talia diversitatis accidentia, utilis fit fxa Corporeitatis, imo et maxima. Nã non potest radicare ea accidentia, quæ non sunt proportionata accidentia Corporea non sunt proportionata, q. spiritus non potest proprietates Corporeas: q. non po-

UGR Biblioteca Universitaria

test aã xadicare accidea Corporea. Cuocco alium
de exigat talia accidea, indeꝯ, q̃ indiget aliqua
fra, quę sũ cloxy xadio. Alĩ darent accidea dian-
r habita sine principio cla xadicante.

952 Instabũ: aã
xalis, quambũ spiritualis potest xadicare frg Corpo-
reitatis; q̃ potest xadicare accidẽs Corporea. Nego
ans. Aã xadical pxĩe frg Corporeitatis. Radica-
re eo principij, et radicę unde pullulat aliud. Sic-
fra substaalis dicit xadix suaxy pxo, prietatis, q̃
abipsa oriunt, pullulant, et dimanant. Exaũlg
Corporeitatis nõ oxit ab aa, imo adipsg pxedit ab
paxciale subtis ax: q̃ nõ xadical ab aa. Pxel exea:o-
nis fra substaalis absoluta xadical, nõ xadical;
alqui fra Corporeitatis e fra substantialis abso-
luta; q̃ xadical, et nõ xadical. Maxcerlae, alĩ
as pxocedexem in infinitis, quxendo xadicęxa-
dicis, et post quis indexxogaxe, quxng sũ inhoxa-
dixo ax xalis?

953 Instabũ dexy: frg exigexe suas pxo-
prietates, e ẽ lax xadicaxe; d aa exigit oxga-
nizaons Corporeg; q̃ lg xadical. — Nolo; pxo-
baxe de voce. Dextur, quod nõ quibũ exigea soletdia

UGR Biblioteca Universitaria

xadicao. Maa l^a exigú frg, et n dicl xadicare frg; si-
milr frā exigá mag, quinllg dical xadícare. Sed
sloclú Adversaxiw nomine xadicaonio nl aliudin-
peligú, qugexigeg, nl moxabox: tunceng dicg, ag
xalg xadicare frg Corporeitatw, et accídea oxganica:
frg q. Corporeitatw xequíxn ad hoc, ut xadicet ac-
cídea; q ^p facíaa; d ad hoc ut sit pxincipiy, agao-
dímanent accídea oxganica: neque eng dimanent
ab aa tanqug apxíncípio.

959 Objicies 3°: idaxel frā Cor-
poxeítatis, hęc manexet no^p moxig hom; d hoce-
falsy: g. Pxobal mox: in moxte hom pxoducil n-
ova frā in maa: g n manet frā Corporeítatis. Pro-
bal anx: in moxte hom pxoducil aliquod novy-
ony; sed hoc fiexi nequit, nisi pxoducat aliqua
frā in maa: g. Pxobal maox: in moxte hom to-
xxumpil aliquod toty: g producil aliquod novy
toty. Coā fluí, sivexy e Axistiny e faty, genexao
niw e coxupno altexiw, et niw coxupno abe-
xiw e genexao.

955 Oxgel sit in cadavexen daxel nova-
frā, cauſa nalis opexaxel in malg; sed hoc ex-
xa i mung sensy Phoxy. g. Pxobal maox: ng-

UGR Biblioteca Universitaria

causa malo destruexet vivens, quy g nexaxet aliud co-
xpus g intendexet destruchons propt destruchonz g o-
pexaxet in maly.

256 Ad 1m quty nego mauz, etiam probaon-
o. Ad probaonz nego mauz, et probaonis cog. Ex-
nis Axistu duplicimodo intelligi potest. Vo, sive simp
ad aggenexaones, et corupciones corporu n vivenciu.
2o sic: corupcio, unius c3 generao, l prima, l 2a alte-
xius, l adequate, l inadequate distr. Quando separ-
at aa, a 2a generao, sive d sexuao corporis orga
nici, q3 e inadequate dstu a posito corupto, sed sec
a corpore vivente. Ad 2m nego mauz, quy urgeat
probao. Causa mortis n intendit directe corupcio-
nz vivens, d inxoduchonz suaz qualitatu quibusq;
busq; in conpatibilitate permanea; q n operat in-
maly. Ad ultimu, causa, qua extinguit ignz, nec
producuna frz carbonis: q autem ung frz substa-
tiale, et n inxoducit aliq: necidem dicit operatio-
maly: q ipsa n intendit directe expulsionz frz ig-
nis, d inxoduchonz qualitatu maxiaz.

257 Dicitur-
2o: si proprioxi ae ag dat inmaa fra substatiale
xproxeitati accidentis, et hoc dici negatur.

UGR Biblioteca Universitaria

Probat maor: aa superexcens substag ꝺ plebꝫ; ꝺ quo ꝺ superexcens substag ꝺ plebꝫ, nẽ ẽ substaa, t accidentiꝫ. Rõ maoꝛ: qª aa superexcens substag ꝺ plebꝫ, ꝺ maa substaalꝰ infratꝫ; ꝺ maa substaalꝰ infra taẽ substaa ꝺ plebꝫ. = Siargulꝫ loquaꝰ deaxalí, ꝙ nẽ hel: qª illa possꝫ existere naliꝰ separaba a maa: ꝫ nẽ accidens. = Siallꝫ loquaꝰ dexeligui animabº, xeo negando maoꝛ. Aꝺ probaõnꝫ distinguo maoꝛ aa superexcens substag ultimo ꝺ plebꝫ, nego; nẽ ultimo ꝺ plebꝫ, ꝺ cedo. Simulꝰ ꝺstingule mioꝛ. aa superexcens maa cy fra Coxpoxcitatiꝰ ꝺ plebꝫ agnidgẽ sed nẽ ita, ut ꝺ plexiuliexius nposẽ trahi in linea substag pª alig fꝛg, scilicet ovens.

258 Inlabꝰ.

Simulꝰ possémus dicere caloꝛꝫ nẽ eẽ accidens, sed substag, sed hoc eẽ absuxdum. Rõ maoxꝫ: qª calorad venꝰ substag ꝺ plebꝫ, sed nẽ ita ꝺ plebꝫ, ut nposẽ altexius ꝺ plebꝰ pª caloꝛꝫ. = Nego maoꝛ. Dspaxitas caloxis ab aa incostas, qª caloxẽ nplet mag inlinea substꝫ trau vexaa. Rõ ꝫ: qª id, qª xefutat xecalore eẽ Coxpus calidꝫ, qª ethy delinea acciõn. tali, id autꝫ qª xefutat esse eẽ Coxpus vivens, qª ethy delinea substaali; diqꝫ xax xaong hꝫ inrexuga

Phus os, cui corpus salit y occiduum tangat.

Tale; corpus vero vivens occidunt / subtrag.

959 Objt

cui Deus tribuat Axiste plurib⁹ inlocis. Ng T°M

etiam coelest. Deo — unquam: manifestyé, q d aagud

dg substaa corpus vero maa, huc vero, l ad q d

ē ambobus. Tndeinfert, q d aa vivenni n sup⁹

ponit alig frg substaal, alit n ee substaa, In

fert 2°, q d corpus vivenni n ē maa substaalt

infras, alias diminuté locutus fuisset Axistes

cy duos, Corpus vero maa. = Affirmat: quidg A-

xistes 2° degenerasse animaliy. Capit et n aut

n est facies nisi aag hetij, sed corupte equinoca dicit

facies, aut canis, perinde quasi lapidea, aut lig

nea fabrefacta.

960 Cohis auctoritatib⁹ facit infert,

Axistes n debuisse frg Corporeitatis. Sed eo ipso nec

Tralibg, nec probabilia judicij tulit. Tndeadpri

ng allegatis dico: q ea, quę Axistes dixit, ve-

rasquidg ff, sed n ideo negari debet frā Corpo-

reitatis, cuius mens ng sit. Lxima illatio

ab Adversario deducta, legitima n ē: ut ergo ad

sū substaa frā n requirit, quod nulla, precedat:

UGR Biblioteca Universitaria

substaa: q.ª proual dubo maa 1.ª precedibada
q. et tamq substaa c. Dicit q.ª 1.ª n ordine subc.
cessonis, sed dignitate. Similit peccat 2.ª illa:
q.ª quod Aristo dicat, Corpuree mag, nec, qne
q cs ee etiq aliquid amplius. Quod diminuto
quidm fuerit n negam, cq sateamur, nno.
uisse fxq Coxporeitatis. Similit xexe debent ds
oexsaxy: ng plexique eoipsis tenent, anworgis-
tq amaa, et fxa ee principiq Compositi: q de-
beni fatexi Aristq inhoc textu diminute loq.
uty ee, cq solq maq, et fxq nominauexit pxo d-
téruoxe alo, et unionis n mentionexit.

Q. 64 Ad auctorit.

atq dixmaonis xo, facis, et caxnq cbi sumi vulq-
axit pxo facie humana, equina, aut quo modo-
libet animata. In hoc sensu nomq facies, aut ca
xo n dicit univoce de vivente, et mortua: ng so-
lq petit pxo pxie vivenți: sicut nomq hoc n dicit
univoce de hoc oexo, et picto. At nomq caxo sim-
mat pxo paxte alis tradista abaa, univocye vi-
vonh, et mortuis. Quod oexo in hoc 2.º sensu usu-
xpaxi soleat, negari n potest: q.ª quando statuti
dicb pxohibent caxnes, intelignt caxnes ennoxe-
nq: q.ª n accidexet, si nomq equivocq ect: ng quo-

UGR Biblioteca Universitaria

oocyronꝫ absolutè proloqꝫ summ proobio propzie signabo: sicut analogꝫ protamo sxam analogato.

262 Objicies 6to: sxa Coxpoxeitatu pohiusdicendae maa, qug sxa: g. Probat an: 1o: g aẽ subꝫ xecipit ceprioꝫ ag. 2o: g aẽ indifexens, adtictuat hanc, illg speciꝫ, scilicet speciꝫ orientꝫ, aut emoxtug. 3o: g aẽ substaalis pxtechnicu. Quꝫ omnia pxoprietates ssmaꝫ, et nullatenus deveniexpossunt sxꝫ. Exgo sxa Coxpoxeitatis nẽ aliquid dicendaa.

263 Adargutꝫ xeo negando ans. Ad 1m probaonꝫ dico, quod ee subꝫ capax xecipiendi epxopxietas solius maꝫ 1s. At xatis xecipit eos actus spixituales, et nẽ maa. Apud multos quantitas xecipit accidea omnia posit, et quantitas maa nẽ. — Ad 2m probaonꝫ dico, longe aliꝫ ee indisxg maꝫ 1s, et indisxg sxꝫ Coxpoxeitatis. Maa 1a indifexens e adomnes sxas; sxa Coxpoxeitatu solꝫ e indifexens adag oiventꝫ, ladeus caxenꝫ. Maa 1a indifexens e adintuendg quantlibet speciꝫ, quꝫ cumq illa sit; sxa Coxpoxeitatu ponit maꝫ inxadexatg speciꝫ, v.g. Caxnis, autossis: et solꝫ xelinquit illg indisxꝫ, utsi

UGR Biblioteca Universitaria

caxoxiben: a3 emoxtua. Gndehuceo Capite
multy disdei fxā Coxporectatis amaapxima.

264 Nota probaons xco, q uodee substaalis perfectivi-
le, n probat, ee maq 13. Insentica probabili ad-
sruente subsisteq inpositivo, naa ipleta cadh-
uc perfectivilis inlinea subsistentis, et tamen
naa ipleta nec mexa maa l.a Humanita Ch-
isti Domini perfectivilise p.x personalibatq
Yexbi, et nec solamaa l.a Exgodav aliquid dist
q amaa l.a, q.d sit perfectivile ultexius p.x su-
peveniensq substaq. Quid mixq, q.d Corp-
istan: exsxa Coxporeitatis perfectivile, sit p.x aq
civendq?

265 Nota, quod sxa Coxporeitatis nec indi-
gxalis indivisibilis, sed pars sxq, quae inpedea-
tis distinguis apaxte sxq, quae in Capite. No-
ta preterea, quod partes predictq ss diversi-
peciei, acpxoinde evadit sxa heterogenea
xaosis diversa afxa caxnis, et sicdexeligus. Unde-
sxq Coxporeitatis sideraxe debetis adinstax agre-
gan multaxy sraxy, exquaxy collectione xesul-
tat adequata, et totalis sxa Coxporis. Adeymo-
dq, quosxa axtificialis Domus sruxgi exem-

UGR Biblioteca Universitaria

multiplicē fxā artificiali scilicet exfxā Col-
umnę exfxa muri, exfxa Sanus, Pavime-
ni, Ingnaoni, &ª, qę int se difexunt spe-
cie artificiali, et exillis omnib' ponit integra
et adequata domus.

966 Ad calcę pexuxxexe oportet
aliquas xaones, qę objici solent xra modyi-
ę defendi problematice, sive in utramque
partē duas opiniones opositas. Vª: Sntus npote-
stra sentirī duplicī Ixadictorio: q negatxa-
nabiliv defendexe duas opiniones opositas. Ra-
o eoę: q ª xaonabiliv n defendiv, nisi, q intus ju-
dicat oexu. = Reo, distinguendo am: intus ne-
quit asentirī simul duplicī Ixadictorio, ce-
do, seoxę, et divisę, nego. Expexea notyę, in-
ę nostrę exedexe hodie, q hexi negabat: sive-
q ª superexoeniunt nova argута, sive q ª eadę me-
lius, et clarius pexcipiunt.

967 2ª: quamb' posit introxe-
re ad axe opinionę ad pxesentę novi argуti, vel
arguti clarius pexcipiendam tamę potest, si hęc
circumstantia desit. Aliqui qui defendit problema-
tice, vel exactai opinionę sine arguto novo, aut cla-
rius pexcepto. = Reo, q intus in xeb' thopicis et-

UGR Biblioteca Universitaria

pxobabilib potest retractare sentg, sine noua
xaone, et quy clarius perapiat xaones antentes.
g. cy axguty pxobabile n cogat inty ad assensy,
sicut axguty euiden, sed anty aliciat, indeo q
pxo libito voluntatis potest hoo inty inclina-
re, inultxantibet partg, et aut assentiat, nunc hu-
ic opinioni nunc oppsite, pxout voluntas im-
pexauexit.

Q68 3a: Sive det, siven det fxa corpoxeita-
tis, nostxa sentea falsae; g. Pxobat ans: sive-
det sive n det fxa corpoxeitatis, falsye dixet-
n daxi; sed nostxa sentea defendit daxi, et n-
daxi: g. = Nego ans, et mioxg pxobationis. Non
defendim daxi, et n daxi fxg corpoxeitatis, g in-
pxobabile absurdy e. Sed modo defendim da-
xi modo defendim n daxi, nunqug pexo ulxe-
rius. Sicut quando hexes impexat sexuo, ut eat
Domus, et postea retractans impexiy illy xeuo-
cat, n dicit impexauisse famulo, q eat simul et
n eat; sicnos retractantes pxo libito opinionis, n
debem sensexi, q afixmamus, xg ee, simul, et n
ee.

Q69 9a: qui pxoble matice defendit, manifeste exxat:

UGR Biblioteca Universitaria

q. Lxobat ans: quisic defendit, q maducdoxia afix-
mat, licet indiocxsis instantib; q eoqui q maduct-
oxia afixmat, licet indiocxsis instantib; manu-
oxia afixmat, licet indiocxsis instantib; manu-
feste exxat: q. Nt aox cextae. Lxobat mioxing
si in uno instanti veritatg abingit sequit evid-
ent, q dinalio veritatg defexit, et exxa: q. Reo
dcendo, q gu modo ung, modoopositg sentog defe
nsit aliquando exxat: neque ex potest oexa/emp
dicexe si Inaxia dicit. Dices: cuxg unxamq opi-
nionz tuet sic ine exxoxe n potest defendexe ubxan
q? Reo; quando afixmat, exedit secxxa esse,
quando negabat; quando vexo negat; exedit/ecx-
xavisse, quando afixmabat. Nunqug itaq exe-
dit se exxaxe, sed exxavisse. Rocab/unxdyne: idge-
ny accidit, ex, qui xe melius pensata, xetxactato-
pinionz, ut multi fecexunt gxavissimi Doctoxes.

Q7o Hisomnib argutis abit xexu posset, q qui pxob-
lematice defendit, n tg afixmat dixedas d 6, qui-
as tuet, quq hanc xeflexq d 6; utxaqueopinio
probabiliter, et defendi potest. At d aqua xeiopte-
nsionz nunc unius partis, nunc alterius can-
sionz q agit. Hec prodificultate nimiy in Schola
throcexsa dicta sufficiant. Vos, prout placuexit

UGR Biblioteca Universitaria

ulxanlibeb defendite: et dxa Schotesg Annscho-
nistg agite, et dxa hunc Scholestę exitis. Sic in-
genių exercebitis utrinsq assueby pugnare, qui
finis erit hi fuit huius problematis inuenti-
endi.

Caput 26ȳ

De unione.

271 Vnio dr mutuū definiri solet nexus extremo-
xy. Abaliquib° pte, xao txalw, qua plura fiunt
unu: g ad unionę naxus requirit pluralitatem extre-
moxy, nil eryȝ sibi ipsi unity dicit: et exanus
ne naxus refellat dpositū, sive unitas dpositho-
ris. Vnio dividit ineſſentialę, et integralę. Essen-
alis nectit extrema permodyachus, et pos sive-
ubi, et fxg: ita ut extrema uniōis maneant
penetrata, unyque illoxy perficiat, dpleat, et-
denominet alterȳ. Integralis nectit extrema ple-
ta, et adequata sine penetxatione illoxy, et quȝ,
unu perficiat alterȳ permodyachus. 1° modo ad
unit Corpora, et quȝ bus fxa, sive substantialis ſ-
ve accidentalis fugmaȝ. 2° modo unit brachi-
ȳ humero, Caput collo, pedibȝ &a.

272 Daxiura

ong en xexy naa, cexliure, quq, ut disputaxi
debeat. Ng danv xes unitg: g dar xao illa fxali,
pexgug unitg ll, et dicunv, sed hanc vocam
unuorg: g. Ano negaxi n potest, ag eo pexia
m, inquolibet Hinuo paxies ee unitas, et
accidea inhexexe substag, fides quenos de-
eat, humanitatg Christi Domini unitg
ee Verbo Divino.

973 Cetexy utxy unus entit
assit distea ab extxemis, qug pexisg unu-
unt, adhuc sublitee inv Autores, negan-
hib' pauci, afirmantib' q plexiq. Utvei
simaopinio afiman unuorg ab extxemi-
distinguu eficacil pxabet, habetis argutag-
ug dedim, dg desiu modalib' agexem. La-
xelegite: neque enj opexepxecag exit, gadm-
ultoties influchioxexe petexe. Sibig inve-
nietis soluorg argutorg, qug insentegistg
oponi posent.

974 Rogabis, quotuplex sit unio
inuno quoque dispositio? Aliqui voluerunt
duas dari unones, quarg altexg vocabant
naalizahong, altexgucxo infraciong, seu
fxalizaong.

UGR Biblioteca Universitaria

Alterae exercitiq; quo mad recipit, alte
raes exciny; quo fra instrad. Alterq; vero
rejicit duplex hec vinc: diuersity, con
dyne contrarietatis ee maalizaony, et instraho
ny; sive exercitiny mdy, et exercitiy fry,
quo

275

fra 26°: unica unio dat in uno quo spo
sito. Primo probat vulgaxi axgmo. ni
multiplicandy entitates. 3ª. = Secobat 2°:
Quo fra influit mag, et q° mad influit
fra, e xx unq, et ideq; q unio fxq ad mag, et
unio mag ad fxq, e qadq xx unio. = 3. fixmat
Spaxitatib: ex exercitiy, quo causa agit, ex
exercitiy quo effectus agit, e eadq xx actio. Ac
tualitas, quaintus intelligit, et actualitas,
qua aby intelligit, e qadq xx intellio. Simili
de voluntate seu excente exq aby amaty,
autodio habity, et demille alijs: q ex exercitiy
q, quo recipit fxq, et exercitiy fxj, quo
dit armaa, e idq xx exercitiy; sic cca
nio.

Objicies 1°: duo paxtes diuini ne
se unixi per unicq unionq

nec naa, et fra. Probat ans: ad unu nec
quil recipi indub' extremu pertenebras;
sed duq partes Itinii ∫∫ extrema pertenebra-
ta: ad unu nequit recipi indub' partib'
Itinii: duq partes Itinii nequeunt inf/cum
ire pertinicq unuq. Rao maoris: q alit talis
unu vilocaret, q nalit inpossibilee.

977 Adaxiutyx.

eo, onuso antenti, negando eog Probaones
ressponsionem indigent, qd probent, q non-
omitim. Dispartitas qit int unoq ninu-
uaonis, et unoq infraconis exuit eoipsa
Ad vexaxy xaone. Sinuo duaq partiq ni-
xin. eet unica, sequeret ee vilocatq, ut Ad-
vexaxius probat, sicuts unu int mag, et
fxg, unica/u, tale ab/uxdq pertinexqu, ut
idq Ad vexaxius negaxe pot/s: q ∫ufficien-
dispartitas int cedit int unoq, infxaionis,
et unoq Itinuaonis addeat, primq ee unica
2.9 vexo duplicq.

978 Rexi pot/s 2°, negando ar
probaoq dcso integro /clogo nego co
deducq. Nulla apaxeb inplicao i
nio Itinuativa inunotanq ex

UGR Biblioteca Universitaria

gabis itexg, an unió mag, et fxg ẽ/istat in/olape-
netxaone utriu/q; ℞eo, penetxaong naxióxe-
quiái, ied inea n ẽ/istexe uniong. ℞ao 1ª: g ne-
quit uniri, maa, quge Gxariatg, ag fxa exi/-
tente ℞omg, ut ex/epatet. ℞ao 2ª: g a/ióla-
penetxaw ect unco, Deus diceret ℞icáce uni-
bus ag xeb' omnib' Coxpoxeis, quibus ag intin-
mo penetxatuei. Dices: quidg amplius eiu-
mo pxg penetxaong? ℞eo: e modus quidg in-
municaonis fxg ad mag, vicujus subng afcit,
et xe/ultat ẽpo/itg.

9,86 ℞ogabis adhuc, quodng /it /ub-
ng unionis? ℞de, anmaa, anfxa, anutxumq; ℞-
eo, unionq xecipitg in maa, quginfxa, eaq; de-
nominaxe unitas. ℞ao: g atg maa, quginfxa
pxopoxcionatg, ut unionq xecipiant: ag utxad-
fú, equg capax denominaonis poxe/tilg ab unú,
one, et utxaque hcat unionq /ibi intime pene-
xatg, necaliquidob/tet, quominus amo enu-
mag xecipiat. At liquí addunt hoc di/crimen
ẽ mag, et fxg: quod fxa ẽ /ubng mexg xecep-
tónis, maa vexo enig /ubstentaonis xe/pectu-

UGR Biblioteca Universitaria

unionis. Sed aut unio educit epoa mag n vero
e poa fg. Placet hic opinandi modus: quip-
xe sexus vere inunione Corporis, et ag xalis,
qui proc. dubio n educit epoa ag, sed epoa Cor-
poris, sive mag.

9.87 Rogabis denique, an unio hu-
mana maalis sit, an spiritualis? Rao dubi-
tandi: q aut videt debere ee maalis, cum mo-
dus mag; videt etiam debere ee spiritualis, a-
gens et modus ag, qui spiritualis. Reo, uni-
ons inter Corpus, et ag ee maalis. Rave: q ta-
lis unio producit ab agente nali exeato: q p-
roducit per educionem: q epoa mag exuit. At-
qui epoa mag n potest educi aliquid spi-
rituale: q talis unio spiritualis nec.

9.88 Dices: m-
odus rei spiritualis nequit ee maalis, sed unio huma-
nae modus rei spiritualis, scilicet ag xalis: q nequit
ee maalis. Rao maoris: quia fra maalis ne-
quit afficere ag spiritualem: alias daret Dmunicavi-
nt Corpus, et spiritui. = Reo 1° absolute negando
maiorem cum sua probatione. 2° Corpus, et spiritui da-
ret Dmunicas infravonis, ut patet in aa spiritua-

UGR Biblioteca Universitaria

ti infxante mag. Quidg mixg, qd modus ma-
alis aficiat xg in maalg, fixe in maalis aficit, et
infxat xg maalg? — Ad distinguo maxg: modus,
quitanlg fit xei fpiritualis, nequit ee maalis,
xedo; modus xei fpiritualis, quicnig fit modus
xei maalis, nequit ee maalis, neg. Siuniohu-
mana ect modus folius ag, utique ect immo-
texia alis; ag vero fit etig modus mag, ecugu-
fpoa educiv, maalis debet ee.

Caput 27g

Utrg dpositg distinguat a fuiis partibus.

989 Partes dpositi fumi possunt, l collective, l di-
visive. Divisive fumuntv, quando pxaty dit
de singulis; collective, quando pxaty dit de om-
nib⁹ simul sumptis, et singulis devenire n potest.
Explicat in his duab⁹ ppbus: omnes partes d-
positi sunt inadequate: omnes partes dpositi
xei. Secunda ty omnes partes sumit divisive,
qa ee idg, ad icexe: et maa e inadequata, et fxa e
inadequata, Ba. In 2a collective sumit: neq e-
ny potest dici, maa e txis, fxa e ixei, Ba; sed ag

negatiy exmaa, fra, et unione, etres.

99o Nondisputa/ an Ipostiy distinguat/ a/ui parnb' divisive sumptis sucessiue, sexsim: exty eyé distingu/ inadequate amaa, inadequate afra, et inadequate a bunione: ga bomnib' inadequate distinguit/ sic singuly sumanr, et insensibiliter. Solummodo disputat/ an Ipostiy distinguat/ ab omnib' parnb' collective sumptis? Affirmant/ Thomistg sequaci subtily Iuy Doctorg, et hoc, q' vocam' Ipostiy, dicunt ee aliud a collectione mag, frg, et unionis.

991 Cyoposita/ entea in celexi Scholis Immi/ Tri nostra) Ipostiy nullomodo distinguit/ a/ui parnb' collective sumptis. Sxobat: oby hany vocy maa, fra, et unio exx Ipostiy: g oby talty vocy n' distinguit/ xx a Ipostio, seu tow; d oby hany vocy ss paxtes omnes Collective sumptg: g paxtes Collective sumptg n' distinguunt xx alrotio. Omnia funt, si probem' primy ans. Sxobat: oby tlany vocy n'e xx simplex: g e xx Ipostiy. Sxobans: oby tlany vocy n'e unica entitas, et pluxes entitates unitg; et q' n'e unica entitas, et pluxes-

UGR Biblioteca Universitaria

entitates unius, nec aliquid ex simplex, ut ei videtur.

992 Aliv: si ponitur aliquid ex distis accollectione partis, illud ens distum, licet simplex, dicitur ponitur, sed neutiquam potest dici pars. Probatur 1a pars: nulla res: ponitur habet ex partibus; sed, quod habet ex partibus non potest dici simplex: quilibet, ergo nihil: ponitur non potest dici simplex. Probatur 2a pars: nulla ponitur distinguitur a suis partibus entitas, quae non habet partes in sua esse; ens entitas, quae non habet partes in sua esse non habet positas: ergo nullo modo res: quia res non habent in sua esse aliquo distinguitur unde: positis distinguitur a partibus partes non habent in sua esse. Minor: quia entitas non dicit positas per hoc quod aliquid abipsa dicitur habet partes; sed per hoc, quod sua ipsius esse partes habet: nequeunt Angelus dicit positis, quod hoc habet partes; dicet aliquis positus, ipsa Angeli esse partes habet.

993 Probatur aliv: si totalitas distinguetur a partibus simul sumptis, uniret ipsis partibus; in si ponitur facit positionis cum partibus, ac proinde ipsa totalitas esset pars. Et praeterea ex totalitate

UGR Biblioteca Universitaria

lla, et paxiẽ xe fabt abri alia totalitas dista, deg
ua fiet idẽ axguty, et sic in infinity. Si ẽ: g pax
es nullomodo pertinent ad tony. Quan pertinent
p' identitatẽ, cy distinguank omnino ab illo, nec
exirent p' unionẽ, cy illi ñ unirent.

Ddo

Obiciẽs V°:
Axistu diuidi substag in mag, fxa, et ẽ postiy: g ẽ po-
sity aliquid distyamca, et fxa. Bao cũg: g membra
diuidentia debent inf/ edistingui, et ẽ fxa poni, nec
uny potest includere alteri. — Dfixmaũ: idẽ Phuaũ,
sex n/ sui ixia, d semel sex: g partes, quy ẽ ponunta-
tiquod tony distinguunt ab ipso toto ex ipsi xe/ultan-
te. — Dfixmaũ 2°: idẽ Axistes docet silabg Ba, n ee B,
et A, sed Ba; atquitota collecta partiy ẽ ponen-
ty taig silabg ss B, et A: g ea distinguit a collecti-
one omniy suay partiy.

Ddd

A axguty xeo, diuisõng
pxdicto n ee xigoro: g pxopt xaong alaig ab Ad-
ex/axio, /silicet, g' uny membry includit xeli-
gradio. Si dicas, xe ponẽng istg nimiy dexoga-
xe Axisti, xeo, eundẽ thy sepeuti diuone quan-
n' inlinea superficy, et corpus: cy manifeste ẽ n-
membry includat pximy, et ẽ includat t ẽ, et 2 ẽ.

UGR Biblioteca Universitaria

Autoritatem ffixmaong, libris Schotistis nocent
qui aserunt, tory p^x aggregaong n distinguia-
paxtib^o collective sumptis apposity tang exa-
utoritatib^o ioinct, cy postho litteralis silabg.
Ba sit toty p^x aggregaong.

Dixerte gneo ad 92
fixmaong, q^d ut vistria faciant sex, requiri-
V moxalis unus: alit n exiunt semel sex, redo-
vistria. Non alit ac maa, et fxa sin uniant, n
exunt 2 posity, t. tanty maa, et fxa. = Simili-
endye ad 2.9 ffixmaong: ut litterg B, et A sint sd-
aba B requirit, q^d uniant, sive inore, sive inc-
haxta. Cy Axistes tanty assignaxet principia absp-
luta cuiuslibet totius, et n aggxeb deprincipiis mo-
dalis sive unione, facile advextebat, prg vl paxtes
aliquid adhuc desiderarit, ut daxet 2 posity. Sed si-
unong int paxtes numexaviset, neq aliquid dixe-
set, toty ee aliquid ajus paxtib^o distg.

Objicies 2°
97 de 2 posito, et desuis paxtib^o vexificant pxadxa-
dictoria g 2 posity e aliquid distg a suis paxtib^o.
Probat ant: del posito vexificat e tiny; de paxti-
b^o vexificat ff pluxes: del posito dicit, n^o simplex;
de paxtib^o dicit, ff simplices: 2 posity e adequaty;

UGR Biblioteca Universitaria

partes ∫ inadequate: partes ∫ unite, ꝫ posityn ẽ uni-
ty: partes ∫ causa intrin ẽca ꝫ poſtã; ꝫ posityn ẽca-
uſa intrinſeca ꝫ poſtã. Alia pxata vos facile inve-
nietis, quib' hocarguty amplificetis: g̃ de ꝫ posito,
et ſuis partib' verificant' pxala ꝫ txadictoria.

Hoc

ehg arguty reloxquexi' potest; quoad aliquaint-
oto p' agregatorg. = In ſuper excon ſoly probat, to-
ng diſtingu a partib' collective ſumptis, ut Adve-
rſarius intendit, redetg partes colective ſump-
tas, ſive collectorg partiz diſtingu apartib' in-
g collecto ẽ una, partes ∫ pluxes, ℔. = Dixe-
te diſtingo ans: de ꝫ posito, et de ſuis partib' colle-
tive ſumptis verificant' pxala ꝫ txadictoria, nego;
de ꝫ posito, et de ſuis partib' divi ſive ſumptis, ꝫcedo.
Partes collective ſumptg ſunty, nꝫ ſimplexꝫ a-
dequaty, et xeligia omnia pxala, quꝫ debito
cy veritate dicunt'.

Simſexas ꝫ posity cy partib' co-
llective ſumptis, inveniet ꝫ omnino verifica-
xi deuixi, q. De ꝫ posito verificat' ee ꝑ pluxes part-
es, et n̄ pluxa ꝫ posita, ee unicg ꝫ posity, red n̄ u-
nicg partg, verificat' ee uny adequaty, et pluxa
inadequata. ſ ꝫ omnino verificat' de collectione-

UGR Biblioteca Universitaria

paxiꝰ. Paxes ſſ pluxes, rẽ paxes, dñ ſſ pluxas-
positas ſſ pluxa inadequata, dr̃ ſſ pluxa adequata
Nullꝰ ꝙ diſcurſꝰ inveniet inVtorꝰ, et paxes collec-
tive ſumptas.

Objicies 3°: Ingenexaõne hoīs, aliqđ
ab ſoluꝰ genexat; dñ mat 1ª, neq; aũ xadit ꝙ
in hoc dat aliquid abſoluꝰ diſtꝰ amaa, etaa. At
qui hoc abſoluꝰ nil aliud ee poteſt, quꝰ totalitas
reſultans, expaxtibꝰ ꝙ. Ra maxis: qª ingene-
xaõne hoīs genexat hoc, qđ aliquid abſoluꝰ, ut
negaxi n̄ poteſt. Rnoxcextae, et coaſſluit. Muõx
vero ſubſumpta probat: ꝙ ª pxꝰ mag, etag ſola-
xe tat unio, quꝰ nẽ aliquid abſoluꝰ, ſed modale.

Reo 1° inſentca fxꝰ Coxporeitatis, ſcedendo inte-
gxꝰ ſilogꝰ, et negando muxꝰ ſubſumꝰ, quꝰ adm
tam ª totalitatꝰ duꝰ apaxtibꝰ; inhoc dat aliquđ
abſoluꝰ, ꝙđ genexet, ſalicet Coxporeitatis fxa, quꝰ
abſolutae. ± Reo 2° inopoſita ſentea diſtinguendo-
maꝰ: Ingenexaõne hoīs aliquđ abſoluꝰ gene-
xat tanquꝰ tuus fxalis achonis genexatꝰ, neꝰ;
tanquꝰ tuus denominativus achonis genexat-
vꝰ ſcedo; ingenexaõne totius aliqua paxs fxaliꝰ

UGR Biblioteca Universitaria

genexaV, et hinc tolly duV genexaxi. Quando genexaV
ugnis, nõ fit maa, sed fxa, et tang dicV ugnis flexiun-
det xus fxaliV genexaonis ẽ pars illa, quæ producit;
fxus vero denominativus etoiz, q^d exilla parte,
et ecsexis xesultat. Sthoc itaque fxus denominativo
es genexaonis ẽ quid absoluty; scilicet ipsehoo; fxus
aut; fxalis nõ ẽ quid absoluty, q^a solaunio genexaV.

502 Objicies Q°: Sitoly nõ distinguexet acollectione suaxum-
axtiz ⁊ posity substaale nõ ect uny p^x se, necdisexet a-
toto p^x agxegaonz: q. Probat ans: Sitoly nõ distingu-
exet acollectione suaxy partiz, ⁊ posity substaale ecs
fxaliV pluxa; d q^d ẽ fxaliV pluxa, nõ ẽ uny p^x se ig. Ra-
o maoxis: q^a ⁊ posity ecs fxaliV maa, fxa, et unio.
Negodns. Ad probaonz distinguo maoxz: Sitoly nõ
distinguexet ex suis partib, ⁊ posity substaale ecs fxa-
liV pluxa unita inV se infxative, ⁊ cedo; pluxa unita
inV se infxative, ncg. SimiliV distinguendaẽm-
ox. Disfxa uniusp^x se abuno p^x agxegaonz nõ stat
naxio inco, quod uny p^x agxegaonz sit fxaliV plu-
xa, et uny p^x se nõ sit fxaliV pluxa. Nguny pexse po-
test cẽ, ⁊ simplex, ⁊, ⁊ posity. Sitit simplex, nõ exit
fxaliV pluxa; sed exit fxaliV pluxa, sisit ⁊ posity. Un-
de disfxa

UGR Biblioteca Universitaria

unius pexse, ab uno pr agxegaons, latineo, a dunypexse, lrē pluxa, le pluxa, qus unūunt pexmodye actus, et pos exprimaxia institione nas; unyvexo pr xgxegaons temp rē pluxa, qus exprimaxia institione nas nt unūunt pr mody actus, et pos.

503 Objicies denique: omnis causa xx distinguit ab effectu; & partes collectivē sumptis ff causa totius: ḡ partes collectivē sumptis ff distinguunt ab effectu.

Rāo nōxis: qa nihil sibi ipsi dat

ce. Rāo nōxis: qa ex collectione omnium partium resultat, et oxit ad posity. — Nego nōxs, et ejus probationē. Ad posity xesultat ex singulis partib, & ex omnib collectivē sumptis nō dicit xesultare: imo toty est xalt prxdicta collectio omnium partiy. Hec doctrina fusius patebit exdicendis statj questione sequenti.

Caput 28y

Utrum dē causa intrinseca adequata ad positi?

504 Sic ex ff videtur exeo nag, fxg, et unionis, unaquaeq; causa ad positi, sive principij, ut olj statuit. Est ergo unaquisque earū causa inadequata. Rāo ei qa unaquisque indiget ad ortū reliquarum, ut ad posi-

UGR Biblioteca Universitaria

ly ponat in rem ~~naa~~. Dubitat modo, an det caus-
sa intrinseca adequata d positi? Rao dubitandi:
q ex omnib causis partialib resultat una causa
totalis: g ex maa, fra, et unione, qug ff causs partis
alis, resultabit totalis causa d positi. d tra hanc ra-
ong militat hgc rao: maa, fra, et unio simul sum-
mptg n distinguunt ad posito, ut nup dixim, red.
q d n distinguut ad posito n tc causa d positg: g pxs
dictg partes simul sumptg n ff causa d positi. g.

Sit

3o3 nc: n dat causa intrinseca adequata d positi. Probatio
omnis causa debet aliquomodo distingui ab effectu;
sed causa intrinseca adequata nullomodo distin-
guitur ab effectu: g n dat. Rao mra: quia si daret, n
maxime cet collecto partig, qug ad posito nullom-
odo distinguit, ut diximus. Probatg maor: omnis cau-
sa debet dicere aliqug proximitatg respectu effectus; d
nul dicit proximitatg respectu sui ipsius: g. ~~=~~ d prima:
Si causa intrinseca posset identificari adequate cu
effectu, xcte diceremus Pxy ee causg Pxi, Paulg Pa-
uli, et quanlibet xg causg sui; sed hoc d tra d mun-
laquendi modu, et d tra d mung Phoxy d censu-
3o6 Objcies 1o: dant plures causg inadequatg intrin-

UGR Biblioteca Universitaria

ecce 1 po/ th: q̃ dat aliqua causa adæquatam
trinseca. Ratio dr: q̃ omnia inadequata collective sumpta faciunt unu adequatu. Hoc
patet innumeris partialib' ng exomnib' membris humanis, quæ ſſ inadequate corpus resultat unus corpus adequatus. Expluríb'
domib' resultat Civitas, expluríb' Militib'
exercitus, expluríb' Navib' classis, et sic de
sexentio alijs.

[50] Redoxque 1 æquatu, et inferior q̃ expluríb' partib' resultabit una pars adequata:
q̃ exduab' medietatib' resultabit una medietas
adequata: q̃ expluríb' navib' resultabú una Navis adequata, et expluríb' granis unus granus
dequatu, et sic demille alijs. — Directe xeo, 1 cesonenti, negando cog. Probatur distinguo: omnia inadequata collective sumpta faciunt unu adequatum
nullius nominis, et rationis, negi 1 gratis, 1 divers' nominis, et rationis, 1 cedo. Omnes causæ intrinsecæ inadequate faciunt unu adequatu, redñ unu causatu adequatu. Ratio q̃ quando nomen, q̃ tribuit parti
signat, et sonat ipsum inadequatum, 1 ex ea ñ potest
in 1 posito, resolvto adequato. Sic sentit ista nomina, pars, medietas, inadequatio, &c. Similiter vero

UGR Biblioteca Universitaria

mg causa intrinseca, qua ex sua quidditate est pars, ut potest, exquo fiat ? posity.

308 Instabit: ex pluribus entibus causis efficientibus inadequatis, et partialibus, resultat causa efficiens adequata, et totalis: g ex pluribus causa intrinsecis partialibus resultat causa intrinseca totalis, et adequata. = ? firmat: inadequatio via, et ordinato ad adequationem: g implicat aliqua inadequata, q non posit fieri adequata p ? forthy alterius inadequati: g causa intrinseca inadequata potest ? plexi, et fieri adequata p ? forthy alterius causg inadequatg.

309 Adinstag xeo negando cog. Disparitas vel exdoctrina nunc attentis. Hoc nomg causa extrinseca r̃ sonat inadequationem: unde ecausa extrinseca sit inadequata, quang: unde ecausa extrinseca sit inadequata, quang: o adequat p ? forthy alterius, potest xe in exe nomg causg. Causa autg intrinseca, ut dixim, sonat inadequationg: Unde quando adequat p ? forthy alterius, amittit, nomg causg. Hoc videre in paxie, qug si adequat, nomg paxtim amittit. = Adfixmationg dico entimemate, neg. 2g cog. Omne inadequate potest adequari, et fieri adequate: hinc infert, g causa intrinseca inadequata potest fieri aliquid ade-

UGR Biblioteca Universitaria

quaby, sed nq̃ pot ficri causa adequata. Sicut pars
potest adequari, sed npotest fieri pras adequata.

Sto Obiet.
es 2°: 3 posity c̃ effectus adequatc̃ intrinsecc̃ causatus:
g̃ dat aliqua causa intrinsecaadequata dtius. Ras
Cog: qa effectus sic, t sic causato correspondet causa sic,
t sic causans. = Axqui hugus proloxa quidg o di-
ficultas, sed xetoxcionib̃ patet, cg n̄ cc solidg. Retor
queo: toty c̃ adequatc̃ 3posity: g̃ dat aliquid adequatc̃
3ponens, qd exotxis inplicat: ng 3ponexe c̃ aliquid po
nexe simul cy alio, qb idg c̃, accepartg. Similvto
ty c̃ adequate dtituly: g̃ dat aliquid adequatc̃ dtituens,
qd simulv inplicat: g a dtituexe c̃ simul cy alio stat-
uexe xg aligug, qd dig dicat xaong partis.

Sto Reo adxqu-
ty distinguendo ans: 3 posity c̃ adequatc̃ intrinsecc̃ cor-
u/aty adequaone effectus, dcdo, adequaone causg re-
go. Explicat: 3 posity illac intrinsecc causaty, ut toty i-
llud causaty/is: et hoc̃ causans adequatc̃ adequaon-
effectus. Rthoc̃ xequirit, qd dct aligua causa adeq-
uata, et pluxes inadequatc̃: 3 deone adequatc̃ cau-
saty adequaone causg: g a nil dat distry adposito, qd
illud adequate causet: ng si aliquid daxet, maxime-

UGR Biblioteca Universitaria

ect collectio partis; hec autē ad posito, nec inadequa-
te dispingui. Ad 2am pbatiō nego absolute p-
pō. Ng effectū passiue causabo nō correspondet ca
usa passiue causans, sed actiue. Cauſa, et effectus co-
respondent denominatione correlatiōe, nō exce-
dūt. Causa intrinseca excedit dpositū; sicut pars
adtum; Vnde licet dposito deueniat adequate tanqz
effectui; causa tamē nō deuenit adequate huic causē.

3ū Obijcies 3°. illa causa adequata, quę causat effectū,
et pōt ipsa nulla alia causa causat; sed omnis p-
ars dpositi causat intrinsece dpositū, et pōt omnis p-
artis nulla alia causa illud causat: ḡ omnis pars d-
positi ē causa intrinseca adequata dpositi. Dolo-
sus sophisma ludit in ambigua suppositione tm om-
nis. Hec uox potest suppositionis collectiuę, distrib-
utiuę, ut ex summulis notū. Sīg in maiore syllogi-
smi ly omnis, et ly omnis distributiue supanat,
nempe pro singulis partib' uera erit prima pars
minoris, 2ª quę falsa: fiet ergō hunc sensus: Nec-
ars causat, et illa causat, et illa, &ª, et nil distū,
ab hac parte causat, nil distū ab illa parte causat,
&ª. Sicuti ly omnis, et ly omnis supponant collectiue

mõxe doexo fallacexit q.uoad 1ª paxs, et quoad 2ª ve-
xa: xeoBet ery hunc /en/y, collectõ omnig paxtigca-
us, zetpxgr hanc collectõng nil cau/at.

513 Objcies 2º:
maa, fxa, etunio ∫ cau/a d positi inlxin/eca; vedr
inadequata: g adequata. Mox concac, q a pxgvea-
i nulla alia cau/a d positi daV. Pxobat maox: maa,
fxa, etunio ∫ collectõ cau/g maalis, et fxalis; ved-
colectõ cau/g maalis, et fxalis cau/at: g. Pxobat
mõx: collectõ cau/g maalis, et fxalis cau/at ma-
alV, et fxalis: g cau/at. = Retoxquat axguty: maa,
fxa, etunio ∫ paxs d positi; vedr inadequata: g ade-
quata. Mox eadg xaone pxobat, acmox Adverſa-
xy. Pxobat maox: maa, fxa, etunio collectio pax-
tis maalis, et fxalis; sed collectio paxtis maalis, et fxa-
lis e paxs, sive d ponit: g. Pxobat mõx: collectio pa-
xtis maalis, et fxalis d ponit maalV, et d ponit fxa-
lV: g d ponit, sive e paxs.

519 Directexeo dceſa maoxide-
maa, fxa, etunione divi/ioe/umptis, enegata
demaa, fxa, et unione collectioe/umptis. Ad pxoba-
ong nego miog, et ans pxobaonis. Collectõ caug
maalis, et fxalis, neque cau/at maalV, nequca-

UGR Biblioteca Universitaria

/at/xaliV: /icut collectõpaxtis maliis, et/xalis neq;
/ponit maliV, neque /ponit/xaliV, vedè ip/axes /posita. Sunt quidq denominationes, quip/axes /istunt impositivo, paxis innegativo. /nhis manente positivo amittit denominatio p^x defectu negativi. Et alise denominatio paxtis, quis /istit neo, q^o /it aliquid /positi, et pxq texeant/rs tohq /positq. Quandoq^ cessit aliquid /positi, nexit pax, /i /it tohq /positq propt defectu illius negativi. Sq accidit causis intrinsecce, quis essentialiV è pax.

343 Quia/q objectum-
cula omittim, q^a /ophi/mata //, et facile exdicitise-
rodarit. Ethec //, quip/xo proximis xexy Exponeaxy/xi
ncipys enucleanda /uexe. Nunc adextrinseca xexy
principia, /ive causas /ermonq docetim, intilequi-
sq opus, quod bonis auspiciis aggxediam.^x

UGR Biblioteca Universitaria

Index Quæstionũ, quæ in hoc Primo Libro ventilantur.

Quid sit Corpus ——— P°. 1.

Cartesij sententia de recepta Corporis ——— 13

An Corpora sint simplicia, an posita ——— 37

Judicij Atomistarũ, et Corpusculariũ circa conceptũ Corporis ——— 55

Systema mundi ex corpusculis heterogeneis ——— 70

Dogma Spagiricũ ——— 75

Aristotelis sententia. ——— 78.

Fundamenta novæ Phis. ——— 95

Fundamenta Aristotelica ——— 106

Sententia nostra ——— 139

Impugnatio Septenariæ Antiperistaticorũ ——— 191

Principia Corporis instauratoris ——— 137

Utrum maasse vel principiũ intrinsecũ ——— 160

Utrum sit vel principiũ intrinsecũ ——— 166

Utrum unio sit principiũ Corporũ ——— 176

De principijs Corporis incipientis ——— 189

De privatione vel ——— 196

Utrum mas heat actũ Methaphy ——— 214

An mas heat actũ entitatiũ ——— 216

UGR Biblioteca Universitaria

Anmaa existal joexcoistcaz pxig ——— 219
Quidsdi lubtig ——— 230
Anpoa receptiva fxaxy identificel ey maa, ansu
aliquid disty abipsa. ——— 232

Anpoa receptiva

Lº 1 Omnes res, quæ cunq; fiunt, habent causq; sui: implicat enim ens productu aremine productu. Sed sca uparuniversq; expectem, omne, quicquid provenit, la naa, labaxie. Solignu vides, opus e naq, simenq, opus e axis: si vocq audis, opus e naq, si stat uq, opus e axis. Stagne naa, etaxis ſſ velut quidq cuniq exalet causq, undeomnia proveniunt: imo potius omnis causa extrinseca, le naa, laxis. Sdeoh ic denaa, et axis dissendy e.

2 Operaonaq inaliq uib' diversis eq operaonib' axis; in multis etiq differt. Naa operat certa methodo, et raone, legib' que prescriptis, quas nunquq transgredit. Simi liter axis certq methody, operq que raonis sexa. Naa operat expresposita naa. Similiter axis maq agendoq prespuponit. Naa ponit fras, exquib, et presposita naa disrugat ens dispositu. Axis simi liter. Inpredictis differt naa, abaxie, difex, diversita utq insequentib'. Naa facit dispositas substraalia; axis accidentalia Ygnaa facit auxq; axis toraq auxeq. Naa operat, ex naa 1a; axis ex naa 2a, Ygnaa ex nexa naa facit ligny; axis exligno facit Chatedaq. Naa facit fras adhesas, et vicinas; axis fras inadu-

UGR Biblioteca Universitaria

olas, texiles et nullius próductoas.

3. Dices: opex eaxii ſit motus inoxologio: g̃ axtefacta ſactuoſa: — Reõ, moty hoxology pxovenire anaa, ſcilicet anali g̃xavitate ponderis libxali inaexe, lavixtute elaſtica laminę cubeg. Axtifex aplícat activa paſivis, ut naa opexet. Vnde ſcitus oxdo, ſiguxa ſ paxtiũ hoxology ſ mexy xequiſity, ſubguo naa expeditae adopexandy illy moty.

4. Replicabis: Mt uſica dicit expellexe aliquos moxbos: g̃ fra axtificialis vocis axmonicẽ vixtutẽ et activg. Similit xeo, g̃ ſivexy e intenty antenti, explul/o egxitudinis pxovenit anaa vocis axmonicę; aꝛ vexo /oly dixigit adſungendg, etmiſcendg illg collectionę diſeximinatg vocy, gualiunde het vixtutę expulſibg moxbi. Sicut autę Mt edicus miſcens, artificem phaxmacy, n̄dat illius vixtutę medendi, dtanty diſponit illa entia, guę exſehent talę vixtutę; ſimilit Mt uſicus n̄dat harmonię vixtutę expul/ivg moxbi, dtanty diſponit axmonig, guę anaa het illg vixtutę. Similit diſcuxxito inalg; axgutis, guę franſ ſupexquibuſdg Authomatis mixabilib' axtis: inquib', ſbene-

UGR Biblioteca Universitaria

perpendalis, inuenichis, omnis mouilitatis, et adquisitis ibi xepertis, prouenixe anaa illius rei, solisque dispositionis abaxte.

5. Rogabis quid sitax; quiè naa. Deaxte satisfacim in Loga. Nis ocxo usuxpao n una, eadis quec. proinde que pxius diocxas nas accectiones declaxem, qus ad nas definiendas accedam. Naa significat xexis omnis exeataxis collectionis. 2° causis, seu Deus Autoxis xexis. 3° xima solet dici naa naturata, 2ª naa naturans. 3° uniocxsitatis xexis includentis Exeatuxas, et Exeatoxis. 4° essis cuiusibet rei. 5° peculiaxes xei pxiétates. 6° ignatis apetitus, et exigis xexis. 7° inseusu theologo accipitur aa procollectione xexis n hentiis positiuis conducentibus aduersis exenis.

6 Alis usuxpat naa impxesenti, silices pro interno principio operationis xei. Inhac acceptione pertinet naa adixactatis decausis. Sicigit accepta definit abstxuste, principium et causa motus, et quietis ejus, inquoc, 1°, esp x/c, et n 2 Y accidens. Exquadone inferunt Pextipatetici 1°, q 3 positis n ponit naa, sed stare exnaa: naa eny debet cessax, ut indicaxe videnr Mave-

UGR Biblioteca Universitaria

baeju, inquoc. 2°, q d maac naa ꝺpoſiti: q a cꝑin-
cipiy motus, etquieti ꝺpoſiti, inquoc: ꝑncipiy ſili-
cet paſiuy, licet n activy.

7 3°: q d ſac naa ꝺpoſiti ꝑpꝛopꝛ-
ſimilꝫ xaonꝫ, e nempe ꝑncipiy activy motus, etq.
quieti totius inquoc. 4°: q d unio nc naa ꝺpoſiti: q a cy
nil xcipiat, nilque ꝓducat, neque ꝑncipiy p
aſiuy, necactiuy motus, et quieti ꝺpoſiti. 5° q d acci-
dentia n ſſ naa ꝺpoſiti, q d oidet innuexe ſuſticadiõ
p x illa verba, V°, etp x ſe, dn 2 y accidens. Quanbiꝫ
autꝫ accidea n dicant naa ꝺpoſiti, dicunt tamꝫna
lia, ſicoiguntꝫ eꝓcedunt anaa ꝺpoſiti, eldicunt
n nalia, quandoſſ, ꝺtxa, lcotxa nagꝫ ꝺpoſiti. 6: q
ꝺpoſita artificialia, utalia n ꝺtant naa: q a cynu
llo gaudeant motu, n hent inſe ꝑncipiy motus,
et quietis.

8. Lexmotꝫ intelig activo V° ꝓꝺuctiua tr,
ita ut p x illꝫ fiat tranſitus, V.g. Quando ꝓꝺucit
caloxinn calido. Lexquietꝫ intelig actu ꝺſeruati-
va, 12° ꝓꝺuctiua trꝫ ꝺ ꝓꝺucti, V.g. Quando
ꝺſeroat caloxin calido. Hinc patet, ꝺari qualuor
motuy ſpecies, ſilicet motus nalis, violentus, ſu-
per nalis, et indifexens. Motus nalis c ille, quiꝓꝺo-

UGR Biblioteca Universitaria

ccõitanda xeũnotꝫ, labilla exigit. Sicmotus, qua-
qua xcorupexat frigiditatꝫ nalisc. Motus violent-
us e ille, qui procedit acausa extrinseca ytranagx-
ei motꝫ. Sicmotus lapidis sursꝫ violentus c. Motus
supernalis e ille, qui excedit vires tgnei motꝫ, qua
cuyuslibet altexius causꝫ exeatꝫ. Sicacquisitũ gxa
hꝫ santificantis, seu virtutꝫ infusarꝫ e motus supx-
nalis. Motus indiferens, quiabaliquib dicat neut,
idc, neque nalis, neque violentus, e ille, quinec
exit abexigca xeũ motꝫ, neque dixa illꝫ. Salis-
munt judicat inpxessõ lucas inacxe.

Caput 23

Vtrꝫ Deus posit infexxe violentiꝫ Cxꝫ actuxs.

3 Deus cõmunis stt frigidus, aut nivosus calida, mot
uus violentus e cõmunis et nivis. Nondum putat hic, ut
xꝫ Deus posit infexxe frigiditatꝫ ignis, aut calorꝫ
nivis. Cy ery nulla inhis apaxeat dixadicto, nẽ,
eux hoc Deo deneger. Solyꝫ quxrit, utrꝫ illimꝰ
tus, qui violentiss, quando a Cxeatura proce-
dunt; sint ergꝫ violenti, quando proceduntꝫ im-
mediate a Deo. Sialiqua Cxeatura ignꝫ frigefa-
cexet, aut nivis calefacexet, procul dubio dicexet

UGR Biblioteca Universitaria

in fexre violentig cgrū, et nūq̄ Aroem fhecea& Deus operat, disputat, num Deus violentig infexat? Vnde questio fexce devoce, eg que brevi calamo p^x cuxem.

Sū 1 C^o: Deus potest infexre violentiq Cxg aturis. Probat: Deus potest introducere cgrū frigiditatis, aquę caloxs, lapidi motu sursum; sed hoce infexe violentiq talib' Cxeaturis g. Probat min: introductio frigiditatis in igne, et caloris in aqua, e productio qualitatis ita exigeg Cxgaturs patientis; sed introductio qualitatis, ita exigeg Cxeaturę patientis e motus violentus g introductio frigiditatis in igne e motus violentus. Sed Deus dare Cxeaturis motu violentu, e illis infexre violentig g Deus producere frigiditatē in igne, i infexre violentig cgrū. Ut cōr sub sumpta patet extris: nil enq vocam violentig, quę motu violentu: g Deus dare Cxeaturis motu violentu, e illis infexre violentig.

W Rebis, q^d ai motus violentus sit, nūsi. et, q^o sit ita exigeg Cxeaturę patientis talis motu, et in sup^x xequirit, q^o n̄ proveniat immediate a Deo, et a Cxeaturā. Raōe: g a quo, q^d proveniat a Deo, desinit ee ita exige-

UGR Biblioteca Universitaria

g Creaturæ: omnis enī Creatura perfectissimē
obedit Diuinæ Voluntati: undenē Itaq; quicq
quid quid Deus agit, quando aliàs Itaq;
q; eius nas. = Nisi ita dispectio nas irrationalis!
Quæ cadea Itaq; quæ nas respuit, quando op-
portuna Creatura, et amplectit Amice, q-
uando proveniunt a Deo. Itaq; ingindeq;
quel, nullo omnino motu ecq violentq Creatu-
ræ. Quia omnis motus, qui eumq; ille fit,
provenit a Deo: nulla enī Creatura potest mo-
vere se, aut alia, quī Deum simul reuocat
reuocat.

12 Objicies 1°: ergo, q; motus proveniat
a Deo naturæ respectu Creaturæ molæ: q Deus
ut nequit inferre violentiq Creaturæ. Nam
fundat insigni autoritate Diui Augustini: Deus
creator, et Conditor omnium naturarum: nil facit Itaq:
aq: ideoq exit cuiq rei nale, q; ille fecerit. Re-
o, negando ans, explicando quæ Autoritas Diui Au-
gustini, quinam ibi accipit in sensu questionis,
sed pro universitate rerum omniq a Deo gubernā-
ta certis legib; firmisq; ac regulis. Cui hæc quasi
Respublica nullo alio heat Legislatore, quo Deo,

UGR Biblioteca Universitaria

quid quid ip/e fecerit nequit ee ītra legem methody
que univers/ī, acproinde in hoc sensu male erit. Hęc
expo/itio admitti debet, cy alibi idę Sanctus Doctor
dicat: dn̄ in ignue ītra nam dicim, aliquid Deus
acere, quando facit ītra id, q̄ novim innata.

Obi-
cies 1°: innata dat exigea ad obediendy divinę Vo-
luntati: g quid quid Deus fecerit erit juxta exi
gę natę: g n̄ erit violenty. Probat ans: innata dat
exigea ad Bony Univers/ī; dq̄ excatura obed-
iat Divinę Voluntati pertinet ad Bonu univ-
ers/ī: g. Maxadeo cextae, utquę bis entitas post-
ponat Suę partare bony Bono Univers/ī: sic-
que expelim, aquę pę tubę ascendere/ux/ę,
nedet sanguinnaa; quanbis/t ītra exigeg cor-
poris gravis ascensibile.

Retorqueri potest ar-
guty: q̄ a q̄ causa fortior, et robustior vincat
passy debilius, pertinet ad bony univers/ī: g̃ ne-
xit ītra exigeg pass/ī: g̃ nunquę dabil motus
violentus. = Dixere reg. ans, et maxę probą-
onis. Exemplę aquę ascendentis p̄ fistulę,
nil probat, cy omnes sg Neotexicą regent, id-

UGR Biblioteca Universitaria

ficxi proprv metv vacui, at propr gravitatz, elevi-
tatz aeris impelentis. Sed quando cruitar, ascen-
sy illy ce proprv metv vacui, nunqug decem ficxi-
ne violentia Corporis ascendentis ltxa/xug gxabita-
tz: dicem autz, ibidax violenty impulsy impxe/y
ab aliqua causa occulta, i acau/i. cruce/alib.

15 Objic-
es 3°. nr/emel dicit scriptura, nil posse xe/istere vo
luntati Dei. Atqui sic: Creatura semp x xe/istit mo-
tui violento, ergo nunqug xe/istit Deo. g motui imp-
xe/so a Deo nunqug e violentus: g Deus, quicq-
quid faciat, nunqug infert violentig Creaturx.
Silogy sibene pexpendas, illegitimy invenies. Ex
eohecunice coa deducty. g Deus nr motus violen-
tus. = Dixecte Reo decendo eas scripturg loqu-
tiones. Subsumpti silogi maiorg. distinguo: Cre-
aturx semp x xe/istit, le/icacy, line/icacy mo-
tui violento, concedo; semp x xe/istit e/icacy, neg.
Distinguo simily miorg: sed nunqug xe/istibe/i-
cacy Deo, concedo; ine/icacy, nego maiorg.

Re/istex
16 e/icacy illae, adoex/so qug n' prebalet Adoex/axi
o; ine/icacy autz illa, ltxaqug prebalet. Aliquo-

UGR Biblioteca Universitaria

existit modo resistit semp Creatura monui viole-
nta. Resistit efficaciV, sive prevalendo, quando er-
obustior Agente; ineficaciV resistit, sive cedendo,
quando Agente robustiu. Vtraque resistca repe-
rit, dz in Creatura vtra Creatura; & in Crea-
tura vtra Deg nunquz dat resistea efficax: q.
eg Deus sit agens robustius qualibet Creatura,
Creatura semper cedit, nunquz vincit. Hic ebrau
alius sanctz Pagine sensus: q. scilicet voluntas D.
efficit, qz Ulla resistca possit obstare.

Caput 33

Efca, et divisio Causg.

77 Latius Vulgus, strictius Phus usurpat nomg causg:
Vulgariv sumit proxe quabis, adquz sequiv quomo-
do cumq aliud. Sed in rigore scholastico angustiorg
hec significatug. Sicv caa strictiore definiv, dans per-
fectionem essentiz alterius. Coplicav: caa improprie dat
esse suo effectui, aliv nil causabit, neque causa
proxima ebo exit. Debet imprie dare esse pse, ingwodi-
fexi caa additione: rig caa influit pse ei ineficty;
dito vero quatenus disponit eag, egd reddit expe-

UGR Biblioteca Universitaria

dilg ad operandy. Cl, q^d caa dat effectui, debetce
limitaty: Pat^r ery Ctexnus dy produceit filiy, nec
caa Tdy, cyillin prxetet limitatycc, t infinity,
esillimilaty. Denicq caa debet distinguu xx ab effec-
tu, q^d denotat p^x vocs altexi: q^a nullaxe potest pro-
xoducxe /cip/3.

18 Primo dicdu caa in 13, et 23. Caa^r
e, qugdat altexi ec, ip/aucxo nxcipit ec abalia. Nul-
ugus genexis c Deus. Caa 2^a e, qug dat altexi ec, ip-
/aucxo accipit ec ab alio. Nugus genexis ∬ omnes
cas efficienter prxsu unug Deg. = Dicdu 2° in adg
quatg, et inadequatg. Adequata acqug/e/ola, sine
/oxtio altexius / cas potest daxe altexi ec. Inadequa-
ata, qug n potest daxe ec sine /oxtio altexius. In-
toto xigoxe/olus Deus ↄ caa adequata efficiens
q^a/olus Deus potest sine /uo amine altexius po-
nexe effectg: Exeaturg eng nequeunt, nisi Deo si-
mul dauxxente.

19 Scdicet hoccexy/it tamg in caa
exeatas aliqug dicun adequate inadequate alig. Caa
Exeata adequata vocat illa, qug/ine /oxtio alte-
xius causg exeatg ponexe potest effectg, quambiin-
digeat /aux/u cag 13. Caa Exeata inadequatae,

UGR Biblioteca Universitaria

q ugr̃ /olꝫ indiget adponendy efecty ɔ cux/u cagVꝫ,
d et ig albexiu ɔ cau/ꝫ excatꝫ.

20. Dividꝫ 3° caa inexotx.
in/ecꝫ, et cntxin/ecꝫ. Intxin/eca cau/at Ititucndo,
/eu exhibendo /ung entitatꝫ ɔpo/to, ɔ cue/catu. Sc̃
maa cau/at Corpus nale: Cau/a extxin/cã ma-
ne/cxtxa c/ecꝫ e/ectus cau/ati. Hocmodo ꝫnisẽ
caa altexius ꝫnis, et Deus Excaluxaxy.

21 Dividꝫ
1° incaꝫ inactu Vo, et inactu 2°. Divi/o hecñade-
ſſecꝫ, ɔ cõ ad/tatꝫ cagꝫ pertinet. caa inactu 2° e, q-
ugꝫ hic, et nunc exexcel inec cagꝫ. Cau/a inactu-
Vo, qugꝫ hic, et nunc ñ exexcel; pote/t uero exexce-
xu. = Status actus Vi /ubdiV in proxoximy, et xen-
motꝫ. Caa e inactu Vo proximo, quando hel
omnia xequi/ita, et debitas circun/tacꝫ, nu-
llyque in pedimentꝫ ad opexandy, itautn-
il aliud de/t, quꝫ ipsa opexao. Et inactu Vo xe-
moto, quando de/t aliquod, l aliqua Corpꝫ-
xequi/itis, l ade/t aliquod inpedimenly adope-
xaonꝫ.

22 Dividꝫ 3° inliberꝫ, et naxiꝫ, ɔ unalꝫ. C-
aa liberao Mꝫ, quꝫ po/ita in actu Vo proximo,

UGR Biblioteca Universitaria

potest operari, in operari prohibito. Caã nãq
ae, q̃ positis omnib̃ prexequisitis, est actu-
alis actuꝰ proximo, n̄ potest n̄ operari. Exem-
plu ꝫ hoc, q̃ sibi omnib̃ requisitis adaman-
dy potest amare, in amare. Exemplu 2ꝫ ig-
nis, qui posita aplicabne ad pañ, reliquis
q̃ circunstaãy, n̄ potest n̄ ibarere.

23 Dividꝰ b: Divisalis
in mediatq, et immediatq. Caã mediata e, q̃ in-
fluit in alterius entitatq, aqua provenit effectus ita-
at inf caq mediatq, et effectu medietate aligua entitat
absoluta. Sibi tale debet, q̃ actio productiva, q̃
inf caq, et effectu mediat, n̄ tollit immediationq.c.
aa immediatae, q̃ influit in effectu nullo alio
mediante. Exemplu Patris respectu Nepotis. Exe-
mplu Li, Pat respectu filij

29 Dividꝰ 7ꝰ caa immaalq,
fãlq, finalq, et efficientq. Hoc duo quadrimem-
bris celebris indicholis, et ab Aristo sumpta.
Duo 1ª membra ff. degenere caq intrinsecq; Duo
novissima adgenus caq extrinsece pertinent. Caã
malis definit ab Aristo, exqua, cuius, aliquis
fit. Athanasius mentq definire solet a Neotericis clari-

UGR Biblioteca Universitaria

as sic, dans ee altexi p^x mody subti. Dienotanc opor-
tet, q^d caa maalis latius patet, quig maa 1ª nqti-
g maa 2^a, etquis quid ttibuit aliquid toty p^x mo-
dg subti, dicit maalis caa totius.

25 Caa fxalis abs-
xiste dicit xao essg, seu quid ditav dpositi. Vnded-
ung esxaxe potestis inhunc sensg, dans ee altexi
tanqug pars specificativa effectus. Juxta hanc
deng omnis fxa tum substalis tum accidentalis
e caa fxalis dpositi, q^d exipsa xesultat. Pxetexea,
nil aliud distg afxa potestee caa fxalis. Rao
V^i: q^a omnis fxa specificat dpositg, q^d ttibuit: g^e-
ausat illud, tanqug pars specificativa. Rao 2^i^a
nil invenies distg afxa, q^d specificet dpositg: g.=
Nota, q^d n omnis effectus pxocedit acaa fxali, sicut meca-
nali: Nocerg pxopxiq^e entitatis dpositg, eg simplex
necncat subtg, nectxg, ex quib^o dtituat.

26 Caa finalis d-
efinit ab Axiste, id cujus gxatia aliquid fit. Sic Bea-
titudo caa^e nostxg bong operationis, asequuta dici-
nang caa^e, ut hoc laboxent, et quilibet finis inten-
tus caa medioxg. Caa finalis n causat agendo ef-
ective effectg, d movendo cag efficientg.= Pxoxi.

UGR Biblioteca Universitaria

me accedit adhanc cãa exemplaris, quæ desinit
in ad cujus imitationẽ aliquid fit. Hocmodo flos
virtutẽ cãa floris pictꝰ, et acta Sanctorũ cãa
Sñ nostræ virtutis. = Huc advocaxi potest cãa occa-
onalis, sive cujus ocatione aliquid fit.

27 Cãa efficiẽs,
quæ anthonomastice nomẽ cãæ sortitꝰ, definitꝰ ic,
ẽ an altexi ce pꝛ vexæ influxũ activũ. Difficile
iquis cãæ is inco, qᵈ reliquæ nõ caant ponendo ac-
tionẽ, quæ sit fralis efectio rei; nẽ malis, et fa-
alis Soly caant pexecutionis suæ entitaty,
finalis vero movendo cãæ efficientẽ; sola autẽ
æ efficiens intoto rigore agit. Sñ hoc ẽ cnexe cæ-
umerat Deus, et ex Creaturis nõ nullæ, quæ vix tu-
ẽ hent pꝛoductivũ altexius.

28 Dividit octavo cãa inu-
nivocũ, et equivocũ. Univocæ, quæ effectu pꝛodu-
cit sibi similẽ. Sic ignis pꝛoducit alium ignẽ, et vivens
aliu vivens sui speciei. Equivocæ, quæ effectu pꝛo-
ducit sibi dissimilẽ. Sic ignis producit calorẽ, in-
tus humorẽ, Sol lumen, &c. = Circa has divisiones
nõ nulla occurrunt dubia, quæ breviter examinare oport-
et.

UGR Biblioteca Universitaria

29 Dubitabit 1°, an caa mediata sit proprie, et rigo-
ro/ caa? Reo negative: q n influit in efectu me-
diato: g nec vera caa vllius. Rao antentis; quia solu
influit in caq efectus mediati: g n influit in efectu
mediato.= Dico; caa caz e caa causatis, ut sexta axi-
oma: ideoque Abrahamus dicit Pal omnis exe-
dey, Adamus Pal omnis viventis.= Reo, axio-
ma, et reliquas loquutiones intelligi debere in-
tensulato: g patet q alit effectus possibilis caa
n existente: cui sepe n existat caa mediata, qu-
ando effectus mediatus producit.

30 Oponet tertio: g-
ui dixit homicidis, et vera caa mortalis homici-
dij, ted n caa immediata: g. Rao negatis: g a-
aa immediata homicidij e ille, qui hoc occidit;
qui vero consulit, caa e solu mediata.= Argutis o-
luo dicit indivexa naa caz Physicz, et caz mo-
ralis. Caa Physica, e, q caz dat effectui. Caa mor-
alis e cui imputat, et tribuit effectus. Potest ca-
a Physica, qui sit moralis, ut siquis nolens occi-
dat hoc, caa Physica mortis e, n vero moralis.
Et vexo potest caa moralis, qui sit caa Physica,
ut accidit in casu arguti. Et ideo recte potest-

UGR Biblioteca Universitaria

distinguimor. sed nec caa immediata inli-
nea Physica, Ndo; inlinea moralí, nego. Im-
mediata caa e inlinea moralí, cui inputar
efectus.

31 Dubitabis 2º an caa intrinseca sit vera-
caa? Affirmative xeo. Probat: caa intrinseca da-
ee alterí; g. Probat ans: caa intrinseca dat ee
posito; d posito ee alteri y ab ipsa distg: g dat ee alte
ri. Et aor, et mor probandg. Probat maor: caa in-
trinseca d e ipsg posito, sed ipsa e aliquod ee positig.
Probat jg mor, qug reliquim probandg. Positg e
aliquid adequaty; caa vero intrinseca aliquid inade-
quaty: g positg e aliud acaa intrinseca distg.

32 Ob 1cm: positg identificat cyjus caa intrinseca: g nec aliud
abilla: g illa nec vere caa. Probat ans: positg identi-
cat cy eo, qº e deeus essea; sed caa intrinseca e deeus
essea, cy jus paxis stitutiva: g identificat cyjus caa intrin-
seca. = Distinguo ans: d positg identificat adequate cy
jus caa intrinseca, nego; inadequate, Ndo. Probat
nil vincit pxg identitatg inadequatg, qug dcedim.
Nec vero identitas inadequata tanty abest, ut opponat
raoni caz, qº naxia omnino ad cepty caz intrince-

UGR Biblioteca Universitaria

ee. Sinehac ẽntilate n dal pars ꝺpoſitꝰ, q autꝫ
ẽ pars ꝺpoſitꝰ, neccaa intxinſeca illius ee poteſt.

33 Obji.
cies 2o: maa nil caat in ꝺpoſito: ꝫ Probar ans: maa
n caab intxinceee fxg, q a illg n ꝺtituat: ilꝫ nequee.
aal intxinceee unionꝫ pxwpl eandꝫ xaonꝫ: deniq,
nequc caat ſeipſg, q a inplicat eaa ſui: ꝫ ncſc.
aal mag, nequc fxg, nequc unionꝫ: ꝫ nil caat in-
txinceee in ꝺpoſito. = Retoxquco axgutꝫ: maanil
ꝺtituit in ꝺpoſito: ꝫ n ẽ pars. Probal ans: maan ꝺ-
tituit fxg, neq unionꝫ, nequc ſeipſg: ꝫ nil ꝺtituit
in ꝺpoſito.

32 Dixeclẽ diſtinguo ans: maanil caat partiꝫ-
ale, et diviſive ſumptꝫ in ꝺpoſito, ꝺcedo; nul caat
totale, et collective ſumptꝫ, nego. Naan caat ha-
nc, aut illg partꝫ ꝺpoſiti; caat tamꝫ collectionꝫ pa-
xtꝫ: Nequedicaa, nil aliudec collectionꝫ partꝫ, qug pa-
xtes ipſas: undeſi caat collectionꝫ, caat aliquꝫ, l aliquas p-
axtes. Collectioerꝫ nil aliudẽ, qug partes collective ſump-
tꝫ; ẽ tamꝫ aliud a partibꝰ diviſive ſumptis: ꝺc, diſtinꝫ
aut a ſingulis partibꝰ identificaa cy omnibꝰ ſimul: ꝫ po-
teſt caa intxinſeca caaxe collectionꝫ, quꝫ cauſet aliqu-
ꝫ partꝫ diviſive, nequc hanc, nequc illg, ꝺbª.

UGR Biblioteca Universitaria

35 Obijcies 3° Autoritatz Diui Augustini, dicentis, omnis caa efficiens e: g pxs efficientz nullo ad vera caa: g n e vera caa caa intrinseca. = Reo, Diuy Augustiny log. multy fuisse decaa Antonomastice sumpta: caa cryes ciens peculiari quod g titulo sibi vendicat nomz caz. Vn. de sicut dicit, Deus e omne bony per quam d g antonomatig vocis bony, sic dicit omnis caa e efficiens p antonomatig vocis caa.

36 Obijcies 4°: entitas, qua n dat effectu ee d ens ab ipsa, n e vera caa; sed maa g n dat d posito ee distis ab ipsa: g. Probat minor: maa nil aliud dat d posito, q rog ens g: g n dat illi ee distis ab ipsa. = Resp: negando maiorz. Caa exceptu talis, n debet dare ee alteri, sed ee alteri: unde ad sceptis caz requirit distio int caz, et effectz, n vero int ee dans, et ee dati. = Ad. tus 2° rei distinguendo maiorz: maa g n dat d posito ee adequato distis ab sa, dcedo; inadequate distis, nego. Maa dat d posito ee dpositis, q a sine maa d positi n cet; aj vero ee d positis sit inadequate distis a maa, indee, q maa dat ee inadequate distis ab ipsa.

37 Instabis maa n. et ee d positis: g n dat effectui ee d positi: nemo eni dat, q d in sen n het. = Distinguo ans; maa n het adequate ee d.

UGR Biblioteca Universitaria

posity, dcdo; inadequate, nego. Ytmaa detfectui ēo
ipositu, /ufficit, q ipsa /it inadequate ex ipositu: tunc
enī exit ſpaxs ipositi, acproindc id, aquo ipositu accip-
it ſuu ec.

Caput 13.

Decaa eficien.

tc.

38 Daxi caq eficientis citxa dubiu e, et demon/txat/ic: q
incipit, et pexit n e ase, ied abalio; alquidanv xes,
quq incipiunt, et pexeunt: q iſtis n ſſ a/c, sed abalio:
q hoxi caq ſui eficientis. Niox dat ex expexea.
xobat maox: Quod incipit, et pexit ſieet a/c, neq in-
cipexet, neq pexixet: q. Rao antentiv: q hexet iden-
tificatq ſeq caam ſui pxoductivq, ſiveid, aquahe-
t ee: q ſempex accipexet ec: q nunquq incipexet, et n-
unquq pexixet.

39 Hac xaone ſolq pxobat daxi caq efi-
cientis. Sed ulxq inv entitates Excabas xepexiatta-
ti vixtus, queſtioe, ingua unuvexſiſtxe Phi ive-
niunt afixmativq paxis tnentes: a bicd aliqui ta-
limodo explicant eficientiq Excabuxaxq, ut po-
tius noxnis caq txibuexe oideant, quq vexq caq ec/ic-
ſſ omnes/exe noos Phis Sectatoxes.

UGR Biblioteca Universitaria

9.o Sit nostra 3 6.o: Jn Exeatis dar vera causficiens. Probar 3 murar sequentib. Dacq sexpturq locis quos 3 gexexelongy ecl, /usciat illus Genec cosgexm. inet texta herbg virentg, clfacientg, et tignypomi. ferg facens fructg juxta genus sug. Inquotrib. ur nag vera virtus product va vehetabilg, pr. opr /imiles autoxitates 3 traxia opinio vocar /ul. ta a Divo Thoma, et ab Eximio nostro tomera. xia, et exxonica.

91 Probar pxeterea: q.a semp.r produ. cr ignis adpxe/entig alterius ignis, et/icdexeliq. uis efectib.; dñe, aut hocaccidat, nisi ignis /it vera. caa eficiens alterius ignis: q.e. Ut aor 3 dat experi. entia. Ut vox hebit vera, donec Adver/arius o/te. ndat xaong aligug, quamus ignis exit maxio ad. pxe/entig alterius, /i ille al nil agit, neque caa e:= dfixmat eficacius arguto Theologo: 8 oluntas liberr producat /uos actus ig dar in Exeatis ve. xacaa eficiens. Ari 3 iat cos Exiensino damnan. tes eos, qui a/exuerint, liberg hois arbitrig nilo. minus agere, ideo mere passive /e habere. =) fix. mar utenig: /i hoc vere n produceret /uos actus

intus, et voluntatis, nõ diseximinarel abixxaona-
lib?: ecc erg adinstar lapidis, inqw ponerel mio,
quip? illg nõ viverel: g.

Probat ecig ab absurdo: Si
92 hoc nõ produceret suos actus, Deus ecc unica
caa actus peccaminosi; d hoc ab/urdg: g. R
ao maoris: q.a pxel Deg nulla daxel virtus pr-
oductiva, et effectiva. Rao mioris: q.a si Deus
ecc unica caa actus peccaminosi Deo tribue-
xel peccatg, Deus peccaxet, acpxoinde nõcc
Deus. = Dices, hacxaone pxovari cag accidg efficie-
nig, nõ vero substag in Creatis. = Rõ 1o, salvari 263
Sidel in Creatis caa efficiew, cuiuscunq illa sit.
2o, q.d autoritas scripturg, et argutg ab experea pr-
obant cag efficientig substag.

23 Objicies 1o: Si Creatura
posit producere, posit producere effectg 23 omnes
suas partes, 123 aliquotg; ieo neutrg potest:
g. 1a pars mioris probat: q.a si ie produceret effectg 23
omnes suas partes, excaret. Probat 2.a q.a si produ-
ceret aliquotg partig, quanbis nõ excaret totg positg,
Excaret tamg illg partig. = Argutg militat etig in-

UGR Biblioteca Universitaria

Adversarios: q[a] licet n[i] del caa efficiens creata, ut vo-
luntas, potest fieri exgutys in caa V, et deduci nu-
llg dari generacons, redomnes productions ec Crea-
ons.

99 Directe nego 23 mioris partes cujus probacio
luta manet supra, cy deceptu eductionis agere
m[i]. Licet agens creatus producat ung positi partis,
gus antea n[i] prs existebat, n[i] idcirco excat, sillap-
roducit dependenter a subto. Omnes distinguere debem
generacons, et excacons: g sive del, sive caa efficien
in Creatis, cadit argutys Adversarius, exquo infert,
nullg dari generacons.

95 Objicies 2° Santg Paging. In-
Isaia legit, ego sum Dominus faciens omnia, exten-
dens celos solus, stabiliens terrg, et nullus mecum:
solus Deus produxit effectus omnes: g in Creaturis in-
ulla dat virtus productiva. = Rco, Scripturg textg
non ponit: Isaias enim introducit Deum increpando m-
undi vires suas ostendentis, ex eo g° sine alterius-
juvamine tolg hanc mirabilis machinam solus distru-
xerit. Sed ex hoc nihil infert, g° nec a solo Deo prim-
g producta, n[i] removet p[r] successivas generacones
a causis Creatis. Multg alig autoritates Scripturae-

UGR Biblioteca Universitaria

adsucunV ab Rovex/axys, qus/imulꝫ facilitate/
olounV.

96 Objicies 3°: Deus de facto pxoducit efectus o-
mnes, quotquot fiunt, nullo excepto: g Creatura
nil pxoducit. Anxc omnis fexꝫ Chatolicoxꝫ con-
fxs. Pxobat coa: Si Creatura pxoducit, pxoducente
Deo, vel influxus Dei c̃ insuficiens, l influxus Cxe-
aturꝫ/supexfluit; atqui neutrꝫ dicendꝫ ẽ: g. Ratio
axis: g, l ponit influxus Creaturꝫ, quoniꝫ xequi-
xit, et tunc influxus Dei n̄ sufficit; l ponit influ-
xus Creaturꝫ, qui xequixit, et tunc supexfluit. R-
ad mioxis: quia, q̃ influxus Dei n̄ sit sufficiens,
indecoxꝫ e Deo; q̃ vexo influxus Creaturꝫ/super-
fluat, c̃ l tra naꝫ legis, nunquꝫ xedundantis.

97 Reo,
d̃ce/o antec̃, negando Coꝫ, qui inexit imperfec-
o in Deo, l xedundantia innata. Ad pxobationꝫ d̃-
stinguo maxꝫ: Si Creatura pxoducit, pxoducen-
te Deo, l influxus Dei inactu 1° ẽ insuficiens, l
influxus Creaturꝫ/supexfluit, 2 cedo; l influxus D
ei inactu 1°, sal vo ixtus pxoductiva divina, ẽ insu-
ficiens, Ds, nego. Alt imperfectio in Deo, pxoxit defe-
tus pos, divinitus adfectꝫ sufficiente, 2 cedo q̃ del defectus

UGR Biblioteca Universitaria

actualiu influxu sufficientis adsecly, nulla inpexfcd
ro. Sicut, q3 Deus nully ponat influxy ay posit, nle
inpexfectio, sicq3 ponat influxy paxtialiu, aypossi
totaliu, inpexfectio nc. Nequeat xcdundantia inna
ay paxtialiu tanty a cuxxat adsecly utraqucada, exc
cia, etiu Cxeata.

Capul 53

Annaxo debeat existexe caacticicns ministanli, inoxo caat.

28 Nacsupexxe dispusandy nexat, nisi subnlis axgutis xg cexlq indubiy xevocabisent. Cyplexisque sunos-
xanexolue: caa efficiens pxoducexen potest ininsan-
ti inquo nexistit. Pxobat: dyxen existit, nle; sed
q3 nle, sed q3 nil e nil potest pxoducexe inconsa-
tiu:g. Maxe immegabilis. Pxobat mior: sciid, q3 nil
e possee aliquid pducexe ex exsistca Cxeaturaxy n
insexxet exsistca Dei:g. Pxobat ans: sciid, q3 nle po-
sset aliquid pxoducexe, Cxeaturg potuissent fieri ab-
sen existente; sedeo ejso ex exsistca Cxeaturaxy n
insexxet exsistca Dei:g.

29 Dixmat: caa n potest pducexe
dy n dimet, tsxalit, tsxistentit, terminent existcg efec-
tiy; alqua entitas n existens, neque xalit, neque exi-
stit, neque eminent dimet existcg efectus:g. Ran
maxii: q a cy pducexe sit data existcg efectus, illgn
potexit data entitas, qua nullomodo eg dimet, ut exipa-

UGR Biblioteca Universitaria

xemia, nemo dat, q̃ in se nõ hꝫ. Rõ maior. g̃ alii nexꝫ sralꝫ existeꝫ debꝫ exꝫ hoc sralꝫ existeꝫ: alii nexꝫ ixtualꝫ debꝫ exꝫ hoc aliquid equivalens existeꝫ: alii nexꝫ eminenꝫ debꝫ exꝫ hoc aliquid melius existeꝫ; sed entitas nõ existens neque hꝫ sralꝫ existeꝫ, neque aliquid equivalens existeꝫ, neque aliquid melius existeꝫ. g̃.

30 Confirmaꝫ 2ª: entitas, quæ nunquã habuit existeꝫ nil potest producere: g̃ neque entitas, quæ extitit, et g̃ nõ existit. Rõ maior: quia nihil entitas, quæ extitit, et g̃ nõ existit, quæ entitas, quæ nunquã habuit existeꝫ. Ans 1 ab ipsis Adversarijs negatꝫ. = Confirmaꝫ 1ª: Actualis productio est modus caꝫ, sed modus negat existere, quæ existat nec modificata: g̃ actualis productio negat existere, quæ existat caa. = Confirmaꝫ denique Autoritate Divi Thomæ dicentis: unumq̃q̃ agit, inquantũ est in actu: g̃ q̃ nõ est in actu, dꝫ nõ inactu, agere nõ potest.

34 Objicies 1º: caa finalis nõ existens potest caare: g̃, et caa efficiens. Ans concedo: specie distinctas hoc probat finis nunquã existens, et nunquã existituꝫ. = Nimus probat aliquid: sic. ut caa finalis potest caare, quando nunquã extitit, aut extiturus fuit, sic caa efficiens, quæ nunquã extitit, neque existet, potest caare effectu, g̃ Adversarius negat. Dicendo distinguo ans: caa finalis nõ existens Physice, et rr, potest caare, dummodo nõ existens intentionaliter, et ininitu, nego. Omnis caa debet existere

UGR Biblioteca Universitaria

eo modo, quo caat. Caa finalis n̄ datce efectu, influendo Phicice inillis: ideo n̄ requirit existcz Physcz, et xcalis; caas tamz efectu, movendo adilly p̄ viam motionis: ideo debet existere in motione. Alis jehelea a efficiens, quz caat Phicice, a cpxoinde debet Phicice existere.

32 Objicies 2°: Verba Sacramentorum caantz xatiz; sed n̄ possunt illz caasare ininstanti, inquo sunt: z eg caant ininstanti, inquo n̄ ss. Probatur minor: n caant gxatiz, donec ultimy verby fit prolatio: n caant gxatiz, donec ultimy verby fit prolaty; sed quando ultimy verby profert religiosa verba, jam n̄ ss: z. = Facile xeri posset insentca probabili, Verba Sacramentorum n̄ ee caz efficientz gxatiz, sed tamum modo moxalz. Caa moxalis n̄ debet esse realis in eo instanti, inquo caasat efectu: ut cernit in sulente homicidy, qui caa moxalis homicidy quambis ps̄e moriat ante homicidy patraty. Sgit inhac sentca nil nos pxemit argumy.

33 Rettaiz 2°, omisso, g̃ verba Sacramentorum sint caa efficiens gxatiz, distinguendo omnia oz, verba sacramentorum caant gxatiz, omnia, et singula, neq; aliqua, sed eo. Rogabis, quing Sacramentorum verbaz gxatiz caaent? Reo: posterny Verby unius cuiusque Sacramenti: imo posterna Silaba positemi Verbi, quz existit ininstanti, inquo caasat gxatia. Raoc: g̃ verba, quin ss. Phicice caasare n̄ possunt propter nostras probationes.

UGR Biblioteca Universitaria

Replicabis: q̃ si solu proferat ultimu verbu, aut ultima silaba sit alicuius Sacramenti, caa sat ad gratia. Probat absurda sequela: prolato ultimo verbo, aut ultima syllaba, ponit caa efficiens gratiæ, sed posita caa efficiente gratiæ, gratia causatur: q̃ Rationis: q̃ verba antecedentia, nõ sunt caa gratiæ, aput nos, sed solu ultimu verbu, imo ultima silaba. Nego cõ absurdu. Ad probationẽ distinguo minorẽ: sed posita caa gratiæ, cu omnib̃ requisitis ad caandu, gratia caa sat abit, concedo; sine omnib̃ requisitis, ad canon, nego. Priora verba infra Sacramentorũ requisitis naxiis, ut postremu verbu cadat sub icia gratiæ: unde si deficiant, positum illud verbu nõ excitabit actualẽ caando: sicuti nis, si deficiat requisitu applicationis, aut quodlibet aliud, nõ caabit actualẽ alteriꝰ ignis.

55 Objicio 3º:

Caa potest producere effectu in loco, in quo ipsa nõ potest etiã illu producere in instanti, in quo ipsa nõ. Probat: q̃ nõ minus requirit ad productionẽ locus, q̃ tempus: q̃ sic caa potest producere in loco, in quo nõ, potest etiã producere in tempore, in quo nõ.

56 Rẽ, negando cõ. Ad probationẽ distinguo minorẽ: nõ minus requirit ad productionẽ locus, quoad tu respectu eiꝰ, et effectus, et celeritatis, nego; locus, quoad tu et diversus, concedo. Hinc patet manifesta disparitas in utroq̃, est tempus. Re-

UGR Biblioteca Universitaria

quixil tempus, exceptis loco adproducendo.
Sed tempus dicet ex ipsa causa producentis, et effectus
producti: aliv, q nihil, ab nihilo, producet actua
liv, exse exercet, q implicat. Locus n debet ex ipsa
respectu cas, effectus q quo libet casu hei quand-
o Sphexa virtutis, intra quo produce possit. Imo hec Sphera in aliquib casib et alijs ma:
ut sentiunt fere omnes mortales de Sole, et lu-
nis, quo dicunt influere in res sublunares longe
diffidas, ut de accentu textu.

37 Obijcies 2°: anni preteriti
caant antiquitatq Domus aut generis; sed anni p-
reteriti jam non existunt: ergo caa potest caare, quando
exist. — Distinguo maiorem: anni preteriti caant in
ingenere cas efficientis antiquitatq Domus, aut
generis, nego; in genere cas intrinsece, et constitutio,
cedo. Cessa mioxi distinguo consequens similiv. Antiq
uitas cuiuslibet rei dicitur p hoc, q res fuerit in illo
tempore, et ei in hoc: unde dicitur p tempus p-
reteritq, et tempus presens, aut saltq p existe rei
in tempore preterito, et in tempore presenti. Tem-
pus igit preteritq adsummy ei caa intrinseca anti-

UGR Biblioteca Universitaria

quitatis, nec vero efficiens, de qua nunc disputam.

58 Instabis: nec minus implicat, q^d res nec existens cadat in existentiam, q^d cadat effective ex nihilo, q^d res nec existens potest causare existentiam. Nego ant.: q^d nec minus videl absurdy, q^d fiat statua ex ligno, q^d nec existit, quq, q^d fiat ab artifice, qui nec existit. = Distinguo ant.: nec minus implicat, q^d res nec existens cadat intrinsece effective, succedivq, Db^a, nego; effective permanentiq, Dcdo. Res succeva nunquq existit tota simul: q^s eius partes, seu eaq intrinsecq nec debent existere simul: q^s aliqua eadem intrinseca, sive pars potest nec existere, quando adhuc existit effectus. Patet in tempore: dies hodierna stimul exhauriri tanquq ex causis intrinsecis: eq autq dies nec existat tota simul, indeo, q^d durat dies, quando pereunt aliquq eius causq intrinsecq, Vg. horq matutinq. Idq accidua ntiquabit, quq totq e successibq.

Caput 6^tum

De requisitis ad operandq.

59 Vt causa procedat in actq, quq eq requiruntur tanquq di-

UGR Biblioteca Universitaria

tiones, sine qtib' operao nexui. Necnequisita n' stitu-
uni caq inee caz, sed inee expeditz. Exellis quz 3ll
Phicice naxia, quz dq Methafe, seu absolute. Exem-
plz 1i aproximao caz: Exemplz 2i, ubicao, duxao,
Vs. Omnes pxz dictz dilones stituunt actz Vz prox.
imz caz.

60 Rogabis, quznz sint requisita universalia
respectu omnis caz, et quorixius productiva sbin.
actuV, proximo, et expedito? Reo: requixiV, q
deV maa, seu passz (loquendo de casis exeatis)
ng sine passo producere potest caa exeata. = 2° requi-
xiV aproximao caz, ad passz. Quomodo hacint-
eligi debeat? dicem' postea. = 3° requixiV, distin-
V caq, et passz. Hoc dq requisitz suo loco expli
cabim. = Requixiv 4° dissimilitudo inV agentis
passz: ng simile n' agit in simile, ut cognis inuenz.
5° requixiV, q 6 actiones agentis maior sit, quam
sistea passi. = 6° ubicao, duxao, Vs, quib' caa, et-
passz indiget ad existendz. = Denique requixiti n
egao omnis impedimenti in stitiis az operaone.

61 Rogabis 2°, et principaliV: quomodo intelligat ap
proximao caz ad effectz, quz statuim in 3° requi-

UGR Biblioteca Universitaria

10.? Non vel difficultatis facecis requisity hoc. Iuꝺ
g ebexa posim' abhacxe nos expediem? Expexeabi
dicim, omne agens vale excaty hexe quandg sph.
exg intxa cujus ambity pally attinget, inexgo
pexat; xeosi passy ꝺtituat extxa sphaty pxgdictg
sphexg, nel potest agexe vixtus cag. Nec sphexam
aex, aut mioxe, in divexsi caaiu, pxout maix,
aut mioxe vixtus, et efficacia illius. Sicuꝺem, expi.
gug lucoxng, n' ꝺbuxexe, nisi passy sit exeditg
ug; engentg vexo camiug ꝺbuxexe, et ig sphassy dif.
ten modicy invoally.

62 Hincoxtyc, ut quoties passy
sit extxa sphexg agentis, dicat distaxe abagen.
te, sivexo sit intxa illuu sphexg, dicat n' distaxe,
xe, quanbis magng sphaty invsit invcag, et passy.
Hoc pensu accipexe debet ꝺmune illud pxologu
y; caa n' agit indistanti: ide, n' agit in passy, sit
g extxa ipsius sphexg, aut elig intxailg, xedm
ediante alio coxpoxe, g impediat pxogxessyo
ixlutis pxoꝺuctiog. = Aly aliv loquunt, cuntel
guni passy distaxe, quoties n' e Xiguy cag. Sive
voce. Pxioxloquendi moou magis placet.

63 Rog.

UGR Biblioteca Universitaria

abis 3º: ultra approximatõ, q̃ exequitur in cæg, et
effectũ, debeat cessare Inquisitõ? Negative respõdeg Sol.
producit calorẽ in aere, metalla in liquefactibilia &c.
rarefacit, &ª quambis, necdum, nec tertia heant diag.
ualis cũ Sole. Sed experimur in fornacibus aliis ca-
sibus = Dicendum: Sol immediate producit calorẽ
in aere infimo, restantis in ethere, sibi finitimo: ethere
calor productus producit alium calorẽ immediatum
iacentem, ethuc alium immediatum, &ª = Rõ, q.
quambis calor ita propagaret, tamẽ productio subs-
tantiæ non fieret nisi predicto modo. Rõe: q. quando
Sol producit mineralia, aut vegetabilia interna, dia-
metrum habet, q. producat in ethere diuersa substan-
ductionẽ minerales, ethereas substantias producentes
similes immediatas, et hæc alias, et sic deinceps
donec perueniam ad superficiem terræ.

Dubitab

69

1º: Vtrum agens possit agere in passum diuersum, quia-
liquid agat in medio? Prima resolutio: natura
potest. Probat Vº ex Christo dicente ex expressione nostra
xente: unde obijt in patre mio Dº nostro = Probat
2º: nulla data ratio, cur sol non illuminet cubiculum
lausa fenestra, et cur ignis non calefaciat aquam lebetis,

UGR Biblioteca Universitaria

dunecesale / ecexit laming lebetis, nisiq a / soln̄ potest
operans intra cubiculy, n̄ operando interestrame-
diante, nec ignis ingua n̄ operando immediante ele
bet: g caa n̄ potest agere in passy n̄ nigrus, quy agat im-
medio. S

65 Sit 2a resoluo: caa potest agere in distans su.
p̄nalis, quy agat immedio. Probat Immunitatem
implicantis: nequeny ostendit repugnaa ineo, q̄ s.
al g. terra illuminaret, n̄ illuminato aere inter
medio: Ostendat Adversarius Itradictoria. = affirm
at: q Christus Dominus gloriosy / anavit absens.
Civitati misso Angelo patraxi potuisse, nec / anitas, nec
eux bicarn, Christy ea percipy n̄ percipe. Simi
liacw / acris litteris facile possent adduci. Resolvo
hujus ultimi duby n̄ g que ab omnib admitt: qu-
are audiam arguta, quy dixa ipsy sunt.

66 Argutys,
et precipuy: Ignis maox magis calefacit aery exte-
xny, quy ignis miox: g n̄ oly partes superficiales
ignis, sed etg partes intimy, et centrales calefaciu-
nt. Ans datur ab experea. Cog flut: ng si ant pp-
axes superficiales ignis calefacerent, quanbi n̄ pa-
rent partes intime, eodg modo, calefierent aer, etig

UGR Biblioteca Universitaria

nis minor eque caleſacere, ac igni maior. Modo
ic. partes intimę ignis producunt calorę in exce
ſſione digno; ted non producunt calorę immedio.
Probat minor. Corpus, q̃ mediat inſ partes intim.
mę ignis, et exę, ſſ partes extimę ejuſdę ignis;
ted partes intimę ignis nul producunt in partib̃
extimis ejuſdę ignis: g̃n̄ producunt immedio. Ra
mioris: q̃a ſimile n̄ agit in ſimile; atq; partes in
timę ignis ſſ ſimiles, seu ejuſdę ſpeciei cũ partib̃
timis ig̃.

67 Rei potest ſ° inſerica Fluxię Modernor
ig̃, igne calefacere, quatenus eoſe diuno emitit
effluvia quędg, ſive Corpuſcula magno impetu
citata, quę impingunt, et dilacerant Corpus q̃ſ
obuię. ſ inhac ſentea ſ̃n̄ het argutu. Ng calefaci
o ſſ ſtit incolitione effluvioxu cũ Corpore obuio:
Vnden dat actio indiſtanti, ted in proxim̃: neq; pa
rtes intimę aliquid agunt immediate, ſicut neque
partes extimę, cũ tota calefactio pcrag at abeſſ.
rebus immiſcę tg abintimis, quę ab extimis par
tib̃: ted vero maior ignis magis calefacit, q̃ pl
uxa emittit effluvia; Minor vero calefacit minu
s, q̃a emittit pauciora.

UGR Biblioteca Universitaria

68 Sed quid quæso dicendum erit, quæ multis ar-
guit fuit verisimilis, nec Dº, decepturum esse,
negando maiorẽ sequentis syllogi. Ad probam
distinguo maiorẽ: Corpus, q̃ medium inter pa-
res extimas ignis, et aer, // partes extimæ ig-
nis, et nil amplius, neg; // partes extimæ ignis,
et aliquid amplius, concedo. Corpus igneum, sicut,
et alia Corpora het suos poros, inquib° claudi-
mur Corporis straneꝰ: q̃ intercentrum ignis, et aer
ambientis mẽdium medium ignis, recepta alia Corp-
ora latentia intra poros: q̃ ut partes intimi-
gnis agant in aerẽ circumfusum, hent Corpora medi-
a inquæ agant, et quæ sint dissimilia igni.

69 Objicies 2º: Magnes attrahit ferrum distans, quæ attrahata
q̃centrum intermedium: q̃ imprimit aliquam qualitatẽ
ferro distanti, quæ eã imprimat argento invmedi-
o: q̃ operatur in distans, q̃ aer operet immediꝰ. Re-
spondeo antecẽ, q̃ operetur dtal, neg. Cons 1º, q̃ aliquã
6ª placet, q̃ magnes nullã imprimit qualitatẽ, si
cujus ferrum attrahat, sed emittit afluvia quæ
dã substantialia, seu Corpuscula, quæ totum attrac-
tionis opus perficiunt. De hoc phenomeno alt

UGR Biblioteca Universitaria

Dev'ante, agem.

To 2°q^a exeo, q^d axgenty n' attrah-
at, n' infexv, nullg inco inprimi qualitatz. Ad-
jummy infexv, q^d in axgento n' dat dispositio, ut-
pexillg qualitatz attrahat. Admody quo Sol, a-
ut ignis inprimis calorg in cera, et mediante illo ce-
xg liquefacit; inprimit etiq eundg calorg intuto,
et mediante illo n' liquefacit luty, ied potius ill-
ud induxat. Exgo similiv potexit magnes inprim.
mexe eandg qualitatg ferro, et axgento, quan
bisp^x illg ferxy attrahat, n' axgenty: g exeo, q^d a-
deam, axgenty intexmedy n' attrahi, male infe-
xi Adoc faxius, magnetg n' operaxi in illo. = To-
Ret etiq dici, n' eandg qualitatg produci in axg-
ento, ac in ferro: ng agentia sepe sepius operand
di foxmiv in medio, ac in fine, ut cexniv indole, et
alij.

—

To Instabis: nullg mutaong ex pexim^x in axgen-
to, q^d mediat illv magnetg, et ferxy: g magne
n' e excedenda, aliquid operaxi in axgento. Ra
Cog: q^a soly admitexe debem mutaones, quas
experim^x, aut quas axgentum xaone vicinim^d.
Ergo cog: quambis sensib^s n' percipiam mutaong

UGR Biblioteca Universitaria

in argento, talq ocio mutaõq/ atio indigitat xao. 1°:
q.ª/ccaa posset txan/mittere /ug opexaõq indistans, q-
ug ageret immediy, nulla alt xao, cuxumaqus fcaa
hexet /ug detxatg sphexg activitatis: trunceng pexi
n deet caz, q.º pa/y distaret, aut n distaret. 2°: q.ª
ex pexca diu ostendere, q.ª inu positis, quibuspg-
oxpoxib' int magnetg, estexxy, Vg. facco ally, cesat
atractio, n aut cesaret, /imagines posset gug acti-
vitatg transmittere in/exxy distans, nulagendo in-
facco intexmedio.

12. Objicio 3°: oculi/a/cinantes ag-
unt in obly vi/g, et nul agunt in aere intexmedio:
g. Rao antecii: q.ª ne modixit, aut/a/cinari.-
Nego ani. Communit explicant Mos exnitas/i-
naõnis /ic: exui/a obti pulchxi exitat invidia,
passive aligua /moveni humoxes videntis: hu
neillo, qugdg e/luvia venenata emittunt, quz
p.ª aexg ixans mittunt, usquead obly, illy que infi-
ciunt. Inde id, q.ª immediate nocet ne occulus
fa/cinans, eo e/luvia illa, qugy peroeniant us-
q ad obly, n agunt in distans, sed in proximy, pro-
inde q.ª n debent agere in medio.— Posset etiq fa/-
cinao explicari sine his efluvijs permexas qua

UGR Biblioteca Universitaria

lil ates. O cauliũ eny inolbiad motus; autgebremen-
dio ſexoxe produci qualitates nuſcentes ſanin-
obio, quginaexe intexmedio. Et licet acxn ducat
ſaſcinaxu, hoc xouenit nexo, q nxecipiat quali-
tatſilq, ledexo, q acxne capax nocumenti,
obtyuexo capaxe.

73 Aliquivolunt, nidaxi ſaſcinauns,
ſed nocumenta, quixibuntv oculis ſaſcinantib,
aliunde pxovenixe, ab occultis causis. Dicxeul
inpxeſentiſtatuim? = Alia ſſ axguta, quedam
untv exquibuſdg mixabilib, et axcaniſ a poexau-
nub nag: Paxim: piſcis Toxpedo ſim hamy ina-
dat, toxpexe facit piſcatoxis manu, ubi nu-
ntv pexhibet. Li: herba, quz A proxis vocatur
cnotv abigne diſtantio. 3i: puluis inpatiens,
et Vnguentu axmariu ſiapliceniſi, ſanaxe
aicunt vulnexa hominis abſentis illoenſipex
cauſa. Hzc, et alia, ſimilia ſſ | dego nunc ſilemus:
quedg eny pxeceptoxum manifeſtg | aeditatis
ſpeciſ) ſimiliv ſolovunv, acpxe cedca: ipſ p
etiuvia immiſſa, ipſex qualitatib pxo ſonga-
tas uſq adlxy: quambis pxedictz qualitates
nſpoxtiantv eundz etectu in medio, pxopvinca-

UGR Biblioteca Universitaria

pactang/ubi: Ẽg. Qualitas, q̃ exp̃ex̃ facit ma
ny P̃ſcatoxis, licet/ꝺ in fune; exp̃exc n̄ facit f
uns, q̃ funis incapax ex̃ Exp̃oxu.

Caput 13

Caalitas caz Exeatz distinguv acca, et effectu.

13 Sexy xeit doctrina modoxy. Caalitatz voca
m' ẽllg actualitatz, et ultimg deixaonz, qua
cad dicv, et actualv caam. Hecoxat actu
pxoductiva incad efficiente, et defendim, ee diſtg aca
a, et abeffectu. Pxobat xeſolw: potest ſtaxe entitasft,
et entitas B, q̃ ſt actualit pxoducat B: g ipſa
otuale p̃ducxe xx distinguit abentitate A, et entita
te B. Anō cextyc: ng quando unus ign̄is pxoducit
alij ẽgnz, entitas utriuſq ign̄is posset ſtaxe pxod-
ucta a ſolo Deo. Cox ſtant legitime: q̃ id, ſine quo
exiſtexe potest aliqua entitas, xx distinguit abilla.

15 Objicies 1º pxocdg in infinitg actionz: Sicn̄ effectus
indiget actione diſta ab ipſo, ut pxoducat, ita ip-
ſa actiō indigebit, ut pxoducat, alia actione, ethec

UGR Biblioteca Universitaria

alia, et sic in infinitu. Sequit actio produci sine aliquo dicto ab ipsa, cum similiter effectus? = Assumitur ex, effectu indigere aliquo dicto, ut producat; actione ergo nullo detractivo indigere. Rad 1.m q.a effectus est indifferens, ut producat abhac, vel abilla: ergo nec in ea est aliquid detractivu, ergo nec in ea est aliquid dictu abeffectus. Rad 2.m q.a actio n.e indifferens, ut procedat ab hac caa, vel abilla: e.g. p.t ergo actio, sive actualitas hujus cas: g. nec in ea est detractivu: g. ut procedat ab hac caa: g. ut procedat abhac caa, n.e indiget detractivo dicto.

76 Objicies 2.o posita caa ergo omnib. requisitis adoperandu sg.e detracta adoperandu: g. n.e indiget alia detractione. Probatur ans: caa ergo omnib. requisitis adoperandu n.e indifferens adoperationis: g. proobatur ans: caa subomnib. requisitis adoperandu non est operatu: g. Ans e innegabile, loquendo de caa in qua, quu in hoc differunt alibexis, q.a subomnib. requisitis non possunt n.e operari; liberu autu possunt. = Assumitur ergo omnia requisita adoperandu, nul defit aut cas, nenti omnia requisita adoperandu, nul deficit alicui, ut si operetur: g. n.e deficit aliqua detractio: g. Contra ei, et non negatur nbotest: ng si aliquid deficit, nec fecit, et non negatur nbotest: ng si aliquid deficit, nec omnia requisita; sicutu omnia requisita nec, nul

UGR Biblioteca Universitaria

deficit.

77 Adaxquly distinq. anv: posita caa ayommub' xeq
uisitis adopexandq, sqe detxata xadicalv, et vltimo,
secdo; vltimo, et sxalv, neq. Detxao xadicalis stasin
eo, q° caa subommub' xequisitis exigu nalv apexau.
Detxao sxalis statinco, q° caa sd actualv apexans. N
sdq detxaones longe invse divexss: aliudenqe exi
gexe; aliud valde divexsq hexe txq exacty. Caa igv
sub ommub' xequisitis sqhet vz detxaonz, sed adhuc de
sdexat 2z: het exigeq adopexaonz; sed nv het opexa
onz ipsq: vnde opexao aliquid distqe acaa posita sub
ommub' xequisitis, sive inactu v° proximo.

78 Addixm
aonz distinq. anv: eqz habenti ommia xequisita ad
opexandq nul deficit pxqv ipsq opexaonz, secdo, nul
deficit recipsa met opexao, neq. Aliude, q° xequisi
t ad opexaonz; aliude ipsa opexao. Caa hens ommia xe
quisita ad opexaonz, e inproximo ad opexandq, sed
ne adhuc opexans. Aliv ipsamet opexao est xequi
tq ad opexaonz, q° absuxdq apaxet exipsa loquone.

79

Ob

jicies 3°: posita entitate, qz albasit, et entitate, qz
sit nqxa, nullo alio superaddito, stat dissimilitudo
o vnius sq, sive xelaõ dissimilitudinis vnius ad alio-

UGR Biblioteca Universitaria

g posita entitate eaz, et entitas effectus, nullo alio superaddito stat relato producentis et produ-
cti: g n requirit actio distans, ab entitate eaz, enti-
tate effectus. — Distinguo 2 sequens: g posita en-
titate eaz, et entitate effectus specificative sum-
pta, nullo alio superaddito, stat relato producen-
tis, et producti 2 cedo; nego; reduplicative sum-
pta, 2 cedo. Si ponat caa, et effectus, inquantus caa et
effectus, ponit relato. Sed non potest poni caa, ut caa,
effectus q, ut effectus, nisi ponat actio, per quam ter-
minus ineat aliq. Si auferas actionem caa manebit
quin ineat aliq. — Vnde
caaz entitas, acantea exat, sed g n exit caa. Vnde
si ponas entitatem caz, et entitatem effectus, non eo po-
nas actionem productivam, neque ponis caz, neque ef-
fectus. Si autem ponis caz, et effectus, g nullo ad-
dito superaddito, stat relato producentis, et productum
ibi includit actio productiva, quae ratio fundandi
praedictam relationem.

8o Obijcies 1°: Sed actio distinguatur
ab entitate caz, et entitate effectus, q apotest stare
hec nuda entitas caz, et hec nuda entitas effectus, q
ea una provenient ab alterâ; ergo hec ratio non sufficit.
R. Probat mul: q Deus possit concurrere cum omnibus
ad Pxm, non probat, q Deus distinguat a suo amore

UGR Biblioteca Universitaria

ixato ad ſxy: g q illg entitates poſint ee ſine proxoſuc-
tione unius xeſpectu alterius, n probat eas diſtinguí
ui atalí proouctione. = Atquig hoc diſficultatg manet
inexotricabile in Theologia, quomodo ſcilicet Deus
ſit, et immutabilis, et liber? Quomodo ſit inca-
pax recipiendi novas impreſiones, et tamg poſit pro
libito velle, aut nolle res stringentes? Deo n debet
nos urgere: n enig debem admitere paritatg inVar-
canq nunquag ſatis intelecty, et ſolo Deo digny, et
inVres Excelas, quas Phicé ſpecxaoni ſubjicim.

81 Dixerit xes negando mioxg. Ad probaong, omſo
antiné, nego cog. Diſpaxitas è illa ſupex ſubſta-
alis eſſea Dei, quixos noſtxg intellectionis longé
excedit. Scim egee immutabilg, et libexe ſcex-
exeere inxexq proouctione, ſexvaone, et admi-
niſtxaone. Hoc ſcim, quoniq perfectio nullap-
ti eſt negaxi enim ſumme, et undequaxque per-
fecto. Hinc licet n claxe dnoſcam modq, exedi-
m tamg, Deq poſſe ſtaxe ſine amoxe, quibus
xg a pxq, et tamg abillo n diſtingui. Ab ocxo in-
Exealuxis n xeperim ſimiles xaones, nec debem
m aſſixuexe, q n ſabis intelligim. Sgit dicexe
n debem, entitatg cag, ebentidatg effectus poſſe

UGR Biblioteca Universitaria

taxe sine actione productiva, et iam ens ficare sey ej actionj, aqua pollunt separari.

Caput 8ȳ

De prioritatenaȝ.

82 8nȳdiu priora alio multiplicfeme. V° prioritate temporis: Hoc modo Adam ante prior Antichristo 2° prioritate ordinis: secus V3 sedet, prior 2°. 3° prioritate dignitatis: sic Rex prior cubicul. 1° prioritate naturis: sic axonale prius visibili, et ejusdem Meta sa prior suis partibus. 5° prioritate intuitus: sic deceptus univocatus prior deceptu minus univocatu, aut paralaxi, 8ȳ deceptus respectu hoc, aut sic.

83 Ergo prioritates n̄ sunt eadem realem inter aliȳ. Sed bene addimus prioritatenaȝ. Nec prioritas prior causa Physicaȝ inter alis, aut nulla dev vera causa Physica, quin una prior suo effectu. In explicando hac prioritate n̄ conveniunt Autores. Immutent prioritate n̄ explicat naȝ prioritatenaȝ: Independentia n̄ multa sic explicat naȝ prioritatenaȝ. Hoc: entitas, quae unius ab alio in suo fieri. Hoc: entitas, quae causat, n̄ dependet ab effectu; effectus tamen dependet

UGR Biblioteca Universitaria

abilla. Y hoc entitas, q̃ dependeat in fieri ab alia, posterioꝛe; q̃ n dependet, sed abea dependeat alterꝛa, dicit prior.

89 Hinc fit, ut instans reale, in quo, paragd ecto productiva ponat duo signa, instans naz. proximo intelig caa proxime potens producere, hoc entitas caz, ex pte requisita omnia ad producendq. In 2° intelig actio, sive effectus actualit producetus. Status simultanee: olysieun pxus, et posterius 2 3 naz, juxta sentq explicatq.

83 Nota, q̃ priozitas naz nẽ mera priozitas rationis, aut intus. Quia remine cogitante, priusve, q̃ caa existat, quz, q̃ operet. Certe, q̃ int caz, effectq dat priozitas intus, seu rationis; nq ecclo ordine prius capim, caz existere, quz eq operari. Sed hec priozitas rationis defunit fundamentq ad rem dat int caz, effectq, et sic id in dependeat, quz supra explicuim: Dicoomnia, q̃ q̃ caa sit prior, et effectus posterior, sic tu ineq effectus dependeat in fieri a caa, caa vero nita ab effectu; sed independent ab operatione intus effectus dependet in fieri a caa, caa vero nita ab effectu independent ab operatione intus dat priozita, et p

UGR Biblioteca Universitaria

positexioxilas naz inv caz, etc/eciz.

86 Nota 2°, q ª Scho.

Lastici diuidunt pxioxitaz naz inpxioxitaz aquo, et pxioxitaz inquo. In explicanda hac diuione, n̄ omnes conueniunt. Aliqui dicunt pxioxitaz aquo da xi/tempex accessus quomodolibet emanat a caa; pxioxitaz vero inquo pxel hanc emanandi addexe, q ª ea n̄ intexat naxu effectiz, aut mectaliz illo. Sed dicunt, q terny Patxs xespectu Filij n̄ naxe pxioxitaz inquo, recurrexe pxioxitaz aquo. Xi/ti praecipuz xespiciunt locutiones Theologas. Ad ly aut has voces explicant; vide dicta satis.

Caput 93

Vtrum/ti possibilis caa Sui.

87 Dupliciter intelligitur proauctio: potest enz̄e, 1ª, 2ª modi illa, quae xg antea n̄ existentiz ponit in exe naa. 2ª, quae xg antea existentiz tollat inexistentia. Circa utrumque proceditur quaestio. 1° inquiritur, an aliquae xe possint produceze/ipsg, quoad 1m̄ ee? 2°, an possint producze/e ipsg quoad 2m̄ ee. Sive an xes in uno instanti existentis, possint in instanti/equenti/ipsg tollexe.

UGR Biblioteca Universitaria

88 Sul^{a} 2^{a} V^{o}: inpossibilitẽ entitas seipsg 1° producens. Loquit 2° de absoluta ipossibilitate. Probat: sicaa seipsa 1° produceret, existeret proprioris adsumg existeg; hoc implicat: g. Probat maior: talis entitas nõ hereditat existeg, donec produceret; id existere, antequg produceret: g existeret proprioris adsumg existeg. Rõmaioris: q^{a} nulla res exeata het existeg, antequg produceret; alit nullo proprioris existeret a se. Rõ minoris: q^{a} antequg produceret et in actu 1° proximo adproducendy seipsg; red q^{d} e in actu 1° adproducendy, g existit: g antequg produceret existeret. Rõ minoris: q^{a} quslibet entitas proxima debet esse potens producu, qug producens: unde sulla entitas quando producit ipsamet e se producens, proxima qug producat e potens producere, sive e in actu 1° adproducendy. Rõ minoris: q^{a} res nõ existens nõ potest esse in actu 1° proximo adproducendy: g sie in actu 1° proximo, existit. Probat ans: caa in actu 1ª proximo debet habere omnia requisita adproducendy; red existere est unum e requisitis ad sic penssabilib^{9}: g debet habere existeg.

89 Sú 2^{a} V^{o}: nulla caa potest elig 2° seipsg produ-
cere. Probat: eandg proximitatis respectu effectus het

UGR Biblioteca Universitaria

caa 1° produceno, accaa 2° produceno, ſu ſexua
no, ied propt hanc proximitatẽ, nulla caa poteſt
1° producere ſibi ipſãq; q. propt eandẽ n̄ potenti ſeip-
ſã ſexuare. = Explicat: prima productio, et ſex-
uatio ſolũ diſtinxi inter, q. 1ª productio coexponẽ
et 1° inſtanti exiſtẽs rei; ſexuatio autẽ exxexponẽ
noet 2°, et reliqui inſtantib. Modo ſic: in illo in-
tanti, in quo res producit, ſive 1°, ſive 2°, caa de-
bet hẽre proximitatẽ reſpectu effectus. Sed tam impo
ſſibilee, q. caa ſit proxima reſpectu ſui ipſius
in 1° inſtanti, quã in 2° ẽt impoſſibilee, q. caap
ducat ſe ipſam in 1° inſtanti, quã in 2°. Ratio ea
rũ: quia proximitas, et poſtexiſtentia nãq; pria cãq,
et effectus tota peragit in eodẽ inſtanti in cali: nequ
exequitur proximitas temporis, niſi forte per accio-
nẽ ẽt quæ in quocunq; inſtanti caa producat, ſive pri-
mo, ſive 2°, debet hẽre proximitatẽ ſuo effectui.

3° Rebus, un-
ã, et candẽ entitatẽ poſſee priorẽ, et poſteriorẽ
reſpectu ſui ipſius, indivexſo tamẽ ſenſu. Expli-
cat: Si ignis A producat a Deo, et in eodẽ inſtanti pro-
ducat a ſe ipſo p. actionẽ poſteriorẽ actione Dei,
tunc ignis A in quanty productus a Deo est prior
ipſo igne A in quanty producto a ſe ipſo: etenim,

UGR Biblioteca Universitaria

et cognitii, ut producens a/e p^r 23 actionis exit pos-
tea ex hac / ejusdo ut producio ad eu p^r 13 actionis.

Dixa

11 e: q^a hec responsio probat. caq posse produceve/e-
ip/q int^o instanti ſuq existes.= Dixae 2: q^a n ſatis
intelligeret, quomodo actu Creaturis, ecacto Deo
possent in eodq instanti here proximales, et postexio-
tatis naq int/se: cui neutra dependeret ab alia in-
posteru.= Dixae 3°, et principaliv: q^a in casu Adoex
pactionis una, et eadq entitas et prior, et posterior/e
ipsa in eodq sensu. Probat: ignis A qualenus pro-
ductus a seipso est prior, et posterior/ ejusdo: q. Prob-
at ans: actio productiva presuponeret ignis A, ita
ut cederet ignis A: q. Probat ans quoad 13 partis:
actio productiva presuponeret/ unq caq; sed equica
e ignis A: q presuponeret ignis A. Probat quoad 23 p-
artis: actio productiva anteceret/ uq effectu; sed quod-
cu ignis A: q antecederet ignis A: q.

Dixa 13 cis exig

12 uamilitant argula. Objicies 1°. Deus e a/e: q pro-
ducit, dumanat, et produca a seipso: q n implicat
caa, quq/ ejusdq produceat quoad 13 ec.= Nego 13 Cog. 1°
Deus/it a/e, n indicat, q^o a/e ipso producat: e ergo
in producty; tanty indicat, q^o ne ab alio, sive anulla

UGR Biblioteca Universitaria

caa alicna produci. Indefinitis distinguexepo
test V3 ans: Deure positioc ase, nego; negative ase,
idc, n abalio, Iccdo.

93 Objicies 2°; n inplicat prioxitas
raz respectu sui ipsius g. Probat ans: n inplicat pri-
oritas ordinis localis respectu sui ipsius g. Rao antcdis:
q a si Pxus ocloccl, ipse exit antc se. — Nego ans. Aspati
tatz duplicit xcxi potest. 1° negando ans, q 2° probationem
deinceps. Si Pxus ocloccl in 1°, et 2° loco, neque exit V3,
neq 23, sed anicus: q a 13e, quihet post se aliz; sec
undus, quihet ante se aliz. Cz vero Pxus in eo casu
heat ante se, nec post se aliz, neque secundus e, neq
13. — 2° Iccpo antenti paxitatis, nego cog. Dispatias
ei inexplicabone cuiusz Coxpoxis nulla apaxent ixra
dictoria, alioxo in pxioxitate, et posterioxitate negoci-
ficabil naxio, q xes pxiox n dependeat infiexi axe
posterioxi; et xes posterior dependeat infiexi axe pxio
xi. Atqui eiusz xei Ipsi exen potest, q dependeat, etn
dependeat inflexi: na e ixradictio: q.

91 Objicies 3°: caa
n debet hexe pxioxitatz xespectu effectus: g quambis
xes pxoducat eius g n requil, q di pxiox eius a. Prob-
at ans: caa inlxinseca e vexa caa Physica, xedinet

UGR Biblioteca Universitaria

prioritatis respectu effectus. g. Probat minor: causa intrinseca identificatur cum effectu, etc essentia illius, nec essentiae nec prioritas ipsa, cuius est essentia: g. Ratio minoris q aliud est prioritas ipsa.

93 Neg. ant, et minoris probationis. Ad probationis distinguo maioris: causa intrinseca identificatur inadequate cum effectu, etc essentia inadequata illius, concedo; identificatur adequate, etc essentia adequata, nego. Essentia adequata nec nec prioritas, nec posteriorite, cum omnino sui ipsa nec. Sed essentia inadequata, sive pars nec prae-ponit ad ipsum: prius enim, q dent lapides, dug, q dent Domus: q dent fenestrae, dug, q dentes. Nec obstat entitas partis a toto, ng hec identitas sit inadequata nam ipsa inportat distinctionem, et ubi dat distinctio, locum habet prioritas, et posteriorite.

96 Dixa 23 265 14, dupl argum Adversarius defendit contra repugnaa: et posi-tulam assignare diradictoria. Huic argumento satisfit ex nostra probatione 2 ma. Sicca simul cum effectu respectu ejusdem, et ideo, quando 2 ae, est prior, et non est prior, et non est posterior, et non est posterior: cum est simul causa, et effectus respectu ejusdem. Patet manifesta diradictionis.

97 Instabit: non implicat, q dus 2 sunt una tra sit prior, et

UGR Biblioteca Universitaria

2ª aliq̃ p̃o'tex̃or respectu ejusdẽ; sedentitas ſ̃ſ̃ 2º p̃oducens n̄ est p̃ior, et posterior per causẽ, sed per diversas: g. Maior patet in p̃ioritate, et posterioritate dignitatis: potest enim Rex et Discipulus sub diti: tunc ſ̃ quaelibet habit p̃ioritatẽ dignitatis, qua Discipulus posterioritatẽ. Probatur maior: ng entitas, quę seipsa 2º producit in nouo instanti ſuponit p̃oducta p̃opter quam ab alia caa distā. Vnde talis entitas, qualenus producta a illa alia caa habet esse p̃opter aliam, qualenus producta a illa alia caa habet esse p̃opter aliam, qualenus producta a illa 2ª diversas ſ̃as, in 2ª eande.

98 3ª Ad instā, omissa doctrina maioris, neg. minorē. Probatur nā: ng caa, quę seipsa p̃ducere, licet in eodē instanti reali est p̃ducta p̃opter aliam ab alia caa, tamē est p̃ior, et posterior per eandē ſ̃am. Ad tertiam p̃ductiva, qua ipsa seipsa p̃ducere, est ſ̃a, qua p̃ducens est p̃ior, et effectus est posterior; at qui p̃ducens, et effectus ſ̃ unica res: g est ſ̃a, qua una ea res est p̃ior, et posterior: g. Maior extat: ng inqualibet caa, et quolibet effectu p̃ioritas nā, et posterioritas ſ̃ ipsa actio.

99 Objicies 2º: ignis A, et ignis B ſ̃ſ̃

p/os /pecici ulexque het eandz virtutz producendi. Atqui ignis A potest producere ignz B. ergo ignis B potest producere ignz B. = Retorqueo argudo, et/ub maiorem tē /ic/ub/umo: atqui ignis A potest producere ignz B, quoad hoc ignis B potest producere ignz B, quoad hoc, q nemo dicit.

Dico nego

distinguendo maiorem /equens: ignis habent eandz /pecificam virtutz producendi, dico; eandz nuncupatione, nego. Minorem concedo /umpta, nego cog. Entitates ejusdz /pecici nō debent haec eandz nuda virtutz, redsimilitudinz. Quamobrem aliquis ignis A potest producere ignz B, et ignis B ignz B producere nō potest, ulexque tamen /imilis virtutis het. Similitudo stat inco, q ulexque het virtutz ad producenda omnia indifferenter /pecici proprios. Vnde ignis A producere potest omnes ignes praeter ignz A; ignis B potest omnes praeter ignz B. Quid /imilius? Si flavescat axius vel-

vel

et maxz /imilitudinz, debebit admitere caz/i, quoad hoc concedo minorem, et maiorem, et axiomatis evidentiam.

Objicio 3°: nō implicat Deum /ui: g nequaquam /ui, quoad hoc concedo. Probatur: Deus divina Deus /ui: g. = Dico antecedenti, nego cog. Disparitas, q Deus

UGR Biblioteca Universitaria

nũ nẽ dicãt pxioxitatẽ nãz respectu dnitẽ; caã vero dicãt pxioxitatẽ nãz respectu effectus. = Arguẽ pxtexea retorquet: nẽ implicat dnũ, quẽ sipsũ vocat: ergõ nec dnio Divina: ẽ nequo implicat caã, quẽ sipsũ vocat pducat, q dductiviss nẽ decet.

ad 2 Objicies 2.o Humanitas Christi Dominĩ caã miraculoxũ omniũ; sed productio ejusdẽ humanitatis in Cucharistia e miraculũ: ẽ Humanitas Christi Dominĩ caã sui productiõis in Cucharistia: ẽ caã sui quasdã. = Retorquẽ argũ, es sub eadẽ matexia subsumẽ; sed vltã pductiõ Humanitatis Christi fuit miraculũ: ẽ Humanitas Christi fuit caã sui vltã productiõis: ẽ fuit caã sui quasdã vltã.

ad 3 Dixerit nũ, distinguendo maxẽ: Humanitas Christi Domini fuit caã absolutiõis miraculoxũ omniũ, nego; fuit caã Physica effectiva miraculoxũ omniũ, nego. Quia Humanitas Christi nõ fuerit immediata caã, quẽ patrauerit miracula omnia, linde dat, q multa miracula patrata ss, antequẽ existeret Humanitas Christi. Dicãt ergõ caã miraculoxũ, quorũ ipsi fuerunt: Deuerõ quidquid miraculi fecerit pxop-

UGR Biblioteca Universitaria

r Chriſtj ſacis, es caa Chriſti. Ynsenè, auxdicam,
Rumanitatj producere/eipſj in Cuchariſtia.

Objio-

1o 2. es 5° nō implicat, q° adio ſit identificata cj caa; sedac-
nōe effectus cajs q nō implicat, q° effectus ſit identificatus
cj caa. — Dſi xrnali: actus potentiæ nāa respectu/ujcajs
sed actus potest identificari cum ujcaa; q° identificat cjc-
aa potestate nāa potentiæ illa. — Reo, secūa maxi, dſ-
tinguendo mrorj: sed actus identificata cj caa e effectu
cajs, nego; actus nō identificata cj caa, subdistinguo:
e effectus, qui cajt, neg; e effectus quus cajs, concedo.
Deuſe, nō implicare cajs, quj eius ſua effecta ſit actualiter
agens, ac proinde, identificet cj ſua actione: Pater enj
Effectus nō producit Filij perfectionis ejs dista.

1o 3. Alueio ſe-
mperfecte actus, et caa ſſ unj, utijs, nulla ratione potest
aici, q° actus ſit effectus cajs, et procedat acaa; nſi fo-
te per xaonj nostrj, ad ejus modj, quo proxime sibi
le dil proximos exe, et dimanare debeſſa proximia
rou ad xale. — Similiter ad dſi: rmaonj xel, actionis-
tjs ejus caa ee quidj positionj nāa respectu
cajs ejsdem vero actionis identificatj cj ſua caa; alii-
vijs ect positius ſeipſo. Sicutj hoc ect possibile, nō

UGR Biblioteca Universitaria

ee, cux negaxem cag/ú, qwad V3 ee.

Obiectio 6.

6 Actio e proxoxitas cag xe/pectu/ú, ide, xe/pectu ipsius actionis. Modo/io: n minus implicat, q° xes/it proxoxitas xe/pectu/ú, qug, q° /it proxox xe/pectu/ú: g/ixes potest ee xe/pectu/ú proxoxitas, potexit ee xe/pectu/ú proxox: g entitas potexit ee caa/ú, quod 23 ee. Ito, Deodono actug ee proxoxitas cag xe/pectu ipsius actionis, et distinguo mug/ió/umptg: n minus implicat, q° xes/it proxoxitas alterius xe/pectu/ú, qug q° /it proxox xe/pectu/ú, neg; n minus implicat, q° xes/ú proxoxitas /ú xe/pectu/ú, Bª, Deodo. Quod xes/it proxox /eip/a, hanc involvit dixadictong, q° est, quandone. Quod vero xes/it /ra denominan. alig xg proxog/e, nully hū indoenien. /o/tendal.

7 Exdictis toto Capite, odictis, impo/ibilg ee cag/ú, tg quod V3, qug quod 23 ee, tam in proximo in/tanti, qug in 2°, tg per actug xg V3, qug alig n/uponat, qug peractong 23, qug/ uponat in eodg in/tanti alig actiong proproxi producentg eundg txg. Aliquas omi/im' no/txg 26 in proban- res Abaliij afexxi/olitas: /cilicet, q° /i caa p. o/set /ce ip/g producere 1°, caderet demon/trao cag B, /i vecntis impxoducti: etg° /i caa o/set /eip/g 2° producere, illa

UGR Biblioteca Universitaria

2ª actio est essentialiter superflua, cum ponatur in eo instanti aliqua adequata actioni cuiusdam rei: ac proinde actio agatur. Eas inquam omittimus, quæ adtuc nondum sunt nostræ, nullatenus natæ videntur.

Caput Vo

De mutua causalitate.

Vo8 Non implicat mutua causalitas in actu 1o: ide, q A. heat pog ad producendu B, et B eo ipso ad producendu A. Itaque quando unus ignis producit alium; eius illius, ied sicca poluit, ut ignis productus, si proxime sit, et producat eo ipso producentis: nq inutroque equa repetit virtus, sibi ecc adomnia individua sui speciei proximi. Hac doctrina supposita, quæri inprimis dari mutua causalitas in actu 2o? Ut ignis A. posit producere ignem B. in illo instanti, in quo ignis B. producit ignem A?

Vo9 Su

Pb: implicat mutua causalitas ig quoad Vu, quæ quoad 2 u ec. Va pars antecedens conclusione, quæ ut probari debeat. Ng sint duæ entitates A, et B semutuo producentes quoad Vu ec, A existeret, antequam existeret. Probat: A existeret ante B; i contra existeret ante B: g existeret antequam existeret. Pro

UGR Biblioteca Universitaria

maxii: q^a ⁊t cel caa ⁊B, ⁊ caa vero ⁊sistit anteq-
q efectq. ⁊Bao minxi: q^a ⁊t cel efectus ⁊B; efectus
autq n^ exist anteq caq.

180 Nonq videnr 2^a
do^o paxi: q^a ⁊idq entitates pducant a Deo, quo-
ad ⁊q caa, videl, quod inodq instanti ipse possint se
mutuo pxoducere p^x 2as actiones. ⁊xobat tamq:
⁊idq entitates mutuo se pxoducerent p^x 2as actio-
nes, unaquo quecel pxior, et posterior naa respec-
tu alterius; seqtur implicat: q. ⁊xobat maxi, quod
⁊3 paxq: unaquequecel vera caa alterius ⁊unaque-
quecel pxior altera. ⁊xobat, quod 2 ⁊: unaquoque
est verus efectus alterius: ⁊ unaquoque est posteri-
or altera.

181 Dices: duas entitates posse se mutuo pxiores, et
mutuo posteriores, per et diversas fras. Sit exemplq A et ⁊B
mutuo se pducentes. A e pxior, et posterior ⁊B: p^x actio-
nq, qua producit ⁊B e, et denominat pxior; p^x actio-
nq autq, qua p ducit a ⁊B, e, et denominat posterior:
q. denominationes pxioris, et posterioris veniunt ad-
versis fris. Hocautq n implicat: sicut n implicat, q^d
idq subiq simul sit calidq, et frigidq, quando mix-
tura ex quibus componit, calor, et frigiditas: istq enq denom-
inationes, licet diversq, pveniunt a fris diversis.

UGR Biblioteca Universitaria

112 dixae 1°: Pxioritas, et posterioritas nãz negarent ꝑ-
ponẽ inconꝝ subto, eiꝝ pexdocexias fxas: g. L robat
an: Si ponexent, una, et eadꝝ rei dependerent, ein
dependerent ex suo fieri ab alia; sed hoc fieri nequit
eiꝝ pr diversas fxas: g. L robat maior: q a pxioritas
nãz e indepenꝺea n mutua unius ab alio in suo
fieri; posteriꝺoritas vero stat in ltxaxia dependea: q
fieadꝝ xes ect pxior, et posteriꝺoxnaa xespectu alte
rius, n dependexet abilla in suo fieri, q a e pxior, et
dependexet abilla, q a e posterior.

113 dixae 2°, q a ficadꝝ
xes possit ce pxior, et posteriꝺoxnaa xespecta alterius, n ect,
eux inplicaxet mutua caalitas quae 1/3 ee. Quꝝ autꝝ hoc
absurꝺꝝ sit, indeparet, q a caderet celebris illa demon-
fxao Dei ꝺepumpta ex Excaturis: fierꝝ xes mutuo
possint ꝑducere, nunqua pr diseuxsꝝ infalibilꝝ per-
veniem ad eaꝝ 1/3 = dixae 3°: quia ex mutua caalita-
te qua ad 2/3 ee n saltꝝ infexit pxioritas, et posteriori-
as nãz ineadꝝ entitate pr diversas fxas, red pr eandꝝ. ꝺ.
uponam, A, et B mutuo se producexe. Non solꝝ A e-
xit pxior B pr actionꝝ, qua ꝑducit B, et posterior
pr actionꝝ, qua ꝑducit a B, redeoꝝ exit pxior, et po-
steriox per actionꝝ precise, qua ꝑducit a B. Raoe
q a pr illꝝ actionꝝ e posteriox, ut Ro excludi n negat.

UGR Biblioteca Universitaria

deinde p^x illg actionȝ ē pxior. P^o xobat: q ^a B p^x actionȝ, qua producit /uponit /unȝ caȝ ay omnib^o requisitis ad opexandȝ; red unȝ exequisitis, ut cadaoperet in Exeatu, e^t q^d stat actualit caȝ, aqua accipiat ec: g ft. p^x actionȝ, qua p ducit a B suponite ag aqua B accipiat /ugec; aquip/ȝ A in illo instanti xcali ē caa, aqua B accipit /ugec: g^t p^x illg actionȝ A /uponit ante B g^t ē pxior: g^t pxior, expo/itum ox.

VIA Objicies 1°: Axi/co a/exit, caas ee adinuicȝ caas: g^t da V mutua caa/itas, /aliȝ; q^d wad 2ȝ ee. = Reo 1°, tam ȝ intelligi de caa finali, defaciente: sepeenȝ caa efficiens hꝺ p^o caa finali /uȝ ej ecȝ: unde ad^s invicȝ se ȝ: 1^a ē p^o caa efficiens 2ȝ; 2^a vero caa finalis 1ȝ. Neces/ponsio ꝺ muruis, et /olida.

VIB Reo 2°, caas et adinuicȝ cas; n, g^d /imultaneo p ducant, red g^d vicissȝ agant unȝ in alterȝ: ut quando frigida manus aplicatur manui calidȝ, frigida calefit a calida, et calida frigefit a frigida. Hoc vocat xcactio, et xcpatio: et p^r hoc caȝ dicunt mutuo caȝ ab Axiſte. Sed hoc nil nocet no/trȝ 2 6^a: nȝ neque manus frigida cadit a calida; neque calida a frigida, neque calor, et /riguꝰ simu-

UGR Biblioteca Universitaria

tuo esse, neque quid quę aliud ē assignabile, in
quo mutua causalitas exerceat. Indeex textu n
infert, quod duę entitates possint ee mutuo cas
respectu sui ipsarum, sed respectu alicuius 3ę en-
titatis, sive effectus, quę hęc produci nulla, et
Mainhac, q sepecaccidit.

116 Objicies 2°: Scaligeha-
ligida statuant, ut altera alteri innitat, nemu-
tuo substinent, sed hęc mutua causalitas: q ea
possibilis ē. Idq arguit, sit in lapidib fornicis, quo
nęq quilibet substentat alių, et ab eo vicissę substen-
tat. = Ad arguit nego minorę. Si bene perpendat, n
ulla mutua causalitas reperiet in mutua substen-
tatione duplicis Scaligę, aut lapidų fornicis. Quę
so, quę entitas ibi dat, quę producat, et simul p
ducat ab alia? Scalaa n p ducit scaligę: locatis
enim Scaligę n p ducit locandę alterius. Ubinęq
mutua causalitas.

V. Replicabis: praesentia, seu loca-
o unius Scaligę in illo loco praexequitur adlocan-
dę alterius, et locatio hujus praexequitur adloca-
ndę Vg dat mutua praesuppositio, et mutua priori-
tas, sed hoc stante possibilis mutua causalitas q.

UGR Biblioteca Universitaria

Ans Nimia duas partes. Rao 1ª: q 1ª Schala
nõ subsistet ibi, ubiõ, nisi 2ª heat, q locaons, qua
het: q locao 2ª Schalę ẽ pxexequitis adlocaons
1ª. Rao 2ª partis eadẽ: nq 2ª Schala nõ subsistet
ibi, nisi 1ª heat illq detrahat q locaons: q locao 1ª p-
xexequitis adlocaons 2ª.

118 Rem negando antiqua
dulxamque pacis. Aduxius q p baones cessan-
tib⁹, nego coas. Solq duinat, locaons unius
Schalę ee requisitq adlocaons alterius, sedn
pxexequitq. Dant quidq requisita, quq nõ pxe-
bia s, sed cõcomitantia. Locas igit unus Schalę
neque precedit, ned subsequit nãa locaons alterius, n
eq thent nãq ordins, aq neutra sit alterius caa, sed
utraque p ducit a Corpore, aquibẽ locas.

119 Objicies 3.º P.
ris potest amare Paulq inedę instanti inquo amat
ab illo; similit potest noscere, videre, audire, 1ª in
instanti, inquo nosc it, videt, audit, 1ª: q unaquq-
tas potest producere alią, in instanti inquo producit
abilla: q = affirmat: actus generat habitq, et sicut hab-
itus q cnexat actq: q inf actq, et habitq dat mutuam
alitatem.

UGR Biblioteca Universitaria

120 Ad 1m argult dcpo antenti nego cq. Disparitas est exco, q
duo hoc simultuo videant, mutuo inuocant, audia-
nt, amenti, &, nequit mutua proximitas nasc: ng
noscens, et multy (et sic de reliquis) nchent inuocandi
ng cq, et electus producentis, et producti. At vero pleq
entitates simultus exacti utraque est proxior, et utra
que posterior mo respectu alterius. Immo utraq est p-
xior, nulla que posterior. Nulla est proxior, q utra-
q est posterior; Nulla est posterior, q utraq
est proxior. = Ad 1m firmando distinguo 2m partes antecd.
dupliciter habitus generat actu illy eundo nunc aquo
genitus, et in eodo instanti, nego; generat actu di-
vers nunc, et in diverso instanti, dcdo. Non nega
m caat ee mutuo caat in actu 1°, sed bene in actu
2°: Confirmando ars poly dicit, q dcdim.

121 Objicies 2°:

Ignis A in instanti, in quo producit ignem B, potest pa-
rere absque B: q possibile mutua causalitas. Probat
ans: in alio instanti potest. q parere absque B: q in inst-
anti, in quo producit ignem B. Probat cta: ng poa, q
sit ignis A, ut producat absque B, identifica-
tur cum ipso igne A: q ignis A hoc ng poa in omni in-
stanti, et ig quando producit ignem B.

UGR Biblioteca Universitaria

122 Ad argum dicendum: ignis A in instanti, in quo producit ignem B, potest produci ab igne B, in sensu posito; q. d. produci ab igne B, nego; in sensu diviso, concedo. Ad probationem concedo, distinguo consequentiam, sequentis similiter. Probatio non urget: nq. potest ignis A in instanti produci ab igne B in sensu diviso ab eo, q. d. produci ignem B, identificari quidem cum igne A. Ac hoc repetit in igne A in quolibet instanti; at vero potest, ut ignis A producat ab igne B in sensu composito, q. d. produci ignem B, neque identificari cum igne A neque possibile: unde in nullo instanti repetit in igne A.

123 Aliter dicendum est, distinguendo dicendo: ignis A in instanti, in quo producit ignem B, potest potentia proxima, et impedita producere ignem B, nego; potest potentia remota, et impedita concedo. Dicendo instanti potest ignis A producere ignem B medio potentiae, q. d. in illo instanti ignis A exercet ignem B; proximitas autem impedit quominus sit potentior, ut requirit actionis effectus. Nunc patet ad reliquum argumentum: nq. quamvis potentia identificetur cum ipsa re, cujus est potentia, tamen potentia expedita in quantum expedita dicat aliquid diversum, potest quidem modo aliquo, modo alio non rei.

UGR Biblioteca Universitaria

121 Nota, adsoluoꝫ aliqꝫ argumoꝫ, qđ augeri libre possint incoꝫ instanti mutuo absq aliqꝫ quę ina
tiaꝫ, utaut hoc producat aliquą qualitatẽ in illaꝫ. Nec
ro producat aliquą qualitatẽ in hác. Hoc solũ probi.
lee, ieo frequentissime accidit: ꝫ ut teneat ꝫ muno po.
xo loquũ agens inaqnoo expanꝺ. Sed hoc pxie nem
utua caalitas. Caalitas mutua, quę in hoc Capi
te negabim, ꝺ sitit inco, qđ effectus producat suuꝫ
caꝫ, aut caa producat aliuo effectu.

Caput VI3.

Vtrũ mutua caalitas inꝺ caꝫ maa
lꝫ, et fralꝫ.

123 Loquuti sumus de caa efficiente, et dependim ne
dari mutuũ caalitatẽ inter ea caꝫ efficientis. Iꝫ
dicendũ ẽ de qualibet alia caa. Et primo: si que caa
rum aalis n̄ possit maliꝺ caari a suo effectu maa
liꝺ caa salo, neque caa fralis fraliꝺ caaricapi.
uo effectu fraliꝺ caato. Vnde universꝫ ꝺcludiꝺ in
possibilẽ ee mutuaꝫ caalitatẽ inter ꝺꝫ genera caꝫ.
Nuncauꝫ disputaꝺ, an talis mutua caalitas ꝺet
indiuerso genere caꝫ. Et nro exemplo adducaꝺ caam
alis, et fralis: inquiuntq, an una entitas possit ee

UGR Biblioteca Universitaria

caa maalis alterius, et hec alterca caa fralis
illius ineodz instanti?

126 Sit 2C°: implicat mutuaca-
alitas etiz individuo/o generex caz Phicis vexetalis. Pro
bat cadz xasne, ac precedens 2C°: q^a quelibet caa est
prior/ei ipsa, q^d implicat: z. Ras antentis, q^a est pri-
or/sua caa: z a/oxtione est prior/ipsa. Ras antentis,
z q^a est caa/sui caz: z prior/sua caa. = Nec dicatur
z q^d mutua caalitas/sit individuo/o generex caz-
/rocitatis, q^d mutua caalitas/sit individuo/o generex
az: ng quando aliqua entitas caal/z pre/uponit
existen, ac proinde extra ocs/suas caas: z/z pre/u-
ponunt omnes/sui caz cuius cumquecq generis: z entitas
illa nulli/z exillis potest causa.

127 Obicies 1°: mala caam-
alis/tis, et incodz instanti/sua caa/fralis maz: q da-
t alteri^a caalitas individuo/o generex caz. Probatur ans,
quoad 23 partz: fra dat ce/pedificij maz: q e caa/fra
tis illius. Ras antentis: q fra dat maz ce ligni,
aut ign^s, N: q dat illice/pedificij. = Re 1° negando
ans, quoad 23 partis. Ad probaiong negs ans, eam-
probationis. Fra n dat maz ce ligni, sed proportione
que mala unquq e ignis, aut ligni, sed pars ligni,
aut ignis, q^d ex sua nata het, neque accipit a-

UGR Biblioteca Universitaria

txa.

128 Rsp 2°, distinguendo 23 part: antecedens: et inequs in-
tantiæ eaa sralis mas: specialiter sumpts, nego; mas,
et simpliciter Dcdo. Exam specialem entitatis mas: q ma p^x
seipsg, et p^x sua intrinsecam quidquid e specialem vexo
spositg, semmas, ut plenq, q a e pars dsralis spositi.
Unde sensu accipiendus e Divus Thomas, siquando a-
xit sg ee eag mas.

129 Objicies 2°: Enae eag efficiens sua-
xis dispositionis, atqui dispositiones ſſ eaa dispositiva
sg dat mutua eadem in diverso genere eag. Proba
bat mas: Dispositiones adsq ſſ specialem sre: atqui
specialem producunt apta sg. Rsp mioris: q a sr dexa
dis sua axis proprietatis, radix autem spec sumpta di-
ci realis emanans. Probat mior l^r silogi: Dispositio-
nes setenent insigne mas: g ſſ eaa dispositiva, atqua
similaris sq. Probat ans: sra educiva ma dispo-
sita ut tali: g dispositiones setenent insigne mas.

130 Ex Cosmo Doctore distinguendo mas: sra inf^o in-
stantis sg productionis e eaa efficiens suaxis dispo-si-
tionis, nego; in secundo, et reliqui instantib sq sec-
uentis, Dcdo. Codem modo distinguo mins: atqui dispo-si-

UGR Biblioteca Universitaria

tiones / eaa dispositiva fxg in1o instanti fxg, dcedo; in2o
et reliquus instantib, nego. Hinc oritur, q3 nunquq vexatio
V mutua entitas inf accidea, et/xg fxa in1o instanti p
xe/ponni accidea banquq eag dispositivq, et qua/imaale,
q2 accidea pxe/ponunt in1ma ad introductionq/xg, sed in-
hoc instanti eaaccidea n pxoducunt a/xa, sed abeadq caa,
quq pducit fxg. Snreliquis instantib fxa pducit accidea,
sed tunc accidea n pxe/ponunt ad/xg pxopxioni magta
nquq prevq dispositiones. Sgd innullo instanti accidit
mutua caalitas inf/xg, et dispositiones.

Objcio 3o: introd-
134 uctio novq fxg intelligit pxopxioni adexpulsionq antiqq,
atqui expulsio fxg antiqq intelligit pxopxioni adintroduc-
tionq novq: g3 dat mutua pxioritas inf fxg novq, et antis-
quq: g3 dabit mutua caalitas. Maor ecxiae, q2 introd-
uctio unius fxg e caa expulsionis alterius: e/cluse
nq pximarius fxg e dpositq, sed 2darius e expulsio ar-
pulsibet alterius fxg abeadq maa. Probat idaque mior:
Expulsio fxg antiqq e medij, et dispositio adintroduc-
tionq fxg novq: g3 intelligit pxopxioni adtalq introductio-
nq fxg novq: g3 intelligit pxopxioni adtalq introductio-
nq. 1o probat ant: expulsio fxg antiqq e ablatio impedi
menti indispungibilis aq introductione novq fxg, sed dem-
menti ablati impedimenti indispungibilis aq actu e medij,

UGR Biblioteca Universitaria

. ad dispositiu adactu:g.

132 Ad argu:g omissa mauxi, nego mior:g, et ant̃ probationis. Ad probaor:g distingu:o mauxi: expulsi- o:g antiqua ē ablatio impedimenti auferibilis per:p:g actu 2q; concedo; auferibilis ex parte actus l̃, nego. Simili distingu- endaq: mior: omnis ablatio impedimenti auferibilis ex par- te actus l̃ ē medii, et dispositio, concedo; omnis ablatio imp- cdimenti auferibilis ex parte actus l̃ ē medii, et dispositio nego mior:g.

133 Quecunque res impatibilis cu aliqua actio- ne potestatis impedimenty. Sed in hac latitudine inclu- duntur diuersa impedimenta: alterius cor:g, quę deb- eru: auferri, ut caa sit proxime potens operari; alterius cor:g, quę auferri debent, ut caa sit actualiter operans. Explicat exemplo: ut Petrus curat impedimenty ē ipse, impedimenty exigē negatio cursus: q̃ ag ipse, quę negatio cursus ē aliquid impatibile cu cursu; hanc tamen ultra, q̃ impedimenty ipsius debet auferri ex parte actus l̃, ita ut Petrus n̄ ponit ee proxime potens currere, nisi de- tur ablatio ipsius; negatio aut̃g cursus n̄ debet auferri ex parte actus l̃: Petrus enī ē proxime potens currere in- signe, ingnone ablata negatio cursus; debet aut̃g auferri tali negatio p̃ ipsu:g actu 2q, sive peractuat̃g cursu:g.

UGR Biblioteca Universitaria

132 Presentia fxg in maa potest vocari impedimenty ad-
inproductionz alicuius fxg, q^a ẽ aliquid in patiente
cz tali introductione. Sed ne impedimenty, q^a exp-
iuro
axteactus 1^i ab exxi debeat; 2° soly ab exxi potest exp-
arte actus 2^i. 3°) nro scatis quzng impedimenta, ab-
stabula ab exxi desert ex parte actus 1^i, quzng
ex parte actus 2^i? Hanc regulz observato: quando
ablatio impedimenti ipsius actus 2^y, aut aliquid subseq-
ty ad actu 2^y, n debet ab exxi ex parte actus 1^i; Itaq
ex fin pertineat ad actu 2^y, neque illz subsequat, ex p-
arte actus 1^i debet ab exxi.

133 Nunc sic: ad introductionz nouo
fxg subsequit expulsio antiquz, q^a introductio illa
ẽ causa huius expulsionis, ut arguty intendit. Ergo ea
antiqua impedimenty ad introductionz nouz, q^a ta-
mz impedimenty ab exxi n debet ex parte actus 1^i ad in-
troductionz nouz: q^a talis ablatio effectus ipsius actus 2^i,
sive actualis introductionis nouz fxg. — Nota, hec dic
tace inserica a exemplo, introductionz nouz fxg ex pul-
xg expulsione antiquz, quz seruet nunc dam arga
cui, postea mentz nostrz superhoc aperiturz suo loco.
Nota iterum, q^d in hoc discurrendi modo tria signan-
dz discernanda sunt inqualibet diuersione sub tali. Primo

UGR Biblioteca Universitaria

c/signy cag polentis nooq/xq paucere. 23 c/signy nou
g/xg actualiV produclg. 33 c/signy fxg antiqy exputs.

Caput 23

Ancaa possit reproducere suy effectum.

136 Polquq aliquo corpus corruptus, dubitari potest, anpos
sit redire ad existg pristinatg cag, sicut potuit, antequ
existisset, existg accipere. 2 Sit a resolue: Deus Deiab
soluta potestate semel destructus reproduci aqui caan.
Probat 1° con reprugnat. Probat 2: q[a] de Eidee, hoc
ee posit moxtq resurrecturos. — Etxabano 3 Gs nullu alic
cuius momenti milites arguty. Maxq difficultatis
pog nalq deuolui, anscilicet hoc posit naliV accidere. E
atcor, 3 munuxq Phig negare hanc nalq possibilitatq;
sed q[a] hec 3 munux opinio potius fuit Autoxib[9], quq xno
nulb[9] fuit, ideo hanc 3 Gs statuim[9].

137 Naliv possibilise
reproductio effectus semel destructi. Probat: destructo
effectu, e naliV possibilis eadq virtus cag, vdq modo ap
licata passo 3 pcedit, manet q eadq possibilitas effectus:
q caa potest naliV reproducere effectu destructu. Pu
ma para antentis patet ex posxa: neq eny deficiuit
tus cag, q[a] 3 xumpat effectus. 2[a] simili elaracig[a] si-

UGR Biblioteca Universitaria

cdã manet cgo irdute, quis prohubcteg aplicari.

3ª negari nequit: ng xcpossibilitas, cg pdnaria, ẽ an-
tecxistcg, et inẽxistea, et post expistcg. Coa nobis pro-
bationis legitimae: q ids manens ids tempexena
ty facere idg, ut e inpaxemia.

438 Dfinmat: codg modo ẽn-
tia, et codg modo distat abexistca efectus destructus, xcfec-
tus nunqug productus; sedefectus nunqug productus po-
test accipexe cxistcg pr virtutẽ cag sine miraculo: g paxi-
vefectus, quicxtitit, et coxuptus fuit. Rão maoris: g an
ce. Ipsitbi indivisibili, neque admittit magis, et minus.
Misexicoxdiae apud omnes. Coa turget apaxitate.

439 Objicies 1°
aidgaxe illud cxistxisse efaly, apxivatone ad habitum
dat xcgxessus: g xcs, qug semel pexiit, n potest xcgxedi
ad cxistcg. Rndoxitas nunqd, q entitas, qug pexiit,
n potest dici privata cxistca: nq ut dicat alig subtyp-
xibaly, xequixit, q sit cxistens. Exgo quambis subi-
g pxibaly transixe n posit apxibatione ad habitionẽ
xei, qua pxibatas fuexat, n sequit, entitatg, qug se-
mel pexiit n posse xedixe adcxistcg. = Pxeiexea Rxu-
tes id afixmat, xegulaxit loquendo: ng in cxo employ ad-
ducit calay, quinunquag xecuxepexat comg, et eden-

UGR Biblioteca Universitaria

tulg, qui nunqug recuperat dentes; aliqui sine miraculo
Calous potest comg recuperare, edentulus que dentes, ut
ex pere aliquot testanvg At xpto nr asexit, impossibg
nativ regressy ad habitu.

9.o Insuper textus Phi nr solvit.
gas regressy ad habitu nuxice cunog, recti Specificc.
unog, ut pati ex exemplis: alieng, q° Cgcus nunqug
recuperabit oisy, nec Calbus comg, nec edentulus de-
ntes. Unde (si clarius rigorose inspexu) deducit q° destruc-
to effectu nr solv nr potexit ipse mei nuxo reproduci, sednoque
potexit produci alv grusg Specie itaq, si destruat fragm
is, sg Mamaa nr posit hexe unquog fragmis, noquillog
canag, neque alig simulg, sicut calous, neque amisg
comg, neque simulg recuperat. Sed huc doctrina falsa
e, ng maa, qug amissu ung frg potest hexe alig simi-
lg, ut accidit, quando canis alitg carnib alterius canis.

12| Objicies 2°: entitas existens Nispali Vg nr potest transi-
re Granadg sine transitu p^x medy: g entitas, quex-
titi Nudius 3^ys, nr potest transire adexistendg dies
odierna, qug transeat p^x medy tempus; sed entitas
potest nativ reproduci, potest transire adexistendo nudi-
us 3^ys, adexistendog hodie: g entitas nr potest nativ repro-

UGR Biblioteca Universitaria

duca. Prima Coa urgeta paxitate: qa n minus impos-
bilis transitus de loco, in loq; sine transitu per me-
diu, quq transitus de tempore in tempus sine tra-
nsitu per medium. Et exacte magis sumpta: qa sic-
cus reproducta post, potest existere nudius 3y, pro-
ostea que corumpi, atque hodie reproduci, et recaire ad-
existeq: q transibil abexistendo nudius 3y, ad exis-
tendq hodie, quq heri exilexit, sine transeundo per-
mediu tempus.

122 Et arguit ne accepto 1o enthymemate, negan-
do maiq sumpto. Quod res periit nudius 3y, eius-
a reproducat, nec, qd transeat de existeta habita nud-
ius 3y, ad existeq hebendq hodie, sed qd transeat de-
n ee in instanti antendi, ad ee in hoc instanti. Rao
e: qa transitus amplectit duo instaa immediata: a-
lit hoo diceret transire ab instantia ad decrepitq sen-
ectus. Atqui instans existeq habilq nudius 3y, et ins-
tans existeq habilq hodie, n sumpta immediat-
a: q effectus nostri casus n recte diceret transivisse a-
bexistendo nudius 3y, ad existendq hodie. Inco si-
dexare debem transitq duplicq. Primus nudius
3y ab ee ad n ee; 2y hodie an ee ad ee; in nullo vero
dat transitus ad o inixq sine transitu per medium.

UGR Biblioteca Universitaria

Objicies 3°: sive producta effectus sit natus possibilis, aliquoties accidere; sed nunquam accidit aliquem natum posse bilis. Rao mioris: quia ens vidi unquam, effectum fere destructum ideam oriri. Maior rationabilem negari possit: quem ens peripatetica indanto, eius frequentia causam sui nunquam accidit, id debet censeri natum impossibile.

Ad arguim dico, neque maiorem, neque minorem satis probare. Non major, quam quidam natum possibilia, quia tamen unquam forte accidere. Non minor: cum ens nostrum ad ejectam naturam individua omnino similia, quis sit, artificium, quae hodie producit, antea aliquando fuerit. Unde arguim ut potest nullo nixum fundamento, debet tanquam temerarium explodi.

122. Objicies 2°: Si effectus semel destructus natus posset reproduci, resurrectio Mortuorum natalis est; atqui hoc absurdum: g. Rao maioris: quam resurrectio Mortuorum nihil aliud, quam quidam reproductio effectus corrupti. Minor certa: Quia semper Ecclesiae sanctorum aliquem Mortui judicabit miraculosum: quam natum non posset accidere.

125. Ad arguim, negando maiorem, quae urgeat probando: quam resurrectio Mortui absolutum impossibilis ex decreto divino: quod decret-

UGR Biblioteca Universitaria

ty /atis colligit ex unica morte salutis homib;
ex exp experientiae, ex initatesq; penaxq;, et praemij.
qz mentes inicxumpunt post discessu az a Corpore.
Unde quando is /uxxectio exnaa rei n /it impo/sibilis;
impo/sibilis tamzo ex decreto.

126 Sed licet impo/sibilis celex-
naa rei, nullamz diximus divina. Nosczq defendi-
m°, decp^tz reproductionis n^ /upexaxo vires naz. t-
dq^d n^ requirit, q^d omnis entitas posit reproduci;
/ufficit, q^d posit aliqua. Exco aultz, q^d hoc n^ posina-
lit reproduci, minime infert, q^d nulla entitas nali
t reproduci posit. Sicuquando defendim°, dari in Crea-
turis ultz duxitqz n^ dis diam°, quandoq; entitatez
q; urmqueilla /it here ego vixultz, neque posse plura-
cara Excata, quid quid producibilec.

Caput 133

An multiplex effectus possit oriri ab-
eadz caa.
vel unus amultiplici?

197 Quoad 1^m. patz facilis^e respo: nz idz Deus produ-
cit, tot, et tz dissimiles Creaturas, idz Pat plures Filios,
eadz Arbos plura poma, et sic deczteris. Ergo dubij nec-

UGR Biblioteca Universitaria

ng, et cang cag, posse producere multiplicg effectg, falsg suc-
cessive, et indivexsis instantib? Rogabis, an etiã possit in-
eodẽ instanti? Affirmative xeo: q ad Deũ inquolibet inst.
anti, pluxes effectus pducit, cg producat, quidquid p.
ducat. Hoc ineodẽ instanti, dnosit, et amat, quæ sic.
tus divexsi. Quilibet xta inuno quoque instanti pduat
suas proprias qualitates, quæ sint multiplices, et divexsg.

128 Quoad 3m
paxtg duby nequæ coxda cõxeplus. Dubitat 1°, an idg
effectus possit divexsive produci a duplici causa inactu 1°
adequata? 2° an possit simul a duplici causa in actu 2°
adequata produci? Ad primum dubium hic agam; de 2°
Capite sequenti. Sensug 1i dubijo, an effectus, quem
1 a causa A potuerit produci a causa B, nisi in sensu proposito
Quod producat causa A, sed in hipothesi, q causa A non pro-
ducat. Sit exemplum, quando ligny aburit, a bigne A,
oxit ignis detractus a B. Rogat, nisi applicatus fu-
it ignis A illi ligno, vel alt ignis alius potuit ne oxi
xi Nego effectus nuxo, scilicet ignis B?

Tomus 3g defen-
dunt eundg effectg non posse oxixi nunc ab hac causa nunc ab illa, sed
a determinatg, ut oxiat ab hac determinate, et non ab alia: ita ut effectus
ignis A nunquag potuerit oxixi a bigne B. Quod positg tenet 2a sen.

UGR Biblioteca Universitaria

rea, qug amplectunr Schol.is. At sexus ejecty ignis At p
otuisse produci ab igne D sicut productus fuit ab igne At.
Utraque sententia supponit, cuncty ejecty possedivisive pro-
ci adupliciter diversi ordinis: qa ejectus ignis At procul
dubio potuit provenire, et produci a solo Deo: g idy ejec-
tus potuit produci, nunc ab hac, nunc ab illa causa diversi
ordinis. Totag Lia ad causas qusdy ordinis devolvit.

Solutio
ad 6um: Idy nuxus ejectus potest divisive provenire adupli-
citer. Probat: Ignis At productus ab igne D, potuit p
duci ab igne C: g. Probat ans: Si ignis At solus posset provo-
nire ab igne B et n ab igne C, ignis D, et ignis C eent
diversi speciei; sed hoc est absurdy: g. Probat maior: igni
D, et ignis C n hexet similis virtus productivus; sed coin-
ponent diversi speciei: g. Rao maioris: qa igni B hexet vi-
rtus productivus ignis At; ignis autem C n hexet talis virtu-
tis productivus ignis At; virtus g virtuti sq assimilis est. Pro-
batur itague minor: cag habentes assimilis virtus, n speci-
ei: g. Probat ans: cag habentes assimilis virtus non
sexum solo nuxu: g. = Rao antecentis; qa difra numerica si-
mul, pr hoc, qd hecceitas sic hec, et illa illa: g dissimilitu-
do virtutis est aliqua difra plusquag numerica.

Objicio 1o Effectu

UGR Biblioteca Universitaria

participat perfectionẽ illius cãs aqua paucãs, sed idẽ nu-
xo effectus nõ potest participare duas perfectiones nuxice
distas, etiã divisive: q idẽ nuxo effectus nõ potest produ
etiã divisivé aduplicã eãa nuxice dicta. = Rõdoxquevax.
nego, & sub eadẽ maxi subsumo, sed idẽ nuxo effectus nequi
participare duas perfectiones / precise distas, etiã divi-
vé: q nõ potest paucã etiã divisivé aduplicã eãa precise dista
q Aduersarius negat: a exilente eandẽ entitatẽ posse paucã
divisivé aduplicãa diuersi ordinis: sicque ignis produ-
ret à Creatura, potuit idẽ nuxo pauca a solo Deo.

V52 Dixerãm

distinguendo maxi: effectus participat perfectionẽ nuxicẽ ea-
ndẽ illius cãs aqua producit, nego; perfectionẽ nõ nuxice ea-
ndẽ, sed similẽ illius cãs, aqua paucit, concedo: Replicabu-
tur. Difficultas remanet, si effectus participans illã perfectio-
nẽ, quã hꝫ eãa nuxice eandẽ: tunc ergo ex effectum similẽ
dissentens adhuc illã perfectionẽ numericã, sed con-
traius adhanc, quã hꝫ, nõ ex indissentens, ut produxerit ab-
hac, illa eãa, sed deixatus, ut produxerit ab ea tantus
aqua producit. At vero ajiant participatus perfectus perfectio-
nẽ similẽ eãdẽ, nullã manet inconueniens: q illa perfectio
effectus sempex e eadẽ nuxicẽ sive proueniat abhaccaa,
sive ab illa liceat ut una, et eadẽ, similis cõ potest perfec-

UGR Biblioteca Universitaria

tioni multaxy cazxy.

Objicies 2° sancty Thomg dicentg impossibilee eundg Filiy nasci, sivesit alius Pat sivesit alia Mat: sicut nec idg nuxo sigillatg, sivesit aliacera, sivealiud Corpus sigilli: Exgo corpso, quod caasit aliacje-tus oxit aliusg idg nuxo efectus requit divisive oxixi aduplicatcaa.

152. Reo cy: Immuni, Dicy Thomg loquin de-Filio specificative sumpto, sed xeduplicative, idc, ut-ilis, talis deixati hois. Itaque idg nuxo Pxus, quisibise huyus Patxis, huyusque Maxis, ee potuit sivealtexius patxis, sive altexius Maxis. Tunc autg quanbis ecc idg nuxo hoo, nec idg nuxo filius. Filius enyg ax sit:cepius xelativus, n dicit/oly entitatg xelatg, sedetig txy, raong sf fundandi, u-oly dixim:g /tunc vaxiaxet txus xelaonis, exxao fundan-di, vaxiaxet Filius, incc Filij, quanbis n vaxiaxet, hoo in ec hois. = Facilius xet autoxit ati flxi/sis a/exentis, div-ex/ty oxixi c/ecty, quando maa c diverx/a, agens sf divex/ty: ng maa ditud ejecty, proinde sf ex illius vaxiatione/e-gui naxus vaxiatus ejectus. Sednul inde ditanor.

155 Objicies

3°: quelibet caa hei ceexty nuxy ejectuy induxy, qui/-producere potest:g. Probat ant: Divinus cag n limitaxet

UGR Biblioteca Universitaria

adcexiy nuxy inouioxy ejeciy, cet infinita; hoenc dipend-
y:g. Probat maox: posset producere infinita individua g.
Probat ani: posset pxoducexe omnia individua Miuspe-
cici; sed individua cujuslibet speciei sinfinita: g.
Reo, di-

136

stinguendo ani: quelibet caa hei cexiy nuxy ejeciuy indi-
viduoxy deixaloxy, quos producere potest, nego; indeix-
aloxy, omito. Ignisth Dg n potest producere ignes omnes
possibiles: ng inpxoductione cujuslibet ipsius virtus, laba-
t, et defatigat: unde pxoducti plurib, foxte n potexit
amplius producere. Supponam g, q possit producere decy: cex-
tuc, q coarctat adistiy nuxy, qus n potest transilire; sed
ed n eo ipso coarctat adeixata individua: potest eny degig-
ner producere, quicunque Misine, sivehi, sivealy, sivest-
ti, sivecti. Ad probaonz antecni, distinguo maonz: sivirtus
cag n limitaxet ad cexiy nuxy, cet infinita subjective, nego;
transive, xcedo maonz. Res finita, et limitata in se ipsa po-
test transire ad infinitos txos, subsequentquece infinita transi-
re. Intus limitatus potest transire transitive infinitaobja.
voluntas amare potest infinita bona, et sic, dealys.

137

Objicies.
1o: caa n hei virtutz superflua: g n potest divisive pau-
cexe infinitos effectus, sedaliquos deixare. Probat coa:

UGR Biblioteca Universitaria

virtus productiva infinitorum effectuum est superflua: g. Probatur: virtus productiva infinitorum effectuum nunquam excedat; sed virtus nunquam excedat est superflua: g. Nego cog. Ad probationem distinguo ant: virtus productiva infinitorum effectuum divisive, est superflua, nego; virtus productiva infinitorum effectuum collective, est superflua, concedo. Ad probationem nego min. g. Quia nec potest equitando in equo arbitrio equo mansueto possibili, sed tales equi possibiles sunt infiniti: g nec potest equitando in infinitis equis diversis. Quia nec potest nunquam excedere violata: g est superflua in numero, et superflua.

158 Objicies 3°: Species finita habet unum individuum non habet perfectionem extensivam, omnium individuorum: g virtus finita habet non habet perfectionem extensivam ad omnia individua cujus species. Sic argumentatur Mastrius. Balanco. = Retorqueo argum: Species finita habet unum individuum non habet virtutem extensivam alterius individui: g virtus finita habet non habet virtutem productivam alterius individui, quae est absurdum dicere apud Balanco.

Dixerit reconcedendo

159 non cog. Species sed munitur individuis per identitatem aut non cadit res nequeat identificari cum, sequitur, quod species finita uni individuo, non identificet reliquis individuis, sive

ocn heas. pexfectionꝫ cotenſiuꝫ omniuꝫ individuoꝝ. hi
ocxocaa, ſiveiuw caꝫ n. ſdmuniat effectu pxidenti-
talꝫ: nilꝫ obeſt, qd virtus unius caꝫ detractꝫ, ſeexiendat
adaliqd individuꝫ ab ipſadeſꝰ, ſalicer adeſectuꝫ, necꝫ
ſeexiendat addua individua, nec adtria, qualiuꝫ, ℔a.

Caput 23

Vtꝝ idꝫ unꝰ effectus poſſit produci aduplicaſi multiplicatis inactu 2° adc

quala?

Vbo Suponendoꝫ pxovenire poſſe eundꝫ effectuꝫ aduplicatis mutuo adjuvante, ſiveatempexante (ut ajunt) dcauſꝫ.

Itꝫ ocxo poſſit exire adual° caa, quarꝫ quelibeꝫ ſo-
luꝫ ſit adequata inpoa, ſive inactu 1°, tedeſigꝫ eexcxce-
at, ut adequata deſacto, et in actu 2°? Queſtio cquirꝝ
actandoꝫ inqxedim.

Vbi Sit 1ª xeſoluꝫ: idꝫ effectus n poteſt naturꝫ
produci aduplicatis im caa inactu 2° adequata. Prob-
at ex capite ſuperfluitatis: ng alterat ex illis caam
redundaret; in naa vero nil admittit ſuperfluꝫ. = Pro-
bat alt: quando duꝫ caꝫ ſufficientis virtutis concurru-
riſim, atempexant dcauſꝫ; dcn̄ atempexantes finaliꝫ
poſſent adequate producere; qn̄ poſſunt naturꝫ produccre adeq-

UGR Biblioteca Universitaria

quale. Nec exempla dari: q^a quando duo hoc elevant pondus aquolibet Nemo elevabile, neuꝫ ponit totꝫ Nyin-fluxꝫ, quꝫ solus ponendi: ꝫ cas deuxentes alempexan-t deuxꝫ. Ras mouis Vt fitoꝫ: quia caa naxia pxodu-ct aplicata, quantꝫ potest: ꝫ sic alempexat deuxꝫ, xi-pot est adequate p ducere.

162 Sit 2ª xesoluo: Supernalis potestꝫ effectus pxovenire aduplici caa adequata inactu 2º Pxobat: nº xepugnat, iosticu: ꝫ sic potest supernalis. — Sinxnat: duplex caa adequata ejusꝫ effectus, nequa-pugnat, q^a duplex, neque xepugnat q^a adequata: ꝫ nu-Nec caple xepugnat. V^a pars antecti cedo: q^a in-alempexatione deuxus dat duplex caa ejusꝫ effectuꝫ. Ras 2ª pars: ng idꝫ Corpus, apud Scholastas potest ee sub duplici ubicatione adequata: eadꝫ d naa, apud Tho-mistas potest subsistere p^r duplicꝫ subsistꝫ adequatꝫ. Deus supernalis operanteꝫ nº implicat duplex ubicate-justꝫ Corpoxis, q^a adequata: neque duplex subsistca quisꝫ naꝫ, q^a adequata: ꝫ neque implicabit duplex caa quisꝫ effectus, q^a adequata.

163 Rens Adversarij, hanc tradictionꝫ sequi ex xesolutione nostra. Quclibet exMis caaꝫ ecꝫ, et nº ecꝫ adequata. Cet, supponam: neu

UGR Biblioteca Universitaria

q ~ caa adequata e illa, q̃ excludit omnẽ alĩ. caq̃ actu
aliã caaĩ eundẽ effectũ: atq; neutra illarũ caarũ exclu
dere alĩ: q̃ neutra illarũ cet adequata. = Reo, nomẽ
adequatũ posse rerũ judicẽ, et exclusive. Sĩ sumat' jud.
adequatũ, omnẽ adequatũ, nõ excludit aliud adequatũ. Sic
clusive sumat, utique excludit. Itaque sensus pro
positi e, assignat vere adequatũ. Quod patet, et ĩ apud
Schortiq: q̃ ubicaõ adequata apud ipsos nõ exclu
dit essentialiter aliã ubicaonẽ absq; Corpore. Igr qu
anbis caa nõ excludat omnẽ aliã caq̃ accado, potest
tñ adequata: q̃ nõ sequit, q̃ adequata sit, et nõ sit.

169. Obji-
cit° 1ra 13 reflowq: ids nutu potest aequi
ac provenire sim¹ aduplici caa mentoria in actu 2°
adequata: q̃ similiter aduplici caa efficienti. Probatur:
q̃ a Deo aspexe potest dignitatẽ subalto motu actualiter
a Gestio in Bello, et a gestis in pace illius viri, quanto
gesta in Bello maneant adequate illã dignitatẽ, et
similiter gesta in pace: q̃. = Reo, negando Coq̃. Dis-
tinctã: caa mentoria nõ influit Physice in effectũ, a
tanto modo moraliter, quatenus talis objective vo-
luntatẽ Dei exercitio perficiẽ; et ita caa efficiens Physice
influit. Posset quidẽ dici ex sim¹ duo, aut plures caq̃

UGR Biblioteca Universitaria

moraleq; nec vero dig, aut plura cag Phrace adequa.
te. Rac: q nra n admittit superfluq; voluntas ad.
q admittere potest q quanbis idq effectus nequeat p.
venire ad uplicem caa adequata, eadq voluntas moveq
atq ad uplicem motum adequatu.

Vb3 Objicies 2°: Si plures Sacer
dotes verba Consecrationis simul proferant ad presentiq eucha
ris, quilibet exit caa adequata in actu 2° presentiq Chri
sti Dominiq idq nunc effectus potest provenire ad uplicem caa
adequata in actu 2°. Reo 1°, producuntq presentiq Christi
in Eucharistia ee mixaculosa, et supnaliq: ex eag mixtis exma
lis possibilitas effectus provenientis ad uplicem caa, et solq p.
ossibilitas supnalis, quq dica non ne. 2° vel possit, Sacer
dotes Consecrantes n ee caas Physicas, sed moxales, de quib°
dixim, posse plures concurrere ad eundq effectq.

866 Objicies 3°: De.
m, q signq vitreq Exanimq, et Hispali, et illi aplicet
Exanimq signis A, Hispalique signis B. Inducta hipotesi,
sumiq novq mixaculq fiat, p ducet Exanimis unicam
Mopasso; sed talis Exa signis provenit ab igne A, et abigne
B tanquq ad uplicem caa adequata in actu 2°: q. Probat
mio: n provenit tanquq ad uab° caas Seminicq Sacer
dotib°: q tanquq ad uplicem caa in actu 2° adequata. Probat
ans: eag distantes, et int se n proximaq n possunt Sacer-

UGR Biblioteca Universitaria

xaxe3 cax/3 ; sed ñ3 cas ees dsiancs, ees int/se aproxi-
mas: 3.

167 Adaxs ulxs, data hipoc el/aperrali, q3 /inu-
lly nouy mixaculy /iexet, laccidexet, q3 ñ3 cas atem-
pexaxent 3eux/3, aliqua exillis nulomnino producexe
/nes, q3 ñ3 cas atempexent 3aux/3, nully dat' inconiens:
ng adhanc atempexaong /ufficit, q3 eas aproximas/ins
in 3°, licet int/se; tuncaus hanc aproximaong hexens-
y ecns aplicas eis3 pas. Nully quoque dat' inconiens
ines, q3 alixa exillis caas nil p3ducexet: ng quanbis
eaa naxia /ufficens aplicata nalt' p3ducat, hocinte-
ligit', quando xs nalt' procedus, et nully dat' mixa-
culy, vicuyus actio eas /it inutilis; sed /iuna, exillis
caas adequate p3ducexet inmixaculosa vita caone pa-
/si, actio alixius ees inutilis: q3 alixa caa nalt' /eque-
xet aproauctione.

168 Dixa 23 xpoluong objicit: Si eas lux
ut duo adequate p3ducext aduplicet luminos, utduo ex-
hauxixet, an exhauxixet vixtus uixiu/que luminos:
sed hecc 3ixadictio: g. Max duas hes paxtes. Probat
pa: Quodlibet luminos3 p3ducexet, quanty possit: g3u-
trius/que vixtus exhauxixet. Probat ans: quodlibet
luminos3, ut duo /oly potest producexe lucs, ut duo;
sed ines casu quodlibet luminos3 produceret lucem.

UGR Biblioteca Universitaria

duo: q̃ p̃ xoducexet quantq̃ posset. — P̃ xobat 2.a p̃ axs maxis: abuxoque illo luminoso posset oxixi maxi ectus: q̃ illaxq̃ oixtus n̄ exhauxixet. P̃ xobat ans: abu xoque illo luminoso, ut duo posset oxixi lux, ut quatuor: q̃ posset oxixi max ectus.

169. R. Conegando maxs quo ad 2as p̃axtes. Adhuc p̃ xobans distinguendas: abuxo que illo luminoso tanquq̃ acaus inadequatis posset oxixi max ectus, dicedo; tanquq̃ acaus adequatis nego. P̃ xobão similit distinguendae. Quando duo luminosi, uus ou p̃ roducunt lucs, aquatuor inadequate prouenientes; abu no quoque luminoso coniuncti exigerixus, et similit exhaurit, quando p̃ducunt lucs, ad duo adequate p̃ roue nientia abuno quoque illoxq̃ in alioque casu produ cunt quantq̃ possint. Explicat exemplo: similit exhaurit robur P̃ti potentia elevare pondus, ut quatuor, sive P̃tus adjutus ab alio equali elevet pondus, octo, sive P̃tus fesso elevet pondus, ut quatuor; q̃ similit exhaurit vixtus luminosi, ut duo, sive inadequate p̃ duca lucs, ut quatuor, sive adequate p̃ duca lucs, ut duo: q̃ in dato casu oculi vel hauxixs vixtus, et nullum oculi vel n̄ exhaurixet.

170 Objicies 2.o Si duplex caa p̃ xodu cexet adequate eundq̃ effectq̃, talis effectus haxet duplex

UGR Biblioteca Universitaria

ee; sed hoc inplicat g. Rao mioris: q a/ris ef ectus hexei du-
plex ee, eis ids, et unicus, et ei ids, et unicus. Probat m-
aor: talis ef ectus hexis ee totaliv accepty, abuna caa, e-
ei totaliv accepty ab aliena caa; sed ee totaliv accepty ab
una caa, et ee totaliv accepty ab aliena caa, e duplex
ee: g. = d/ixmat: ee, rtius ef ectus dtinexel adequate inu-
naca, et adequate inaliena; sed ee dienty inunaca,
et ee dienty inaliena distinguunt: g ille ef ectus hexei
duplex ee dist.

171. Arguty prbat, n posecunds ef ecty pro-
venire ex divisiva duplici caa adequata. Direcie xeo neg-
ando maiis, quy urgeat prbao, cuius mioris/alsae. Ce acc-
epty aduplici caa. potest ee uny, esids, q d patet, q a igni
producti ab aliena igne, hei ids ee, q d hexei, /iproducti-
/ui/et a/olo Deo; atqui ee, q d hei illi igni, e accepty abal-
iena igne, et ei, q d hexei, ei accepty a/olo Deo: g ee accep-
ty ab una caa, et ee accepty ab aliena potest ee uny, et ids.
Ad d/irmaons distinguo maiis: ee rtius ef ectus dtinexel
virtualiv in una caa, et in aliena, d cedo; dtinexel/ra-
liv, nego. dtinea /ralis in duplici entitate prbaxei ut-
que duas ef eas, sed dtinea virtualis tantummodo pro-
bat, q d duz entitates heni virtuis aduny, eids, quod-
mner decere debent.

172. Objicies 3°: Ef ectus ade quate pote-

UGR Biblioteca Universitaria

tus aduplicã caã penderet aqualibet ex illis, a nulla penderet: g^3 impossibilis ẽ talis effectus. P^a pars antecedentis Probat, q^a omnis effectus pendet a sua caã. Probat 2^a: Si nequalibet ex illis caãis existeret effectus, et hexet ẽc; sed xes n pendet abco, sine quo existeret, et hexet exig. Rad maioris: q^a sine qualibet ex illis caãis, daret' caã pducens effectũ illius: qualibet enĩ deficiente, manexet altera.

173. Nego ant, quoad 2ª partẽ, distinguo^d maiorẽ probationis: sinequalibet ex illis caãis existeret effectus, ad hexet ẽc eodẽ modo, nego; alioex/o modo, concedo. Distinguo et ĩg maiorẽ: sed xes n pendet ab eo sine quo po/et ex/istere inoi illius actionis, quatuc, et nunc producit, concedo, sinequo po/et ex/istere inoiali exius actionis nego. Doctrina distinctionis adeo certae, ut aliũ nullus effectus caẽ exeatẽ dependeret ab ea caã, aqua producit. Rad: q^a omnis effectus caẽ exeatẽ existere po/et sine illa caã, sinempe produceret aba lia equalẽ /pecie, la Deo. Dependea itaque effectus acaan distinti ineo, q^a entitas effectus n^i po/it ex/istere sine illa caã, sed neq, q^a effectus tali modo productus, sive, ut produc/us tali actione n^i po/it sine illa caã existere. Itaque effectus nostri casus actualiter dependeret abutraq caã, ea neutra independens est: q^a licet /pecificative /umpturpo-

UGR Biblioteca Universitaria

/es exi/tere /inequalibꝫ exitꝫ, redupli cationẽ tamꝫ, /ive
ut alimode produerus exi/tere nꝑ po/et ineuitaque.

179 Objic-
er 2°: Cãa, quæ nõ adequat omnꝫ producibilitatꝫ effectuꝫ
ẽ adequata; ergo/tquꝫ cas ꝓducunt eunꝫ effectꝫ, neutra
adequat omnꝫ producibilitatꝫ effectuiꝫ neutrae adequata.
Itaquutrasq; /uponit adequatarꝫ utraque, cumtraq; nõ
adequata. Mox videt exitꝫ clara. Probat minor: Iudꝫ-
as producunt eundꝫ effectꝫ, effectus pt producibilitatꝫ ab
hac cãa, ẽ producibilitatꝫ ab illa; ergo neutra adequat pro-
ducibilitatꝫ effectus ab hac cãa, ẽ producibilitatꝫ effectus ab-
illa; ergo neutra adequat omnꝫ producibilitatꝫ effectus. Ita-
gutꝫ ergo nõ exponere pot/t, q[a] probat non /ed eadem tuas cauas adeq-
uatas inadu 1° reſpectu ejus effectus.

173 Dicitur diſting. maiorꝫ:
Cãa, quæ nõ adequat omnꝫ producibilitatꝫ intenſivꝫ effectu,
nõ ẽ adequata, ꝺcedo; omnꝫ producibilitatꝫ extenſivꝫ effectu,
nego. Effectus ꝓductus integrẽ a una cãa, ꝓduci quantꝫ
produci pot/t in linea intenſiva, neque pot/t magis pro-
duci, ꝙ integrẽ ꝓductus /it. Talis vero effectus pot/t magis
produci in linea extenſiua: ideo pot/t produci a pluribꝰ ca-
uis. Productio talis effectus nõ pot/t eã magis productio, q[a]
productio integra ponit effectꝫ totꝫ totalitatꝫ; et pot/t eã gerẽ-

UGR Biblioteca Universitaria

nata p ducsio, ac proinde extenſive maior. Cernitur, q ca ad-
equata p ducit effectus quantus p ducit potest in linea intenſi-
va, q a p ducit totus, cuiuscunq nil dat; n vero simul ex-
tus; q ca adequata produceat effectus, quantus p ducit potest
in linea extenſiva: q a ultra producibilitas effectus a hac-
ca dat in illo producibilitas a alia ca; unaq aut p-
ducibilitas nequit adequare una, et ſimplex ca.

176 Objicies.

S: Duo hoc nequeunt here dominus in ſolido q a can
tus: q duo ca nequeunt in ſolido producere eundē effectū.=
Nego Cog. Dispariatur ſuis manifeſta: dominus unius o-
ſtat dominio alterius: unde in patibile e duplex domi-
nus. Hoc una ca adequata n obſtat adhuc alteri ca: u-
nde in patibiles n ſ duo ca adequatæ. Rat i: q a dominus
n ſolido ejus utendi ex prohibito Domini; ſic autē unius
ejus alterius adutendi ca ex prohibito, n ſ ꝑ patientiā:
ca enī Domini ſ in ca libera, potest unus velle, q a alius
nolit, et proinde ita ſ eam adoptata. Sicut proinde ex
cet ſus ad in patibilia, et hac de ca n dat dominus in-
lido duob Dominis respectu ejusdē rei. Simile in uenie-
ns n aparet in duab ca is adequatis ejusdē effectus, lo-
endat ab Adverſario.

177 Ne prolixi ſim, arguta leviora mo-

UGR Biblioteca Universitaria

rmenti nexuxxendo, nolaxe oportet 1°, q d junctio dupl-
icis cag potest hexe aliqs finis xaonalis, qs vox provoc-
ixo capiu singulis Hypothecub indistinctis applicabilis: et-
quando omnis alius defit, satis exit ostensio Divinom
nipotes. = 2°, q d inpxedicta caaq junctione neutxaex
caais ecs prior altera, neutxa posterior: sed centesimi
naa (ut aliquilogund), tdispaxate pehexent (ume
tiw alij) nullyerj ordinis naq dicexent inter se. = 3°, q
plexaq axgnta tum exfactis, tum exfys, qs ficri pos-
sunt, facilé xetoxquev in Coxpoxe vivocato, etiam Coxpoxib
penetxalib, atquectiq innata subsistente p aupliqsu-
pfris/reg: qsomnia accidexe possunt sup naliv inpxo-
babili pertea.

Caput 133.

De caa prima.

178 Omnes Phi dnovexunt, quandq daxi caq, qsomnigenei,
quoniq ipsa celexas producxet, etiamulla producxev. Necvexi
tas multis xaonib dvincit, adeo, ut scaulixe vellet, qui-
xaonis pondus nvideat manifeste. 1° xaones omnes pro-
fexem: deinde an, et qsnq ipsaxy sint vexq demonstr-
aones? statuem. Duplex axgumoxy genus hac inxevve-
nim. 1° 13 apxiori, et abipso pceptu caq 13 desumptis, 2°
apostexiori, et a Creaturis desumptis. Utriusq generis ar-

UGR Biblioteca Universitaria

q̃ua proponem.

179 Probat̃ aptitudi existeã cat̃ 13 p̃ ex de-
ptu entis maxij. Non repugnat Deptus entis identificat-
us cat̃ deptu maxij; sed/in repugnat, dat, defacto: q̃ de
facto dat ens maxij; atq̃ hoc existeãa p̃: q̃ dat eãa p̃.
Max rationabiliter negari non potest: quia huc deptus maxi
q̃ in existendo nil dicit, q̃ d opponat entissimo quidq̃
objective deipat inpraedicio deptu pertineat adeo, cujus
perfectissimo modo. Dicit rat̃ evidens: q̃ ens, q̃ nõ
existit defacto nõ maxij inexistendo: q̃ enõ maxij inex-
istendo existit defacto, Aut aliter: Impossibilee ens maxij
inexistentes, q̃ tamq̃ nõ existat, existit maxij, et nõ exist maxij.
1ª pars supponit, 2ª probat, q̃ q ens, q̃ nõ existit maxij
nõ in inexistendo; atqui implicat ens maxij, et nõ maxij q̃
impossibilee, q̃ ens maxij sit possibile, et nõ existat: q̃ impo-
ssibilee existit.

180 Renatus Des Cartes sic demonstrat existeq
Dei ab ideis objectivis. Ego habeo ideã entis summe per
fecti existentis: q̃ existit ens summe p̃fecti. Rat̃ Coq:
q̃ a inhaerida objectiva divinae summa perfectio, quq
in me nõ dat̃ q̃ haec idea nõ posset esse vel arte, sed ab alio
ente summo perfectionq̃ dat̃ ens habens summã p̃
fectionq̃: q̃ ego deipio ideã entis summe perfecti, dat̃

UGR Biblioteca Universitaria

ens summe perfecty.

181 Ad 1um obstenditur existra Dei: ens perfecti-
mum actualiu dat, sedens perfectissimum Deus: g actualiu
dat Deus: Mox patet notionis Dei, qua, si quis neget, dispu-
tabit de nomine. Probat 1ma: ens, q actualiu n dat,
nec perfectissimum: g ens perfectissimum actualiu dat. Con-
stat. Probat 2da: ens, q actualiu n dat, caret aliqua
perfectione: g nec ens perfectissimum. Probat 3a: ens, q
actualiu n dat, caret existra actuali; sed existra actuali
est perfectio: g ens, q actualiu n dat caret aliqua perfec-
tione.

182 Ad 1um: Deus ens maxime existens; sedens maxime existens
actualiu existit: g Deus actualiu existit. Mox patet, si-
gnificatione nominis Dei: de qua dubitare nullo modo, nisi
desputem denotatione nominis. Mox evidentissima: ens maxime existens non potest non existere; deinde, q non
existit, potest non existere: g in pactione, q aliquod ens
sit maxime existens, et tamen non existat.

183 Ad 2um Objectioni denegatur
1ta existra Dei ab existra creaturarum. Ego existo: ergo omnia evidentissima, quoniam cuilibet per scientiam innotescit. Ex ea subsumitur: sed non existo ame: g aba 1o. Ratio
nio sic: g aliquis existeret, non potuit dare mihi ec:

UGR Biblioteca Universitaria

neque polui quando ſg exiſtebant: q^a ſg trebant ee, ne-
que indigebant, Aliud accepere ame: g neque dedi mihi-
ee quando exiſtebg, neque quando n exiſtebam. Mo-
do ſic: qui dedit mihi ee, b accepit ab alio ſuge ee, ln ? Si
2 U3, Aee 1^a caa. Si V3, Aealius, aquo iſte accepit ee,
le ase, ln ? Si 2 U3, cccc V3 cag. Si V3 ſi idg aeguz
inillo alio, aquo iſte ſuge ee accepit: g 1 procedendige
in infinitg, Ipsiendg in 1^a caa: eg g n oportear proce-
dere in infinitg, admittendae caa omnig 1^a.

Alt: Aide-
189 m^m collectionz caaruz omnium poſibilium. Non poſunt
omnes iſtg cag ee Creatg: g aliqua exIlis e in creata: g
caa 1^a. Probat an: Siomnes cag iſtius collectionis e
tri creatg, 1 daret mutua caalitas, 1 aliqua caa ad-
mittenda eet extra collectionz omnium caaruz; eorum
numq implicatg. Mor, quoad 13 partz ſtabilitam.
anes ſuperius, quoad 2 3 vero evidens e. Probat maor:
Siomnes iſtg cag eent Creatg, lomnes eent Creatg a-
caa, quz ſit intra iſtg collectionz, lextra iſtg; ſed io-
caa, quz ſit intra iſtg collectionz dabit mutua caalitas, et-
ſi caa, quz ſit extra iſtg collectionz, dabit caa extra collec-
tionz omnium: g.

UGR Biblioteca Universitaria

V86 Mor, quoad 2ª partẽ claxae exse. Quoad 1ª facileden-
monstrabit, si ascendas gradatim per illg caasg sexig, don-
ec venias ad ultimg. Sihec ultima producitur abaliq-
ua, ex reliqus, producitur ab aliqua, qug mediate, i-
mmediate processit ab ipsa; ied hoc de aui mutuage-
alitatis; g̃ siultima illa caa producit' ab aliqua, qug sit
intra illg collectionẽ dabilẽ multa caalitatis; g̃ aspectiui
sionnes aliq illius collectionis producant' caaiu intr
alg collectionẽ existentiũ. Et g̃ aliquis percipiet, sibi id
exemplo sexig Magistrorũ, sesuccessiue, et per temp
ex addocendũ, donec perueniat ad Vm. Ipse, ledoctus fuit
a seipso, l ab aliquo extra illg sexig a se procedentg, lab-
aliquo suo Discipulo mediato, l immediato: g̃ simi-
liter in sexie caarg aut aliqua caa, qug l'a se, l per aui-
tur ab aliqua caa extra illg sexig, l per duci' ab aliquo-
uo estatu, mediato, l immediato. Et qui 2m, et 3m di-
ci nequit: g̃. Non 2m, q̃ impossibile' caa extra collec-
tionẽ caarg omniũ. Non 3m, q̃ impossibile' mu-
tua caalitas, quoad Vm ee. Dicendũ ig̃ Vm, scilicet
daricag, qug sibi ase.

V86 Vnicẽ esse possit, qui Atheismũ de-
fendere velit, collectionis caarg omniũ ee successiue

UGR Biblioteca Universitaria

infinitq: ideo si fieri dq possunt existant abultim
o effectu ad caq, etiam hoc ad unq caq, Ds^a, nunquq pos
sunt ad k3, quambis p^r totq eternitatis progredi, nisi
nao q^a infinitq successive pertransiri n^ potest. = Hoc solu
one n^tq dissolvi, quq eludit argutq, et obscurat. Ma
nifestq patet instia ex impossibilitate huius infiniti
successivi, quq alibi prxbabim, q^a huius loci n^. = Ex
texta. quantumbis infinita sit caarq collectio intelligi
n^ potest, q^d omnes, et singulq eq proculq sint caarii, in
trinsecq collectionq, quq det mutua caalitas, nequeq
nullq sit aliquando caa, quq n^ heat aliq prioritq, q
uq det mutua prioritas.

187 Alio modo demonstrat Deus
ex Creaturis: dat ens producty: q dat ens improducty.
Ani enimbet notitiq^ prientiq proq. Probat quia
potest fieri, q^d omnia entia producta sint: q sit dat e
ns producty, dat et improducty. Probat ani: Siom
nia entia essent producta, daret caa finita abillis;
sed implicat caa finita abomnib^ enib: q. Mixcla
nae: ng caa debetee aliquod ens: q nequit distinq
ui abomnib^ enib^. = Neque dicas, sophistice equi
qusanq propt equivocq usurpationq termini, qu

UGR Biblioteca Universitaria

potest collective, et distributive sumpti. Ng tnommusen-
se magnus sequit absurdy ex eo, q̃ omnes sibi pro-
ducys; sibi omne collective sumat inesse eius dusy
ab omni ente. Si distributive, sequit, unica collecti-
one ng omnis entis dari multis qualitatis, multisq; p
riorit's, ut in argulo precedenti tale posse sequi
sum?

188 Probat dus Dei existea sic: n potest omne ens
defectibile, et dingens in existendo: g dat ens inde-
fectibile, et nasus inexistendo. Probat ari: Omne
ens est defectibile, et dingens inexistendo, collective
ng omnis n haberet detractus, ut existeret potius,
quy, ut n existeret: g. Rad antecedentis: q̃ in ora collec-
one rerum dares aliquid detractus a existendo: g nec
detractus. Hinc sequit, q̃ nullus res existens propter-
sedy alicuius detractus eius existy. Multi responsi-
ones parant argulo huic, qui quib' examinandis n
immorabimur, ex ad demonstranda Dei existea, opus
n sit, hunc disquisitionis tangus germanus defendere. x.

189 Brevit tuncas mentis nostrg circa has demonstra-
tiones aperiam. Aquisq omnes illg, qui sunt apriso-

UGR Biblioteca Universitaria

ri, rriihi videntiæ demonstrauer. Dauc: q ª hecppo,
ens naxus in existendo, existit, uidel quide exaxis evid.
ens, sed potest laboxaxe supposito, et hexem, inprincipio:
stantista ppo Excaluxa existens existit, evidens uidetu
tamq nie evidens existeà Excaluxq, q ª evidens Mappa
laboxaxe potest supposito. Vnde sequis distinguat. Mg ppz,
ens naxus in existendo existit, et decdat Mg sumptaco
pula: omis Copulq, et Mg neget sumpta Copula cruiz
exbi, xuet tota demonstrau. Cy aut omnes Deu den
monstrauer aprxoxe fundent in similib ppb, facile
simul distione naxuris sset: proinde nidebent sense
xi evidentes.

19ª Demonstrat exo appetitoxi acsumpta a Exca-
turi: evidens. Dª thus argui ois ruthomodo eludit, ni
præcedat minimi in esse cdaxq, quod in proxabile, a-
tu admitas cas pduci ª ajus esse, tmediato, timme-
diato, q ª ruelugi n potest. Vnde ex evidenti sal sitate ex-
pontony apaxet evidens et dcatia arquaonis. = Tota ſ.
arquta, qæ existeq Dei manifestant, qualeà illud,
q ª defumit cxordinatissima mundi nisus gubernan
re, et prouidentia, et similia; sedea, nebloqui xeling-
uim, Dicta sufficiant proxe nostra.

UGR Biblioteca Universitaria

Caput 16.

De causis causis secundis.

191 Ubi docuim, dari in Creatis vexg caq efficientq, sedu-
ixq caa efficiens Creata heat adequata virtutq effectus,
aut sola posit effectq aliquq ponere inxexq naa impr
esenti disputam? Supanendo, ut indubitabile, caq's
salq mediate deuxexe ad effectus omnes. Rasc: q aq-
amvis n caaxes ipsiq effectq, caat tam caq effectus, tca-
am caq. Hocsupposito Chatolici omnes Phi asexunt, si-
unq, altexq excipias, Deq immediate deuxexead-
omnes effectus Creaturaxq. Cq dmuniq sentca imm
ediatq Deí dauxsq propugnam.

192 Iuba dC. la ab Auto
ritate. Ioannis C. dicit: omnia p ipsq facta s, sine
ipso facty e nihil. Isaiq 26° dicit: Dominе omnia o-
pera nostra operatus es. Alibi Christus dicit: Pater me-
us usq quo vnq operat; et ego operor. Quæ verba Sancti
Augustini studiosi, ut asexent, ebanisma ee Scriptu-
xq mentq, de dauxsu Deí omnes effectus; quia aut p.
accessorie. Caq c Maximi Theologi doctrina nu-
no in loco.

193 Dicos: Ex his authoritatib° infert Creaturam

UGR Biblioteca Universitaria

numquã ee cag adequata in actu 2°, proveniunq ope-
ans adequate, quoniq semper Deus operat finem aliq in-
tanq infer, Excessuq n hoc vinculq adequate produc-
tuq effectus. Unde dicendu ee, Excessuq ee cag adequa-
ta in actu 1°; inadequata in actu 2°. Unde: ex eo, q c
realitas numquã producat; aut producta sit adequa-
ta effectq, sufficiens infert, n hoc, vinculq adequatã
esse; q a sua propria data sufficiens Excessuq vinculq
existendi a Deo scienter, et decenter, numquã ex hoc con-
tendq ei illq vinculq. q.

139 Probat 2° assone 26: omnis actus
voluntis immediate a Deo: q omnis effectus. Con-
st, q a effectu provenit immediate ab illo, aquo pro-
venit immediate ejus actiua productiua. Probat ans:
omnis actus voluntis naturaliter producibilis a Deo: q omnis actus
provenit immediate a Deo. Ans innegabile videtur:
absurdu enim esse, aliquq entitatis ee naturaliter producibilq,
quin ee naturaliter producibilq a Deo. Probat cona: Actus, quq
non provenit immediate a Deo, potest naturaliter a
Deo; q. Probat ans: actus, quq non provenit immedi-
ate a Deo, non potest produci a Deo per se ipsq; et inca-
te a Deo, non potest produci a Deo per se ipsq, et
ne reflexa; sed actus, quq non potest per se ipsq produci a Deo
per actione reflexa, non potest naturaliter produci a Deo: q. Rao

UGR Biblioteca Universitaria

mouis: q[a] produco per actionẽ reflexã c[ui] supernatus, nemo negat. Probat[r] mai[r] actio, q[ue] n[on] provenit immediate a Deo, n[on] excitiuẽ, q[uo] Deus exercet actualit[er] agendo; sed[d] q[uia] n[on] excitiuẽ, quo Deus exercet actualitatem agendo; n[on] potest p[ro]duci a Deo, nisi p[er] actionẽ reflexã: ergo probat[r] mai[r]: q[uia] n[on] excitiuẽ, quo Deus exercet actualitatem agendo, debet produci p[er] excitiuẽ, quo Deus actualit[er] exerceat, priusquam; sed tale excitiuẽ est actio reflexa: ergo Deo mouis: q[uia] tale excitiuẽ est actio ad extra, si ve excitiuẽ excitiuẽ.

195 Nec dubitare licet, an actio actionis sit natu[r] possibilis? Nonnulli enim judicant, ee absolute impossibile, q[uia] essentialit[er] superflua, et immediate erig si falsa sit hec opinio, certissimum tamen, actionẽ reflexã n[on] ee natu[r] possibile: hucusq[ue] ad minimum divina essentialit[er] superfluitatem: q[uia] actio reflexa exsuperaret actiuitatem agit. Ergo saltem divinit[er] exacuto stylo, actionẽ n[on] procedentẽ a Deo, natu[r] n[on] posse produci a Deo. Cujus contrarium sit ex eo aliquod ens natu[r] producibile, q[uod] natu[r] producibile n[on] sit a Deo, indee, q[uod] n[on] debeat[r] admittere actionẽ immediate n[on] procedentẽ a Deo.

196 Objicies 1°: Si Deus immediate produceret omnes

UGR Biblioteca Universitaria

effectui Creaturarg, produceret peccatg Creaturg; sed
hoc implicat. g. Demum n dubitat: ng peccatge aliqui
peccatum.
effectus. Probat minor: Si Deus produceret Creaturg peccatet
d implicat, q Deus peccet: g. Minor fide, et ratione 1ma. Pro
bat 1ma: sed deo Creatura peccat, q produceret pec
catg; sed Deus produceret peccatg: g peccaret.

197 Rō negan
do mōng, et maorg probatis. Ad probatg distingu.
o maorg: deo Creatura peccat, q produci dextrāe
et electiue peccatg, deedo; q pduci mere permissiue
peccatg, nego: et simili distinguo, sunt Coā. Adinde
ligeg solutis supponendo, q mere Physice ponexea
dionē peccaminosg, n epeccatg sale, ut patet indem
ente, aut exio. Requirit 2m demalitia operationis.
Sed quandō dct predicta 2m, sequitur insuper voluto
electiua talis actionis peccaminosg. Hoc inteliges, si
distinguas volitionē electiug, et mere permissiug. Elec
tiuae, qua quis prolibito federat ad hanc actionē p-
xg ejus negatione. Permissiuae, qua, quis potuit, et debi-
mō abstg detraxit, letig, qua quis potuit federaxi ab-
stis. Deinproducat actionē peccaminosg voluntate ec
lectiua, proculdubio peccat; quiuero eg p. duci volu
ntate mere permissiua, n peccat, sicheat jus adper-

UGR Biblioteca Universitaria

mitendy; siaus talepuonheai, elig peccabit.

198 Replica-
bis: si dexou cohopexet Domino ad actionz pxohibi-
ig, peccabit, quambis electio axiat Domino, et ipse
pexmupue cohopexet Phicice cohadpuando: g simili-
t Deus. = Neo negando g. Dispaxidas ouit exs doctrina
nuoexdada. Qui dexuit voluntate pexmupiva ad peccatz p-
ecat, sin heat jus pexmitendi; secus vexo, si heat. Sexu-
usn het jus pexmitendi peccatz Domini, quando tale
peccatz indigt, ut paixet cohopexane sexui. Deus autz
het ~~jecce~~ jus pexmitendi peccatz Cxeaturz, quambis
tale peccatz indigeat, ut paixet, cohopexane Dei. Rao
c: qa hepus sexandi livextatz Cxeaturz; livextas autz
Cxeaturz nullomodo stabit, Si Deus n heat pxepaxatz
deurz, adq dla: voluexit, et pxio axbixio sedeixauexit. =
Si supex sexous cohoperans Domino n mexe pexmupive
schexet saltz xespectu sug cohoperaonis; ay autz het eet
peccaminosa, et libexe eligexet abipso, ipse peccaxet.

199 Insta-
bis: qui facit peccatz, faciens ee peccatz, et potens omi-
texe talz actionz, vexe peccat; sed Deus deuxens ay C-
xeaiuxa adactionz pecaminosg, Ng facit, faciens ee
pecaminosg, et potens Ng omittexe: g vexe peccat. = Di-

UGR Biblioteca Universitaria

singuo maorg: quifacit peccatg, fcientee peccatg, et pote
nr omittere illg actionz, vere peccat, fi decreto facias talg
actionz, dicdo; fimere permifive facias, fub aftringue:
Si mere permifive facias fine jure permittendi, dicdo;
fimere permifive facias cg jure permittendi, nego. Si-
militr diftinguendae mior. Creatura nullg actionis
per se potest fine Dei concursu, ut probavimr. Hinc fe-
quit, q̃ fin heat paratg Deum cursg Dei ad actionz pec-
cami fg procasu, qui velit peccare, erit absolute im-
potens peccare, aepro inde n tubera.

2 00. Deus hoc motore-
g jus ad Creandg Creaturas liberas: g fibec liberas
fraxen potest, quj Deus prepared illi jug Deum fg dicto-
modo, sequit, q̃ Deus hoc jus, adiba prepotandg fu-
g Deum fg. Unde, q̃ Deus Physice premovet omnem Creatu-
ram ad actus omnes etig peccaminosos, nec, q̃ Deus amet acqp.
eccaminosg, &c. q̃ amet libertatg Creaturg. None g̃
fective velit peccatg, sed q̃ illud patiat, et permittat eu
q̃ permissive illud tantum modo velit.

2 01 Inprobis: absonug
et absurdum dicere, q̃ Deus sit causa peccati, et Rudor
peccati; sed Deus Physice concurrit ad actus omnes, etig
peccaminosos, vere erit causa peccati, et Rudor peccati: g̃

UGR Biblioteca Universitaria

Probat mia. Si Deus Phicice concurrit ad effectus omnes
etiã peccaminosos, Deus erãa Phisica efficiens peccati;
sed erãa Phisica efficiens est vera, et rigorosa erãa: ergo Deus est
vera caa, et rigorosa peccati. = Ireo procedendo maiorẽ, quã
doctrina Diui est verissima: hanc hec ppo, Deus est eãa pecca-
ti est absurdissima, absoluo, et sine addito prolata. Ne-
go tamẽ maiorẽ. Ad probationem, dissumaoru, distingu-
o maiorẽ: sed caa efficiens, loquendo de actionib⁹ mora-
lib⁹, est vera, et rigorosa caa, nego; loquendo de acti-
onib⁹ nõ moralib⁹, sed mere Phisicis procedo. Negarin
potest, q⁹ in sensu philosophico, caa efficiens vera caãe;
moralis aliq quando d nõ est vera caa.

202 Sed sempe exi-
gunt rigorosus sensus vulgariq loquutionis sensus stricte
Phicus. Aliquando genuinus sensus loquutionis lon-
gẽ distat a Phico, quonic verba transierunt iuxta-
usq ahonib⁹ admisq. Nomẽ cãz, q⁹ rigorose signi-
at cãz phicã, quando loquunt⁹ de actionib⁹ huma-
nis, et moralib⁹ signat cãz moralẽ. Recte dixit ad-
eo claraẽ, ut stultus fieret, et videret, qui quando
audiret, caã tui, flagelatus sum, intelligeret illiz
ee phicã caãz efficientẽ flagelationis.

203 Caãz est actio mo-

UGR Biblioteca Universitaria

xalis, ahumana, qua talis: g. silo quendo decsu caa, dicere
rm cg ee Deg, perinde eel, ac si asiximaxem Deg ee moxa
lg eag actus peccamino si, sive Deo desere (xibus), et impulare
peccaty, q absurdy e. Sed si vero hecppo, Deus e caa pecca-
ti, prosexu cgaddito, silicet e caa Phica efectiva peccati; se-
ry sequmhei neque disony, neque falsy.

2.o2 Nexy instabis: si
Deus sauxil ad peccaty, produci peccaty elective, et deixa-
ve; sed hoc ne admitendy: g. Probat maox: Si sauxil ad pe-
ccaty, electio, et deixao oxil a Deo, et sil a Deo; sed si electio, et
deixao sil a Deo, Deus p ducit elective, et deixative: g. Ras
maoxis: q^a electio, et deixatio e aliquid p ducty, et eo ipso i-
n nostri principii debet oxixi, fieri, et produci a Deo. Ras-
mioxis: q^a ponere electionz, et deixaonz, et elective pecdem
in aliquaxe, sident ixi sinonymi: g. si Deus ponit electionz,
et deixaonz, elective, et deixative p ducit peccaty. = Nixm
al; n^a alia decaa Creatura ponit elective peccaty, nisi
quia ponit electionz, et deixaonz ad peccaty: g. si Deus et-
g ponit electionz, et deixaonz ad peccaty, et g peccat.

2.o3 Reo, negando maoxz. Adprobaonz distinguo maoxz:
Si sauxil ad peccaty, electio, et deixao oxil elective a Deo,
et sil elective a Deo, nego; electio, et deixao oxil permisi-

UGR Biblioteca Universitaria

se phicice aDeo, et/ á permusive phicice aDeo, ꝛ ecdo. Simili-
r distinguenda ē mior. C/r dicere: id, qꝰ vocat/ electio, et de-
xtrao, aut/ ig aDeo, quꝫ aCreatura, ꝛed aDeo mere phicice
permusive; aCreatura vero elective, et derxactive. Mate-
rias electionis ē electio re/pectu Creaturꝫ, nō et electio re/pec-
tu Dei. Deus p̄mouet electionꝫ, ꝛed n̄ electionꝫ pꝫ, ꝛed electio-
nꝫ Creaturꝫ. Vnde Deus n̄ denominat eligens, denominat
vero Creaturas. Cyprian peccatꝫ fili Mius, aqua elective pro-
cedit, indeē, qꝰ peccatꝫ ē Creaturꝫ nō Dei. Sicut quando
aliquis impellit lapidꝫ versus orientꝫ, p̄ducit motꝫ, nō
aqua ipse mouetur versus orientꝫ, ꝛed aqua mouetur Corpus in-
tus/ꝫ, p̄ducit motꝫ nō sui, ꝛed lapidis, sic Deus p̄ducens
electionꝫ ad peccatꝫ, p̄ducit electionꝫ, qua Creatura e-
ligit, nō qua eligit ipse Deus. Exso p̄ducit actionꝫ peccam-
inosꝫ, qua peccat Creatura, et qua ipse nō peccat.

206 Hecdoctri-
na innuxit patribꝫ explicat. Quando Deus simul
ꝫ Pro producat/ essionꝫ, nō ideo Deus /edet, aut/ edere-
dicit, Pro tamꝫ /edet, aut dicit /edere. Quando Deus
producat/ simꝫ ꝫ lapide motꝫ decur/ꝫ, nō dicit Deus
descendere, ꝛed lapis. Quando Deus, et ignis ꝛoue-
ans combustionꝫ, Deus nō aduxit, aduxit ignis, et sic inin-
nuxis aliꝫ.

UGR Biblioteca Universitaria

207. Rad aptum omnipotentia modi nominandi eodem modo entitates rationes, quas modificant, sicactu potentia, et sit una, et eadem, denominari eadem patiente, et agente patiente: eadem unio cum realizato mag, et infinito infinitate: idem motus localis cum recessus respectu cuiuslibet, et accessus respectu illius. Exgo cum legitima cona, hec entitas hec actionis, quam agit: ergo sit hec actionis, quam agit, deo agit. Claxe infexes, quando Deus physice faciat electionis Creaturis, non infert Deus eligere: quando Deus faciat detractionis Creaturis, non infert, Deus detrahere.

208. Objicis 2°: facere aliquid nec mexe permittere: ergo sic Deus actionis peccaminosis Creaturis, non mexe illis permittit: ergo peccat. Probat ans: permittere consistit in eo, quod aliquis potens impedire actionis alterius, non impediat; sed ad hoc non requirit facere aliquid: ergo facere aliquid nec mexe permittere. Confirmat paritate Creaturis: quia quod nos nopexe, non dicit mexe permittere hoi opus: ergo similit.

209 Rsd distinguendo ans: facere aliquid, loquendo de Creaturis nec mexe permittere, concedo; loquendo de Deo, subdistinguo: facere aliquid actionem inentis a nec mexe permittere, concedo facere aliqui

UGR Biblioteca Universitaria

actione mere passiua, nego. Probatur maxg assumpta, et, cde de Creaturis, nega de Deo. Ergo, q d n impedire aliquid ag possit permittere. Sed diuersimode se habet Creatura, quando n impedit, ac si haberet Deum. Creatura quamvis negationis n impediat ex parte, q d n pandat obstacula, dicit n impedire, quinimo quia dicat n impedire, q d aliquid ponit positive, Deus autem dicat non impedire, q d aliquid agat; quando vero nil agere dicit actionis Creaturg.

2 Vo

Discrimen hoc inter Deum, et Creaturg, fundat inco, q d una Creatura potest operari independenter ab alia, cum possit operari independenter a Deo. Vnde si operationis Creaturg n ponat obstacula alicui Creaturg, illa licet vere permittit, vere n impedit: q a nil agendo, n ponit aliquid impassibile ex parte illius Creaturg. Ita si Deus nil agat, ponit obstacula impassibile ex parte Creaturg. Nego minorem. Diuina impedimenti actionis Creaturg: q d probat, q a subtracta omnis Creatura operari n possit. Ergo Deus impedit, cum recipe, q d nil agat: g ut permittat, sive, dum impedit, debet aliquid agere: g quando permittere in Creaturam si aliquid agere, permittere in Deo e aliquid agere. Ma-

UGR Biblioteca Universitaria

doctrina solubamanet ffirmao, cujus oa negat proprias
ppaxilatz dalo.

2W Instabis: ow ixaxe ponsoe petitio pxincpjz
ñ tenet. Raw antentii: q ª dicám, pexmijong divingz si
axe ixonexaorie, et hoc pxobam, q ª Deus nil agerem ip
edit, nz operao Dei e naxia adopexaonz Cxeaturz: gz xed-
aim ª pro xaone nostxz ICS, acpxo inde pelim ª pxinci-
pig. Nego aw, et cogz pxobawis distinguo: gz xeddim ª pr
o xaone nostxz ICS alunde pxobatz, dcedo, ñ aliu-
nde, sed ex hoc eodz titulo pxobatz, nego. Nostxz ICS
pxobabim ª abunde xaone, et ñ uoxitate. Advex saxius
oexo inducens oponit, q ª ex ipsa dc ia doctrina bene
excepta satis diluit: Exhubenz gz illi predictz doctri-
nz, quz debet staxe donec advex saxius nostxas pxo-
bawes inspxingat. Hoc ñ circulatz xedire ad pxinci-
pig.

2Ll Objicies 3º: Si Deus cuxxexet cz Cxeatuxa adom-
nes operaones. Deus est al sensibile, sed hoc ñ absux-
dum: g. Pbat maw: al sensibile nil aliud ñ quz
vivens potens pxoducere sentationes, sed sic Deus
cuxxexet cz Cxeatuxa est vivens potens pducere
sentationes: gz est al sensibile. = Simma: nz similit
sequexet, q ª Deus xideret, admixaxet, obstupesce-
xet, pxe cideret &ª, quz omnia inperfectionz ax-

UGR Biblioteca Universitaria

quera: q ª Deus p̃ducit xĩſg, admiranꝫ, ſtuporꝫ ꝫxionꝫ
pxecipitꝫ, ẽ.

213 Nego maiorꝫ et maiorꝫ pxobatur. Dicit
p̃ceꝫ ampliꝰ ad, quꝫ viuens poteſt p̃ducere ſen-
ſationes? Reſpe potens p̃ducere ſenſatꝫ ſuuaſſe
ꝛa. quꝫ ipſe ſentit, quip̃ducit. Siuꝫ ad p̃ducere ſen-
ſationes alterius, nõ ideo ſentiret: q ª ſentire e pro-
ductio vitalis ſentationis, ſiue productio ſentationis
ꝑꝫ inſe ipſo. Vnde, qui pxoducit nõ vitalꝫ ſentationꝫ,
viuẽ in ſe ipſo, nõ ſentit. Deus autꝫ nõ p̃ducit vitalꝫ
ſentationꝫ Creaturꝫ, nq̃ Auerſaxius ſatet, q ª nõ vitꝫ
per ipſa: ꝫ nõ ſentit pcx ſentationꝫ, quꝫ pxoducit nec ſ
e ad ſentiꝫ; voxeꝫ ſenſibile male ab Auerſaxio
vlurpat pro potente ſentire.

214 Ad ſimaonꝫ nego aſu-
mptꝫ. Non in ſeꝫ, q ª Deus videat, licet pxoducat ſ-
entire xiſg, neque, q ª pxeſcindat licet Phicice pxoducat
motꝫ pxecipitꝫ. Aliude videre aliud p̃ducere xiſg, ut ex
doctrina antiqui patet. Explicat p̃xitate: quilapi-
dẽ impellit, pxoducit motꝫ lapidis, ſed nõ dicit mo-
tu illo motu: q ª ut ipſe moueret nõ ſufficit, q ª ut eum ſ
motꝫ pxoducat, ſed ulterius requirit, q ª Remotus ſi
ſuus, ſiue affectio, quaipſe denq̃ minat tranſire de
loco in locꝫ.

UGR Biblioteca Universitaria

215 Objicies 2°: Si Deus potuit ex creatura ad omnes effectus, superfluit decursus creaturarum ex creatura ad ens, q[d] absurdum est. Probat ans: ad praesentiam causae potentis sola producere effectum superfluis quibusdam aliis causis procedentem ex eis; sed Deus causa potest sola producere effectum ad praesentiam Dei currentis ad effectum superfluit cursus creaturarum. = Rem negando ans, et distinguendo maiorem propositionis, ad praesentiam causae potentis sola producere effectum, praeexistentibus ad 2° huius pog, superfluis quibusdam aliis causis procedentem ex eis, concedo; sin existentibus ad 2° hanc pog, nego.

216 Ad praesentiam causae adaequatae, quae sola omnes alias causas, quae ex se existere utiliter omnibus aliis causis superfluit, non ex se existere utiliter, indiget concursu alterius, quando ipsa haec virtus adaequata. Sicuti, quibus vires, ut ocio possit sola elevare pondus, ut ocio; dicimus non existere actualiter totas vires, sed tantum vires, unguentum, indigebus alio coadjuvante. Hoc duo possent sublevare ad aequale inopia pauperes; sed sinolus impendere divitias, quantas requirunt ad sublevationem illius miseri, indigebit alio eius coadjuvante. Et ratio: quia ad positionem effectus virtus, quae non exercet, perinde est, ac inesset. Unde quando haec Deus virtus adaequata effectui,

UGR Biblioteca Universitaria

et adsit deuxta quo productione, sin exercet quantu
pote, adpruxi debet a Creatura, et sitis uirtus, et deu.
sus nullomodo superfluy.

217 Objicies 5°: cadg nuxo caa in po
te sit malo incodg instanti nalit produceze effectu Hxa.
oo; Hg calorg, et frigiditatg; aut simibs, sed sit deus deuxte
xet cg Creatura adomnes effectus, p ducexet in codg in-
stanti effectus Hxaxiog n deuxit. Ratio muxii: q a deu-
xteno cg ommib Creaturis p ducexet, q illg p ducun-
tg cg audg una Creatura p ducat effectg Hxaxig effe-
ctui alterius Creaturg; Deus p ducent, q a utraque
p ducit, effectus Hxaxios, producexet. — Rol° nega-
ndo maorg, qug n probat Adversarius.

218 2°, distingu-
endo candg maorg: cadg nuxo caa limitatg p defectu
xiu n potest sim in codg instanti nalit produceze-
effectus Hxaxios, omitto; cadg nuxo caa perfectionii
illimitatg, nego. Produceze sim effectus Hxaxios,
Hg calorg, et frigiditatg, soly arguit excleg cag pot-
entis utrumq producere, qug exclea nalit deb-
endae Divinae virtuti. Miraculy est, sin eodg pas-
sio qualitates Hxaxias produceret; sed in passi diversis, n
arguit miraculy, sed nalis exercitio virtutis in caa.
o missi Hg distionis membxy: q a dig cag Creatg p-

UGR Biblioteca Universitaria

ducere posunt diversa in diversis, et dig diaxia: sic. idz calor potest in eodz instanti producere molitiz incera, auxiliz inluto. Sed quanbiu ion decederet caau Creatis, credi debet Deo dig u autori nati, quisim p. ducit nativ inquab herbis virtutz nocendi in una, et virtutz medendi in altera, cz sint diaxixz virtutes.

219 Objicies 6°: Deus dixit maativ cy caam aati, neque fativ cy caa fati adecatis maativ, et fativ caator: z neque dixit efficientiv cy caa efficienti: Sic mē. v: Deus nē caa finalis xcxyomnuz, saltz immediate: zn equecaa efficiens xcxyomnuz. Ras cz: q an minus pertinet ad perfectiuz Dei ee cag finalz, qug efficientz. Probatur ant: actiones humanz sepen xeppicunt Deu tanquz cag finalz: z Deus n ecaa finalis illaxz: z.

220 Ad caxz iuz: dco, antecti, nego cog. Disparitas e: dcepius cag fx alis, et cag maati dicit essentiativ inperfectiuz: q aliz aque caa e essentiativ pax. Nullg autz inperfectiuz ribibit dceptas cag efficientis. Vtg dpetere nequit Deo; potest uero 23. Nota, q Deus dixit cy caa maati, et fati, sedn dixit maativ, aut fativ, sive langrgda usa maati, aut fatis.

UGR Biblioteca Universitaria

221 Actio mali non est, quæ ut ea possit operari. Deus est causa finalis rerum omnium. Necesse est, quod hoc specialiter ex parte Dei, sive ex hac Dei positione: ut illa res ad hoc ut propter Deum: omnia ens propter semetipsum operatur Deus: et Deus est finalis ejus illius actionis, quæ sit ab hoc ut propter Deum: quippe, ut aliquid sit causa finalis actionis alicujus, requiritur, quod omne agens, quo procedit illa actio, hoc illud prosequitur. Sufficit quod illud hoc sit prosequitur: quæcunque, quæ vere efficienter procedit in actio: tunc quæcunque actio vere sit propter illum finem.

222 Ad alia nota textum Christi Domini, qui fecit peccata ex vi suæ peccati, id est eligendo seu dando, quidem active, et elective ponit peccati, ut vero quæcunque, et cumque ponente actionem physice productivam peccati. Alii, qui ponerent talem actionem subintroductam invincibili, aut sine libertate, ex vi seu peccati, quod non dicendum. Sensus igitur genuinus præsentis testimonii est, qui peccat, ex vi suæ peccati. Quod nullo modo devenit, qui quandiu physice secum adest, et non peccat, ut diximus.

UGR Biblioteca Universitaria

Caput VI3.

Vtrũ sit possibilis Creatura operans abs-que immediato physico Dei concursu Dei.

223 Nulla de facto Creatura operatur, quæ Deus simul cum illa operetur. Inquirendum restat, an id cum de possibilitate dicendum sit. An Deus de potentia absoluta possit Creaturam dedere adeo perfectam, et excellentem, ut ei solatio liquid cæteri, quæ indigeat divino concursu, quo cæteræ omnes de facto indigere probabimus? Hoc peculiare in hac quæstione reperiri, quatenus opposita sententia videtur derogare perfectioni divinæ, et utraque videtur multum illi derogare. Si dicas, impossibile esse talem Creaturam negans omnipotentiam hanc extensionem virtutis productivæ: sed secus, et tribuis divino Domino quandam universalitatem, qua sibi subjicat effectus omnes possibiles. Si vero possibilem existere prædicas Creaturam universali Dei omnipotentiæ effectus omnes derogare videris, sed tantum potentiæ Divinæ omnipotentiæ, cui tribuis hanc existentiam virtutis, unde sive asseras, sive neges, divinæ

perfectionz augeo, et minuit tua sentea.

222 Imunissima

sentea negat possibilitatz talis Creaturz. Aliquis xcon-
oxes existentiz ejus possibilitatz tuent. Quanbis 1ª sen-
tea longe diminuix sit, n adeo gxabis fundamen-
tis nitit, ut desexere sentearn omnipoz. ejus limites
cohaxctaxe n debem, prisiquando apaxeat manif-
estat txactio. Loco ejz 2ª sentea sit nustxa 2 Cº: possi
bilis Creaturz existens opexaxi absque immediato
Physico seursu Dei. Probat exn xepugnaa, quz dab-
it, ex nostxa xesponsione ad argus. 2º. Probat exco,
q talis creaturz nol derogaxet divino dominiu:
nz casianuc, Deus sibi sujicexet effectus omnes, et p-
fectus Dominius est Creaturaxu, hoc diabl explu-
one argutaxu.

225 Objicies: Si Creaturz aliqua produ-
cexet effectz sine deursu Dei, daxet entitas inpro-
ducibilis a Deo; et hoc implicat. Probat maox:
actio produciva; qua talis Creaturz sit exexcexet,
est inproducibilis a Deo: Probat ani: actio pro-
uctiva foliz potest oxiri abeaca, aqua actualiox
ri: z est inproducibilis ab alia dista: z illa actio est in-
producibilis a Deo. Rao antenti: q actio producti-

UGR Biblioteca Universitaria

vae modus essentiah̃ aligatus Nidetrahz cag.
aqua actualiṽ procedit: g̃.

226 Rẽ negando mangel
añ probationi. Ad probaniz distinguo añ: actiõ p.
ducitiva solius potest exiri per se ipsz a bea caa aqua.
actualiṽ exiṽ, Concedo; peractionz reflexaz, negoans.
Necalind Dominicũ xão modi, quz Ad vexatius ale-
gat. Cexigo, q̃ actio huius cazn̄ posset ee actiõ alie-
xãs. Ngmodus aligatus Nisi solũ entitati, cuius se-
mel modus fuit. Ceterq hoc̃ tollit, q̃ actio produc-
tiua possit exiri media actione reflexa ab alia caa: tu-
neq, respectu Nui, n̄ sehebit actio, et ex exciliq, red-
ut ejectus, n̄ aliquo, redituq̃.

227 Hoc pacificat inunione.
Vnio duoruz extremoruz unit̃ per se ipsz talio extre-
mi, et nullomodo potest per se ipsz uniri aliq: q̃ ẽ
modus Horuz; d hoc n̄ obstante potest uniri aliq extre-
mus per unionz reflexaz, ita ut respectus Nius uni-
nisi sit extremus unitiq, n̄ vero ex excitiq uniendi.
Hoc manifestz fit in unione corporis, et ag Christi
Dominũ, quz per unionz Hypostaticaz unita fuit Di-
uinz personalitati. Similq actio productiva pce-
dens a solo Creatura n̄ potest p̃ se ipsz pcedere ad

UGR Biblioteca Universitaria

Deo, sed potest procedere ad eo per alig actionem exi-
stentig, qui ipse ex existit, et actualitas, qua Deus
producit. Ergo actio illam exit absolute impro-du-
cibilis ad eo, et ad aliquid refert.

228. Instabis aliqua.
actionē potest a Deo produci omni modo, quo pro-
ducibilis: sed hoc denegat Divina omnipotentia. Ra-
tio: quia quo modo cumque res potest produci-
bilis potest produci a Deo. Probat: illa actio est pro-
ducibilis per se ipsa, sine actione reflexa; ergo pot-
est produci a Deo per se ipsa sine actione reflex-
a; ergo potest a Deo produci omni modo, quo ipsa
est producibilis. Patet etiam, quia actio illa pro-
cedit a Creatura per se ipsa, sine actione reflexa
ergo est producibilis per se ipsa, sine actione reflexa.

229 Instabis nego mioxg cuius probatione. Nam ergo res
potest produci a Deo omni modo, quo producibilis: quia res
est producibilis aliquo modo arguente imperfectionem imp-
ducente, non est hoc modo producibilis a Deo, qui imp-
fectionis capax non. Nec de ea sensatio est vitalis
producibilis a Creatura, et non potest vitalis produci a
Deo: actio peccaminosa est elective, et deliberative pro-

UGR Biblioteca Universitaria

cibilis a Creatura, an non potest elective, et deixative
p.duci a Deo.

230 Instabis aduc: Status nostrus Creaturus non po-
test p.duci a Deo nisi per actionus rectas, non potest p
duci naliter a Deo; sed potest per duci naliter a Creatura;
g dabit aliquid naliter producibile, q Deus non po-
sit naliter producere: g nisi per hoc nostra prae
precedenti. = Reo V°, absurdum ee, q del de facto
effectus naliter producibilis, qus Deus naliter p.ducere
non posit. Sed ex hoc absurdum deductionus manifes-
tant, ni inbibat, nullomodo concendus e repugna-
re de potentia absoluta. Hocmodo dicitur Doctrina pre-
cedentis quaestionis, ex praemissis.

231 Reo 2°, ad defende-
ndum possibilitatus nostrus Creaturus, nec ee opus defen-
dere, eg naliter operaturus ee sine priori Deuxpi Dei.
satis esit; si p.ducere possit, saltus sup naliter sinesali-
turus. Unde actus illa, neque naliter procedet a Cre-
atura, neque a Deo: sicut procedat a Creatura, p-
procedit actus naliter impotente, et solus supernali-
ter potente: g p.ducere: g procedit miraculose-si-
cut g procedat a Deo, procedit per actionus rectas: g non
modo miraculoso procedit: g non dicit, dantaliq

UGR Biblioteca Universitaria

nalis pxoducabilis, q^d Deus nalis pxoducere ñpo-

sit.

232 Sexto instabis: Deus potest pxoducere immediate
omnia, ergo potest pducere immediate actionem nx/
ras Creaturx: g^r talis actio impossibilis: Antecedens
negabit. Pxobat minx: Deus ñ potest pducere actio-
nem nx/ram Creaturx, nisi mediante actione ex/lexa:
g^r ñ potest immediate illa pducere. Neg. minor.
Ad pxobationem dico ergo cog male Antg. Ex-
citare pducendi ñtollit immediationem, invicem,
effecty. Atqui actio ex/lexa est/ tale ex excitare pdu-
cendi actionem directe: g^r ñtollit immediationem in-
ter Deum pducentem, et actionem directe produci-
bilem a Deo immediate pducendam: g^r Deus
immediate pducere actionem nx/ram Creaturx.

233 Repu-
gabis: quando effectus absolutus immediate pduca-
tur, quando pducitur per actionem distinctam ab ipso; effectus ta-
men formaliter, sive ipsa actio potest immedi-
ate a Deo pduci, sicut per ipsam. Nego ant.

UGR Biblioteca Universitaria

tg, q^d falsg demonstrat in unione Humanitatis Christi Domini, quę unita fuit immediate Verbo Divino p^r aliq unionę, seclusa hypostatica. Stat tg immediate uniuntur Personę Divinę, Corpus, et aa Christi Domini, quę unio in Corpus, et agitg unio, quę entitas absoluta unit immediate, quando unio p^r unionę distg a tg actu, quę effectus absolutus immediate producunt, quando producunt p^r actionę distg. Probatio Assumptę falso supponit, q^d actu immediatius producit p^r seipsg, quę p^r actionę recipienę. Ęquę immediate p. duci utroque modo: ng tamen scales n^t tollunt immediationes, sed inparemia.

234 Objicies 2°: Effectum ostg Creaturę n^t subjicexet perfectissime Deo quoad destructionę; sed hoc implicat: g^r. Probat maior: Solg potest destrui aliquis effectus a Deo, l destruendo eius causg, l substrahendo suę, l volendo quodcunq; atqui neutro extis modis subjiceret p^r fectissime Deo, quoad destructionę nostra Creatura: g^r. Minor patet patre. Dices: Ratio: q^a entitas n^t p^r fectę subjecta Deo, sin potest aliq destrui, quę destruendo rius causg. Ratio 2: q^a Deus nullg influxu ex

UGR Biblioteca Universitaria

[illegible] Creaturæ ẽ positæ q de-
nece p.ª subtractionẽ Dei cur/us. Rat 33: q.ª p.ª nolit
onẽ durationis tantũ destruit op.ta nolitio.

235 Rep ne-
gando maiꝰ. Approbationẽ omissa maiori negon
tiũ, quod 33 patet, negando etiã antecẽ ejus
us probatiuꝰ. Nolitio Dei de durationo Creatu-
re ẽ/xalat destructiua Creaturæ: ng/ sicut nolun-
tas Dei ẽ operativa, /ic nolitio destructiva deb
et/ concur. — 2.° nega positis, negandũ maiꝰ et
minꝰ probatum. Licet illa res assignatos
modos possit dari alius, quo Creatura de/tru-
ua/ a Deo: /alicet actio, quæ /it essentialiꝰ de/t-
ructio Creaturæ dista a/ subtractione Dei cur/us,
et a nolitione durationis. Sicuti datur modus qui
ẽ essentialiꝰ productio, nec ejus implicet modus qui
/it essentialiꝰ destructio.

236 Instabis: Deus non potest ad-
mittere existentiã effectui a/ne p.ª duetio: ẽ non potest dest-
ruere effectu nostrũ Creaturæ. Probat ans: Deus non po-
test admittere existentiã independentẽ a ipso Deo; de ex-
istentia effectus a Deo non p.ª duetiũ non dependet a ipso Deo: ẽ.
Rat minoris: q.ª omnis existentia tantũ dependet a quæcũa

UGR Biblioteca Universitaria

efectrice. = Neg. ans, et distingue mayor pro 6 aoris: Deus
n̂ potest adimere existeg a se nullomodo dependens, se-
do; a sen̂ dependens, langua acaa immediata efecti-
va, nega. similiV distinguendae min. Deus potest de-
struere n̂ soly, q ipse fecit, sed q alius fecerit. nego
ma dicty, quando n dependeat in fieri a eo in
nqug acaa immediata, dependet tamg tanqua a
se, qui potest prohibito, et ipsg opus, et acag operi de-
struere. Hoc patet / cat in Reo, qui quando, in fieri
n̂ dependeat a Judice, t Carnifice, tanqug a causa
efficiente, vita tamg dependet, ut Judex, t Carnifex po-
test illi vita adimere.

237 Objicies 3°: Deus de facto debet immediate ad peccatum tenet debere, adom-
nes actiones possibiles, quando cumq existant: 6. Probatur
q Deus de facto debuit immediate ad-
peccatum, vide, quia communere, cag V3 tenet in-
dispensabiliV debere; sed sic se munere cag V3 te-
net debere, debet debere adomnes actiones
possibiles, quando cumq existant: 6. Probatur
q Deus de facto debuit immediate ad peccatum tenet debere, adom-
nes actiones possibiles, quando cumq existant

xão mayoris q.ª sicx manexecaz ℣ nõ tenexer deux. xexe, vicile deuxxexet ad peccadz: ꝫ ideo deuxxit, q.ª tenet.

238. Nego cõꝫ, distinguo q.ª mayoꝛ: si Deus de facto deuxit immediate ad peccadz, ideo ẽ, quia ex munexe caz ℣ tenet deuxexe ꝫ caalis ex se adequ, alis, dꝯ; q.ª ex munexe caz ℣ tenet deuxexe ꝫ caalis alig ex se adequatis, neg. mayoꝛ. deux. sui Dei nõ ideo precise naxitur: q.ª Deus ẽ caalis. sed xão caalis huyus necessitatis sed ꝯtingit duplici ex Capite, et quia Deus ẽ caalis. et quia Creatux. anẽ ex se virtus adequate productiva. Exinxaq; xaõne xesultat, q.ª Deus nõ deuxente, nõ habet adequata virtus, et nõ stante adequata virtute, nullomodo stare potest operaꝯ. sed si possibilis sit Creatuxa adequatꝫ virtuti, ꝫ hanc tenebit deuxexe. Cocquomodo nõ tenet Deus deuxexe adomnes actiones possibiles, et tamꝫ tenet ex munexe caz ℣ deuxexe ꝫ hoc peccande.

239 Objicis 2º.

stante nostxa Creatuxa, daxet aliquid inpaucabile aDeo; ꝫ hoc implicas: ꝫ. Probat maiox:.

UGR Biblioteca Universitaria

peccatu/ talis Creaturæ est impeccabile absq;
probari; Deum nihil extra suum titulu, sive ju
dicandi ad tale peccatu/ tale peccatu est im-
peccabile ad Deo. Probatur: ideo Deus nihil ju
stitiæ. Judicandi ad peccatu, q.d aliud Creatura
non potest ponere Actum, nisi libera; sed Creatu
ra non libera sine Judicandi potest ponere Actum
peccaminosu, et est libera Deus non potest juste titulu
Judicandi ad illum peccatu.

Do. Argui/ suponit Creaturam
esse causa/ sue libera, et peccatrice, q. non absolute
necessa. propter ratione arguit, unde ad/q nego majore.
Ad probatione nego/ supositu antecedis, scilicet, q. Deus
nisi daret posset peccatu talis Creaturæ. Contra/ti-
a 26., sufficit, q. sit possibilis aliqua Creatura,
qui posset operari, Deo physice non Judicante, sive Crea-
tura libera sit, sive libera, sive vivens, sive
mortua, sive pecabilis, sive impecabilis. Igit quo-
cunq; non posset dari Creatura pecabilis, quæ nin
digeat Dei Judicio, non ideo esset nostra 26.

Dico. q.
21. privilegiu/ nemi Creaturæ mortuæ, et impecabi-
li, et aliqua earu/ posset operari Deo non Judicante.

UGR Biblioteca Universitaria

292

ag Creaturg libergta apcxaxi n̄ posint? Respondeo, ig pelo ex ipso arguto: ng in Cxeasuxii libertis apax. es inveniens; q̄ arguig o/tendit. Nxeliquas Cxeaturas nullg apaxes inveniens, lapsendax. Cccedixi- mg int xtxamos classg Creaturarg.

Rosing zogabis: uixg talis Creatura posibili heat exsua naa po- sse operaxi sine Deuxsu Dei, tranig p̄ extrinsecg elevaong? Reo, uixo que modo ee posibilg talg- xeaturg. Quia in neutro modo apaxet inplicaw. Pxeterea n̄ minus inplicat virtus adequata- indpuncto ex Creatura, et principio devante, quginta Creaturag fin̄ inplicat virtus adequata inillo- puncto, neque inplicabit inpta Creatura. = Roga. bis 2°: an creaturg defacto existentes posint elevari su- pernatiV adproducendg sine Deuxsu Dei? Reo, nullg apaxet contradictiong, proindeq̄ assumendum videt.

293 Sed nota, q° Creatura ita elevata peccaxe n̄ possit propter xaong superius dalg. = Dices: Si Deus potest e- levare Creaturg, usque sola operet, quare n̄ elevat, et sic n̄ teneat Vel inducxere ad peccatug? = Reo 1°: q° a Deus n̄ teneat facere miracula. = 2°: q° a Deus n̄ potest ele-

UGR Biblioteca Universitaria

vare Creaturg, ut/e/ola p ducat actiongz peccamo
/g, aut eng daxet efectus a Deo inp du abilis. = 3.° q^a
manet eadg dificultas, Imaox: magis eng Coho pec-
axet peccato, /i daxet Creaturg vixet /upexnaler ad-
peccandg, qug/i mexe phicice Jeuxxat ag Creatu-
xa peccante exdetractione voluntatis Creatg.

Caput 183

Quz xe/tant de Jeux/u
eag 13.

222 Dxebit explicaxe oportet, Anoxy placita, exca-
pxep tixaxiz Divini Jeux/us, quę vocant /olè Jan-
/us inactu 1.° Cnil aluds, quz dispositio quz dg Di-
vinę voluntatis, quę ipsa adopexandg, quid quid Cxe-
atuxa opexet, pxopriaē. Dsistit hec in decxeto divine
q^d vaxię avaxię Anoxib^s explicat. Dmunit decxe-
tg pxexpaxativg pxo eadem naturg. Deipit' anJ/ixis
Doctoxib^s rubxis verbis: volo Jeuxxexe ag eadem na-
xę Jecxta eaxg exigeg, quando cumq^ aliud nd
eexebexe. Jxoeadem autg libexis /ic: volo Jeuxxexe ag
eadem libexa, Jempex ac ipsa Jedexet.

225 Hincoxit difi-
cultas: quis deixet efectg eag libexg quoad individg
Reū, Deg dexxaxe, /icut dexat xeliqua omnia indi-

UGR Biblioteca Universitaria

vidua; vt alibi dicem⁹. Deus ꝯ Deus, vn̄ Excatura
detrat, q⁹ huc individuꝫ peccatꝫ; ꝫg ℔ existat: ꝫ Deus
detrative; et elective ꝙ exat peccatꝫ. Ideo detrauꝫ
hanc Deiꝫ a peccatꝫ individuꝫ eo negativꝫ, n̄ vero
positivꝫ. d de⁹ voluit Deus, q⁹ huc peccatꝫ existat, et
vult, q⁹ ꝑ Excatura ꝑdeiret ad peccandꝫ in hac ꝑ-
cie, n̄ existat aliquod individuꝫ peccatꝫ distꝫ ab
hoc. Quare decretꝫ detrativꝫ quoad individuꝫ pe-
catꝫ ꝑsolet dici ad nostrꝫ Captꝫ hui⁹ verbi: quando Cre-
atura ꝑ deiret ad peccandꝫ nolo ergℓ Ra Deus vult ad a-
liquod individuꝫ distꝫ ab ℔; per me autꝫ n̄ stabit,
quominus ponat individuꝫ ℔.

Hoc modo saluat, q⁹
Deus n̄ amat positive peccatꝫ ℔, et q⁹ n̄ sit in manu
Creaturꝫ positiu peccati ℔ prꝫ ℬ: q⁹ Deus deiret qu-
oad individuꝫ, et q⁹ Ia n̄ tribuat peccatꝫ. Hoc exele-
bri exemplo patrificat. Da, q⁹ cubiculꝫ heat ianu-
as sex, subquib⁹ hōo clausu latcat. Si Cubiculi Do-
minus ungtantꝫ apertat, clausus ille n̄ poterit p⁹
aliꝫ euadere. Siꝫ ℮ocat, sua voluntate id faciet:
potestꝫ manere; alioquin n̄ exit inuitus potestate
p⁹ aliꝫ portꝫ exire. Vnde ad illꝫ pertinebit electio,
et detrao ad egressꝫ; ad Dominꝫ autꝫ pertinebit detra-
ho qua ad individuꝫ patriꝫ, casu quo egrediat.

UGR Biblioteca Universitaria

Necidio imputabilis cui Domino ꝯ xc/us, Aip/iꝫ
ꝫ xcdi.

297 Principalit xoꝫabil, anactw, qua Deus
cixxit ex Creatura fit eadꝫ, laisa ab accione Cre
aturꝫ? Sil 3tus p̄ candꝫ accionꝫ operant Deus et
Creatura simᵇ dicuntur fluit 3to ex dictis de
cursu Dei adfectus omnes. Sicnꝫ Deus operat p̄
nꝫ accionꝫ, et Creatura p̄ altamꝫ, dat aliqua enti
tas, quꝫ defacto n̄ oriat immediate a Deo: ꝫ siom
nes entitates oriunt defacto a Deo, Deus, et Creatu
ra n̄ operant p̄ diversas actiones, sed p̄ candꝫ.
Probat ant: actio Creaturꝫ n̄ procedit immedia
te a Deo: ꝫ. Probat ant: actio Creaturꝫ n̄ē actiw De
i; d actio, quꝫ n̄ē Dei, n̄ procedit immediate a Deo
ꝫ. Probat mior: actiw, quꝫ n̄ē Dei, n̄ potest procc
dere immediate a Deo, nisi p̄ actionꝫ reflexꝫ;
d hoc modo n̄ procedit: ꝫ. Pat mior: q̄ actiw
est lexa n̄ē naturꝫ, sed sup̄ naturꝫ; n̄ē aut dicen
dꝫ, quod Deus defacto operet miraculꝫ in pro
ductione omniꝫ, et singulorꝫ effectuꝫ.

298 Ad hanc
doctrinꝫ objicies 1º: eadꝫ actiw n̄ potest provenire ad uob̄
agentib̄ diversi ordinis; sed Deus, et Creatura, sa-

UGR Biblioteca Universitaria

gentia, diuersi ordinis: g cadg actiõ nequit prouenire ad
eo/im, et Creatura. Rõ maioris: q agentia illa, quę
se exercent eodg modo, sunt eiusdg ordinis: g similia diuersio.
ordinis, debent se exercere diuerso modo. g p diuersg ef.
fectg. Assumpt: cadg actiõ requit ee sim divina, et Cre.
ata; sed talis actio nostrg hipotecis est im divina, et Cre.
ata: g. Rõ maioris: q inquantg est actio Dei est divina;
inquantg procedit ab Ente, est actio Creata.

292 Nego maiorem.

quis, quę ungat probat. Agentia, quę se exercent om-
nino eodg modo, utique sunt eiusdg ordinis; at ve-
ro Deus, et Creatura non omnino se exercent eodg mo-
do: Deus enim operatur independenter ab alio; Creatu-
ra supponit sui esse, ut operetur. Cece sufficere ad exim-
agentia sint diversi ordinis, quando non per eandg ac-
tionem operentur. Doctrina ex pressa Divi Thomę dicen-
tis: nil prohibet, quę una, eadg actio procedat a 1°,
et 2°, agente. = Ad 2m maiorem dico eandg actionem non
posse esse realiter divinam, et realiter Creatam; posse autem ee de-
nominative divinam, et realiter Creatam. Talis est actio
procedens, a Deo, et Creatura. Vocat divina, non quidem di-
vinam realem, sed quę a Deo procedit; vocat autem Creata, quę
revera habet Creatam, et accepta.

UGR Biblioteca Universitaria

250 Objicies 2º: actio, quando libere amat, n' provenit physice
a Deo: g. Probat ans: si proveniret a Deo n' et actio immanens, et vitalis, sed: g. Probat maor: si proveniret a Deo n' maneret intra / ung cag, a actio n' manens intra / ug cag n' e immanens, et vitalis: g. Pba mayoris. q^e-
rit Maactio n' manet in Deo: g / si Deus e / Ius caa illam manet in / ua caa. = Nego ans, et mayoris pbationis A
d pbationis distinguo mayoris: si proveniret a Deo, n' maneret intra omnis / ug cag, deedo, intra aliqua / ug cag, nego. Actio vitalis debet manere in illa caa.
respectu cuius e / vitalis, etiq denominat viventis; n'
aliis manere debet in omni / ua caa, etiq illa, re/-
pectu cuius n' e actio vitalis. A mox hoi actio vitalis e
respectu hoi, n' respectu Dei: unde debet manere in
oe, n' in Deo.

250 v. Objicies 3º: Si Deus p. duceret actus libe-
g Creatus, hoo n' libere amaret, sed hoc e' absurdg:
g. Probat maor: n' eet in manu hoi ponere, amo-
re amoris: g. Probat ans: n' e in manu hoi po-
nere operationis Dei; sed ponere amoris est operatio-
ei: g. = Aliqua cande ejdem, quando Deus operet
p^r diversis actionis, dummodo hoo n' posit amare,
qui Deus producat. = Dixeris, nego mayoris, et ans p-

UGR Biblioteca Universitaria

probaonis. Ad probaonz distinz. maonz: nemanuh. oi ponere opexaonz Deu antecedenti ad decretz prexparativz omnipoz, xcedo; Sequenti, seu ex suppositione netalis decreti, nego.

252 Si Deus nprexparaxet suum om. nipoz ad deuxendu eu Creatura, quandoca vellet ope. rari Creaturan cet libera. Quia indiget cura Dei; hic autz nec ineus potestate, et arbitrio. Si deu Deu. exparaxat sug omnipoz, ut explicuim. Et sic fit, ma. chiu Dei, quz exsua naa nec inmanu Creaturz, pa. ceden sit in manu Creaturz: quoniq Deus voluit se relinquere arbitrio suu. Neque hoc refundit de. decus, aut imperfectionz in Deu. Patet: q a q d Crea. tura detxet prohibito actionz Dei, n provenit ex necessitate naz, sed ex liberalitate Dei volentis e. xudere Creaturz libertatz. Admodu quo, si aliquis Dominus permitteret servo ejus detxaonem sequi, nec ideo sug dominiz minueret, q a non coactus aliqua inevitabili necessitate id facit, sed sde sug libertz p. mittens.

Caput 193

Vtrus caa 1a promoveat, et prout determinet caas 2s adoperandz.

UGR Biblioteca Universitaria

253 Autoritas Divina, & Creaturæ libertas videri sibi invicem diximus. Sicuti Creatura potest prohibito suas actiones dexere, videl, prouidæ Dei ne possit humanas successus omnino liberè decernere. Sic ausa Autoritas, et Dominus Dei tantùm ut ab ipsorum exitu unico dependeat quicquid futuræ, videl Creaturas nec liberas, cum ponit prohibito sic, sic operari, aut separare ab operatione, sed debeant obsequi prædeterminanti Divinæ.

252. Tomistarum videl, admunus cæli, supremæ & Dei autoritatis pertinere, quod premouet, et præderet inferiores causas. Sic subtrahi divino domino, & interea nobis videri humanæ libertati obsequi. Quod Jesuitæ omnes existimant Creaturas operari sine previa Dei motione aut determinatione, quæ prægressa vocant Adversarij, sic subtrahi humanæ libertati, sed interea Tomistæ videri divinæ autoritati, supremus & dominus inimica. Licet (Jiunque alia) implacabilia animorum Dentione utrinque defendatur.

253 Videamus procedam, videre oportet, quid sit Theologica præmotio? Cur quidq; qualitas immissa Deo, receptaq; in Creatura. Si quidem, ad quid natura-

UGR Biblioteca Universitaria

sit predicta qualitas? Resp, ut creatura operet. Ng hec duo peculiaria het premotio: Vñ, q̃ sit medium medians ope operatione, adquã premovet. 2ñ, q̃ sine alia data in potest operari creata. Vnde ig impossibile ee, q̃ sit ante premotione n sit operans; acq̃ sit ante premotione, operatio sit.

256 Pxelexea ne immanuexeatuq, premotione hanc aquixexe, nec impedixe, nec habitq expelexe: Deus enq̃ prohibito illg dat, aut negat adhuc, ad illud. Vnde sibico premotionq sic, n libexe het; si premotione caxet n libexe caxet, ign ab quo voluntate, a voluntate Dei collatio premotionis unice pendet. Huc sequenti advocant Thomistq illud Pauli: Ne volentis, neque curxentis, sed miserentis Dei. Ciquidq si collatio premotionis anostra voluntate penderet, n asequexent Thomistq suq assumptq: ng dum dei daw ad actionq exordiq sumeret a Creatuxa, et eodq modo derogaxet dominiq Dei, ac si nulla daxet Vpremotio.

257 Hec breuis, et genuina phicq premotionis idea juxta mentq Juniorq Auctorq. Quantas rixas, et quot movebit disputas hec, ex Historia facile noscere potexitis. Non moxabor, initia, et progre-

UGR Biblioteca Universitaria

pus tanus libis enaxxando, nelempus texg dispua
ori debily. Cquanty fiexi posit a Theologica aifi-
cultatib' abstinebo, qus hic pass occurrunt, nein
cliens fegeg falcg in mitere videar.

258

Sig'a nost-
ra 3 C°: nullada phisica pxemoo respectu cag libexg.
Vlbxcbitati sjulam° duo axgula exomnib° peligim.
13 desumul alibertate Creata; 23 a3antitate divina.
Silva pxobao: nullacaa phicice pxemota opexal libexe:
g ni dal pxemotio phica g a caai libexas. Pxobal ans:
omnis caa pxemota e necessitata aopexaong: g nulla
caa pxemota opexal libexe. Pxobal ans: omnis caa px-
emota 3tituil inec talis p' aliquid methafe 3nexog
opexaone; d caa ui3tituta p' aliquid methafe 3nexog
cg opexaone naxio opexal: g. Maor, minor pxobang
p. Pxobal maor: omnis caa pxemota 3tituil inec talis
p' pxemotiong; d pxemotio e aliquid methafe 3nexog
cg opexaone: g. Pxobal jg minor: caa, ui3tituta p' aliq
methafe 3nexg cg opexaone n' potest nopexaxi: gen-
ecessitata ad opexaong, naxio g opexal. Pxobal ans:
caa, ui3tituta p' aliq methafe 3nexg cg opexaone
n' potest facere, ui exista unus txus 3nexonis sine
alio: d sica hens aliquid methafe 3nexg cg opexa

UGR Biblioteca Universitaria

non operaxaxeV, daxeV unu. ẋius ãnecessariu finedus.

3ª Rã maiori: quia daxeV pxemotiõ, eN daxeV ope
xaõ.

259 Vxgt, ocupando xesponsiõnz. Non potest ẋiexi, q
caa pxemota nõ operetV; sednẽ libexa adid, q nõ potest
ẋiexi: gnẽ libexa adn operandi: g neq ad operandi.
q libextas debet eẽ ad utrumq; ẋixadictionis extre-
mi. Probat maior: caa pxemota poty potnõ operaxi alq
uo exhis modis, limpcadendo pxemotiõnz, nevenias
expelendo pxemotiõnz jgnabitg, ẋjungendo pxemo
tiõnz cy nõ operaõne; sed nullo exhis modis potest nõ ope-
xaxi: g. Maior certa: lex excogitet Adver saxius aliquo
dz. Minor pxobat: q pximo Creatuxa nõ potest impedi
e, nevenial id, q unice pendet a Dei voluntate. 2º nõ
potest Creatuxa expelere anteoperaõnz qualitatz me.
thafe ãnecg cyoperaõne. 3º q neque potest ẋjungere
ẋixadictoxia, d id jungexet pxemotiõnz, cyn operaõn,
ẋjungexet ẋixadictoxia: g. Probat minor: Si ẋjungexet
pxemotiõnz cyn operaõne, ẋjungexet operaõnz cyno-
peraõne: g ẋjungexet ẋixadictoxia. Patet antecedens: q
pxemotio aferet ecy methafe, et infalibiliV operaõnz:
g si ẋjungexet pxemotiõnz cyn operaõne cy ẋjungere-
tur operaõnz cyn operaõne.

UGR Biblioteca Universitaria

260 Exgcl'ter: caa hens impedimenty inauferibile ab-
ipfa ad aliquid, nẽ libera ad id; ẽ caa premota hei im-
pedimenty ab ipfa inauferibile adn operaonz: g caa p,
remota nẽ libera adn operaonz. Minor fluit ex prima
pij Thomistarz: caa ens premota hei premotionz, qz
g impedimenty adn operaonz, q a dnecl'r ay operaone,
d pxelexea nẽ in manu, d arbitrio Creaturz allgan.
fexe: g impedimenty, d quid z inauferibile a Exca-
tura. Probal' itaq; maior: caa hens impedimenty ab-
ipfa inauferibile ad aliquid, nẽ potens ad id auferen-
do impedimenty, neq relinquendo impedimenty: gnu-
llomodoc potens ad id: g ad id nẽ libera. Rõ antece-
tis: q a impedimenty fupon' inauferibile ab ipfa: g ip-
fan c potens ad aliquid, auferendo impedimenty. Pre-
texea tale impedimenty c methafo invincibile: g relin-
quendo impedimenty, caa nẽ proxime potens.

261 Ofix-
mal', et explicat' paxitatib? Sihoc heat ofpedes fexe-
as, ilaut ayllis currexen posit, eas vero nequeata-
c aufexe, manifeftenẽ libex ad curxendy. Simili'
in tuo Deali, quin potest amittere vltimz beatificz, nec ta-
men ea peccare, libexnẽ ad peccandy. Ergo caa premota,
quz impedire n potest premotionz, nec tamen premotione-

UGR Biblioteca Universitaria

ce/ axe ab opezawne, lib exa n̂ ẽ ad ca/ andy, cl d/ equeñ neq ad agendy.

262 Sngenw/ equidz xeducun aliqu axandz hoc ad pxu- cipia logalia axiõ /rlogi/ticz. Sic illud e/ oxinaxi pote/t: Hoc pxemoto n̂ ẽ libexz fal/ificaxe pxemi/as undeinfex hcppa ego opexor; atqui n̂ ẽ libexz fal/ificaxe d/equeñ Mi, cui libe- xz n̂ ẽ fal/ificaxe pxemi/as: g hoc pxemoto libexz n̂ ẽ fal/i- ficaxe hanc ppz ego opexor: g hoc pxemoto n̂ potes libexe n̂o opexaxi. Ultima coa/luit: ng si potes libexe n̂ opexaxi, po- tes libexe fal/ificaxe Mappz. Maxgzimox pxovandz/. Pro- bat maxi: hoc pxemoto n̂ ẽ libexz fal/ificaxe aliquz exh- ix duab ppbus, omnis pxemotui opexat; d ego/z pxemo- tus: Atqui/tz/ pxemi/z, exquib infex illa ppõ, ego opexa- xiz. Mioxñegat pxobaone. Pxobat maxi: ngvexitas huju ppõ univex/alis, omnis pxemotus opexat, pendet a metha- fa dnexione pxemotionis ag opexaone; vexitas autz p- xopositionis /ingulaxis ego/z pxemotus, pendet avoluntate libexa Dei: g neutxius vexitas pendet alibexiate Creatoxis hui pxemoto n̂ ẽ libexz fal/ificaxe aliquz exihi- duab ppõs.

263 Pxobat jg mai, quz xeliquim pxovandz: quin potes/t facexe pxemi/as ee fal/as, n̂ potes/t facexe d/equeñs ee fal/z: g n̂ ẽ libexz fal/ificaxe d/equeñs Mi,-

UGR Biblioteca Universitaria

cú liboxyn^{e} falsificaxe pxemisas. Probaᵛ ans: quin^{t} po-
ℓ^{t} facexe pxemisas c^{e} falsas, n^{t} posℓt facexe, q^{d} inpxem-
misis includaᵛ aliquid falsz; d sequens ee falsz c^{t} q^{d}
inpxemisis includaᵛ aliquid falsz: g^{z} quin^{t} posℓs face-
re pxemisas co falsas, n^{t} posℓt facexe, d sequens ee falsz.
Rao^{t} maxis: q^{a} q^{d} in ppo^{t} includaᵛ aliquo falsz, c^{t} q^{d}
ppo falsa sit. Rao^{t} minis q^{a} d sequens inuiuiᵛ, et in-
cluaᵛ in pxemisis: g^{z} q^{d} d sequens falsz sit c^{t} q^{d} in pxem-
misis aliquid falsz includaᵛ.

269 Alit: si quis posℓt facexe,
q^{d} d sequens sit falsz, quj posℓt facexe, q^{d} aliquando
pxemisis falsa sit, posℓt d sjungexe duo dxa dictoxia: g^{z}.
Suadeᵛ ans: posℓt, et n^{t} posℓt facexe, q^{d} pxemisz falsz
inz: g^{z}. 2^{a} pas antentis suponiᵛ in hipotesi. Probat
xobaᵛ: d sequens ee falsz c^{t} aliqua pxemisz ee falsa: g^{z}
qui posℓt facexe d sequens ee falsz, posℓt facexe, ali-
qua pxemisz ee falsa. Probat ans: d sequens ee fal-
sz, c^{t} q^{d} inpxemisis includaᵛ aliquid falsz; q^{d}
inpxemisis includaat aliquid falsz, c^{t} q^{d} aliqua pre-
misa sit falsa: g^{z}. Rao^{t} maxis: q^{a} d sequens includ-
aᵛ, et dimet inpxemisis: g^{z} q^{d} d sequens sit falsz, c^{t} q^{d}
inpxemisis includat aliquid falsz. Minxetiz cexta:
inplicat cnz ulxand pxemisz vexa ee, sit falsz aliqua

UGR Biblioteca Universitaria

inclis Dnec, ut dat exdictis n̄ sum malis.

2ª pars

265 Ad nostr Dñi a sanctitate Divina defumit/ic: Sc. Deus premoveret caat liberas ut tales, peccante hoc, Deus peccaret; sed hoc implicat: g. Probat m. aor: qui ponit scient, et volens ex pria detxaone aliquid methafe nexu cu peccato, peccat; sed/ Deus premoveret caat liberas ut tales, peccante hoc, Deus scient, et volens ponere ex pria detxaone aliquid methafe nexu cu peccato: g pec. cante hoc, Deus peccaret. Max cntiae: qui cupo nit aliquid ita nexu cu peccato, c caa mortalis peccati: dicat Adversarius, quid sit mortalis caa litas in peccdo. Mor quoad nullu partis negare potest. Ng 1º Deus ponit premotionis, qus apud Adversarios methafe nectit cu peccato. Deinde n ignorat Deus nag premotionis, neque quid nexionis g scient ng ponit. Pretexea anemune cog. r adeptis collationis: g volens ng ponit. Denique Deus ex pria detxaone dsexi premotionis: ng subsequentis homis nobis occidunt nec euxxentis, neq volentis Dñi.

266 Dsirmat: ideo hoc solebxe dicuent in occasione pro-

UGR Biblioteca Universitaria

xima peccat, q^a ponit aliquid moraliv inexy ap
eccato scien:, et volen:, et ex pxia deixaone: q^ a foxtu
at, qui scien:, et volens ponit ex pxia deixaone, aliq^d
n^ poty moraliv, d methafo inexy ay peccato, pecca
bit. Sicxy affixmat: two peccat, quia ip/e /cedexat:
q^, et Deus peccabit, q^a illy pxe deixat. Coa uxget a/o
xiuxi: xg two /e deixat inevitabiliv pxemotus; Deus
autg omnino libexe pxedeixat. Quo autg libexioxe
Deo, qug hoi positio peccati, eo^ inputabilior.

267 Hecn
o/ixa axgula vafid xe/ponsionib^ eludexe tentanth
ouex/axy, quas /equenti Capite xecenebim^, et /olu
em^. Sridexea nvia, q^ exnaa xei n^ inplicat pxg
motu, qualis depingiv a Thomistis: q^a n^ inplicat, q^
Deus hoi, aut cuilibet alteri Creatuxg libexg animat
libexiatg, immittendo qualitatg methafe inexg, ay
liquo ex extremis Axadictionis, nempe cy operatio
ne, l cy defectu operationis. Hoc facile cexniv inanu
mab^ beatis, quib^ Deus media visione beatifica au
fext lis extatg peccandi, quinig cavisio inexae cy
pexfecto Dei amoxe, ac pxinde cy nega^ne peccati.

268 Sed quanbis Dei /ug entitatg n^ inplicet pxemotu,

UGR Biblioteca Universitaria

plicat tamq in caa libera, manente libertate. sic
ut quanb n implicet tur ia acte, implicat tamq ina-
cte tenebras hentis. Unde infert, q de facto nulla
dat premotio in hoc ad operandu. Tuia (ut dixim)
impossibilis premotio iuncta cu libertate; Deo autq
libertate hoc suaru actuu, ut de fidei: Deus enq ut
ait Ecclesiasticus, reliquit illu in manu consilii sui.

269 Dixi,
premotiuq n implicare cu naa rei, sed tantu infe-
rabilq ee cu libertate. Sed si Thomista vellit, ego
essentialiu naturaq adoperationes omnes, ita ut impossibi-
lis methafe sit Creata operatio absq premotione di-
cendu e, eq absolute implicare. Hoc e: q tunc impo-
ssibilis est libertas Creata. Deus autq potest facere, q
libertas n det, et potest facere, quod libertas possi-
bilis n sit. Quod autq impossibilis est libertas, fin-
ita est premotio, probat: Si premotio e naxia
adomnq actionq, nulla actio libere procedit
a Creatura: a. Probatur: si premotio e naxia om-
nis actio procedit a Creatura impotente illa omitte-
re; et hoc, q nulla actio libere procedat a Crea-
tura: g. Probat maior: Si premotio e naxia, omnis
actio procedit a Creatura tenet impedimentu impo

UGR Biblioteca Universitaria

dovile ex omissione, in auxilio abipsa, et ab ipsa irrevocabilavile; et Creatura tale impedimentu hens ad omnipotentis impotens omilexe: g.

270 Sit 2a nostra Dco. Nullg cogente, nisi premovel Deus ad operandu. Ipse bal oppositalc: nec ens requisivit premotio, ut causa sit perfectissime subjicial dominio Dei: ng ad hoc sufficit, quod talis causa operaxi nequit sine Deuxsu existente; neque requisivit, ut libere Deus decernat, quid quid futuru sit: q2 hoc satis salvat p2 libertate, qua Deus potest Deuxere, in Deuxere ex Creatura: neque apparet aliud Caput, unde maxia, aut utilis probet talis premotio, ut ex Paulatis Thomistarum responsionib3 infertur. Unde jndubitanter in sua gravi fundamento evitatur multiplicatis repugnantia proxpria premotio q2 causa maxias.

Caput 2o

Solutio responsionis Thomistarum.

271 Nonnullas responsiones parant Thomistae ad argumenta, quib3 mutuo urgent. Et argutu desumptu ab exemplo Creata. xenti Vo, Creaturu sub premotione

quidꝫ neceſſitatiꝫ adopus; hanc vero neceſſitatẽꝫ nec̃ antecedẽs, ꝺ conſequens. Neceſſitas anĩ libertatiꝫ tollit, nã auꝫ conſequens: unde excaura ſub præmotionẽ libertatiꝫ, ſi exuat, quantumbis omittat nõ ponit opus. Quocirca præmotio ſit neceſſitas mere conſequens, inde probant, qꝺ neceſſitas anĩ c̃ illa, quꝫ provenit ab aliqua cãa extrinſeca cohente, ſeu impellente ad opus p̃ modꝫ nꝺꝫ; præmotio auꝫ provenit a cãa pa, quꝫ radix c̃ libertatis deixam ad opus p̃ modꝫ libertatiꝫ nõ c̃ neceſſitas anĩ: g conſequens.

272 Impugnat exhibendo Autoritatiꝫ Divi Anſelmi circa neceſſitatiꝫ antecedẽtiꝫ, et conſequentis: c nanque neceſſitas præcedens, quꝫ cãac, ut ꝛcs ſit: etc neceſſitas ſequens, quꝫ ꝛcs facit. Et ut uſq exemplꝫ addit. Præcedens neceſſitas c̃, ut eꝫ dicit, cgtꝫ volui, quia neceſſe c̃, ut voluat; ſequens vero, eꝫ dico, te neceſſitate loqui, quia loqueris: ſigno ergꝫ, ut facere poſſe, ut dꝫ loqueris, nõ loquaris; nõ qꝺ aliquis te cogat ad loquendꝫ. Manifeſtac explicãs utriuſq neceſſitatis. Anĩ præveniꝫ operandꝫ; ſequens poſt operandꝫ venit, et in ipſa operatione ꝺſiſtit. Anĩ nõ poteſt ulla ꝛi ab operante; ꝺſequens vero evitabiliter. Anĩ ne in manu agentis: extra vero ꝺſequens. Una verbo ani

UGR Biblioteca Universitaria

facit, q^d opexão sit; sequens uero fit ab ipsa opexão-
ne.

273 Videte modo ad quæ classe necessitatis referenda sit ip-
se motus? Ipsane post operatæ, necæ euitabilis ab-
operante, nec fit ab ipsa operatione immo facit, ut oper-
atio sit: g^r nec necessitas sequens, d ans. Ergo, q^d ne-
cessitas uere sequens libertatē tollit: ng licet Pet^r
dg loquit n^o posit n^o loqui, quoniq; iungere nequit
dictiones contradictorias, tamq; libere loquit, q^a neces-
sitas illa sit sit in locutione excitata, potuit ab ipso uitari,
sic loquendo n^o fuisset: g^r e^o in ejus manu hæc, l ea excita-
tā necessitate: g^r talis necessitas libertatē n^o ledit. Sed quā
similes sint exemplo? Ipsa n^o orit ab exercitio libert-
atis, neq; euitabilis e^t ab operante: g^r n^o hoc id, unde
necessitas sequens sequacem cū libertate.

274 Pro retexenda hom-
tanq; dat axe polio multiplex absurdū sequit. 1°, q^d néces-
sitas ans debeat prouenire acta exteriora. Ignis apu-
catus e^t ans cū necessitatus adoperandū, qui necessitas
prouenial acta exteriora, d ab ipsa natā ignis. Sim-
ili Deus Pat necessitatus e^t ad productionē Filij = 2°, q^d
talis acta exteriora debeat sequi, et impellere acta-
pu; q^d falsū^e; cū posit stare necessitas ans, qui sit

UGR Biblioteca Universitaria

cohactw. = 3ª, q d Dꝰ ex. prędeixat pr modiꝫ libexiꝫ ꝺ-
c (ut ꝺicit) q d detrat voluntatiꝫ, ut ponat actionꝫ ne-
ceſſitata, d ex libero arbitrio. Hoc aperte ꝺixadic-
tionꝫ involvit: pr inde enꝫc, ac ſi ꝺicexet, Deus nece-
ſſitat creaturꝫ, ut operet n necesſitata, ſi Deus de-
xat, et voluntas nequit inpedire (aiꝫ) deixatꝫ, ned
ea ſtante n operari, quomodo deixat, ut libere ope-
xet? Simile c hoc abſurdiꝫ hoi, qui traheret ſexuꝫ
ſuub vinctiꝫ, et diceret, Hiꝫ traho, ut ſponte veni-
at.

276 Reni 2º Thomiſtꝫ, voluntatiꝫ ſub premotione libe-
xꝫ manere, quia quanbiu n poteſt n operari, re-
tinenti tamꝫ indiſtꝛa ꝺicitꝫ: Intuitu enꝫ proponi
ꝺi, ꝺꝫ amor, ut agibilis, Thomiſtibilis prolibito
voluntati: unde nexio manet libertas, quꝫin-
hac ꝺicitꝫ indiſtꝛa radical. = Lepida xe poo. Ies
hoc pacto n exit liber Sancenиſta, q cui n propo-
nit operatio ut ponibilis, Thomiſtibilis prolibito, a
prꝺeſtabili neceſſitatecꝫ auxet ea indiſtꝛa ꝺicitꝫ ꝺꝫ
aliunde heat premotionꝫ, ſubqua n poteſt omittere ope-
xandꝫ, nec cui Sancenиſta dicat liber ad operandꝫ.

276 Haec
prędexea: ſubilla indiſtꝛa ꝺicitꝫ ꝺat indiſtra volun-

UGR Biblioteca Universitaria

tis: g' nequelibertas. Probat ans: illud judicij n' facit vo-
luntatis ee indifrg. g'. Probat ans: judicij falso afirm-
ans indifrg voluntatis, n' potest facere, utdeb indifra-
luntatis; ideo judicij afirmans, et foro ponens, daxindi-
frg voluntatis: sub premotione judicij falso afirm-
ans: g' n' potest facere, ut deb indifra voluntatis. Illa-
re demonstrabilis: quia stale judicij facit ut deb indi-
fra voluntatis, n' falso afirmat talg indifrg: unde si'
falso afirmat, certe n' facit, ut ea indifra deb. Proba-
tg minor: sub premotione voluntas n' e indifferens ad
peraong, lomissiong: g' judicij afirmans eg indifrg, f-
also afirmat. Probat ans: Sub premotione voluntas
n' e potens ad omissiong: g' neque indifferens. Probat ans:
soly potest voluntas omittere actg, aut vitando, aut
cessando premotiong, aut illg jungendo cyomis-
sione actus; et nil horg potest: g' Illaor certae, bus-
ne alius modus: Illor R d verissimg doctrinae.

277 Dica
c' ad huc: vera indifra voluntatis desumi n' potest ex-
indifra judicij representantis actg, ut agibilis, lo-
missibilis prohibito: g'. Rao antecedentis: ng judicij pru-
dg vera talg het abeo, q' vere, Inc: unde prius inqui-
rendum e, an actus sit vere agibilis, lomissibilis p-

UGR Biblioteca Universitaria

prolibito? ut videam, an tale judicium sit verum, nec ne? Ergo ex eo precise, q[d] Det tale judicium n[on] equit, q[d] actu sit prolibito agibilis, automisibile: q[a] n[on] videt ex ista sphera, quia ita ex presentat: imo potius ita sphera ex presentat: q[a] ita sphet. At vt sequeret, q[d] hoc impeditus, ignorans sece impedity, et judicans sece proxime indusg ad exercendy, et stanoy prolibito, cet revera liberad exercendy

278 Ret

3,° hog sub promotione ee quidg liberg adomisiongac-tus, n[on] tamg in sensu opposito promotioni, sed in sensu diviso a promotione. Explicat: hoc promotus n[on] e[st] indifferens, ut ag ipsa promotione pungat omisiong oper-andi, hoc ng implicat, e[st] autg indifferens ad hoc ut sine promotione n[on] operet, sive ad omisiong actus pxi cap-n[on] promotioni. Sic sufficient dicunt salvari libertat-tg, ng licet hoc operandi, in sensu opposito operandi n[on] posit n[on] operari tamg e[st] liber ad n[on] operandy p[ro] hoc precise, q[d] posit n[on] operari in sensu diviso a boperan-te.

279 Licet subtus tui satis interuose ludant Thomistg tamg e[st] minus ficilia, qug reliqug hec via libertati. Im-pugnat Vo nec in sensu opposito promotionis, neque in sen-su diviso a promotione e[st] indifferens hoc promotus, ad

UGR Biblioteca Universitaria

omissionq actus. 1ª pars vltra secundi. Probat 2. q hoc̃ premotus sit indifferens ad omissionq actus in sensu diuiso ap premotionem, q sit indifferens ad omissionq ponendq pro casu n premotionis q. Probat minor: pro casu n premotionis e determinatus ad omissionq: q n e indifferens ad illq. Probat ans: pro casu premotionis hui negationq requisite essentialis ad operandq: et ab ipso n acquisibilis: q e determinatus ad omissionq.

28o Impugnat 2o: q hoc̃ premotus operet in sensu diuiso ap premotione, e impossibile; a tali hoc n e indifferens ad io, q impossibile e: q n e indifferens ad operandq, hoc̃ operandq in sensu diuiso a premotione. Probat maior: impossibile e, q existat operatus in sensu diuiso a premotione, sine quo nullo modo potest existere; et operatus nullo modo potest existere sine premotione q impossibile e, q existat. operatus in sensu diuiso a premotione.

28v 3o denicq rogo Rdus expatiet, an hoc̃ libere possit facere sensu diuisu a premotione? Asserendo q premotio pendet ab arbitrio liberatis Creatq sicut doctrina. Sinegentes sicatq uior q hoc̃ premotus

ſit indiferens ad omittendum actu in ordine ad vltimum
obiectum, et q̃d absolute non ſit indiferens ad omittendum. Ex-
emplum: q̃d obiectum ſit indiferens ad omittendum in ordine
vltimo, et q̃d tamen ſit indifferens inquantum ſtatu, quo ipſe
non poteſt ponere in rerum natura, et quin ſit ineuitabile;
et q̃d ſit indifferens ſolum protali ſtatu, et q̃d absolute non ſit
indifferens. Mio exemplum: ſicut Corpus graue poteſt ca-
dere ſurſum in ordine diuino ad gratiam, et hoc ſupedit
poteſt currere in ordine diuino ad pedes; uerum, quia Cor-
pus graue non poteſt facere hunc ſenſum diuinum ad gratiam,
nec hoc ſupedit ſenſum diuinum ad pedes, dicit Corpus gra-
ue eſſe absolute impotens ad cadendum, et hoc ſupedit ab-
olute impotens, et nullomodo liberum, aut indifferens ad
currendum: ſimiliter.

282 2° Dixi, premotionem non eſſe rigoroſe
neceſſitatem conſequentis, cum non ſequatur operationem, eſſe tam-
quivalentis conſequenti, quoniam eſſe neceſſitatem infexam
operationem non naturia, aut libertas. = Reſpoo hec ſententia
implicat omnis neceſſitas, quæ infert operationem, non
vero conſequens, facit operationem naturaliter non poteſtikgin-
ſexo uiuberg. Dico q̃d omnis neceſſitas, quæ non auſe-
rabilis, inuitabilis uoluntate libertatis tollit, facit operationem
naturaliter, non neceſſitat, vere conſequens non auſerabilis

UGR Biblioteca Universitaria

aut evitabili avoluntate: g. Rao motus: q. necessitave-
re sequens, sicut in ipsa detruone voluntatis, latali
detrahone oriv, atqui ipsa detrahi, et quidquid ab ipsa oriv.
V, c. evitabile avoluntate: g. necessitat sequens evitabilis
c: g. quod nec evitabile nec necessitat sequens.

283 Sed veni illa-
ecclitatis tollere libertatis, qus venit ex parte actus l.; nec
vero illa, qus stat ex parte actus 2i: premotio vero non
venit ex parte actus l., sed ex parte actus 2i: unde liber-
tatis non tollit. = Hec doctrina nimis dereliqui a nobis
a Thomistarum semita, et ut vere loquar prisci Tho-
mistis, sequentius discurrebant. Quis enim motio-
nis, qus nec signo prioxi ad nostra deliberationis, di-
cendis signo posit juxte vocare premotionis, seu motio-
nis previs, et prevenientis? Nonativ dispiceat a nos-
tra doctrina, qus si quis duo hoc affirmaret eo-
dis temporis ec nato, et tamen unus vocaret prius existe-
ntis alterius.

281 Dixi g: premotio c unus ex requisitis ad operan-
dum; non sistit in ipsa operatione, neque oriv abilis
ad requisita ad operandum, qus non sunt in ipsa execut-
iva actuali, seu operatione, neq oriuntur abilia secun-
dis ex parte actus l.: g. premotio secundis ex parte act:

UGR Biblioteca Universitaria

actui V. Mao1, quoad omnes partes eius: premotio enz
dz rigore requirit, ut nulla pars potentiae pereat sine
illa: pretereat tal, neque ipsi ipsi ipsa operatione, ad
quz premoueat, qn premoueat ad ipsz: deniqs nõ
uult abipsa operatione; aliud est in manu Creaturz, qd po-
nere, in ponere premotio: qa in manu Creaturz e,
q ponat iõ, unde premotio oriat, sit ne actio. Mixe-
tiz eque certae: omniaqz requisita dista abip-
sa operatione, et abipsz, quz sequntur operationz, Nihil-
ni cagt proxime potentz operari: gz sit ne ex parte
te actui V. Rao antem: qa caa proxime potentiae
et, quidquid requirit pre ipsa operationz: gz omni-
a requisita dista ab ipsa operatione dicunt cagt pro-
xime potentes.

285 Dixae itemqz: voluntas potest libere im-
pedire, quid sit ne ex parte actus. 2i pars operatio-
nis; an potest libere impedire premotionz: gz premo-
tio n sit ne ex parte actus 2i. Probat maur: volun-
tas potest libere impedire actz 2z pars operationis: q
potest libere impedire, ea, quz sit nent ex parte tali-
s actus 2i, et quz stare n ponunt, nisi in actu 2o ope-
rationis. Deniqs: si premotio n stat ex parte actus V,
sine premotione stat integra, et adequata potentia

xima; d/ſtat proxima poa ſine premotione, pre-
motio n̄ requir adoperaorg: g̃ Rāō mouet; q̄ in-
actuō ſtat ſola poa proxima. Rāō mouet: q̄ ui-
det caā operans, prel pog proximg nihilixare-
quirit quag operaō.

286 Itaē alit: quanbis daxem p̄ inpo-
ſibile, q̄ ſit ex paxte actus 2ⁱ impedimenty illud, q̄ n̄
oritur ex delxatione voluntatis, tale impedimenty tolexet
libertatg. Rāōē: q̄ ſubtalī impedimento voluntas n̄
ē proxime potens ad actg: neque enī poteſt iungere
impedimentg ex actu, neque tollere impedimenty, u-
ponat actus ſine illo; atqui premotio ē impedimen-
tg ad omiſſiong, q̄ n̄ oritur ex delxatione voluntatis, ſ
ex nutu Dei axbitrio: g̃ hoc ſub premotione n̄ pro-
ximē potens ad omiſſiong: g̃ neque liber, quantunbis
premotus ſit axte ex parte actus 2ⁱ. = Nota, hipoteg
datg ēe inpoſibilg: q̄ tantg vocam actg 2g ipſius
exercitg voluntatis: g̃ q̄ n̄ dependet a voluntate n̄
habuit actg 2g: g̃ inpoſibile ē, q̄ impedimenty nō-
dependens a voluntate veniat ex parte actus 2ⁱ ipſi-
us voluntatis.

287 Atqui Thomiſtg fingunt actg, qui
neque ſit actus 1g, neque actus 2g, et nominel-

UGR Biblioteca Universitaria

interxmedius. Videns ergo, q^d si premotio sit ex parte actus 1^i, tollit libertatem; videns que praescxa, n^on possit esse ex parte actus 2^i, ag voluntate n^on dependeat. Respondeo ista ipsag argutia impugnat ac precedens, et praescxa, q^a actus intexmedius ignotus fuit a Phis, donec p. remotoxes illius subsidio indaguexunt adluendg jung praemotionig.

288. Ren^t 6to aliqui ex Thomistis, voluntatg posse impedixe premotionig, q^a potest libexe seu disponexe, indisponexe adillg xecipiendg. = Hecxe sponsio mexito damnat aplexistas Adversaxionig. quonig hoc^t jung praemotionig desexexe, aliqs n^on defensabilionig invenixe. Itae: Velut hoò sedisponat ad praemotionig xecipiendg indiget praemotione, in? Si 1^g, similiv intexxogo, an indigeat alia praemotione, ut disponat ad hanc 2^am praemotionig. Et sic in processus in infinitg? Si 2^g: g^t exeatura potest sine praemotione operaxi, ag sine praemotione posit disponexe ad praemotionig.

289 Ren^t 7°

inl praemotionig, et operaong, absq ullo praefectg daximulug eaalitatg: quia operatio provenit efficienter a praemotione; praemotio q provenit dispositive ab operatione. Unde praemotio e prior operatione ingenexecag

UGR Biblioteca Universitaria

eficiendi; opexao vexo c̃ prior premotione ingene-
xeca dispositivę, seu maali, ut ipsi vocant. Dixa
c̃ 1°: qª hec mutua prioritas impossibilitc̃, ut alibi os-
tendim. Dixac 2°: qª hec mutua prioritate in-
ter premotionę impediviles ec̃ proloibito voluntatis,
et similiv acquisibilę, ln? SiVy, hec n̄ c̃ premotiot̃
hoministica, quę nō impediviles necacquisibilis avo-
luntate prosequibile. Si Vy: gt sive dev, sive dev mu-
tua prioritas inv premotionę, et operationę, premotio to-
t libertatę: qª sive dev, sive dev mutua Maprioritas,
premotio c̃ ininpediviles, et inacquisibilis avoluntate,
et preterea methafe? nec iv cy operabile: gt.

Alit: sipx-

29o motio precedit genere cag effectivę, c̃ necessitas ant, et
necessitas ant tollit libertatę: gt si premotio precedit, in-
genere cag effectivę tollit libertatę. = Dicer: qd etig prę-
motio subsequit: unde libertatę tollere requit. = Se-
dixa: nequit eadę necessitas ee ant, sim, et subsequen-
t. Dixac 2°: necessitas quę antecedit, et subsequit Vy-
qd subsequit, nō tollet libertatę, a Vy, qd antecedit-
tollet. Atqui necessitas, quę Vy ung xaonę tollit lib-
ertatę, quanbis Vy alię nō tollat, absolutc̃ tollit li-
bertatę: gt necessitas, quę precedit, et subsequit ado-

UGR Biblioteca Universitaria

xaong, absolue tollit libertatẽ: q̃ p̃ mutuꝫ pmotionis, premotionis, cooperationis n̄ salvat humana libertas. Mior certitudꝫ, ut vera sit, q̊ n̄ tollit, requirit, q̊ nulla ratione tollat; ut autꝫ vera sit, q̊ tollit, sufficit, q̊ aliqua ratione tollat.

291 Deniq̃ xens, sitꝫ nostra n̄ salvis provare n̄ salvis provare: q̊ ostendere conant, retorquendo inmo similꝫ sitꝫ qualis sit apponere hic: omnibono vocatus auxilio previso efficaci adamorꝫ amat; ego sum vocatus auxilio previsa efficaci adamorꝫ amo. ego (inquiunt) libere salvificandꝫ sequens; n̄ vere sum libere salvificandꝫ aliquꝫ ex premissis. Primꝫ negari n̄ potest, cꝫ ego libere amem. Ratio 2ª, q̃a ego n̄ possꝫ facere, q̊ aliquis vocatus auxilio previso efficaci ad amorꝫ n̄ amet: aliud auxiliꝫ n̄ est efficax, ut potest intelligendus cꝫ amore: q̃ n̄ possꝫ falsificare maorꝫ. Insuper addo, pertinet eligere hoc, illud auxiliꝫ, neque electio hec relinquit Creaturę: q̃ q̊ eligat aut auxiliꝫ efficax, sin efficax n̄ e in manu Creaturꝫ: q̃ nec liberꝫ Creaturꝫ falsificare miorꝫ. Ecce sitꝫ. cujus premissas nequit Creatura libere falsificare; potest tamꝫ falsificare sequens.

292 Primus sitꝫ

UGR Biblioteca Universitaria

possit liberè creatura falsificare minùs: q̃ nullaꝫ Deus
sanctus xpõ. Quando nõ sit in manu creaturæ acce
rere hoc, illius auxilij, etiamq̃ in ipsa manu, q̃d hoc,
illud auxilij sit efficax, sine efficax. Dñs ex pressi
vocare me auxilio A. Vg, d q̃ auxilij A. sit auxi
lij efficax, et pener me. Vnde ego illud idz auxili
j, quo vocor, reddo inefficax, ut possum, falsificari
j, quo vocor, ego sum vocatus auxilio efficaci. Hoc ut
Hq minùs, ego sum vocatus auxilio efficaci. Hoc ut
ex nãa auxilij, q̃d ex se indifferenter, ut sungat, in
ex nãa auxilij, q̃d ex se indifferenter, ut jungat, in
cy operatione: et sola cy efficax, quando nobis libere ope-
cy operatione: et sola cy efficax, quando nobis libere ope-
ranti b̃ cy operatione jungit; manetq̃ inefficax, sine
ranti b̃ cy operatione jungit; manetq̃ inefficax, sine
bi nolenti b̃ operari, cy operatione n̄ jungat.
bi nolenti b̃ operari, cy operatione n̄ jungat.

Ilii je-

293

hel phica premotio Thomistica, cujus efficatia non
hel phica premotio Thomistica, cujus efficatia non
ana sit ex nra operatione, sed ex vestra operatio oritur absq
ana sit ex nra operatione, sed ex vestra operatio oritur absq
efficacia. Itaq̃ de premotio est ab intrinseco, et ex nãa ef-
efficacia. Itaq̃ de premotio est ab intrinseco, et ex nãa ef-
ficax, cy sit mensurata et nexa cy operatione. Vnde ne-
ficax, cy sit mensurata et nexa cy operatione. Vnde ne-
mo potest falsificare hanc pps, ego heo pz motionẽ
mo potest falsificare hanc pps, ego heo pz motionẽ
pro suo libito, et voluntate. Quia nemo potest impedi-
pro suo libito, et voluntate. Quia nemo potest impedi-
re quominus Deus illi immittat illã qualitatẽ, nec q̃d
re quominus Deus illi immittat illã qualitatẽ, nec q̃d
illa qualitas sit premotio, idest an mensurata et nexa
illa qualitas sit premotio, idest an mensurata et nexa
cy operatione. Cece clarissimy discrimẽ inter nostras sen-
cy operatione. Cece clarissimy discrimẽ inter nostras sen-

UGR Biblioteca Universitaria

gy, et/ilogy retorcionis.

294 Nostrs probaonu acsumptg adan-
titate Divina reni Adversarij, Deg premovere ad m-
aleriale peccati, n vero ad formale. Sde premovet Deus
ad ilg phicg actiong, qug peccaminosae, dn premov-
et ad illius malitig. = Sed itae; q adam actu nec essent-
ialiv peccaminosg, quatenus e voliu mendatg, ini-
ti, ut mali, qug, l heni malitig secg identificatg, l
ad minimg, essentialiv annexg // ag malitia. Sheni m-
alitig secg identificatg, Deus premovens ad talia-
ctiones premovet ad malitig, sive ad formale peccati. h-
heni malitig secg essentialiv annexg, Deus premo-
vens ad talg actiong, premovet ad id, quo positive-
vitabiliv ponit malicia, seu formale peccati; q de mo-
xaliv premovere, ad formale peccati.

295 Probaonu 26[v] 13

Reni Adversarij, premotiong nec superflug cognosc-
it, ut eaa deberet ad operandu. = Itae: ng inhoedi-
ferenr eaa nania aeaa libera, q pa exsuanaa deter-
tae ad operandu, quoties sit sufficienr aplicata; ex-
adverso 2a. Sicuti ullag praedeterminat ab exirin-
seco agente, nullg intr ullam qm exsurg inr excedit.

UGR Biblioteca Universitaria

quod caã naria ſufficienꝫ aplicata deixaba/ſi adope-
randꝫ. pdcꝫ ex eo q̃ ſigni: ẽꝫ aplicatuꝝ ñ ſbuxat
jenſeꝫ miraculꝫ, et ſalis. ceſſatuꝝ e ſbxa nagꝫ ignis: q̃
denaã ignis ẽ ſbuxexe p xotalẽ caſu, ꝫ anaã ſuma-
deixaluſe, ut ſune ſbuxat.

296 2.° xenꝫ, naxiꝫ ee premo-
liongꝫ, ut caꝫ Deꝰ ſubpiciarꝫ. = Sihec ſubjectio ſſi-
ſtil ineꝰ, q̃ dependeant aDeo incẽ, et opexaꝝ, ſup-
exſtil, q̃ premoveantꝫ. N̄ ꝫ pꝫ hoc, q̃ omnis ent-
itas pducaꝫ immediatẽ aDeo dependeꝫ abillo incẽ;
pꝫ hocaliꝫ, q̃ omnis entitas indigeꝫ euxſu divino-
adopexandꝫ, dependeꝫ aDeo ino pexaꝝ. = Sihec ſub-
jectio ſſiſtis ineꝰ, q̃ Deus poſſit uti Creatuxa pxou-
tipſi libuexit, ad hoc etiꝫ in pextinente pxemotio:
ꝫ indoperanꝫ abilla Deus poſſit deſtxuexe, aut ſe-
xvaxe quanlibet creaturaꝫ, ut aplicaxe, aut xem-
ouexe ab opexatione, ad ſta ſeuxxexe, aut ſeuxxexe,
& juxta ſuꝫ placituꝫ.

297 Rent 3.°, naxiꝫ ee pxemotio-
nꝫ, ut caꝫ 23 apticentꝫ adoperandꝫ. = Ea aptexat
immutꝫ intelligꝫ, aproximata adpa//ꝫ. Sed adhuc naxia
nẽ pacnotio: agentiꝫ, et pa/ꝫ // aproximata, pꝫ hoc,
q̃ utxumꝫ heat talꝫ detxatꝫ locationꝫ adꝫ inpextine-

UGR Biblioteca Universitaria

ẽ pxenibo. (1) Si dauck/axiis intẽligai p^x aplicaẽs ẽp/3 deixaẽs cãz adagendy. /3 dauxim^s caai naxias deix axi, a/uua ip/axis naa. Pmocaai libexi adorim^s eas a/ uo axbitxio libexe deixaxi: undeñ ẽ quixenda qualtas, aqua pxevie deixenv: pxe exis cãz naxis, dequib^uus ẽ/exnw.

Capu 213

Soluuni axgula.

298 Objacivº, quzdg axiomata, qus desumunv /uuo luni Phorni/s exdoctxina Sivi Phorng. 1º caa 2ª nagit ni/inuixiuie 13. 23, caa 2ª aplicav acaa 1ª ad agendy. 33, caa 2ª nagit nij/ mota acaa 1ª. Exhis omnib! Infexunt, Deg inpximexe Creaturis, pxevig quanag qualitatg, qugvocani pxemuong, uicaus aplicenv, muveanv, eiopexenv inuixiuie cãz 13.

299 Nil nocent doctxing nos/xs allegata axiomata. 1º /alvav, p^x k- oc, 2q^o caa 2ª hcai uixiuis participalg al^a. Sic Apo/toli diicebanv opexaxi inuixiuie Christi, idẽ, uixiuie a Christo cakala, ip/ixq participapata. — 2º /alvak p^z /imultaneg Dei Pcux/g, eg omnib^s Creaturis: ngquuocumq aplicev agens, aplicav eiig a Deo /im^l opexa-

UGR Biblioteca Universitaria

rñeip/g aplicaorg.= 3 yñ prob at, pxemotiong, /vepxe-
vig motiong, red/olg motiong Dei xe/pectu Exeaturg: q-
ug motiu, /alvat p x hoc, q o Deus pxoducat motg qu-
enlibet, quo Exeatura movear.

Objicit 2° proloquig
2 Illud ex doctrina Axistii de/umptg. omneq o movebat-
tur movet; atqui Exeatura movet quando operat g aba
tur movet, g a Deo.= Gruides argug ñ probat motiong
pxevig, /ive pxemotiong.= Reo itaque explicando p-
xoloquig, q o unice loqui, deijs, qug movent den ee ad-
ee. Duplex e motus: al, quando xes g existens transita-
bua qualitate inalig; /ive aqualitate, ad negaong, al-
, quando xes transit den ee, adee. Quando aqua cale/it,
hem exemplg utriu/q motus. Aqua movet 1° mot; c
alor 2°. Gaqua movear dequalitate, inqualitat ñ indi-
get exixin/eo motore, qui ip/g movet: ng/i motus/ina-
lis, ut transeat aqua accalida, in/rigidg, ab ip/aaq
ug nad pro/ici/et. Calorang indiget motore exixin/e-
co, ut transeat den ee, adee: q ayñ/it en: a/e, necpo-
/it ee caa/u, ab alio dicto debet accipere /ug ee, etab-
aliquo movente moveri den existea, ad existeq.

Modo/

3 v ic: quando voluntas movet anegaonē amoxiadea-

UGR Biblioteca Universitaria

adamorg, debem' s/idexare uplig mvirg. Movet vo-
luntas, et movet amor. Voluntas movet 1° modo, nam
movet anegative qualitatis, adqualitatis, amorxmo-
vet 2° modo, nig movet dent ee, adee. Voluntas igitur
ita movet n' indiget alio, qui ip/g moveat, ad tanti-
dem vadjuvare, quorug ipsa/ola n' e' caa adequata mot.
us. Amor autem, ut ita moveat indiget aliquo motor-
e, /altem voluntate illg paucente, et Deo sim' ag volu-
ntate deficiente ad paucendg. = Nota, q° s/tamen s/t su-
pernalis, voluntas armatura indiget gratia Dei pre-
veniente, et habitu sup' nali.

302 Objicies 3°: celeberrimy pro-
loquiy, cui maxime sicuni Thomistg abindifferenti, u
indifferenti, nequit oriri defectus; d caa libera, ut libera
e' indifferens, ut indifferens: g acaa libera, ut libera nequit o-
riri defectus: g caa libera, ut libera nequit se defectere; de-
trai: g abalio: g a Deo premovente. = Retorquio, et in/ema:
g Deus dant premotiong premovet abalio. Probat co-
a: Deus dant premotiong e' caa libera, ut alius; d caa
libera, ut alius e' indifferens, ut indifferens: g Deus dant p-
premotiong e' indifferens, ut indifferens; seo abindifferen-
ti, ut indifferenti nequit oriri defectus: g Deus cuppremovet,
ab alio deficat, ut premoveat.

UGR Biblioteca Universitaria

3.3 Ad 1º dicendū, explicando proloquiū, illud præcedendo decadi nauis, negando q̄ decadi liberis. = 2º, intelligendo illud sic: ab indiſpu, dū manet in pura indiſpa, nequit oriri delrau: quaſi dicat, eo præciſe, q̄ Adveniat delrau tollit indiſpa: q̄ indiſpeni manenti indiſpeni nequit delrare. Sicut intelligere uellis proloquiū, ininteligibilis exit libertas ig Creata, ig diuina.

3.2 Obijcies 1º: nil poteſt reduci depoa adactū, niſi ab aliquo, qui præſuponat ēe inactu; a Creatura reducit depoa operandi adactū operandi: g̃ ab aliquo, qui præſuponat ēe inactu operandi. Aliquid ipſa nihil præſuponit: g̃ ab eo: g̃ a Deo. Mox ſubſumpta uidet euidens: ng Creatura nequit præſupponi operanti, ut operet: g̃, ultra anteactū operandi, nequit præſupponi inactu operandi. = Reſpondet aliquis: nil poteſt reduci depoa adactū niſi ab aliquo qui præſuponat ēe inactu, a Creatura reducit depoa adactū faciendi: a ab aliquo, qui præſupponat ēe inactu faciendi. Ergo Deus præſupponit inactu faciendi actū ſentiendi ng Creaturg.

3.3 Dicendū diſting. maiorg: nil poteſt reducere poa adactū, niſi ab aliquo qui præſuponat ēe in eo genere, nego; niſi ab aliquo, qui præſuponat ēe in aliquo

UGR Biblioteca Universitaria

actu, fuliccl inactu coexistendi, secdo. Quando creatura libera libere operari, debem' considerare duo ittan-
tum, depoa adacty. 1º ex ipsius creaturæ, qua transiti-
depoa operandi, adacty operandi. 2º ex actionis, et-
effectus, q^a ea actio, qua effectus transeunt eius depoa ex-
istendi adexistendy. Inutilq' transitu retransiti-
ri reducil depoa adacty, abaliquo, qui præexpo-
nat ex inactu existendi. 3º actio, et effectus reduci-
nil depoa adacty a Creatura, quæ exty cau, et quæ præ-
exponit existeru, præcise adactum, et effecty. Ipsa
Creatura reducil depoa adacty a seipsa, qua præcise
ut adacty operandu præexponit existeru.

306 Nullatenus re-
quirit, q^d rei, qua reducil depoa addcty ponat re-
ducenty, incody actu proprio. Nam 1º q^a similil cau
libera, ipsa exreducil depoa adacty, ern potest præex-
nere seipsa, operanty, ut operet. Si sit cau naxia defra-
vatua, et circunstan operante, præter ad quæ operanty.
Igni ery ut transeat, depose burere ac burenty, nisi
ponit, aute, aut valia ty inexercitio burendi. Igni.
q^d reducil depoa adacty, præponit ro, aqua reducil
ex inactu, ad inactu actu, præ adty existendi.

UGR Biblioteca Universitaria

307 Objicies 3°: Creatura sine premotione n̄ ſtinet perficere suas operationes: g̃ n̄ potest operationes ponere. Probatur ant: Creatura sine premotione e minus actualis, quã operatio: g̃ n̄ ſtinet actualitatis operationis; d actualitare perficio: g̃ Creatura sine premotionen̄ ſtinet p̄fectas operationes. Retorqueo, et rogo Adversarios num premotio ipsa actualitas operationis? Dent negative: q̃a n̄ habet eas, ut operans, dut expeditas ac operandi. Modo sic: Creatura ex premotione n̄ ſtinet p̄fectas operationis: g̃ n̄ potest eas ponere. Probatur ant: Creatura ex premotione minus actualis, quã operatio: g̃ n̄ ſtinet actualitatis operationis; d actualitare perficio: g̃ Creatura ex premotionen̄ ſtinet p̄fectas operationis. Dixerit distinguo ant: Creatura sine premotionen̄ ſtinet fatalit p̄fectas operationis, secundo; n̄ ſtinet vitualit, nego. Vel Creatura ſtinet fatalit p̄fectas operationis necessitas, q̃d Creatura est expurgata actualis operatio: q̃d n̄ ſpectat Creaturas, sive expergemotis, sive premotis. Vel vocabulum ſtinet actualit p̄fectas operans, sujicit, q̃d habet vitualis productivitatem, q̃ ſpectat Creaturas, prescindendo a premotione. Hæc doctrina n̄ valeret, nulla individua posset produce aliud individuum, ex nulla individua ſtinet fatalit p̄-

UGR Biblioteca Universitaria

lons inaiuduals alicuius. Innec Deus ipse posset p-
ducere Creaturas: q[a] tunc posset fraliu p[ro]fectiones Creatu-
rarum, tanq; virtualiu, aut eminenu. Deniq;, nec.
ipsa premoo sufficeret adoperandu: q[a] premoo n[on] ut-
net fraliu p[ro]fectionu operationi.

309 Obijcit 6[to]: si Creaturae
operarer sine premoone, n[on] eet perfecte subordinata De-
o, et debet ee: q[a] n[on] potest operari sine premone. Sed
u. maior: Creatura subordinat p[ro]fecte d ee, p[ro] me-
dij concursu[m] simultaneu: q[a]. Probat ami 1[o]: eduab[us]
potib[us] suspendentib[us] pond[us] neuu neut
ri subordinat: q[a] Creatura p[ro] medio Dei, simul-
aneu n[on] subordinat p[ro]fecte Deo. 2[o]: q[a] quando Cre-
atura p[ro] dalu Dei subordinaret, quoad operandu,
n[on] subordinaret, quoad deixandu, et eligendu; aliq
n[on] minus debet Creatura subordinari Deo, quoa
d deixandu, et eligendu, quoquoad operandu: q[a].

310 Rep
negando maiore, et ami probationis. Ad 3[um] Illius pro-
bationu, nego q[a]. Disparitas e[st] ob oculos. Quando du-
o elevant pondus, neuu pendet ab altero ine pendo:
neuu indiget altero, ad elevandu; si sint adequate e-
levativi; si aliq[ui] n[on] sint adequate, elevativi, neuu in-

UGR Biblioteca Universitaria

aiget alicno deixaie, d indeixaie, illo, ialio, simili
vixiulis. Aiquando Deus ieuxxit ag Creatura, Crea-
tura penaet aDeo inc/endo tanqug caa 2ª alª. cre-
atura inaiget Deo adoperandg, quonig ip/a/ernp
e caa inadequata, es inpu/icientis vixiulis. Inpup
f indiget deixaie Deo, quonig nemo alt poic/i/up-
lexe Mis vices inhoc munere. Ergo quanbis edio-
bt elevanlibt idg ponaus, neut nculxi /uboxdinet
quando Deus ieuxxit nobi/cg, no.pex/ecte Deo/ub-
oxdinam.

311 Ad 23 probang nego mang. Vt Creatura-
/uboxdinet Deo, quod deixandg, n xequixit, q d D-
eus deixet, /ed, q d n posit deixare, Dcon cohopexan.
te, Creatura. Sicut u Creatura amans peccatg /uboxdi-
net p t/ecti/sime Deo, n xequixit, q d Deus amet pecca-
tg, d q d Creatura n posit ponere amorg peccati, Deop
hicce n cohopexante, et amorg produccnte. Simili/u-
Creatura deixans /uboxdinet Deo, n c opus, q d Deus
deixet, d q d /im cg illa p ducat deixaong.

312 Obijcies 1.o Ibe
cus n minus primg libexg, qug tª caa; d q a e tª caa
debet e/icere, quid quid e/icit: g q a e tª libexg, debet
elxere, quid quid delxit. Aliqun delxat, no/ixat ac

UGR Biblioteca Universitaria

nones liberas p' simultaneu Deus p' motionu p-
xeuig. ☞ Retorqueo argu: Deus n' minus e' p' no-
cituig, et p' uolituu, quq 1ª caa; dq ª e' 1ª caa, debet
efficere, quidquid efficit: q ª e' 1' uolituu debet ue-
le, et amare, quidquid amat: quq Coa ab uxdi-
mae. ☞ Retorqueo 2°, et sub premissis argu: Deus
Deus debet previe efficere, quid quid a Creatura e-
cit: q apud Aduersarios debeat previe deixare, qu-
id quid a Creatura deixat.

Dixerit, datis premissis, n-
ego Cog. Ad munus cuiq p' pertinet efficere omnia,
satis posse efficere; ad munus cuiq p' libere n' per-
tinet, q' deixet omnia, quq deixant, neque, q' po-
sit deixare. Rao 1ª: dat ex nostra probatione pro-
multaneo concursu. Rao 2ª: q ª sit Deus ad omnia dei-
xanda; deixanda ad peccatu; sicuti deixanda ad pecca-
tu, peccanda, q' Deo repugnat. ☞ Retorqueo: nullum
inconueniens dat ineo, q' Deus omnia efficiat, ut supra
defendim'. Atuero, q' Deus deixet actiones nostras li-
beras, n' solu inconueniens, et implicantia tinet. Ne-
ipso. q' Deus independenter alubero nostro arbitrio deix-
anda actiones nostras, actiones nostru liberu n' teneat, ut
supra cepe ostendim'.

UGR Biblioteca Universitaria

314 Objicies 8°: Deus potest uti Creaturis prout voluerit, & ad hoc requiritur, q^d eas predeterminet: g^r. Probatur mox: Si eas n^on predeterminat, nihil erunt, prout nihil, & prout ab eis voluntas: g^r ut illas prout uult, requiritur, q^d eas predeterminet. Oppositum: Si Deus n^on predeterminat, nec in manu Dei, q^d accidat hoc, illa operatio hoc, vel illud: g^r amor, lodium; & hoc tradivinis dominijs: g^r. Ratio maioris: q^a n^on est Deus perfectus Dominus noster actus operationis, cui n^on subest penes ipsum, quominus ponantur, tollantur. — Augustin demedio tollit libertatis Creatae, dum ulli divinis dominijs extendere: sicut hoc inevitabile alterius detrahere ne adactus operatur, sic n^on libere operatur. Sic non solus Creatae libertatis, & ipsius Dei dominij cohaeret. q^a si Deus Creaturas n^on relinquat liberas, quoniam omnes praedeterminat, solus habet dominij supra eas naturas, quae unicae supersunt possibiles.

315 Dixerunt quidam, esse praebuisse, quod ad has partes. Quando Deus relinquit voluntatis hoc inmanu sibi ipsi, ut illa, prout uult. Deus enim uult, hoc ee libere: ut deinde ipso, q^d hoc libere operetur, sit, q^d Deus voluit fieri. Sit exemply: Si Petrus habeat servum, ut illo prohibi-

UGR Biblioteca Universitaria

bro, etiq quando accedat illi facultatis laborandi, aulqui-
escendi aliqua die proepui voluntate: nq hoc ipsu, q3 ser-
vus eligat libere int laborq, et quietq, voluntas Domi-
nie. Similit ptet Deus dani hoi opiong spiritq acti-
ony..

316 Ad 2dum xio, explicando, quomodo sit inma-
nu Dei, q3 accidat, hec, illa operaõ libera hoi. Ho
oe in manu Dei, quonig Deus potest quantlibet ac-
tiong impedire, tam sorendo libertatiq, quq gratuitom
obis donavit, tsubstrahendo dcursq ad quantlibeta-
ctiong naturq. 2o: q3 supposita libertate voluntatiuq-
rq, potest Deus, dare nobis, tauxilia, proevi pacifi-
cacia, p3 quq media, tproevisa inefficacia p3 ean-
dq quq. Sub auxilio proevisq efficaci hoc certi in-
me operabili expria determone. Subinefficaci expria-
eligq determone hoc certissime operabilig Deus, in-
cuius manu hoc, illud auxilig eligere, efficax, t
inefficax, hei media infalibilia, huma voluntas,
hoc, illud faciat, tomittat, prout Deo placuerit, q.
uq leedat nostra libertas. Sgiq sine premotione in-
manu Dei, q3 accidat, tn accidat, hec, aut illa ope-
ratio, quantumbit nobis libera. = Nota, q3 Deus
potest dare auxilig efficax adbonq, vel intensive bonq

UGR Biblioteca Universitaria

quando autz ijsem auxilijs ineficax, nvuli inte-
nitive, d nisi permissive maly.

317 Instabit: gdeusbet
maiorz potestatz inactus liberos nostros, quq nos
hem: gnhet summq, et supremq potestatz. Ra
ultimq cog: qane summa potestas, supra quz dat alia
maior. Sed contra: actus nostri liberi cadunt sub potesta-
te Dei soly quoad ptuelionz: ergo sub potestate voluntа-
tis nostrz cadunt npotz, quoad ptuelionz, et quoad del
xationz: gDeus het in illos maiorz potestatz, quq nos hem.

318 Negotr cogz, acuius pxobationz reo t°, negando cogm
ale illatq expressius. Quando Deus soly producat ac
tus nostros, Creatura non ptucat, et deixet, nidem m
aiorz potestatz het Creatura, quz Deus. Ratio: qa q
uando hoc ifecit, tamz actus nostri npotsunt exis-
tere, Deo nolente, neque potsunt existere Deo vo-
lente: Deus enz potest media certa efficacia, ut exista-
nt, tu nexistant, potest collationz auxilij pxeui-
sficaci, aut ejus negationz. Dicat Adversarius, quz
maiorz potestatz hem nos? Dicet, nos deixare nos-
tras actiones, Deus vero soly illas operari. Reo, qd si-
actiones nostrz sunt peccaminosz, procul dubio illas, De-

UGR Biblioteca Universitaria

usn deixai; very potestas, qus oxixeV, expedixawn ad
peccaly in de wxae Dew. necc potestas, d potius inve
cilitas. Siaus actu, nostu bonus ini, Deus illos dei
xai, n deixawne physice premovente voluntatsgnos-
trg, d decreto presuponente sug medig, q n iolli-
libertatg, quorug presuponit deliberatorg nostrg ra-
cionale previg p eandg sug.

319 Ilo probatorg ejusdg 15

Cog reo 2°, negando mavg. Actus nostri liberi cadu-
ni sub potestate Dei, n solg quoad pauctorg, d etiqu-
oad determinatorg: q quanbis nostra voluntas liberé sede-
ixei, tamg hec determinatio n stabit, Deo nolente: g cadit
sub potestate Dei. Adquipedicit cadere sub alicujus po-
testate, q d immanu illius, ut ponat, in ponat. Nos-
tra determinatio ilae immanu Dei: g. Nequ dixerin, Deus hei
media efficatia insuis auxilijs regulatis p sug me-
dig, adhuc, ut certissime ponat, tornitat hec, illa o-
peratio nostra.

32. Nequel 9°: ideo premotio tollerel liber-
tatg, qualenus e Methafe Inexa cu operatione, et
precedit operatorg; d hecrat nullae: g. Probatur
tot: dat aliquid Methafe Inexu cu nostra operatione
precedens queilg, qu tollat libertatg: g. Probatur:

UGR Biblioteca Universitaria

Scia Dei denostra operatione futura methase intrinsece ens nostra operatione, et precedat illa, sed scia Dei denostra operatione futura non tollit liberta[m] saltem operationis. Mitto negari non potest aliud nullo modo operas liberas, ens omnes infallibiliter presciant a Deo.

Illae duae ultimae partes. Probatur 1ª: scia Dei denostra operatione futura est nunc evidens; ergo nunc evidens methase intrinsece ens obiectum ens ex natura evidentiae exigit essentialiter obiectum, sicut per ipsa nunc. Probatur 2ª pars: scia Dei denostra operatione est ab aeterno: nostra autem operatio in tempore: ergo scia Dei antecedit nostra operationem.

327. Neguntur illae magnae difficultates desiderandae praescientia Dei cum nostra libertate. Rem, negando ens, et non probantur. Ad probans distinguo maiorem, quoad 2ª partem: scia Dei denostra operatione futura precedit tempore illa, concedo, precedit origine illa, nego. Contra, quia scia, et antequam operemur, sit, non est operatum, scia fiat ab aeterno, operatio intempore. Ad scia, quae fiat ab aeterno, non est ab operatione, quae fiat intempore; operatio vero, quae fiat intempore, non est a scia Dei, quae fiat ab aeterno: nego maiorem. Quia Deus non videt operationes futuras, quia Deus novit, eas futuras; quia video Deum novit eas futuras, quia futura-

UGR Biblioteca Universitaria

c. Vnde in V prxscia Dei, et nostrg operaong dav ordo ad ipsum dg originis; in hoc autg ordine nē e prior scia Dei, et posterior nostra operatio, d e diverso prior nostra operatio, posterior scia Dei.

322 Nec prioritas nostrg operationis ad, ut scia Dei, qug venit pro posteriori nōllat libertatg: ngo, q° ovV ex nostra libertate ponat libertatg illius, nēllo destruit. Sicco, quando voluntas actuaV operatV nām amittit libertatg n operandi: q^a licet, actuali operatio sit impatibilis cg n operatione, tamgoni V arbitrio. Quando autg impedimenty ponV libere a ipsa voluntate, nē impedimenty, seu necessitatē, ut supra explicuim°, proinde q^ libertati jura nō ledit.

323 Instabit: quid quid sit de hac prioritate scia Dei nē e ausibilis prohibito nostro: g dav aliqui mexg melhatē cg nostra operatione, q^d sit inausibile anobis. Sed tamg manet illesa nostra libertas: g libertatē nō tollV p. aliquid Melhatē mexg cg nostra operatione, q^d sit proxsus inausibile anobis. = Distingo ant. scia Dei nē ausibilis prohibito nostro, ē tamg impedivilis, concedo; nē ausibilis prohibito nostro, neque impedivilis, nego. Ausexxe tollere, q^d ig exat; impedire e facere, ut

UGR Biblioteca Universitaria

q^d n^1 exat, n^1 accipiat existg. Non^1 posum^1 facere, ut-
scia Dei, qug semel fuit, desinat ce; posum^1 autg fa-
cere, ut nunqug fuerit scia Dei de existea nostrg ope-
rationis libertg. Sic Petrus in instanti A amat, facit, q^d
ab eterno fuerit in Deo scia dei ejus amore. Sic in^1 sta-
nti A n^1 amat, facit, q^d ab eterno fuerit in Deo scia d-
ei omissione. Itaque scia Dei excadet^1 rg actio-
g n^1 potest a nobis auferri, potest vero vitari, seu impe-
diri.

329. Instabit aliquis: libera nostra voluntas n^1 potest im-
pedire scig Dei de actione ab ipsa ponenda: g^1. Prob.
A^1 nam: neque potest impedire talg scig in tempore, neq^1
ab eterno: g^1 n^1 potest. Probat^1 a^a pars antecedentis: quando
talis scia jg existit, n^1 potest impediri, quominus fuerit;
d in tempore vere^1, q^d jg existit talis scia: g^1 in temp
ore n^1 potest impediri. Probat 2^a pars: ab eterno non^1 ex-
istit nostra libertas; atqui nostra libertas, quamdiu^1
existit n^1 potest impedire scig Dei: g^1 n^1 potest illg impedi-
re ab eterno.

325 Rc^1 ad instag, libertatis nostrg posse impe-
dire scig Dei, quando ipsa non^1 e: q^a ejus operatio nostra
caret scig Dei decisa n^1 ingenere physico, d ingenere
obtivo, indec^1, q^d non requirit existeg, ut caret. Nec pa-

UGR Biblioteca Universitaria

ussicat inuexulase ppg defuuxo Hingenw. Si Pus
cuxxul ininstanti At facu, qd vcxa fuexit abelexnohe-
eppo, Pxus cuxxet ininstanti At. Si ininstanti At nexx
xu, facu, qd falsa fuexit abelexno cadg ppo. Ergo cuxpus
Pxi exister; intempoxc facu elexng Hg vexulatg, aut fal-
satg. Ergo: facu ne, quando exister, an quando nex
ister? Quio quis Hovexsaxius xcat, axguto sxuo xespon-
sygneat.

326 Pluxa, eadg inxexcada axgua, et instantig ob
xicipoxeu exmaa descia, auxiliu, Dā, qugn oportet
a Pho vexsaxi, neultxa nostxos limites transiliam. = In
texxa nota, qd decxexy Dei, seu voluntas efficax deno-
txa bona opexatione libextatis nocet: quoniq pxesupo-
nit candg nostxg opexatong Hdicionale pxevisg abin-
tu Diuino pxHg sig, qug mediq appellam. = Itexg
nota manifestg dijximg inl pxesag Dei, et pxemo-
tiong Thomistieg. Non possum facexe, ut nunquq suc-
xit pxescia Dei denostxo amoxe Vg. Non aliq possum
facexe, qd nunquq fuexit pxemotio ad amoxq. Hadl
Quia scia Dei denostxa amoxe oxiV exte, qd nosxeve-
xa amam; sialiq, ut possum n amaxem, in Deum da-
xet scia denostxo amoxe. Et probatione n indiget quo-
niq abipsis Hovexsaxijs Conceditur.

UGR Biblioteca Universitaria

327 Hincoxu pxcjcag Dei jcdexaxi cg libexiate; phji-
cg vexo pxemoiionis illi Aduexjaxij. Ng quanbiscq-
ue inpojibile jit, q.d hwo jub pxcjcia Dei deamoxen-
amei, achwo jub pxemotionead amaxg; 1a iamg in-
pojibilitas oxu abipjavoluntate, 2a vexon. Voluntas
iriuu jubiadi pxcjcia, q a vuli; jubpxemotioneau-
ig, eiig jinwlii jatis opxwlixa hac di jexiatwne. acadi-
g pxogxdian.

Caput 223.

De deixawe gwad-
inaviduz.

328 Jemp ac cad pxoducai ejeciy aliquz, dai ixuplex
deixaw, p xquz iollii ixuplexcaz indijxa. Caa exat indi-
jxens, ui pducexei, in hec indijxa iollii p xdeixawzad-
pduccndz, quz vocai deixaw, quwad excxciiy. Exie
exat indijxens ad pxoducendz ejeciy iiupus jpecici, lat-
tenus; Hec indijxa iollii p xdeixawg, q vocai quw-
ad jpecis. Exatetig indijxens, uiinixa hanc deixaig jpe-
cig pducexei, hoc individuuz, iiiud. Deixaw, quahec
indijxa iollii, vocai deixaw quwad individuuz.

329 Deixaw
quwad excxciiz jpiiii inipja actualiiate pduccndi.
Deixaw, quwad jpecis inaliquib caai nē dijia abea-

UGR Biblioteca Universitaria

xg naa: ſſ enꝫ, quedꝫ caꝫ abinixinſeco ſui aeixaiꝫ
adhanc ſpeciꝫ pxcaiꝫ. Inaliꝭ vero caaii oxiVaix.
cunſtaaii, ui inſolc, aliꝭ que caaii univerſalib', quꝫ.
pxoducunt hanc, illg ſpeciꝫ ſxꝫ, pxvaiſpoſitwnen-
maꝫ; inaliꝭ autꝫ oxiV ab caxy axbitxio, ui in caaii
libexii, 8g voluntate, ſc deixando adodiꝫ potius, q-
ug ad amoxg.

330 2 eixaw, quod individuꝫ maxg di-
ſſeultatꝫ ſtinet, quꝫ pxſenti examini ſubjciV. Ixi-
plex pxecipua ſentica vexſaV. 1a ajexit, magꝭ ſigilla-
tꝫ quantitate deixaxe, ut hoc potius individuꝫ, q-
ug aliud ꝓducaV. Similiꝫ huicſenieꝫ ea, quꝫ ſtatuit
vꝫ deixativg in ſpuncto circunſtaaxy temporiꝭ loc, eraliа-
xꝫ, quꝫ ſcomitantV caꝫ inactuV pxoximo. 2a ſentica ajex-
xit, ipſg actwnꝫ pxoductivg ee deixawnꝫ, quod individ-
duꝫ. 3a ſentica xecuxxit ad decxetꝫ Dei, cui unice ixibu-
it, quod unꝫ individuꝫ pxcatu ponatV.

331 Quod attinet ad 2m
ſentieꝫ, cavexis dicit, ſi loquatV de deixativo ſtatu. Sed hoc in-
pxeſentiaꝝ inquixim: 1o enꝫ dubitam, 2o poſſit hac indi-
vidua actione, 1o manex indiſxa, uſponatV, hic, ille elec-
tus, cꝫ actu ſit ꝓ 1eg actualis poſitu huius eꝫ ſtatu de-
ixativg adhoc individuꝫ. Hic autꝫ xogam 3o de deixativo

UGR Biblioteca Universitaria

xadicalí, el caalí: ag ẽg hec delxala actio poluerit npo-
ni, es nꝛ repugnet, qꝺ alia jimilis posita fuisset, inquix-
imꝺ, tui tribuendye, qꝺ hec actio prealia desacto po-
ita sit? Anidaxial ex ipsa naꝛa rei, ꝛ ex libera delxa-
ne alicuius voluntatis. Vnde Autores 2ꝫ hujus sentenci-
ꝫ videnꝟ difficultatꝫ nꝛ solvere.

Nostra resolue: Deus li-
332 bere delxat, quoad individuꝫ. Probat: nꝛ aparet pro-
pter in maa sigillata quantitate, neque in alicun sta-
ali loci, temporis, et similib, ag eo, qꝺ hoc individuꝫ prꝫ-
alio ponatꝟ; ꝺ eo ipso nerꝫ tribuenda vis delxativa ad
hoc individuꝫ prealio: ꝫ. Maxꝛ juse habit exsolum near-
gulorꝫ. Intexa suadetꝟ: qꝺ in primis maa sigillata haen-
uno quantitate inadsxeni ꝛ adsxat simules. Quod certiꝫ
ꝫ in maa passi, qui in maa agenti, nꝫ idꝫ passꝫ potest
ucceciue recipere, idꝫ qꝺ agens successiue ꝑ ducere diversas
sxat nuno distas. Idꝫ ergꝫ aer potest in hoc instanti re-
gradꝫ lucis omnino similꝫ gradui, qui habuerat, in
nstanti precedenti: et idꝫ igni potest in hoc instanti ꝑ-
ducere gradꝫ caloris sui nuno distꝫ agradu, quꝫ ꝑdu-
cerat, in instanti precedenti: ag in uno ꝺ instantiꝫ
maa aeris, qui maa igni sigillatꝫ sint eadꝫ quanti-
tate.

UGR Biblioteca Universitaria

333 Preterea: / quantitas amaa distinguat, ut sint immu-
tentea, hec nuxo maa indiferens ê, ut sigillev, quanti-
tate A, / quantitate B. Iuxg deixai, ut in hac maa q-
uantitas A, potius, q ug B producaev? Non pote/ hec
deixas tribui mag sigillatg quantitate, cg maan supona/
ita sigillata. Dicg, q d ille, qui deixat, quantitatg, quo-
ad individuug, deixat reliqua omnia individua. Rao
ê, q a hoc arguug clare demonstrat, daxi aliqug deixan-
tg, quoad individuug distg amaa, ita sigillata: g / sup/a
multiplicat hecvirtus deixativa tribuendo illg mag
proportg, cg to nullo urgenti fundamento stabilia/.

339 Circ-
unstag loci, temporis, et/imilis n̂ minus vident in/u-
ficientes adhanc deixaong. Nasi in proncio ralig circu-
n, taaug residexet virtus deixandi, quoad individu-
g, / sequexet, q d Xus n̂ potuit, neque in alio loco, nes-
in alio instanti produci, qug ineo, in quo produc tus ê.
Vnde deduceret, q d / Christus n̂ natus ect in portic u-
Bethlemitica, aut in mense Decembri, aut/ubme-
diag nocteg, n̂ ect hic nuxo Christus.

335 Objicies 1o: actio produ-
ctiva detxat cag, quoad individuug: g̃ necessarie recurre-
re ad Dey deixang. Rao antecedentis: q a actio producti-

UGR Biblioteca Universitaria

vae actualitas, & ultima detxao, ulhoc detxaig individuig ꝓducaV, e ꝙ modus ꝺnexus methafe cũ hoc detxatoꝛ individuo: g detxai cag, quoad individuig. ꝺfixmaV: po[n]aactione, ioliV indifxa cag ad ꝓwducendg, hoc, illud individuig: g achoc detxao cag adhoc individuig detxate.

336 Certige ans, diamg lenem recurxexead Deg: quis ergo detxai, ulhec actio potius, gugalia ponaV, qug solo nuro difta ſit? Hoc opus, hielaboxe. Caa certe indifxene ad hanc individuag actiong, alig nuricé difig: g manet intacta dificultas, nisi recurxam ad Deg. Infxa disting. ans: actioꝑ ductiva detxai cag, quoad individuig ꝓ modg detxaonis fxalis, & inactu 2°, negando; ꝓ modg detxaonis radicalis, & inactu V°, nego. Aliv distingui potest eadg ppo: detxai, ut quo, i cedo; detxai, ut quod, nego. Quicumq ſit ille, qui detxai, quoad individuig, ꝓ actiong detxai, tanqug ꝓ excitiv fxalo; & dubitam, quis ille ſit, qui medio hoc excitiv detxat? Dicim aug, ee Deg, recopositg ꝓ xoba: augtig. — Hinc facile solviV ſixmao, ayudan eodg modo distinguendge.

337 Objicies 2°: ſi Deus detxaret quoad individuationg effectus, peccaret: g n detxat. ꝙ

Probat ani: si Deus deixaxet quoad individuaos ejectus, deixaxet, uponexet peccatu A; a quideixat, upo nat peccatu A peccat: g Deus peccaxet. = 2 ixmat: si Deus deixaxet, quoad individuu, Creaturan eet libexa, uponexet hec, l alia nuxo actu; dc. g. Probatmur: sin eet libexa, uponexet, hec, illa nuxo actu: n mexexet, aut demexexet, p hanc, l illg nuxo actung; a hoc absurdu: g.

338 Adargut negoan. Ao probang distung. maxg: si Deus deixaxet, quo ad individuos ejectus, deixaxet positive, uponexet peccatu A, nego: deixaxet negative 2 cedo maxg. Simitet distinguendae mior; aq ui deixat positive, uponat peccatu A, peccat, 2 cedo; q ui deixat negative, nego. Deus mexe negative creatug deixat, quoad individuu peccatu: id est prohibet omne aliud peccatu ejusdg speciei, denegando sug ducu, ad individua omnia pxet unu; q aut huc unu ponat, n deixat a Deo, a relinquit, arbitxio creatug. Unde deixao Dei, quoad individuu peccatg similis et hoi sani inorbio, ut impediret, requis p sinistg semig transiret: hicerg, nemunem cohexet, aut deixaxet, ut progxedexet; solu aut deixaxet, usquis progxedi vellet, p dextg semig.

UGR Biblioteca Universitaria

tuxurieel.

339 Ad 1m maonz nego mioz, ei mioz probaoni.
Vihuo mexeal amando n'e opus, q'd si liber, adponendy amoxz A. pxg. amoxg B., d/ueiat, q'd si liberadponendy amioxz pxg n' amoxe. Imo si voluntas Creata posei eligere inl individua ejusdz /pecici, nimexexel, aut demexel, eligendo unz, pxealio, d/olyeligendo alig /pecig pxeeju negaone. Rao: q aeyed uob' individuus omnino /imulb' neutxy /i medius, neutxy peju, nec laudabile eet, nec viluperabileuz eligexe pxealio. Ergo quanbis Creaturan' heauixtuz electiug delxait individui, nullz mexitz, nuquedemexitz amisit, necacquixit.

340 Objicies 3°: caana-xia delxatac a/ua naa, quad /pecig: ei caa libexa delxal a/uo axbitxio elig, quad /pecig: g neutxa delxal quad /pecig aDeo: g neutxa delxal àDeo, quo ad individuz Rao huius: q /pecies, et individuz ss idg xxg /inexulxa delxal aDeo, quad /pecig, neque delxal, quad individuz. = Sofi/ma hoc oxil exo ambigua /ignificaone 1xu, quad /pecig. Delxaxe, quad /pecig ne delxaxe ad ponendg /pecig /xalil /umpig, ab /xacigq, et /egxegaig a/uis /ingulaxitatib', q° inpo/i-

UGR Biblioteca Universitaria

lee, cg /peciem dev, nec dari posit apaxiexei. Itaque deixare, quoad /pecis, tanq /ignai deixare, ut pon-
av aliquod individuq huius /peciei, prohibendo, q
ponav individuq alienius; n vero deixando, necpro-
hibendo, ut ponav hoc individuq prealio, nequea-
quopre hoc inixa hanc /pecis.

391 Infra Iecpov entime-
mate, dissing. 23 /equeni: g neuira deixav aDeo
ad individuq hoc, potius qua aliud; nego; g neuix-
a deixav aDeo adponenaq individuq aliquo pu-
b disjuncio, Icedo. Ignis deixatus e, ut producat
ign n alig /pecis, Vg aquq: inde /equiv, q deixa-
tus sit, casu quo producat, ad producendq aliquod
individuq ignis, d n e deixatus ad prwducendq
individuq A prg individuo B hec deixav oniva-
Dev. Rav prwbatiua 23 cog n uxgei: g anteceden-
xaq inius n dav /pecies fraliv talis. Soly dav co-
llectio omniq individuorq. Cad deixatae ad prw-
ducendq aliquod individuq inixa illg collection-
g, n exixa illg: sicut hoc deixatus ad equitandq
deixatus quidpe, ad aliquq individuq equq exce-
ptione omniq, quj deixatus sit ad hunc eqump-
q alio. Nocvocam deixare, quoad /pecis, n quoad-

UGR Biblioteca Universitaria

individuus. Jnhoc nullus apaxei in Joenien. ex-
paxie obti, denomenclatura auis uocuus n̂ di/ext-
a m.

322 Jn/tabis: Deixaw Da n̂ pre/candii inv xx̂ identificat-
a; & apaxie xei individuus identificat eus /pecic: g n̂ pre/e-
ndi inv individuus, et /pecis: g /in deixai, quwad /pecis,
n̂ deixai, quwad individuus, aui /ideixai, quwad indu
viduus, deixai, quwad /pecis. Mile modis xeloxque
xe polei/i arguus hoc. Maa ya apeiii /pecis /xaxis, nvc-
xo hanc individuus /xg. Modo/ic: maan pre/candii,
inv xx̂ identi/icata; & individua /xa identi/icat, cep-
ceptu /pecifica /xg: g maa ya n̂ pre/candii inv individuu-
g /xg, et Jceptus /pecifieus /xg: g /iapeiii Jceptus /peci/icus
/xg, apeiii individuus /xg, aui /in apeiii individuus
/xg, n̂ apeiii Jceptus /peci/icus /xg. Jds arguus e/icexep-
ei /inhoc, quiad equitandus inauget d peaié equina,
n̂ auis deixalo equi: d ine/ecin Creato, quiad exi/te-
ndus inauget caa, quwad /pecis, n̂ auis hac deixaia
caa, quwad individuus.

313 Dixeaie xeu, uerus ee, q d deixa-
o Dei n̂ pre/candii inv xx̂ identificata: cuius, q d auax-
iexei n̂ daa di/iô inv individuus, et /pecis. Vnde ius
/ilogus solus Jceati debet: Negat tamus 2a wa: ng q d

UGR Biblioteca Universitaria

Deus deixei, q̃ wad individuũ, cñ q̃ wad ſpeciẽ, nẽ q̃ p
reſcindat inv individuũ, et ſpeciẽ, d q̃ nõ deixei cagũ-
producat amorẽ, lodiũ Yg, d caſu, quo ipſa ſe deix-
et ad amorẽ, ponẽs Deiẽ ſiĩ, qualis amor individu-
us ſiĩ ponendus prealio. Hoc vero explicam̃ hisvis
quoad ſpeciẽ, quoad individuũ; nq̃ Deus preſcindat, d
q̃ nos preſcindentes ſicapiẽ explicam̃, q̃ reverã accid-
it. Nonerũ eĩ inepiũ, deixaonẽ, quẽ ſexĩ quidẽ adindivi-
duũ, d vagẽ, et indeixate ad quod libet, vocare deixaõ-
nẽ, quoad ſpeciẽ; eg vero, quẽ nõ vagẽ, et indeixate, d ſ-
ingulariĩ ſexĩ ad hoc nunc individuũ, vocare deixaõ-
nẽ quoad individuũ. Tuiſtic inlis, nullac̃ argutiã, et
inſtãs difficultas; Sialiĩ lros uſurpes adẽ nõ loquelis,
quia mutas lroẽ, in hac quẽſtione ſignificaonẽ.

Caput 234

Vtrũ ſubſtãa ſit principiũ quo immedi-
ate productivũ ſubſ-
tãs?

311 Cẽ dicim̃, ſubſtãg hexe virtutẽ productivũ, exui-
huius loquutionis dubiũ manet an heat p̃ identitatẽ,
an p̃ inheſionẽ? Vtroque enĩ modo ultim̃ verbohet:
dicim̃ enĩ, q̃ unaquaeq̃ rcs hei ſuũ eſſe, ſuaq̃-

UGR Biblioteca Universitaria

prala, idē, identificat cuius ea, et cuius pra-
lis. Dicim etiā, q̄ nix hēt albedinē, et ignis calorē, id-
ē, p̄ dūtionē hentia are habita. Cuīg ceteris, subs-
tag hexe virtutis p̄ducitiuīg substias, quēnā in exē-
enti, uiuo exhis modis talg virtutis heat? Ad hīg se-
cy identificet; an vero virtus p̄ductiua sit aliquid
sup̄ addituīg, substag?

Thomistg acut̄ propugnant,

395 hoc, q̄d vocam virtutis, ee accidens quoddg, p̄ q̄d
substa denominat potens p̄ducere, n̄ ecus ac sa-
pientiae accidens, q̄d denominat hoīg sapientis. sed
cuīg istos o pcteī ignorare, utrumīg aſequar? Duplex
principiū p̄ductiuīg statuunt: aliud principiū q̄, aliudque
principiū q̄d illud subtiū, q̄d hēt virtutis. Principiū q̄-
quo, ē ipsa virtus habita. Hinc, quod ay ipsi distinguu-
ant substag avirtute p̄ductiua, sequent dicunt, sub-
tag n̄ ee principiū quo, neque immediate p̄ductiuīg.
Non principiū quo; quia n̄ ē ipsa virtus, aqua oritur actio.
Non immediate p̄ductiua; q̄a p̄ducit ope. Median-
te virtute, seu poā superaddita: et inuocag, et actionis
medial virtus p̄ductiua distā abutrāq.

Sedianīg ip-

396 sag substiag vocant vereg causg, et principiū, quia sup-

UGR Biblioteca Universitaria

/loquunv/e principiꝫ q̃ d caa principalis, euiturbiv
e/ecius: licet/it polymodo principiꝫ mediatꝫ remotꝫ,
et radicale. Siaque /olaviritus p̃ductiva vocat principiꝫ immediatꝫ, proximꝫ, et/tale, q̃ ipsa /ola, e principiꝫ quo. Tertio ultimo accipim̃, q̃ idonei ſſ adꝫ claré explicandꝫ. Tex principiꝫ q̃ d intelligim̃ /ubſtãꝫ
tꝫ vixtuꝫ; et p̃ principiꝫ quo vixtuꝫ habitꝫ a/ubſtaa.
Inhoc/enſu rogat. an principiꝫ quo, et principiꝫ q̃ /i
nitx idꝫ? Sivean /ubſtaa, quꝫ procul dubio e principiꝫ q̃ productivꝫ /ubſtãꝫ, /itertiꝫ principiꝫ quo,
t potius perficiat p̃ principiꝫ quo xt a/edu/tꝫ?

327 Tertio-

lexe /entica. 1ª docet, /ubſtãꝫ ee principiꝫ quo immediate p̃ductivꝫ /ubſtãꝫ, n vero accidens. 2ª ſententi, /ale principiꝫ ee accidens, n vero /ubſtãꝫ. 3ª utique /avet, et abutitur diſſentit: a/ſerens, tꝫ /ubſtãꝫ, quꝫ accidens ee principiꝫ quo immediate productivꝫ /ubſtãꝫ. Ratiocinationꝫ; nulla, q̃ queſtio unice procedit decaa excitatꝫ Deus apud omnes n operat p̃ vixtuꝫ a/edu/tꝫ.

328 Sitno xa

IIo /ubſtaa e principiꝫ quo immediate p̃ductivꝫ /ubſtãꝫ. Probat: vixtus p̃ductiva /ubſtiaꝫ n e aliquod accidens.
Tꝫ. Probat ant: accidens n dicit perfectionꝫ /ubſtiꝫ: dq̃

UGR Biblioteca Universitaria

nº Hinel perfectionꝭ ſubſtiaꝭ nº e virtus immediate ꝓducti-
va ſubſtiaꝭ: ꝙ accidens nº e virtus immediate productiva ſ-
ubſtiaꝭ. Maor ceſtaꝰ. Probat̃ minor: id, qd nº Hinel perfecti-
onꝭ ſubſtiaꝭ nº poteſt dare perfectionꝭ ſubſtiaꝭ; d virtus imme-
diate ꝓductiva ſubſtiaꝭ dat perfectionꝭ ſubſtiaꝭ: ꝙ id, qd nº
Hinel perfectionꝭ ſubſtiaꝭ, nº e virtus immediate ꝓducti-
va ſubſtiaꝭ. Maor ceſtaꝰ: neq enꝫ poteſt quis dare, qd nº hei
Mior negari requit, quia e ſectus omnis accipit ſuꝫ per-
fectionꝭ, a virtute ꝓducente.

339 Huic arguto reni Thomiſtꝫ,
accidens ꝓducere nº nomine prio, d nomine ſubſtiaꝭ
cuius e virtus. Sicut proprex opcrat nomine Regis,ca,
qug nº poſt operari, ſi nomine prio ageret, Hg abſolver-
e, aut damnare. Ipſe: accidens nº poteſt nomine ſub-
ſtiaꝭ exercere virtutiꝭ immediate operativg: ꝙ cui ſubſ-
tat̃ Probat̃ ant: accidens nº poteſt nomine ſubſtiaꝭ exercere
virtutiꝭ, qug ipſa ſubſtia, exſen hei; alqui ſubſtia exer-
nº hei virtutiꝭ immediate operativg: ꝙ. Mior ipſa d-
vexſaxioꝝ doctrina. Raõ maxis: q operari nomine
alterius e id facere, q alꝰ faceret: ꝙ ſi alꝰ ille nil fac-
ret, qrunig nº hei vꝫ factivg, nemo poteſt illius nom-
ine operari: ꝙ.

350 Retorqueꝰ exemplꝫ in dvexſaxios: Pro-

UGR Biblioteca Universitaria

rexn̄ potest exercere nomine Regis facultates, quales ip-
sen̄ hei, ideoquen̄ potest nomine Regis absolvere pec-
catis: g̃ similiꝫ accidens n̄ potest nomine substãs facere,
qº substãa faceren̄ potest. Aliqui substãa n̄ potest imme-
diate p̃ducere substãs: g̃ accidens nomine substãs n̄ pot-
est immediate p̃ducere substãs. Rõ aprioꝛi anteri-
e: qª ut Prorex operet nomine Regis, acquirat Rege quan-
dã virtutes morales, et legales, vice ejus operet. Quomodõ R-
ex dabil moralitatẽ, qugn̄ hei.

351 Objicies: omnis actiõ e inꝟ
Ytaxia, ut sentit cg Arist̃e Divus Thomas; sed nulla substã-
tia e Ytaxia alterius substãs: g̃ inꝟ substãs, et substãs n̄ p-
otest inꝟ venire actio productiva: g̃ actio, quꝫ p̃ducit substã,
n̄ oriꝟ a substãa: g̃ debet oriri a virtute accidentali.
Retorquẽo argutẽ, et instãs: g̃ accidens n̄ immediate p̃-
ductivꝫ alterius accidentis similis, v.g. Calor caloris. R-
õ Coꝫ: qª omnis actiõ e inꝟ Ytaxia; a calorn e Ytaxi-
a caloris: g̃ inꝟ calorꝫ, et calorꝫ n̄ potest inꝟ venire actio-
productiva: g̃. = Aliꝟ retorquẽdi potest argutẽ: probatẽ,
Deꝫ p̃ducere pr virtutẽ supernaturalẽ, qª absurdꝫ.

352 Rõ ex-
plicando sensu Divi Thomꝫ, et Arist̃is. Ytaxiclas, quꝫ
asserunt, n̄ vexsaꝟ, inꝟ caꝫ, et effectiꝫ, a inꝟ caꝫ, et passꝫ,

UGR Biblioteca Universitaria

/sive mag exqua. Loqui Rasici deaciwnegenera-
tiva, qg unice motui possibilg, et asexui, qd simaqex-
qua generanda et nova entitas, n sit diaxia cag gen-
eraliug, nulla dabit actiw: ng si passg sit simuleagen-
ti, agens, nul agei: g ui agat requirit, q passg sit dia-
xig agenti: ide: heat occidea, diaxia accidentib agen-
tis. Hec doctrina claxae, d nul nobis nocet: q uidet
predicta diaxicias in agens, et passg, sicq actiw rex-
sit in diaxia, n requirit, q subsiaa n identificet
secg vixtug immediatg, et ut quo productivg.

353 Objices-

2°: poa, et actus debentice ineodg genexe; atqui actus p-
ducendic accidensg poa immediata p ducendic accidens. =
Preterquam argutg: poa, et actus debentice ineodg genexe;
d actus, quo Deus p ducit adexixa, e accidentalis, et mo-
dalis: g poa immediata, qua Deus p ducit adexixae
xcidentalis, et modalis. = Preterquam 2°, q a indepequi-
t, q d poa xceptiva mag xpeciu accidecg, e accidenta-
lis, sicute accidentalis actus xcipiendi accidea.

Si Adversarius deberat abjurdg hoc, tenebit p cedere
in infinitg: sicnj poa passiva mag e accidens distg ab
ipsa maa, xcipit in maa p alig pog, hec p alig,
et sic de in peccp.

UGR Biblioteca Universitaria

331 Dixeris Rō, actꝰ, et pōꝰ debere ee ineodꝫ generis proporcionis, sive in eadꝫ linea sōe, sipoā e visiva, actus debet ee visio. Sipoā e intellectiva actus debet ee intellectio, et sic de exceteris. Nocgenus proporcionis debet dari in pōꝰ, et actꝰ. adeout impossibile sit volitionꝫ elicere a pōa nō volitiva, aut loquutionꝫ a pōa nō loquutiva, qa nō in eodꝫ genere, sive specie dꝫ lineꝫ. Sialiud intendit probare, omnino negandus.

335 Obijcies: accidens hēt virtutꝫ p ducendꝫ subitaꝫ: ꝫ probat ans: ex calore, et humiditate gignunt animalcula imperfecta, vg. vermes, et mu ra; sed calor, et humiditas accidea; illꝫ vero bene tolꝫ accidens hēt virtutꝫ p ducendꝫ subitaꝫ. = Rō, negando ans, et distinguendo mauꝫ probatur: ex calore, et humiditate, tanquꝫ ex dispōnib' gignunt animalcula, tā, sed; ex calore, et humiditate, tanquꝫ ex causa efficiente gignunt tā, nego. Calor, et humiditas non soli requisitꝫ, ad actum, ut producat ista vermes vg. Ne accidea expellant accidea contraria, quæ erant in passo. Sic exhausis nō potest antiquata perseverare, tunc Deus, alis causis universalibus producit ista nouꝫ subita ex ordine cꝫ dispositionis relictꝫ in passo, nemaa maneat in istis. Virtutꝫ productiva subtrahenda nec calori, et humiditati ꝫ illas tanquam subjectales. Aliꝫ ex propꝰ caloꝫ, et humiditatꝫ generent

innumera alia, et ochetabilia aiversis speciei, siadu-
accidea hexeni vixtuis incxedibiliV extensis, quis exie
opoxtuniuv tubuev Deo, ui Autori nas, caaisq; univer-
salib', quis novitionis nas //, quas calor, et humiditas.

336 Objae 2°. Dei exe pxaw, qus pose opexax: s poa adopexandus
expxa esegs xeis e aliquid super aditus xeis accidens. Aqu
tis xetoxquel' inaccidens, expxa cuius esseg debeit poni in
tur p duchiva. Retoxquel' eis s in Deo. = Dixecte. Ad 1 um. ar.:
ee e pxaw mei hase, esp x xaons, qus opexaxi, Deqo; vera pxi
oxitate pnica, nego ans. Pxioritas, qughei esseg cuius libet
subsias xespectu virtuis. operativus, e eadis illa, qughei essea
primaria xespectu pxietatis meihas, s qs a xale xespectu
positivus, aut admixatioi. Cy hec sit mera pxioritas xaonis,
n' infexi distions xeals in V id, q d' pxius, et id, q d' posterius.
Sic ex hac pxioritate nemo infexet, a xale distinguixxaui
simili, neque ens a e ab omnipotentie.

337 Objae 3°. Si substaa i-
dentificaxet seqs virtuis pductivus, et infinita: s identifi-
cat. Probat ans: si identificaxet seqs virtuis pductivus s
entificaxet seqs ultimus actualitatis, de linea cas; sed eo ipso
est infinita: s. = Reo 1°, negando ans, et mavis probationis.
Ultima actualitas de linea cas n' e ipsa virtus pductiva

sed actio. Imo virtus p duativa n̂e (pric loquendo) actua
litas, sed pos. = Reo 2° negando ant. et mios probatio-
is. Quanbis sub,tia identificaxet secs ultimg actuali-
tatg, delinea cag n̂ cet intrinsica. Sicq si Deus p. ducexet
aliqug subtiag, qug p^x e// eg cet actualiV operan., pro
indeq secg identificaxet suug actionș, finita nilhomi-
nus cet, sicut cetexg cag exeatg. Quod faciendy e omnib
in actione p ductiva, qug secg identificat ultimg actua-
litatg delinea operandi, et tamg instrumentalis n̂e.

Objicies 6to:

substaa cuiuslibet xei n̂e ad aliud, et adse aquivirtus pro-
ductivae ad aliud: g substaa cuiuslibet xei distinguiV avir-
tute p ductiva. Rao manet: q^a si substaa xei cet ad aliud
n̂ distingueret pramentg substag a pxamento xelationis.
Confirmat: substaa xei manet intrinsece; virtus autg produc-
tiva se extendit ad operationg: g substaa, et virtus distingu-
ntV. Arguitg dare xetorqueV in virtute p ductiva Dei, qug
xt identificat eg substaa Dei. Dicanig Adversarij quo-
modo identificant substaa Divina, qugē ad se, et virtus
productiva, qugē ad aliud? suaq respone arguitg solven-
et confirmatg.

359 Dixerit distinguo maog: substaa cuiuslibet
xei precise inquantg substaa n̂ cet ad aliud, Concedo; substa-

UGR Biblioteca Universitaria

/a cuiuslibet rei inquantũ potens producere nẽ aliud: nego. Nonẽ absurdũ, qđ eadẽ res sub diversis rationib⁹, sit quid absolutũ, et quid relativũ. Omnem substãs possibilem habent: omnis enĩ substãa Creator, et creatura. Sed Creator, re vel sub ceptu assoris ad Creaturas, quarũ sub ceptu entis a se adnemũ refertur. Sed Creatura, sub ceptu Creaturę refertur ad Creatorẽ, quarũ rationata ẽ sua proprias maxia nõ refertur ad aliud. Quisq; dicat, quo ens a se distinguũ ut a Creatore mundi, quonĩ ẽ ceptus absolutus, ẽ vero relativus? Nimirũ, qđ una, et eadẽ res potest pertinere ad diversa pramenta, ut dixim⁹, eode relatione agentem. Et rao aptionis: q licet pramenta sint diversę lineę, quando abstracte accipiuntur, ponunt aparte rei repertũ punctũ in eadẽ esse: sicut quarũ linea regia, et linea sacerdotalis sint exse diversę lineę, nihilominus potest idẽ hoo sim et Rex, et sacerdos.

360. Ad affirmationẽ similiter reo, substãt ut substãt manere in se, et vivitur, ut vivitur, se extendere ad operationẽ. Sed istę propositiones nõ tollunt, qđ substãa, et vivitus sint idẽ. Sicut, qđ al, ut al nõ se extendat ad ratiocinia, rale vero, ut rale, se extendat ad ratiocinian nõ tollit quomi-

UGR Biblioteca Universitaria

nus xr̃ identificenᵗ apartes rei aĺ, et xalé. Aliᵘ: substãa manet intra se pr̃ identitatẽ, et secundu ad extrà. pr̃ denunciationẽ: similiᵗ virtus productiva pr̃ identitatẽ manet intra se, transit autẽ, extra se pr̃ denunciationẽ: g̃ q̃ᵈ verificatᵗ de substãa, verificatᵗ etiã de virtute productiva: g̃ hoc ex Capite nr̃ probat virtus q̃d substãa.

361 Obiᵗ xogabis, quod nã sit immediatus principiũ quo productivũ accidẽs? Reo, tã substãa, quã accidens nr̃ virtus immediatè productiva accidentis. Pr̃a pars suadet: qª quelibet substãa est productiva partis suarũ qualitatũ, et passionũ; dn̄ pr̃ virtus sup̃ addita, ut probabimus: g̃. Maior ꝑ hãc experta aquã recuperans sibi suã frigiditatẽ amota distantia. = Probat 2ª pars: accidens ꝓducit aliud accidens, dn̄ pr̃ virtus sup̃ addita est nr̃ accidentalis: g̃. Maior negari nr̃ potest: sicñ accidenti ad pacem virtus distans, hæc etiã est accidens: et sic debet exemꝑ procedere in infinitũ. Maior ab experta certa hᵗ: gª experimr̃, quod sua aqua calida approximans manui ꝓducit calorẽ in manu; atqui iste calor nr̃ producit a substãa, quã nr̃ est productiva caloris: g̃ ꝓducit a calore, qui est in aqua.

362 Dices ibi: g̃ supersluit, qº sub-

UGR Biblioteca Universitaria

taa heat virtus immediate productiva accidentis.
Probat Nam loquendo exempli gratia deigne ignis
semper habet calorem, qui semel subtracti ad calefaciendum
passum quamsupervenit, quod ergo substantia ignis sit productiva
caloris. Item naa iungitur inseparabiliter substantiae ignis
cum calore: quamobrem iungitur inseparabiliter duas virtutes, qua-
rum unaquaeque sufficiens ad producendum calorem: quamobrem
est superfluum.

363 Ergo cogitur. Ad probationem, omisso antecedente,
negotur cogitur. Virtus productiva caloris, quae datur in substa-
tia ignis, superflua non est, quandoquidem non sit nata ad cale-
faciendum passum: quia alius natae est, ut ignis producat ca-
lorem in seipso. Nec doctrina solutus manet 2um modus,
quo Adversarius probat superfluitatem. Nam iungitur
inseparabiliter duas virtutes productivas caloris, scilicet
substantiae ignis, et calorem ipsum sine superfluitate. Vir-
tus productiva caloris natae in substantia ignis, ut hec-
producat in seipsa calorem, quia ejus passio. Caeterum vir-
tus requiritur in calore, ut careat apostrophi: quamvis
calor, producat alium calorem, quandoquidem absit omnis substantia pro-
ductiva caloris, ut videretur in exemplo aquae calidae su-
pra posito: quamvis in calore virtus productiva caloris: quae
requiritur; aliter nam superfluere.

362 Rogabis, an sua ignis

UGR Biblioteca Universitaria

(ids dexeliquis) alimperet ſeuſys eas/uo calore, adp ducendu caloꝛ inpaſſo exterꝛo? An vero ſola fra ignis calefacial ſacial paſſu. tan ſolus calor ignis? Queſtio e paromnis menti. dl q̄ volunt, q̄ eas fra ignis, et eq̄ calor ſine eq̄ aplicati ad paſſu, debent alemperare ſeuſys, et ſi nō p ducere caloꝛ exterꝛus. Ratio e: q̄ alemperat eas heres virtuis adeundas effectu, equaliꝝ aplicant paſſo, neutra p ducit adequate, neutra omnino ſeſuſpendit ab operatione, sed abutraq̄ alemperatꝝ ſeuſu, ut exeritꝝ in honib' ids pondus elevantib'.

363 Alijs placet, nō fra ignis, d illius caloꝛ p ducere caloꝛ in paſſo. Ratio apud ipſos e: q̄ calor e magis proportionatus ad p ducendu caloꝛ, q̄ ipſa fra, q̄ probat ex eo, q̄ calore ſimilior caloꝛi, q̄ fra: caloꝛ d finet fralitꝝ p fectionis caloꝛis, fra poſtu virtualitꝝ. Quando autꝫ duo eas adequate approximantꝝ paſſo, alia magis, alia minus proportionata, nō alemperant ſeuſys, ſed magis proportionata, p ducit ſola. = Additur ſecunda ratio: eadꝫ eaa in eodꝫ inſtanti nō poteſt nalitꝝ ducere, in duplicē paſſo effectu ejuſdꝫ rationis. Ignis vero fra ignis inquibet inſtanti produceat caloꝛ in ſeipſa, inde e impedita, ad producendu caloꝛ in paſſo exterꝛo: ergo fra, et accidens, nō alemperant ſeuſys in p ductione acciden

UGR Biblioteca Universitaria

lis. Neuxiu jenes xaõne valde urgent: quare peria-
tis, et loquamini, ut maluexitis.

Caput 293.

Vtrũ quodlibet posit elevari, adpducend
ꝫ quodlibet.

366 Cerlyc, caas aliquas nales aliquando paucexe/u-
pexnatũ electus, quos natũ paucere nõ possunt. Hoc-
uocam, caas elevarũ. Quomodo elevent, nõ minima edi-
ficullas. Elevant projecto, quia illis superadat quedꝫ
poa dista, cujus ope capaces reddunt illius electus, cu-
jus incapaces erant antea. Vtrũ aut ꝫ quando caa eleva-
ta paucat, tota xao pducendi filiꝰ principiꝫ, seup
oa, super adata? an uero ipsa entitas caꝫ? an potius ut-
rumq;? questioc, quꝫ ad nos nõ pertinentꝫ oportet rese-
care. Quoad presens attinet, cerlyc, caas quomodocum-
q; elevare ad pducendos electus superioris ordinꝫ. Alenꝫ
paucat actus supernales, fidei, Charitatis &c, et intus
Beati, pducat visionꝫ Beatificꝫ, quꝫ omnia entia
supernalia, et posita supra vires nales agꝫ xatis.

367 Hucꝫ
supposito, questio presens inquirit, an in omnib; et sin-
gulis Creaturis reperiat poa, ut elevent ad quenlib.

UGR Biblioteça Universitaria

efectg pducendg? Rō affirmative. Principalis rāo probativa ipsius inn repugnag, qg habil explone argutorg. Vis hujus argutiarg ipsius in eo, q ficxe aiarg denegam pose elevari, denegam Deo posse eilg elevare; q nō licet, nisi ex parte rei aparear inpu. cāo. = Verosimilior fit hec rāo paritate intus exeāi. qui elevat adviſionis Dei pducendg, et voluntatis creatg, qg elevat ad amorg supnatg diligendg. Sig entia eternales, qg // exse inproportionatg ad pductionē entis supnatis, elevant aD eo; cumqu- elibet alia entilas, quantumbis inperfecta ſit ad- fectg, nō potest, Deo elevante, proportionari? Hue- usg facit, q aliqui sanctorg Patrg affirmant, aqg nō ſolg externe mundane corpora, sed etiā internē mundane aīa in Baptiſmate, caando gratiā. Simi- liter, q ignis maalis torquet aīa in inferno: g q creatura quantumb inproportionata, elevari ibi ad eo adfectg quenlibet, quantumb ipſi inproportionatg.

368 Objicit°: ignis, et lapis nō possunt elevari ad videndg. Deg: g nō quodlibet potest elevari ad pducendg quod libet. = Affirmat: pra ignis Vg nō potest elevari ad videndg hog: g. = Affirmat 2°: albedo Vg. neque supnatis potest caare effectg prale calidi, magni, nigri, Dā: g nō po-

UGR Biblioteca Universitaria

est elevari ad caandy quodlibet.

369 Ad 3um dicendum quod sicut dictum est, quanbis ignis nullomodo posit videre Deum, non inferri, quod non possit elevatus producere visionem Beatificam. Aliud est videre, aliud producere visionem. Dummodo Adversarius non probet, ignem impotentem producere visionem, nihil curat Thomas, quanbis illum probet impotentem videre. Non enim defendimus quanlibet entitatem posse subire, quanlibet denominationem, aut quanlibet effectum; sed posse producere, quodlibet producibile. Lumen Gloriae nequevidet, nec dicitur videre Deum, quanbis visionem efficienter producat. Similiter habitus Charitatis, nec amat, nec dicitur amare, quanbis efficienter, producat amorem. Ergo quanbis ignis positus producere visionem Beatificam elevatus, non sequitur, quod positus videre Deum: et quanbis non positus videre Deum, non sequitur, quod non positus producere visionem: et neque quod non positus elevatus ad producendum quodlibet.

370 Ad 3um dicendum nego Cons. Obviae disparitas inter Deitatem, et entitatem. Nulla entitas potest deficere aliquod totum ex adequate dispartibus: quia deficiens est pars ejus; pars autem est inadequate identificata ejus, cujus est pars. Cujuscumque ergo ignis sit adequate distans ab hoc, inde est, quod non possit deficere hoc, nec de potentia absoluta: hoc enim est iden-

UGR Biblioteca Universitaria

ntificari ajeo aquod tinguivaquag inplicat. Cuniversj
loquendo, entitas, quj nec essea alicujus apotiú, &j-
eis, n potest sine ixaadione illud destruere. Dixadic-
iwstat inco, q talis entitas cet, cin cei deessea illius
apotiú. Ces, ui suponiV; n cei, q destruexet: destructoja-
uig c deessea xei destruig. — Ad 23 spixmaonj similiV
xeV. Caa sralis identificaV cj effectu, utpote paxi-
llius; nulla aujg xei potest elevari, ut identificet cj
eo, cj quon identificaV, sive, ut sit id, q dn c. Hece
manifesta disparitas inV caas excludat, et inix-
ecas.

371 Objicies 2°: l poa, quj hei entitas, ut elevet n-
nalis, l sup nalis? Sed uixum dicinet absurdy: q.
Probat Va paxi minoris: sralis poa e nalis, poa nali
hei proxio entitatj sup nalj; d hoce absurdy: q.
Probat 2a paxi: omnis entitas hei hanc poj, ut elevet:
j sralis poa e supexnalis, omnis entitas hei poj supexna-
lj: j entitas nalis hebit poj supexnalj, quod absurdy e.

372 Reo addisjunctj, quod poa xei, ut elevet entitatem
nalis, q identificaV cj ipsa xe. Atvero exalive sup-
nalis, q dn implicat. Vnde neq sequit absurdj, q enti-
tas nalis heat poj supexnalj; neque q poa undequa-
que nalis heat proxio aliquid supexnale. Dixi, q dn in-

UGR Biblioteca Universitaria

plicat poa entiue nalis, et txatiue supernalis: q^a accide-
ns het pog, ut p^t miraculg existat sine subsiaa; hecau-
sg poa nalis e^t, quá dsistit in ipsa essa accidentis n di-
cente absolutg inplicatng, ut existat sine subsiaa. Dices:
quomodo poa hebt pxu ixo aliquid sup^x nale, qug ipsa
pt sup^x nalis? Ng id vocam^s nale, q^d n superat vires nas;
Supernale vero, q^d superat. Poa, qug recipit ixg supern-
alg; procul dubio superat nas vires: q^a attingit aliquid po-
sibg supranag.

373 Reo, pog nals recipere ixg sup^x nalg, qua-
tenus aequivale, n ab ipsa sola, d ab ipsa, ut adiuta aliq-
uo principio. Poa nalis entitative, et entitative sup^x na-
lis n discrimen inco, q^d 1^a nullatenus posit attingere, aut re-
cipere ixg sup^x nalg, extra vero 2^a; sed inco, q^d poa nalis n
posit se sola aequi ixg supernalg; supernalis autg posit se-
372 sola.

Vnde, quando audis hunc ixg poa essentialis, n
intelligas aliqug entitalg supernalg, d entitalg nalg su-
pernali excrecendg. Res explicari potest exemplo isto.
Pxus vocatus, et Pxus n vocatus n sit dug entitater di-
versg, supernali una, altera nalis, d idg met Pxus na-
tis. Extra solg praino, q^d Pxus vocatus e Pxus mod
o supernali affectus, et modificatus, et Pxus n vocatus m-
odo nali tantg affectus. Simili poa, qug vocat nalis,

UGR Biblioteca Universitaria

et q̃ vocat̃ obedientialis e cadz xr entitas hoc discrimine, q̃ poa nalis e entitas nalis, et nali modo excedenda; obedientialis vero e entitas nalis, excedenda tamz modo supernali.

375 Instabis: Ixus, qui respicit apoa activa, virtualiter ultra vel intra illz pozz; dnil supernale virtualiter ultra vel intra apoz entitative nalz: z nil supernale potest ee Ixus respectus apoa entitative nalis: z nulla poa entitative nalis potest ee Ixative supernalis. = Distinz. maiorz: Ixus, qui respicit apoa entitative nali, desola excedibili finem principio virtuali ultra vel intra illz pozz, Iceda: Ixus, qui respicit apoa entitative nali, desolam excedibilem, dantiz sub dprincipio elevanto, nego. Si Ixus virtualiter ultra vel intra apoz, zz poa n est obedientialis respectu illius, dnali. Suponim, ixy supernalz n ultra incaa nali. Inquirim iamz, ancaz nali possit addi virtus xaone cuius lineat virtualiter effectiz, quz alias n ultra? Ad denaim, caz quantumlibet posse proporcionaxi pr talz virtutiz supradditz. caa itaq. quz illa potest proporcionaxi, respicit aliquiz, quz virtualiter n ultra, potest tamz pro aliquo casu distincte, nempe pro casu elevationis.

376 Nota, ut alia solvas argumenta, q ut poa respiciat aliquiz ixz, n requiritur, q sit poa immediata ad illz; sufficit, q sit poa mediata, sive poa ad pozz. Rao

UGR Biblioteca Universitaria

e: quia poa licet mediata dicat respectu, elongatu, adhuc, cu-
jus poa: q illud respicit. Quilibet entitas e poa mediata a-
respectu supernalis: hoc, potest recipere pog superadditam
supernalis respectu: q potest recipere principia elevans.=
Notandum, dicimus log in has pper entitas nativ pos-
est elevari: entitas potest elevari nativ. Prima vera in-
rigore phico, 2a falsa. Rao e: q ly nativ apellat in 1a
supra pog; in 2a supra actualis elevatus. Poa obedientia-
lis ad elevatus e quid nale; elevatus autus quid supernale. Vn-
nde verus c, q entitas het nals capacitatis, ut elevet; na-
tus capacitatis, ut elevet nativ: his notatis facile solve-
tur instantia, que exprecedenti argulo emergunt.

Objicit 3o: si-

377

quodlibet est elevabile ad quodlibet, quelibet entitas na-
lis necesse esset elevabilis ad omnipotentiam omnis, et singulus entis
entis supnalis; hoc est absurdum: g. Rao maioris: q
omnis caa potens producere necessario ex possibilitate effec-
tus producendi. Rao minoris: q entitas supernalis non po-
test necdi ex entitate nali.= Admitto necessarius ex po-
sibilitate effectus, ac proinde nego maiorem; nego tamen minorem
ex sua probatione. Vnio hipostatica necessario methafe ag hu-
manitate Christi Domini, ut pote modus illius: et tam-
en unio illa est entitas supernalis humanitas vero entitas

UGR Biblioteca Universitaria

nalis: g nulla dat implicat ina, q del inexio inventialis
nalis, et sup nalis.

378 Dices: quando entitas supernalis inectat
cui entitati nali, n potest fieri extra, q entitas nalis
inectat cui supernali: g nihil solvo. Ad antecedens: q scien-
tia talis inecteret cui supernali, n ect nalis: supera
ret enim vires nas. Quod patet: ng naa n potest facere id,
q ut sit indiget aliquo sup nali; sed entitas inexa cui
supernali indiget, ut sit aliquo supernali: g naa n po-
test facere entitatis, qus inexa sit cui aliquo supernali: g
hec superat vires nas: Probatur min: entitas inexa cui su-
pernali, indiget, ut sit, ito sus inexionis; a tali ituc,
supernali: g indiget, ut sit aliquo supernali.

379 Ad distin-
guendo doctrina antecedens n potest fieri extra; q entitas
nali inectat cui entitate supernali, ut existente, Concedo; cui
entitate supernali, ut possibili, nego. Reliqua argumenti, sa-
tis probat, q concedam, non n daim pos obedientialis
inecti cui effectu supernali, sive, ut existenti, sive ut ex-
tituro, a tanta cui possibilitate effectus. Hinc e, q a tali
poa nali e, neque indiget, ut sit, q a sit aliquid su-
pernale: ng possibilitas illius effectus supernalis n fit, a na-
tiae, etcetera.

380 Objicies denique: n implicat traditionis

UGR Biblioteca Universitaria

Creatura, quæ non possit elevari adaliquæ effectu; q. possibile
est quod libet elevabile ad producendu quod libet. Ecce
quomodo inimici retorquent nostra tela Adversariu, et con-
tra probatione ipsaq doctrinæ tentant infecte. Absolu-
te rota, q. alibi dixim, hanc mente tanq ij here, q.
ando militat pro Omnipotentia: q. tunc onus probandi resi-
dit in Adversarios. At vero nos pro Omnipotentia pugnam defen-
dentes Dei posse, Creaturæ quantumlibet ineptæ elevare; Ad-
versarij autem Omnipotentiæ minuunt, opositu sentientes: q. pro
nobis stat via hujus rationis, nec pro Adversarijs. Directe ne-
go ans: Creatura impotens elevari, arguere in Deo de-
fectu potentiæ, q. implicat: Deus enim est Omnipotens, et assi-
cere in Omnipotente defectu potentiæ, est jungere Omnipo-
tentiæ cum Impotentia.

Caput 25.

De eadem creatura.

384 Corpora nulla nec existerunt aeterna neq. sibi relicta, ne-
que sui partis. Hinc orta necessitas manifesta, sci-
licet dari eas Creatrices. Nam: q. corpora, quæ aliq-
uando nullomodo existebant, jam vero existunt, necesse,
q. per Creatorem acceperint juxta. Necessitas videlicet tali-
ter Deos antiquos, qui judicabant, mundum fuisse aeter-
num, proindeq semper fabricasse magnum, per durationemq

UGR Biblioteca Universitaria

omnes tui generaones. Itaq; inip/orq; one absolute, essi-
nelimitaone sonabat illud proloquiq; ex nihilo nilfit.
Oq; autq; indubiq; hoc, dari caq; Creativq;, polq; in-
quirim' inpresenti, quenq; ea/it?

382 Dico 1º Deus het virtu
tq; Creativq;. Probat 1º ex fide id docentis. Probat 2º axa
ne: q[a] si Deus n hexet virtutq; Creativq;, n eet ap/e unica
caa 1ª, l maa eet eterna; d unxuma e absurdq;. 3º Probat
maor: si Deus n hexet virtutq; Creativq;, n produceret magia;
d si Deus n produceret magia, Deus n eet caa 1ª, l maa eet eter-
na. 4º Rao maoris q[a] ia jubiq; n potest alit produci, quq;
Creaonq;. Probat mior: si Deus n produceret magia, maa 1ª
l produceret ab alio, sanemine; sed si produceret ab alio, illea
tius eet caa 1ª; si autq; anemine, maa eet impducta, et eter-
na. 5º si Deus n produceret magia, sip/en eet unica caa 1ª,
l maa eet eterna.

383 Ofirmat: dat virtus Creativa: q; xe/idet
in caa 1ª. Arr Mat ex dictis. Probat Coa: si daret alis virt-
tus, et n xe/ideret in Deo, xe/ideret in aliqua caa 2ª; d n
potest xe/idere in aliqua caa 2ª, sin xe/idet in Deo, sive
in caa 1ª q;. 3º Probat mior: omnes caq; 2q; hent sug virtutq;
participata, et descendentq; a caa 1ª; d caq; participantes
virtutq; n possunt here virtutq;, qug n xelidet in communican-
te q; in caa 2ª n potest xe/idere virtus Creative, sin xe-

UGR Biblioteca Universitaria

pidet in caa V^a. = 1ma 2. caa 1^a requit ee^ in/exoxiu-
ixtutis acaa 2^a; sed ecl, picag 2^s paseni Cxeare, ein caa
1^a: g^3. Rao maoris: q^a ejecius n^ potest maog vixtuig
participare, quig, qug e^ in caa; caa aulg 2^a e^ ejecaus.
Mox patet: quia vixtus Creativa e^ longe^ nobilior vix-
tute^ Creativa, /eugenexativa.

382 Dico 2°: Creaturg dejecto
existentes n^ pojunt natiV Creare. Hoc 2° juadet V^o q^a il-
lustitas Phoxig omnig, veluti Jesu facto, hanc docet vexi-
tatg. = 2° q^a Hanc experiem^ nullg agens operari, nisi del
jubtg, exquo, et in quo producat. Jicignus nunqug pdu-
cit ignis nisi expavido, vivens n^ p ducit viventg, nisi ex-n
da^ presupposita, et /ic de reliquis. Jdg accidit in artificiali-
b^: neq ensg fabei lignaxius facit /cannig sine fugno, neq
/exxaxius ensg sine /exxo. g^3 dicendug e^, nullg cag Creatg
ig artificialg, tum nalg, hexe vixtuig Creativg.

383 Dico 3°: po-
/sibile^ absolute^ Creaturxa potens exeare. Probat ex-n re-
pugnaa, qug /oluti argustis Habit. = 1/ixmat: q^a vixtus
Creativa n^ infext naxio infinitg p^x/ectionig: cg /tivixtus
p ducendi entitatg limitatg: g^3 exhoc Capite n^ xepugnat
/talis Creatura. Preterea: talis vixtus nulla ex-o paxte int-
ext divinitatg: g^3. Rao antiett: q^a nequec^ di/tra^ Dei, q
uaje cexnit an^ Deo, neque prob at e/sentialit^ proprietas

UGR Biblioteca Universitaria

in 2° modo e/es Divinꝫ: ꝙ. An vexꝫ quoad 13 paritꝫ; ꝙ. quoad 23 vexꝫ hebrᵛ, donec 1 overjaxiu xaonꝫ o/tendat, cux vixtus Creativa /it pxia Dei 2° modo.

386. Objicitᵛ: Crea o requixit vixtutꝫ infinitꝫ; eaꝫ; ꝺ nulla entitas Creata exe pote/t vixjutꝫ infinitꝫ: ꝫ nulla caa Creata pote/t exe axe. Probatᵛ maox: Creao facit, xꝫ txan/ixe detxo infinitᵉ di/tante ad txꝫ infinitᵉ di/tantꝫ; ꝺ ad hoc xequixit vixtus infinita: ꝫ Creao xequixit vixtutꝫ infinitꝫ. Rao maoxis: qª Creao facit xꝫ txan/ixe de nihilo, ad ee; ee autꝫ infinitᵉ di/tat anihilo. Rao mixis: qª /iquis inpellexet lapidꝫ u/que ad di/tag infinitꝫ, exe dexetᵛ ee infinitaxꝫ vixtꝫ. — Axgutꝫ xetoxquetᵛ in actu negenexativa, quꝫ facit, /ꝫ txan/ixe den ee, adee; alqu ee, eln ee // txu infinitᵉ di/tantes: ꝫ actio genexativa facit /ꝫ txan/ixe adtxꝫ infinitᵉ di/tantꝫ: ꝫ /upoꝓit in caa vixtutꝫ infinitꝫ.

387 Dixeᵗ nego maoxꝫ. Ad probaonꝫ nego eltꝫ maxꝫ, eꝫ /ua probaone. Ee, eln ee, it a di/tant inᵛ /e, ut nil mediet, aut mediaxe po/it inᵛ uxumq: eꝫ /int immediatᵉ opo/ita. Nonꝫ, unde mediu po/imꝰ, eꝫ dittaꝫ, quꝫ inpxie /olꝫ vocatᵛ di/tiaa. Exꝫ n ee, eu xapelemᵗ illꝫ infinitꝫ, magnꝫ, aut paxuꝫ, Pxe /extꝫ, eꝫ alteꝝ ex extxemis /it negativꝫ pxoindeq n

UGR Biblioteca Universitaria

sit prie extre my. = 2° rexi ^ potest, distinguendo mox; d nulla entitas Creata hexe potest natiu virtutg infinitg, ede: d nulla entitas Creata hexe potest depoa absoluta virtutg infinitg, nego. Humanitas Christi Domini, et Deifima Virgo, apud aliquos Theologos habuerunt gradg infinitg: g n repugnat, q Creatura ornata sit infinitudine inaliqua linea perfectionis, cuig inplicabit, q Creatura posit hexe virtutg Creativg, quanbis predicta virtus est infinita?

388. Objicies 2°: Modus operandi sequitur modg essendi; atqui omnis Creatura e dependenter a subto: g debet operari dependenter a subto: g nulla Creatura potest esse. = Sicego Itza Adverbialiter et ormarem similea quidg; modus operandi sequitur modg essendi; atqui aliqua Creatura e independenter a subto: g operatur independenter a subto: g Creat. = Dixerit xco, falsg et utranq premisg. falsa maxi: q a n omnis modus essendi respicit inoperatione, necomnis modus operationis respicit in ee. Substa e substantialiter, et iamg operatur accidentaliter, quando produci accidens: Deus e in Creatg, et producit adextra modo Creato, sive p actionem Creatg, et sic demillcalip. Falsa etig e maxi: q a Angelus, et quebis alia substa spiritualis e independenter a subto.

389 Oponies 3°: virtus Creativa

ē ꝓria ſoliꝰ Dei: g. Probatur: Sancti Patres inferunt
diuinitatē ex uirtute Creatiua, d male inferent, niſi hoc
ꝓ ꝓria ſoliꝰ Dei: g. Aſſumit: Creator rerū ē unicus: g
inuentia poſſibilia n dat aliquid diſtē a Deo, q d creare
poſſit. Rns Mai exponitur ſymbolū Apoſtolorū, ubi ſatemur
unū Deū Creatorē Cœli et terrē.

Nego ans arguti. Ad prob
30 aiam diſtinguo maiam: Sancti Patres inferunt Diuinitatē
ex uirtute Creatiua, n participata, Iecdo; ex uirtute Cre-
atiua participata ab alio, nego. Ex eo, q d Deus Creau-
erit ℔ Creaturā, infert hinc uirtutē Creatiuā, ab alio n
acceptā; ex eo autē, q d talē uirtutē a nemine acceperit,
d ex ſua natura habuerit, infert legitime, ipſū ee Deū.
Dices: quare Sancti Patres n distinguunt hoc duplex
genus uirtutis Creatiuē participatē, et in participatē; d
ſimpliciter inferunt diuinitatē ex uirtute Creatiua? Rco,
q d ag de facto n dant uirtutē Creatiuā participatā, p t nō-
mē uirtutis Creatiuē uenit intelligenda uirtus in par-
ticipata, ſi absolutē proferat. Proferta uirtus in par-
ticipata fiet, quandō excellentiē, alicuius uirtutis Crea-
tiuē absolutē prolata antonomaſticē ſumit proui-
ſuē n accepta, Iecdo: adeo, ut quando extradiſpu-
atiōnē uerſam, nomine Creatoris, ſolū intelligam, ego, qui

UGR Biblioteca Universitaria

defacto dar, scilicet Creatorꝭ a sc. = Ipsimas seorsiv solvv, et insensuex peccato intelligendus sexus symboli.

391 Objicies 1º: Ixu Creationis c est universalissimꝰ; ergo Ixus debet Deo: q Ixus Creationis debet Ixibus Deo: q n potest Ixibus Creaturꝭ. Rao maioris: q Ixus Creationis c ens inquantus ens. Rao minoris: q Deus c caa omnꝭ universalissima: q illi debet Ixus effectus universalissimus. = Reo, q maior arguit, aliud dicat, quꝭ sonat. Falsa promisce. Tam Creao, quꝭ generao, ejꝰ sint actiones Physicæ, debent hexe proxime sectꝭ singularꝭ, non vexo ens inquantus ens praecise, neq aliquꝭ aliꝭ raonꝭ abstractꝭ, et universalꝭ. Rao c clarissima: q ejꝰ sꝭ raones universales sint ex identificatꝭ ejꝰ sui singularissimi, manifestꝭ est absurdꝭ, q raonis entis excaret; raõ vexo talis entis n excaret. Reqiec reao hei proxime totꝭ realitatꝭ entitativæ producendꝭ sine aliqua praecisione, aut scicura praxiꝭ, quꝭ solꝭ sexipotest p inꝭ.

392 Negꝭ maiꝭ arguit ꝭ sua probaone. Mioretꝭ equivoca c. Deo debet Ixibus omnipresectus, quicumq Messiæ, et quomodo cumq productus, hac decaa Deus aliquando agens universalissimꝭ: n q a sua productione attingat a-

UGR Biblioteca Universitaria

liqg trg logg universalg, dq[a] attingit tras omnes: Admodg quo, quiscirel facultates omnes dicerel universalissim in sci: n[i] q[a] scirel raong scig universalg, et abstractg, sed q[a] sci-as omnes pcxsecte hexel. Hoc decaas tractavisse placuit: alias, urgente tempore, nos vocant ad sui sideraong.

Liber 3[us]

Lus restant de Physica generali.

Caput 1[us].

De motu, et quicte.

1° Sex postremos Aristi libros, de phica auscultaone sreq- uentl inung legerunt phi moderni: lq[a] n[i] satis discrimi- nanl penes mag, duoeng idgsere argulg Hinel; lq[a] suf- tosi calamo de eadl tractare, et de 1[is] principis, sueve- runt insu°, et 2° libro, unde tempus, q[d] larga manu- his tracta eonib[s] impensge, cohil, ut reliquas sequen- tes breviusculg tractare teneanl. Nos precipua queque in sex libris dicta, Deo dante, seligem, et elucidabim.

2. 1° inquirendge, quid sit motus, et quies? Modus hoc- inloco definil ab Aristé, actus entis in poa prout in poa. Subsequae definio, et varia subit explicaones. Nos puta is, q[d]

UGR Biblioteca Universitaria

alibi dixim⁹; sic Aristg explicam⁹: Inceptivg, Iquasivg in-
stubio. Vnde duo requirit motus, vinegationg vg in uno in-
stanti, et vra, p⁹ quasivg in alio: p⁹ hocvg utrumq⁹ simul
inceptio cujuslibet rei. Vnigd verba entis inpoa pvotin-
poa accipienda // p⁹ distractionvg loggs, vde entis q⁹ in in-
stanti ardenti exat inpoa ad alg actg. Quasi dicerel, mo-
tus⁹ actus incipienti ee in ente, q⁹ pog hebat ad alg.

3 Divisio

1° motus in locals, et entitativg. Localis, quando subjg tr-
ansit de una presentia ad alg. Entitativus, quando transit
de una vra ad alg, vitalis vg dis vnt alocatione. = 2° divi-
dit in nals, prer nals, supernals, et violentg. De his satis
egim⁹ alibi. = 3° dividit in instantaneg, et successivg. Divisio
hec n⁹ innuit, q⁹ det motus, qui in unico instanti peragat;
omnis enim motus duo instaa includit, unum negationis, alterg
vg. Dicit itaque instantaneus, quando vra, n⁹ pergradus,
d tota vim⁹ ponit in subto, ut cum aer repente illuminat. Ad-
ductivus dicit, quando vra paulatim, et pergradus reci-
pit in subto: ut cum aqua paulatim calefit, et p⁹ instaa, augel
caloris intensivg.

2 Quero, an Iustica definit explicari mo
tivg vrals, an vero tractivg? Reo, utrique Iveniri: ng motus a-
lis e actio, qua subjg transit tractim vero e vra, aqua

fra adquz transit. Sed q actio, quz fra // actus entis, q prius
exat in poa adillaz. = Sicuz rogabit, an motus fratis distinguat ab actione, et passione. Resp, mouz dicere aliquid negativz, nempe carentiaz fz in subio pro instanti precedenti: et hoc negativz manifeste distinguit motus ab actione, et passione. = Resp 2°, q motus 2z positivz, q dicit, ipsa actio, quasra ponit, seu producit in subio transeunte: unde 2z hunc receptz n distinguit motus a actione, et passione.

3. Quies motui opposita nil aliud, quz permanentia subti in eadz fra, i quasi fra. Vnde infere, q quies, pre loquendo requirit duo instaa n fieri a motus. Haec: q subiz heri in instanti # fz, n dicit ex precise quiescere; sed si in instanti sequenti mutatus sit fz, fz e in1o instanti motus; sicuz candz fz i servatus sit in sequenti instanti, fz e in1o instanti fz quietis. = Dividere posum quietz in positivz, et negativz. Positiva, quando re pexistit in potione fz. Negativa, quando pexistit in carentia fz. Sic ita divo adaptabilise etiz motui; sicut quando subiz transit de privatione ad fz, dicam mouz positivz; quando aute transit de fra ad privatiz, dicam mouz negativz. Sic deo indone utraque si sum nomine fz, p quasi fz, ut explicarem, mouz

UGR Biblioteca Universitaria

ee tranſitus ſive ad vera frã, ſive ad privaonẽs, ſive adq
uiovis adiz, q° ſãpiaV adinſtar frẽ denominantiũ ſubiz.

Caput 23

De motu locali.

6 Moveri aloco in locũ, e ſpecies motus omniũ notiſſima.
Hec inuſu vulgari p antonomaſiã nominaV motu. Ab
Ariſte vocaV latior Inquo ea ſiſtat n levit ab aliquib° a-
ſſputaV. Carteſius aſerit, motũ localẽ ee aplicaonẽ ſucce-
ſſivã rei ad nova vicina Corpora. Diſplicet plexũ q dũ
hec: nã ſiperſiſtente aliquo Corpore ineodẽ loco inixin
ſeco, mutentV omnia Corpora circunſtaa, ipſã manebit
in motu; atqui dabiV aplicaõ ſucceſſiva illius ad nova vi
cina Corpora: g motus n conſiſtit in predicta aplicaone.
Maior certa: quisq̃ dical, memoveri eo preciſe, q° aer
diviſus tranſeat, ei movetV, aut cuiz tranſiret terra,
quã pedib° premo, dummodo ego locũ intrinſecũ n mu-
tem? = Probatur ſuma hanc dicẽz Corpus invaciũ, mo-
veri n poſſet, q° ab vacuo. Dicet Carteſius, impoſſibile ee
vacuũ. Sed hanc ejus doctrinã alibi rejiciem°. = Quare te-
nendae idea motus localis, quã capite precedenti preſtiti

UGR Biblioteca Universitaria

m.° Motus localis dividit in directy reflexy, et refractus. Di-
rectus, qui p.t fruit linea recta, ut quando lapis descendit
increndo: reflexus, qui percipit linea faciente angulu,
quonia Corpus motu impingit, in aliud Corpus impenetran-
bile, unde retrocedit: talis motus pilæ, calicis ad parietem. Re-
fractus, qui percipit linea aliquantulu deflectente arec-
titudine: talis motus lapidis obliquè projecti in aqua.
2.° dividit in simplicem, et mixtu. Simplex, qui unicaten-
dentia fert tantùm tria: talis motus gravis descenden-
tis. Mixtus, qui duplicì tendentia, fert: talis motus la-
pidis orizontaliter projecti, qui impetu fert in copu destina-
tu, et sua gravitate petit infra centru versus. Talis e-
tiam est hoc, qui ambulante Nave, ipse ambularet aprox-
ima, versus puppim.

8. Divisus 3.° in æquabilem, et acceleratu; æ-
quabilis, qui lotis spacia æqualia fert in unoquoti mo-
mento, ac in alio. Acceleratus, qui in singulis mom-
entis gradatim æqualia plura, et plura spacia loci. Exem-
plu 1.i motus rotæ horologij. Exemplu 2.i motus gravis ca-
dentis. = Denique divisus in motu libratoris, et vibrato-
rius. Libratorius, motus quo Corpus identidem fert, et re-
fert, qualis est in pendulis: sicut Corpus grave-

UGR Biblioteca Universitaria

junc apendas, et manu moveas. digredier aloco, et redi-
vii eodz, indeq; iran/grediens iterz revertier, donec mo-
tus quiescat. Non vibxaonis illec, quin agit predicto
gressu, et retrogressu.

9 Quexes: quong sit caa motus? Caeles-
anorz sentea Deg asexit ex unica motus cag. Asexit
preterea totg illg quantitatg motus, qug Deo Creata fuit
sub exordio rerz, hucusq; durare: Nequc aliqug novg
motg corporib' accessisse. Ng si corpora, qug quiescebā
ni, incipiunt moveri, hoc idcoc, q^a aliud Corpus, q^d e-
rat in motu, sug motg deponit inikas, tanqug quan-
dg saxang: et tantundg amittit de pro motu, quantg
alteri Corpori tribuit.= Nicopinandi modus repugnat
ex peregs P:. q^a vicentia incipiunt moveri, qug alius cor-
pus moveri desinat.= 2°. q^a lapis projectus sursū ab op-
posito parietc, qui paries accipiat motg, quem lapis imp.=
3°. q^a quando ventus vehementissime agitat, q^d subsequen-
ter invenit, n apaxes, quong Corpora tantg motg a-
mittunt, quantg immensa prope aeris moles repente
acquisivit?

10 2^a sentca asexit, caq motus ce mediq, q^d p^r
transiv: ide, aer, aqua. Quod vis aliud Corpus, p^r q^d pe-
git Corpus motg, scindendo, dividendoq; illud. 3^a sente.

UGR Biblioteca Universitaria

a tenei, cag motus ec tenuissima quzdg. Corpuscula, q-
uz heni vixtuiz p ducendu moiz, e: ubique expansa //
p.t tolg nag.= 2ª Jentica defendit, moiz ec cag motus,
sicut ignis e caa ignis et calor caa calozis.= 3ª denique
cag motus a ignat, quoddg accidens, q.d nomine impetus
talis opozune explicavit etc nullus ille, quz expertum in-
Corpoxib' admutandas locaones. Si enz lapidz humexis
Jupexponas, expexexis, lapidz nulli, ut descendat, et ideo
sibi ponderosus exit. Necg impetus accidentalis, caam-
motuse in hac sentea; et xx distinguit ab ipso motu. q.a q-
uanbis pondus maneat immoiz sub humexis, nuncim-
pexiz sentim, seuriz lapidis ad descenzg.

11 Displicet 2ª

sentica: q.a nulla xaone verisimili probat. = Displicet, et
3: q.a tenuissima Corpuscula, quz eaan moiz, ipsa
movent, l immota manent? Si movent, quenge caamo-
tus coiz? Donec hec assignet n manet soluta quesio. Si
n movent, nullg possunt assignare specieiz auioxesist,
utea Corpuscula immota moveant reliqua corpora. = Dis-
plicet etiz 2ª sentica; q.a inca n bene explicat motus sponta-
neus viventiz. Et preterea q.a si motus e caa motus, ulterius xo-
gabim, quenq sit caa 1ª motus? Non possum rere, ec aliq mo-
viz. q.a amet n aat alius. Si xeant, ec Deq, ineptie s-

UGR Biblioteca Universitaria

fugiunt ad cag13, quando adest proporcio inmca ad prgo-
ucendg motu localg.

D. Cg 3ª jentca fit nostra 26ª: cáa motu
localis cª impetus, jeunisus ille corporg, qug supra explí-
cuimº. Hnic probamg advexte, qº impetus sue intrinsecº
jes dividit. Dat engº impetus gravitg ut aliug, impetus proj-
ectorg, et impetus jpontaneus. Impetus gravitg ut aliug cnu-
jus ad descensg: et hicc indistus agravitate, qug quapiém-
aa vexgit deorsg. Impetus projectorg nil aliudc, quin
pulsus inpressus corpore, acáa propiciente. Impetus jpon
taneus cille, qui provenit ab impetu voluntatis.

13. Probal
g 26ª: Mutacnitas magis proporcionata repeut, cui tribuat
motus localis, qug predictg accidens, qº vocam impetusg i-
ni tribuendusc. Hns patebit, jdjcialis cg hac reliquas cáas
assignatas, ab hoc exsurgis: omnes engº illg improporcionatg ||,
ut ostendim; impetus autg cº vis quedg exsepropendens in-
motg, rsus ad mutandas locaones. Ille conatus, et propen
sio corporis, magng hei proporcong cg suoiro nempe mo-
tu. = Dixmat, loquendo jpecialt de descensu gravitg: gra-
vitas corporis, cº cáa descensus; et gravitas cº indista ab-
impetu explicato: g talis impetus cº cáa descensus. Maxi cer-
tandet; jicng ausexat gravitatg a corpore, n descendet; i-

UGR Biblioteca Universitaria

Mauis fiante descendel, aut conabit descendere. Alquien
tiat, a cuyus presentig tempo ponit efectus. Accipus ab
sentig, nunqug ponit, prudenti dicit caa efectus, sialiasn
apareat inproporcionata, d potius proporcionata: g3 gra
uitate caa descensus.

12 Similit accurrendg de impulsu in
preso Corpori proiecto a proiciente. Coposito, ponit motu,
et eo ablato, motus n aat, et aliunde nei, proporciong, ad
illg: g3 talis impulsus e caa motus projectorg, d talis impul-
sus in aipsus e ab eo accidentis, q3 vocam impelg: g3. = Idg e-
tig arguig fit de impetu ipordarco: g3 tempo impetus ai
cendus e caa motus.

13 Objicies 1o: producere motg nil ali-
ude, quig p ducere ubicaones succedat ejusdg Corpo-
ris; d impetus iste accidentalis n producit ubicaones
succedat ejusdg Corporis: g3. Probat maior: quia d mu-
ng plig ubicat producit abipso Corpore ubicato: g3. =
Duplicit rem potest, 1o: ubicaong n pduca abipso Corpo-
re ubicato: q3 aparet aliqua caa grauitas. = 2o: Cor-
pus quidg pducere effective suas ubicaones, d debeat
ac hanc potius quig ad illg ab in impetu accidentali. Sic-
que quando dicim, impelg ee cag motus, innuim
ee cag alterius, cui tribuit, q3 hoc potius, quig illa

UGR Biblioteca Universitaria

vbicao corporis coytat. Sic rogantí oecaa vicendi/e-
pe xev, ee hoz vlly, qui apiceull ignz eaúb, quanb
talis hoo /oliz /il caa arubuonis, ignis aulz vera caa
phica vincendi.

16 Objicies 2º motus nº potest provenire ni-
/i acaa, quz prius /it inmotu; gnº provenit ab impetu ac-
cidentali. Anº /uadet exeo, qd acaa nº procedit, ni/i
id, qd mineat inilla. = Arguitz probat proceßz in/inituz motu;
g. Bao e: qa quolibet motu a/signato, debet admitti alv motu
prior, /altem motus caz moventis; alqui nº debet ad/istui in/i-
nita procesio motuz localiz: g. = Dixeris nego anº, et proba-
rg distingue: acaa nº procedit, ni/i id, qd mineat /altz virtu-
alv inilla, Iceda; ni/i id, qd mineat /tralv, neg. Impetu vir
tualv mineat motus, qa e vis ad motz.

17 Objicies 3º: /i motus /e-
mpr proveniret ab impetu, nullus motus localis ee violen-
tus; Ieo hoce absurdz: g. Probat maor: /i proveniret ab i-
mpetu, nº daret motus, quin proveniret, abaccidenti intrin-
ceco inhoxente, corpori movendo; d motus provenies
ab aligno intrin/eco nº pote/t ee violentus: g. Bao maoris:
q impetus e accidens inherens corpori movendo. Bao mi-
oris: q omnis motus violentus provenit ab extrin/eco a-
gente. = Nego maoz, et mioz probatonis. Y motus /pon-

UGR Biblioteca Universitaria

olentiu; Jufical, q Jil dra exigeg xeimoig, five proveniat immediate abaliquo extrinfeco, five ab aliquo intrinfeco. Cexnil ingelatione aqug, qug proveat dubio violentiae aqug, et tamg proveniat xfrigidatae, lficcitate, qug ffacaea intrinfecae ingexentia aqug.—

48 Dicer: gelatio aqug proveniat xfrigidatae, et ficcitate intrinfeca; at hoc frigidatio nec malu, fed violenV introducta, ab agente extrinfeco.= Similiv dico: motus violentus, vg afcenfus lapidis, proveniat quidg ab impetu intrinfeco; atque impetus nec natus lapidis, d violenV impreffus ab agente extrinfeco.= Replicabitg dav motus violentus, qui proveniat ab intrinfeco xeimoig; q d abfurdg videt.= Diftinguo dfequentg dav motus violentus, qui proveniat ab intrinfeco, q d intrinfecg fit p x idemtitatg, nego; q d intrinfecg fit p x inhefiong, fubdiftinguo: q d intrinfecg fit p x inhefiong naig, nego; q d intrinfecg fit p x inhefiong violentg, dcdo. Minime abfurdg c, motg violentg proxecdente ab aliquo accidente violenV inhexente, ac proinde violenV intrinfeco xeimoig.

49 Objicies 2.o: motus caa impetus: g impetus nec caa motus. Probatio: quando corpus A, moig inftat in corpus B quiescens, motus corporis A producat impetg in corpore B: g motus caa impe-

UGR Biblioteca Universitaria

tur.= Rdo 1° dato antecedenti, negando Cog. Nonè inducere ni, q° duo ſpecies motus poſſint ſe cacare. Mœſtitia animi poteſt cacare exilitatem Corporis; et ibi exilitas Corporis poteſt cacare mœſtitiam animi. Inducens eet, ſi ſim exercere hoc motus poſſint duas cas individuas.= 2° rdo, negando ans, et ans probatur. Quando Corpus moty incidit in quieſcens, cat quidz inquieſcente impetus, ut moveat, sedn cat motu 1i Corporis, d ab impetu Corpus moty ſecz aſert impetz, quo movet, et hic impetus cat ſimilz impetz in Corpore, adq° alidit.

2o Inſtabis: impetus unius Corporis n cat impetz alterius: g nuil doctrina. Probatur: cat impetus n deſtruit impetz; ſed impetus unius Corporis deſtruit impetum alterius, ut ly, l ex parte: g n e cat illius. Rat manet: q nulla cat deſtruit id, q° cat. Rat motus: q ſi duo Corpora mota inſe invicz incurrant, motus unius ut ly, l ex parte deſtruit ab impetu alterius, ut quotidiana experientia teſtatur.

21 Ad argus 1eo, negando ans, et diſtinguendo mat: probatur ans: cat impetus n deſtruit impetz ſibi ſimilz et eiuſdz ſpeciei; 2 eedo: n deſtruit impetz ſibi diuarsz, et diuerſz ſpeciei: nego. Similit mior: ſed impetus unius Corporis deſtruit impetz alterius ſibi ſimilz, nego; deſtruit impetz

UGR Biblioteca Universitaria

alterius sibi diametg, accedo. Impetus heat suas species; dat
enꝫ impetus decresꝫ, impetus surgꝫ, impetus finistrorsus,
&c. Quando globus motus impingit in globꝫ alterꝫ sibi o
ccurrentꝫ, motus utriusq; vel minuit, acprointde im-
petus utriusq; totus, vel expandit, destruit, hocautꝫ, ideo e,
q[a] unus globus fert versus orientꝫ, &g, alt versus occide-
ntꝫ; impetus autꝫ, versus orientꝫ diametr[o] impetu, ver
sus occidentꝫ, a motu ab ipso procedenti. Vnde impetus
nunquꝫ destruit, id, q[d] caat. Impetus versus orientꝫ c-
aat motꝫ versus orientꝫ, hunc autꝫ n[o] destruit. Impet-
us versus orientꝫ destruit motꝫ versus occidentꝫ; hunc
autꝫ, n caat: q nunquꝫ destruit, id, q[d] caat, nequecaat,
id, q[d] destruit.

22 Instabis dexꝫ: si globus moveat versus orie-
ntꝫ, et post illꝫ alt globus illꝫ sequat celerius, quando 2ꝰ in-
curret in 1ꝰ, cohibebit impetus 2i: g impetus destruit motꝫ,
et impetꝫ eusdꝫ speciei. Ans notyo experta. Raw cos: q[a] si-
globus prior, et globus posterior pergunt eadꝫ via, utrq ver-
sus orientꝫ, impetus utriusq similis e, et eusdꝫ speciei. = Ins-
taa. solet si videretur inquolibet corpore moto duplicꝫim-
petꝫ, aliꝫ nalꝫ, aliꝫ prel nalꝫ, aut violentꝫ. Si duo im-
petus temp[r] reperiunt in corporib[ꝰ] projectis, aut impulsis.
Nam hent p[o] impetꝫ acceptꝫ, aprosiciente, et hicc prel

UGR Biblioteca Universitaria

nalis: hent deinde impetus decrescentes, sive gravitates, et hic
ô nalis. Quando unus globus incidit in alios, quantæ
cunq; eadem via, et directione, impetus globi subsequentis
n sit V ab impetu prev nali globi antecedentis: nonne duo im-
petus simules sunt; sint V tam impetus prev nalis globi subse-
quentis ab impetu nali, sive gravitate globi antecedentis.

Caput 3.

Decaa motus reflexi, refracti, et accelerati.

23 Hactenus motus rectilineos supra. Nunc quibus causis un
usquisq; eorum provenat? Examinare oportet breviter, ut
rectilinea sit pulsione. Ad motu reflexo dicem. Quo-
do corpus motum incurrit in aliquod obicem impenetrantem,
reflectit, ut experientia docet. Aliquis voluit causam huius reflexi-
onis cognitam eandem, quæ p duxit motum talis Corporis: nego
hoc in pectinan sibilis (inquiunt) ri produci novum motum
in Corpore; dicunt, ut motus per alios vias sexat. =
Alij extra voluit ab obice produci novum impetum, et motum, in
corpore impacto: et hac decaa tale corpus reflixe.

24 Decaplé-
centi hanc virtutem obicis producitur novi impetus, et mo
tus, recurrunt adversa. Suponunt, quod exigo, quod cor
pus reflectit, quando incidit in obicem molem. Suponunt pre-

UGR Biblioteca Universitaria

texea, omnia exe Corpora aura here/ius elaterij: ngmul-
tiplici experea probant vj elastica vitri, eboris, marm-
oris, &a. Sicnj cax oibcj Sphaxal incidas tunc pixa-
lla manu diffendes ppeauj possea rebcle xeddunt ad
suum locum, quem ista populant, illaqua casu in mu/an
fluas.

25 His, alijs experimentis probato elaterio Corpo-
rij, exeaunt inveni/e cag motus xe/lexi. Sed in nulla
ex his/entencijs /exj explicant bene, ea experimenda. Ngin
1a n explicat, /alis, cui Corpus, quod impingit in obicj mag-
is ela/ticj, el durum, magis xe/lectit, quj, q impingit ino-
bicj minus ela/ticj? Sicnj caa motus xeflexi e anice illa,
quj Corpus projecit, et l° movit, hec eadj e, /ive obe/t, /ilu-
xior, /ive molior. In 2a /entea n bene explicat, quare glo-
bus elaterio emi/us /irumis oblique incidat in murj,
ilau levit illj tangat, vexit post modicj xeflexionj p p-
luxima /patia locavimo/exe p totidj, ac/in impegi/et. N
on enj pote/t vero /imilis tribui tanta vitius obicj, quan-
tum orbis elastico, ut producat impetu/ufficientj ad tantum-
otj.

26 Hac deca placet utraque /entea n /exj, sed junctj.
Itaque caa motus xeflexi ete impetus, qui Corpus pro-
jecit, ete eljj novus impetus casus abe/a, tectale, lauri-

UGR Biblioteca Universitaria

lo obicis.= Neque oponas, q^d corpus reflexu magis / patitur ifiedi, dp^z curret, qug fin^t impegisset inobicg: q^a si- / n^t impegisset, unicg impetg haret caalg aprospiciente: q. / quando autg inpingit, dreflectit, pret hunc impetg hei / et aliud caalg abobice.= Dico crg, q^d ⁊ impetus expar- / te desinit propt resistcg obicis; illa autg pars impetus, / qug manet, detrat, uersus alig locg, nempe uersus illg, / qui uersus dit nouus impetus abobice caalus.

27 Deaa motus / refracti similit phandyc: ng le quodg ⁊ species motus re- / flexi, le motus valde similis reflexo. Caal itaque pars / alt impetu, et pars abimpetu, qug caal modica illa re- / flexa, et elasticitas obicis pertranspibilis. Explicat: si lapi- / dg oblique proiica in aqua, ⁊ tg ac ueniat ad superfi- / cie aqug, n^t pergit recta inlocg, quo tendebat, d inflec- / it modice eurg inlocg aliquanto proximiorg pro- / iicienti. Hic vocat motus refractus: et otit ex eo, q^d a- / qua hat aliqug exigua elasticitatg, ideoque conabt / aliquantulg lapidis impetg, et noug impetum caal, li- / cet parug, quo tendit p^z aliq vig. Linee, q^d lapis n^t / reflectit, neque pergit linea recta. Non reflectit: q^a / aqua, ut pote molis n^t valde resistit, sed pertranspiri / potest. Non / equit linea recta, q^a aqua nec aliqug

UGR Biblioteca Universitaria

reflectq̃ bicé parvq. Journal q̃ motus ille refractus.

28 Restat explicandq, quid sperat elasticitas obiás, ad-
candq novq impetq, ut Corpus reflectat? Quan-
do Corpus motq impingit in obicq elasticq, q̃ Pilam
murq, pariter insensibiles muri vibrantur, et prius
ut ab impetu pilq: tunc sua elasticitate iterq dis-
tenduntur, et redeunt ad suq locq: dumq̃ regrediuntur
nõ sine impetu, trudunt pilq, eoque repellere faci-
unt.= Dices, nõ percipit sensibr ista vi pressio, et dila-
tatio muri: Vnde verisimilitudine caret.= Reo, q̃
quando murus magna aliqua vi sione verberat, in-
sensibiles partq muri proculdubio movent: sentit
enq̃ a superstantib⁹ motus quidq vibrationis, quimotus
ex intelligi, aut explicare potest nisi p virtutq elasticq. Sup-
stoq̃, q⁹ magno ictu, vellunt, et movent insensibiles pa-
rtq, inserre licet, q⁹ paruo ictu ad proportionq vellant,
quanb⁹ sensib⁹ nõ percipiat illa vi motio, quq caat exiguq
Corpus Vq Pila lusoria.

29 Quod motus accelerati dubitare
nõ debem⁹ de spu existeà: nq prope innumeris experi-
mtã, q̃dvia in descensu inequali motu moveri, primolen-
te, deinde, celeriùs, postea maxi adhuc celeritate, et sic-

UGR Biblioteca Universitaria

donec quiescant. Hoc prorsus exigit. Qua vero proportione fiat incrementum illud omnino dat. Aliquibus, celeritatis excessus aequas proportionis, qua numeri impares se excedunt. Itaque si corpus ascendens percurrit in 1° minutulo unius pedis spatij, insequenti per currit tres, insequenti quinque, et sic deinceps. Quidquid autem sit de hac proportione incrementi (quum ratio judicii experientiæ certis omnino, et gravia in equali celeritate cadunt, et quo magis descendunt velocius moventur.

30 Caa huius accelerationis difficilius explicat. Aliqui recurrunt ad magnetismum terræ: et dicunt, quod corpus cadens, dum proximius terræ fortius attrahitur ipsa virtute magnetica terræ. Cum autem corpus descendit proximius terræ infine motus, qui in principio, incæpit, et velocius movet in fine, et in principio tardius. Displicet modus hic opinandi 1°, quia non solide probatur magnetismus. 2°, quia quandoque dicendum non accelerationis, quæ experimento de facto in descensu fiat.

31 Rationes: 1ª ita corpus descendens movetur in eadem tarditate, modo celerius, modo tardius, juxta altitudinem; unde cadit. Projice lapidem e summitate turris quando-

UGR Biblioteca Universitaria

ovencxit admediet aig turris celerime descendit. Proprer-
terq eundq lapidq emediete turris, et ibi lente incipit ca-
dere: q in eadq distaa aterra modo celerius, modo tarde mo-
vet idq corpus: q maor motus in fine descensus n^e tubue-
ndus proximitati terrq attrahenti fortius pervigilq-
magnetiq.

32 Aliq caq assignat P. ad Mair: aperit, caq accele-
rationis ce^ impetq successive auctq. displicet hec opinio:
nq quq caa augeat successive impetq lapidis cadentis? Rei
Mair, q^o gravitas lapidis in 1° minutulo multis produ-
cit unq gradq impetus, in 2° alterq, aliq in 3°, et sic de-
inceps: unde lapis in 2° spatio sui cursus fert duos gra-
dus impetus tres in toto, 3^a: idq velocius movet in-
unoquoque minutulo, quq in antecedi. = Sed dicae: q gra-
vitas ce^ species impetus: e^ enq nisus corporis ad motq
deorsq; nisus autq ad motq fortissime^ e^ impetus: necdi-
fert ab impetu, quo lapis ascendit, nisi in eoq^d impetuo-
so ascensq e^ violentus lapidi, et impetus ab agente ex-
trinseco; gravitas vero e^ impetus nalis lapidi, et exactus
ab eius naa. Modo sic: gravitas, seu impetus deorsq e^q-
ualitas, ut dicebat Mair. Itaq unus gradus qualitatis
nunquq parit aliq in eodq subito, neque interrait ipse
sq: q unus gradus impetus n^ parit aliq gradq in eodq-

UGR Biblioteca Universitaria

lapidē. Illiō cētiē; aūt qualitas rerūsa fineagentem extrinsecō intendere, et seipsā augere incōdē subito, q̄ de-
bita expectē.

33 Itaq̄ nobis aliavia eundē, ut inveniam cāg accelerationis. Supono, q̄ cāg impetus pau-
cāt maiōg, l minōg motg iuxta maiōg, aut minōg resi-
tentiē mediī pertransibilis. Nec negarī potest: nō lapis
eōdē impulsu projectus celerius movet in aere, tardius
in aqua, et adhuc tardius in luto: ipsō: nā alia decaa,
nisi q̄ aēr minus resistit aquā magis, magis autē lu-
tō. Supono 2°, q̄ dūbi aīxim, nempe, q̄ si corpus mōlgin
cādat in aliud corpus impumitū impetū fīnitū, Nocetiē expe-
rtea dūat.

39. His suppositis, explico cāg accelerationis sic: quan
do corpus, cū lapis incipit descendere, columna aīxis pa-
bta resistit descensū; postquā vero corpus cadens impe-
tū dedit cāi aēi suo impetu, sē aēr descendit etiā, pro-
indeq̄ minus resistit lapidi cadenti. Cūq̄ inquolibet mi-
nutulo temporis magis, ac magis detrudat, et impetat aēr
celerius terrā, rarius, et minus resistit descensui lapidis,
ipseq̄ lapis liberius, et expeditius movet. Unde itaq̄
verbo caa accelerationis ē resistēa successivē minore-
mī p̄ transibilis.

35 Rogabit, an descensus accelerē indefinite?

UGR Biblioteca Universitaria

explicat. Da, q° lapis desidat exactissimo loco, & ex sup-
erioris parte admoueas. Dubitat, anne lapis illis distan-
debeat successive augere motus? in desinent, donec ven-
at adextis? Negative rent omnes, quos audiuerim. Imo
aliqui detrahe assignandi tus magnitudinis in accelera-
one: alicui q°, q° lapis desidens tus motus augebit, dum
ec percurrat spacium aliquot passuum; postea vero, etiamsi
restet via, equali motu procedet, scilicet maximam ac-
celeritate, quam acquisiuit ad extremum passus. Tertii
de magnitudinis nimirum in cuius, denuo negatur,
ut in acceleratione tus aliquis magnitudinis.

36 Sivelum,
cui assignare, cuius dei tertii magnitudinis, innulla sen-
ea clarius, et planius explicabit, qui innotuit. Corpus
heni grauitatis, seu impetus, ut odio, potest adsummum
mouere, beleritate, ut dicto, nisi velocitate, ut nunc.
Quando iacapit cadere, nimouet tota ea celeritate, qua-
potest, et qui correspondet tus grauitati, propter resisten-
tiam aeris: demum q°, q° in illo principio mouebat celeritate, ut nunc.
Hoc motu lapis impellit aerem deorsum: et ig aer descendens resistit
minus descensu lapidis: movetq; lapis velocitate, ut duo. La-
pis motus velocitate ut duo impulit fortius aerem deorsum: et ig aer cele-
rius descendens resistit minus lapidi cadenti: movetq; lapis velo-
citate, ut tria: et sic deinceps, donec gradatim perueniat, ad velo-

UGR Biblioteca Universitaria

citatis, ut odo.

37 Cum autē ad hanc velocitatē pervenerit, si adhuc ei-
stat via percurrenda augeat velocitatē, q a lapidis gravitas
n̄ hęc impetu advelocioris motu. Itaque maxima celeritas,
quā potest acquirere Corpus descendens, n̄ excedit, illā celeritatē
qua idē Corpus inciperet descendere, si cadaret p l patigo-
acuq, nullo aere, aliove Corpore resistente. Unde inferes, q
pitoq ſpatiq ad motphesis vacuq eet, lapis n̄ cadaret motu
accelerato, d omnino equabili. Hac dere dicta sint satis.

Caput 13.

De loco, et spatio imaginario.

38 Loci idea videt aquilibet, l Rustico facile capi, d reverā
artificiū explicat aquilibet etiā Pho. Austeri auxil, locum ei ul-
timā superficiē Corporis ambientis immobilē. Perspicuum deo-
nīd sensus, si ultimā vocem excipiat. Dicit locus ei ultima
superficies Corporis ambientis, q bene explicat exemplo a-
quē calicis repletis: si quaeras, ubinā sit illa aqua? recte re-
spondebit, loca aquē ei ultimā superficiē calicis ambientis aquam.
Similiter si quaeras, ubi nā sit avis? recte respondebit, q locus avis
est illa superficies aeris, quā immediate tangit eius una aq-
uaq. Similiter de reliquis Corporib alicubi rerū existentib.
Ergo locus ei ultima superficies Corporis ambientis.

UGR Biblioteca Universitaria

39 Sec, q^d Aristo hanc superficiē vocaverit immobilē, eget explicatione. Si hanc vocē n^l adduxisset, duo eet illegitima; etq^d videtur, obscurae. Rō: q^a locus tantū desinit ultimae superficiei corporis tenentis, sequit, q^o aqua, qūe innatat pōtuit deinceps civitate inaliqā, n^l mutat locū, d manet ibidē, ubicunq: utrobique Mēnet sub eadē superficie interna vasis: q^a manet ineodē loco. Praeterea sequeret, q^d Navis manens immota mutaret locū: nq superficies aquae, et aeris, inquanavis Mānet mutat immota Navis: q^a si linea superficiei desinit locus, Navis immota eet nusquā tamen, nusquā inalieno loco.

Quo Aristo dixit locū ee superficiē immobilē. Sed haec vox obscura aut ficulatiā Creat: nq omnia Corpora Mānent in superficie mobili: sivecorū sint locata interna, sive in aqua, sive in aere, sive in igne, eq sive elementa moveri possint, sequit, superficies omnes Manentes ee mobiles. Vbinqā cilla immobilis superficies, inqua nusquā locata sistat? Resp, quaelibet superficiē posse sidcirco, sensitivae, et Se, inquatenus hoc talē determinatā distantiā a centro terrae, aut apolisminidi, aut aliquibus alijs puncto fixo coeli, imaginatio. Se, et quatenus est talis entitas, mobilis est; atquatenus hoc talē determinatā distantiā, est immobilis. Cū dicere: ipsa entitas superficiei moveri potest; distantia, quae hoc, n^l potest moveri: sicut talis distantia alio transferret, n^l eci illaca determinata distantia. Cū

UGR Biblioteca Universitaria

g mens illius loci ex superficie ambientis, n entitative sumpta, d prout talis distans ab aliquo puncto fixo.

21 Dic. ex: adhuc mala ex duo illustria. Ng superficies, prout ista distans ab aliquo puncto fixo duo dicat relativa, etenim talis superficies, tanqug subiy, et talis tanqug fig. V. exiato aug aliquo relativo, rex variat: g sive variet entitas superficiei, sive variet distaa, variat locum: g siacx, et aqua inqub mineat navis transeunt, navis licet immota variat locg, q licet tunc n variet distaa superficiei ambientis, variat ipsa entitas superficiei, quae aliquod ex relativis.

22 Reo, q juxta illius locum dicat eadem relativa, et diversimode. Dicat aliqug superficig subdisjuncto, n hanc, aut illg detracto. Ceterg sub detracta distaa. Undelicet variet modum superficies, n io circa variat locum. Hoc explicat exemplo Judicis. Dicat juridica, et legalis, illg processisse sub eodg judice, quando tempore litis persona judicis desijsset, et persona alia ineodg muneresuccessit. Ergo quando eadem Judicis dicat Persong, et dignitatig, n variat Judex variata Persona, dummodo n variet dignitas. Simul licet locus dicat superficig, et distag, n variat locus, variata modum superficie, dummodo eadg distantia maneat.

23 Aliud [forte clarius] rem potest, q variata su-

UGR Biblioteca Universitaria

perficie corporis ambientis, et variata distãa unius loci
promati. Sicꝫ dicere possum, qꝺ Nauis immota, nisi uarietur lo-
cꝰ prosrati, uariat tamꝫ locꝰ promati. Necloquutio nil
absurdi tinet. Si dicas: qꝺ potest absolute dici, qꝺ Nauis im-
mota uariat locꝰ, negat Cor: ng nomꝫ loci insensu immuta-
tat locꝰ prosrati sumptꝰ.

99. Locus sic definitur uocat locus ex-
trinsecus adtxa distãng loci intrinsecã: ng superficies ambi-
ens, et cpus distãa a puncto fixo ſſ epta Corpus, qꝺ dicit lo-
catꝰ: unde bene accepturi nomꝫ locꝰ extrinseci. Quere,
quis sit locus intrinsecus? Inuolione loci intrinseci in tot
niunt Autores. Aliqui uolunt, ee distãng Corporis ad esse
ndi in loco, quꝫ uocam ubicationꝫ. Tota asserit locꝰ intrin-
secꝰ ee illꝰ spatiꝰ, qꝺ occupat a Corpore, et qꝺ relinqueret u-
acuꝰ, si Corpus abesset: idẽ, illa cauitas, quꝫ tinet intra sup-
ficiꝫ Corporis ambientis. Dã, qꝺ globus, qui alicubi
, et nullꝫ aliud corpus ibi ponat: manebit p totum dubiũ, q
uedã uacuitas, et cauitas rotunda equalis globo destructo: i-
llaꝫ cauitas erat locus intrinsecus globi. Alij uolunt locꝰ intr-
insecꝰ ee distaꝫ, quã hoc Corpus locatꝰ ab aliquo puncto
fixo. Cytoria lis sit de nomine uocis, loquimini, ut maluit:
neque ergꝰ nomꝫclatura nos debet immorari.

95. Nota, qꝺ Corpus
inuacuum positꝰ nisi habet locꝰ intrinsecꝰ sunt ad explicationꝫ

UGR Biblioteca Universitaria

Rustieg: una e in fexel, q ultima superficies ivera celin e in loco extrinseco, omnelamg corpus hei loqy intrinsecy. Sed quanbio aliqua corpora possint e sine loco extrinseco, n ideo ad mutandg ſſ istg loquuonel ultima celi superficies nulubi corpus, q invacuo existexet, n eel alicubi, q adverbialo cisignani locy tan intrinsecy, qug extrinsecy. Et nadillg ppei negani omnelocy intrinsecy, et extrinsecy: id eog fal-

lſſ.

96 De spatijs imaginarijs breviv aliquid dicam. Hoc nomine explicam vacuitatg illg, qug mente capim extra mundy. Igolg velolim, et xpfutabim Cartesij d S asserentis spatia imaginaria ee vere corpus inae finite extrinsecy. Alij aicunt spatia imaginaria nil aliud ee, qug pure nihil negatvg q omnis spatij realis. = Sed dicae: q aliquando pora aliqua media omnino nil, sive negao omnis spatij realis, et tamg n medial aliquod spatijg imaginarijg: g p spatia imaginaria aliquid aliud intelligiv, qugpiam nil, sive negao spatij realis.

97 Dicog spatia imaginaria prer tamg omnis corporis, aut spatij realis dicere capacitatg, et posibilitatg, ubi dem corpora extensa. Inv duo corpora aliqua nil intercedit, sive dar negao oms spatij realis; illud aliqua nil, illaq negao n e spatijg imaginarijg, q ubi n dar posibilitas, aut capacitas, ut existant corpora extensa. = Di-

UGR Biblioteca Universitaria

ee: hec capacitas e aliquid reale actu existens 1 n = Nonca liquid reale existens, d aliquid reale inpoa. Sicut posibilitas ſ nthu chriſti e aliquid inpoa, non tamg aliquid in actu. Simiug ſpatij imaginarij e posibilitas, seu ſpatij realis, q d ꝺeus ibi corpora ꝓducere.

98 Rogabis, an Deus ſit in ſpatijs imaginarijs? Affirmative wo, et prwbo: Deus e ubicumq; dat capacitas, ut resti; d puria nostrg explicatong, dat in ſpatijs imaginarijs Capacitatem respectg Deus e in ſpatijs imaginarijs. = Dices: Deus n cohexiſtit ſpatijs imaginarijs: e. Prwbatur: Deus n cohexiſtit rei n existenti; d ſpatia imaginaria, ſſ res n existentg. = Retorque argutg in corpore, q d existeret, et moueret in vacuo. = Dicecie Deſo antenti de cohexiſtea prie et xigoxe ſumpta, nego cog, qug n prwbat. Si Deus ſit in ſpatijs imaginarijs, n requiritur, q d ea ſpatia ſint aliquid actu existens, d quod ſint capacia, ut in illis aliquid existat. Inde n requiritur, vera, et pria cohexiſtea Dei cum ſpatijs imaginarijs. Dat autg cohexiſtea inpria, ac eg modg, quod ut, me cohexiſtere eg negatione dici hoſtexng.

Caput 33.

An det, aut dari possit vacuum innaa.

99 Vacuum duplex considerari potest, illud ſcilicet, ac ſpatium

UGR Biblioteca Universitaria

imaginarius, q^{d} recte vocat vacuu, et inane, latus signet cavitatis omnis corporis ppetis, d inclusa aliqua superficie corporis ambientis: qualis cel cabilas, qs daret, sicut anihilaret omnia corpora inclusa intra parietes hujus aulis, qs aliud corpus intromitteret. 1° modo datur vacuu extra mundu. Nemo negat prter Cartecius, pauci q Sectatores. 2° modo disputat, an det, sit possibile?

3o Notandu primo, qud disputandu, depoa Dei absoluta possibile ee vacuu. Nonnus Cartesius negavit. Rao ppsitus: q si daret aliquod vacuu, tel magnu, l parvu, l mediocre: uno verbo, tel extensus, et mensuratile: q tel corpus reale: q n tel patiu vacuu. Rao 13 cos: q q^{d} nile, nequic magnu, nec parvu; q illud vacuu; tel magnu, l parvu, n tel omnino nil: q tel aliquid reale; atqui spiritus; q reale corpus: arguit hujus responsu his inubio libris, ubi diximus, has voces, magnu, et parvu abusive tribui vacuitati, et tunc n significare magnitudinis, aut parvitatis, actualis existentiae, sed inpoa. absurda, qus sequunt ora raonis, et ora sic de exhac Cartesij doctrina videlicet low citato.

61 Nonus disputandu, andepoa Dei sit possibile vacuu? Sedan sit natu possibile, et an det, defacto innaa. Peripatetica schola cu nostro

UGR Biblioteca Universitaria

Aristo negavit nalg vacuú possibilelg. Necq opinio adeo inoalevit, ut potius suponeret, qug disputaret: facilg ea opinio, nul vacy innoa. Quihoc negaret, credebat vtra experg ixe. Ng vulgari experta stat, q aqua manet suspensa intra tuby, neque cadit juxta suug gravitatg, nisi spatiú aditu, ut aer ingrediat, ad occupandu locy relinquendy ab aqua. Imo (q magis urget) aquan soly manet pendula, d ascendit sursg vtra suug nag p tuby, si a superiori parte tubi aery extrahas ore, salvo modo: n alia decaa (dicebant) potest fieri violentush. ica sensus, nisi, ut aqua occupet locy relinquendy, ab ere, nedet spatiy vacuy: g naa vacuy abhorret: g illud ne natu impossibile.

32 Secposq ab Democriti, et Corpuscularis Phia innovari cepit, ut plerasq ab Aristotelicis, ita, et hanc falsitatis convincere tentarunt Moderni. Multis experientiis exacto rigore examinatis, sere usq adeo evidentig ostendere, q vulgaria illa experta n probant innaahorrore vacui, d elasticitatg aeris, ut nos suo loco dicem. Ergo quasi magno de universo Perhipato victoriq sequuti triumfare cepere, et Aristotelis insaniq exprobrare, n ratione, d stupidia Duci, stultitia pergerent propugnare impossibilitatg vacui. Ig q Peripatetica opinio n sine risu, et sarchasmis excipit.

UGR Biblioteca Universitaria

53 Plusquã promendo exultant, et insultant Nouicij. Alij demonstrant, et alius demonstrasse exedunt. Demonstrant elaterij aeris, et exedunt demonstrasse vacuũ. Demonstrant, q̃ aqua conclusa aquã in fistula, reliqua q̃ experta similia nõ probant impossibilitatẽ vacui; et exedunt demonstrasse, nõ dari eã impossibilitatẽ. Sed male: aliud enĩ, q̃ aliquã premissã legitime inferant sequens, aliud, q̃ sequens sit uerũ. Sicgo inferem, sola columba lucida, ergo, q̃ omnis, male inferem; nunquã tamen falsũ est, sola columba lucida. Damnatũ, q̃ aqua conclusa grauitat probat aeris elaterij, nõ vero repugnantiã vacui: et tamen adhuc manet dubiũ, an dẽ vacuũ, in?

53 Sila 26ª: nulla dat, quia non datur vacuũ in natura. Dico probatum, q̃ si in machina pneumatica probatum nõ datur vacuũ, inferẽ, nullibi datur, aut dari posse in natura, q̃ Aduersarij libenter concedunt ipsi enĩ iudicant, se sibi oculis uidere effectus vacui. Sicgo in Hoc argutor: Vos uidetis in phiala ultrea, machinã easdem mentã, unde infertis dari vacuũ: q̃ ibi nõ dat vacuũ. Probo cog: si phiala illa esset vacua, nõ uideretis corpus, q̃ interpositus militis: q̃ si uideritis, nõ est vacua. Probo ant: Si inter oculũ, et Corpus aspectabile intercedat vacuũ, Corpus illud nõ uidebitur: q̃ si phiala illa esset vacua, nõ uideretis corpus, q̃ interpositus militis. Ant certũ est, quomodo cumq̃ explicetur visio. Deinde fit per species quandã immissã ab obiecto ad oculũ, ut volunt

UGR Biblioteca Universitaria

Perhipateticâ, p. lque ag corpuscula, sive effluvia subtaalia, qus abobis immissa feriunt retinq occuli, ut peraq; ad visio. Secus ve fiat p. sphaq; accidentalq, sive p. corpuscula subtaalia, qu- andoinv occulq, et corpus interis nil oraeuq corpus n. viaev:q.

55 1a pars minoris clarac: q. cyacadens ee. n. posit sine subito, n. potest specie accidentalis transire p. vacuq, ubinullq. ubiq e. 2a pars eoq robore probat: q. si visu fiat p. illae fluvia immissa a corpore, eq undequaq vidcat corp. inclusq in Ma china. sigue, q. illae fluvia mittunt a corpore, p. omnes lineas cavitatis machinq: q. tota machina plenae illis esset vis: atqui illa effluvia sunt corpora: q. tota machinâ plenae corporibq. ne vacua. Hocarguq quomodo cumq inspi- cias adcuuget, utquelibet responsio, aut ejusq citra veri- similitudinq maneat, ut nos aparebit.

56 Rebus sphaq vitreq ma- chinq numquq penitus exhauriri, d intra manere aliquq aeris portionq, qus licet n. repleat totq cavitatq sphaqtamq poteat suaq expansionq, et raresactionq expargi p. totqlly ambitq: undeqieri perviso corporis inclusi. = Recsolvere- git, n. solvit asiculitatq. Itaq, dum relictus sua expansione re- plet totq spatiq, sphaeq, in. ? sitq. n. adv vacuq. Sitq. ea- liqua parte circa sphaq corpus includq viaeuin potest. Probat. Si situat oculus, viaeuin sphq, et corp. viaenoq medici

UGR Biblioteca Universitaria

vacuꝫ linea recta, corp⁹ nⁱ viabit, ut probavimꝰ. Atqui
huc⁹ ita experꝫ: ꝫ nꝫ unaequaꝫ inspiciat, videt cor-
pus in sphera inclusꝫ: ꝫ. Hoc patebit insequenti schema
te.

Sit A corpˢ inclusꝫ vacuꝫ BC. Ducatur recta ab A in B pro
tendo hanc lineꝫ, donec veniat extra sphꝫ. Statuatur oc-
culus C in summitate lineꝫ. Dico: oculus C, nⁱ videbit cor-
pus A. Bat: ꝫ quia probabimꝰ pⁱ vacuꝫ nⁱ potest propaga
ri visu. Sagitta arguatꝫ, si vacuꝫ statuatur in quolibet alio pun-
to cavitatis: ꝫ ducta linea recta a corpore videnda, quæ-
ratur pⁱ punctꝫ vacuꝫ similiter ut in linea nⁱ videbit cor-
pus pⁱ eandꝫ rationem: et ubicumꝙ statuatur vacuꝫ dabit valuꝙ
pars, unde corpˢ nⁱ videat. Atqui videt unaequaꝫ, ut ita experi-
rea: ꝫ. nullꝫ vacuꝫ dat. Hoc precipue urget. qˢ fovex saxis su-
ponunt totꝫ sphꝫ vitreꝫ, pene cæhauatꝫ, ita ut plura sint.

UGR Biblioteca Universitaria

vacua: g^ plurib^ partib^ n^ videbit^ corp^ inclus^ ytra, q^d experim^t.

58 Dicy respondebit: hucusque insententiam^ extipatoricay statuentiy speciaccidentalg immisg ab objecto, de^ urgere, si sint visus p^t effluvia subtilia quia hec sunt non accidentia, nec corpuscula, qug possunt transilare per vacuum linea recta a corpore in oculy. = Aquisigue el passato. ~~~

:g1 omne puncty illius cavitatis e1 partalicuius lineg rec-
ig decentro adpcu phoxig:g1 nullg dat punctg in illaca-
vitate prel lineas rectas predictas: g1 tota cavitas nul
aliude1, qug collecto omnig hasg lineasg rectasg. si
quiomne. lineg rectg // lineg corpusculorg, ng p1 om-
ng lineg rectg oidel corpus incentro colocatg: g1o-
ia cavitas e1 plena corpus culis.

Rebus ulterius, line-
60 gorsualg n1 / emp x ee1 rectg: quando enig fexl p1 medi-
g diaphang aliquanto acutius, Vg p1 aquag, refri-
ngil, ut experea ipexige1. Sitas n1 diaphang ineupus
fundo collocel aliquod corpus, Vg calculus. Recedepa-
ig donec labiq vasis inl capiat lineg rectg abocculo
incalculg. Procul dubio calculus n1 viaebil inpleat vas
aqua: et / taig execag loco calculus apparebit: g1 illa li-
nea visualis n1e1 recta. Similis refractio fit, ig aspici-
as p x vitrg triangulare: g1 visio potest fieri p1 linegn1
rectg: g1 quambis in sphera maching Weumatics fini-
crcura vacuola, qug inl capiant lineas rectas, n1 obest,
quominus posit fieri visio undequa que ab occulo ad-
Corpus incentro positg.

61 Propositio aliqui1 verae1, et legitima
experimenta, quib probat. Sed consequentia male dedu-
cit: q a radius visualis, magis refringit, quando medig dia-

UGR Biblioteca Universitaria

g dentiuse: minus vero, quando radius, visus ppen-
vis ipsum probat. Aliquando ppes radiorum sunt
quasi, apud diversarios gnes, cum ibi sint tales respectus.=
Sed experta facile vincet falsitas responsionis dicentis invicem
pus videndus, et oculus imponas aliud corpus opacus, corpus vide-
bile, atque videres, si radius visualis non passaret per lineas
ecig: g. Accipe figura.

62 Sit A corpus videndus, B vacuus, linea C B tabula, a-
qua quod sit corpus opacus et oculus. Dico: oculus C non vi-
debit corpus A propter obstaculus corporis opaci C D impo-
siti; atque videres, si radius visualis ferret per angulus
C C A: gnt ferret per tales angulus: g linea recta. Alias res-
ponsiones, qus in veritate possent argui nostro precepto,

UGR Biblioteca Universitaria

quia facilius solvunt quæstiones. Nota, q^c quanb^o visus fiat p^r reflexionẽ lucis a superficie corporis inoculy endẽ vẽ sexual argũ nostrũ: lenẽ luxe^ qualitas, l corpus: xcedit q^d argũ.

63 16° Affirmat: q^a sphæra cua-
qualis, intus plena c^ luce, ut experta fiat, præsertim
siao solẽ machina statuat. Sic plenae^ corpore luxe^
Corpus, plena c^ corpore; siaut luxe^ qualitas, n^ mi-
nus plenae^ corpore, in quo hæc qualitas recipi possit: q^a
natũ dari n^ potest qualitas, quæ in nullo corpore recep-
tari.

62 Affirmat ulterius præcipue ista Moderni: si in tra machina suspendat campanula, tunc tensa machina, pulsetur, fortis audiũ sonus. Sonus apud Modernos fieri in undulatione aeris motũ, quæ a corpore sonante pervenit usq^ ad carnilaginẽ aeris, excepto quod in meo pulsatibus hujus organi sensorij. Quomodo q^ dabit illa undulatio aeris, ubi nullus c^ aer. Neq^ credant Moderni, q^ experti Machinæ probatq^ c^ vacuũ, sicut probatq^ c^ pondus, et elasticitas aeris.

65 Ob prius l°: experimenta aquæ suspensæ in fistula, aut ascendentis fluxusq^ n^ probant impossibilitatẽ vacui: q^ n^ dant ea impossibilitas. Nec antecedit: q^a ascensus ille aquæ p^r puncta manifestè oriũ ab impulsu aeris elastici. Cui^ bonae^

UGR Biblioteca Universitaria

q^a predicti experimenti potissimu probant pertinaci-
ei horroris vacui innata: cadentes fundamento, & c. cadut. =
Arguitur vrgebit, cor quilibet, ad probandu illis experim-
entis. Ego, qui alii probo, decepto antenti, nego Cog, quod
argutu.

66. Objicies 2°: emachina extrahit aer: g manet vacua,
& tota, & expatie. Ani negari n^ potest. Coa patet: q^a aer
expulsus occupabat diversu locu, acaer residuus: alii de-
ret penetrao; & aer relictus n^ potest occuparelocu aeris
pulsi: g nullu aal corp, q^d illu occupet: g. Rao mioris: q^o
unu, et idem corp^ potu potest occupare unu locu ipsis
aequalu, et n^ aliu maoru; & locus, qui occupabat pri-
us aer residuus erat adequatus ipsi: g n^ potest occup-
are locu maiu: g & relinquit vacuu suu locu, & n^ occu-
pat locu aeris expulsi.

67 Necuitur recursu ad expa
nsionu, & raresactionu, itaut aer residuus occupet ra-
re factu totu capitatu: q^a rarefactio corporis nequit
bene intelligi, nisi & det vacuu, & introducant aliena
corpuscula inporos corporis rarefacti; din machin-
an^ dat rima, p^ quu introducant aliena corpuscula
qui impleat rarefactio ibi, relinquet vacuu. = Preterea:
corpuscula, qui introducunt inporos corporis, subti-
liora ss, quu corpus, inq^d introducunt, ut ratione dat;

UGR Biblioteca Universitaria

iconullq dar corp' subtilius aere: q nulla corpulea introducunt' inporos aeris reliqui, nec expandat' q; expandat' recurrendaq; ad vacuq.

68. Adarguitq; deodo, q' cimachina existatu' aliquis, l (sivelit Adversarius) totius aeri gravis, elasticus, qui inea includebat', quq ideo maneat vacua. Dicet: aquaq; corpore replet? Rsp, aquaq; maa subtilioni, quq aer, quq p'lotq; ambitq; nostq; admosphetq; parsae ubique, et occupat poros, et inimicissima aeri elastici. Necmaa n'debet videri novq; inventq; tum Peripatetica, tum Novatorib.' Non Peripatetica, q' Aristes' dixit quanq; auq; celestq; (sic ille vocat) subtiliorq; aere. Cartesiani agnoscunt suq; 3q; elementq;, q' apellant mag subtilq;. Omnes Novatores dicunt lucq; ee' corp', nec possunt negare ee' subtiliorq; aere: eq; aer n' possit transmeare p' insensibiles poros vitri, luxvero possit, etquiaq; magna copia.

69 Necq; subtilissima maa, quq p' totq; aeriq; ubiq; expansae', potest poros cujuscumq; corporis facile subire. Quando itaque ex maa minacs trahit' aliqua aeris portio, ingredit' tantundq; hujus maq; p' insensibiles poros vitri. Dices: Hoc arbitra-

UGR Biblioteca Universitaria

dari distingui, Ego: q^d mu argum clare vinco ibi dari aliquod corpus. Assignent Roverfarij' aliud oportunius, et illud anplectar.= Vnde infra^ nec^ adargum, decepantem negando cog^. Approbaung decepti premissi negotiatorg.

Quand^ locus relictus abacre expulsor^ occupet abacre refiatio, n^ sequit, q^d anullo occupet: occupat' erg' abassignata subtilissima maa^ p^r poros citu ingrediente.

To Insto bis: nulla dat caa^, qug cogat subtilg^ mag^, ut intanta copia ingrediat' p^r poros citu: g^ n^ ingredit. Ans^ negg^, Assignet eacaa^.= Nec^, q^d facile assignat' a Plenistis. Omnia spatia exiramaching sunt plena: g^ aer, qui expelli, n^ invenit locg, nisi truncat aerg externg. Aer exiens ita a pressu, veluti spongia a pressa, expellit exile Mas subtiles partes, quas intus inponit: istg fugiunt, quadavia: cumq nullg alig reperiant, qug poros citu Machinae penetrant ac cauit aig. Ergo dat agnentissima caa^, scilicet impulsu aeris e Machina egredientis, et aprimentis externg aerg.

Objicies 3° instando: evacuata machina, embolus quantumbis gravis, nisi fortit teneat, ascendit subitg p^r antlig magno impetu, d n^ ascenderet nisi machina reversa esset vacua: g^ et. Mairg probat expetita.

UGR Biblioteca Universitaria

Probat nuũ: si machina eet plena aere inferus n̄ posset
udere embolꝫ sursꝫ: ꝫ embolus n̄ ascenderet; nisi ma-
china eet vacua. Probat ans aer inferus haberet eas-dꝫ
vires ad expansionꝫ, ac aer superus, qui superet in-
machinaꝫ ꝫ embolus inæquales haberinque vires ad
dexel sursꝫ ab aere inferu

72 Aliꝫ suponũ magis
subtilissimꝫ (quꝫ adhuc) celasticꝫ, et capacꝫ pre-
sionis, et expansionis, q̄ aperte negarẽ propterꝫ ar-
guti, et ex perimentoxꝫ. Aer omnis, q̄ et infra embo
lꝫ, elasticus et, et pugnat expandi, maa illa subtilis,
quꝫ superne et in machina, n̄ pugnat expandi: ꝫ ne
elastica: aerꝫ inferus trudit embolꝫ: maa q̄ subtilis
n̄ resistens, et facile cedens regredit p̄ poros machi-
nꝫ. Et nae infra æreo maorꝫ, et crassiuo miorꝫ: an
ascenderet, nisi machina eet vacua aere elastico, ære-
o; nisi machina eet vacua omni corpore, nego.

73 Sub-
stabit ex Mariotto Tuyoo: illa subtilis maa, quanbis
rarefiat, et condensabilis; an̄ posset condensari, nisi hae-
ret poros vacuos: ꝫ hoc. Maxe suponit ab ipso: q̄
corpora quæ sunt durissima, ut metalla patiunt aliq-
uꝫ condensationꝫ, et rarefactionꝫ. Probat itaque mox:

UGR Biblioteca Universitaria

densatio nō potest fieri, nisi, l corpus hēat poros vacuos omnino, l plenos alia subtilioris maē, quę ipsam densatione expelat; atqui maē illa subtilis hęret non potest poros plenos alia maē subtilioris, alēt procedere ininfinitū: g debet hęre poros vacuos, utpote densati. Maxime: ng densatio ē maxime proxima partiū corporis inter se; ut autē patet ex apposimentō, l proxima inter eas nulla mediabat corpus, d solę ipsarū, l mediabat corpus aliquod subtilius q expellat.

72. Ulterius, quę maē supponit. Nec paucas medietates quidquę probat. Medietatem poros, idcoq densari ponunt, l raresieri, licēt difficulter propter fortiorem partiū. Maē autē subtilis, quę statuit poros hēt. Quod enī aliud corpus ex cohibit subtilius, q ipsum poros includat? Siautē dē alia maē subtilior, hęc prqua ego loquor, atquę replet cavitatē machinę, quę replet aequalē.

73 Objicies D°: partę maē subtilis dę cohęrent ad cavitatē machinę, debent in sumere aliquot inter maē: g interea machina esset vacua. Nam cōg: q a spatiū relictū ab aere exclusō n occupat, donec adveniat illa maē subtilior: g dę adveniat vacuę manet. = Male phāt, qui sic ob-

UGR Biblioteca Universitaria

objial. Expulsio aeris ē caā introductionis talis maḡ, effectus
euḡ ē in inḡ instanti actionis. Nullaḡ aāl mora integressus
aeris, et ingressus maḡ subtilis. = Dicer: quomodo ineaḡ inst
anti ponuntur intigi ḡgregata tot puncta maḡ dispersa, quoḡ
unus magis, alius minus distat a machina. Reō unus mom
entū sensibile ḋtinere plura instaā. Itaque maāla sub-
tilis succedet intrat, sicut, et aēr succedit egredit. Ad sin-
gulas portiunculas aeris egredientis, totiaḡ parte maḡ
subtilis ingredient.

76 Objicies 3°: si tota mraā plena est corpore
nullū corpus potest moveri localit, quia moverent omnia cor-
pora, quia sunt in loco, et ultimū superficie ipsi; ḋ hoc ab-
surdū: ergo nō datur plenitudo. Probat maor: Si corpus muve-
at requirit, q̄ moveat corpus immediatū: de hoc in me-
diato idem debet dici, nē ens potest moveri quia moveat corpus
succo quarto: neque hoc sub eodem moveri potest, quia ali-
quo moveat, et sic inde sinite usq; ad ultimū corpus obis ex-
istens: ergo. Nō antecedens: quia si in hac plenitudine move-
tur unus corpus, qui moveret aliud, natus esset penetrare:
corpus enim, q̄ movet, mutat locum: ergo nouus locus sup-
ponat, plenus aliquo corpore, si hoc non expellit, duo corpo-
ra essent eodem loco, q̄ vocam penetrari.

Ad aliquid reō innostra

77. sententiam pot unus corpus moveri, quia alia moveant. Nonta-

UGR Biblioteca Universitaria

mg/ eqiuꝰ, qd mouearꝰ longissima illa fluer. corpory, usq; ad
extrema superficiꝫ mundi. Bꝰc:q a corpuscula aeris, p vi
ug rotunditatis, saliadeaa moverꝰ inniry: sicq; inbreuiciru-
le, perficꝰ, assumaꝰ motus. Explicatꝫ hoc ambulans occupat
locy aeris immediati, illy q; prudit n aniroxy; linea recta,d ad-
de,terg, ac/inistrg Hinc aer fluoit aery quietas a/inistra vg
versus terg, et hic/imulꝰ fluoit illg acrg, quietas proximé
extergo, ut occupat locy relicty ab ambulante. Recipiotꝰ
hebetias pretensa ab Resistentia ut moveanꝰ omnia corpora
qug linea recta ssinꝰ corpo mouty, et ultimg mundi superficiem.

78 Necessitatiy e, qd motg eu, usu/be: Corporis aer in hunc
modg moveaꝰ circulatg: q fluida sic valent moveri, uter-
ni, quando lapillus incidit in aqug quietg: tunc eng videb-
it, eg in modg circuli undulare. Hic motus potest igitur
provenire ex figura rotunda parlatg corporis fluidi: et
si hec ea n lateat quantibet alig ab milem, dummodo
adversarius sedeat, corpora fluida capacia ee huius-
mosi motus, q ofticit ad solutionem argumti.

79 Instab: alig si-
aer it a moveat incirculg, locus relictus a corpore va-
cuus manet p aliquod spatig temporis. Exbat anig
dg corpus, qd movet, trudit aerg, et hic aer alig aerg, et hi-
calig, donec sit circulus, transeunt aliquot instantia.

UGR Biblioteca Universitaria

qđ locus xolicus a corpore nõ ocupat conec circulw p²
ficiat.=. Negoans, et mavis prwbawnis. Motus omnis p
axlans illius circuli inunico instanti fit. Raw ẽ: q² mo-
tus corporis ẽ caa motus aeris immediati: q² motus a-
eris immediati ẽ ineas instanti, a motus corporis: Ng
caa, et effectus ineas instanti ff. Jas arguis fit a motus ae-
ris immediati respectu motus aeris mediati: q² omnes
illg partg aeris ineas instanti movent. Sicut quando
aliqua rota linea circg duat, omnes illius partes in-
eas instanti moventur.

Objicies deniq; dinulg dat va-
80 cuig nõ potest intelligi, quomodo iag corpus possit modo
xarefieri, et modo condensari. Jtg nõ intelligit, quomodo u
nig corpus possit densig, et aliud subitog dimensionib⁹ di
xarig: g. Juadat uraq; pars: q² sint dat vacuig, quo-
libet corpus semp² hat totiag partes majog tempore
eque densig, aut eque xarig. Jtg duo corpora heneaq-
ag dimensiones, hent totiag partes majog eque xarig, a
ut eque densig ẽ unig, ac aliud. Reo ad arguig, bene
81 intelligi sine vacuo condensationg, et xarefactionig, p² hec-
praecise, q⁹ partes corporis aliquamdiu cegregent, et
pori distendant, quorug cavitas occupet aparticulis
alterius corporis subtiliorib⁹. Ad modig quo ponga pan-

UGR Biblioteca Universitaria

dñi, p[r] hoc precise, q[d] cauernule distendant, et aqua intret, aut aer. Nonn requiri, q[d] corp[a] spongiæ aliqua vacuola: q[a] proindee ad spongiæ, q[d] integritia sint omnino vacua, l q[d] sint plena corpore alieno subtilissimo. Sicq[z] equaliter expandetur spongia, sine cauernis, nulli aliud corpus intromitteret, aciacet, laquain intromittant.

82 Infra negoani, quoad utrasq[z] partes. Probatio negantis: nego. Omne corpus semper habet totidem partes magnas proprio, dcedo; totidem partes magnas negantis, q[z] alienæ, nego. = Similiter ad probationem 2[æ] partis: Omne corpora habent easdem dimensiones, habent totidem partes magnas totalis repulsantis, expressa, et alienæ, dcedo; habent totidem partes magnas, detracto prio, aut detracto alienæ, nego. Omnes corpora eiusdem dimensionis. Dñi aat vacuginiter, q[d] uiuumq[z] corpus habeat totidem partes magnas, neemagis, necminus; sed tamen potest unum corpus se densare: q[a] potest unum corpus haec paucas partes magnas prio, multasq[z] magnas alienæ, alicui vero e diverso paucas alienæ, multasq[z] prio: 1[m] g[r] exit corpus densius; 2[m] augmentum. Denare factione plura addabimus suo loco.

UGR Biblioteca Universitaria

Caput 6 ly.

De Yvicaõne

93 Yvicaõ e frali delraõ corporis adocz. Yny xr dista a corpore, et loco sit? facile colligit ex nostra doctrina circa modos. Vtitaq 26. ubicaõ e modus alicui loci, et corpore. Duo fuit dicti assignam, et ubicaõng ee entita ng alio, et ee modalg. Vtg probat: Potest esistere prius, et Granata, quin existat Prius Granatg. g hoc q e existere Prius Granatg aliquide alicui alio, et Granata. Ideo hoc vocam ubicaõng. g. Ani negari n potest. Quia nullo eng Prius existit Hispali existit Prius, et existit Granata Prius aut n existit Granatg. Qua evidenti inspecta statim illud proloquitg: quę ponunt separari et distinguunt. Illorum subsumpta Hinc notieng ubicaonis: q nil aliud hoc nomine intelligim, nisi xaong fralg quę corpus e in loco, sive ipsyg ee corp in loco. Nunc probanda modg fuit assim lib. 1o, eg a me modi agerem.

Alie

82.

xa pars dcm probat: ubicaõ Pri Granatg e essentialiter a fixa Pro, et Granatg: g modus. Probat ans: nec supernaturaliter potest dari, quin det Prius, et Granata: g. Probat ans:

UGR Biblioteca Universitaria

e ultima detrao P u, usq; Granatz: g. Ans stas exdcone. P
robat coa: ultima detrao P u, usq; Granatz, necsup na-
li potest sepatau a P o, et Granata: g. P robat ans: sipo-
set sepatau, p aliquid dsty ab ipsa detratV adn sep-
ataong; d hoc: g. Rao maoris: q a sipones sepatau, n ees
exsua esea detrata adn sepatawng; q aut n e exsua-
sea detratg, abalio dsto detrat, quando detratV. P roba
g mior: siillaultima detrao abalio dsto detratV, adc-
ndg in P ro, n eel ultima detrao, qua P ui e inloco: g.
Rao antentis: e manifesta: q a stante illa ubicaone, posset
P ui n ee Granatz, sinempe illa ubicao n eel in P ro:
g expectatV ulterius detratiog, u ubicao eel in P ro, et
P ui inloco.

86 Objectiones hic sicut solutg eg ag prorsus eg-
ij, quas proposuim dtas stas modales, et abunde sol-
vim. Relegite sumulis suo loco. ibi dictis eodem, q
ug sequunV. = Objicies 1o: si ubicao ed entitas dsta, pro-
ducerg d hoc n e dicendg: g. Rao maoris: q a omnis
vera entitas dsta adeo inaigel productione, ut exis-
tat. P roba V mior: si ubicao producerV inquolibet inst-
anti darenV innumerg productiones; d hoc e absur-
ag: g. Rao maoris: q a inquolibet instanti innumera
corpora movenV, et mutani locaong. Mior proba V:-

UGR Biblioteca Universitaria

q^a n^l apareí caa ꝓ ductiua loí entitatꝫ.

86 Neg. minꝫ, et
minꝫ probacionis. Reprobacionꝫ rem l^o, omitendo, q^d
n^l apareat caa ꝓ ductiua ubicacionꝫ. Nonidem negan-
dꝫ ff. Quando dat nobis euidenꝫ, de aliqua entitate, q-
uanbis illius caa n^l apareat, entitatꝫ n^l negam^o. Ejusun-
quꝫ negauíl, in ẽstate darí innumꝛs sinipheꝛ, aut
cunopeꝛ, quanbiꝰ n^l uideat caꝫ^l productiuꝫ tantiex-
eratus uestiolarꝫ? Non probam^o distantiꝫ ubicacionis ar-
guto^l esse nꝰ desumpto a separabilitateꝫ quamb^o equs
caꝫ^l n^l uideam^o, deuem^o admittere talꝫ ubicacionꝫ distꝫ.

87 Reꝰ
2°, q^d apareí probabilis caa^l productiua ubicacionꝫ.
Aliqui uolunt, quodlibeꝛ corp^o here uirtutiꝫ productiuꝫ
sui ubicacionis. Fundanꝰ in eo, q^d naa^l prouida debuit
ornare corpora ijs uirtutib^o, quꝫ omnino naturꝫ // ade-
ptionꝫ dispensationꝫ. Alij tribuunt hanc uirtutiꝫ caꝫ^l illi, quꝫ-
cunqꝫ sit quꝫ paucaí motꝰ: q^dam motus nil aliud sit
quꝫ succedens ubicationeꝛ, caa motus e^l caa^l ubicac-
nꝫ. Sicꝫ ubicationeꝛ grauiꝫ cadentiꝫ producenꝰ agra-
uitate ubicationeꝛ corporis projecti producenꝰ abin-
petu in presu ds. Sinul horꝫ placeat, recurrendꝫ ext ad-
Deꝫ, tanquꝫ caꝫ ignotꝫ effectus noti.

UGR Biblioteca Universitaria

Objac 2° ſi ubicaõ eſt dſia, et prõducere ab ipſo corpore, eſt
prõxnaa ſeipſa: g. ꝓbat ans: quando intelligit corp̃ in
actu 1° proximo ad ꝓducendg ubicaõng, ſg intelligeret u-
bicaõ; g eſt prõxmaa ſeipſa: ꝓbat ans: quando inte-
ligit corp̃ inactu 1° proximo ad ꝓducendg ubicaõng, in-
teligit talc corp̃ aplicatg loco; d nequit intelig aplica-
tg loco, quĩ intagat locaõ: g. Mioxcctiaõ; y aplicaõ cor-
poris ad locg eſt fraliꝰ locaõ, ſeu ubicaõ. ꝓbat maor: q-
uando inteligit corp̃ inactu 1° proximo ad ꝓducen-
dg ubicaõng, intelig talc corp̃ aplicatg ſubo, inquo
prõducendaac ubicaõ; d ubicaõ ꝓducendaac inloco tan-
qug in ſubo: q[a] eſt modus illius: g.

89 Neg. ans, et ans probaõ-
nis. ꝓbaõnis maorg diſting. Quando intelig corp̃
inactu 1° proximo ad ꝓducendg ubicaõng, intelligitur
te corp̃ aplicatg negative loco, ſive exiſtens alibi, a-
cdo aplicatg poſitive, ſive exiſtens ibi, nego. Et caõ
ſit inactu 1° proximo ad producendg, debet quag eſſe apli-
cata paſo: prer caſſg, inquo ſit producenda ſua ipſa ap-
licaõ; tuncõng n[l] debet eſſe aplicata propriori ad apli-
caõng, ut patet. Ubicaõ autg eſt ipſa aplicaõ corporis ad
locg: g ad prõducendg ubicaõng n[l] debet corp̃ propriori
eſſe aplicatg loco. Neſcio dico, q° caõ inſto priori

UGR Biblioteca Universitaria

nag positee positive dsian., sive positive n aplicata:
q a corp inloco illo instanti realí, quo produat ubie-
aó, é vere aplicatg loco. Tanty dico, q d illo sígn-
o prióri corp cocludit omng aliag positivg abillo
loco, n aicit positivg aplicaong. Baó vi: q a illo sig-
no excludit omne impedimenty ad paucendg ubic-
aongz; alqui dispag positiva e impedimenty: g. Baói
q a illo signo n aicit adhuc efectg paucendy, et
aplicaó adlocy e efectus producendus: g.

Do Aliud est ponere
facluus, q d quanb ubicaó sit modus loci, n minus ac cor-
pus, n tamg recipiat in loco, é in corpore. Sicut actio, qug
e modus eag, et passi, recipiat in passo n in quá. Cyg ca-
p n producit predicty mody in loco tangug in subto, n
debet intelligi proprióri nag aplicaty loco. Tanty debet ee ap-
licaty sibi ipsi, inquo produat tangug in subto. Quod
vero ubicaó n recipiat in loco, facile datur: q a silo quam
de loco exterioris eo in eo cerie n recipiat: q a corp, et locus
exterioris ut penetrati; idg autg modus n potest recipi
in duob subtis n penetratis: cyg ubicaó recipiat in corpore
locato, n potest recipi in loco exterioris eo.

Ne Neque in loco inte-
rioris: q a si locus interioris sumat pro ubicaone, ubicaó

UGR Biblioteca Universitaria

nt recipiu inseipsa. Siauis locus intrinsecus sumat pmo-
tratas distaas abaliquo puncto fixo, seupro illo ppatio
qd relinqueret vacuy, si Corpus abesset, ubicaw nt recipiu pri-
cice in illa distaa, neq; inullo ppatio: qa illa distaa, autil-
uo ppatiy esse nil actualee, d sola capacitas, ut dett alis
aetratas mensura, sola capacitas, utibi Corpus existat, d in mo-
xa capacitate, qu nil actualee, nt recipiu moduvllcig. Manet
ilaque in causu, qd ut Corpus sit in actu pximo ad pmou-
cendas ubicaonis, nt requirit positis aplicaonis ad locu, dne-
gaonis instis abillo, et aplicaonis adseipsis, qu ret pt iden-
titatis, sicut quelibet eaa, qus producit aliquod actiaens
in seipsa.

92 Obicies 3o: precise fratu initis Corpore, et loco simpu-
mptis, intelligiu ubicao: gn aliquid distis a Corpore, et loco
sim sumptis. = dixmau: precise intelis Pro albo, et Paulonia-
gro intelligiu assimilatuo: g precise intentis Pro, et loco inte-
ligiu ubicao. = Deedo tolis entimema arguit, qui dixanos sit.
Non adeim ubicaonis ee distis a Corpore, et loco sim sump-
tis, d a Corpore, et loco. Corpus, et locus sim ll aliquid amplu-
us pret Corpus, et locis: ng ponuni Corpus, et locus existere, anex-
istere sim?

93 Seo quonia tis sim diversas patiu usurpaonis, m-
elius distinguendus ans: precise fratu inniis Corpore, et loco sim

logicé sumptis, intelig ubicaw, neg; sim phicé sumptis, subdistinq: sim phicé sumptis similiare auxaonis, nego; similiare presentis, Idem. = Affirmaonq negoq. Dispariaré potest aaú Pus, et Granata, quę Pus sit Granatę: q aportioni potest inteligi Pus, et Granata, quę inteligat, Pię Granatę. Edita n potest aaú Pus albus, et Paulus niger, quę Pus, et Paulus sint dissimiles. Ergo aaú unde legitimé infero, pose inteligí Corp, et locq, quin inteligat locas; n autq daú aú unde inferam pose intelligí albq, et nigrq, quę inteligat dissimilitudo.

91 Rogab anu-
bicaw rei distinguat abactione ipsius rei productiva? Affirmative reo. Raõe: q a si producere tq, et illq locare rei ití, nullares potest, eiplq locare: eq nulla res potest eiplq producere. Vnde emergit inconsq, q nullares potest eiplq localiv movere: nq movetú, n é aliud, quq succcaive here distat ubicawnes. Preterea aa n potest movere Corp, eqilq n potest producere. Stat si Angelus movet, et succcaivé localiv indistis spatijs dici n potest, q ipse semovet, q movet a Deo illq producente, et existente in illis spatijs. Raõ omnię tę: q ille movet, qui producat motq; at qui motus nile, q nq locawnes succcaivé: q ille movet, qui producat locawnes succcivas; at qui nulla res producat suas locawnes, q n

UGR Biblioteca Universitaria

pwoducí actiones ſuí p actiuam; nullam pwoducí ſugmo-
dy; nullam removet.

33 Vlcy xógab, anubicab ſit xaſ-
ia abactwne pwouctiva ipſius ubicaonis, xeo cirgaſu-
mativé. Probat: ſiubicab, et pwoductio ubicaonis ecl iaz,
ubicab pwoducia aſxó 8g nl poſet pwoducí a ſolo Deo; d
ſwcvidet abſurdy: g. Rab maxis: q in hoc caſu ubicab
ecl motus aſixus - deixalz caz, et eſſentialV ortus abilla,
ut c omnis actio pwoductiva: g.

Caput 7z.

An idz Corpo poſit xeplicari?

36 Replicab, ſeu vilocab nil aliud c, quz preſentia ejuſdem
indupliá loco adequato, ſeu impluxú. Preſentia dividit in
circunſcriptivaz, et definitivaz. Circunſcriptivae, qua ſingu
le partes diſz Corporis coreſpondent ſingulis ſpatij diſti
loci. Definitivae, qua entitas tota c intoto loco, et tota in
qualibet parte loci. Preſentia definitiva pria c ſpiritus
qualis angelus, aul aa talis. Circumſcriptiva pria ex-
xy maaliz, et Corporeaxy. Nil hominus ſup nalV Corpo-
ra poſunt esse locata modo definitivo. Nota tamz, q Deus
n dicat esse definitivé inloco, quanbis totus ſit ubiq;

UGR Biblioteca Universitaria

et totus in qualibet parte ſpatij: q^a illa impenetrabilis preſentia Dei dignoxi nomine vocat immenſitat. Ideo aliqui addunt dcoru preſentiæ definitivę hecverba abſq; immenſitate.

Contraq; preſentia tum definitiva, tum circumſcriptiva inſtituit queſtio, utrum anidæ corpi poſſit vilocari, ſeuhere duplicis preſentiæ adequatæ, sive ne ſim^t induplicato loco? Dico 1°: Nulla entitas poteſt naturaliter vilocari. Probat: q^a ſemp^r accidit, ut productionius locationis ſit destructio alterius, quæ nullis viribus poſſint retinere locationis antiquæ, quando novæ acquirim^t: q^d ſigny, non naturaliter accedere poſſe.

98 Aſſirmat contraſentientes omnigenæ, qui inſexum diſtinctis corporis exſolo capite diverſis ubicationis: nec timent falli. Ideoq; nullus accipiens duos nummos dubitavit unquam, anſi unicus nummus occupans duo loca: imo inſalubriter excedit, et duos diſtos; adhocaudæ naturaliter ſigny hei ſi numiſſ omnino ſimiles, niſi diverſæ unius-cujuſq; ubicationis. Cadæ decadæ Reus, qui probat ſe alibi fuiſſe, dæ delictæ patratæ, credulo evidenter purgavitſſe, q^d falſæ cet, ſi potuiſſet naturaliter et in duob^s locis. Nec omnia probant, dmunt et omnigenæ ſentiæ in hac ſentea, qui ſenſus et ſufficienter arguit, dæ nulla ratio, opoſitæ manifeſte ſuincat.

UGR Biblioteca Universitaria

99 Dico 2°: idg Corpus potest supernaturaliter vibicari definitive. Nō
probat ex mysterio Eucharistiæ: ng idg Corpus Christi Dom
ini ē definitive immultiplicā sim alliarū, ut catolicē ne-
gatur potest.= Dico 3°: idg Corpus potest supernaturaliter ē indu
plicibus, circunscriptivē inuno, et definitivē inalio. Pro-
batur ex eodg mysterio: qa Christus ē circunscriptivē inqz
loco, et definitivē in Eucharistia.

100 Dico 4°: idg Corpus potest supra-
naturaliter circunscriptivē vibicari. Probatur 1° ex repugnantia. Pro-
batur 2° ex historia sacra, et Ecclesiastica ex sacra: qa Christus post
resurrectionē apparuit Divo Paulo intus Damasci, atqui in-
tus erat in certo: g sim erat in duplici loco. Ytraque autē
locatō circunscriptivē, qa ig in certo, quig intus Damasci
occupabat tantum loci, quantus ejus magnitudo exigebat
ex Ecclesiastica: qa deputatō tantus nanciscitur situs ē sim?
in diversis locis, qd presentē legitur de Divo Antonio Patavi-
no, et Divo franco Paverio.

101 Rebus n Christus, et angelus sub-
Christi figura apparuisse Divo Paulo: et similiter de reliquis
apparitionibus, quas ex historia, aut traditione habemus.= Sed ha-
ec expositio adeo nimis impugnat detorquet sacrum textum ne-
que sufficienti fundamento.= idg et dicg, sicut, similes
apparitiones fiunt per immissionē specierū ad nostros sensus,
qui presentia sint ea corpora, quę videmus, aut putamus videre:

UGR Biblioteca Universitaria

Nocen3 potiu cor nobis Mudere, qug aparere.

1o2 Probat 3° efficacissima ratione: nam implicat vi vocab definitiva: g nec circumscriptiva. Probat coa: nam minor, imo maxg difficultate implicat vi voces definitiva, qug circumscriptiva: g sicla possibilior, g assertio hec: Probat ans: q definitiva dicit, q° re sit in duplici loco, sicut circumscriptiva, et insup assumit q° sit modo indebito, q° non dicit circumscriptiva. = Sit maxi difficilius, q° corp sit in uno loco definitive, qug circumscriptive g alio; quo replicor, difficilius erit, q° sit in duplici loco definitive, qug circumscriptive.

1o3 Probat denig ratione sua. Duo corpora possunt esse in eodem loco: g unum corp in duplici loco. Coa negat aparitate: q a non minus unum corp adequat capacitatem loci, qug unus locus capacitatem corporis: g si quando corp adequet capacitatem loci, locus potest bene alium corp, citg quando locus adequet capacitatem corporis, corp potest bene alium locum. Exhoarguio, et precedenti deducer relationes ad esse omnia arguumentum.

1o2 Ultra, pro ista nulla speciale militat argumentum. Ultra 2g objicies 1o. implicat, q° caug sit existat sim in duplici tempore: g et q° existat sim in duplici loco. Negocog. Duplex tem non potest sim esse: et enim essentialiu sue-

UGR Biblioteca Universitaria

ecia3: unde rei nⁱ possit simˡ eᵉ induplicí tempore. Aloco
duplex locus potest simˡ existere, et simˡ existit, unegatur
potest. Ergo dat rab, qua repugnet existea rei induplí-
limˡ instantí, qugnˡ dat rej pectu duplicis loci=Retorquet
argutg, et subcodg antecedi infert: gˡ implicat, qº codg re-
spective sit in o upliculoco.

lob Objicies 2º aglomerando absur-
da, qus expossibilitate repugnantia emergeret; si corpº
vilocaret, posset in uno loco eᵉ frigidg, in alio caludg: uno
eodgq momento moveri melibº diversis: in uno loco
moveri, in alio quiescere: hic eᵉ vivg, alibi emortug: a-
sentíri, et disentíri eidg obto: et denigs eᵉ esse, et indis-
ans ab aliq loco; atque hec ‖ absurda indemonstrabilia: gˡ nˡ ex-
sibilis vilocab.

lob Ad argutg xem, qº ex is, qus Adversarius
aglomerat, aliqua nˡ ‖ absurda, aliqua nˡ sequunt ex vilo-
catione. Quod idg corpº sit calidg, et frigidg, qº vocat
motibº diversis, et similia, nº ‖ absurda Traductionis in-
olventia. Qº vero eadg res sit viva, et emortua, assentiat,
et dissentiat simˡ eidg obto, et similia, absurda ‖ manif-
esta, et nˡ sequunt ex nostra doctrina. Sunt absurda, qª
mortug ritui pˣ negationis vitg, et disentiens pˣ neg.
ationg assensus gˡ mortug simˡ, et vivg perinde cet, ac mor-
tug, nˡ mortug.

UGR Biblioteca Universitaria

107 Nec tamen absurdum deducunt legitime ex doctrina vi-
locationis. Quando idem corpus in uno loco habet ag, et in-
alio non habet, non ideo est vivum, et mortuum, absolu vivum.
Rationis gratia ut homo sit vivus, requiritur, quod vita habeat, ala-
mus, ut vitam habeat sufficit, quod alicubi habeat. Cetera ut sit e-
nim mortuus requiritur, quod non habeat vitam, ut autem non habeat vitam,
non sufficit, quod alicubi non habeat. Et requiritur, quod nullibi habeat.
Rationis gratia propositionis negativa adjuvi verificandi requiritur, quod nul-
la nullibi vita det: ideoque Petrus vivens Granatae, Ro-
mae non vivit, nec ideo dicitur absolute non vivere. Quando quidem cor-
pus vocatur habet hic ag, et alibi non habet, non tamen est vivum, et
mortuum, nequedicet vivere, et non vivere. Similiter discu-
rrendum est de ascensu, et descensu, et quibus libet aliis praeti-
quorum unum includat negatum alterius.

108 Objicies 3.° nil potest
distare a se ipso, et corpus vocatur distaret a se ipso: g. Pe-
tro mori: ungi distare ab alia, est esse in loco remoto alio
co, inquo est alia; et Corpus vocatur est in loco remoto ab
eo inquo ipsummet: ergo. Adprobandum mitto, dem.°, quod Petrus
sit Granatae, et hispali. Petrus est hispali; et hispalis est locus di-
stans a Granata: g. Petrus est in loco distanti a Granata, et
Granata est locus, ubi Petrus est: g. Petrus est in loco distanti ab eo,
inquo ipsemet est: g.

109 Adargui 3.° Sesamavi, nego min.°, Adpro-

UGR Biblioteca Universitaria

baong distinguamur; ungis distare abalia ê præcisæ ê inloco remoto aloco, inquo ê alia, nego; ê ê inloco remoto aloco, inquo ê alia, etaliquid amplius, concedo. Q[d] A distat a B, duodicil, alteris negativis, et alteris positivis. Dicit, q[d] A sit inloco remoto, aloco, inquo B: huic positivis. Dicit preterea, q[d] A nⁿ sit inloco, inquo ê B: huic negativis. Corpus vilocalis dicerei respectu cui illud positivis, nⁿ autis hoc negativis: gⁿ nⁿ distarei a seipso.

110 Si Adversarius dicat, distare nⁿ dicere illud negativis, nⁿ disputabo sup voce distare, et distare. Si utiq distare dicetur omnino positivum tuncdicis, q[d] nullis dicit duo dictionis distare a seipso: q[a] nⁿ sequel, q[d] res nⁿ sit ibi, ubiê, et q[d] sit ibi, et alibi, quis dictionis: gⁿ distare dicit positivis, et negativis, ut explicavim, Imo Si tis, nⁿ sequel ex vilocatione, q[d] res distet a seipsa. Si 2is, nⁿ ê inveniens, q[d] res distet a seipsa. = Arguis ergo relorquel invilocatione definitiva: Christus ergo distabit a seipso juxta rationis Adversarii.

Objicies 2°: inrotta sententia separabilitas nⁿ ê signis distionis, et hoc ê absurdis: gⁿ. Probat maior. cadis res potest separari a seipsa: gⁿ separabilitas nⁿ ê signis distionis. Probatio nis: ea dicuntur separata, quis in diversis locis; et cadis res potest ê in diverso loco, a cipsa met ê: gⁿ. = Retorquel arguis in corpore Christi definitive replicato, Directe negoma-

UGR Biblioteca Universitaria

org, etiam probabilis. Ad probam distinguo maiorem. Ea aliqua
separata, quae sunt in diversis locis, etiam in eodem, Deo, quae sunt in
diversis locis, essent in eodem, nego. Simul vel distinguo mi-
or.

112 Objicies 5°: si Corpus possit vilocari, possit esse ubique, sive in-
omni loco; at hoc est prius solius Dei: g. Ratio maioris: quae ea ubi-
que pertinet ad immensitatem; immensitas autem est prius Dei
proprium. Ratio maioris: quia si Deus duplex locum ejusdem Corpo-
ris, cum Deus duplex, quadruplex, centuplex, efficien-
tialiter: g. = Respondeo, negando maiorem: ex eo, quod Corpus posse
re duas, aut trel locationes, non probat, quod possit omnes:
sicut ex eo, quod possit existere sim, sive in eodem instanti-
no, aut nulle loci, non infert, quod possint existere sim ex
loci, qui infiniti sunt numero. Hoc respondeo procedit iuxta pro
babilem sententiam negantem infinitum entitatem, dequo
opposicamus agem.

113 Ad 2° arma mavis distinguendo omi-
ore, at hoc est prius solius Dei, si haec per se, et natura, Deo-
do; sin haec per se, et natura, nego. Nulla est implicatio, quod
Deus locaret aliquod Corpus in omni loco existenti; implica
tanti esset, si Corpus id exigeret per se. Non id eo precise
Deus est immensus, quia est ubique, et quia non possit esse exi-
stere ubique, sive circumscriptive loco. Dicat Adversarius, an Cor-

UGR Biblioteca Universitaria

p° posit definitiue locau in infinitis locis exeo, q° posi mou-
ob', aut plurib'. Quo ille dicat, aicty hcat?

112. Objicies b°: si corp°
potest replicau, corpi naue maiu sua parte, a potexit ee e-
quale: g. Probat ans: da, q° virga semipal maris velocet in-
loci: Virgis: proculdubio adequabit virgg palmarg; de pars
virgg palmaris: ergo eius medietas: g pars adequabit totg,
cuius pars: g equalis erit toti, totyq n erit maius. = Ifixmat:
unicg granj frumenti posset implere totg orbg multiplica-
tis locaorib', q° absurdg videt. = Ifixmat 2°: q° indeq eque.
ret, q° unicg granj frumenti posit comedi a pluribj, esse
adeae integg Provincig. = Ifixmat 3°: q° silua cencien-
millia replicet exit integer exercitus, potentq solum mu
nitissima quiq regna subjugare.

113 Reo negand. ans. adp-
robang distinguo: p unicg locaong adequabit quoad locg, ne-
gi; p duplicg locaong, concedo. Virga semipalmaris, quan
tumcumq replicet, habit pauciora punctamag, qug virga p-
al maris: g semp exit minor, quoad entitatg. Potentiali-
q occupare replicata tantg spatij, quantg occupat virga
palmaris, a hoc reo, q° virgg sint equales, a q° spatia o-

UGR Biblioteca Universitaria

occupata equalia sint. Imoexeo, q^d semipalmaris indigi-
dupliçi presentia, palmaris augi unica, adoccupandy
antundg spatij, insexl' evidenl', palmarg ec^a maorg, minorg
q' semipalmarg.

VI6. Ad 13 Siximaorg secdo uniçg grang posse
xeplexe sup^a natl' omnia spatia orbis, d n^a inde sequerel ab-
surdg 23 Siximaorui.= Ad 23 rec^a, q^d exprecisa xeplicaone m-
ultiplicé ejusdg grani n^a sequerel, q^d posset alexe pluries hoc:
q^a quantumb^t xeplicatg manerel unicg, et sine novo mi-
raculo n^a posset docere injustag plurig hujg.= Ad 33 dico q^d
hoc ille videret excitus, n^a tamg ecc: negq maore vires he-
ret xeplicatus, qug sinunica loco existeret. Hoc intelligide-
bet nisi aliunde fieret novg miraculg.

VI7. Replicabis: Sipossibilis
ig multiplex locaç ejusdg corporis, n^a hem^t firmg argui-
g, ac affirmandg, dari muda grana arenę inlidiore, mul-
tarvé guttas aquę inmari: et merito etumerg debem^t, nesalla-
m^r, et revera sit unicg grang, etunica guttula suo multipli-
cipresentio.= Rec, q^d inmerito timerem^t, nesallam^r: qua
nb^t enę possibilis sit depoa absoluta caminavili xeplicae,
semerć axederet dari defacto. Quanb^t sciam^t Angelg, aut
Demong posse apparere subspecie, et figura cujuspiq hoii, bg.
pri, n^a ideo timem^t, quando pręg videm^t, nesallam^r, ex eo
ea sit Angelus, aut Demon subeuns specie. Caeng, quę tan-

UGR Biblioteca Universitaria

miraculosa ||, aut raro, aut nunquã accidant.

118 Opicus 7ª Da, q̃ lapis velocet, et uxor viq̃ fil filo suspensus erecto. Hoc sic: fracto filo, neq̃ potest nalũ cadere, neq̃ potest nalũ nõ cadere, d sunt absurdy: g nõ est possibile hypothesi. Probat 1ª pars maioris: si lapis caderet, l caderet uxor ibiq̃; i nuno tanty loco; dnõ potest nalũ cadere uxor ubique, q̃ nalũ nõ potest producere duas locationes, nec potest nalũ cadere in uno tanty loco, q̃ inalũ maneret pendulus sine pondere gravitatis: g nõ potest nalũ cadere. Probat 2ª pars maioris: si lapis ille nõ caderet, maneret suspensus in aere, sine aliquo corpore impedimento descendy; d torpor gravem nõ potest in manere suspensum, qui alius corp̃ impetrat descendy: g lapis nen potest nalũ nõ cadere.

119 Retorqueo argumentũ in penetratione. Da, q̃ duplex corp̃ penetret, et uxor viq̃ filo suspendat erecto. Hoc sic: fracto filo, neq̃ potest uxor viq̃ nalũ cadere, neque nalũ nõ cadere. Nonly: q̃ unus corp̃ nõ potest nalũ descendere p̃ x eandy vig, p̃ quod in eodem instanti descendit alius corp̃. Nonly: q̃ nõ descendat [redacted] diuersis velocitatis eorundem corporum. = Patet eligendo rectorquendo inuolucrum definitiua.

120 Directe rectũ potest, q̃ lapis ille, in uno loco nalũ caderet; inalũ vero, prout Deus vellet, in ma-

UGR Biblioteca Universitaria

nexet miraculo/e /u/pen/u, l miraculo/e p ducexet nou-
a ubicaonem, /icq' caderet.= Sed hoc re/poo, alisq' /imi
les intenoun uilaxe Rud inuenien., q d /ulicet lapis
neq' poset naturl cadexe, neq' poset natur n cadexe. Ego ue-
xo nullg uideo ineo Rradictionis: quare xeo adargutg,
omi/a maoru, negando miorg, qug n probat. Cexte /i De-
us de/exnexet n Rcuxxexe eg igne aplicato, neo ignis-
plicatus neq' poset natur operaru, neq poset natur /i/te-
xe ab operaone. Non ly: q a /ine Rcurru dé n potes/te
Creatura natur operaru: Non ly: q a /i/tere ab operao-
nec Rtian ag ignis aplicati: ideo q /i /i/tereret, miracu-
/o/i/tent.

121 Ad calg notal°, q° vibocato Corpore, vibocarent na-
turl ex/upo/itione miraculi omnia accidea naturl ipsi unitaru
/i maliquo mulier /peciali xaz. Ita/entiunt Autores Rmu-
nur, q a ex Rcalo Rxidentino n /oly Corp Chri/ti ponur /ub
/pecieb panis, d etg /anguis, et aa uinalis Rius nexio
nis, et Rxmulantg, qua partes Chri/ti. inur/e copulanur
g nalis unio c /ufficens xaz, ut vibocata xe vibocenur ea,
qug Rli /unt natur unita: g accidea omnia natur unita cor-
pori vibocanur vibocato Corpore.= Nota 2°, n ita /cen/ion-
ayee deaccidentib violenur ingexentib Corpori.= Nota 3°,
q° Corp replicaty n potest plus agere inaiucxi locis, q
ug poset in uno, unde /i igni n potes produucere ineodg loco,

UGR Biblioteca Universitaria

durſim l igr. quamb' xeplicarer, n' duos, d unicy prodi-
cerer.

Caput ultimy

De Infinito.

122 Quoſtiong ſemp' diſputatg, numqug ſatisſoluto bre-
vi explicandg agredim'. Infinitg vocat' Corporeaqg-
dg moles huius paxtes n' ſolg ſe tangunt, et Iniqué ſ, d eiog
p' unionig copulant'. Diſputat', an quodlibet Infinitg qu-
antumb' minimy Infi paxtib' infinitis diviſibile sub' ipa
ſenica quę ſ ruſti tribuit', aſſimat; 2a, quę Leonice ne-
gat. Aliqui ſ ſentes mediq: ng aliqui dicunt, Infinitg
n' Itaxe expaxtib' actuaſtis, d ſolis poa. Vnde apud Vos
diſputari n' debet an Infinitg Infi paxtib' ſimulis, t infi-
nitis? Cg nullg dent' paxtes actuales. Alij dicunt pax-
tes Infiniti ee' virtualit' diviſibiles in infinitg, n' vero xi.
Alij docent, paxtes Infiniti xevexacc' indiviſibiles; hexca-
uliq quaſdg ſxalulates, viquaxq ſxalit' diviſibiles.

123 Alij aliſe

explicant, d omnes obſcuxé ſubticeluſ ſe expediant ab inextri-
cabili difficultate. Nosq plurib' exantiquis, et Modernis Le-
nonis ſentes amplectim', quę ſin' urgentiſim' argutis, quę
propoſita militant evident' libexavim', latiq clare pxoce-
dexe conabim', nox tenebras, q' alij faciunt, nebuloſe diſc-

UGR Biblioteca Universitaria

eulariosunaem^{r}. Siaq ſi ꝺ^{o} ꝺiuiq ꝺponꝰ expumeñ in
aiuiſioilꝺ^{s}: ſive, q^{o} idq^{e}, ꝺiuiqñ^{e} infinitq aiuiſibile: aut
ſic: patiet ꝺiuiꝺ n^{o} ſſ infindq.

123 Probaꝰ 1°: ſi ꝺiuiqed ulterius
et ulterius diuiſibile ininfinitq, daret defacto infinitq e^{ſa}
legoxematq ꝺiꝺimuq Pioxq ſenſq:g. Pañ antenii: q^{o}
ui ꝺiuiq ſi aiuiſibile ininfinitq, partes ꝺiuiꝺ debent ee ac-
tualꝰ infinitq:g. Pañ antenii: ꝺiuiq n^{o} poteſt ꝛr diuiꝺi pe-
uſquq infuas partes actuales: g^{o} ſi ſiſq hoñ muxq, et n^{o} infi-
nitq, ꝺiuiq n^{o} potexit diuiꝺi ininfinitq:g.

125 Probaꝰ 2°: ſi ſi
nuq ꝺiaret partib^{9} ininfinitq diuiſibilib^{9}, quq libet linea
ſuperficiei ꝺiaret expinfinitis punctis; d hocc^{o} ſalſq:g. Pañ-
maoxii: ſi puncta quib^{9} linea ꝺiat eñt finita unionei ꝺiui-
anis eñt finitq, ac proinde poſſent deſtrui ſucceciue uſq^{a} adul-
timq: tuncq ꝺiuiq n^{o} poſet ulterius diuiꝺi. Probaꝰ ꝺaq mot:
Puncta dalis lineq po ſunt ſucceciué pertranſiri:g n^{o} ſſ infinita.
Probaꝰ ant: ſi ſupra illq lineq calamq ducas inapicem a^{l} pu-
ncto, et pero eniet ad ultimq illius lineq:g puncta talis lineq po-
ſunt ſucceciué pertranſiri.= Sicut, q^{o} calam^{9} quando ſup-
ra lineq movet n^{o} pertranſit omnia puncta, quq meaiant
inter illq, et ultimq, ſeq uꝰ defacto motus deloco inlocq ſine tr-
anſitu p^{r} mediq, q^{o} e^{ſt} efugiq arbitrarioq, et inverſimile.

UGR Biblioteca Universitaria

126 Dfirmat: quando corp° semouet deloco in locum per tanstil succe-
ccive, totum spatium mediu: g tale spatiu nō stat ex infinitis spa-
tiolis. Rat cog: q alid infinita spatiola succedat p tempus.
Atqui stinuum equale illi spatio nō hexet plura puncta
xent. Atqui stinuum equale illi spatio nō hexet plura puncta
magis, quam sunt spatiola ipsa. Ponentia illius spatium: g talem-
numum nō staret ex infinitis punctis. Probat min subsum-
ta. Cuicuiq puncto illius stinui correspondexet diversum
patiolum: g nō esset plura puncta, quam spatiola. Ratan-
tem: q a aliq duo puncta penetrarent. Modo sic: sillud
stinuum nō stat ex infinitis punctis nec divisibile in infinitum:
g nec ita divisibile. Probat ant: sillud stinuum stat ex-
punctis finitis, posset divisiones finitas nō posset ulterius dividi:
g. Probat ant: sistat ex punctis finitis, posset tot divisiones,
quot sunt puncta, nō posset ulterius dividi; at puncta sunt finita:
g post finitas divisiones nō posset ulterius dividi.

Probat 3°:

127 sistinuum est divisibile in infinitum, et tempus est divisibile
in infinitum instaa; at huic absurdum: g. Rat minor: q a sitem-
pus est divisibile in infinitum instaa, entitas duxant p aliq
tempus, duxaret p infinita instaa, proindeq infinitum suc-
cessive pertransiret. Probat g maior: sistantum est infinitum
divisibile, corp p curtens inuna hora leuca ung, p cu-
xeret infinita puncta terre inuna hora; at eo ipso una hora

UGR Biblioteca Universitaria

hexei instia instaa: g. Pxbat mior: una hoxa hei tot instaa, qu
ot puncta p. euxexei illud corp: g. illud corp p. euxxexei in-
fita puncta, una hoxa habexei infinita instan
cia. Pxbat ani: si una hoxa n. hexei tot
instaa, quot puncta percuxxit corp illud, corpus illud, ei
induplicaloco sim: g. Rat antentii: q n eei corp illud in-
diversis locis prodiversitate instantiz, cy numerus instaaz
n superat adinfinitz sexz locoz.

128 Pxbat 2o: lignz palma-
xen e ininfinitz divisivile inpartes integrantes: g. Pxbat
ani: debenxu potest adpuncta ulienxus inaivisivilia: g. Pxo-
bat ani: da, q Deus destruat, ut possit, omnes omnino unó-
nes diminuantis, quz dant in illo lignо. Modo sic: omnes, et sin-
gulz illz partes, quz manexent solutz eent inavisiviles: g.
Pxbat ani: nulla exillis partib hexei partes diminuative
unitas, d q n hei partes diminuative unitas n aivisivile
inpartes: g. Rat maxii: q ex hipotesi subsistó unones
omnes diminuantis. Rat mioxii: q a divisio integrali nil
aliud e quz resolvo inpartes, quz prius exant diminuative
unitz, nisi velim dispulare de voce.

129 Objicies 1o: si diminuz di-
xet exsimplis tantz punctis, daret linea, quz n eet aivi
sivilis inquas partes equales, d hoc implicat: g. diminuz di-
vat ex insimplis punctis. Mior dat ex Euclide demons-

UGR Biblioteca Universitaria

trangs lineg omng posecaxi inauas equales axes.
Probat mao: sid taxei extinctis punctis, posei diaxe punctis inpaub, Bg sepis, aut nobg Bg a linea tans sepis, aut nobg punctis, nc posei secaxi inouas paxtes equales g. Rao mioxii: qa linea tans sepis punctis, ut equalid secaxet, quelibet pax secanis debexet dinere tuia puncta, diamidiy; d nc posei daxidimidiy, sipuncta sint inaiuisibilia g.

130 Reo demonstxang Cuclidis nc intendexe, qd quelibet linea sit phicae, d practice divisibilis induas medietates; d tanly, qd speculative posita signaxi tuis, qui exuixaq' paxte xelinquit sotidg puncta, sive tuis hic sit xealis, sive onabinaxius. dig linea dicx punctis inpaub, Bg sepis, puncty quinty exit tuis medietatis; sitter paub, Bg 8o, unio, seu pagei Di, eb exit tuis medietatis. Solummodo hec speculativa divisio fluit exdemonstxane Cuclidis, ulcg perpendenti habil.

131 Objicit 2o: inuisibile acoidg indivisibili nc facit extensg: g neq' linug. Probat anc: inaivisibile acoidg indivisibili penetxat cgilla: g nc facit extensg. Probat anc: inaivisibe acoidg inouisibili tangit illud 2g solidg: g penetxat cgilla. Rao antenc: sin tangexet 2g solidg, 2g aliquid tangexet, et 2g aliquidn, proindeq' daxet aliquid, et aliquid, sequent q' divisibilia. Rao cog: qa nc potest intelligi, qd unig Corpi tangat alig 2g solo-

UGR Biblioteca Universitaria

ly, qui/ꝯ penetrat ly cyllo.

132 Nego añ, et añ probaonis. Ad probaonē distinguo añ: punctꝰ indivi/ibile ad ly inaivi/ibili dat ngm illud ly/ feliꝯ undequaq, nego; ex aliqua tanꝰ re-
gione, secdo. Indivi/ibile potest tangi ly aparte orien-
tis, tangi ly aparte occidentis, Ds. ꝯ ndeq punctꝰ tan-
gat punctꝰ ly/ ly, nec infert, q illud tangat circꝰ quaq.

133 Instat: gen inpunto dat pars orientalis, pars occidentalis, Ds:
gen dividibile. = Reo, q in punto datur orientale, et occidenta-
le, Ds et unica entitas subalterna respicientia. Punctꝰ ali-
ud potest tangere illud ly regione orientali, qui tangat a-
regione occidentali, nec q, nec tangat latus occidentale puncti
facti, et q nec tangat latus occidentale regione occidentali,
q diversimode.

139 Objicies 3o: punctꝰ indivi/ibile est divi/ibile: gen
implicat. Probat ant: punctꝰ indivi/ibile respiceret omnes, et
singulas partes circuli, circunducti; et nec potest illas respicere ly
eandꝰ sui partꝰ: gen diversas: gen hasce partes: gen. Rao minoris: q
ly idꝰ nec potest respicere duas istas ex diametro oppositas: gen.

135. Neg.
ant; et minoꝰ probaonis ex sua probaone. Indivi/ibile respicere
potest istas diametrales oppositas, qui inhuc aparet Praadicto:

UGR Biblioteca Universitaria

alū circulus nō hexei ímune cenizy, ut ostendunt Matema-
tici: ng uny punctz possphexis respiceret diversg partg cen-
tri, ac aliud: g nō daret ímune cenizy. Similiū linez decu
satz nō hexei punctz ímune ambab: punctz enī ímune re-
piceret ad extremitates utriusq linez. Si autz tale punctz
Z ung sui partis respiceret extremitatz unius linez, et Z
alig respiceret extremitatz alterius, neutra pars puncti
eoꝝ ímunis utriq linez: g nō daret punctz ímune.

136 Obici-

et 2º: experimentis subtilibꝫ nō potest fieri magnitudo: g. Probat
ant: fluor indivisibilia uniant Mimalitor, nequit ultor
potest unire aliud punctz: g nō potest fieri magnitudo. Pro-
bat ant: et eadem, duo indivisibilia cō A, et B, quę mini-
me uniant. Dico, q punctō A nō potest unirꝫ aliud punctz:
q punctz A Z potius est unus punctō B: g nō potest unire
alteri puncto. Probat Coa: nulla pars puncti A manet in
tantia a puncto: g nō restat, quae uniat alteri puncto. Simili
ratiōne probab, q punctō B nō potest unire aliud.

137 Arguti-

olui si ecdg puncto indivisibili posit uniri duo alia ei-
versa regiōne. Sic accidit ultimg superficiei corporis hu-
gus, quę unitae reliquis partib eiusdg corporis, et ecdg corpo-
ris huius. Si arcas, talg superficiei cē divisibilg, et unirꝫ sui-

UGR Biblioteca Universitaria

ꝑ partib⁹, et corpori Itigno 2ꝫ diuersa. ſui partes, ipſoeſticaci:
et ipſiꝫ, q⁹ unu corpori Itigno unu etiꝫ ſuis ꝑtib⁹ ꝫ unꝫ
et itaꝫ poteſt unus pluribꝰ Animaduerti: q⁹ q⁹ langui corp⁹
Itignꝫ, nⁱ et discontinuatꝫ a ſuis ꝑtib⁹ ꝫ et ſtinuative uni-
tꝫ ſuis ꝑtib⁹.

Lexiaꝫ temp⁹ laboxi inimicꝫ, potio q⁹
opoxtunꝫ uetat ulteꝛius pꝛogxedi.

Wecmetaſti pꝛudice genaxa
lis. Zyaugꝫ phicꝫ
paxlaxem,
et methafaslu
exubxaxnet uo
bis paꝛm pxop-
pexeaute, et
Vale.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Цифровая копия

Nº Caja
B-37